

''এক এব ভূকদ্ধর্মো নিধনেহপ্রভূবাতি যঃ। শরীরেণ সমং নাশং সর্কামন্ত্রে গছেতি।।'

৩য় ভাগ। ৩৪ সংখ্যা।

করিতে থাকিবেনা।

শকাব্দ। ১৮০২। ভ্ৰোবণ পূৰ্ণিমা। '' एक एव स्रहड़की निभन्निऽप्यनुवानि यः। शरीरेण सर्वं नाशं सर्वे मन्यन् गच्छति ''

. इय भाग। ३४ ग्रासस्या श्यकाचा १८०२। ळावण पूर्विमा।

রাম গীতা।

(পূর্কা প্রকাশিতের পর)

বিধিক্ত আদীন উপারতেন্দিরে।
বিনিক্তিতি আ বিমহান্তরশেষঃ।
বিভাবয়েদেক মনন্দাধনাে
বিজ্ঞান দৃক্ কেবল আত্ম দাস্থিতঃ॥ ৪৬॥
এক্ষণে তত্ত্বজ্ঞান সাধনের উপায় কথিত হইতেছে। জন সমাগন শূন্য স্থানে পদ্ম বা সিদ্ধাদন
নাদি উৎকৃষ্ট আদন বিশেষে উপবেশনপূর্বক চফুরাদি জ্ঞানেন্দ্রিয় ও বাক্ পাণ্যাদি কর্মেন্দ্রিয়
সমূহকে বিষয় রভি হইতে নিরভ ও প্রাণায়াম
সাধনাদি দারা প্রাণ বায়ুকে বশীভূত করিয়া
নির্মালান্তঃকরণ হইতে হইবে। তদনন্তর অন্যান্ত সাধন বিধি পরিত্যাগ পূর্বক অক্লান্ত্রন্ত জ্ঞান বিশিষ্ট পুকৃষ কেবল সন্ধ্ব্যাপি একমান্ত আজাতে

राम गीता।

(पूर्व प्रकाशित के श्राम) विविक्त श्रामीन उपारिक्ट्यी विनिर्क्जिताका विमनान्तराश्यः । विभावधिदेक सनन्यो साधनो । विश्वानटक केंद्रल श्राक्ष संस्थितः । ४६॥

अब तस्त्रज्ञान साधनका उपाय वताते हैं।
जनसमागम से रहित स्थानमें कमल या मिडामनादि कोडू उत्तम आसन करके उपवेशन पूर्वक
चित्रु आति क्यांनिह्य औं बाक पाणि आदि कर्मोंनिह्यों को विषयव्यापार से निष्टत्त औं नाणायाम
साधनादिके द्वारा प्राणवायको वशीभृत कर निम्मल
जनाकरण कीना चाइये। इसके अनन्तर अत्यान्य
साधन विधि परित्याग पूर्वक अनुभावासक ज्ञान
विशिष्ट पुरुष केवल सर्वे यान्य एकमात्र आत्मा
में विराज कर वही आता सलाहीको परिचित्तन
करते रहेंगे।

কোলাহল পূর্ণ লোক সমাজ ত্যাগ করিয়া সাধক যদি একাতে বসিয়া লোক সমাজ সন্ধরীয় ব্যাপায় সমস্ত মনোমধে আন্দোলন করিতে থাকেন, তবে ভাঁহার নিজ্ঞান ভূমিও সজন হইয়া পড়ে। বিষয় চিন্তা বজ্ঞিতি চিন্তই উৎক্ষী নিজ্ঞান ক্ষেত্র। নির্মাল হৃদ্ কমলাসনই প্রকৃত " পদ্মান সন:" " মনোর্ভিনিরোধই" প্রকৃত প্রাণান য়ামের কার্যা সাধন করিয়া থাকে, এতাবদ্যবস্থা বাংগাগিণের নিতান্ত অনুকূল।

. বিশ্বং যদেত্য প্রমাত্ম দর্শনং বিলাপয়েদঃত্মনি স্ববি কারণে। পূর্ণশিচদানন্দ ময়োবৃতিষ্ঠতে ন্বেদ্ বাহ্যং ন্চ কিঞ্চিত্তরং । ৪৭॥

পরমাত্রা প্রকাশিত এই পরিদৃশ্যান বিশ্বকে সমস্ত প্রপঞ্জের বিবর্জোপাদান কারণ স্করপ আ— ত্বাতে লয় করিতে হইবে। স্করপের অপরি—ত্যাগে যদ্বারা কার্যেইপন্ন হয় তাহার নাম বিব-র্জোপাদান; যেরপ রজ্জু রজ্জুই থাকে ত্রথম রশাহ তাহা সর্প দশ্নের কার্য্য ভয়াদি উইপন্ন করে। ত্তরাপ পরমাত্রা হইতে এই বিশ্ব কার্যের উৎপত্তি। তদনত্তর দৈত বস্তুর অভাব নিব্দর্শন তথন আর তাঁহার বাহ্যাভ্যত্তর বলিয়া কিছ্যাত্র হাস্তুত হইবে না।

পূর্ববিং সমাধে রখিলং বিচিন্তরে

- দৌকার মাত্রং সচরাচরং জগং ।

তদেব বাচ্যং প্রণবাে হি বাচকাে
বিভাব্যতেইজান বশান্ন বােধতঃ ॥ ৪৮ ॥

এক্ষণে প্রমাত্ত-চিন্তনের পথ প্রদর্শিত হইতেছে। যে প্রয়ন্ত সমাধি সিদ্ধি না হয়, তাবংকাল এই চরাচরাত্মক জগংকে উকার রূপে ভাবনা করিবে, (জগংকে উকার রূপে চিন্তার
প্রতি কিরপে তাহা সদ্পুরু কর্তুক উপদিউনা
হইলৈ সাধক বুঝিতে পারিবেন না) যাবংকাল তল্ল
ভান উদয় না হয় তাবংকাল অভ্যান বশতঃ এই
চরাচর জগং বাচ্য ও প্রণব তাহার বাচ্য বলিয়া
প্রতীতি হয়; ভানোদয় হইলে বাচ্য, বাচক ভাব
বিনষ্ট হইয়া যায়।

ক্রমশংঃ।

कोलाइल हुए लोक समाज विद्या करते साधक यदि एका त स्थान पर बैठे हुए लोक समाज सम्ब की व्यापिर मनें श्रान्दोलन करते रहें, तो उनकी निर्जान भूमि भी मजन हो जाती है। विषय चिन्तामे रहित चिन्नहीको उन्तम निर्जान जिन जानना चाहिये। निर्माल हृदय-कमलामन हीको प्रकृत 'पद्मार्पन', मानना, श्री 'मनोहित्तका निरोधही प्राणायाम का कार्य साधन करता है, इतनी व्यवस्था योगीयों के नितान्त श्रृकुल है।

विश्वं यदेतत परमा च द्र्यंनं दिलापदेदात्मान्मिर्वे यावस्ये । पृष्ये िदानंद्रम्यं।पति ते नवद याद्यं नप दिल्यद्वारं॥ ४०॥

परमासाने इदाशित यह पान्ह स्थान विश्वकी वंद श्रासमत्वानं लग पार्न होगा, जोते समस्त प्रपंच के विवर्त्त-उपादान कारण हरूप हैं। (स्वरूप को त्याग किये जिना जिना कोई कार्य्य कि उत्यन्ति होती है, उसही का नाम विवर्त्तीपादान, जैना रही नियमना रूप बद्धिवना स्थल म प्रश्नोंको सपद्भीन वा फल या सय श्राद्धि उत्यन्न करहेताहै, वैमां हो परम त्या में यह विश्व रूप कार्य्य को उत्यन्ति है। तदन कर तेत विवास श्राम होने से जब वे विदान द करूप में विराज करें ते तब उनके लिये भितर वाहर श्रादि कुछ भी भेदन रहिगा।

पूर्वे समाधेरिखनं विचित्तये-दींकार साबं मचगचां जगता तदेव वाच्यं प्रणावी क्ति वाचको विभाञ्यतेऽज्ञान वशाव वोधत:॥ ४८॥

श्रव परमात्म-'चित्तन का प्रश्न देखायी जाती. है।
जवतक समाधि सिड नहो, तवतक यह चराचरासक जगत को श्रों कार दूप से भावना करना (किम
रीति से जगत को श्रों कर दूप चिंतन करने होगा,
सह कि उपदेश विना साधक यह नहीं समस सकेंगे।
यावत काल तल जान उदय नहीं, तावत काल श्रश्रान करके यह चराचर जगत वाद्य को प्रणाव तिएके वाचक यह प्रतीति होती हैं। श्रानोदय होने
पर वाद्य वाचक भाव विनष्ट हो जाता है।

• शेष अपने ।

আর্যা শাস্ত্র।

় (বৈজ্ঞানিক রহন্য)

মানবগণ কোন একটা কার্যফলাভিলাগী इहेरल, त्यर छेशानात्म छहा निष्णत इहेरत, यान তাহা পরিজ্ঞাত থাকেন তবে অনারামেই ততং কারণ সংগ্রহ পুর্বাক. অভীফ সাধন করেন; আর ়ু উপাদান অনবগত হইলে সাতিশয় যত্ন সহকারে বিবিধ বস্তুর শক্তি বা প্রকৃতির পর্যালোচনা ও পরীক্ষা করিতে২ অভিল্পিত কার্য্য ফল নাধ--ক্ষা যে সকল বস্তু নিরূপণ করিয়া থাকেন, তভ বংকে যথোচিত প্রক্রো দারা সমাহার করতং সাতিশয় হর্ও যত্নের সহিত কার্য্য কল লাভ করেন এবং সাধারণকে ঐ কার্য্যপরিণাম বা কল, প্রক্রিয়া ও প্রণালী প্রদর্শন করিয়া থাকেন। উক্ত প্রকার প্রাকৃতিক তত্ত্বিজিজ্ঞান্ত বহুল গবেষণার ফল যাহাদিগকে উপদেশ ও প্রদর্শন করেন, ভাহা-দিগের আর ঐ কার্যোপাদান বস্তু সমূরের মধ্যে কাহার কি গুণ ও শাক্তি ভ্রাব্দিষ্য বিদিচ হওয়। বিশেষ প্রয়োজন হয় না স্তরাং ঐ উপদেশের কারণ বিজ্ঞানাংশ * ' সকল নীরস বোধে অনা-দুত হইর। পুরুষ প্রস্পর।য় ক্রমশঃ অনাং †িত ও বিমৃতি সাগরের গভার গভে পুক্কায়িত হইয়। থাকে। কেবনমাত্র উহার " প্রক্রিয়া বিজ্ঞান ?' ও ' ফল-বিজ্ঞা,নাংশই আলোচিত হাইয়া পাকে এবং তদা বাই আবশ্যক মতে কার্য্য ফল সকল নিষ্পান্ন হয় মাত্র। এই রূপে সকল বিষয়েরই

आर्थशास्त्र। (वैज्ञानिक रहम्य)

मन्षालोग जिस किमीकार्यके फलाभिलाघी होतेहै तकार्य जिस उपादानसे नियवहोगा सोभी यदि जानेरई' तो सहजमें कारणोंका संग्रह करके अपने मनोरथको पुरा करें; श्रीर उपादानों को विन जान बडेयत्रसे विविध बस्योंकी ग्रांकि वा प्रज-तिकी पर्यालीचना श्रीपरीचा करते करा स्रपन स्थान-ल पत ार्योक्त माधन करत योग्य जिन वश अं की ठहराया करते हैं। उन्होंकी यथो चत प्रक्रियामे मसाहार कर सातिशय हुपे श्री यत्र है माथ कार्य फल पाँक, या गाधारण ने कार्खपारणाम वर्धात कार्घ्य फल 🖖 🔁 या 🤻 ाल की प्रदर्शन क्या करें। उना प्रयार कितिक जन्म जन्म लोग प्रस्तु-ल गवेषणाति भल जिल्हेकी ए प्रत्यी प्रदेशन कर रेहें उलोगे की स कार्ये पादानकी बरा यों में किम्या कागुण की ए 🕡 ें उन्न मव जाननेका विश्व प्रयोजन नहीं हुना है इसी लये उपहेश्या "काःग् विद्यानांग् ः राजल नीरम वक्तप[्]नेसे निरादरहो क पुष्य पर एका से अन्य अविचार हो। विकाति सागरी गभीर गभीमें ल्हायित ज्ञान जाताहै। केवल उसी "प्रिया विज्ञान" श्री

 विज्ञान तीन प्रकार है। पहला "फलविज्ञा न,'' टुमरा ''प्रक्रिया विद्यान,' तीसरा ' ईं तृविद्यान'' है। जिसमें कार्छाती अवकाओं प्रयोजन जाता जाता है उसे "पाल विज्ञान" पार्की है। -- जितसे कारगों का मंयोग क्रम जाना जाता हैं उस १-क्रिया विज्ञान यहते हैं। ऐभे हो जिससे कारण का स्वभाव श्री शता जानी जाती है उसे हिन्दि-चान कचा जाता है। यथा यत एस कार्यका फल है। - यह भीतवस्र, सुद्र, यल्पात जनयुक्त, योहा मध्र श्रो माद् त: श्रो इम्मे शीत शीत श्रीर का उपचय होता है। इत्यादि निर्देश ती "फलिहा-न '' कहते हैं - उत्त कार्यका कारण कार, अरिन, स्थाली एवं जन्दि संयोग हममय क्रमके निहेश का "प्रक्रिया विज्ञान" कहा जाता है। अग्निका सञ्ची-रकत, द्रावकत, वस्तु भावकी सक्तिद्रता, द्रवती ल-घुता और ऊपर उठनेका स्वभाव, ऊहे वायुका क्रमी क्रम से तरलता और थीड़ी थोड़ी चापकता, श्रो नीचे क्रम क्रमसे गाःता श्री श्रीधक चापकता इत्यादि हत् खभावत निर्देशको 'हितु विद्यान" कहते हैं। ए से ची सर्वेत्र वुभाना।

⁺ বিজ্ঞান হিন প্রকার, ১ম, "ফল বিজ্ঞান," ২য়, " প্র ক্রিয়া-বিজ্ঞান, ৩র. " ৫০৬ বিজ্ঞান।" যাথার দ্বালা কাল্যোর অবৈস্থাও প্রোজন জানা কাষ্ট্রেনাম " ফল বিজ্ঞান " যাহার ছার্। কারণ সমূতের সংক্রোগঞ্ম জান। যায়, ভাই। '' প্রেক্রিয়া বিজ্ঞান ' কনিয়। প্রনিক্ষ এবং যাহা হারা কারণের সভাৰ ওশক্তি ছা ৪ খাং তাহা " হেত্ৰিজান" নানে অভি-হিত। যথা।— জন্ন ভাষ্ট্ৰাকল । ইহা জল বৰ্ণ, মূজ, অন্তঃ প্রবিষ্ট জল যুক্ত ভ্রাং মধর ও মাদক এবং ইহা দারা : আশু ।শরীরোচয় হয়, ইতালি নিজেশকে "ফল বিজ্ঞান" বলা যায়। উক্ত কালেরে করেন, করি, অগ্নি, স্থালী এবং জ-লাদি সংযোগের সময় ও জম নিজেশকে " প্রক্রিয়া বিজ্ঞান " ়ুরলা যায়। অনির সঞ্চারকতা ও স্বেক্তা, বস্তু নাত্রেরই স্ছি-দ্রতা, দ্রবের শলুতা ও ভিলামন শান্তা, উল্লব্যুর ক্মশঃ তর ্লতা ও অল চপ্কতা এ :ং নিমু ক্মণঃ গঢ়েতা[©]ও অধিক চাপ কতা, ইত্যাদি হেতু সভাব' নিজেশকে 🕈 হেতু বিজ্ঞান '' বলা ি শায়। এইরূপে স্কীতা।

উন্নতির চরমাবস্থার পর "হেতু বিজ্ঞানাংশ" সকল বিলুপ্ত হইয়া কাল ক্রমে উক্ত কার্য্য সকল যে সহেতক এবং উহা আবিক্ষার করিতে যে অলগাধ তিতা ও আয়াদ লাগিয়াছিল এরপ বিশাল পর থাকে না। কার্য্য গুলিও ক্রমশঃ অপুষ্টাঙ্গ হইতে থাকে, কতক গুলি বা সম্পূর্ণ বিপরীত হইয়া বিপরীত ফলদায়ক হইয়া উঠে। তখন আর পুনঃ২ পরীক্ষা ও অতি স্ক্রম চিন্তা করিলেও কোন্ হেতু দারা কেন কার্য্যের নিষ্ণ পিতি হয়, ইহা নিশ্চয় করা তুকর হইয়া পড়ে

আমাদিগের প্রচলিত অনেক কার্য্যের প্রতি লক্ষ্য করিলেই, উহা স্থম্পেষ্ট প্রতীত হইবে। উক্ত নিয়মেই আমাদিগেয় আর্য্য শাস্ত্র দকল ঘোরতর সংশয় বিপ্লবে পতিত হইয়াছে। আর্ফা শান্তের " হেতু বিজ্ঞানাংশ '' সকল বিলুপ্ত-প্রায় হইয়া উঠিয়াছে। অনেক বিষয়ের "প্রক্রিয়া বিজ্ঞা-নও "লক্ষিত হয় না, কেবল মাত্র "ফল বিজ্ঞা-নাংশ ''ই সমাজের অবলম্বন হইয়া পড়িয়াছে। এজন্য আমরা সাধারণের মতে আর্য্য শাস্তাবলম্বী হইয়া অন্ধ নিদ্দিট পথান্তুসারী অন্ধের ন্যায় ভী-ষণ অরণ্যে বা কণ্টক মধ্যে নিপতিত হইতে চাহি না। এতদারা বিফল প্রয়ত্ব ও কেবলমাত্র ছুঃখ ভাগী হইয়া অনুতপ্ত ও বিদেশীয় পণ্ডিতদিগের নিকট হাদ্যাম্পদ হইতেছি। জগৎ প্রস্থৃতি প্রকৃ-তিই যে আর্য্য শান্তের মূল বা জননী তাহাই কাল ক্রমে অমূলক বলিয়া পরিগণিত হইতে চলিল। ত্রিকাল প্রদিদ্ধ প্রকৃতিই যাহার আত্মা, তাহাই ইদানিং মিথ্যাত্মক বা কম্পনাত্মক হইয়া উঠিল। বিজ্ঞানই যাহার স্থাসন্থ নেত্র, সেই আর্য্য শাস্ত্র সম্পতি অন্ধ হইয়া বিদেশীয় শান্ত্রের নিকট পথ জিজ্ঞাদা করিতে লাগিল। বিশদ তর্কজালই যা-হার পাদাগ্র,কাল মাহাত্ম্যে তাহাই অধুনা আধ্-নিক তর্ক বাদীগণের হুতর্ক যষ্টি দ্বারা ভগ্নপদ হ-ইয়া পঙ্গু হইয়াছে।

আর্য্য শাস্তের কোনটাই প্রাকৃত স্বভাবকে উল্লেখন করিয়া কম্পনার অনুগমন করে নাই। প্রাকৃত স্বভাবের অনুগানী হইয়া তাহার প্রতিপাদন করাই আর্য্য শাস্তের মুখ্য উদ্দেশ্য। প্রাকৃত স্বভাবে হইতেই আর্য্য শাস্তের অভ্যুদয়, আর্য্য শাস্ত্র স্বভাবের সোগন্ধ বিনিগ্ত

প্রাকৃত স্বভাবই আর্য্য শাস্ত্রের জীবন

पल विज्ञानांश्रहों की शालोचना उद्या करती हैं चौर उसी से चावश्यक भर कार्य पल सकल निवाद कि भर हो जाता हैं। इसी भांति विषय मान्न की चरमावस्था के उन्तर 'हितु विज्ञानांश" सकल लोप पाकर उक्त कार्य सव जो सहतुक ये चो उनके श्रावि-व्यार करते की जाशांध चिला को परिश्रम लंगे थे सो काल बससे ऐसा हो जाता है कि प्रतिति भी नहीं होती हैं। कार्य सकल भी क्रमशः श्रप्रवाद्ध उल्यापल भी देने लगते हैं।— तब चौर फिर परी-चाची सुद्धा चिला करके भी यह निश्य करना कठिन हो पड़ता है कि दुन् कार्यों को निधा स किसी हेत् से उद्द है।

इस लोगों के प्रचलित काय्यों के ऊपर दृष्टि का रने ही यह श्रच्ही भांति वृक्त पड़ेगा। इसी नि-यम से इस लोग के आर्थ्याम्ब सकल दोरतर संशय विश्व में गिरा जाता है, श्रार्थ्यशास्त्रका हे । वि-चानांश एकवार विलुप्त राय इत्या जाता है। वऊर्तरों को "प्रक्षियाविज्ञान "भी लच्चितं नहीं र्छं ता हैं। केवल ''फलिइज्ञानांश'' डी समाजका श्रवलम्बन हो रहा है। इस लिये हमलोग साधा-रणों के बीच आर्थ्याम्लावल हो हो कर अस्थों के चला ग्रे प्रथमं चलते श्रत्यों की नाई भयावने जङ्गल या काटे क् के मं गिरने नहें; चाहते हैं। इस्से सव हयल व्यर्थ होते, केवल दुःख मात के भागी हो कर पिक्कतान पड़ता, जिस्पर विदेशीय पिक्डितों र्कनिकट इ.स्यास्ट्सी होते। जो प्रकृति जगत् की प्रस्ति श्रो आयशाम्तकी जननी श्रशात् मूल स्वरूप, सो ची काल इ.स.सं असूलक कहलाने लगी, चिकाल प्रसिद्ध प्रकृति ही जिस्की श्राका, से ही चाज कर्लामध्यात्मक चोक छना होताचला। वि-चान ही जिस्के मुप्रमत नयन, सोई आर्थ्यगस्त सम्प्रति अन्धा हो कर विदेशीय शास्त्रको निकट याट पृक्त लगा। विशद तक, वाद ही जिस्का पादाय. मोई अभी कालके प्रसाद आधुनिक तक वादियों की कुतर्क कूप यष्टि से भग्नपाद हो कर पङ्ग हो गया ।

शार्ष्यास्त्रेने किसी प्राक्तत स्त्रभाव का उन्नक्तन करके कल्पना का श्रुगमन नहीं किया। प्राक्तत स्त्रभावों के श्रुगमी होकर उन्हों का प्रतिपादन करना हो शार्ष्यभास्त्र का मुख्य उद्देश्य है। प्रा-स्त्रत स्त्रभावों द्वार श्री श्राप्यभास्त्रका श्रम्युरुय, श्रार्थ-श्रास्त्र के वर्ण वर्ण ने प्राक्षत स्त्रभाव का सुगश्च निकस्ता है।— प्राक्षत स्त्रभाव ही श्रार्थ्य श्रास्त्रका जीवन

অতএব তদিবহে আর্য্য শাস্ত্র নিত থাকিতে
পারে না। আমরা ইহার প্রমণে সরপে শিক্ষাদি
অফীদশ শাস্ত্রেই স্থল উদ্দেশ্য ও ছই একটা সনার্ভ ততি সংক্ষেপে নির্দেশ করিতেভি, এতদ্যারাই পাঠকগণ আর্যাদিগের মহত্ত হদয়ন্ন করিয়া
আর্যা শাস্তের বহু মূল্যতার পরিচয় পাইবেন।

বর্ণ বিজ্ঞান।

১ শিক্ষা, ২ কণ্পা, ৩ ব্যাকরণ, ৪ নিরুক্তা, ৫ ছন্দ, ৬ জ্যোতিষ, ৭ ঋন্দেদ, ৮ যজুর্বেদ, ৯ मांग (तम, ১० अथर्त्त (तम, ১১ मींगांश्मा, ১২ ন্যাল, ১৩ ধর্ম সংহিতা, ১৪ প্রাণ, ১৫ আয়ু-(र्क्तन, ১७ वक्क :तीन, ১२ शक्तिर्काटन ७ २৮ छ।), শাস্ত্র, এই অফীদশ আর্য্য শাস্ত্রের মাধ্য প্রথম শিক্ষা শাস্ত্রীয় বর্ণ বিজ্ঞান অদ্য আলোচনা করা যাউক। কোন্থ কারণে " অ " কারাদি বণাত্রক শকের উৎপত্তি ও কোনুস্থ ন হইতে কোনু বর্গের নিগম হয় এবং উহাদের পূকা-পরত। ভ্রম বিল্লপ ভ্ৰতাৰৰ শিক্ষাশাটো নিগাঁত ২ইয়া.ছ। এই তিন্দী বিষয়ের ১ম ও ২য়ুটী যে বিজ্ঞান ঘটট তাহা সহজেই বোধ হইতে পারে, অভ্ন কম্পার সন্দেহ স্থল তৃতীয়টীই সংক্ষেপে কৰি করিতেহি, ফলতঃ প্রেম্ম কমে ১ম ও ২য় বিষয়ও অন্তোচিত থাকিবে না।

শিক্ষা শাস্ত্রে "অ, আ, ই, ঈ, উ, উ, ঝ, য়, ৯, ৫, ৫, ৫, ৫, ৫, ৫, ৫, ৫, ৫, ৫ গণ গণ গণ লাভ করা আঞা, ট ঠ ড চ ণ, ত থ দ ধ ন, পাদ ব ভ ম, বার লাব, শামা মাত্রের জম অবধারিত আছে। এই বণ গুলির পূর্বং-পরতা জম কেছাবান কিশিত নহে, ইহা শারীর প্রকৃতির সভাবান্ত্রায়ী নিণীত হইয়াছে, শক্ষ মাত্রেরই স্বধ্য এই বে হুইটা বস্তর জিলা দারা উৎপন্ন হইয়া থাকে। এই ধ্যা প্রকৃতি উভাপ্রাণিত বাহি হাল দারা উৎপন্ন হইয়া থাকে। এই ধ্যা প্রকৃতি উভাপ্রাণিত বাহি হাল দারা উৎপন্ন হইয়া থাকে। এই ধ্যা প্রকৃতি উভাপ্রাণিত বাহি হাল দারা উৎপন্ন হাল থাকে। এই ধ্যা প্রকৃতি উভাপ্রাণিত বাহি হাল হালা ভিৎপন্ন হালা থাকে। এই ধ্যা প্রকৃতি উভাপ্রাণিত হালাছে।

>ম, "সঙ্কোচ সজ্বর্জ "বা বর, "৫২%,

* '' সোরায়তে " এই সোগার্থ ছারছ'' সর '' শদে 'বিছে।
আনায়ানে উচ্চারিত হয় " এই অর্থ বুয়ায়। আধৃনিক বৈরাকর
প্রার্বশন্ত বে ' সয়ং রাজতে ইতি করঃ "

स्वकृप है। अतएव जस्ते विरह होतेपर आर्थशास्त्र जी नहीं सकता। हम लोग इको प्रमाण स्वकृप शिका आदि अष्टादश शास्त्रों के स्कूल उद्देश्य और दो एक सटके अति संवेष से देखात हैं। इसी से पाठ-कगण आर्थ्यों के सहत्वको हृदयङ्गम करके आर्थ्यशा-स्त्रका वस्त्र मूल्यताको प्रिचय प्रविगे।

वर्णविचान।

१ शिहा. २ काच, ३ व्याकरणा, ४ निक्ता. ५. क्रन्द, ६ ज्योतिष, ७ ऋग्वेद, ८ र युर्वेद, ८ साम-वेद, १० अयर्वे वेद, ११ मीमांसा १२ न्याय, १३ घ मै मंहिता, १४ पुरासा, २५ ऋा ुर्ीद, १६ घनु वें-द, १ गाल दिंद, १६ अर्थगाल, ईन अष्टाद्य यात्राण है 🐪 शाज पहरे । भाग माश्रीय वरण िन्नात की भांकीचना की जाय। बंकस विस्त का-रस् रेस द अंकार्स्ट्यग्ैिक श्व्हों की उ− पं यम जिस ानों से किन वर्णीका निर्मस द्यक्षीत्र व । इ. ता. हे चा उन्होंदाः पूर्वि **परता क्रम**े क्षेत्र, ि, प्रशासका का काविष्ट विस्तित. जिन परस्ता है। इत हा**नों , पहिला ह्यो ;सरा जा** विकास करित है भी सहज है जाना जा स्वता 👻। घण ८ : राक्षा**स है एक ज: तीसरा*** ्यी 🔐 बर्गेट कर्नट छा - **फनन: उ.सङ्गर्क** हास एक एको वसरा विभव विन **या तेवित उहर** नर भा:

* "स्त्रोरायते' इसी योगार्ध से. 'स्तर ग्रन्द इड्या'' जो घाप उच्चारित हो 'इसी अर्थको प्रकाश करता'' 'चाजकल क वैयाक (या लंग कहते हैं। स्त्यं राजते इति छ्वरः।

"সস্প[ু] সম্ভেদজ 'ব¦ী বাঞ্জন"≉। যাহারা স্বায়র সংস্থা জনিত শ্সেগ দারা আহুঞ্তি স্বং উৎপত্তি স্থানের (নিগম্যান আভ্যন্তরিক বায়ু কড় ক) সত্যৰ্ষণ মাত্ৰেই উৎপন্ন হয়, গকে " সঙ্কোচ সঞ্জর্যজ " আর যাহারা উক্ত ক্রমে অপরিচিছ্ন রূপে সন্মিনিত স্ব২ উৎপত্তি স্থানের (নির্গমনশীল আভান্তরিক বায়ুকর্ত্ক) সস্তেদ দার। উৎপন্ন হয় ত হাদিগকে " সম্পুট সস্তে-দজ "বলা যায়। উল্লেখিত পঞাশং বর্ণ মধ্যে ' অ ' কারাদি মোড়শটী মাত্র বর্ণ প্রথমোক্ত রীতিতে উৎপন্ন আর " ক ' হইতে " ক্ষ পর্যন্তে চৌত্রিশটী বর্ণ দিতীয় রীতিক্রমে নিষ্পার হইয়া থাকে, এই নিমিত্ত প্রথম ১৬ টা " সংকোচ সংঘ-র্ষজ এবং দিতীয় ৩৪ টী সম্পুট সত্তে-দজ্"। এই ক্রিয়াদয়ের মধ্যে আদৌ (রসনিকাদির দ্রাঢ়াতা ও দম্পুর্ণ রূপ ক্রিয়াশক্তি না হইতে হই-তেই) প্রথমটীতে হাধিকার ও তংপরে (ক্রমশঃ রসানিকাদির দ্রাঢাতা ও সম্পুর্ণ ক্রিয়া শক্তি জ-মিলে) দিতীর্টীতে সাম্প্রজ্যে এবং প্রথম ক্রিয়ার সাম্থ্য না হইলে দিতায় ক্রিয়ার সক-মতা হয় না। কারণ "সফোচের'ই চর্মাবস্থা সন্মিলন স্তরাং 'সঙ্কোচ'না হইলে 'সম্পুট্ণ' (মিলন) হইতে পারে না এবং 'সম্পাট সম্ভেদ' অপেকা সংকোচ সংঘর্ষ * অপোরাস সাধ্য ইছা স্বাভাবিক বা স্বতংশিদ্ধ, এ জন্য দেখা যায় যে বালকের। ব্যঞ্জন বর্ণ পরিক্ষোটের অসামর্থ্যাবস্থায় প্রথম 'অ! আ'দ দ্বর বর্ণের উচ্চারণ ক-রিয়া ক্রন্দনাদি করে। অতএব বালকদিগকে প্র-থমতঃ 'সক্ষোচ সংঘর্ষজ' বর্ণের ও তৎপরে 'সম্পুট সম্ভেদজ' বর্ণের উপদেশ দিবার নিয়ম इहेशांट्य ।

স্বর বর্ণ দকলও পরস্পার উৎপত্তি স্থা-নের বিভিন্নতা হেতু কঠা, তালব্য, মূর্দ্ধন্য, দন্ত্য, ঔঠ্য, কঠ তালব্য ও কঠোষ্ঠ্য এই সাত প্রকারে, এবং এতাবং আবার মুখ্য, গোণ ও সন্ধ্যক্ষর ভেদে তিন প্রকারে বিভক্ত হইয়াছে। কঠা, উক্ত প্রকারে আকুঞ্চিত কঠ ও রসনিকা বা আল জি- सम्बेदज,'' ा "व्यञ्चन"। जो स्नायुकी स-क्रोग जनित सबीगसे त्राकृद्धित स्वर उत्पत्तिः स्थान हे (निर्गस्य सान डास्यन विका बाधु कना क) सङ्घर्षण होने ही से उत्पत्र हाते उन्हें "स-क्षीच स∉षेत्र' और जो उक्त क्रप्रसे अपरिच्छित्र रूप सिक्षालित स्व स्व उत्पतिस्थानों (निर्गमनश्लेष भाग्यन्तरिक बापु कहैका) सम्भेद से उत्पन्न होते हैं। विन्हें ''सम्पुट सभी दज' कहा जाता हैं। ऊपर के लिखे उत्रए पंचाय वर्गों के वीच ''श्रु' काराहि सोल इविंगोंको पहली रीति से उत्पत्र और "क" से च पर्थन्त चौत्तीस अक्षरों को दूसरी रीति में उत्पन्न इडए कड़ते हैं। इसी लिये पहले १६ सी.-लक्षोंको ''सङ्गोच-सद्वर्षज' श्रो दूमर चीतीसों को ''सम्पुटसस्पेंद्ज' योला कारते हैं। इसी दीनो क्रियाके बीच (रमनिका ऋहिकी इट्टा ऋो। बच्छी भांत क्रिया शक्तिको को कि पहले की) पहले में अ **धिकार और तव (अक्ष क्रांस क्षेट**्राओं पूर्ण ब्रि.-या शक्ति उत्पन्न होने पर) हमा भी सामर्थ होता है, ऐंबेडी पहली ्रियाको मामर्थन चौतेने दृगरी कियाकी सज्मतान किता है। कारण यह है कि "मङ्काच ' ही की चरमाव शा मामालन, स्तरां सदीच न इतिवे "सव्यूट" (मिलन) होत नहीं सकता है। एवं "सव्याटस सेंद्रज्ञ" से स-द्वीच म : षे " ऋख श्वायाम से साध्य है यह स्वाभा-विक अर्थात् स्वतः । मद जानना । इसी लिये देखा जाता है कि लड़के लोग व्यक्तन वर्गों के फुटने "के पक्त की ऋश्रा शादिस्वर वर्णीका उच्चारसा कर-के क्रान्दनादि बार्म्म कराहि। इसी कारण वालकों कों पचले सक्षीच सक्षिज (स्वर) वर्गीका उपदेश दिया जाता है, तब कहीं "सम्पुट सभोदज (व्य-क्तन) वर्णींका उपदेश दिया जाता है। ऐसडी नियम है। स्वरवर्ण श्रो ब्यञ्जनवर्णींकी जत्यत्तिके स्थानीमें विभिन्नता चीने के कारण करवा, तालबा, मूर्वन्य, दन्त्य, ग्रीष्ठा, कग्छ तालव्य, ग्री कग्छी ध्रा लगाके सात प्रकार उडए। फिर मुख्य, गीया श्रो सन्ध्यक्त रको भेदसे तीन प्रकार विभक्त हैं। — क यहा वर्ण उक्त रीति से करछके त्राकु खित होने पर रम-

* व्यञ्जपते ईसी यीगार्थ में व्यञ्जन शब्द ज्ञञा "जो पर धर मिल हमें उत्पन्न हो?—यही अर्थ होता है, श्राज कलके वेयाकरण कहते हैं, ''.व्यञ्जनान्यनु यायोनि''।

^{* &#}x27;'ব্যক্ত ু এই যোগার্থ দারা ব্যক্তন শলে '' বাহারা প্রস্পারের এখন বা স্থিলন দারা উৎপন্ন হয় '' এই অর্থ রুকার । আধুনিক বৈয়াকরণেরা ব্যেন, '' ব্যক্তনান্যস্থ-গ্রীনি । ''

হার সংঘর্ষ জাত অ, আ,ং, ং, তালব্য, উজ ক্রেপে আইঞ্চিত তালুও রদনাভ্যতরের সংঘর্ষণ জাত ই, ঈ; মূর্মন্য, উক্ত রাতিতে রদনোপান্ত বা মূর্নাদেশের সংঘর্ষণে উৎপন্ন ঋ, ঋ়, দন্তা উক্ত প্ৰণালীতে সাহ্ঞিত দন্ত ও রদনাগ্রের সংঘর্ষণে নিস্পন্ন ৯, ৯৯, ; ওষ্ঠ্য, উক্ত নিয়মে আহঞ্চিত ওঠছয়ের সংঘর্ষে জাত উ, উ; কণ্ঠ তালব্য এ, ঐ; কণ্ঠেচ্যে ও, ঔ। তা, আ, ই, ঈ, উ, উ, ইহারা মুখ্যদর ; ঋ, ৠ, ৯, ৯৯, ং, ঃ, এ, ঐ, ও, ও ; ইহাদের আং-শিক ব্যঞ্জনতা নিবন্ধন ইহার। গোণ স্বর; ই-হারা নিতান্ত সন্নিহিতে 'উচ্চারিত ২ বা ৩ বর্ণের সমঠী স্বরূপ এই জন্য ইংাদিগকে সন্ধ্য ক্ষর কহা যায়। দেখা বায় বে অ, আ, ইহা-দের একতর এবং ই, ঈ, ইছাদের একতরের নিতাত সন্নিধান উচ্চারণে " এ " আর ত, আ, ইহাদের একতরের এবং "এ"র নিতান্ত সন্মি-হিতোচ্চারণে ঐ, এই রূপ 'হু,'' আর' অন্তর স্বিহিত উ, উর একত্রের উচ্চার্ণে " ও " এবং ' ও " র উচ্চারণে ' ও " এইরূপ হইয়া থাকে। কথিত প্রকারে সপ্তধা বিভক্ত স্বর বর্ণ মধ্যে ক্র্প্তাদি ক্রমে উভরেভর উচ্চারণ হিন্দ্র হ[ু]য়া থাকে, কেন্না যে সম্ভ মাংস পেশীর ক্রিরা ছারা আভ্যন্তরিক কিংখাদ বার্ বেগবান হয়, সেই পেশা হইতে কণ্ঠাদি স্থান সমূহের উভরোভরই দুরবর্তিতা হেতু উভরো-ভর স্থানেই নিঃশ্বাস বারু ক্রমশঃ জ্বলি, এ-জন্য ঐ বালুর কঠও তালু বা তালু ও মূর্রাতে একটী সমান ক্রিয়া করিতে হইলে উভরোভর অধিক বেগে নিঃস্ত হওয়া আবশ্যক; অতএব উভৱোভর স্থানের কার্য্য অপেক্ষাকৃত আয়াস-সাধ্য এবং রসনিকাদির মধ্যেও শরীরোপচয়ের নিয়মানুদারে রদনিকা হইতেই ক্রমে পরপর দৃঢ়তাদি হওয়ায় উত্তরোভরই উক্ত কার্যাক্ষমতা इहेशा थारक, अठ वर कर्शां कि क्रांस्ट खर्बन वर्गत সন্ধিবেশ হইয়াছে। এতমধ্যে আবার গৌণ সর আংশিক সম্পুট সম্ভেদজতা নিবন্ধন মূখ্য স্বর অ পেক্ষা ছুরুকার্য্য এবং সন্ধ্যক্ষর দ্বিত্রিবর্ণাত্মকতা হেতু গোণ সর অপেকাও ছুরুফার্য্য, এই নি-মিত মূর্ম - জিহোপান্তা ও দন্ত-জিহাতা স্থানীয় ্ ' ঋ ও 🕈 ৯ বর্ণের প্ররেই ওর্চ স্থানীয় মুখ্য

निका अर्थत जीभके मंघषेसासे उत्पत्र ज्ञत्रा करते है। यथात्र, आ, ० अनुम्बार, : विमर्ग। ताल य बर्ण उक्त रीति तालुके सङ्गीच चीनेपर रसनाभ्यन्तर को सङ्गर्षशासे इताते हैं यथा दुर्दा सङ्ग्यमी व पद्गी रसनोपाल की श्राकुञ्चित होने से या सी देश-के सद्भवंगिमे उत्पन्न होते हैं, यथा, ऋ ऋ। दनस्यवर्णा उक्त नियम से दल के श्राक् श्रित होते पर रसनाम्रके सङ्गर्षेणसे निष्यत्र होते हैं, यथा ल, लू। श्रीत्रावर्ण उक्त रीतिमे शाकु श्वित श्रीष्ठदयके महापण में चोते हैं व्यथा उ, ऊत;। कऌ ताल ⊤ए, ऐः, क छौष्ठा को को। अ, आ, इ ई. ा. अ ये म्-ख्यवर हैं। ऋ, ऋ, ल, ल, ए, ऐ, थो, औं ० श्रमुखार, विसर्ग इनितं श्रीशिक व्यानता है. ये गीण स्वर हैं निताल मजिक्ति उारित कड़िका वर्गीके सप्तष्टि खरूप हैं | दूसी जारण दुन्हें सन्ध्य-कर कहा जाता है देखा जाता है कि अ अयवा बा, द अथवा दे का निताल सः विधान हो कर उता-रण चीति से 'ऐ' हो जाता है। फिर्श्र अथवा आ "ए" का नितान्त मन्त्रिक्ति होकर उारित होतेसे "एैं' को जाता है। ऐकेही य, या भंभे एकतर उ. ज, इन में में एकतर का मिबिहित हो कर उंगारित हों भि 'बी''; तबा को की उद्यारण संबो की कीत है। उक्त रीतिसे मप्तभा विभक्त खस्वले के बीच कराखादि कमने जतरी तर उचा गाफी जनता उद्या करती है। क्यों कि जिस सांस्पृशी की ियाते श्रान्तरिक (न:खास वायु वेगवान होता है, ऊनते कंटादि स्वानों का उत्तरोत्तर दूरवर्त्तता होतिके कारण उत्तरोत्तर स्थानमं निःस्थान दायुक्रमशः दुर्व्य ल, श्रो इसी लिने उस वायुका कण्ट, ताल, श्रो मूक्षेरो कोठ एक समान किया कर रेपड़ की उन्हीं रोत्तर अधिक वेग से निक्सना अधिप्रयक होता है। अव उत्तरोत्तर कार्यं अपैचाक्त आयास साध्य ए₄ं रसनिका चादिके भी वीच शरोरोपचय के नियम, नु-सार रसनिका ही से क्रमसे इट्ता आदिके होतिमें उत्तरोत्तर ही उक्त कार्यं चमता इत्रा करती है। इसी लिये कग्हा ऋदि के अससे स्वरवर्णीका स-दिवेश उत्रया है। गौराखर का आर्थिक सम्पृट सः क्रोदतानिवस्तन मुख्यस्वरकी अपेता दुरुवार्ष-एवं चचाद्द दो तीन वर्णों के हैं इस ईतुगौगास्वर सभी दुरुवार्थ है। इसी निमित्त मूहे जिहीपाता क्योदनाज्ञ हाम्रह्यानीय ' चट' या ''ऋ'' पर्इही স্থার " উ বিশের এবং স্কাক্ষরের পুরের গোণ স্থারের সন্ধিবেশ হইয়াছে। " অনুসালী ভ বিস্থারোণ স্থার ইইলেও সন্ধাক্ষরাণেত্য তরু চলুফাতা নিবন্ধন স্কাশেষে উহার স্থিবেশ হই-য়াছে।

স্থর বর্ণের নাায় বঙ্গেন বর্ণও কণ্ঠ রস্থি-কাদি পঞ্জ ভাত। যথাক, খ, গ, ঘ, ও হ, কণ্ঠ ও রসনা স্থানীয়; চ, ছ, জ, ঝ, এ, যশ তালুও রগনার মধ্য স্থানীয় , ট, ঠ, ড, ঢ,ণ, त, य, भूकी ও जिस्लाभाख स्रोगीय ; भ, क, ८, ভ, ম, ব, ওঠ স্থানীয়। কিন্তু যদিও ইহারা ৬।৭টী করিয়া এক২ স্থান ভাগী বটে তথাপি তন্মধ্যেও স্থান বিভাগ আছে অর্থাৎ যে প্রকার একটা বে-পুর কতক গুলি রক্ষু থাকে এবং উহার এক২ রন্ধা হইতে ষড়জাদি এক২ স্বর উথিত হয় অ-থচ উহার মূল, মধ্যে ও অগ্রভেদে বিভাগ করা যাইতে পারে, তদ্রপ দুখ নালিকারও মূল হইতে অগ্ৰপ্ৰান্ত পুথকাই স্থান হাইতে একঃ লগে দ্-ভেদ্হইলেও সং বিভারার্থারে কণ্টাল ১৯৮ **প্রকার বিভাগ দারা বর্ণ সক্লের জাতি বিভাগ** করা হইয়াছে। ফলতঃ কঠের প্রথম ভাগে আর রসনিকার প্রথম ভাগের মিলন ছারা। মধ নালি া অবরুদ্ধ হুইয়া নিগম্যনান আভাওর বংলু ল-তুক ঐ মিলনের সভাতেত হইলে " ক[ী] কণ িউং-পন্ন হয়, এই কণ্ঠ রপনিক।র বিভাগ ভাগের নিগন সভেদ খারা ' খ. তৃতায় ভাগের মিলন ম-স্তেদ ছার। "গী চতুর ভাগের নিলন সংস্তান দার। " 💐 এবং পঞ্ম বা শেষ অবয় বল মিল্ন সভেদে দার। ''ঙ ী উচ্চারিত হয়। এই প্রকার তালু ও রদন। মধ্যাদির অবয়ব ভেদে "। বণা দির পরিক্ষোটন হইয়া থাকে অতএব স্থান ভে-**म**्रमात खत वर्णत नाम वाक्षन वर्णत अगा বৎ সনিবেশ হইয়াছে। কণ্ঠ্যাদি শ্রেণীস্থ গাঁচেং নণের ঈদৃশ পূর্দ্রাপরতার কারণান্তরও কথিত হইতেছে। ক, খ, গ, ঘ, ৪, এই পাঁচটা বণ কি-মণঃ মৃত, তার ও মৃত সংস্থাজ বলিয়। নির্ফিট হইলাহে অধাৎ 'কি মৃত্ সংস্থেজ, ''খী তীর সম্বেগজ, গমৃত্ সম্বেগজ, ঘ তারে সম্বেগজ, ঙ্মৃত্ সম্বেগজ। (বদি পাঠক মহোদরগণের ইহাতে সংক্র উপস্থিত হয় তবে অনায়াসে প-রাঞ্চ, করিয়। দেখিতে পারেন। এক মিনিট সময়ে

बोह, खानीय मख्य हर "उ" बर्णका मिन्निश बीर सामारों की पहते गीण हरींका मान्द्रिश डिबा है। बनुसार बो विसर्ग गीणहर है, तथापि सामाजरायका उन्ही दुर्वाधीता हर्निक कारण सब के हिंदानं स्वितिशत डिए हैं।

स्त्रवर्णकी नाई व्यञ्जनवर्णकी काएठ रसनिका अहि पांच स्थानों में उद्यादित होते हैं यथा क, ख, ग, घ, ङ, इ ये काछ श्रो रसनासानीय, च, क, ज, भ, अ, य, श, ताल्यो रभनाको मध्यस्थानीय ; ट, ठ, ड, ७, ण, र, ष, मूई। श्रो । ज होपान्त स्थानीय , प, फ, ब, भ, म, व श्री उस्थानीय ; परन्तु यद्यपि इन्में क सात करने; एक एक स्थानीय हैं सो ठीक, तथापि उसमें भी स्थान विभाग है अधीत । जस प्रकार एक ६ णुक्त कितन एक । इटट्र रहः हैं। श्रीर उस्त्रं एक एक रश्रुस पड्ज श्रादि एक एक स्र निवसा है अथव उस्के मूल, सध्य, की अग्रके भेद हैं विभाग भी किया जा सकता तैसाही सुख,ना-सिकाकाभी जूल में अप्रपर्यन्त पृथक पृथक स्थान एक एक वर्गीका उद्भेद होता है।तम पर भी अपने अपने ।वर रिक अनुसार पांच इकार विभागके उत्तर जात विभाग क्वा दया है।

फलतः काळके बयम भाग श्री रसनिका के प्रथम भागके सिखः में युख नासिका अवस्व हो जाती किर तिसमें निर्मन्यमान आभ्यतर वायु कर्वक इस ं सलनजा एमा द छ।नेन 'क वरा उत्पन्न होता है। ्डी दा **ु श्री रस**िनकाके दूस**े भागके मिलनके स**-ंद में भस्त्र हतीय भागके मिलनके सभीदसे 'ग' चुर्ध भाः की मिलन के सक्ती दसे ''घ'' कीर पहास अर्थात ग्रंघ अवयवक सिलने के सभीद ' ङ ' उवारित होते हैं। इसी मात ताल श्रीर रक्ता सध्य आदि अवयवों भेदसेच वर्ग आदिका पिरक्तीट होता है। अतएव स्थान भेदारुवार स्वर वर्षोकी नाई व्यञ्चन वर्णोका भी यथावत् सम्बद्धा इत्र्या है। काएग्र श्रादि योगीके पांच पांच वर्णी की जा ऐसी पूर्व्यापरता है, तिस्का श्रीर भी कारण है। क, ख, ग, घ, ङ, म.मग्र, मृद्, तीत्र, मृद्, तोत्र श्री सुदु सम्बेगज कहलात है। यदा, "का '(मृद् स न न ज, ' ख " ती । सम्बेगज, ''ग ' मृदु मान्योगज, "घ" तीत्र सम्बोगज "ङ" सदुस बोगज यदि पाठक सचामयों इसमें सन्दे ह उपहिस्त हो तो सहज्ञ भंग्रीका जरके देख सकते 🦭 : एक

600

''কী কতবার ও '' থী কতবার উ**চ্চারিত হ**য়। যদি "ক অপেকা "খ উচ্চারণ সংখ্যা তপে হয় তাহা হইটেই " খী অপেক্ষা " কী যে মৃত্ भरत्रशक है । वृति।वात विलय हहेरव ना ।

প্রকৃতি মাত্রেরই স্বভাব এই যে, ইহার ধ্থন যে কোন জিয়া হইতে থাকে, উহ! পূর্বাতন কি-য়াস্তরের প্রতিক্রিয়া স্বরূপে ক্লুরিত হইতে২ অন্য প্রতিক্রিয়া দারা অভিসূত হইয়া পড়ে এবং তৎপরে নিজ প্রতিক্রিয়াকে প্রতিকার পূর্বাক স্ফু-রিত হইরা উঠে। (প্রতিক্রিয়াকে ক্রিয়ার বি-**ভাষে**ওবলা যাইতে পারে) এবং ইহাও ভির **দিদ্ধান্ত** যে ক্রিয়া ও প্রতিক্রিয়ার পরস্পাব নুনো-ধিক্যান্সাহর পরস্পারের ন্যুন্ধিক্য হইয়া থাকে। এই সভাব বশতং 'ক্ছু সংস্কেগজী 'কিবর উচ্চারণের ''ললু প্রতি সম্বেগী কারীন '' ভীভা অনায়∷গ সাধ্য, অতএব " ক ীর পর তীত্র সল্বেগজ 'প্রী নিয়মিত ২ইয়াছে; তীত্র সম্পেগজ ''থীর উচ্চারণের ''তীরে প্রতি স-**স্বেগ '** কালীন পুনস্তীত্র সম্বেগজ বর্ণোচ্চারণ অধি-কতর আয়াস কর, এজন্য 'খ'র পর ভিশ্পায়ান মধ্যে লেযু সম্বেগজ ' গ ' এবং ' গ ' উচ্চারণের **লঘু** "প্রতি সম্বেগ["] কালীন অনায়াস সাধ্য 'ভীত্র সম্বেগজ " ঘ ে উচ্চারণের পর আবার "লঘু 'সম্বেগজ " ঙ ী নিয়মিত ইইয়াছে। এইরূপ তালু আদি স্থানীয় চবর্গাদিও উক্ত নিয়-মের অধীন নিশ্বিষ্ট হইয়াছে। এইরূপ ক হইতে ম পৰ্য্যন্ত শিক্ষিত হইলে বল্ছান জাত এবং হুর-চোরণীয় "র" হইতে "হ" পর্যান্ত আটটী বণে র ও তদন ভর সংযুক্ত বণ ' ক ' সলি বেশিত হইয়াছে।

পাঠক মহোদয়! বোধ করি এক্ষণে বুকিতে পারিলেন যে আর্য্যগণ ক খ, আদি শিক্ষা দান সময়েও প্রকৃতির স্বভাব রদে মত হইয়া বাল প্র-কৃতির আস্বাদন পূর্ব্বক বর্ণ নালা সনিবেশ ক

मिनिट भर समयमें ''क" के वार और ''स्व" के वार वोला जासकता है। यदि ''का' से ''स्व'' की संख्यान्य न हो तब यह ममभने में कुछ 'विख व नहीं होगा 'स्व" के अपेहा "क" सृदु सस्वेग-

प्रकृति माच ही का खभाव यह हैं कि उस्का जव जो ज़िया ऊचा करती मो पूर्व्यतन क्रियाकी प्रतिक्रिया क्रपने समुग्ति होती होती दूसरी प्रतिकि-याने 'त्र' भिभूत हो जाती है। एवं ऋपनी प्रतिक्रियाका प्रतिकार यार रे कर्जुरित को चठती हैं। (प्रतिकि? • याको ियाका विशास भी कहा जा सकता। श्रीर यच भी स्थिर सिद्धाल है कि िया श्री प्रति क्रियात पर इ.र न्यूना **चि**ष्य जन्ना करना के # । दूसी स्त्रभावते कारण लघुसस्त्रेगज ''क' के ठ-द्वार्क ' लघुमझ्बेग " कालीन ''तीव्रम वंग " धना-यास माथ है। इसी लिये "क" के वाद तीत्र सब्बेगज "ख" नियमित जिया गया ई; तीवंस-सम्बेगन 'खं" के उचारैं एका 'ती सम्बेग' कालीन फिर तोब्रमब्बेगज वर्शका उारण पश्चिक तर श्रायाम कर हाता इस लिये " ख " क पर प्रसन्ध ज्ञायास माध्य "लघ्मस्व गज" "ग" और "ग" . उद्यारण का 'लघः तिस ने ग" काली न श्रनाय। म श्राध्यती सम्बोगज 'घे के उद्यारगात वाद फिर लघुस विगज " ङ " नियमि : इड ए हैं। इसी प्र कार ताल् आदि स्थानीय चद्रगं आदि भी उक्त नि यमने अधीन निद्य उद्याप है। ऐमडी कर्स म पर्य्यन्त सिखाया जानिक उन्तर वज्ज कानजात तथा दुरुचारणीय "य" "इ पर्यन्त बाठों बहर बा तरुत्तर मंयुः वर्ण 'च संविधित इटए है। पा-ठक महाद्यगण! वीध होता है श्रभी वृक्तसके ने कि त्रार्थिगण के, ख त्रादिके । शहा देनिक समय भी प्रक्राति व्यभाव रसतें सत चोक्तर वालप्रक्रातका

प्रधातिका ऐसा खभाव न रहता तो हमलोग एक है बो फेककर फिर उसे भरतीयर गिरन नही देखते । वर्जाक अवया उस्कीगति ऋ निटः ीद्वीका वारगा ल चित नही जाता है। पृथिशोका माथा-कर्षण को वायुकी किया हो उत्चप की प्रति क्या है। तिसमे ज्लेकी उद्गमन शक्ति जब श्रीमभूतः हा जीता है तब उक्त प्रतिलायान भूमि गंबीग होता है। इसी खनावस इमलोगाका जगने स अनन्तर निद्रा को निहात क्रमसं र जागरण होता है। ज-गत् से जितनी वस्त हैं सं सर्वया इसी काभा की श्रधीन है।

^{*} প্রাকৃতির এই প্রকার স্বভাব না থাকিলে আনরা একটা লোষ্ট্র উৎক্ষেপ করিয়া আর তাহাকে ভূমিষ্ট্রদর্শন করিতান ন। । প্রত্যুত অন্যথা উহার গতি নিত্তিরই কার্ণু লফিত হয় নঃ। পৃথিবীর মাধ্যাকর্ষণ ওবায়বীয় ক্রিয়াই উৎক্ষৈপের প্রতিক্রিয়া, ভিদারা **লোঁঙু**রে উদগতি, শ্কি অভিতৃত ইইলে, উজ প্রতি-ক্ৰির। হারাই ভূমি সংস্কেহয়। এই সভাব হারাই আমাদের জাগরণানস্তর নিজা ও নিজানস্তর জাগরণ হইতেতে। জগতের

য়াহেন এবং প্রকৃতির প্রতি প্রপাঢ় প্রেমের পরি-চয় দিয়াছেন। উ।হারা ব্লহৎ২ শাস্ত্র প্রণয়ন কালে কখনই প্রকৃতিকে বিস্মৃত হইয়া কম্পানার অনুবত্তী বা অনুরাগী হয়েন নাই। পাণ্ডিত্যাভি-মানী কতক গুলি জনান্ধ কর্তুকই আর্য্য শাস্ত্রের বৰ্তমান বিষম তুদিশা ও দুল্লাম হইয়াছে।

ধর্মপ্রচারক।

ভগবান জীরামসক্রের অশ্বমেধ 350 | ※

মহোদয়গণ! ভগবান শ্রীরামচন্দ্র কনক ল-সার তুর্ধ্ব বীর দশাননকে সবংশে বিনিপাতিত করিয়া রাবণাপছতা নিজ বনিতা সীতাকে উদ্ধার করিলেন। বিশ্ববিজয়ী বীর অযোধ্যা পুরীতে প্রজারত হইয়া অপ্রতিহত প্রভাবে রাজ্য করি-তে২ রাজ্নৈতিক নিয়মের বশবভী তা প্রযুক্ত গর্ভ-বভী জনক-তন্য়াকে রুন্বাসিনী করিতে বাধ্য হইলেন। রাজ নী ক্ষত্রিয় ধর্মা, তেজশ্বীতা[,] বীর-প্রতাপ, বিপুল বিক্রম প্রভৃতি গুণরাশি তাঁহাকে 'অশ্বেধ'মহাযভে ত্রতীকরিল। যভত⊹রুষ্ঠা-নের অবশ্যাবশ্যকীয় দ্রব্য সমভার আদি তাবদ্ধি-যয়েরই আহরণ হইল। যজ্জীয় অশ্বকে ধনুর্ন্বাণ, ধুজা আদি দিগিজয় চিহ্নে চিহ্নিত ও তাহার ললাট ফলকে 'বিজয় পত্র' আবদ্ধ করিয়া দে-ওয়া হইল। অশ্ব স্বাধীন ভাবে দিগেদশ পর্যাটনে গমন করিল এবং হুজ্জ য় বীর স্মিত্রাহ্মার তা-হার রক্ষক হইয়া সংখ্যে চলিলেন।

মুলক্ণাক্রান্ত অস্ব গ্রহণ করিবার জন্য দর্শক মাত্রেরই প্রাজি জিলি কিন্তু যখন অ-শ্বের ললাট ফলকে আবদ্ধ বিজয় লিপি 'পাঠে বিদিত হইলেন যে গদি কেহ এই যজ্ঞীয় তুরঙ্গ ধারণ কর অথবা ইহার গতি রোধ কর তবে রাজাধিরাজ চক্রবত্তী জীরামচন্দ্র সহ তাঁহাকে সন্ম সমর সমুদ্রে অবগাহন করিতে হইবে। যাঁহারা নিজ২ ক্ষুদ্রবল বিক্রম বিদিত আছেন ও অথমত ক্রদয় তাঁহারা এই তঃদাহদিক কার্য্যে প্রবৃত্ত হইলেন না। অশ্ব অনিকার্য্য বেগে নানা দেশ, প্রদেশ, বন, প্রান্তর অতিক্রম করিয়া 'অব-শেষে বান্ত্রীকির তপোবনে আদিয়া প্রবেশ ক-

* আর্য্য ধর্ম প্রচারিণী সভার সহধোগী সম্পাদক কর্তৃক

अरोक्षराक्रकेशामामं काशाहमा ।

भा बादन करते वर्णमासाका सन्तिवेशन कर गरे हैं। भो प्रकाति में प्रगाउ प्रेमका परिचय दे गये हैं। बो वर्ड बड़े शास्त्रोंके प्रण्यम कालने प्रकृतिको भलकर कल्पना के अनुवर्ती वा अनुरागा नहीं उद्य ये। पा-िख्त्याभिमानी कि ने एक जनासकी करनी क्षेत्रल आर्थ्यशास्त्रों का वर्तनान विषम दुई शासी दक्रिम ज्ञा है।

श्रीरामचन्द्र भगवान्का अधुमेधयः।*

महोदयगण! श्रीरामचन्द्र भगवानने चर्णमव लङ्गाधिप दुर्धर्ष्यवीर रावणको सवंग्रविध्वं सक्तर राव-णापच्चता निज वनिता सीताका उदार किया। यह विकासिकायी वीर श्रयोध्यापुरीनं श्राप्तर श्रप्रतिस्तर प्रभावसे राज्य करते करते राजनैतिक नियमों ते वशः विर्तिता प्रयुक्त गव्भवती सीताको वनवाम हिने को बाध्य **ऊए। राज्यश्री चचियधमा, तेज ता, वीरप्रताप,** विपुलविक्रम प्रभृति गुण्राशिनं सत्त्रवर् "अब मेधेमें बती किया। यज्ञान्हानके अवस्य आवस्य-कीय द्रव्यस्कार आदि सतरत विष्यका आहर्या उद्या। अलको धनुक्या, छजादि दिग्विजवेकी चिक्रोंसे अद्भित कार के उसके ललाट फल करें विजय पत्र वांध दिया गया। अखस्वाधीन भावसे दि-ग्देशके पर्यटनके निमित्त चला—श्रीर उक्ते रंतक हो कर साथ साथ दुर्ज्जय वीर चन्द्रकेतु भी चले।

श्रन तर सुल वरा अयको लेने को दर्शक्रमाच ही को इच्छा ऊर्द। परन्तु जव श्राव्यक्षे ललाट फलकमें बांधे विजयपत्रकी पड़ कर अवगत उद्घए कि ''जी कोई इसयच तुरङ्गको पकड़ेगा या इस्की गति की रोध करेंगा तो उसे राजाधिराज चक्रवर्त्ती श्रीरामचस्द्रके सम्बुख समर समुद्र में जूव देने पड़ी-गा। जो लोग अपने अपने जुद्र दल विक्र मसे अवगत को अप्रमत्त इदय ये वे इस दु:साइ सिक कार्यमें प्रष्ट-त्तन इहए । बाल बनिवार्य वेगमें नाना देश, प्रदेश, वन, प्रान्तर का चति जम करके चन्तरें वाला कि केतयो वनमें त्रा पड़ा | लव, क्षणने वासस्यभाव प्रयुक्त त्र-खको सन्दर देखकर पकड़ लिया; भपने भुजवलसें

^{*} श्रार्यभक्षेप्रभारियी सभाम सम्योगी समा-द बबे ब्याख्यात उपरेशका सार शंह ।

রিল। লব কুশ বাল স্বভাব প্রযুক্ত সুন্দর অশ্ব ধান্ত্রণ করিলেন; নিজ ভুজবীর্ষ্যে জ্রিভ্রণ পরাজয় করিতে পারি এই রূপ স্থির জ্ঞানে অশ্বারোহণে ক্রীড়া করিতে লাগিলেন। শ্রীরাম দেনাদ্হ মহা-সমর আরম্ভ হইল। ক্রমে২ স্টেদন্য রামানুজ্তায় সমর সায়ী হইলেন ! . জ্রীরামচন্দ্র স্বয়ং নিজ পুত-বোধে অনেক বুঝাইয়াও তাহাদিগকে. নিত্নত ক-রিতে পারিলেন না। অবশেষে ভাঁহার মরণ মূ-চছবিয় মহারণের অবদান হইল। লব হুশ রক্তাক্ত গাত্রে প্রফুল চিত্তে অশ্ব ও সমরাঙ্গনে নিহত त्रामाञ्चाकाती रूचनानरक लहेशा जननी मसीरभ গমন করিলেন। দীতা তদ্দর্শনে 'কপালে করা-যাত করিয়া রে।দন করিতে২ লব কুশকে পিতৃ-হস্তা আদি বলিয়া তিরস্কার করিতে লাগিলেন। ইত্যবদরে বাল্যাকি আদিয়া সদৈন্য জীরাম আ-দির চৈতন্য সঞ্চার করিলেন। লব তুশ পিতৃ পরি-চর পাইয়া ভক্তিগছ তৎপদে প্রণাম করিলেন। যজীয় তুর সমূহ রামচন্দ্র সংযাধ্যায় প্রতিনি-রুত্ত হইয়া অশ্বের মেধ দারা যথাবিধ যজ্ঞ সমাপন कतिरनग।

আর্থ্য ধর্মা বলন্ধিগণ। আদি কবি বাল্লীকির লিপি নৈপুন্য রস মাধুর্য্য ও কবিত্— ক্রম-শোরভ বিষয়ী, মুনক্ষ ও মুক্ত এত লিবিধ শ্রেণীর লোক-কেই বহু দিন হইতে বিমোহিত করিয়া আহি-তেছে। বাল্লীকি মহারামায়ণ গ্রন্থ কেবল বিষয়ী দিগের চিন্ত বিনোদনের জন্যই লোকিক রাম চরিত্র লিথিয়াই পরিত্প হন নাই। মুমুকু ও মুক্ত মণ্ডলীর গ্রহণেপেযোগী উপচারেরও ইহাতে অভাব নাই। ইহা দারা অস্মাদৃশ মূঢ় এবং অন্যান্য তত্ত্বাকুসন্দিংস্ক মহান্থাগণকে জ্ঞানোপদেশ দেও-য়াই ভাঁহার অভিপ্রায়। অদ্য এই রামায়ণোক্ত বিবরণ্টীর লোক্সাধারণের ভার বহিন্তুত নি-গুঢ় রহন্য ভেদে প্রন্ত হইলাম।

যিনি সর্বস্থিত সর্বাদা অভিরমণ করিয়া থাকেন তিনিই রামচন্দ্রঃ যুদ্ধ বিগ্রহ শূন্য অথবা
নির্দিন্দ্ পুরী বা আনন্দ ধামই তাঁহার রাজধানী
অব্যোধ্যা। ভগবান স্থীয় শুদ্ধ সন্থায় অধিষ্ঠিত
ইয়া এই ব্রদ্ধাণ্ডের স্প্তি, স্থিতি ও নাশ রূপ
এক মহা অন্ধমেধ যজ্জ আরম্ভ করিলেন। অশ্ব
এই যজ্জের প্রাণ্ড। অহংকারই অশ্ব ব্লিয়া বণিত
ইয়াছে অহংকারেই জগতের স্প্তি এবং অহং

तिभूवनको जीत सकेंगे, ऐसही समक्त करके श्रवपर चढ़कर कीड़ा करने लगे। श्रीरामचन्द्र जीके सैन्य के साथ मद्दा संवाम श्रारक्ष उद्देश। कम क्रम श्रीरामचन्द्र नीके तीनों भाई समःशायी उद्धए।

श्रीरामचन्द्र अपना पुत्रसम्भक्ते वस्त्र प्रकार वृक्षा कर भी उन्होंको निष्क्तकर न सके। श्रश्येषमें उन्को मूर्च्या आदि होतेसे महारण का सवमान स्था। रक्ताक गात्र लवकुश्य प्रमुक्ति तसे अख्य श्रो समराष्ट्रणमे निष्क्तरामात्राकारी स्नृमानको नेकर माताके निकट गये। यह देखते ही सोता माधा पीटकर रोदन करी श्रो लवकुश्यकी पिष्ट स्ता श्राहि कस्कर तिस्कार करने लगी। इतनेमें वाल्मी क श्राकर ससैन्य श्रीम श्रादिको सचेतन किया। लव कुश्यभी पिताका प्रवच्य पा कर भिक्त हूर्व क उन्को चरको पर गिरा। श्रीरामचन्द्र महाराज यज्ञको श्रम्थको लिये स्त्रप्रयोध्याते पहंचकर श्रम्बके सधिमे स्थावि स्थावि स्थावको समान किया।

शार्य धमाविलास्वगण। श्रादि कवि बाल्मीजी कि 'की लिप की निप्रणता इमकी मध्रता श्री कविल कुसम की स्रमिता मृतः मुम् विषयी एत कि विध श्रेणी के लोगों का वस्त दिनों से विमो हित करी श्राती है। वाल्मी क जी इस महां ''वाय '' रामायणको केवल विषयणन के चित रस्त करने श्र्य लीकिक रामचरित्र का स्कूप र चत करके प्रवित्त नहीं स्त्रण। मृत्त मुम् लोगों के भी लेने योग्य अपचारों को कमतीन ही है। यह मेरिस स्त्रु श्री श्रमान्य तथा नुसं धित्स महात्मा श्रों को श्रानोप श्री हेनेका उनका श्रमाय था। श्राज इसी रामायणोत्त विवरण का लोकसाधारणों के भाव विद्रभूत निगढ़ रहाय के भेदमें प्रवृत्त होता हैं।

को सर्व्य सर्व्य भूतमें श्रामिरमण करते हैं वही रामचन्द्र। युद्धविग्रह्म विक्वित वा निर्दे न्द्र जो पुरी वही ध्योध्या कहाती है। वा धानन्द्र ही को राम कहते हैं, जिन्की पुरीका नाम श्रयोध्या।

भगवान्तं श्रपनी सलामें श्रिष्टित हो कर इस् ब्रह्माण्ड की सृष्टि, स्थिति, प्रलय रूप महायत्त श्रार भाकिया। प्राणा वा श्रहार ही द्वर यज्ञका श्रव उद्दराया गया है। श्रह्मार ही से जगत् की

বিন্ট হইলেই তাথার মেধ বা তৎসারভূত আংগ্র জ্ঞান উদয় হয় এবং তদ্বারাই মজ্ঞ পূর্ণ বা স্ঠি প্রের হইয়া থাকে। অর্থাৎ জন্ম, মৃত্রেপ সংসার নির্ভুহইয়া যায়। অহংকার বিজয়পত ললাটে ধারণ করিয়া ভ্রমণ করিতেছে অথবা অহ কারী লোকে আপনাকে সর্কাপেক্ষা প্রধান বলিয়া বি শ্বাস করে। জ্ঞান, বৈরাগা, বিবেক আদি কে হই অহংকারকে স্পার্শ করিল না। "আমি আত্মা নহি ' এই ভ্ৰম ভ্ৰুনেকে লব বলা হই গছে। (লব আপনাকে শ্রীরামাত্মজ বলিয়। বিশ্বাস করি-লেন না,) এবং ' দেখা আ-জ্ঞান ুশ রাপে ব্যা-খ্যাত হইল, লব ও ুশে যেমন গোসাদৃশ্য আছে. <u> 'অনাল্-জ্ঞান ও 'দেহালু জ্ঞানে ভারণ এ-</u> কাব্য়বিকত্ব আছে। ইহারা ছুই যমজ ভাতা; এই টুইটাই জাবের পরিচারক; অংশং মূঢ় জাব. অহংকারকে হৃদয়ে রক্ষা করিল। যে অশ্ব পারণ করিল তাহাকে ভ্রীরাম সহ সমরে প্রেত হইতে হইল প্রাত্তরে অহংকার বশতঃ জীব ঈশ্র-িরোধীকা অধর্মাচারী মহা পাষ্ড হইয়া উ-ঠিল। রামের ভূমিবার দৈন্যগণ বিপক্ষ পক্ষ দলন করিতে লাগিল অধাৎ ভগবৎ পরাওমুখ জাবকে শোক, রোগ, তাপ, বেদনা, ক্লেশ, বিঘ, বিপতি, আদি স্দাই পাড়ন করিতে লাগিল কিন্ত প্রকৃতির নিয়মে (সাঁভার আশীকাদে) লব কুশ (ভীব) বিজয় লাভ করিল অধাৎ ' ঈশ্বর নাই অহংকারী জীবের এই রূপ দৃঢ় বিশ্বাদ জ্মিল। অতঃপর জীব, প্রকৃতি জাত প্রত্যক্ষ পরিদৃশ্যমান জড় জগতে (জগং প্রস্তি সাঁতার ুটারে) অশ্বেহংকার) ও হরুনান (আলানাল। বি-চার) এইয়া গমন করিলেন। প্রকৃতি নিজ পুত্র জীবকে ঈশ্বরের অস্তিত্বে অস্বীকার করিতে দে-খিয়া কাতর স্বরে স্ষ্টি, স্থিতি, লয়, কার্য্য, কা-রণ ঘটনা আদি এক২ অঞ্বিন্দু বিসজ্জন ক-রিয়া মূহ্রুরে কহিতে লাগিলেন, রে জীব ! তুই অবোধ শিশু, না জানিয়া না বুঝিয়া আজ্পিতৃ বধ করিলি, তোর এই বার্জয় জীবনের এক মহাকলক হইয়া উঠিল, হুই যে মাতৃ বরের বলে বিজয়ী হইলি আজ তোর সেই মাতাও পাতি-ব্রত্য নিবন্ধন ভর্জ চিতানলে প্রাণ ত্যাগ করিবে, অর্থাৎ ঈশ্বরের সহা না থাকিলে জগতের স্ত্রা থাকিতে পারেনা, প্রুতি কাঁদিতেই কার্র

सृष्टि भी अहंकार से विनष्ट कोते उस्का सार-भृत श्रात्म जानका उदय द्वीता है। एवं से ध यत एगी अर्थात रुटि लय इडा अर्थ है यह है कि जमा रूख रूप रंगर नहत्त हो आहा अह ार ही विजयपत जलाटेमें भारगाजर क्रमण करता है। अथवा चक्रदारी लोक ही सर्वाव-चा अपनेकी प्रधान जान मान रखते हैं। जान वै-राग्य, दिवेश यादि के किसीने यादका स्र श्न कि-या । में श्रासा नहीं उरं इसी भामिक श्रानको लव कड़ा गया है। (लवेते अपनेका र माताजम न कर विकास न क्ष्या। ऐसही ट्रेंडाका होने क्य-क्रप विख्यात किया गया है। लव औ कुम द्वाल है 'यनाल कि 'तैनहीं का एशक्य वता है हो यम अध्या ^प्रीदानों जीवोंकी पारवादक है। प्रवति क दल ह ारकी इदयमें रखते हैं। जिन्ने अपनी धर ^{ुड} श्रीबा− सकी साथ प्र**ंत्त होने प**रा न्सा ार दशत: जीव ईखर किंगे. भी श्रो ाचारी मचा पाष्ट्र हो गया। श्रीरामका दुर्गा र मैन्य-गगा िपचप का स्थान का ने लगा अर्थ पराङमुख जीवको शोक, **रोग**, हाप. 🎉 विष्न, विष्यां न अहि सदा ही पी पार्वने भार रुगु प्रक्राति के नियन्ति । (सीता है आ कि दसे) लव कु**शो**ं जीव) विजय **लाभ** किया । अथ त् 'ईः खार नहीं कैं.'' बड़ ारी जीवको ए महो क्ावियास जन्मा। इसकी अनक्षर जीव, प्रकृति जात पत्यन हम्यमान जड़क्रगत में (जक्त पर्वात सीताकी क-टीमं, श्रम्व : श्रष्टंकार: यर इनुमान (श्राकानाम-विचार को लेता उच्चा गया। अव प्रकृति अपने पुत्र जीवकी ईश्वर को चिस्तित्व न मानते देखकर कातर म्हरने सृष्टि, स्थिति, लय, कार्या, कारण घ-टना आदि रूप एक एक अअ विच् विसर्जन करके मृदु स्वरमे कहने लगी, रेजीव ! तू अवीध वालका है, बाज तून विन जाने विन यूओे पिह्नवध नि-या, तेरा यच रणविजय जीवनका एक सद्दां क-लंक स्वरूप इड़ा. तू जिस साताक वनके प्रसाद नि-जयी इतथा वृद्धी तरी सा श्राज पानिवृत्य रचार्थ कामीके चितामिके पृकार प्राण त्याग कुंगी अर्थात द्वार तो सर्तान ही रहने से उसत कभी नहीं टहर सकता, यो प्रकृतिने राद्न करती इद्धी जीवको वुका दिया, अर्थात् जद्ग जगतकी अतित्व ही र्यरोकी

@85

স্বরে জীবকে এইরূপ বুঝাইয়া দিলেন। অথবা ঋড় জগতের অস্তিত্বই ঈশ্বরের অস্তিত্র বুঝাইয়া দেয়। এইরপে জীব প্রকৃতি কর্ত্ত প্রবৃদ্ধ হইয়া প্ৰাভাপগ্ৰস হইলে সদ্গুরু (বালাকি) জ্ঞা-নোপদেশ (অমুতা, ভষেক) দারা জীবের সমকে ঈশ্বরের পূর্ণ সহ। দেখাইয়া দেন তথন জীবও ঈশ্বরের পদে ভক্তি বিনম্ম চিত্তে প্রণাম করিয়া ক হংকার (যজ্ঞায় অশ্ব) পরিহার করিয়া থাকে। ভগবান অহংকারকে সংহার করিলেই এই সং-সার প্রলয় সাগরে ভূবিয়া যায় এবং অস্থের মেধ্ব। অহংকারের সার ভূত আত্মাতা ছার। যজের পুাত্তি বা সংসারের পরি সমাপ্তি হইয়া 417.00 1

বন্ধগণ । আমির। সকলেই তার ভূশের ন্যায় না বুঝির। মজ্জার অস্ব ধারণ করিয়াছি, এই জ-ন্যই শোক রোগ তাপাদি ভগবানের তাঁত্র বাণে হৃদয় ক্ষ্ত বিক্ষত হইতেছে। যতক্ষণ না অশ্ব ছাড়িয়া দিব ত০কণ এই ছুর্ন্মিপত্তি হইতে পরি-ত্রাণ নাই। যদি কেহ নিজ গৃহে অশ্ব বাঁধিয়া রাথিয়া থাকেন (যদি গৃহাদি আমার বনিয়া বোধ থাকে) তবে এখনই উহ। পরিত্যাগ করুন যদি কেই উদ্যানে তুরঙ্গ বাঁধিয়া থাকেন (যদি উদ্যানাদি সংপত্তিতে মমতা থাকে) তবে এখনই উহা পরিত্যাগ করুন; যদি অত্তঃপুর মধ্যে কেহ উক্ত তুর্ম লুকাইয়া রাখিয়া থাকেন (যদি জী পুত্রাদিতে মমত। থাকে। তবে এখনই উহা পরি-ত্যাগ করুন ; যদি কেহ হস্তে উহার রবাও ধ:-রণ করিয়া থাকেন (যদি শরীরাদিতে অহংবুদ্ধি থাকে) তবে উহা এখনই পরিত্যাগ করুন ; যদি কেহ মনে মনেও উহাকে স্থান দিয়া থাকেন (যদি ভভিমানাদি থাকে) তবে এই মুহুতেই উহা পরিত্যাগ করুন। উহাকে স্পর্শ করিবেন না, উহার নিকটে যাইবেন ন', উহার সংকম্পভ করিবেন না। রামদহ মহারণে প্রবৃত হইয়া স্বং জীবনকে কলকিত ও ছুরাগ্রহ যুক্ত করিবেন না। ভগবানের মহাসজ্ঞ নির্কিঘে ও স্তাক্তরপে পরি সমাপ্ত হউক।

হিন্দু ও ব্রাহ্মগণের সম্মিলন। (৪০২ পৃষ্ঠার পর) ্কাটো বেকা সফালেজৰ বকাত। ভালিতে চা-

म्रस्तिको वुक्ता देती है। जब इस भांति जोयप्रक्त-ति कार्टका प्रबुद्ध हो कर पशासापग्रम्त इसए तब म्-दुर (वाल्कीक) प्रानोपट्य रूप प्रमृताभिषक करके जीवके साह्यां ई बरकी पूर्ण सत्वा देखा दिया करते हैं। जीवभी दूखरके चरगार व न्हेंसे भरित वि नमुचित्त को प्रयामकर व्यवदारहरूप यतके व्यवको कोड़ दिया करता है। भगवान श्रहकार का मं-इतार करते की यह मंसार प्रलयसम्ह में डूव जाता है, एवं श्रश्व त केंच या श्रह्णार ते स.र पृत श्रात्मसत्ता त द्दारा यज्ञकी पूर्णाःऋति वा संसार्शी परिसमाप्ति डो जाता है।

भाइयों! इमलोग स. ही ला क्या को नाई यत को श्रयको पकड़ा है इसी लिये शोक रंगताप श्राद भगवान्के तीवाणींसे हृद्य चतु विचत होता है। जावतक घोड़िको छोड़ न देंग तवतक इस दुर्बि-पित्तसे परि । ए नहीं होगा। जो किन्हींने श्रश्वको घरमें बांध रखा छो (जो गटक आहि देगाहे पोना समभ किसीका हो) तो अभी तुर्गत कोड़ दें। यदि किन्हीनें उद्यानमें त्रव वांध रखा हो। (यदि सीद उद्यान श्रादि सत्यिसी मसता, र-खते इतंतो अभी उने क्योड़ दें। यदि किन्हीने उक्त श्राखको श्रतः पुर में तुका रखा हो (यदि स्त्रो पुत्र अपिकों समतारहितो हाभी को इदें। किन्हीने उस्का लगाम चायमें भा हो यदि शरीर आंद्रेमं ऋडमबुद्धि रहें। तो ऋभी च्स्का परित्याग कर दें। यद किन्हीन भन सन रखा हो यदि अभिमान आद रही। तो इसी मुक्क ते कोड़ दें। उस्तास्त्रश्चमत की जित्रे, उस्ते निकटमत ज∈ उद्दे उस्टा सदस्य भी सत की जिये। रासके साथ युः में प्रवृत्त हो कर जीवनको कर्लाकत श्री दुरायन्न युक्त सत की जिये, सगवानका सद्धायत्र को श्रव्ही भांति निर्देश परिसमः प्रिका।

> (हिन्दु ची ची वृद्धि का भेल) (४३२ पृष्ठा के चारा) में बाह्यसम् ज की बक्ता सुन्ने नहीं बाहता

485

হিনা, হরি সভার কেবল মহিম্বত্তব শুনিয়াই বা আমার কি হইবে। আমাদিগের আর্যা শা-সের যথাথ মর্মা যাহাতে সাধারণ্যে হৃদয়সম করিতে পারেন তাহারই উপায় করা আদৌ কর্তব্য। ভ্রাহ্মগণ যে ভাবে ধর্মা প্রচার করিয়া-ছেন সে ভাব পরিত্যাগ করিয়া দেশীয় ভাব অবলম্বন করুন, প্রচারকের পরিবর্ত্তে এক২ জন শাস্ত্রবেতা নিযুক্ত করুন। তাঁহার। আত্তরর পূর্ণ বক্তা ত্যাগ করিয়া যদি সাধারণকে শাক্তজ্ঞান শিক্ষা দেন তাহা হইলেই উাহারা ভারতের যথার্থ উপকারী। যাহাতে লোকের মন ধর্ম-ভাবে আদ্র হয় তাহাই করিতে হইবে। মত প্রচার অপেক্ষা ধর্ম প্রচারই ভারতের কল্যাণ-কর। কঠোর নিরাকার ত্রন্মের উপাদনায় আপা-ষর সাধারণের মন আদ্র্রিইতে পারে না, এ দম্বন্ধে ইতিপূর্কে আর এবটা প্রবন্ধে আমার মন্তব্য প্রকাশ করিয়াছি স্থতরাং সে বিষয়ে এ-ক্ষণে আর কিছুবলিতে চাহি না। অধিকার ভেদে সকলকে উপদেশ দেওয়া উচিত। একথা সাধারণ আহ্ম সমাজ অহুমোদন কবিতে পারেন; যেহেতু " তত্ত্ব কোমুদী" পত্রিকার ২য় ভাগ তৃ-তীয় সংখ্যায় " উদারতা " শীর্ষক প্রবন্ধে এরূপ উদারতার পারচয় পাইয়াছি এবং এরপ কার্য্য উন্তমনা হিন্দু গণেরও অনুমোদিত। আমাদের প্রকৃতি দোষে আমরা সনাতন ধর্মকে বিকৃত ভাবে দশন করিতেছি, সেই ভাব সংস্কৃত করিয়া লওয়া প্রত্যেকের কর্তব্য। ভ্রাহ্মগণের প্রতিমা পূজাকে মণা করা উচিত নহে কেন না যত দিন না তত্ত্বজ্ঞানোদয় হয় তত দিন স্ব২ প্রকৃতি ভেদে দাধকের মনোরঞ্জনকর ভগবন্মূর্ত্তি আরাধনা করা মনুষ্টোর অবশ্যস্তানী। স্বীয় উপাদ্য দেব-তার প্রতি ভক্তি ও শ্রদাই ক্রমেং নৈদর্গিক নি-য়মে দাধককে নির্মাল সম্বাভিমুখে আকর্মণ ক-রিতে থাকে অবশেষে সাধকের মনোবাঞ্ছা পূর্ণ হয়। আবার সাধক যখন নির্মালচিত, তত্ত্বজ্ঞ, ও আত্ম দশী হইয়া কর্ম কাণ্ডাদি পরিত্যাগ পূর্বক পরমাত্মার ধান করেন তথন তাঁহাকে বিষয়ী লোকের মান্য না করিয়া নাস্তিক বলিয়া অবজ্ঞ। করা অতীব অকর্ত্তর। শান্তের প্রকৃত মন্মায়ু-ভিজ্ঞতাই ইহার বিশেষ কারণ। উপসংহার কালে এই বলিয়া বিদায় লইতেছি, যে কি ব্ৰাহ্ম

है या इरिसभाका केवल म.इमक श्व सुन कर क्या होगा! इससोगों के पार्यवास्त्रोंका थवार्ध ध में जिस्से सकलसाधारणका चूद्य इस को सोकी पश्चते वर्णस्य है। त्राह्मगर्या। जिस्त भावसे भाष लोग धर्मप्रचार करते हैं, उस्तों कोड़कर देशीय भाव का चवल भन की जिये, प्रचारक के परिवर्ण में एक शास्त्रवेत्राको निवुक्त की जिये। यदि वे इस बाइ-म्बर पूर्ण वक्त ताको छोड़कर साधारणोंको मास्त्रका-नकी शिचा है तब भी वे भारतके ययार्थ जपकारी कोंगे। जिस्से लोगोंका सन धर्म भारते चार्ट्र को सो की करना पड़िगा। सत प्रवारके क्षेचा भग्रेप्रचार की भारतका कस्थाग्यकर है। कठिन निराकार महाकी उपायन से बापामरसाधारणों का मन बार्ट नहीं हो सकेगा। इस सक्षास्त्रें बाग चीर एक प्रवस्थके ारा चपने मन्तव्य को प्रकाश कर चुका हैं। सुतरां उस विषयों ग्रभी भीर कुछ क-इनो नहीं चाइता है। श्रीधकार भेदसे सबको उप-देश देना उचित है। इस वातको साधारण ब्राह्म समाज अनुमोदन कर सकत है। क्योंकि तल-कौमदी 'पित्रका दितीय भाग हतीय संख्याके उदा-रता शीर्षक प्रवस्थें इस प्रकारकी उदारता से परिच-य उदया है। एवं ऐसा कार्य उद्गतमाना इन्द्रश्रों का भी चतुमोदित है। इसलोग श्रपनी प्रकृतिके दोषमें सनातन धन्मेंको भी विक्रत भाव करके देखत है। उसी भावको संस्कृत करलेगा सब कोई को उ-चित है। ब्राह्मोंका उचित नहीं है, कि प्रतिमा पूजाको प्रया करें। क्यों कि जनतक तत्त्र जानका उदय न ऋषा है, तवतक साधकोंकी प्रकृति चनुसा-र मनोरञ्जन करी मगवान्की मुर्ज बाराधना क-रना मानुषों को भवास है। भानी भागी छ-पास्य देवता परभांत श्री श्रदाकी क्राम क्रम स्वा-भाविक नियमसे साधकको निर्मासस्वा की योग खीचकर ले जाती है, या अवशेषमें साधक की मनोवाच्या पूर्ण कीती है। फिर अब साधक निग्रेल चिम, तलक, भी भाकदर्शी को कर कर्म काच्छादि परित्याग करके परमात्मा का ध्यान क-रते हैं। तर उन्हें सान्य के बदले नास्तिक कह कर अपमान करना सोगों को उचित नहीं है। शास्त्रों का यथार्थ तथा नहीं जानना हो इस्के वि-रे। भ का कारण है। अव उपसंचारत के यही कर विदा होता है कि क्या अन्य अन्य निक-

কি হিন্দু আমাদের শাস্ত্রের যথার্থ মর্ম্ম যাহাতে। আপামর সাধারণের হৃদয়ঙ্গম হয় তৎ সাধনে সকলেই দৃঢ়ত্রত হউন।

শ্রীদীননাথ গঙ্গোপাধ্যায়।

২য় বর্ষের মূল্য প্রাপ্তি স্বীকার।

শীযুক্ত বাবু বিপিন মোহন সেন ক্লিকাতা প্রান্

শী হরপ্রসন্ধ ঘোষ মিরাট এন

শী ঈশানচক্র মুখোপাধ্যায় আলিগঢ় এন

তয় বর্ষের মূল্য প্রাপ্তি স্বীকার। শ্রীযুক্ত বাবু মহেশচন্দ্র চৌধুরী 910 নারাণচক্র চটোপাধ্যায় 919 É শ্যামাচরণ ভট্টাচার্য্য বহরস্পুর ৩19 চিরঞ্জীবী সর্বাধিকারী Ò ৩|9/ 9:3/ ঐ গমাধর বন্দ্যোপাধ্যার ھي মির;ট হরপ্রসন্ন ঘোষ **৩**|% ঐ প্রিয়ত্ত তনারায়ণ সিংহ ভাগলপুর 9/1/ ھ € 50 (गारलां कह उस धत 010 3 গঙ্গাপ্রসাদ মহাজন মুদ্ধের ঐ বুলাকীলাল ঐ ঐ রাম সহায় লাল ঐ মহেব্রুনাথ রায় S গণপতি প্রসাদ ভগলপুর 219 ঐ স্থ্যার গঙ্গোপাধ্যায় ঐ 210/ ھی कालीमाम ताश मामूकिमशा è কালীপতি মুখোপাধ্যায় ভগলপুর 2/0/ ٩ হরিনাথ ঘোষ খঞ্জনপুর 219/ ھ **बर्भी नान** ভগলপুর 21/0 ঐ পার্বতীচরণ রায় রায়নগর (ঐহটু) S রামচন্দ্র গঙ্গোপাধ্যায় পাটকেবাড়ী ১৯ ٦ মহেন্দ্ৰনাথ ঘোষ তুবরাজপুর 2/0/ তারাপ্রদাদ রায় চৌধুরী ঐ è মাধবচরণ চৌধুরী প্রতাপগড়শ্রীহট্ট ১৮৮ ঐ গোপালগোবিন্দ চৌধুরী ইন্দুনগর B शिर्षे ११०/ \$ প্রতাপচন্দ্র রক্ষিত কলিকাতা >1₉/ S দীননাথ প্রামাণিক ভদ্রেশ্বর -10' ➂ শুশধর বস্তু ভগলপুর 310 **₽** র্থ নাথ সহায় 110 Š ফিবিশীলাল দোবে কাছাল গাঁ৷ ভবানীপুর 214

लोगों के शास्त्रों का यथार्थ सर्भ जिसे आपासर साधारण का इदयक्रम हो उसी के साधनें सब कोई इदबत होंथ।

श्रीदीननाथ गङ्गोपाध्याय ।

२य वर्षका मील प्राप्ति सीका।र श्रीयुक्त बाबु विधिनमोद्दन केन कलिकाता ३ = ,, इरमस्त बोम निराट ३।=

३य वर्षका मोल प्राप्ति स्वीकार।

	इय बर्षक मील प्राधि	प्त स्त्रीकार।	
त्रीयुक्त	गांव महत्रचन्द्र चोधरी	कलिकाता	31 =
77	नारायणचन्द्र चहोपा		⇒! =
**	व्यामाचरण भट्टाचार		ə =
95	चिरक्रीवी सर्वाधिका	री भगसपुर	B ! =
,,	गङ्गः धर वन्द्रोपाध्या		₹1 =
? '	इरप्रसन्न घोष	मिराट	₹1=
"	ियत्रतनारायण सिं	-	₹!=
,,	गोलोकचन्द्र धर		B =
**	गङ्गा प्रसाद महाजन	, मुङ्गीर	₹1=
,,	बुलाकी लाल .,	••	را 🖲
•	रामसहायलाल	79	ر⊊ *
• ••	सहन्द्रनाथ राय	••	₹)
29	गर्थपतिप्रसाद		₹ =
,,	स्याः मार गङ्गोपाध्य	ाय ,,	81=
**	का लीदास राय	दा मुक्दिया	१।=
,,	काकीपति मुखोपाध्या	य भगतपुर	21=
••	इरिनाय घोष	ख त्रष्टनपुर	? ==
9.	वंशीलाल	भगसपुर	21=
,,	पार्व्वतीचरण राय	रायनगड़	१। =
		(স্থা হ হ)	\ '
,,	रामचन्द्र गङ्गोपाध्याय	पाट्कीवाड़ी	9 1 =
,•	महन्द्रनाय घोष	दुवरा जपुर	٤١ =
,•	ताराप्रसाद रायची भुर	f ,,	21=
,,	माधवचरण चौधुरी	प्रतापगङ्	
		(श्रीहरू)	81=
• •	गोपालगोविन्द चौधुरी	दुन्द् नगर	
	•	(ऋक्टिइ)	र।=
,,	प्रतापचन्द्र रिचत	कलिकाता	21=
9,	दीननाथ प्रामाणिक	भद्रे खर	र। =
	शश्थर वसु	भगलपुर	81=
19	रघुनाथ सङ्घाय	99	e 1=
•	फिरिक्रीलाल दोवे	कों होलगां	-
		भवामीपुर	१ ! =
1)	इरित्रसाद मित्र	भगलपुर	१ ।=
"	किशोरलास मिश्र	,,	8 =

হরিভক্তি প্রদায়িনী সভা" প্রতিষ্ঠিত হইয়াছে। কলিকাতায় ও বাঙ্গালা দেশের স্থানে স্থানে এই রূপ হরিসভা অনেক স্থাপিত হইয়াছে, তাহাদের মধ্যে অধিকাংশেরই কার্য্যপ্রণালী বৈষ্ণব সম্পূদা-য়ামুগত। কোন সম্প্রায় বিশেষের অমুষ্ঠান প্রণালী অবলম্বন পূর্ব্বক কার্য্য করিলে বর্ত্তমান ভয়ঙ্কর বিপ্লবরাশিপূর্ণ ভারতীয় ধর্মসমাজের কো-ন উপকার হইবে এরূপ বোধ হয় না। আমরা আশা করি উক্ত সভা যথন কাশীধামে স্থাপিত হইয়াহে, তখন সদাশিবের ন্যায় উদার প্রকৃতিই তাহার অমুকরণীয় হইবে। উক্ত সভা সংকীর্ণ ভাব পরিহার পূর্বক বেদ বেদান্ত, যোগ ও ভক্তি শাস্ত্রাদির বহুল আন্দোলন করিয়া সকল সম্পূদায়-কেই মিত্রভাবে সমাদর করিবেন ও সকলকে ভক্তি, বিশ্বাস, জ্ঞান যোগ আদি শিক্ষা দিয়া উপকৃত ক-রিবেন। ৺ বিশেশর ও অন্নপূর্ণার কুপায় সভাটী স্থায়ী হইয়া সাধারণের মনে ধর্মভাব উভেজিত করে ইহাই আমাদের একান্ত প্রার্থনীয়। অনুরুদ্ধ হইয়া নিমে তত্রসভায় শ্রদ্ধাম্পদ শ্রীযুক্ত পণ্ডিত নবীনচন্দ্র বন্দ্যোপাধ্যায় মহ শয় কর্তৃক ব্যাখ্যাত একটা উপদেশ প্রকটন করিলাম।

নমঃ শিবায় শান্তায় কারণত্রয় হেতবে। বিবেদয়ামিচাত্মানং গতিস্তং পরমেশ্বর ॥

যিনি শান্তি-নিকেতন, অনাদি, সর্বব্যাপী, ত্বন্থি স্থিতি সংহার-কারণের কারণ স্বরূপ, যিনি অভীষ্ট কলদাতা, সেই আশুতোষ দেবাদিদের মহাদেবকে নমস্বার। আমরা এই বিশ্বেশ্বর ধামে
'হরিহর" একাজা ইহাই বিশ্বাস করিয়া এখানে
হরিভক্তি প্রদায়িনী সভা " সংস্থাপন করিয়াছি;
সেই জগদ্ভরুই এই সভার একমাত্র অধিনায়ক।
তিনি আমাদিগকে ভক্তি ও জ্ঞান প্রদান করুন।

শ্রীমন্তাগবতের একাদশ ক্ষমে মিথিলাধিপতি বিদেহ নিমি রাজা নব যোগেল্ফের (২) প্রতি প্রশ্ন করিতেছেন।

অথ ভাগবতং বুত যদ্ধশো যাদৃশো নৃণাং।
যথাচরতি, যদ্ধুতে, থৈলিঙ্গৈ ভগবৎ প্রিয়ঃ॥
রাজা জিজ্ঞাসা করিলেন, হে মহাভাগ! ভাগবতগণের ধর্ম কিরূপ, ভাঁহারা কি প্রকার আচরণ

में ऐसी इरिसभा अनेक स्थापित इद्री उन्हों में श्रीध क शकी की कार्य प्रणाली वैशास सह दाय का अन्-सार है। किसो सम्प्रदाय की अनुष्ठान प्रणाली अवंस बे-न पूर्व क कार्य करने हे वर्त्त मान भारतीय धर्मासमाज का जो ने भयं कर विद्ववराशि से पूर्ण है, कुछ उपकार कोगा ऐसा बोध न होता है। इस आशा करते हैं कि उक्त संभाने जब काशीधान में स्थापित इत्य! तव सदाशिवका न्याई उदार प्रक्रांतिकी के बहु अतु करण करेगो। उक्त सभाने संकी यो भाव परिचार पृद्धिक वेद, वेदान्त, योग वो भक्ति शास्त्रादि का व -इडल चान्दोलन कर गव सम्प्रदायकी को सित्र भावने समादर वो भांता विश्वास, ज्ञान, योग ब्राहि का उपदेश कार सबको उपकृत करेंगे। विश्विश्वर वो. अवपूर्णाजी की कपासे यह सभाने स्थायो होकर सा-धारण जनींकी मनमें धर्मा भाव उत्तींजत किया करें यही छमारे एका ला प्रार्थनीय है। यहास्पद श्रीयुक्त पिल्हित नवीन बन्द्र बन्द्योपाध्याय स-हाश्यका व्याखात किया उत्रा एक उपनेश नीचे प्रकट किया गया।

नम शिशय शान्ताय कारगत्रय ईतवे। निवेदयामिचालानं गतिस्तं परसे धर

जो ने शान्तिका निकेतन है, अनादि, सब्बेयापी हिटि स्थिति संहार कारणके भी कारण है, वही आधु-तोष देवादिन को में नमस्कार करता छ। हमने यह निखेयर घाममें ''हरिनो हर' की एकाला समम्भकर यहां हरिभिक्त प्रदायिनीसमा मंखापित करी है। वही जगहुद्दी इस सभाके एक माव ऋषिनायक हैं। ने हमको भक्ति नो ज्ञान प्रदान करें।

श्रीमद्भागवतका एकादश स्कन्ध में यह उपटेश है कि मिथिलाधियति विदेह निमि राजा नव यो-गेन्द्र (१) के प्रति प्रश्न करते हैं।

दय भागवतं ब्रूत यह की याहकी हाणां। यथाचरति यह ते ये लिङ्के भगवत प्रियः॥ राजाने प्रका, हे महाभाग ! शागवते कि धर्म कैसा है, वे विस प्रकार द्वाचरण किय करते है, उन्हें

⁽১) হরি, কবি, অন্তরীক্ষ, প্রবৃদ্ধ, পিপুপলায়ন, আবির্হো-ব্র. লমিল, চমদ, ও কর ভাজন।

⁽१) इति, कवि अल्तरी व एक्षेड पिप्लायन व्याविकें। मृ, द्रौसल, चमस वो करक्षाजन।

করিয়া থাকেন ও উ। হাদের লক্ষণাদিই বা কি রূপ অনুগ্রহ পূর্বক এতাবৎ উপদেশ করুন।

লক্ষ্তেবঃযুপশ্যেদ্ভগবদ্ভাবমাল্মনঃ।
ভূতানি ভগবত্যাল্মন্যে ভাগবতোত্তনঃ॥

হরি কহিলেন, হে রাজন্! যিনি সর্বাভ্তের অন্তরাজার মধ্যে ভগবান্কে দশন করেন এবং ভগবং সহার মধ্যে সর্বাভ্ত হিতি করিতেছে ক্র-র্থাৎ সমস্ত বস্তুতেই ভগবান্কে উতঃপ্রোতভাবে অবলোকন করেন, তিনিই ভাগবতোভ্যে।

ঈশ্বরে তদ্ধীনেগু বালিশেগু দ্বিষ্থ্যত । প্রেম মৈত্রী কুপোপেক। যঃ করোতি ল মধ্যাঃ॥

যিনি ঈশারের প্রতি প্রেম, ভক্তগণের প্রতি মিত্রভাব, মৃচ্ বিস্থীবর্গের প্রতি কুপা এবং দুষ্ট। গণের প্রতি উপাকো প্রকাশ করিয়া থাকেন তিনি মধাম শুলোর ভাগবত বলতিতে হইবে।

অফ্রিামেব হরয়ে পূজাং যঃ আহ্নয়ে হতে।.

নতন্তকেশু চান্যেশু সভজঃ প্রাকৃতঃ মাতঃ॥
বিনি ভগবানের প্রতিমূর্ত্তি হাপন পূর্বক প্রদা সহ গুজা করেন এবং ভগবন্তজ্গণের মধ্যে ভেদ বৃদ্ধি পোন্য করিয়া থাকেন, তিনি "প্রাকৃত ভ-কে" ব্লিয়া ক্ষিত হয়েন।

গৃহীয়াপীঞ্রৈরধীন্ যোনছেটি ন ক্ষাতি। বিকোমীয়ামিদং পশুন্স বৈ ভাগবতোভ্য॥

যিনি ইন্দির ভোগ্য বিষয় সমস্ত প্রাপ্ত হইরাও তাহাতে লাভালাভ বৃদ্ধি বা হর্ব থেদাদি প্রকাশ করেন না অর্থাৎ ইন্দ্রিয় বিকার ও বিষয় স্পৃহা ঘাঁহাকে উভেজিত করিতে পারে না এবং ঘিনি সমস্ত বস্তুই বৈঞ্বী মারা কল্লিত জানিয়া নিথ্যা– বোধে তাহাতে আসক্ত হয়েন না তিনিই ভক্ত– প্রেষ্ঠ।

> দেহেব্দির প্রাণমনো বিরাৎ যো জন্মাপ্যরকুদ্ভরতর্য কঠিছুঃ। সংসার ধর্মেরবিনুহ্যমান স্তা হরে ভাগবত প্রধানঃ॥

বিনি ভগবানের শরণাগত হইয়। দেহ, ইব্রিয়, প্রাণ মন, বুদ্ধি, জন্ম, মৃত্যু, কুধা, তৃফাভয়াদি ক্লে-শে বিমুগ্ধ ঘন না অর্থাৎ বিনি ভাবদিকার বজ্জিত তিনিই পরম ভগবদ্ভক্ত।

পরিশেষে হরিনামের এইরপে মাছিম। কীর্ত্তন পূর্বক উপদংহার করিলেন।

হো ভাত্গ্রা হরিই সকলের একম তি গতি,

के सत्त्वणादि कैसा है, अनुग्रह पूर्वित इतना मुभके उपदेश की जिये।

सर्वे भृतेषु यः प्रश्चे द्वगवद्वावसातानः । भूतानि भगवत्यातान्येष भागवतोत्तमः ॥

हिनि बोला, हे राजन! जो पुरुषने भगवान को सर्जभूतके श्रम्भवाको मध्यमें दर्शन करता है श्री भगवत् सज्ञाका मध्यमें जो सा भूत श्रिति क-रो है श्र्यात् समस्त बलुही में भगवानको श्रोतः प्रीत करके श्रम्लोकन किया करते है वही भागवतो-सम हैं।

क्र बरे तद्धीनेषु वालिशेषु दिषतस्य । प्रेम मैत्री क्रपोत्रचा य करोति स मध्यमः॥

जी ने ईखरके प्रति प्रेमः, भक्तोंके प्रति मिनमान, भूड़ निषयीयोंके प्रति क्षपा श्री होन करने वा ते कि प्रति उपेचा प्रकास करताः है उन्की मध्यम श्रीके भा-गवत करके जानना।

> श्रवीयामेवहरवे पृजां यः श्रहये हते। न तहने प्चान्ये पुचनतः प्राह्मतः॥

जे ने सगवानकी मूर्ति खापनकर श्रद्धापूर्विक यूजा की करती है श्री सगवद्गत जनों के मध्यमें भेद वृद्धि राक्षी करती है, वह पातत सक्त करके प्रसिद्ध है।

रुहीलापी न्द्रियेरर्धान् योन हे छिन संघति। विसोमीयामिदं प्रस्थन् सबै भागवतोत्तमः॥

जी ने इत्यों के भोग प्रिय विषय सन प्राप्त की कर भी उन में लाभालाभ की वृद्धि वा हर्ष खेदादि प्रकाश न करते है अर्थात इन्द्रियों के विकार वी विषयकी स्पृष्टा जिम को उत्तेजित न कर सक्ता है भी जोने समस्त वस्त्व ही को वैश्वावी मायाने र चत मिथ्या समभक्तर उनमें द्वा सक्त न हीता है सोही भक्तों के मध्यमें स्रष्ट हैं।

> हेई न्द्रिय प्राण मनो धिया यो जागप्ययनुद्रभयतमे क्षच्छे :। संसार धमा रिविष्णस्थान स्मृत्या हरे शागवत प्रधान:॥

जीने भगवतके शरणागत हीकर देख, इन्द्रिय, प्राण, सन, वृद्धि, जमा, रृत्यु, खुधा, ह्युणा, भयादि क्षेशिते विमोधित न हीता श्रष्टीत जिनका किसही प्रकार का विकार न रहता है उमहीका परम भगवद्गत करके मानमा।

• परिशेष में बक्ताने इतिनामकी महिमा कीर्तन करके वक्तृताका उपवंचार करी।

है भाई थें। इरिही सब जनें की एकमाब गति

হরিনামই ভয়ানক ভবার্ণব পারের এক মাত্র মহ। তরণী। মৃত্যুকালে জীব "হরি" এই দেবছু-ন্ধ ভ নাম উচ্চারণ করিলে মোক্ষধাম প্রাপ্ত হয়। মহিমায় দৰ্বত বিজয় লাভ হইয়। থাকে। ক্যাধুত্মার হরিনামের গুণে মৃত্যুকে পরাজয় করিলেন। অজ্র তাঁহার শরীর ছেদে সমর্থ হইল না, পর্বত হইতে পতিত হইয়াও তাঁহার আঘা-ত লাগিল না, বিষপানেও মৃত্যু তাঁহাকে স্পর্শ করিতে সাহদ করিল না, সমুদ্রজল ভাঁহার পা-যাণবন্ধ দেহকে মগ্ন করিতে অক্ষম হইল, এই হরিনামের ওণেই নৃদিংহ রূপধারী ভগবান প্রহলা-দকে দর্শন দিয়া ভক্তের সম্মাননা পূর্বাক রাজ-দিংহাদনে প্রতিষ্ঠিত করিলেন। পঞ্চানন হরি গুণ গানে উন্মভ, হরিনামই সারাৎসার। অতএব সকলে আনন্দ পূর্ব্বক হরি হরে ধ্বনি কর।

ক্ৰী স্বাধীনতা ও শিক্ষা।

(বৈয়দপুর উন্নতি বিধায়িনী দভা হইতে প্রাপ্ত) আমরা সম্পূতি জানৈক বিজ্ঞ ব্যক্তির প্রমুখাৎ এই হুইটী ভাব গ্রেবণ করিয়া কিছু বিস্মীত হইয়া-ছি। তদ্যথা-

>ম। ইউরোপ বাসীদিগের জ্রীগণ স্বাধীন ভাবে নিজ নিজ স্বামীর সহিত গমন করিতে পা-রে বলিয়া পুরুষগণ তাহাদের অজ্ঞাতসারে ব্যভি-চার করিতে পারেন না। হুতরাং রমণীগণকে স্বাধীনতা দেওয়া উচিত।

২য়। এতদেশীয় রমণীগণ অশিক্ষিতা বলি-য়া তাঁহাদের স্বামীদিগের বিদ্যা, বুদ্ধি, স্ফ্তি পায় না। বিদ্যালয়ে থাকিতে যে জ্ঞানলাভ ক-রেন, তাহা ক্রমে হীনপ্রভ হইয়া যায়।

জী স্বাধীনতা ইংরাজদিগের মধ্যে কতদূর প-র্যান্ত অনিষ্ট সাধন করিতেছে তাহা প্রথমে প্রতি-পন্ন করিতে চেকী পাইব, পরে আমাদের মধ্যে ইহা বাঞ্নীয় কি না তৎপক্ষে কিঞ্চিৎ আলোচনা ় করিব।

ইউরোপীয় যোষিদ্বর্গ পুরুষের বশ্যতা স্বীকা-রে অসম্মত, স্বামী জীকে নিজের অবস্থায়ুগত ক-রিয়া রাখিতে পারেন না। রুমণীর প্রকৃতির অ-

है, हरिनामही इस भयानक सवायांव पारकी एक मात्र मदातरची है। सरलका समय यदि जोक 'इदि^{प्र} यह देयदुक्ष भ नाम उचारण करें तो मोच হরিনামের গুণে শমন শঙ্ক। দূর হয়, হরিনামের খামকী মান ছানা ছী। ছবিনামকা মুনাম से মু-मन शक्षा क्रुट जाती है, इरिनामकी महिमा कर-के सर्वत विजयसाभ होता है। देखिये कयाधु-कुरपार (प्रक्षाह) इरिनामकी का प्रतापने सत्य्की परास्य किये। अस्तने उनका शरीर क्रेंद करनेमें समर्थे न इक्ष्मा, पर्व्यत परसे गिराय गंपा तन भी चोट न लगा, विष पिलाय गद्या तव भी ऋत्यु उनको स्तर्भ न कर सका, पात्थर वंधकर ससुद्र जलमें व-इत्य गया तवभी न दुवा। यह इदि नामकीकाः प्रतापसे भगवानने हिमंद्रम् ति धारण कर प्रक्लाह को दर्शन दिया भी भक्तकी मर्थादा रख कर राज-सिं हासन पर वैठाया। पंचानन इरिगुण गानमे मत्त रहें, इरिनामही सारात्सार है। अतएव सव जनने शानन्दपूर्वक इदि इदि धनि करते रही।

स्त्री सुाधीनता श्री स्त्री शिचा।

(सेयद्प्र उन्नति विधायिनी सभाने प्राप्त ऋया) इत्त सम्पृति एक विज्ञ पुरुषका सुइदिने यक्त दोवाते सुन कर बड़े श्रायर्थ जिए। तदयया---

१ म । युरोपवासियों के स्त्रीगण स्व; भीनभाव से निज निज पतिके सहित जहां तथां जा सकती, इस लिये पुरुषगणा उन्हों के अज्ञातसार को इस्थिस-चार कर नहीं सकता है। स्तरां रमणीयोंकी स्वाधीनता देनी चाहिये।

२य। यहां के रमणोगण सुशिचिता नहीं, तित्रिमित्त उन्होंने पतियोंनी बिद्या वृद्धि कुक्ट स्पू-र्त्ती नहीं पातो है। विद्यालयमें सीखकर जी कुछ जान पाये थे सो भी सलीन हो जाता है।

युरोपके मध्यमें स्त्री स्त्राधीनता जो कहांतक चनिष्ट साधन कर रही है पहिले सोही प्रतिपन करनेकी चेष्टा पाउंगा, अनन्तर इसारे मध्यमें यद बाक्रनीय है या नहीं तिस पर भी थोड़ी श्वालोच-ना कर्गा।

सुरोपके चौरतोंने पुरुषकी अधीनता स्वीकार क-रने नहीं चाहती है। स्वामीन अपनी स्तीशी निक भवस्थाने भवगत न रख समता है। रर भी की

রুগত হইয়া তাঁহাকে তৎসহ যথায়থ ব্যবহার ্করিতে হইবে। স্বাধীনতার প্রভাবে নারীগণ ্এত বিলাদ প্রিয় ইইয়াছে যে, তাহাদের ব্যয়ভার বহন করিতে অক্ষম হইয়া কত পুরুষ বিবাহ করিতে অগ্রসর হয়েন না। জ্রী সমাগম বাননা পূর্ণ করিবার জন্য অনেকে কিছু দিনের জন্য (অর্থাৎ যতদিন না ভাঁহারা ধন সম্পন্ন হয়ে-ন) অবিবাহিতা যুবতীর সহিত জ্তুপ্দীত প্রণয়ে আবদ্ধ থাকেন, এবং পাছে এ কার্য্য জনসনাজ নিন্দিত বলিয়া লোকে অপ্যশ কীর্ত্তন করে, এজন্য ইহাকে আইন বন্ধ করিবারও প্রস্তাব হইয়াছিল। ইহাকেই বলে "Temporary Marriage Bill" | যে সমাজ এতদ্র পর্যান্ত কদাচার কলুষিত হইরাছে, সে সমাজকে আদশ করিয়া ভারতবর্ষে স্ত্রী সাধীনতা প্রবর্তিত করিবার প্রয়াস পাওয়া সামান্য বিষ্ময় কর নহে। স্বামীগণের সহিত একত্রে ভ্রমণ ক-° রিতে পারে বলিয়া যে পুরুষগণের ব্যভিচার নি-বারণ হয়, এবড় আশ্চর্য্য কথা। যে ব্যক্তি মত্যা-চারী সে নিজ নিকৃষ্ট বাসনা চরিতার্থ করিবার জন্য কত উপায় উদ্ভাবন করে তাহা বলা যায় না। পুরুষগণ নানা বিষয় কার্য্যে ব্যক্ত, কোথায় কখন থাকেন তাহা কে নির্ণয় করিতে পারে? এবং সকল সময়ে রমণীর স্বামীর সহিত থাকা ক-খনই সম্ভব পর হইতে পারে না। অপর দিকে দেখিলে একেবারে চমকিয়া উঠিতে হয়। রমণী গণ অনায়াদে প্রপুরুষের সহিত ভ্রমণ করিয়া থাকেন। ইহ। হইতে কি কখন স্কল ফলিতে পারে! কয় জন পুরুষ রমণীর সহিত কথোপক-থনকালে চিরদিন নিজ ভাবও দৃষ্টিকে বিশুদ্ধ রা-খিতে পারেন?

কোন শাস্ত্রপ্রেণতা লিখিয়া গিয়াছেন—"য়ত রুভ সমানারী, তপ্তাঙ্গার সমপুমান্। তস্মাৎ মৃত্তঞ্চ বহ্নিপ্র মেকত্র স্থাপয়েদ্বর্ধ," এই উপদেশটী কি সারবান! নারী য়তপুর্ণ রুভ সদৃশ পুরুষ তপ্তাঙ্গারবৎ অর্থাৎ উভয়ে একত্র হইলেই রমণীর মন বিগলিত হইতে পারে এবং নারী যদি পুরুষে সভ্তাত হয় তবে য়তাহুতিতে পুরুষের চিত চতুর্তাণ প্রস্কর্মানত ও উত্তেজিত হইতে পারে এই জন্য বুধগণ এতদ্বয় কদাপি একত্র রাখিবেন না। রাজারামমোহন রায় ইংল্ভে অবন্ধিতিকালে যথন তভ্তুত্র মহিলাগণের সহিত ক্থোপকথন, করিতেন,

प्रक्रातिके अनुगत चोकर खामीको स्त्रीके साथ यथा यथ ब्यक्षार करने पड़ता। खाधीनता के प्रतापने श्री स्तों एतना विलाम प्रिय हो उठी है, जो उन्हों के व्यवभार दहन करनेमें असमर्थ हो कर कितना पुरुष विवाध करतेमें अगूआ नहीं होते हैं। स्त्री समागम की बासना बुरानेके लिये यक्कतेरे लीग थोड़े दिन के निमित्त (श्रथीत् जब तक ना वस् धनाका हो) अबिवाहिता युवतोक्ते पहित निन्दित गुप्त प्रणाय करने लगते श्रीर जनसमाजमें इस कार्य के निमित्त कुयश न विस्तार हो हुसका उपाय बि धानार्थ एक कान्न भी चलानेका प्रस्ताव केंडा था। द्र्मीको कहता हैं, "Temporary Marriage Bill"। जो समा-जाने यहांतक कदाचार से जालुधित हो चुकी, उस समाजका दृष्टात्व देखकर भारतवर्षमें स्त्री स्त्राधीन-ता प्रवर्तित करनेकी प्रयाम करन कुछ मामान्य श्राययंका विषय नहीं है। स्वामीके साथ ए-कट्ठे होकर श्रीरतों जो जहां तहां फिरी करती है दूस हितु करके जो पुरुषोंका व्यक्तिचार बन्ध होता है यह वड़ी श्रायय्ये वात है, जो व्यक्ति द्विति हो। ता यक्त निज निक्षष्ट वासना चरिताय करणार्थ कि-तना उपाय निकालता है सो कहतेके योग्य नहीं। पुरुषगगा विविध विषय कार्यमें व्यस्त रहते है, किस वकत कहां रहते हैं, की तिसका निर्णय कर सर्वे १ श्रीर मर्ब्बदा खामीके साथ रमणीं की रहना कमी समाव नहीं । दुसरे श्रीर देखते हे एक बारही च-मक मालुम देता। रमणीयोंने अनायास परपुरुधों के साथ जहां तहां फिरा करते हैं। इस रीतिम क्मी क्या सफल फल सकता है। कितना प्रकृष रमणीके साथ बात चीतके समय चिरदिन निज भाव वो दृष्टिको पवित्र रख सकता है ?

कोइ शास्त्रकारने लिखा है। " एतक का ममानारी तप्तांगार समप्रमान्। तस्तात् एतंच बहिल्लमेकत स्थापयेद भः।" यह उपदेश कैंगा सारवान है। नारीने एतपूर्ण कुका समान है, पुरुपकी धानके न्याइ जानना धर्यात् इन दोनों एक त्र हो। ही से रमणी का मन बिगलित ही जा सकता है धीर यदि नारी पुरुष संगता होय तो एतके धा- । इती के स्थाई पुरुष काचित चार गुण प्रज्वलित वो उन्ति का सकता है, इस निमित्त बुधगण इन दोनोंको कदापि एक हो नहीं रखते हैं। राजा राममे हन रायन हुंगल एक रहते समय जब व

তিনি ঈশ্বরের নিকট ক্রুটার জন্য ক্ষ্মা প্রার্থনা করিতেন। ইংলভের রমণীগণ ভাঁহাকে অসাধা-রণ ব্যক্তি বলিয়া জানিতেন। তাঁহার অন্তঃকরণে যে পাপস্পর্শ করিতে পারে, তাঁহাদের ইহ। বি-শ্যে ছিল না। স্তরাং তাঁহার। একদা বিস্তরের মহিত জিজ্ঞানা করিয়াছিলেন, মহাজ্বন! আপ-নার সর্বদা এপ্রকার ঈশ্বর সমীপে কমা প্রার্থনা করিবার কারণ কি ? র'জা উত্তর করিলেন মনে ুচিন্তার উদয় হয় বলিয়া ঈশ্বরের নিকট ক্ষমা প্রার্থনা করিয়া থাকি। রম্ণীগণ প্রশ্ন করিলেন আপ্রার ন্যায় মহাতার মনে কি কুচিতার উদয় হইতে পারে ? রাজা উত্তর করিলেন হুচিন্তা স কলের মনেই উদিত হইতে পারে। অতএব স্ত্রী পুরুষের একত্রে অবস্থিতি কল্যাণপ্রদ নহে। হাত্যা তৈতন্যের জীলোক সম্বন্ধে কিরূপ ভাব হি ল তাহা সদয়খন করিলে এ কথাটা আরও বিশদ রূপে প্রতিয়মান হইবে † তিনি কোন মতেই যু ষ্ট্রী জ্রীলোকের সংশ্রবৈ থাকিতেন না। অজ্ঞাতসা-ক্রেকোন জীলোকের সমক্ষে উপস্থিত হুইলো ভাষা-তে দেখিবামাত্র অতি বেগে প্রায়ণ করিতেন। ক-থিত আছে জৈমিনী ভাষার প্রণীত ধর্ম গ্রে লি-খিয়াছিলেন যে সাধ ব্যক্তি যে কোন অবস্থায় থাত্ন না কেন, ভাঁছার ধর্মবল প্রভাবে রুন্ধীর গ্রেলাভনকে অভিজেম করিতে পারেন। সানব প্রকৃতিতত্ত্বজ্ঞ জীমদ্ভরু বেদব্যাস দেখিলেন যে মহর্ষির অন্তঃকরণে মোহ ও অহস্কারের স্পার 🕏 ইয়াছে, ইহা অপনোদন করা উচিত বিবেচনার त्याश वरण खरार छोग मण्येत्र। तमगीरमर शति शर পুরুক দিবাবদানে অনাথিনীর ন্যায় জৈনিনীর কুঠিরে উপস্থিত হইলেন। মহর্ষি ভাঁহাকে সমা-मत পূर्यक जाअ स्य जाखा मान कतिस्ति। থোপকথন করিতে করিতে ঋষির মন বিচলিত হইল। ইহা দেখিয়া বেদব্যাস নিজ স্বাভাবিক মূর্ত্তি ধারণ করিয়া তাঁহার রচিত শান্তের তিরস্কা-র করিতে লাগিলেন। খাবি লজ্জিত হইলেন ও ক্ষমা প্রার্থনা করিলেন। ইহা দারা স্পান্ত প্রমাণ 'হ**ইতেছে যে, নারীগণের সহিত প**বিত্রভাবে আ-লাপ করিতে পারেন এরপ পুরুষ অতি বিরল। পুরুষদিগের চরিত্র সর্বাথ্যে বিশুদ্ধ হওয়া উচিত, তবেত তাহারা রমণী সমাজে অবস্থিতি করিবার ে বলতে কি—কি পুরুষ কি স্ক্রী সকল-

इांकी म इलागगा के साथ कथोपकथन किया करता था, वेन रेखरो निकट चुटीके निमित्त सर्वेदा इ-मा प्रार्थनाकी करती थी दूंगतेण्डकी समिणयोंने उन तो असाधारण पुरुष करते जानता या। के अन्तः करण में जो पाप इ. श्रंकर सकता है यह भी उन्होंका विश्वास न था। सुतरां देने एक प्तिन आयर्थ उडिये पूका कि ई महात्मन् । आपने जो सब दा देखरें समीप समा प्रार्थना की करती है तिसका कारण क्या ? राजाने उत्तर किया जो मन में बरी चिन्ता उठती है, सिबमिन में ने ईखरत निकट समा चाहा करती है। रमणीगणने पूछा श्रापकी सहस महांता के मनमें का बरी चिला उट सकती है ? राजाते उत्तर किया कु चिका सब ही के मनमें उदय हो सकती है। अतएव स्त्री पुरुष इन दोनोक एका रहत्से कल्याण नहीं। सहाता चैतन्य स्तीयों का जिस भावस देखते ये सोभी यदि गमका जाय तो उस दातकी प्रतीति थे.र भी हड़ ही जायगी। विकिशी तर्हते युवती की के मंग संयव भं ना रहा थे। इतामात्यदि की इ स्तीकी सामत उपस्थित होते तो उनके देखां ही भट भाग जाते थे। का यत है (क जैकिनीने निजरिवत धक्षेत्र असे लिखा द्या, जो साधुरुक्य जिस किसी अवस्था ने रहें उनका धर्मा बलका प्रभाव करकी रसणीका प्रली:-भनको तुच्छ समभ सक्ति। सानवप्रकृति तल्ला श्रीमद्र इंद्यागत हैया महर्पिके यत्ताकरण्ये की इसी असंकार का कंचार उद्या। इतना मिटा टेना ज,धत दिचारकर योग बलते सक्षाक समय यना वनीकी तरह रीती इह जै मनीके कुदिरमें पक्तवीं। सर्वाणे जनको समादर पृत्वेक आश्रात्रेसं अध्यय दान किये। कथोपकथन करते करते चर्च का सन चंचल हो श्राया। एतना देखकर बेदच्यास जीने निज कामाबिक मृत्ति धारण करके उन्होंके रचित गाम्बको बद्धत तिरस्तार करने लगे । ऋषिने ल जित उच्चा और चमा प्रार्थना करी। इस्में स्प्रष्ट प्रमाण होता है जो नारीयोंके साथ पविच भाव से यान्तीलाप कर सके वैसा पुरुष श्रति विरल है। ए-क्षोंके चरित्र सब से पहले विशुद्ध होना चाहिये. तव तो व रमग्री समाजमें रह सर्वेते। चाहे पुरुष ही चाहे स्ती हा सम्बी को शायनके सधीन रखना जनित है। वक्तरे लोग यह कहा करते हैं जो किसही की साधीनता पर इसकीय करना न बाइबे। व त-

কে শাদনে রাখা উচিত। অনেকে কহিয়া থাকেন ব্য, কাহারও স্বাধীনতাতে হস্তক্ষেপ করা উচিত নহে। বর্ত্তমান শতাক্রীর এই উপদেশ্লীই ত স-র্কানাশ করিতে বিদয়াছে। অবশ্য যাঁ।হারা প্র-কৃত মনুষ্য পদবীর যোগ্য তাঁহাদের স্বাধীন ভা বের উপর হস্তক্ষেপ করা উচিত নহে। বলিয়া অভ্ত ও বালকগণকে শাদন করা কি অ ন্যায় ? আমাদের বালকের অপেকী জ্ঞান কোঁ-থায় ? স্কুতরাং আমাদিগকে শাদনে রাখিতে হই-Ca। পুরুষগণ স্বাধীন হইয়া কি পর্যান্তই না অত্যাচার করিতেছে! তাহারা অহুতোভয়ে ও অদক্ষ চিত চিত্তে পরস্ত্রী সমাগ্রে প্রবৃত্ত ইতেছে। সমাজ তাহাদের জঘন্য কার্য্য দেখিয়াও দেখিতে ছেন না। প্রভুতে যদি ভাঁহারা ধনাত্য বা পুত্তক রাশি পাঠে পণ্ডিত অথবা কোন উচ্চ পদার্ক্ত হা য়েন, তবে ভাঁহাদিগকে স্পর্শ মণির স্বরূপ সমাদর করিয়া থাকেন। ইহা অপেকা স্বাধীনতার ব্য ভিচার আর কি হইতে পারে ? বড় বড় বৈজ্ঞা-নিক দেখিলাম, বড় বড় কবি দেখিলাম, বড় বড় শাপ্রবেতা দেখিলাম, কিন্তু তাঁহাদের মধ্যে কর জন জিতেন্দ্রির ব্যক্তি দেখিতে পাইলান? এক জনকে দেখিতে পাইলে ও আপনাকে কুতার্থ জ্ঞা ন করিতাম। যখন স্বাধীনতা পুরুষগণকেই স্বে-চছাচারে প্রবর্তিত করিল, তখন আর রমণীগণকে স্বাধীনতা দিবার জন্য এত ব্যগ্র হইবার প্রয়োজ ন কি।

আমার দামান্য বিবেচনায় পুরুষগণের স্বাধীনতাকে থর্ম কর। উচিত। তাহাদিগকৈ শাদন করা কর্ত্তর। তুশ্চরিক্রা রমণীর পক্ষে যেমন দণ্ড বিধান আছে, পরদারগামী পুরুষের প্রতি সেই প্রকার নিয়ম নির্দ্ধারিত হওয়। উচিত। পুরুষগণপ্রথমে বিশুদ্ধ চরিত্র হউন, তবে তাঁহারা রমণী গণকে স্বাধীনতা দিবার জন্য প্রয়াদ পাইবেনা স্ত্রীগণ যে পরিমাণে স্বাধীনতা পাইয়াছেন তাহাই তাঁহাদের পক্ষে কল্যাণপ্রদ। প্রির মধ্যে এক গৃহ হইতে গৃহান্তরে যাইবার পক্ষে তাঁহাদের কোন বাধা নাই। আলীয় স্বজনের সহিত স্থান বা তীর্গাদি দর্শন করিতে তাঁহারা অতি দূরদেশ প্র্যুম্ভ গমন করিতে পারেন। পুরুষ গণের সহিত সম্বেত না হইলে কি স্বাধীনতা হয় না ? ইহাকে আমরা স্বাধীনতা বলি না;

मान शताब्दीका यस उपदेश ही तो सर्जनाश करने लगा। जो लोग प्रक्षत मनुष्य पदवीके योग्य हैं अवस्य उन्होंके साधीन भावके ऊपर इस्त्रचेप करना उ-चित नहीं। तिविभित्त अच श्रीर बालकों को शास न करना भी क्या अन्याय है ? वाल कों से अधिक जान इमारा कहां हैं ? सुतरां हमकोभी शासनमें रखने होगा। पुरुषगण स्वाधीन वन कर कहां तक न अत्याचार कर रहें है। वे ने वंडर उड़ ये औ अमं अचित चित्तसे पराई स्त्रीका संग करने में प्रवृत्त हो रहा है । समाज ने उन्होंका जवन्य कार्य देख कर भी नहीं देखती है। सचमुच यदि वे लोग धनाद्य अथवा पुस्तक पढ़ प्रिंडत किंवा कोई उच पद ख होय तव उन्होंका स्प्रश मिशाके समान समादर कि करती है। इसमे खाधीनता का और ऋधिक का। व्यक्ति-चार हो मता है ? बड़े वड़े विद्यान शास्त्रवालो को देखा, वड़े वड़े कवियों को देखा, वड़े वड़े शास्त्र जा वैद्वारोंको देखा किन्तु उन्होंके मध्यतं कितने पुरुष जितेन्द्रिय देखनेमें श्राया १ एक जन को भी यदि पाते तो अपने को क्षतार्थ मानते। जन खाधीनता प्रक्षगण ही को स्वेच्छाचारमें प्रवित्ति करी, तव रमिणाशीं को फिर स्वाधीनता देनिक निमित्त इतनी व्याग्रता का प्रयोजन क्या है!

भेरी सामान्य बुद्धिं तो यह आती है जो पुर्य गणाकी खाधीनता को खुळ करना चाहिये। उन्हों को शासन करना कत्ते व्य है। दूष्टा नारीयों को जैसा दण्ड दिया जाता है वैसाही परदार में शासत पुरुषि प्रति नियम होना चाहिये। पुरुषगण तो पहते ख्यं विश्रुद्ध चरित्र हांय तिसके श्रनत्तर वे ने रम-ित्यों की खाधीनता देने के निमित्त प्रयास पावें। स्त्रीयोंने जिस परिमाण खाधीनता पाई, उतना ही उन्होंके कल्याण कर है। अपने महते के भीतर एक एड से ग्रहानत्तर में जाना उन्होंकी मना नहीं है। श्रुपने जनों के साथ गङ्गासान वा तीर्थाद द-श्रन करनेको वे ने श्रनायास श्रत दूरदेश पर्यात्त जा सत्ते है, पुरुषोंके साथ विन मिने क्यां खाधीनतां नहीं होती है? इस्को हम खाधीनता नहीं कहते है; इसारी समास्त की वर्त्त सान श्रवस्था में इस्को আমাদের সমাজের বর্তমান অবস্থাতে ইহাকে স্থেচহাচারিতা বলা যায়। ভাল, রমনীগণই কি এ প্রকার স্বাধীনতা প্রার্থনা করেন? কখনই না। তবে, অমুরোধ উপরোধ দারা তাঁহা-দের তৎপক্ষে প্রার্ভি দিবার প্রয়োজন কি? এ প্রকার স্বাধীনতা না পাওয়া তাহাদের পক্ষেমশুলের হেতু।

এই জন্যই তাঁহারা অনেক পরিমাণে বিশুদ্ধ ভাবে আছেন, এই জন্য তাঁহাদের মধ্যে সতী পাওয়া যায়। পুরুষ গণ অনেক পরিমাণে জ্ঞানী ও কুতবিদ্য, তথাপি তাঁহারা স্বাধীনতা পাইয়াছেন বলিয়া অত্যাচারের একশেষ করি-তেছেন। যথন পুরুষগণের মধ্যে স্বাধীনতার পরিণাম এই হইল, তখন কোমল প্রকৃতি রমণীগণ তাহার প্রভাবে কি প্যান্তই না অত্যাচার করিবে?

ক্রমশঃ

আমাদিগের ইউরোপীয় ভাষাপ্রিয় শিক্ষিত যুবকরন্দ স্ত্রী দিগকে স্বাধীনতা দিবার জন্য অতিশয় ব্যগ্র। তাঁহারা যে কিরূপ স্বাধীনতা চাহেন, ভাহা আমরা এখনও বুঝিতে পারি-তেছি না। ইউরোপীয় ললনা বর্গের ন্যায় ভারতীয় জ্রীদিগকে যথেচছাগামিনী করাই কি তাঁহাদের অভিপ্রেত ? অতঃপুরবাদিনী কামিনী-গণকে স্বেচ্ছ:ক্রমে যথায় তথায় যাইতে দিয়া, যার তার সঙ্গে আলাপ করিবার অধিকার দিয়া এই অল্পদিনের মধ্যেই স্থানে अ (न যে যে দ্বণাকর ব্যাপার সংঘটন হইয়া গিয়াছে. তাহা কি কেহ জানেন না। দময়ন্তির ন্যায় কি কোন কুলাঙ্গনার মনের তেজ জিনায়াছে যে অকস্মাৎ পুরুষ পিশাচের মূণিত আক্রেমণ হইতে আত্মরকা করিতে পারে! জ্রী প্রকৃতি কি এত ভয় শুন্য হইয়াছে যে তাঁহারা অন্তঃপুর পরি-হার পূর্বক একাকিনী সকলের সহিত বিশুদ্ধ ও অবিকৃত চিত্তে দদালাপ করিতে পারিবেন! মুদলমান রাজ্যের পর এমন কি দামাজিক ও ধর্মভাব সম্বন্ধীয় পরিবর্ত্তন ও উন্নতি হই-য়াছে যে আর্য্যনারীগণ এখনই রাজর্থ্যায় বি-চরণে সাহদ করিতেছেন! সহদা এমন কি সময়ের গতি ফিরিল যে যুবকগণ লজ্জাশীলা

"स्विच्छाचारिता" कही जाती है। भला, रमणी गण ही क्या इस प्रकार की स्वाधीनता चाहती है? कभी नहीं। तब अनुरीध उपरोध करके उन्हों की इस विषय की प्रवृत्ति होने में क्या प्रयोजन है? इस प्रकार की स्वाधीनता न मिलना उन्होंकी लिये मंगल है। इसही हितु करके वे ने अनेक परिमाण विश्व मावर रहा है, इसी लिये उन्होंके मध्यमें सती पायी जाती है। पुरुषगण अनेक परिमाण जानी और विद्यावान भी है, तथापि उन्होंने स्वाधीनता पा कर अध्याचार का एक श्रेष कर रहे हैं। जब पुरुषोंके मध्यमें स्वाधीनता का परिणाम यही इस्ता, तब कोमल प्रकृति रमणीयीनें उस्का प्रभावने कहांतक न अत्याचार करेंगे?

शेष आगे।

इमारे शिक्षित युवकागण, जो ने युरापिय भावको वड़े प्यार समभते है, स्तीयों को स्ताधीनता दानार्थ श्रत्यन्त ञ्राग्र है। वेने जो किस भांति स्वाधीनता चाइती है सो अवतक इस समभ नहीं सकें। युरोप की ललनायें के न्याद भारतीय स्तीयों को यथे च्छागामिनी करनाहीं क्या उन्हों का अभिप्राय है १ अल:पुरवा-मिनी कामिनीयों को खेच्छा अनुसार जहां तहां जार्त दे कर, जिस्ता तिस्ता संग में वात चीत कर-ने का अधिकार देने इतना अख दिनहीं के मध्ये में जगह जग़ह में जो जो हि गित घटनाये ही गये सो क्या किसी का विदित नहीं! दमयन्ती की न्याई क्या कोइ कुलकासिनीका सनका तज जन्मा जो अकस्मात् कोई पिशाचरूप पुरुषका ष्टिणित अरा-क्रमणा चे त्राक्ष रचा कर सक्ती हैं। स्ती-प्रक्रति क्या इतना वेडर इहई जो वे लोग श्रन्त:पुर परि-त्याग पूर्वक श्रकेला सवके सङ्गमें विशुख श्री श्रविक्रत चित्त से सदालाप कर सकेगी! सुसलमानों के राज्य के त्रागे समाज श्रीर धमा भाव सम्बन्धी ए सी कीन परिवर्तन श्रीर उन्नति इहं है जो शार्थ नारीगरा श्रभी सड़क पर विचारने का साइस करती है। श्रक-स्नात् समाजकी गति ए सी किस मांति बदली जो युवकारण लज्जाशीला रमगीगण की सभा मंडफ वा नावाशासामें जहां वर्क्त तेरे पुरुष मंडली उपस्थित

রমণীগণকে বহুবিধ পুরুষমণ্ডলী পূর্ণ সভামণ্ডপে বা নাট্যশালায় লইয়া গিয়া স্ত্রীকে পবিত্রভাবে গৃঁহে আনিতে পারিবেন। স্ত্রী শিক্ষিতা হইতে পারেন, তিনি অন্যকে পবিত্র চক্ষে দেখিলেও দে-খিতে পারেন, কিন্তু পুরুষদমাজের দৃষ্টি এখনও পরিকার হয় নাই। মুদলমানগণের রাজ্যে বাদ করিয়া কোন প্রকারে জীদিগের সতীত্ব কলা হইরাছে বটে, কিন্তু বিলাদপ্রিয় যবনগণের সঙ্গে থাকিয়া জ্রীগণ অপেকা আমাদের দৃষ্টি অবিকতর দূষিত হইয়া গিয়াছে। শিক্ষিত হইয়াও প্রবলতর জাতির সহবাদে ভাঁহাদের রীতি নীতি সমস্ত .অমুকরণ না করি-য়াও অনেক কুৎসিতভাব শিক্ষা করিয়াছি। প্রতাপশালী ইন্দ্রেপরায়ণ জাতির সঙ্গ ও দাসহ, এবং নীতি ও ধর্মশিক্ষার অভাব দোযাদি বশতঃ সাধারণ লোকে এখনও দ্রীদিগকে পবিত্র চক্ষে দেখিতে শিক্ষা করে নাই। তাই বলি শত শত কলুবিত চক্ষুর কুদৃষ্টি যে কমণীয় কামিনীর অঙ্গে পতিত হইবে তাহার পবিত্র থাকিবার আশা কোথায় ? বর্ত্তমান সময়ে অনেকে আবার ধর্মচক্রায় মনোভিনিবেশ করিতেছেন সতং, কিন্ত এখনও ভাঁহারা ঋষিত্ল্য ইন্দ্রিয় সংযম উত্ম-রূপ শিক্ষা করিতে পারেন নাই। তাঁহাদের এমন ছুর্বল অবস্থায় যদি সর্বাদা পরনারী সন্দ-শ্ন সংঘটন হয়, তবে আবার তুর্বল মন শিথিল হইয়া পড়িবে। শাস্ত্রপাঠে বিদিত হওয়া যায় যে, অনেক ধ্যানশীল তপস্তপ্ত মুনিগণের্ও জ্রী দ-শ নে তপোবিঘু হইত; অতএব ভদ্রগণের কল্যা-ণের জন্যও অন্ততঃ স্ত্রী স্বাধীনতা আপাততঃ বন্ধ রাথিতে হইয়াছে। বিড়ালের সম্মুথে পোষা পাখীর পিঞ্জরমুক্ত করিও না। নীতি ও ধর্ম-শিক্ষাদারা যখন সাধারণের দৃষ্টি বিশুদ্ধ হইবে, জীগণও যথন প্রাচীনা আর্য্যনারী-বর্গের প্রকৃতি লাভ করিবেন, যখন পর জীপুরুষ মাতা ও পুত্র, কন্যা ও পিতা, ভ্রাতা ও ভগিনী, ইদুশ কোন ভাবে পরস্পর দৃষ্টি করিতে শিথিবেন; যখন শাসন কর্ত্রগ আমাদিগকে পশাদি মনে না করিয়া স্বদমভাবে দদ্যবহার করিতে থাকিরেন; তথন স্ত্রী স্বাস্থীনতার কথা উত্থাপন করিও। এক্ষণে আমা-দিগের গৃহনীক্ষ্মী অন্তঃপুর উজ্জ্বল করিয়া সতীত্ব-मूक्टे नित्त शांतन शृद्धक (पंतरलाक शर्याख यान-

रहते है ले जाकर स्त्रीको पवित्र भावसे ग्रहमें ला म-केंगे? स्त्री विद्यावती हो सक्ती है, वह दूसरे को पवित्र दृष्टिसे देख भी सकी है, किन्तु पुरुष समाज की दृष्टि अवतक परिकार न ऊरी। सुरस्तमानोंकी राज्यमें रह कर किसी तरह से स्त्रीयो की सतील रचा डिर थी किन्तु यवनगण की, जी लोग वड़ा विलासके प्यारे थे, संग में रहकर स्त्रीगणकी श्रवेद्या इमारी दृष्टि अधिकतर दुषित हो गई। इसलोग शिचित इत्ये भी प्रवलतर जातिको संग करके उन्होंके रीति नीति यद्यपि सव अनुकरण न किया तयापि अनेक पृणित भाव सीख चुके। प्रतापशाली इन्द्रिय परायण जाति के संग श्री टामल श्रीर नीति श्री धन्मे गिलाका अ-भाव थादि दोव करके साधारण जनीने अवतक स्तियों को पवित दृष्टिसे देखने न सिखा। मोह कड़ते हैं कि यत यत कल्पित चच्की कुट्टि जिम कमनीय कामिनी के अंग पर पहेंगी उस्की पवित रइने की आशा कहां! वर्त्तमान समय में वर्क्डतर जन धर्म चर्ची में मन लगायें यह गत्य है, किन्तु अवतक भी वे लोग ऋषियों के समान इन्द्रिय संयम करना उत्तम कूप से न शिख सकें उन्होंकी ऐसी दुर्वल अवस्थामें यदि सर्जदा परनारी दर्शन ची तत्र फिर दुर्वेल मन शिथिल हो पड़ेगा। शास्त्र पड कर जाना जाता है जो घनेक ध्यापशील तपस्त्रियों को भी स्त्री दर्शन में तपस्याका विश्व उद्याया, श्रतएव भद्रगण्के कल्याण्के निमित्त भी स्त्री स्त्राची-नता अव वस्य रखने होगा। विड्रालके सामने पा-ली इर्द विष्टंगी की पिजरा सत खोलो। नीति श्री धर्माश्रिचा करके जव माधारण जनो की दृष्टि विशुद्ध होगी', स्त्रीगण भी जब पुरानी आर्थ्य नारीयों की प्रक्रांत लाभ करेंगी, जब पराई स्ती श्री प्रमुख माता श्री पुत्र, कत्या श्री पिता, भ्राता श्री भानी इस मांति कोइ भाग से परस्पर देखने प्रिकेंगे, जव हमारे वर्त्तमान देश शायन करने हारोने हमको पग्र आदि ना समभ कर अपना समान जातिय भावने सद्व्यवद्वार करते रहेंगे, तव स्त्री साधीनता की वात कियो। अव इमारी गृह लक्षीने अल् पुर को उज्ज्वल करके सतीत्वका सुकट शिरपर धारण पूँ-व्यक देवलीक पर्यान्त चानन्दित करते रहैं! भारत! अव कुलनारीयों की घरका वाइर अन्तेकी इसाम मत करो। इसका विषमय फलसे तुमवी श्रत्नमें प-शानाप करने पड़िगा। क्या तुम नहीं जानते ही

धः धः मः।

দিত করিতে থাকুন। ভারত। একপে ক্লাস্থনা বর্গকে গৃহের বাহিরে আদিতে ইপিত
করিও না: ইহার বিষময় ফল পরিণামে তোমাকে পশ্চাভাপগ্রস্ত করিবে। তুমি কি জান না
যে প্রুষ জাতির কলুষিত ব্যবহারও অত্যাচারই
অন্তঃপুর বিধানের এক প্রধান কারণ ? দাধারণ
পুরুষজাতি সংপ্রুতিহু না হইলে তুমি অন্তঃপুর
দার উন্মুক্ত করিয়া বিপন্ন হইও না যাহাতে
সমাজের দর্মদাধারণে ধর্মনীতি ও জ্ঞান লাভ
করিতে পারে, তাহার যত্নকর। তুমি স্বয়ং নীতি,
ধর্ম জ্ঞান শিক্ষা কর, ও অন্তঃপুরে যোষিদর্গকেও
ধর্মনীতি বিশুদ্ধাচার আদি শিক্ষা দান কর।

ধর্মার্থ বিচার।

ত্র স্বর্ধর্ম প্রচারক মানবের শ্রীযুক্ত শিবনাথ শাস্ত্রীর মতিহারীতে অবহান কালে শ্রন্ধাম্পদ যাব্র ফণীত্র স্বামী প্রমুখ তরস্থ স্থাধর্ম প্রচা-রিণী সভার সভ্যগণের সহিত ভাঁহার অনেক তর্ক বিতর্ক ইইয়াছিল, এতাবৎ সংবাদ গত ১৬ই আ ণের "তত্ত্বকোমুদী" নামক একখানি আহ্মনমাজ পত্রিকায় প্রকাশিত হয়, তৎপাঠে আমাদিগের মভিহারীস্থ মান্যবর শ্রীযুক্ত বাবু দরবারিলাল ম-হাশয় '' তভুকৌমুদীর'' অযথোচিত বিবরণ প্রকা-শে ছঃখিত হইয়া পর্মপ্রচারকে প্রকাশার্থে আমা-দিগকে একথানি পত্র পাঠাইরাছেন, তাহার দার মর্ম এই যে, "বাবু শিবনাথ শাস্ত্রী মতিহারীতে উপস্থিত হইলে আমাদিগের সহিত যে সকল তর্ক বিতর্ক হইগাছিল তাহার যেখানে যেখানে তিনি উত্তর দিতে সমর্থ হন নাই, অথবা বিচারের প্র রুত বিবরণ গোপন করিয়া নিজ মতামুকুল রুভ্-ন্ত তত্কোমুদীতে প্রকাশ করিয়াছেন, তিনি স্বী-কার করুন আর নাই করুন কিন্তু বিচারে ভাঁছার পরাভব অত্তত্ব হিন্দু মুদলমান, গৃষ্টান ও আন্দ-(যিনি অপক্ষপাতী) আদি সকলেই বিদিত আ-

" >ম দিন। বার্তালাপছলে শান্ত্রী মহাশয় বলিলেন যে "ধর্মসমাজের খুব উন্নতি, শুনিলাম
ছুই একজন জাক্ষ ও উক্ত সমাজভুক্ত হইয়াছেন।"
আমি বলিলাম যে অন্য ধর্মাবলম্বীগণকে লইয়া
হুমাজের রুদ্ধি করা আমাদের বিধি নছে। সমস্ত

कि पुरुषों के कलुषित व्यवसार श्री श्रत्याचार सी श्रत्ता।
पुरुषों व्यवस्था का एक प्रधान कारण है ? अवतक साधारण पुरुषगण सत्पुकृति न लाम करेंगे तव तक
तुम श्रत्र हार खुलकर विपद्यस्त नही।
जिस रीति से समाजके सर्श्वी सांस्या लोग धर्मनीति
वो जान लाम कर सकें, तिसका यल करें। तुम
स्वयं नीति, धर्म, ज्ञान शिखो श्री श्रतः पुरकी स्त्रीयों
को भी धर्म नीति वो विग्रुद श्राद्यार श्राद् शिखा रे

घ, प्र, सं

धर्माथे विचार।

ं बाह्यभिक्षे प्रचारक मान्यवर श्रीयुक्त शिवनाय शास्त्रीजी की मितहारीमें स्थिति कालमें श्रहा सद यित फर्णीन्द्र स्वामी श्री वहांके श्रार्थभ के प्रचारिगी सभाके मध्यमण्डली सह जो श्रनेक तर्क बितर्क शाम्ता- ये इत्या या वह सद समाचार १६ श्रावण की ''तलकी मुदी'' नाम जो पितका बाह्यममाज से प्र- काशित होती है उसमें छप गया उस पत्रको पाठ कर हमारे मितहारीस्थ मान्यवर श्रीयुत बाबू दर- वारीलाल महाश्यने तलको मुदीमें प्रकाशित इत्रं श्रयथोचित बिबरणासे दु: खित होते इर्ण भक्षेत्रचा- रक्षेत्रकाशार्थ हमको एक पत्र भेजें उसका सारार्थ नीचे प्रगट किया जाता है।

वानू शिवनाथ शास्त्री मितहारीमें उपस्थित होने पर इमारे साथ जैतना तर्क बितर्क ऊशा था उसमें जहां जहां उनसे उत्तर न बना श्रथवा बिचार की प्रज्ञत बिवरण किया कर निज मतानु कुल इसा-न्त "तसकी मुद्दीमें प्रकाश किया है। वे स्त्रीकार करें श्रीर न करें कि न्तु वे जो बिचारमें पराम्त उत्तरी सो यहां के सिन्दु मुसलमान, कष्टान श्रीर बाह्य (जो पच्चपात न करते हैं) श्रादि सबकी बिदित है।

१म दिन। बार्त्तालापके रोतिपर शास्त्री महा-श्यन बोला कि यहांके धर्धसमा जकी खूब उन्नतिः है, सुना कि उसमें दो एक बाह्य भी मिल गया। में ने बोला हुमारे समाजकी यह विधि. नहीं है जो अन्य धर्मावालेको ले कर समाजकी बृद्धि करें। बाह्यसमाज ती हसी कारण स्थापित स्टूर्ड जो समस्त

মুদ্যুকে দন্মিলিত করিবার জন্য যে ত্রাক্ষ্মমাজ স্থাপিত হইন, ভাঁহার। ভিন্ন ভিন্ন মতাবলম্বীকে একত্র করা দূরে থাকুক, অতি অপ্প দিনে এক ম-তাবলঘীই ত্রিণা বিভক্ত হইয়া গেল! সমস্ত লো-যদি এখনও আর্যাশাস্ত্রামুদারে ধর্মপ্রচার করেন তবে ভারতের কল্যাণ হইতে পারে। কেবলু নিজ নিজ সামান্য বুদ্ধি ও যুক্তি দারা ধর্ম প্রচারি-ত হইয়া দেশের অতীব ক্তি হইতেছে। এতং এ বণে শাস্ত্রীজা বলিলেন যে আমরা কোন মতের বিশেষ পক্ষপাতী নহি। যাহা ভাল তাহাই এ-হণ ও যাহা মন্দ তাহা পরিত্যাগ করিয়া থাকি। তাহাতে আমি বলিলাম দে, আমি অপূর্ণ বৃদ্ধি, আমি বুঝিতে না পারিয়া সমতল ভূমি জ্ঞানে তৃ-ণাচছাদিত অন্ধকুপে পতিত হইতেও পারি । স্থা-ভাবিক ভ্রম কলুষিত বুদ্ধি কখনই প্রকৃত সত্য নি-• রূপণে সমর্থ নহে। শার্দ্রী মহাশয় ইহাতে কোন উত্তর দিতে না পারিয়া বসবাদীগণের সহিত বা-ঙ্গালায় কথাবার্তা কহিতে লাগিলেন, এবং তাঁহার ভোজন সময় উপস্থিত হওয়ায় আমরা প্রস্পার বিদায় সম্ভ যণ করিয়। চলিয়া আদি।

২য় দিন। ত্রাহ্মন্নার সম্পাদকের ভবনে হিন্দু, মুদলমান, খৃষ্টান ও ব্ৰাহ্ম সনেক গুলি লোকের বিচারার্থ সমাগম হইল। সেই দিন নে-পাল হইতে সমাগত জীমৎ স্বামী ফণীব্রু বৃতি স-ন্ন্যাদীও তথায় উপস্থিত থাকেন। শান্ত্রী ও স্বামী উভয়ে তর্ক আরম্ভ করিলেন। শাফ্রীজী বলিলেন যুক্তি ও বুদ্ধি ভিন্ন তো বেদার্থ ও হির হয় না। এখানে বেদ অপেকা যুক্তি ও বুদ্ধির গৌরব অ-ধিক। তাহাতে স্থামাজী বলিলেন "বেদ অভান্ত ও ত্রিকাণ্ড বিশিষ্ট (কর্ম, উপাদনা ও জ্ঞান?) বেদবিহিত কর্মামুষ্ঠান না করিলে বেদের সূক্ষার্থ ও গম্ভীরতার ব্যাখ্যা করিবার বা বুঝিবার দিব্য বুদ্ধি উদয় হয় না। কর্ম বর্জিত লোকের বে-দার্থে ভ্রম হইয়া থাকে। একজন চিকিৎসক ঔ-যধের একথানি ব্যবস্থা পত্র লিখিয়া দেন, তাহাতে "শুগী পিপুপলি মরিচ" এই কএকটা ঔষধের না-ম লিখিত ছিল; দ্রব্যনামানভিজ্ঞ পাঠক পণ্যশালায় "শুষ্ঠীপি পলিম ও রীচ" এই রূপ পড়িয়া কয়েকটী ज्या अपन्त अश्नकांन कतिया अशहेल नाः अ-বুলেয়ে চিকিৎসকের লিপি করণেরই দোয় হির

मनुष्यको मिला लेगी परत्तु भिन्न भिन्न धर्मायालेको एक हे करना तो दूर रहा, थोड़े ही दिन वानत होते न होते एक सतवाले शीं विधां विभक्त हो ग-ये! समन्त लोग कमी एकमत कोनेवाले नहीं। भवाद्रश पुरुषगणा यदि अब भी त्रार्थिशास्त्रके अनु-सार धनीप्रचार किया करें तो भारतका कल्याण हो सक्ता है। केवल निज निज सामान्य वृद्धि और युक्तिके हारा जो धर्मप्रचार किया करते है इससे देशकी अत्यन्त हानि हो रही है। एतना सनक-र शास्त्री जीने वीला जो इस कोडू सत विशेषका पद्मपात न करते है, जो कुछ उत्तम है सब यह ग , करते और जा कुछ बुरा सो परित्याग कर देते है। उसपर मैंन बोला कि भें अपूर्णी वृद्धि इतं, में त्या-च्छा दित श्रस कूपको समतल भूमि बोधकरके उसमें वेसमभागिरती जा सकता उदं। स्वामाविक भ्रम कर्लांघत ब्डीने प्रकृत सत्य निरूपण करतेमं कभी समय नहीं होता है। शास्त्री महाशयने दूसपर कुछ उत्तर न टे सका और वंगैंदेशियों के सिंहत वंग भाषामं वातचीत करते लगा श्रीर उनका भोजनके समय उपिश्वत चोतेसे इस परस्यर विदाय संभाषण कर चने अधि ।

् दितीय दिन। जिन्द् कुसलमान खीष्टियान श्री ब्राह्म आदि वर्क्डारे लोग धन्मार्थ विचार कर-नेक निमित्त बाह्यसमाजके सम्पादकका सवन में एक है उन्ने। उसी दिन नेपालसे श्राये उन्ने श्रीमन खामी फणीन्द्र यति गत्रासी भी वक्षां उप-स्थित थे। शास्त्री और स्त्रामी ईन दोनों में तर्क भारभ उदया। शास्त्री जिते बीला विना युक्ति वी वृज्ञिते तो वेदार्थ भी स्थिर ना छाता है। यहां दे-दसे युक्ति वो व्दिका गौरव श्रधिक इत्रथा। सानी जिने बोला वेद अधाल और विकाण्ड (किंभ, उपासना चौर ज्ञान) विशिष्ट है। इदिवः चित कमी नुष्ठान किये विना वेद मंत्रका सुद्धाय थीर गम्भीरता की व्याख्या करनेकी वा समकाः ने को निकाला बुद्धि छदय न दाती है। क्या विजित लोगोंका ददार्थमें सम उद्या करता है। कोई एक वैद्यन किसिको एक श्रीअध का व्यवका यत (,रु सका) लिख दिया था, ट्यमें "ग्रुक्ती पिय-जि सरीन " दुतका श्रीवधका नाम जिखा रहा; सूर्ष पाठक केतना दोकानमें जा जाकर श्राप्टिप, पित्र और रिय श्रीवधका नाम ईस रीति पडके করিয়া রাখিল। তদ্রপ বেদে যাহা লিখিত আছে, বৈদিক ক্রিয়াসুষ্ঠান বিহান স্থল বুদ্ধিণ অর্থের ব্যভিচার করিয়া বেদের দোষ প্রদর্শন করিতেছে; কি মূঢ়তা! বৈদিক কর্মা, ত্রন্ধাচর্য্য, ত্রন্ধানের ও ভগবহুপাসনাদি ভিন্ন বৈদিক অর্থ কদেগত হইবার অন্য সহজ উপায় নাই। অতঃপর শাস্ত্রী বলিলেন যে "ত্রন্ধা নিগুণ কিন্তু বেদে ত্রন্ধাকে সন্তণ ও বলেন। নিগুণ পদার্থই নিত্য, জীব ইহাকে মন ও বৃদ্ধিও বলে। স্বামাজী বলিলেন "প্রস্কু তিকালে মন বৃদ্ধি বিলয় প্রাপ্ত হয়, উহারা নিত্য নিগুণ পদার্থ কর বুর্বাইয়া দিন্" শাস্ত্রীজী নিরুত্র হইলেন এবং উপাসনার সময় হইয়াছে বলিয়া সভা ভঙ্গ করিলেন।

৩য় দিন। শান্ত্রীজী বুদ্ধিকে সহকারী শাস্ত্র বলিয়া স্বীকার করিলেন এবং শাস্ত্র মধ্যে পরস্পার বিরোধ প্রদর্শন দারা বৃদ্ধিকে প্রেষ্ঠ প্রমাণ করি বার জন্য "বেদা বিভিন্না স্ত্রো বিভিন্না" ই ত্যারস্ক লোকের প্রথম তিন চরণ বলিলেন। স্বামী জী বলিলেন চতুর্থ চরণে (মহাজনো যেন গতা স পছা) উহার উত্তর বা সমাধান রহিয়াছে। বেদ ও মাতি ভিন্ন ভিন্ন হইলেও পরস্পার বিরুদ্ধ নহে। শাস্ত্রীজী তাহা স্বীকার করিয়া লক্ষিত হইলেন। অতংপর শাস্ত্রীজী বেদেজি " মাহিংসাৎ সর্বাভৃতা-নি" আদির একটা বিরোধ তুলিলেন। কিন্তু স্বামীজী বিচারাথী হইলে ভাহাতে অগ্রসর হই-লেন না। শাস্ত্রীজী তংপূর্ব্ব দিন একটী প্রতির বিপরীত অর্থ করায় স্বামীজী তাহা খণ্ডন করিয়া প্রকৃতার্থ ব্যাখ্যা করিয়াছিলেন; অদ্য বোধ করি সেই ভয়ে শান্ত্রী বিচারাধী হইলেন না। শেষে বলিলেন আজ থাতুক কাল ঋষ্দে আনয়ন করিবেন আমি বিরোধ দেখাইব। এই সময়ে বাবু পূর্ণচন্দ্র বন্দ্যোপাধ্যায় স্বামীজীকে সম্বোধন করিয়া বলিলেন যে, '' যে ব্যক্তি উভয় শাস্ত্রজ্ঞ সে ব্যক্তি ভিন্ন একাপদশী কথনও বিরোধ দেখা-ইতে পারে না। একজন মল যুদ্ধকালে যখন দে-খিল যে আর জয়াশা নাই তথন বলিল যে আছে। কাল আদিও আমি তোমায় পরাভুত করিব, শা-ত্রীজীরও সেই অবস্থা। এই কথাটা বলা হইয়া-ছिল विनिशा उन्तरकोश्मीर निविष्ठ रहेशार द्य, ' আর্য্যামাজের কোন কোন সভ্য ক্রোধে অধীর

चनिक चन्त्रसान किया किंतु चौषध कडीं न मिला, भंतमें दूतना स्थिर किया की वैद्यका लिखने हि में भृत है। तदूप वैदिक क्रियाव जिलास स्वस्य वृद्ध जनोंने बेद में लिखि इद्धर वाचीयोंका उलटा पुल्टा षर्थं कर दद पर दोष लगा रहे है ; कैसी सूद्रता? वैदिक कर्म, बुद्धाचर्या, शुरुकी सेवा और सगवतको कपासनादि किया विना वेदका अर्थ समभने का दुसरा सहज उपाय नहीं है। ईसका धनन्तर शा-स्तीने बीला जो " ब्रह्म नि पु या है, जिन्तु देद में म ह्याकों सगुण करके भी वानाया। निर्मु रा पदार्थ हि नि त्य है, जीव इसको सन औ वृद्धि करके भि, सान ले ता है।' स्वामी जिन बोला "कि मन बुह्विने तो सुष्ति कालमें लय प्राप्त होता, यह सब नित्य निर्गु-रा पदार्थ कैसे दोंगे सो श्राप समभा दि जिथे।" शा-स्ती ज निक्तर इसे और उपासना का समय इ श्रा, इतना काइ कार सभा विसर्ज्ञन किया।

हतीय दिन। शास्त्री जिने वृद्धिको सहका री शास्तु करके स्वीकार किया और शास्तु में जो पर स्पर विरोध है सो देखा कर वृद्धिकी बढ़ाइ प्रमाणा र्थ "देदा विभिन्ना स्नृतयो विभिन्ना" दत्यादि स्नो-क्रका प्रथम तीन चरण का उचारण किया खामी जीने वीला इस श्रीकका चतुर्थ चरण्मं (सहाजनो येन गता स पत्था) दुसका उत्तर वा समाधान ५ चा है। देद औं स्मृति भिन्न िन्न होते पर भि पर-स्दर विरुद्ध नहीं। शास्त्री जने इतना स्त्रीकारकर सरमा गये। अनन्तर शास्त्रीजी देदोत्त " मा-हिंसात् सर्च भृतानि " श्रादि पर एक विरोध उठाया किन्त स्वामीजि विच।रार्थी होते पर वेन श्रागुया ना इत्या। उनका पृवेदिन शास्त्री जिने एक यति वचनका उल्टा अर्थ करने से स्वामी जिने उपका खाइन कर प्रकृतार्थं व्याख्या करियी; वीध होता है बाज उ-सि समि शास्त्री विचारार्थी नहीं उद्ये। अलों बोले याज रह दीजिये, काल ऋम्बेद मांगाइयेगा, में विशेष देखाउंगा। इसि समय वावु पृर्शीचन्द्र वन्ह्योपाध्यायन स्वामी जिक्को सन्दोधन कर वोला कि जी पुरुष तीनो शास्तुत्र हो वह छोड़के एकांग दार्श कभी विरोध न देखा सकेगा। एक सकने युद्ध का-लमें जर देखां जो और नेरा जय कि पाशा नहीं है तब बरेसा कि, धाक्का काल बावना में तुभा को छ। या दुंगा; शास्त्री जीको भि या विशेषी सबस्था है। इतन दातेपर "त्रुव की मुद्दीमें खिख गया হইয়া চীৎকার ও অঙ্গ চালনাদি আরম্ভ করিলে-ন''। কি সত্যের ব্যভিচার!!

শাস্ত্রী মহাশয় বলিলেন "ধর্মাধর্ম বিচার ম-সুষ্যের স্বাভাবিক" ইহাতে স্বামীজী জিজ্ঞাসা ক-রিলেন যে, যদি একটী সর্ষা শৈশব হইতে ৫০ ব্য ব্য়ক্রন প্রয়ন্ত কোন মান্ব সম্প্রান শ্ন্য স্থানে আবদ্ধ থাকে, তবে নে পশুৰৎ হইয়া যায়; আ-পনি ধর্মাধর্ম বিচার কি রূপ স্বাভাবিক মানেন? যেমন জল স্বাভাবিক দ্ৰবীভূত ও শীতল কিম্বা র-ক্ষের শাখা পল্লব যে রূপ-স্বাভাবিক উদ্ভিন্ন হয় অথবা বেমন সময় উপস্থিত হইলে শাশ্রু আদি নি-র্গত হয়, দেই রূপ? এই প্রশের চচ্চ। শেন হই-ল না; ভোজনের নিমন্ত্রণ আছে, বিলম হইলা ঘাইবে" বলিয়া শান্ত্রী স্বদল সহ উঠিয়া গেলেন। আহ্বাধেশাবলদীগণ অমনি "জয় আর্থাধর্মকি জয়, জয় স্বামীজীকি জয়" বলিয়া আনন্দ ধানী করিতে লাগিলেন। এই স্থলে তত্ত্বকোমুদী বলিয়াছেন **'' তৎপরে অপর এক বিষয়ের কিয়ৎকাল বিচার** হইয়া বিচার বিফল বোধে সকলে উঠিতে চা-হিলেন। ছঃখের বিষয় অ। সদমাজের কোন কো-ন সভ্য তাহাতে অধহিঞ্তা প্রকাশ করিলেন।²² কেবল অসহিফুতা প্রকাশ নহে ইংরাজিতেও ব লিলেন "Let the dogs bark" উঃ! বান্ধ ভাগেণের কি অহস্কার।—কি অভিমান!! ভাত্গণ! ধর্মদাধন করিতে হইলে শীতল মন্তিক হওয়া চাই--- মনঃ সংযম ও বাক্দং নম প্রথমেই প্রয়োজন। কেবল "ব্রহ্ম নিরাকার" বলিয়। বেড়াইলে কি হাইবে! শাস্ত্রীজী উক্ত কটুজিওলি একমাত্র "অনহিফুতা" শব্দের অন্তরালে লুকাইয়া স্বপক্ষ সমর্থন করিয়া-ছেন।

শেষ দিন শাপ্রীজীর বর্ণভেদ ও পৌতলিকতার বিরুদ্ধে বক্তৃতা হইয়াছিল। এই বক্তৃতা যে হিন্দু গণের অবশ্যই শ্রুতি কটু ও হুদ্দেনাদায়ক হইবে তাহা আর কাহাকেও বুঝাইবার প্রয়োজন নাই। বক্তৃতা হুলে ইহার প্রতিবাদ জন্য যখন আর্যাধর্মাবলম্বী শ্রীযুক্ত বাবু যুগোল কিশোর দ্ভায়মান হইলেন, তথন তাঁহাকে এই বলিয়া মানা করা হুইল যে ' আজ খণ্ডন করিতে পাইবে

जो " श्रार्थसभाने कोइ कोइ सभ्य ने क्रोधने श्रधीर हो कर चित्कोर श्री श्रंग त्रालनादि श्रारम् किया।" क्या सराका व्यक्तियार है!

शास्ती महाशयने बोला " धन्माधनीके विचार मनुष्य स्वाभाविक है "इस पर स्वामी जिने पुका जो को इ मनुख्यको वासकपनसे पंचाय वरम उमेर तक कोई एक छानमें वस रखा जाय, जहां मन्य का गमनागमन नहीं, तब वह पश्की समान की जां-ता है, श्रापने जी धक्षाध की विचार कहा में किस प्रकार स्वाभाविक मानते हैं, सो वाताइये। जैमा कि जल स्वाभाविक द्रवीभृत श्री शीतल है अयव। बच्के शाखा पत्रव जैसा खाभाविक निकल श्राता है किंवा जसा समय पाकर मनुष्यके दाढ़ी मीच नि कालता है, क्या उसी प्रकार म्वाभाविक है ? इस प्रश्नकी चर्चाका श्रेष ना इत्या, "भोजनका निमन्द-न है, विलम्ब हो जागा दतना कहकर शास्तीजी श्रापने माथीयों के मंग उट चूल दिये। श्राय भन्ने वानी उनी समय " जय श्रार्थिभ मेकी जय," " जय स्वामीजिकी जय" इस रीतिमे शानन्द ध्वन करने लगं। इसि जगहका हाल तस्वका म्दीनें इस भाति लिखा है " अनल र श्रेर एक विषय पर थोड़ा देर विचार चला किल्तु विचार निकाल समभक्ति सब की-र्र उटने चहा। दु:ख का विषय यह है जो वाह्य ममाजक कोई कोई मध्यन इसमें अमहन शीलता प्रकाश करिया" केवत " असहन शीलता" प्र-काश नहीं, अंगरेजीमें मि वीला "ter the deed beed" यो: बाह्य भाईयोंका व्या यहंकार ! व्या यभिमान !! भाइयों! यदि धं भाधन करना चाहो तो शोतरा मिस्तिक होना चाहिये, सन संयम श्री दाक संयम प्रयोजन है। "ब्रह्म निराकार" के बल इतनाक है फिरनेसे क्या होगा! शास्त्री जिने उत कट् वचनों को एक मात्र "असइन शीलता शब्द के आडमें क्रिपा कर अपना पच समर्थन किया।

शेष दिन। वर्ष भेद और मृत्ति पूजाके दि-रुख शास्त्री जीने एक वकृता करी। ऐसी बसृता जो श्रार्थ धर्मा वालेको श्रवश्रद्धी स्थ्वेम बूदी और दुखदायी होगी सो और किसीको समभा देनेको प्र-योजन नहीं। वकृताका स्थान वर दूसका प्रतिवा-द करणार्थ जब श्रार्थ धर्मा वलाकी श्रीयुत बाबू यु गल किशोर खड़े इहए तब उनको स्तना कहके मना किया जो श्राज खख्न न करना, कैवल सुन

না, কেবল শুনিয়া যাও"। ইহাতে আমরা ব-লিলাম যে যদি কেবল আমাদের ধর্মেরই নিন্দা করিবে ও আমাদের প্রতিবাদ শুনিবেনা স্থির ছিল তবে আমাদিগকে না আহ্বান করিলেই হইত। কে ন না ধর্ম নিন্দ। শুনিলে ছুরী তরবারি চলাও লো-কের পক্ষে কিছু আশ্চর্যা নছে। এই বিষয়টী অ ন্য প্রকার করিয়া তভুকোমুদীতে প্রকাশিত হই-য়াছে। যথা "হিন্দু হানীরা বলিতে লাগিল আ-गारमत निश्वारमत विकरक कथा वना व्यातगरन हूती দেওয়া সমান। আজ তলয়ার চলিবে না হয় লাঠী চলিবে না হয় আদালত চলিবে।" অব-শেষে সত্যের অনুরোধে এই মাত্র লিখিয়াছেন " মতিহারীতে আর্য্যম্মাজ্টী (উক্ত সমাজের নাম "মতিহারী আর্য্যধর্মপ্রচারিণী সভা '') স্থাপিত হইয়া উপকার হইয়াছে, এতদারা উক্ত সহরে ধর্ম চচ্চা প্রবল হইয়াছে কিন্তু ছুঃথের বিষয় ব্রা-কানমাজদীর নিতান্ত ছুর্বল অবস্থা''!

" সত্যেবজয়তে নাম্তম্" !

ধর্মপ্রচারকসংক্রান্ত নিয়মাবলী।

- ১। যদি কোন ধর্মায়া আধ্য ধর্মের প্রতিষ্ঠা রক্ষা ও প্র-চার নিমিত্ত কাঙ্গালা অথবা হিন্দী-ভাষার বা উভর ভাষাতেই কোন বিষয় শিথিয়া প্রেরণ করেন, তবে লিখিত বিষয়টা সার-বান বিবেচনা হটলে আনল ও উৎসাহ সহকারে ধর্মপ্রচারকে প্রকাশ করিব।
- ২। ধর্মপ্রচারকের মূল্য ও এতং সংক্রান্ত প্রাদি মৃদ্ধের "আধাধর্মপ্রচারিনী সভার," আমার মামে পাঠাইতে হইবে। প্র বিয়ারিং হইলে গৃহীত হইবে মা।
- গ্লা সাধারণতঃ পোঠেল মণিঅর্ডারে পাঠাইবেন।
 াক টিকিটে ম্ল্য পাঠাইতে হইলে অর্দ্ধ আনা ম্ল্যের টিকিট প্রেরণ করিবেন।
- ষ। ধর্মপ্রচারক ১ম ভাগ, ১৩শ সংখ্যা হইতে ডাক্মাশুল সহ অ্থিন বার্ষিক ন্লোর নিয়ম তিন প্রকার ইইয়াছে।

উত্তম কাগজে, বাধিকি তাৰ্ল প্ৰতিখণ্ড ।বল মহান ঐ ,, ২।বল ,, ।ল গোধারণ ঐ ,, ১।বল ,, বল

মুঙ্গের অ∤র্যাধর্ম- } প্রচারিশী সভা। গ্রীশ্রীকৃষ্ণপ্রসন্ন সেন। সম্পাদক। जभी। इसपर इसने बोला कि यहि केवल इसारे धक्षेकी निला करना और इसको खळन ना छन्ना श्रमित्राय थी, तो इसकी ना बोलाना उत्तम था क्यों कि ध भेकी निन्हा सुनकर कोरी, तलवा (चला नाभी मनुष्यके लिये कुछ श्राययां नहीं है। इस क्षियको "तत्त्वकौ मुदी" में दुसरी शीति वे प्रकाश किया गया। 'प्रथा " हिन्दु खानी लोग कहने लगे कि इमार विश्वासके विरुद्ध वाते बोलना श्रीर गरी में क्री देना दोनो बरावर है। श्राज तलवार च-क्षेगा नहीं तो लाटी चक्षेगा नहीं तो ''अदालत हो। गा।" त्रत्ममं मत्यके त्रनुरोधने एतना हो लिखा ''मतिहारी की श्रार्यसमाज (इस समाजका नाम' मित्रहारी श्राव्य ध में प्रचारिगी सभा ') क्यापित ची-नेसे उपकार ऊचा, इसने उत्ते ग्रहरनें धन्नेकी चर्हा प्रवल जद किलु दु:खका विषय यह है कि बाह्य ममाजकी बड़ी दुव्वल दगा देख पड़ती हैं '!

" सत्यमे। जयते नाहतम्"।

धमा प्रचारकसम्बन्धी नियमावली।

- १। यदि कोइ भिक्षी मा आर्थय संकी प्रतिश रहा श्रोर प्रचार जरनेके निमित्त वङ्गला अथवा देवन गरी में वा दून दोनों भाषाधों में जोड़ प्रस्ताव लिख की भेजें तो लिखित विषय सारवान कात के य तो श्रानन्द श्री उत्साह सक्ति भक्षे-प्रचारक में प्रकाश कर गा।
- २। धं अप्रचारक पत्रका भील श्रीर इस पच-सम्बन्धी पचादि मुंगेर श्रार्थधर्मभ्यचारिको सभा के ठिकान से मेरे पास भेजने इत्या। पत्र वैरिङ होतो नहीं लिया जायगा।
- ३। मील साधारणतः पोष्टाल ः निग्नर्डीर क-रक्ते में जियेगा। डाक टिकिट में मोल मंजें तो श्राध श्राने का टिकिट में जियेगा।
- च प ४। १ सभाग १२ संख्या से अक्षेप्रचार का डाक सच्च सच्चित अधिम बाषिक सृख्य का नियम तीन प्रकार का उड़िया।

उत्तम कागजमें वार्षिक ३।=० प्रतिसंख्या।=
मध्यम ,, ,, १॥=० ,, ।०
साधारण,, ,, १॥=० ,, ,=
मुद्धे द षार्थाध्याप्रवादिणी समा। , समार्थक।

এই প্রতি পূর্ণিমাতে মুঙ্গের আর্যাধর্ম প্রচারিণী সভার উৎসাহে প্রীকৃষ্ণপ্রস্কার সেনকর্তৃক প্রকাশিত হইয়া থাকে।

'িএক এব জ্জজর্মো। নিধনেহপ্যন্ত্যাতি যঃ। শরীরেণ সমং নাশং সর্কামনতে, গচ্ছতি।।' "एक एव सहब्रमी निधनेऽयनुयाति यः। शरीरेण समं नाशं सर्वमन्यन् गच्छति॥

্থ জাগ। ভুডু সংখ্যা। শকাব্দা ২৮০২। আধিন পূর্ণিমা । ३य भाय ३६्श संस्थाः शकाच्चा १८०२। भाद्रपृणिमा।

রানগীতা।

(পূর্ব প্রকাশিতের পর।) •

এবং পরিজ্ঞাত পরাল্য-ভাবনঃ স্থানন্দ ভুষ্টঃ পরিবিম্তোখিলঃ। আ্সেম নিত্যাত্মস্থ প্রকাশকঃ

নাক্ষাবিষ্কেতাংচননারি সিন্ধুবং॥ ৫২॥
বিনি এইরপে আতা চিন্তা করিয়া থাকেন,
তিনি এই প্রপঞ্চ মায়া পরিভাসিত পদার্থ পুঞ্জ
বিষ্কৃত ভ্রয়া সায়ানন্দোপভোগে নিরন্তর পরিভূপ থাকেন। অতঃপর তিনি সাক্ষাৎ সত্ত্য, স্বয়ঃ
প্রকাশ আতা স্থম্বরূপ হয়েন এবং চতুর্বিধি বিশ্ব
(লয়, বিক্ষেপ, ক্ষায় ও রসাস্থাদ) বিষ্কুত হইয়া
প্রশান্ত পুয়োধির নয়য় অক্ষুক্ত ভাবে অবস্থিত
করিতে গায়্কন।

ধীমান পাঠক বগের বোধ স্থামার্থ বিল ভ্রুট্যের বিশেষ লক্ষণ কথিত হইতেছে। অথও

राम गीता।

(पूर्व्व प्रकाशित के अर्था) एवं परिज्ञात परात्म भावन:।

स्वानन्द्रतृष्ठः परिविक्तृतिग्वितः ! त्रास्ते स नित्यात्मसुख प्रकागकः

माचाहिमुक्तोऽचल वारिसिन्धुवत ॥ ५०॥

जोने इस भांति श्राक्ष चिन्ना की करती, उद्दोने इस प्रपन्न मायासे भाषित चैतन्य पदार्थ प्रस्नकी विकृत होकर स्वाक्षान स्रोपभोगमे निरन्तर परिह्र रहता है। श्रान्तर सालात् सत्य स्वयं प्रकाश, श्राक्ष-स्रव्यक्षप होते हैं को चार प्रकारकी विव्र (लय, विचेष, कवाय वी रसास्ताद) से विमुक्त होकर प्रशास्त पयो धिक समान श्रह्म भाषसे विराज किये करने हैं।

भीमान पाठकोंके बोधसगमार्थ चारप्रकार विश्वका विशेष सदया सिखा जाताहै। अखन्ड যে অন্তঃকরণের নিদ্রাবহা উপস্থিত হইয়া থাকে তাহাকে ''লয়''কহে। অথও অন্ধকে অবগ্রান করিতে অপারগ হইয়া স্থা, চন্দ্র, এহ, নক্ষনাদি অন্তর পদার্থকে অবলম্বন পূর্বাক লোকে
যে উপাদনা করে তাহার নাম ''বিক্ষেপ ''।
লয় ও বিক্ষেপের অভাবে অন্তঃকরণ-রৃত্তি যদি
যাভাবিক স্তর থাকিয়া অগভ্যা অন্ধাবলম্বনে
গাবিত হয় তাহাকে ''ক্ষায়''কহে। প্রকৃত
যোগ সাধনে অসমর্গতা প্রয়ক্ত অপ্তঃনন্দ্র্যরূপ
ভব্মকে অবলম্বন করিতে অপারগ হইয়া বৃদ্ধি
রুত্তির ক্রিপত স্থপরূপে শ্রিকপ্রানন্দ্রকে ভ্রমান্দ্রক

এবং সদাভ্যস্থসমাধি কোলিনো নিরত সর্ব্বেন্ডিয়ে গোচরসাহি। বিনিজিতা শোনরিপোরহং সদ। দুশোভ্রেয়ং জিতসমুগুণাল্পনং॥ ৫০॥

তই প্রকারে যে শোগী নিরন্তর সমাধি ঘ্রান্য করেন সেই বিষয়বিনির্ভ-চিভ বাজির নিকট আমি (রাম্চন্দ্র) কাম কোপাদি বৈরীবর্গ বিজ্ঞান জলধা, হ্যা, শোক, মোহ, জরা, মরণ এই ষড়ুদ্বীবিরেণ ও স্ফিদান্দ স্ক্রপ আল্লরপে স্ক্রদা অকুভূত হই।

> ধারির মাজানমহনি শং মুনি ভিতেইৎ স্বামুক্ত সমস্ত ব্রনঃ। প্রারক্রমশ্বনভিমান ব্রজি(তা

মনের সাক্ষা প্রবিলীয় তে ততং । ৫৪ ।।
মনন্দীর পুরুষ উক্ত প্রকারে অপরে ক্ষান্ত্র
ভূত আরাকে অহনি শি ধ্যান করত কাম, ক্রোধ,
শোক, সংশয়, আরপরভেদ বুদ্ধি আদি হৃদ্ধ
গ্রন্থি ছেদন পূর্বকৈ জীবন্ধক হইয়া অবস্থিতি
করেন। তদন্তর সেই দেহাজ্যাভিমান বজ্জিতি
লাক্তি প্রারদ্ধ কর্মা ভোগ করিয়া অবশেষে এক্স
সরপ আমাতেই বিলীন হইয়া যায়।

জীব পূর্বজন্মকৃত পাপ ও পূণ্য ফলামুরূপ পশু, কীট, সমুধ্যাদি দেহ প্রাপ্ত হইয়া থাকে। বে পর্যান্ত প্রাপ্ত দেহোপভোগ্য কর্ম ফল রাশির শেব না হয়, তাবং জীবের দেহপাত হয় না। কর্মাব্যান হইলে ব্যাদি, বিগ্রহাদি কোন একটী হেত্ত भलः करण की-जो निद्रावस्था श्रा जाती है उस होको "हय" कहा जाताहै। श्रवण्ड हहाको श्रवलम्बन करने से श्रमधे होकर मूर्य चन्द्र श्रहनचता दि की है पदार्थको श्रवलम्बन पूर्वक सनुष्योंने जो उपामनाकी करती है उस्ता नाम "विकेष" करके जानना। लथ वो विकेषका श्रभावसे श्रम्तः करणकी हिन्त यदि स्ताः ही स्ताः रहकर श्रमत्या ब्रह्मको श्रवलम्बन करने पर भाव तव उसही को "कषाय" करके जानना। प्रकृत योगसाधनकी श्रमधंताके हिन् श्रवण्डानन्य स्तर्भ ब्रह्मको श्रवलम्बन करने श्रेषण्य स्वान्य स्वान्य कर्षानन्य को जोकि बुंदिश्वलिका कित्यत सुखहै, इक्षानन्य सम्भक्ते श्राह्मदन करने को 'रसाह्माद" कहा जाता है।

> एवं गदाम्यस्य समाधि योगीनो नियत्त सर्वेशन्द्रय गोचरस्य हि। विनिजिता श्रेष रिपोर्ग्ड सदा दृष्योभवेयं जित पडुगुणालनः॥ ५३॥

इस रीतिमें जी योगी निरत्तर समाधि श्रम्थाम करते हैं, उमही विषय-विनिहत्त-चित्त पुरुषके निकट में (रामचन्द्र) कामकोषादि वैरीयों के जितने हार वो खुधा, हथा, शोक, मोह, जरा, मर्गा, यही पड़्यी-निवारण वो सचिदान द्खाह्मप आत्माकर के प्रतीत पड़तार्छ।

> ध्यात्त्वेवसाक्षाननच्यां मुनि स्तिष्ठेत सदाप्रक्त ससस्तवत्यनः। धारव्यसम्प्रमाभमान विज्ञितो सम्योवसाचात प्रवित्तीयतं ततः॥ ५४॥

मननशील पुरुष उक्त प्रकारसे आत्माको, जोिक अपरोत्त अनुभव करके जान जाते हैं, दिवा निश्चि ध्यानकर काम, क्षीध, शोक, मंश्रय, आत्म, पर भेद वृष्टि आदि हृदय ग्रस्थितिको केदन पूर्वक जीवना क छए दिराज करते हैं। तदनन्तर वह देशांभिमान श्रन्य पुरुषने प्रारंभ कर्म फल भोग करके श्रन्तकें प्रसुखक्ष मुस्किनों विलीन होजाता है।

जीव पूर्वेजनाकत पाप को पुण्यमलका अनुरूप पश्च कीट, सनुष्यादि देस प्राप्त कोतारे। जवतक पाया स्त्रत्रा देकका भोगके योग्य कक्षीमल, राश्चिका प्रेष न होता, तत्कालतक् जीवका देक प्रतन नहीं होतारे। कक्षीका खबरान कोनेसे व्याधि, विश्व श्वादि कोई एक केत खबराज कार्य कराज कार्य

বিছার করে না, ধনী, দরিদু, মূঢ়, পণ্ডিভ, বলবান বা ছুর্বলের তারতম্য দৃষ্টি করে না। কর্ম-কল-ट्यांग मार्च कारलं थारा भाषिकांत नाहे। कर्णात তপদ্যা করিলেওপূর্বাকৃত কর্মোর ফল বিনাভোগে শেষ হয় না। আত্ম জ্ঞানলাভ পূর্বক ক্রিয়া বজ্জিত হইলে পুনরার্ত্তির আশক্ষা থাকে নী বটে কিন্তু উক্ত তত্ত্ব জ্ঞান পূর্মাকৃত কর্মকে বিনষ্ট করিতে পারে না। ভোগোর দারাই কর্মক্ষ হইয়া থাকে। এইজন্য শান্ত সভাব মহিদিগণও সময়ে সময়ে নানাপ্রকার উপদ্রবগ্রস্ত হই হাছেন। কিন্তু ততাৰং পূক্র কৃত কর্ণাক্ল খ্রি করিয়া অক্লুঙ্গচিত্তে সহা করিয়াছেন। মাওব্যাদি মুনীর জীবন চরিত ইহার সাক্ষ্য প্রদান করিতেছে। শুভকর্ম হ্থভোগ ও সন্তভ কর্ম জুংখভোগ দারা ক্ষা ইইয়া থাকে। শুভাশুভ কর্মত্যাগী পুরুদের পুনজ্জ নোর পথ রুদ্ধ হইয়া যায় এবং তাঁহার পরম পবিত্রাত্মা ত্রন্ধার বিনয় প্রাপ্ত হয়।

তকলতা।

ক্রাক্ত

তরুলতে! আমি তোমাকে বড় ভাল বাসি ? তোমার ললিত অঙ্গের প্রতি অধিকক্ষণ দৃষ্টি করিয়া থাকিলে নয়ন শীতল হয়। তোমার এই কোমল ও কমনীয় শোলা অনেক বিশাল বুক্ষ-শোভাকেও পরাজয় করিয়াছে। তোমার গঠন প্রণালী যে নির্মান্তার স্প্রচীকণ শিশ্প নৈপ্রেয় পরিচয় দিতেছে আমি তাঁহাকে সক্ষান্তংকরণের সাহত নমকার করি। তোমাকে দেখিলে অনেক ভাবের উদয় হয়। সে সকল যদি মানবকে বলি তরে কাহার। আমাকে নির্মাতন করিবে। তোমাকে একান্ত হানে পাইয়াছি, তোমার সহিত ভুই একটা কথা কহিয়া প্রাণ শীতল করিব।

তরুলতে! তুমি কি জন্য জন্ম নইলে? জন্মিরা তুমি হুখী হইলে কৈ ? তুমি জগতে না আদিলেই তোমার পুণ্যের পরিচয় হইত। তুমি কীট পত্ত পক্ষী আদির পদ বিদলিত তুণ স্থানী মধ্যে জন্মগ্রহণ করিয়াছ? তুমি নিজ প্রকৃতি শুণে তাহাদের শীর্ম সীমা অতিক্রম

भादि विभार न करताहै ; दरिष्ट, धनी, मुद्र, पिछत वसवान, दुवेस चादिका तारतम्य कालको हिंटिनें न श्राती है। कम्म फल भोगनेका समय वीतने विमा कालका प्रवेशाधिकार नहीं है। कठोर तपस्या करने परभी विना भोगे पूर्वकात क भ्रीफलका शेष नहीं होता। श्रासमानलाभ पर्वेक किया बर्जित शीनेसे यदिच पुनरावृत्तिकी श्राम्का न रहती है, किल् उक्त तन्त्रज्ञान पूर्वजन्मस्त कर्मको विनाश नहीं करसक्ताहै। भोगचीके द्वारा कमीच्य हो जाता इम निमित्त शान्त स्वभाव सन्हर्षिगण्भी समय समयमें नानाप्रकारित उपद्रव यस्त इटएथे, किन्तु तत्समस्त पूर्वे कत कम्मेषल, इतना विचार्क श्रव्याण्य चित्तसे मद्य किये। माण्ड्यादि मुनियोके जीवन-चरित द्रम विषयका साच्य दे रहा है। स्व भोगमे श्रमकर्म वो दु:खभोगमे अशुभ कर्मी क्विय हो जाता है शुभाशुभ कमाला भी पुरुषके पुनरा किका पथ रुद हो जाताहै श्री उनका श्राक्षा जो पर्म पविच रहा सो ब्रह्म सलाभें विलय प्राप्त हो जाताहै । इ.घ आगे।

तक्लता। (क्कपेंचा)

तक्लते! में हमाजो वड़ा प्यार करता है। तेरे मनोहर यहाँ पर कुछ कालत है है किये बहुता छं तो नयन शीतल होता है। तेरी यह कोमल की कमनोया शोमाओं वड़्ड तरे विशाल विशाल है को की भी शोमाका भीत लिया है। तेरी गठन प्रणाली जो निकीताको छिचकण शिल-निष्णुलताका परिषय हैती है में उसे मळिन करण नमस्कार करता छें। तुभको है खने वड़त्मे भावोंका उदय होता है, मा सव जी ममुष्यसे कड़ वे सुभको निर्यातन करेंगे। तुभको एकाल छानमें पाया छं, तेरे साथ दो एक वात कहनर प्राणको शीतल कहना।

तक्लते! तृने किमिलिये जम्म लिया है, तू जक ले स्थिनो कहां छर्द ; तु जो जगत्में नही श्रात, तभी तरे प्रश्यका परिचय होता। तू कीट,पतक्क,पश्ची पत्नी चादिके परसे बिद्लित दृश्यमञ्जीके ये च जक्षी, तूश्यमी प्रकृतिके बलसे उन्हीं सस् सहीसाका

কিন্তু তাহাতে তোমার গোরব কি ? তুমি তো স্বয়ং দণ্ডায়মান থাকিতে পার না, একটা অবলম্বন না পাইলে তোমার কল্যাণ নাই: আশ্রেদাতার চরণ ধারণ করিয়া ক্রমে তাঁহার কক্ষ কক্ষ অতি-ক্রম করিয়া উঠিতে থাক ; খদি প্রবল বায়ু বিতাড়নে অবলম্বনটী ভূমিদাৎ হয়, তবে তৎসহ তোমার দেই দশা হইয়া থাকে; অথবা বাত্যা-ঘাতে তুমি একাই ছিন্ন ভিন্ন হইয়া পড়িলে কিম্ব। আপ্রাম না পাইলেও ভূমিতে লুটাইলে; শৃগাল, হুক্হর, গোও গর্ভতের পদাঘাত সহ্য করিতে লাগিলে; তাই বলি তোমার জিমায়া ফল কি,? বাঁচিয়া স্থা কি ? মধ্যে মধ্যে তোমার এক একটী প্ৰদার ফুল ফুটে সতা কিন্তু কৈ তাহার সেই গন্ধ তে। শুভবর্ রজনীগন্ধ, যুথি আদির ন্যায় দিঙ্ মণ্ডল আনোদিত করিতে পারে না ? তাহার সোন্দর্যা তোমারই ক্লনীয় দেহ স্থাপেভিত করিয়া পরিদমাপ্ত হয় মাত। অলাব, কুলাও, আদির নায় কোনও ফলও প্রায়ব করিতে পার না। মেঘমালা যতদিন আকাশকে শীতল করিয়া তোমার অঙ্গে বারি বর্ষণ করিবে, ভূমি সেই কয়েকদিন মাত্র আপনার তুর্বল অঙ্গভার অন্যের ক্ষেরকা করিয়া জীবিত থাক মাত্র; অবশেষে হিমকর স্পার্শে মলিন হইর। তনুত্যাগ কর। তাই বলি এ জাবনে তোমার প্রয়োজন কি? जुनि चयुः है चांधोन जात याकिए लातिल ना, তবে নলিনার মূণাল ও ত্মুদ হুত্তের ন্যায় সরসীর জনে ভূবিয়া মরিলে না কেন ? তোমার আকার প্রকার ভাব ভঙ্গিতে ভাল না বাসিয়া থাকিতে পারি না, তাই তোমাকে ভাল বাসি; কিন্তু তোমার অবহা দেখিয়া নয়ন বাস্থাত্রল হয়। ্তামার ক্ষাণ দেহ, স্বম্প প্রমায়, প্রাধান জীবন দর্শনে হৃদয়ে নির্মেবদ উপস্থিত হয়। যদি বল 'ভগবান আমাকে এইরূপ স্প্তি করিয়াছেন, আমিকি করিব'' তবে তুনি পুপোদ্যানের পুরো-লারে স্ক্রার তুর্বল দেহ দোলাইয়া কি হথে দুতা করিট্রেছ, ভোমার হাসিতে, খেলিতে বা নৃত্য করিতে লজ্জা বোধ হয় না ? তোমাকৈ মদি একটা শিশুটানিয়া হিজিয়া ফেলে; তুমি আত্মরকা করিতে পার না, একটা ছাগে কবলিত করিলে ভূমিতাহা ৰোধ করিতে পার না: তবে সকলের

सची, तिसमे तेरी क्या वड़ाई फर्ड ? तू भापतो खड़ी भी न हो सकती — कुछ भवस्य विन मिने तेरा क ख्या य की नहीं। भाषय देने कारेका पांवधा की क्रमसे उस्ते कच, वचका यतिक्रम कर उठा करती है। यदि सभी प्रवल वाय् विगसे वच्च अवलाब ट्रंट गिरातो उसके साथ तरीभी वही दशा डीजातीहै, अथवा वाय्के आधातसे तू अपतीभी विर पड़ती श्री किन भित्र हो जातीहै, किन्दा श्राश्रय न मिलनेसे भी त् भूमपर लीटती है। ऋगाल, कुक्द, गी, गई-भों के पदाघातों को मह्य करती है ; इसी लिये कहता डं जितुभी जवाका का फल! जीते में क्या सुख! वीत्र बीचमे तेरा एक एक क सहर फ्लता भरई --पर उस्ता गर्ममे ग्रुभवर्ण रजनो गर्म (गुलस्वों) पृथिका आदि की नाई दिङ्गगङ्खकी आमोदित तो नही कर सकती है। उस्की सुन्दरता केवल तेर कमनीय देइको ग्रुशोभित कर परिसमाप्त होती है। श्रलाव्, कुषाग्डकी नाई किसी फलका प्रसव तो कर नहीं सकती है। श्राकाशको शीवल कर तेरे अहीपर जल वरसाता मोची क्येक दिनोतक अपने दृद्धिल अङ्गोके भारको बानके स्कन्धपर रखकर जीती सर रहतीहै. फिर अब शिवमें जिस किरणके सार्थने भारीर त्याग करती हैं। दूसी लिये क इता ऊरंतेरा दूस जीवन मे क्या प्रयोजनई ? जों तूत्राप स्वाधीन होकर रह नहीं सकती तो नलिनीके मृगाल श्रो कुमुद ब्रासकी भाति 'सरशीको जलमें जुब क्यों न सरती ? तेर श्राकार प्रकारको भाव भङ्गीने प्यार विन किये नडी रइ सकता है, इसी लिये तुभको प्यार किया तरफा इडं पर तरी अवस्था देख कर अधिने आंशु भर तेरी चीण शरीर, पराधीन जोवन देखकर ष्ट्रय फटताहै। यदि तू ऐसा कहें कि भग-वानने दुओं ऐंबी की वनाई है मैं क्या करू की, तब तृ पुष्पोद्यानका कार कार अपने दुर्व्यक शहको डोलाती इड किस् सुखसे तृत्य करती है। तुभको क्या इसने, खेलने वा नाचते लाज नहीं लगता है? तुभ्को एक सड़काभी नोच उजाड़ डासता है तु बचा नकी सक्ती; तुभ्को एक वकरी भागभी कवस्तित वार जाता हैं-तू ज्ला रीध तो नहीं, कार सक्ती हैं,-तन सनके सम्राख कारे जाती है - जहां कोई जन कीलकी गतिविध में को मंत्री अभी आ-मूका पन- গতিবিধি নাই তথায়চলিয়া যাও, যেথানে নববল্লী দকল নিভৃত স্থানে এক একটা রুক্ষকে আশ্রেয় করিয়া মনের অথে কালহরণ করিতেছ, সেই গভীর বনে চলিয়া গাও; তথায় ক্ষুদ্র কুদ্র বিহন্ধ-বালার সহিত জীভ়া করিতে থাক। ভুমি জন-পদে থাকিবার নিতান্ত অনুপ্রোগী। গহনবনে তেজম্বী তপস্বীগণ বাদ করেন, আঁশ্রাম মণ্ডপ রচনা করিয়া ভাঁহাদের সেবা কর; যদি কখন তাঁহাদের দয়া লাভ করিতে পার, তবে জনপদে জন্মগ্রহণ করিও; ভাঁহারা তরুলতাকে "তড়ি– ল্লহা" করিতে পারেন:, বিদ্যুল্লভার অঙ্গ স্পার্শ করে কাহার দাধ্য, তখুন তোমার ক্ষণ-विकारभ जगर हमकिया छेत्रितः, किन्मभ मीखि মালায় মোহিত হইবে, আবশ্যক বোধে অট্ট-হাস্যসহ গন্তীর নিনাদে পর্বতি চ্ছ। চুর্ণ করিতে পারিবে। অতএব তরুলতে! আর বিলম্ব করিও না, আমার ক্থিত মত আপনার জীবনের উন্নতি সাধন কর। একণে বিদার লইলাম।

দ্রী মাধীনতা ও শিক্ষা।

(রৈসয়দপ্র উর্ভি বিধায়িনী সাভা ইইটে প্রাপ্ত)
প্রক্রিকাশিকের প্রা

২য়। "এতকে গিয় রমণীগণ অশিক্ষিতা বলিয়া ভাহাদের সামীগণের বিদ্যা বদ্ধি কচুতি পায় না। বিদ্যালয়ে উন্হারা যে জ্ঞান লাভ করেন তাহা ক্রমে হীনপ্রভ হইগা যায়"।

আমাদিগের মধ্যে কুছবিদা ব্যক্তিগণ ইউ-রোপীয়দিগের কার্যপোলী দেখিয়া সকল বিষ-ভাল, দেখা যাউক, য়ের মিমাংদা করেন। রমণীগণের বিদারে প্রভাবে ইংরেজেরা কতদুর পর্য্যন্ত উন্নতি করিয়াছেন। ইউরোপীয় মহিলা-গণের লেখা পড়ার সীমা কি ? উপন্যাস পাঠ করিয়াই ত তাঁহারা সময় অতিবাহিত করিয়া থাকেন। উাহাদের মধ্যে কয়জন রমণী উচ্চ-ভাবের প্রস্থাচিও ভাহার ভাব সংগ্রন্থ করিয়া যাঁহার৷ বিদ্যার বিশেষ আলোচনা করেন? পারদর্শিতা লাভ করিয়াছেন, তাঁছারা হয় কোন উপন্যাদ অথবা কবিতা রচনা করিয়া বিদ্যার পরিচয় দিয়াছেন। . এবম্প্রকার বিদ্যার প্রভাবে, উচ্চৰনা জানী সামীর কি উপকার দর্শিয়া থাকে ?

मनके खंखने कालयापन करती है, उसी गभीर यनमें चली जा; श्रीर वहां कोड़ी विद्युष्ट वालाग्रीं की संग खेलना, तू जनपदमें रहनेकी निताला श्रयोग्य, गद्धन बनमें तेजस्ती तपस्ती लोग रहते हैं जिस्तोको श्रायम मण्डप वमाकर सेवा करनी-श्रीर यदि उन्होंकी क्षपा पा सकेगी, तो (फर जनपदमें जग्न लेना, वे तहलताको तिहक्तता (वीजली) वना सकते; तब विद्युष्टताको क्रिक्ता किस्ता साध्य है-तेरे क्ष्मविकासे जगत् चमक् उठेगा-दशोदिश दीप्तमालामे मोहित हो जाविगी, श्रावश्यक होनेमें श्रवहहाण शब्द कत्ती कपित्र चूर्णकर सकेगो। श्रवहह हाण शब्द कत्ती क्षमित्र च्या कर सकेगो। श्रवह श्रवह तहलते! श्रव विलम्ब मत करना, मेरे कह श्रवहार जीवनकी उन्नति साधन कर। श्रमि

स्त्री साधीनता खी शिद्धा। (भैयदपुर उन्नति विधायिनी सभामे प्राप्त स्त्रश्चा) • (पूर्व प्रकाशितके खाने)

रश। "यहांके रमगीयोंने श्रशितिता होने के का कारण उन्होंके म्वामीयोंकी विद्या, वृद्धि, स्कृतिं म पाती है। उन्होंने विद्यालयमभी जो ज्ञानलाम किया करता है सोभी प्रभाष्ट्रन्य हो ज'ता है।"

इसारे क्राविद्य व्यक्तिगण युरोप योकी कार्यप्रणाली देखकर इरवातकी सिमांसा कर लेते हैं।
व्याच्छा, जब देखा चाहिते, रमणोगणकी विद्याका
प्रभावने व्यंरेज लोगोंने कितना दुरतक उद्यति करी
है। युरोपीय महिलागणकी विद्याणि वाकी सीमा
कहांतम है? उपन्यास व्यक्ति पाठ करके समय
व्यतीत की काती है। उन्हें के मध्यमे कितनी
स्त्रीय उब भावपूर्ण ग्रन्थ पाठ वी उस्का भाव संबद्ध
कर बातीचनाकी करती है। जितनी स्त्रीयोंने
विद्याकी विशेष सूप पटुता लाभ करो है, उन्होंने
कोई उपन्यास व्यवा किता रचकर विद्याका
परिचय दिया होगा। इस प्रकारकी विद्याका
प्रभावने उक्त मना कानी स्वामीका क्या उप
कार होता है? दक्तन, निउटन, किल, वो

অসামান্য ব্যক্তিগণ কি তাঁহাদের রমণীর উৎসাহে উংগাহাৰিত হইয়া এতদূর প্রতিভা সম্পন্ন হইয়া– ছিলেন ? ভারতৰর্গের্দিকে দৃষ্টিপাত করিলে আমরা কি দেখিতে পাই? হয়ত এমন দৃশ্য নয়ন-গোচর হয় যে, যে রমণী, ক খ পর্যন্তে জানেন না, তাঁহার স্বামী একজন প্রভূত প্রতিভা-শালী গ্রন্থকার। আমাদের মধ্যে দে কয়জন কুতবিদ্য আছেন, ভাঁহারা কি ভাঁহাদের স্ত্রীগণের উৎসাহে এত উন্নত হইয়াছেন ? ডাক্তর রাজেন্দ্র লাল মিত্র, রেভরেও কে, এম্ বন্দ্যোপাধ্যায়, বাবু (क्नवहत्त (मन, (त्रज्दत्व नानविश्ति (न, जना-রেবল্ কৃষ্ণদান পাল প্রভৃতি কৃত্বিদ্য ব্যক্তিগণ কি শিক্ষিতা রমণীর প্রভাবে এতদুর পর্য্যন্ত বিদ্যা ও জ্ঞান সম্পন্ন ইইয়াছেন? আমরা জ্রী শিকার বিরোধী নহি, প্রকৃত শিক্ষা সর্বসতে বাঞ্নীয়। যেরপ শিক্ষা প্রভাবে রমণীগণ বিলাগবতী হইবে, বেরপ শিক্ষা প্রভাবে তাহারা স্বামীকে ও অ্যান্য গুরুজনকৈ বুচ্ছ তাচিছলা করিবে, যেরূপ শিক্ষা প্রভাবে তাহারা পর পুরুবের সহিত যথা তথা ভ্রমণ করিবে, যে শিক্ষা প্রভাবে তাহারা লক্ষায় জলাঞ্জলি দিয়া ব্যাপিকা হইয়া উঠিকে, এবং যে শিক্ষা প্রভাবে তাহারা গৃহকার্য্য অবহেলা করিয়া হাদ্য পরিহাদে, ক্রীড়া কৌতুকে সময় অতিবাহন করিবে, আমরা দে বিদ্যা শিক্ষার পক্ষপাতী নহি। কিন্তু প্রকৃত শিক্ষা বাঞ্জনীয় হইলেও তাহা কি আমাদের বভূমান অবস্থায় প্রদান করা সম্ভব? পুরুষগণই ত রমণীগণকে শিক্ষা প্রদান করিবেন! কিন্তু তাঁহার৷ আপনারা শিক্ষকের উপযুক্ত হইলে তবে ত অবলাগণকে শিক্ষা দিতে পারিবেন !!

ধর্মপ্রচারক।

আমাদের মধ্যে অনেক রতবিদ্য ব্যক্তি আছেন সত্যা, কিন্তু ভাঁহারা কি যথার্থ শিক্ষালাভ করি-রাছেন ? ভাঁহারা বিদ্যাভিমানে পরিপূর্ণ হইরা একথাও বলিয়া থাকেন যে, হুবর্ণে আর কর্দমে কি কথন মিলন হইতে পারে? অর্থাং ভাঁহারা হুবর্ণ হইরা কি কর্দম স্বরূপ মূর্থা রমণীর সহবাদে কাল্যাপন করিতে পারেন ? মনে করুন এক রুতবিদ্য পুরুষ অমিত ব্যরী, অত্যাচারী, ব্যভিচার দোষাসক্তা, যোর পায়ণ্ড ও নাস্তিক হইরা উঠি-লেন আর অশিক্ষিতা দ্রী লজ্জাশীলা, শান্তপ্রকৃতি, গৃহকার্যা-ক্রীর্মান্তিনি, দ্য়াব্তী, প্রহিতিষিনী,

निज निज रसणीका उत्साइमे उत्साहित चीकर ए से प्रतिभा-सस्तव उक्रए थे ? भारतक्षेत श्रीर दृष्टि करनेसेभी यही देखतेसे आता है, जो रमणी का, ख तक न जानती है, उसकें खामी एक जन प्रभुत प्रतिभाशाली प्रस्तकार इतए। इसार मध्यमें जितना कतिबद्य पुरुष हैं, वह सब क्या त्रपनी अपनी स्त्रीका उतसाइसे इतना उदत इहए ? डालार राजेन्द्रनाल मित्र, रेबारेग्ड के, एम, बंदी-पाध्याय, बाब केशवचम्द्र सेन, रेवारेग्ड लालविद्यारी दे, त्रनरेवल क्षणादास पाल, श्रादि क्रतविद्य व्यक्ति-गया क्या शिचित रमणीका प्रभाव करके इसमाति विद्या औ ज्ञान-श्रम्यन ऋए ? इस स्त्री शिकाका विरोधी नहीं हैं, जिन्तु प्रक्षत रीतिकी शिचा सब प्रकारसे वाळानीय है। जिसमांति शिद्याका प्रभावसे रमणीगण विलासवती होगी, जिसमांति शिचाका प्रभावमे उन्होंने खामी श्री श्रन्यान्य गुरुजनको तुच्छ समसेगी, जिसभाति शिचाका प्रभावमे उन्होंन अन्यान्य पुरुषोंके माथ जसां तहां फिरा करेगा, जिसमांति ग्रिचा का प्रभावसे वे लज्जा विसर्ज्ञन कर व्यापिका को उठेड़ी श्री जिसमांति शिक्षाका प्रभावसे वे गुरुकार्यमें अवहला कर हास्य परि-ष्टासमें, भीड़ा कौतुकमें समय अतिवाक्तन करेड़ी, हम उसमांतिकी विद्याशिकाका पवपाती नहीं है, किन्तु प्रकृत शिक्षा यदिच वाळ्क नीय है तीमो वह क्या हमारी वर्त्तमान अवस्थामें देना सभाव है ? पुरुषगण्ही तो रम शीयोंको शिचादान करेंगे!! किन्तु उन्हें तो पक्त स्वयं शिचकके योग्य वने तव तो नारीयोंको शिचा दे सकेंते!!

में मानलेता इटं हम लोगों के मध्यमें श्रांक क्षतिवद्य पुरुष है, सोही किन्तु उन्होंने क्या यथाये शिक्षालाभ किया है? उन्होंने विद्याभिमान से परि पूर्ण होकर यहवातभी कही करती है जो खबर्ण श्रो मिट्टी इन दोनों में क्या कभी मेल होता। श्रयांत उन्होंने खबर्ण हीकर मट्टीक्पा मूर्ख रमणीका सह-वास काल श्रतीत कर सक्षा है? विचायि कि एक क्षतिवद्य पुरुष जो श्रीमतव्ययी, श्रयथाचारी, व्यभिचार दोषासक्ष, घोर पाषण्ड, वो नास्तिक ही उंडा श्रीर श्रीकिता लक्षाशीला श्रांति, एह-कार्यपारद्शिकी, द्यावती, पर्हतिविश्वी अर्थ

দর্গণ এখন আপনাদের জিজ্ঞাস। করি, এরূপ त्रगी-त्राकृत यांगो र छत्। कि वार्थनीय नार ? তবে, যে পুরুষের চিত্র আমরা চিত্রিত করিলাম, দে পুরুষ কখনই এপ্রকার রমণীর স্বামী হইতে চাহিবেন না। যে রমণী লেখা পড়া শিখিয়া উপ-তাদ কি নায়ক নায়িকার প্রেমালাপ ও রদালাপ হাদয়প্তম করিয়া রজনীতে স্বামীর সহিত তৎপ্রদঙ্গে কথোপকথন করিতে পারিবে, যে রম্ণী যানা-রোহণে স্বামীর সহিত বায়ু সেবন করিতে ইপ্তিতা হইবে না, যে রমণা ভাঁহার স্বামীর বন্ধগণের সহিত একত্রে বনিয়া আলাপুও ক্রীড়া করিতে পারিবে, সেই রমণীই পূর্দ্মবর্ণিত কুতবিদ্য ব্যক্তির करर्शत हात विलिया जामत्रगीया हहेरव। বলি প্রথমে প্রুম্গণ প্রকৃত শিক্ষানাভ করুন, ভবে ভাঁহারা স্ত্রী শিক্ষার কথা লইয়া আন্দোলন করিবেন। পুতকগত বিদ্যাকে আমর। প্রকৃত-विष्णा विलिश्च। शंभा कति ना । यथन विष्णा प्रांता পুরুষগণের চরিত্র বিশুদ্ধ হইতে, নখন ইহার প্রভাবে সমাজ সংস্কৃত হইয়া উঠিবে, যখন তাঁহারা স্ফরিতা রম্ণীকে স্মাদর করিতে প্রস্তুত হই-বেন: তখন যদি ভাঁহারা রমনীগণের বিদ্যা-শিক্ষার কথা উত্থাপন করেন, আমরা ভাঁহাদিগকে ত্রিষয়ে উৎসাহ প্রদান করিব এবং বদ্ধপরিকর হাইয়া জা শিক্ষার উন্নতির জন্ম যতুবান হাইব।

বর্তমান সময়ে জী শিক্ষা, জী স্বাধীনতা, ইত্যাকার শ**ব্দ** গগন ভেদ করিয়া উঠিতেছে। যে ব্যক্তির নিকটে গমন করি, তাঁহার নিকটেই ইহার প্রতিপোষক বাক্য শ্রেবণ করি, যে সভায় গ্রমন করি সেখানেই ইহার আন্দোলন। দেখিরা শুনিয়া আমর। জালাতন হই। কিন্তু কি বড় বড় লোকের মুখে বড় বড় কথা শুনিয়া লোকে আর দ্বিরুক্তি করিতে সক্ষম নহে। আমাদের কথায় কে বা কর্ণপাত করে ? তথাপি দেখা যাউক কিয়ৎ পরিমাণে যে স্ত্রী শিক্ষা প্রচ-লিত হইয়াছে, তাহার দারা কি ফল উৎপন্ন হই-বিদ্যার প্রভাবে এ কালের রম্গীরা গর্বিতা হইয়াছে। তাহারা গুরুজনকে অবজ্ঞ! করিয়া থাকে। লজ্ঞাশীলতা ও বিন্যুভাব তাহা-- দের প্রায় দেখা যায় না। স্নার্থপরতা তাহাদের मर्था विरमयक्रार्थ रमधा नियारह। यामी अश्व ক্রমা রাজীক জাগুর কাস্যাকে পরিবার ভকে বলিয়া

गणको श्रव में पुक्रताइड' कि ए मी रमणी-रलका कामी चीनां क्या प्रार्थनीय नहीं ? तव जो पुरुषका चित्र किया गया, वह पुरुष कभी ही ऐसी रमगीका स्ताभी होने नहीं चाहता होगा। जो रमणीने लिखन पठन निखकर उपन्यास वा नायक नायिका प्रेमालाप वो रसालाप इट्टयड्रम कर रजनीकाल खामीके सहित तत्पसङ्गमें कथीपकथन कर सकेड़ी जो रमणी प्रकटपर सवार उद्धए खाभीका माथ जहां तद्धां वायुमेवनार्थ जातेमें सङ्गोच न मानेगी, जो रमणी खामीके मिच-मळुलीके साथ एकहे बैठे श्रालाप वो क्रीड़ा कर सकेगी, वन्ही रमगी पूर्व-वर्णित सतविद्य पुरुषका कग्छद्धारके समान त्रादर-गीया हीगी। तित्रिमत्त हम कहते है कि प्रथममें पुरुषगण ती प्रक्तत शिकालाभ कर लेंतव स्ती-शिचाकी बाते च्छावै। प्रमुक्तगत विद्याकी इन प्रकृत विद्या करके न मानते है। जा विद्या करके पुन्यों के चरित्र विश्वत होगा, जब इसका प्रभावसे समाज संस्कृत हो उठेगी, जब पुरुषोंने महारिचा रमगीको समादर करने लगेंगा, उम ममय यदि उन्होंने रमणीयोंकी विद्याणिवाकी वाते उठावं हम उन्होंको तिविषयमें उत्माह देक्को स्रो बदपरि कर हीकर स्त्री-शिदाकी उन्नतिके निभित यल बान होंगे।

वर्त्तमान कालमें "स्ती-शिद्या" वो "स्ती-स्वाधीनता" इत्याकार यन् गगण भेद कर उठ रहा है। जिस किसहीके निकट गमन कहं उ-न्हीके पास दुस विषयकी पोषक बाक्यों खबरा करता क्कं, जिस सभामें गमन करू वहां की दूसकी चर्ची देखी जाती है। इतना देख सनकर इसने दिक इच्या। किन्तुक्या करें! वड़े वड़े लीगों की वड़ो वडी बाते सुनकर दसरा किसडीकी दिक्ति करनेकी शक्ति न रहती है। हमारी वातेंपर कोन कर्ण पात करे ? तथापि देखना चाचित्रे, किहिद्पि जो सी-शिक्षा चली है, उससे क्या फल होता है। विद्याका प्रभावसे श्राजकलकी रमणीयोंने गिर्विता होती हैं। उन्होंने गुरुजनोको अवज्ञाकी करती हैं। जजाशीलता थी विनमुभाव उन्होंमें प्राय देखा नहीं जाता है। खार्थपरता उनके मध्यमे विशेषह्रप देख पड़ती है। खानी श्री पुत्र कया कोट़के श्रीर विषदीको परिवारमें नुष्ठी सिन्ने चाहता है।

গণ্য করিতে প্রস্তুত নহে। স্বামী পুত্রকে অন্ন ব্যঞ্জনাদি রন্ধন করিয়া দেওয়া ভাঁহারা ভারবছ বিবেচনা করেন। সোখীন ভাবের ছুই একটী বেশ বিন্যাদের কার্য্য করিলেন, অথবা স্ত্রী পুরুষের প্রণয় ঘটিত কোন উপন্যাদ বা কাব্যগ্রন্থ পাঠ করিলেন; স্বামী দেখিয়া আহলাদে পরিপ্লুত হইলেন। আপনা আপনি ধন্য বিবেচনা করি-লেন। এখন কাছার সাধ্য এ প্রকার বিদ্যাবতী রমণীকে কোন কথা বলে। যদি স্বামী পুত্রের নিত্য ব্যবহারোপযোগী সামগ্রী প্রস্তুত করিতে শিখিতেন, তাহা হইলেও কিয়ৎ পরিমাণে উপকার দর্শিত। আমরা দেখিতেছি যে, এমন দিন আগত প্রায়, যে দিনে পুরুষগণকে হয় স্বয়ং রন্ধন করিয়। খাইতে ও লক্ষীকে খাওয়।ইতে হইবে। অথবা যদি কোন উদ্যমশীল পুরুষ অন্ন ব্যঞ্জনের দোকান খোলেন, তথা হইতে ক্রয় করিয়া উদর পূর্ণ করিতে হইবে। যাই।র। প্রচূর অর্থ উপাজ্জন করেন, ভাঁহর। সৌধীনস্ত্রীকে লইয়। পুতুল থেলা দেখিতে পালেন। কারণ তাঁহার। পাচিকা নিযুক্ত করিতে সক্ষম। কিন্তু মধ্যবিং গৃহস্থগণ জনন্য-গতি হইরা পড়িয় ছেন। স্কুতরাং ওঁ,হাদের বিবে-চনা ক্রিয়া চলিলে প্রাচীন ধারা অবল্ধন ক্রিতে इंडेंद्र ।

২য়ত ক্ষেত্র জিজ্ঞাসা করিবেন, তবে কি জ্রী শিক। রহিত করা উচিত? আমার বিবেচনায় আমাদের কর্মান অবস্থার, করা উচিত। পুরুষ্পণ যখন বিভাগ চারিত্র হইবে, সমাজ যথন সংস্কৃত হই.ব, াৰ দ্ৰী শিকা প্ৰয়োজনীয় বলিয়া প্ৰতাত জ্মবে। আমরা দেখিলাম যে অপপ শিকার ফল বিষ্ণায়, এখন যাহাতে তাঁহারা একত শিকা-লাভ করিতে পারেন তৎপক্ষে প্রায়াস পাওয়া কর্ত্তব্য। কিন্তু সে আশা কোথায় ? পুরুষগণ নিজে স্থশিকিত হইলে তবেত সম্ভব হইতে পারে। প্রকৃত শিক্ষালাভ না করিলে, তাঁহাদের মনো-প্রকৃতি পরিবর্তিত হইবেনা। यङ्गिन ज्छारनत সহিত ধর্ম সন্মিলিত না হইবে, যতদিন জ্ঞানের উন্নতি অপেক্ষা আত্মার উন্নতি অধিক বাঞ্চনীয় বলিয়া প্রতায়মান না হইবে, ততদিন পুরুষগণ রমণীকে ক্রাড়ার বস্তু বলিতে হুঠিত হইবেন না। আপনার। বেমন স্থাকা প্রভাবে বিওদ্ধ চরিত্র ও ঈশর পর। যণ হইবেন, তাঁহ। দের সহ্ধর্মিনীকেও

स्वामी प्रत चादिके निमित्त रस्ट्र वानानामी उ-न्होंने वडा भारी समभता है, वेश जिन्यासके दो एक रंगिलि काम किया अध्या स्त्री पुरुषका प्रस्य स्चक कोड्र उपन्यास वाकाय पड़ा, खामी दूतना देखको वड़ा श्रामन्दित उत्था को श्रापनेको धन्यमाना। अव किसका सामर्थ है जो एसी विद्यावती रमणीकी कुछ कहे। यदि स्वामी पुत श्रादिकी सदा व्यवचार योग्य सामग्री वानाने शिखता तौभी कुछ उपकारों श्राता। इत्र देखते हैं जो ऐसा दिन श्रानेवासा है जिन दिनों में पुरुषों की खयं राउद्ग बना लेना श्री स्तीयों की खिलाने पड़ेगा श्रयवा यदि कोई उज्ञम-शील पुरुष पकाए इतए अब व्यक्तनांकी दीकान खुते तो वहांमें मोल सेकर उदर पूर्ण करने होंगा। जो लोग प्रचर श्रये उपार्ज्यन कर रहे है, उन्होंने स्तो स्वर पुत्लिका खेल कर सक्ता है, क्योंकी पाचिका नियुक्त करने में उनका सामर्थ है, किन्तु मध्यवित ग्रहास्ने अमन्यगति ही पड़ी है, सुतरां वह यद मीच विचारको चति तव उन्होंको ग्राचीन शीत अब-लबन करनाही उचित समभ पड़ेगा।

धसा प्रचारक।

यहभी कोडू पुच वेटेंग कि स्ती-शिवा राइत कर्ना इका उचित है ? उत्तर, इमारी वर्शमान दशामें दूसको उचित समभ पड़ता है। माड़ जी जब विश्व चरित होंगे, समाज जब संस्कृत हीगी, तंव स्त्री-शिक्षा प्रयोजनीय करके सप्तभ्ती जागी। इस देख लिया जो अध्य शिवा का फल विषमय है। अब जिस रीतिसे उन्होंने प्रक्रत शिका लाभ करसकें उसकी चेष्टा करना चाचिये, किल् यह याशाभी अब कहां है। पुरुषगण स्वयं तो स्त्रीन कित हते, तव ना यह सक्षव होगा। प्रकृत शिका लाभ विना उन्हें। की मनोपकति न वद लेगी। जवतक ज्ञानिक साथ धर्म बुद्धि न उपजेगी, जनतक ज्ञान की उद्यति की अपेद्या आक्षाकी उद्यति अधिक वाञ्चनीय करके प्रतीति न शिगी, तव्तक प्रकारिन रमणीयोंको भी डाकी सामग्री कडनेमें संक्षाचित न शीगा, अब जो जो खशिचाका प्रभावसे, विशुष चारत भी अगवत परायण कीते जावेंने त्यों त्यों सक-धिके या यो की भी कर तहा मुगा मिनी कर ने की विक्र

ু আমরা ইতিপূর্বে প্রমাণ করিয়াছি যে, স্ত্রীগণ মুর্থা হউন অথবা লেখা পড়া জামুন, তাহাতে পুরুষগণের বিদ্যার উন্নতি সম্বন্ধে কোন অন্তরায় বা বিশেষ আকুকুল্য হইতে পারে না। ইহ। অবশ্য স্বীকার করিতে হইবে যে, স্ত্রীগণের ধর্মভাব পুরুষগণের হৃদয়কে অমুরঞ্জিত করিতে পারে। তাহাদিগের আধ্যাত্মিক উন্নতি বিধান করিতে পারে। প্রাচীনকালে আর্য্য ঋষিগণের কি চমংকার ভাব ছিল! তাঁহাদের মধ্যে স্ত্রী পুরুষ আধ্যাত্মিক প্রেমে বদ্ধ থাকিতেন। একজে ঈশ্বোপাদনা, একত্রে পরোপকার ব্রত ও যাগ যজ্ঞাদি ধর্মকার্য্য সম্পাদন করিতেন। ন্ত্রীর নাম সহধর্মিনী রাখিয়াছিলেন। তৎকালে রমণীগণ কভদুর পর্যান্তই না উন্নতি লাভ করিয়া-ছিলেন। তাহা একবার হৃদয়ঙ্গম করিলে মন আনন্দে নৃত্য করিতে থাকে। সে উচ্চভাব কোন कारल (ग जोगारमंत भरशा श्रेनकीत (मर्था मिरव এমন আশা করা যায় না। কোন কোন আর্য্য-রমণী বেদ জানিতেন, এবং শিষ্যাগণকে তাহা পড়াইতেন। তাঁহারা আপনাপন সামীর সহিত ধর্মের গ্র-তত্ত্ব সকল লইয়া আলোচনা করি-তেন। সুলভানামে একজন রুমণী দশন শাস্ত্র উত্য রূপে জানিতেন। খাথেদীয় স্থোত্র মালায় অত্রিবংশীয় সুইজন আর্য্য নারীর নাম দেখিতে পাওয়া যায়। গাগী নামী একজন রমণীও জনক রাজার সভায় উপস্থিত হইয়া যাজ্ঞবল্ধ্য খাযির স্থিত তুর্ক বিতর্ক করিয়াছিলেন। কেনা বলি-বেন যে, এমন রমণীরত্ব লাভ পুরুষের পক্ষে পৌ ভাগোর বিষয়। তাই বলি, আমাদের মধ্যে প্রকৃত শিক্ষা প্রণালী প্রবর্ত্তিত হউক। কি स्टी, কি পুরুষ, জ্ঞান শিক্ষার সহিত তাহাদিগকে ধর্ম শিক্ষা প্রদান করিতে হইবে। তাহা হইলে আর কুত্রবিদ্য যুবকগণকে পশুর ন্যায় আচরণ করিতে নেখিব না। শিক্ষিতা রমণীকেও বিলাম প্রিয়া দেখিতে হইবে না। ধর্মজ্ঞানের সহিত বে শিক্ষা তাহাই প্রকৃত শিক্ষা। সেই শিক্ষার অভাবেই আসাদের মধ্যে এত অবনতির কারণ লক্ষিত হই-তেছে। যাহাতে সেই শিক্ষা প্রণালী প্রবর্তিত হয়, তংপকে বিশেষ রূপে বতুবান হওয়া ভার-তের হিত্চিকীয়ু ব্যক্তি মাত্রেরই উচিত। যত্তিৰ পৰ্যান্ত এ প্ৰকার শিক্ষা প্ৰণানী প্ৰবৰ্তিত ্রা ফটকেছে তেওদিন স্ত্রী শিক্ষা রহিত করা

इसने इसका पूर्वेची प्रमास कर सुका जो स्ती-गया मुखी को अथवा विद्यावतीको उससे पुरुषोंकी विद्योत्रतिके विषयमें कोई वाधा वा विशेष धान्-कुल्य न ही सका है। किन्तु यह भवश्यक्षी भंगी-कार करने पड़ेगा। कि स्त्रीयोंका अधिभाव प्रतथ-गणके इदयको अनुरंखित श्रीर उन्होंकी बाध्या-त्मिक उन्नति विधान कर सक्ती है। प्राचीन काल में कार्य ऋषियोंको बैसा चमतकारी भाव था। उस समय की पुरुष आध्यात्मिक प्रेमते वद रहतेथे, एकटठे छए ई खरीपामना, एकहे में परोपकार कर वो याग यश्चादि अक्षेकाच्ये किये करते थे। इनही निमित्त स्त्रीका नाम सहधियो। रखा गया था ! ततकालमें रमकीगण कशांतक न उन्नतिसाभ करी थी। उस वातोंको एकवार सुमरनेभी मन धान-न्दसे तृत्य करता है। वेसा उत्तभाव किसही काल में जो फिर इसार मध्यमं याया जायगा, एसी त्रागाची न की जाती है। कोइ कोई श्रार्थरमणी वेद भी जानती शी श्रीर शिष्योंको पढाती थी। उन लोगोंने अपना अपना खानीके सहित धार्मका गृह तल प्रादि विषयों में यही की करती थी। संलभानाम काकिएक रमगोटशनशास्त्र उत्तम जानती थी। ऋगवेदीय स्तोत्रमालाके मध्यमें दो चार्यमारियेका नाम, जोने चांत वंशीयथी. टेखा जाता है। ग,गी नाम्बी रमणीने जनक राजाकी सभासे उपस्थित हो कर याज्ञवस्का ऋषिके साथ तर्का वितर्का काताया। कीन कहेगा जो ऐसी रमणी रत लाभ करना प्रविक्ष भाग्य है। सोई में कहता क्षं कि बमारे सध्यमे इसभांति प्रक्रत शिचाप्रणाली प्रविभित्त चों। स्त्री चोय अध्यवा पुरुष चोय सभीको जान यिचाके सहित धर्मनीति मिखाना चाहिये। ए सा क्रोनेपर कम फिर क्रत बद्य बुवक गलको पश्क ममान याचरण करने न देखें गे। शिक्षिता रमणी-कोभी विलासिप्य न टेखने पहेगा। जो शिकां क पहित धिक्षेत्राम जिला रहता है उसहीको प्रकृत शिचा कही जाती। वही शिवाका खभावहीं मे हमारे मध्य मे इतनी अवनतिके कारण सनित छोते हैं। अब भारतके जिल चाइनेहारे हर किसी के यह उनित है कि जिस रीतिसे उस भाति शिवापणाली प्रविस्ति होय तत्पद्मी विशेष यल किया करें। जनतक इस प्रकारकी शिक्षात्रणासी क्यांसत न

সম্পাদকের ভ্রমণাবশেষ।

(পূর্ব্ব প্রকাশিতের পর)

আলীগড় হইতে বরাবর বাড়টেশনে পৌছি-রাছিলাম। তৎপরদিন বাজ্গীয়জলযানে গদা পার হইয়া ত্রিছং রাজকীয় লোহবত্মী য় শকটে আরো-হণ পূর্বক মোজাফারপুরে উপস্থিত ছইলাম। মতিহারী হইতে কোন প্রকার যান আসিয়া ক্টেশনে থাকিবার সম্ভাবনা ছিল, কিন্তু তাহা দৈখিতে পাইলাম না। অগত্যা তথায় স্থানা-হারাদি সমাপন পূর্ব্বক একখানি এককা ভাড়া করিয়া মতিহারী বাতা করিলাম। তথা হইতে मिंडिशाबी ৫२ माहेल १४। छूटे शास्त्र इ कडीत বিস্তৃত হরিতক্ষেত্র। নীলকরদিগের প্রতাপে তাহাতে অন্য শৃদ্য হইবার প্রায় অব্দর নাই। ভূম্যধিকারীগণও অর্থলোতে প্রজাদিগকে শ্রেয়াৎ-পাদনে বঞ্চিত করিয়াছেন। সহস্র সহস্র বিঘা ভূমি এইরূপে শস্যোৎপাদন বিহীন থাকিলে প্রজাপুঞ্জ তুংখী হইবে না কেন ? এরপ হতভাগ্য দেশকে পরিত্যাগ করিয়া ছুর্ভিক্ষ আর কোন্ প্রদেশকে আপ্র করিবে !। মতিহারীর পথ অভীব তুর্গম: মধ্যে মধ্যে তুরাতাগণের হত্তে প্রাণ নাশের আশক্ষা আছে। স্থানে ফানে নীল-কুটী ও সামান্য সামান্য জনপদ দৃষ্টি হয়। আহার সামগ্রী ভদ্র ভোজনোপযোগী কিছুই পাওয়া যায় না। সাধারণ পথিকবর্পের গোয়ান বা অশ্বয়ান রাজপথের উপর দিয়া যাইতে পায় না। সর্বদা পথ নট হইয়া বাইবার আশক্ষায়, তথায় এইরূপ রাজকীয় আদেশ প্রচারিত আছে। রাজকর্ম-চারীবর্গের শক্টগুলির কেবল রাজপথ দিয়া যাই-বার অধিকার আছে। একস্থানে একজন রাজকীয় পথ প্রহরী আমাকে এই আদেশ শুনাইয়া আমাকে নিমূপথ অবলম্বা পূর্বকে যাইতে বলিল, আমি বলিলাম যে আমি রাজ রাজেশ্বরের একজন কর্ম-চারী, রাজকীয় কার্য্যে (ধর্ম প্রচারার্থ) মতিহারী যাইব ভাহাতে দে আর কিছু বলিল না, আমি চলিয়া গেলাম ৷ তৎপরদিন দিবা তৃতীয় প্রহরা-ৰশনে মতিহারীতে পৌছিলাম। এই পণ্টুতু বাইতে আমার বেরপ কেশ হইয়াছিল, বোধ করি আমার জীবনে কখন সেরূপ হয় নাই মতি-

सम्पादनका भूमसावशेष।

(पूज्ज प्रकाशियतकी भागे)

भालीगड्से बरावर बाड्ड है सन में भा पड़ांचा ! पर दिन वासीययान (शीमार) पर गङ्गा ी ते पार उतरकर दिक्कत राजकीय की इमार्ग (१ सर्व) की गाही पर भारोक्य पूर्वक मजापर पुरसे उपस्थित उद्या। मतिहारीकी सवारी भाकर श्री मनें वही रहनेकी सकावना थी, परत्तु सो देखनेमें न श्रायी, स्तरां वडां सानाधारादि सम्पादन पूर्वे क एकापर सवार होकर में मित्हारीको याचा किया। मित-कारी वहां में प्र मेल दुर है। दी किनार अतीव विक्तृत शस्य भूमिते छशोभित है। नोलवा नेका प्रतापसे वहां दुमरी भांति अनाज उपजनका अवसा नहीं! मुम्य धनारीयोंभी धनलोमसे प्रजाशोंको शस्त्रोत्पादन करनेमेंसे विश्वत किये। सहस्र २ विद्या भूभि विन अनाज उपजायी रहन पर प्रजाओं ने दुखी क्यों न होगा? दुर्भिन एमा हतभाग्य देशको परित्याग पूर्वेक फिएकोन देशको आयय करगः, सतिकारी जानेकी सार्ग अतीव दुर्गम है। वीच वीचमें दुरात्मात्रों के हात प्राण विनाशकी आ शहा रहती है। जगह जगहमें नीलकुठी श्री सा-भारस गावें देखनेमें याती है। याद्वार सामग्री भद्र-भी जनोपोयोगी कुछ नहीं मीलती। साधारण राहीयोंकी गी-यान वो ऋख-यान राजमार्ग परमे चल नही सकी। मध्यापय नष्ट होनेका उरसे वक्तां दूसभाति राजकीय आदेश प्रचारित है। केवल राजकमाचारीयोंकी उत्तम उत्तम शक्त चतान की अधिकार दिया गया। एक जगद्द में कोई एक राजकीय मार्ग रचक भुभको यही बादेश सुनाकर किनारे किनारे जाने कहा, सैंने बोला जो "सैं राजराजेश्वरका कर्मचारी 'क्क', धरकारी काममें (धमी प्रचारार्थ) में मतिकारी जाउंगा '' इतना सुनकर वह फिर कुछ न वीला, में चला गया। अपराक्रमें मतिहारी पक्त चा। इतनी दुर एक्षापर जानेसे भेरा जैंदा क्रेग ऊषाया, जम भरम भें कभी ए सा क्षेत्र न पाया। सतिकारीके सन्देश कामाप्रकृति

শর্চন্দ্র মুখোপাধায় মহাশ্য় কর্তৃ ক সাদরে গৃহীত হইয়া তথায় তিন দিবস ধান করিয়াহিলাম। তথায় গিয়া শুনিলাম যে আমার জন্য মজাফর-পুরে স্থানীয় উভম ধান (সাম্পনী) প্রেরিভ হই-রাছে অথচ আমার সহিত সাক্ষাৎ হয় নাই দেখিলাম আমার স্থাখে আগমনের জন্য মানবের ব্যবস্থা কার্যাকারী হইল না জনী ব্যবস্থার বশব্দী হইয়া তুঃথকে স্থজ্ঞানে আসিয়া পৌছিলাম। জ্ঞানিলাম, "হরেরিছে। গরিয়দী"।

শ্রীযুক্ত বাবু দরবারিলাল প্রভৃতি তথাকার সম্ভান্ত ব্যক্তিগণ ক্রেসংকার ও অভ্যর্থনা করিতে তথাকার ধর্মোৎসাহিবর্গের অনু-আসিলেন। রোধে তৎপরদিন ''দনাতন আধ্যধর্মের কলক-মোচন' বিষয়িনী একটী হিন্দী ভাষায় বক্তৃতা করিলাম। এই বজ্তার খৃষ্ঠীয় ও এ বা সমাজ আর্যধর্মের গুঢ় মর্মার্থানবগতিজন্য যে যে কথা ও বিজ্ঞগণের হাস্যোদীপক দোষারোপ করিয়া পাকেন তত্ত্বাবৎযুক্তি, প্রমাণাদিসহ খণ্ডন কর। হইল। এই বক্তা শ্রেশত্রনকে দিতীয় বক্তা শ্রবণার্থ উৎস্ক ও উৎসাহযুক্ত করিয়া তুলিল। আমিও স্বীকৃত হইলাম। তৎপর দিন তিন ক্রোশ দূরবতী "তুরত্লিয়া" নামক স্থান দশনার্থ গমন করিয়াছিলাম। এথানে পল্লী প্রামের দৃশ্যাতিরিক্ত কিছুই নাই। তথাকার নীলত্তীর দেওয়ান মান্য-বর শ্রীযুক্ত বাৰু শ্যামচিরণ ঘোষ মহাশয়ের মিজোচিত সৎকারে অনুগৃহীত হইলাম । তিনি অতি উদার, সরলচিত্ত জনরঞ্জন। ভাঁহার আশ্রা অনেকগুলি লোক আছে। অহুরোধে তথায় একটী আর্য্যভাবোদ্দীপনী বক্ত্রতা করিলাম। শ্যামাচরণ ববের ব্যয়ে, বত্নে ও উৎ-সাহে তথায় একটী নাট্যশালা নিৰ্মিত হইয়াছে। তিনি এই ছুঃখ ছুর্দিনে ভারতের কল্যাণার্থ সংস্কৃত ভাষার উৎকর্ষ নাধন ও আর্য্যধর্মের পুনরুদ্দীপনা দারা আর্য্যভাব প্রতিষ্ঠা করিবার উদ্দেশে আমা-দের প্রস্তাবিত মূলধন এক লক্ষ্ট টাকা সংক্রহে যতুবান হইয়াছেন, এজন্য দমস্ত ভারত সমস্বরে তাঁহাকে ধন্যবাদ দান করিবেন ভাহাতে সন্দেহ নাই। ভৎপর দিন মতিহারীতে প্রত্যাগত হইয়া অপরাহ্নকালে "ভারতের উন্নতি" বিষয়িনী একটা বক্ত ভা করিলাম ৷ বক্ত ভারদানে প্রেণত-

पाध्याय कर्तृ क समाद्द पूर्वक रहति छए वहां तिन दिवस रहा। वहां यह सुनिनें आया, जा वहां में मेरे सिये मजाफरपुरमें सम्यनी गाड़ी भेजी गयीथी, परन्तु मुभसे भेट न छत्या। देखा कि मेरा आराममे आने के लिये मानव की करी छद्द व्यवस्था नकाज हो गयी, ईश्वरकी व्यवस्था वस होते छए दु:खको सुख मानकर जा पर्छ हा। विचार लिया कि "हरोरिक्हागरीयसी"।

श्रीयुक्त वाव्दरवारीलाल साचव श्राद् वडांक प्रधान प्रधान पुरुषोंने कम कम करके सत्कार औ सम्बद्धना करने आये। वहांके धन्धीत्माहीयोंक' अनुरोधसे तत् परदिन मैंने भाषामें एक वक्तता करी जिस्ता आयय यह या कि '' मनातन आर्य धर्मका कलङ्क मोचन "। खीटीयान श्री ब्राह्ममाजवान श्रार्थिभक्षेका गुढ़ मभीषे विनाजान तथा श्री विज जनोंके इाखोदीपक जितना दोष लगात रहते हैं, वह सव युक्ति ची प्रमाणादि , महित इस व्याख्यान करकं खर्डन किया गया। यह वक्तृता सुनकर स्रोताचों के इतना उत्साइ उत्या कि दुसरी औवभी वक्तता छने। में भी खीकार किया। तत् परदिन वहांसे तिन क्रोस ''तुरकुलिया '' नाम स्थान देख-निको गर्य। यद्यां पक्षीयामका हम्यसे अधिक को इ नवीन पदार्थ नहीं देखा। वहांकी नील क्रुठीके देवान मान्यवर श्रीयुक्त वावु ग्र्यामाचरण घोष महाशयका मिलं।चित सत्कारसे अनुग्रहीत इत्या। उनका चिति चात उदार, सरल चा जनरञ्जन है। वद्ध-तिरे लोग उनका श्राययमं रहा है। सवर्क अनु-रोधसे मैंने वष्टां एक आब्द्रभावोद्दीपनी वसूता करी। प्रयाभाचरणा वावुक्त व्यय, यत श्री उत्साइसे वहां एक नाळाणाला वनी। इस दु:ख दुई नमें भारत-भूमिका कल्याणार्थ संस्कृत भाषाका उत्कर्ष साधन श्री द्रार्थिभंकी पुनक्दीपना करके श्रार्थमावकी प्रतिष्ठा करने के लिये जो इस एक प्रस्ताव केंड़ाई यदर्थ एक जब रूपये संग्रह होना चाहिये, उक्त वावु अव तिविभिन्त अर्श संबद्धमें यत कर रहे हैं ; द्रम हितु सारे भारतभू म उनको उच्चो खरसे निः-सन्दे छ अन्यवाद देते रहे की। तत् परदिन फिरं मितिकारीमें लीटकर अपराक्र समय "भारतकी उ द्धात " इस बाध्यपर मैंने एक वक्तृता करी। वक्तृताकी अन्तरें योताचान यत्यन्त सन्तोष प्रकाश क्रियाको वाव ढरवाशीचाचने वक्ताताकी पीवकतः

५७३

বারিলাল বাবু বক্তার পোষকতা করিয়া ধন্য-वामामि मिटलन। उँ। हात्रा आंभामित्रात कार्यात বিশেষ সহানুভূতি প্রকাশ করিয়। অনেকেই সেই স্থানেই "ধর্মপ্রচারকের" আহক শ্রেণীভুক্ত হইলেন ও 'ধর্মপ্রচারাথ" ধনদানে স্বীকার করি-त्निन। अवरभारत महावाजिलाल वाबू अर्थ अ नुउन वञ्जोषि द्वाता जागात मरकात कतिरलन। উত্তেজনার পর তথায় ''মতিহারী, আর্য্যার্ম প্রচারিণী ' নামা একটা সভা প্রতিষ্ঠিত হই-রাছে। পাঠকগণ শুনিয়া অবৃশাই সম্ভট হই-বেন, যে উক্ত সভার কার্য্য এ পর্যান্ত উত্তমরূপে নির্বাহ হইতেছে, ও সভার যত্নে কতকঙলি বালক সংস্কৃত শিক্ষা করিতেছে। তথা হইতে প্রত্যাগমনকালে বারা, মতিপুর ও কাঁটী হইয়া মঙ্গাফারপুরে উপস্থিত হইলাম। মজাফারপুরে মুন্সেফ সাধহনয় শ্রীযুক্ত ৰাবুদারকানাথ ভট্টা-চার্য্য মহাশয়ের অনুরোধে তথায় একদিন অব-স্থিতি করিয়া ভগবং কুপায় নির্কিন্দে মুঞ্জের আদিয়া পৌছিলাম ৷

"ভগলপুর হইতে আমাদিগের কএকজন বন্ধ লিখিয়াছেন''—উনবি শ শতাব্দীর শেষাবস্থায় প্রাচীন আর্য্যধর্ম পুনঃ প্রচার হইতে আরম্ভ হই-র্মছে দেখিয়া আমাদের আহ্লাদের আর পরিদীনা নাই। ভারতের পশ্চিম প্রান্ত হইতে পূর্ব্ব এতি প্রান্ত ভারতীয় প্রাচীন ধর্মগান এক তান্তে গীত হইতেছে। োধ ই তেছে যে, ভারতের হুপ্র-ভাত সল্লিকট। আর্য্যদর্শের মাসিক পত্র নিয়মিত বাহি: হইলেছে; ানে আনে ধর্মসভা সংস্থাপিত হইতেছে, পশ্চিম দেশবাদী, বেহারবাদী, বাঙ্গালী আজি এক তান্ত্রে ও উৎসাহে পরস্পারে মিলিত হইতেছে। স্বাতন সার্যাধর্ম প্রচার জন্য অর্থ নংগ্রহ হইতেছে। ধর্ম একতা বন্ধনের মুখ্য উপায় বলিরা বাঁহানের বিশাস, না জানি তাঁহাদের মনে কতই হুখের আশা বলবতী হইতেছে।

সম্পাদক মহাশয়! বিগত গ্রীস্মকালে আপনি এখানে আগমন করিয়া এখানকার রাজকীয় ই রাজি বিদ্যালয়ে হিন্দী ভাষায় ভারতের ধর্ম রক্ষা ্বিষয়িনী বুল একটা বক্তৃত। করেন তাহ। বোধ হয় আপনার স্মরণ থাকিবে। বক্তৃতা শ্র বনান্তে অত্যন্ত আনন্দিত ও উৎসাহিত হইয়া বেহারবাদী শ্রোতৃ-বর্গ ভাগলপুরে একটা ধর্মসভা সংস্থাপন করিবার ইচ্ছা করেন। অতঃপর এ বিদ্যালয়ের

विशेष यहानुभूति देखाकर वक्कतेरे महाका उसही स्टानमें " अ भ प्रकारक " के या इत ऊए की 'अ भ प्रचारार्थ' वर्ष दान करतें से खी तत ऋए। अरु में दरवारीलाल वास्ते अर्थ भी नयीन वस्त्रादिसे करा विदाय-सन्कार किया। इसकी छत्तेजनाके भाग वकां ''मितिकारी कार्याधकी प्रवारिको सभा'' नाम एक अक्षेत्रभा स्थापित ऋदे है। पाठकाग्या इतना सुनकर अवस्था ही सन्तुष्ट कोंगे कि इस सभाका कार्य अवतक उत्तम रीतिने निक्षि होता जाता है औ सभाका प्रयत करके कितने विद्यार्थी संस्कृत भाषा सिख रहे हैं। सतिकारीचे सीटते समय वारा, मितपुर श्री कांठी इं.ते इडए मजाफारपुरमें श्रा पक्कचा। वर्षाके सुन्देफ साधुद्धदय श्रीयुक्त वाव दार्कानाय भट्टाचार्य महाशवका अभुरोधसे वहां एक दिन विश्वास कर भगवत् कथाते श्रानन्द पूर्व्यक सुङ्गेर्भे श्रापक्तंचा।

भगलपुरसे इमारे एक मिन्ने लिखा है "श्ता-व्ही जनवीसकी श्रास श्रवस्थामें श्रार्थाभ केका पुन: प्रचार होना आरक्ष उड़ या देखक हम, री आन स्की वुक् सीमा न रही। भारतवषेकी पश्चिम प्रान्तमे लेकर पूर्वधान्ततकमें भारतीय प्राचीन धर्मा गाया समान सूर मिलाये गाई जातो है। गैसा वोध होता है कि भारतको स्त्रभात स्रति निकट इस्या है। अध्यिभक्षेका मासिक पत्र नियमित प्रकाश हो रहा है। स्थान स्थानमें भ्रमेसभा बनती जाती है, पश्चिमी तर देशवासी, वेकारी श्री वक्षदेशी श्राज एक तन्त्र वो उत्साइसे परस्थर मिल रहे हैं; सनातन त्रार्थभं पुन: प्रवारार्थ धन एकटठा को रहा है जिन्हों के यह विकास हैं कि धके ही मन्छों की एकता वस्रनका प्रधान उपाय है, न जाने उन्हों के मनमें कितना खखकी बाशा वलवती होती होगी!

समादक महाशय! भापने जाः विगत श्रीकाल में यहां श्रा कर अवस्थ राजकीय भरेजी विद्यालयों एक कहता करीची, जिस्काचायय यह याकि 'भारतवर्षीय भक्षेरचा" सी प्रापका सारण रहा डे.गा। चापकी वक्तृता सुनकर यहांके विचारी त्रोताचान चलात चानान्त भी उत्सारित ऋए भ केसमा स्वापमको दुष्का कही। जिल्हा भाग एक निवासन्य दे दितीन प्रक्रित सामानर अवस 699

শাষের প্রমত্ত্বে ছটকটী তলাও নামক স্থানে একটী সভা হইয়াছে। প্রথমতঃ রক্ষতলেই সভার (১) সংস্থাপনহয়। পরে সভ্যগণের উৎসাহে।ও যত্তে একটী সভাগৃহ নির্মিত হইরাছে। উহার নাম আপনাদিবের মুপেরের সভার নামাসুসারে "ভাগল– পুর আ্যুর্ধ্য এচারিনী সভ।"রক্ষিত হইয়াছে। কি বিবার অপরাত্রেভক্তি শাদ্রাদি পাঁচ হইয়া থাকে। অবকাশাভাবে আমি সকল সভায়উপস্থিত হইতে পারিনা ৷ মধ্যে একদিন গিয়া সভার কার্য্য বিবরণ দেখির৷ যার পর নাই জীতি লাভ করিয়াছি আমি যেদিন তথার গমন করিয়াছিলাম, দেখিলাম মভার কার্যশেষ হইবার পর সভারই ব্যয়েকতক-গুলি সন্ধারিকে। পরিভোগ পুনাক আহার করান ংইল। উপরে¦ক পণ্ডিত মহাশার ও সভার অপ∹ রাপর কাচণ্ডলি স্ভালিগের স্হিত আমার কংথাপক্ষন হইল। তাহাদের নিতাত ইচ্ছ। বে মহাশয় মধো মধো এখানে আগমন করিয়। ২ভচ্তাদি করেন। আপনার এতি ইইাদের বিশেষ ভেছা, ও বিশ্বাস দেখিলাম ত্তরাং সময়ে সময়ে ভাপনাল আগমন (২) হইলে উক্তসভার বিশেষ উপকার হইবার মন্তাবনা তাহা লেখা কাহল্য 対る1"

ভারতীয় এহাবলী। ১ন থও। (সমালোচনা)

অনেক দিন হইল এই পুত্তক খানি সমালোচনার্থ আমাদের হস্তগত হইয়াছে। যথা সময়ে সমালোচনা করিতেনা পারিয়া এহুকারের নিকটে বজ্তিত আছি। এহুগানি জীয়ুক্ত বাবু রাজেন্দ্র নাথ দন্ত প্রণীত কলিকাতা দোমপ্রকাশ যন্তে উভ্যাক্ষাপ্রকাশ হল্তে উভ্যাক্ষাপ্রকাশ হল্তে উভ্যাক্ষাপ্রকাশ হল্তে প্রকাশ মাত্র। ইহাতে প্রাচীন ভারতবর্ষের এহাবলীর

लात पर एक सभा स्थापित उन्हें है। सभाका कार्य्य प्रथम प्रथम एक टनकी कार्यामें उन्हेश क-रता था(१) ।

दुसका अनःतर सभ्यों के उत्साह श्रीयत करते याह एक मभाष्ट्र वनी हैं। मुंतरमें को आपलोगोंकी सभा है उमहीका नामानुसार दूस सभाका नाम " भगलपर आर्थाध में प्रचारि ी सभा ' रखा गया। चार विवार अपराहमें यक्तां भित्ति शास्त्रादिका व्या ख्यान उच्चा करता है। अवकाश कम रचने पर में हर रविवार समामें उप स्थित न हो सका उड़े। बोड़े ही दिन बीता में एक दिन सभाका कार्या विव गा देख है परम भीत हो श्राया। जिनै दिन में वहां गयाया, देखा कि मभा विसम्जीत होनेपर सभाका व्ययमे कितन साधुस आसीको भरपेट सिदा व भोजन कराया गया। उपरोक्त पनिष्ठत सङ्गायय श्री कितने सभ्यों क माथा मेरी वक्तत वात चत झड्डा उन्होंकी एका ल इच्हा यह ई जी श्राप भीच वीचें संयद्यां श्रामन पूर्वक व्याख्यानादि दिया करें। में देखा कि वह लोग श्रापपर वड़ाही विज्ञास वो श्रास रखते हैं। सुतरां वीच वीवमें श्रापका ग्रुमागमनसे (१) उक्त संभाषा विशेष उपकार होनेको सभावना है, सो लिखनाही वाज्जल्य मान।

> पाप्त पुस्तककी समालोचना। भारतीय ग्रहावली। १म खन्छ।

वज्ञत दिनोंसे यह पुत्तक समालोचनाय भेरी
पास धरा ज्ञा है। यथासमय पर जो में समालोचना न कर सका दूसालों ग्रथकार है निकट वड़ा
लिज्ञत छ । श्रीस्त बाब राजेन्द्रनाय दत महाश्यत दूस ग्रथ बनाया - कल करा सीमाकाण यल्से
जनम पत्रपर दंगा तरमें सृद्धित छत्रा; मृख्य १०
मा च है। दसमें "प्राचीन भारतवर्षीय ग्रहावली

- (१) श्राय्यं ऋ वियों के भ से पहले २ पर्वत-गृहा नदी-किनारे, तरतल श्रादः पवित्र खानहीं में श्रंकदित होकर चारोशार फैलाया। घः, छः, सं,
- (२) बीच बीचमें देशदेशान्तरीय आर्थधनाहिन् स. ही महात्माचीं के प्रशासन-सृद्वाभ परना मेरीभी एकान्त इच्छा है। श्रन्थात्म श्रिक दुरदेश तेशी इस भांति श्रादेश पत्र पाया जाता है। मारायणकी ह्याने ''भन्ने प्रचार' कार्या श्रारम होते देशी पर हम इस महात्माचीं के सनुरोध सम्मक्ष रोति वे रहा यह

⁽১) আর্থা ক্ষিদিলের ধর্ম প্রথমতঃ গিরিওহা, নদীত্ট, ও ঃক্তেল হইতেই বাাধাতি ও বিভ ্ত হইয়াছিল।

⁽২) সংবা মধ্যে বিলেশীং আর্টারক্ষোৎশালী মহায়াগণের স্নাগম লাভ করা আমার একান্ত ইচ্ছা। অন্যানা অনেক ত্রদেশ হইতে ও এইরূপ আছা পাত্রানি প্রায়ে হই। ঈশ্বর কুপার ধ্যাপ্রচার কার্যা, আর্ভ হইলেই আম্বা মহায়া গণের

বিবরণ, তাহাদের কাল নিণ্য ও সংক্ষিপ্ত সমা– াচনা প্রকাশিত ইইয়াছে।

গ্রন্থানি আদ্যোপাত্ত পাঠ করিলে লেখকের অধ্যবদায়, যত্ন, পরিপ্রম ও বহুদর্শীতার প্রশংসা না করিয়া থাকা বায় না, পুস্তকের উপ-ক্রম নিকা ৪৭ পৃষ্ঠায় সমাপ্ত হইয়াছে। তংপরে গীতগোবিন্দ ও কৃষ্ণ প্রেমদাগর, কাদ্স্বরী, হম-চরিত, চণ্ডিকা শতক, রামায়ণ, মহাভারত, পাত-ঞ্জল, মহাভাষ্য, ভোজচম্পু, নীতিরতু; বৈরাগ্য শতকাদি কতিপয় সংস্কৃত গ্রন্থ সমালোচিত হইয়াছে। গ্রন্থকারের গ্রন্থাবলীর সমালোচনা পাঠে সংস্কৃতবিৎ শাস্ত্রহ্স্য-রস-প্রবীণ পণ্ডিত পুঞ্জ যে পারিতোষ প্রাপ্ত হইয়াছেন এরূপ বোধ হয় না। সমালোচনার সংক্ষিপ্ততা বশতঃই হউক অথবা অন্যান্য গুরুতর কারণেই হউক স্মালোচিত গ্রন্থলির মাধ্রা, লালিতা, ভাব ও রসাদিরপ অমুতের দোরভ যথাযোগ্যভাবে বিস্তারিত হয় নাই। সংস্ত গ্রন্থের সমালোচনা করিতে হইলে বরং সংক্ষতভাষায় কবি, অতীব চিতাশীল ও মহাপণ্ডিত হওয়া আবশ্যক। বর্তমান ভারতে তার্শ পুরুষ অতি বিরল, এজনা ভারত হিতৈমি সংক্ষত গ্রন্থ সমালোচক রন্দ যথেষ্ট চেষ্ট। করিয়াও আমাদিগের মনোভিলায পূর্ণ করিতে পারিতেছেন না কিন্তু ভাঁহাদিগের সাধু চেফাকে আমরা শত-বার ধন্যবাদ দিতেছি। ভারতীয় গ্রন্থালীর স্মা-লোচনা কালে লেখক গ্রন্থ তৎপ্রণেভ্বর্গের নম্য়াদি নিরূপন জন্য ইউরোপীয় পণ্ডিত পুঞ্জের সাহায্য লইতে বাধ্য হইয়াছেন। ভারতবদের ঐতিহাসিক বিবরণের বিশৃছালা জন্যই গ্রন্থকার ভারতের কথা জিজ্ঞাসা করিবার নিমিত্ত ভারত ত্যাগ করিয়া ইউরোপে গমন করিয়াছেন। উপ-ক্রমণিকা ভাগ লিখিবার সময়েও তিনি পরকীয় সাহায্য না লইয়া কৃতকার্য্য হইতে পারেন নাই। যাহা হউক গ্রন্থকার মহাশয়ের মহাযত্ন প্রস্তুত পুস্তকখানি যে ভার তের সমাদরের ধন হইয়াছে ভাহাতে সন্দেহ নাই, কেন না এতং পাঠে ভার-তৈর অনেক পুরাতন তত্ত্বের বিষয় বিদিত হওয়া ষায় ; এতাবং বিবিধ গ্রন্থ হইতে সংগৃহীত হইলেও বিবিধ মুহামূল্য বিষয়ের একতে সমাবেশ প্রায় ABOUT ARCS RICEL SIS ALL ALLE SE का विश्वरण, उस सर्वोका काल निरूपण श्री संस्त्रित समाजीवन जिखे गये हैं।

इस ग्रम्थका चादिसे लेकर चलतक पाठ करने पर लेखकका चध्यवसाय, यत, परिश्रम ची वड्ड-दर्शीताकी प्रशंसा किया विनारचा नदी जाता है। पुरुककी उपकर्माणका ४० पत्रमं समाप्त उद्यो तिस के आने गोतगोिं क वो क गाप्रेम-सागर, काद-म्दरी, हर्षेचरित, चिष्क्ष्काशतक, रामायण, महा भारत, पातञ्जल महाभाष्य, भोतवत्र्यू, नीतिरव, बैराग्यशतक श्रादि के एक संस्कृत ग्रहकी समा-लोचना करी गयी। 'ययकार' जो ग्रशाबलीकी ममालोचना करी है, सो पठनान सर मंक्ततित् शास्त्ररहस्य-रस प्रवीगा पिड्तपुंज जो परितीम प्राप्त उत्तर होंगे ऐसा बोध नहीं हता है। चार समालोचनाकी संक्तिता करके होय श्रथवा श्रत्यात्य गुक्तर हितुष्टी करके द्वीय ममालोचित ग्रन्थोंक मा-धुर्या, लालित्य, भाव वो रमादि क्ष श्रम्तका सुगश यथायोग्य रीतिमे विकारित नहीं जशा। संस्कृत ग्रस्की समालोचना कर्नमें प्रवत्त इंनिपर स्वयं सं-स्कृत भाषामं कवि, श्रतीव चिन्तागील वो सहा पिक्त होना चाहिते। वर्त्तमान भारतवर्धमें ता-दश पुरुष श्रति विरल है, दुसलिये मारत-हिताथी मंस्कृत ग्रन्थ ममालोचक मण्डली यथे इ चेशा करके भी इमारा मनोभिलाव पुरात नहीं सके हैं, पर स उन्हों की जो साधु चेटा है, तिब्रिमत इस शतवार धन्यवाद टेते है। भारतीय ग्रन्थावलीकी सनाली-चनके गमय लेखकते ग्रन्थ वो उसका रचतेचार ह-न्दके समय श्रादि निकृपगके निमित्त यु पेरीय प-गिइत पुञ्जकी महायता है ना श्रंगी कार किया। भा-ए तिहा ंचक िवरणकी विष्ट् खलाके सिये ग्रन्थकारने भारतकी वाते जिज्ञा air भारत-कोड़कर युरोपमें चला गया। उपक्रम णिका भाग लिखनेके सभयभी है खनने परकीय साहाय विना क्तकार्य न हो सका। जोही, ग्रत्यकार महाश्यका महा यल हे प्रकाश किया इत्या प्रत्तक जो भारतका समादर का धन है तिसमें सन्देष्ट नहीं, क्यों कि इस पुरुष पठनी भारतके अनेक प्राचीन तल विदित ज्ञा जाता है। एतावत विविध ग्रहीसे संग्रहीत ज्ञथा है, किन्तु इसेमांति विविध सद्दासूच्य विवयका THE WEST OF THE PARTY OF THE PARTY.

পাইবার সম্পূর্ণ উপযুক্ত তাহার আর সন্দেহ
নাই। তিনি ক্রমে ক্রমে আরও সমালোচনা প্রকাশ
করিবেন বিদিত হইয়া আমরা. পরম স্থা হইলাম।
১ম থও অপেকা ২য় থও আমাদিগের আশামুরূপ
অধিকতর ফলদান করিয়। স্থা করিবে, ঈশরের
নিকট ইহার একাস্তপ্রার্থনা রহিল। ভারত গোরব
প্রার্থী পাঠক মহোদয় গণের পাঠার্থ উপক্রমণিকা
ভাগ হইতে নিমে কিয়দংশ উদ্ধৃত করিলাম।

অদ্য উনবিংশ শতাকীতে মহাত্মা উইলিয়াম জেসম্ গর্মা সহকারে যে সাহিত্যকে গ্রীক হইতে अमुल्ला मिल, लाजीन इंडेरल विख्ल जवर अन्याना দকল ভাষা হইতে স্থমিষ্ট বলিয়া গিয়াছেন, দেই সনোহর সাহিত্যশাস্ত্র এই ভারতবর্ষ বহুকাল পূর্বের প্রস্ব করিয়াছেন; অধুনাতন বিজ্ঞানবিং মহ্ৎপ্রতীচা পণ্ডিতগণ স্তত মস্তিক আলোড়ন করিয়া যে সমুদর বিজ্ঞান সূত্রআবিক্ষার করিতে-ছেন, অন্বেষ্ণ করিলে সেই সমস্ত বা তদন্ত্রপ ত, বিক্ষা পর্ণ কুটীরে অবস্থান করিয়া ফলমূল ভোজী ভারতীয় মহয়ীগণ বছকাল পুর্বের করিয়া গিয়াছেন। মেলিয়া, ভেলটিয়া প্রভৃতি প্রতীচ্য রাজনৈতিকগণ যে দকল নাতি অস্পেষ্টম্বরে ইউ-রোপীয়রাজ সভায় বিরুত করেন এবং যাহা অধ্-নাতন প্রায় সমস্ত ইউরোপীয় রাজনীতির ভিত্তি স্ত্রপ হইয়াছে' সেই সমস্ত কথা অতি বিশ্ব রূপে বহুদিন পূর্বের হুরু মন্ত্রি কণিক উক্ত করিয়া পিয়াছেন এইরূপ যাবতীয় বিষয় **ধৈর্**দেহকারে পুষার পুষরপে অরুসন্ধান করিলে প্রাই দেখা যায়, এক্ষণে যে সমস্ত একটা প্রতীচ্য মেধানী লোকের নবপ্রসূত বলা হয়, তাহ। অন্য দকলের পক্ষে নুতন হইলেও ভারতের পক্ষে কদাপি নৃতন নহে; ইহা বহুকালপুর্বের প্রাচ্য ভারতীয়গণ গ্রন্থ-মধ্যে স্ত্রিবেশিত ক্রিয়া গিয়াছেন।

"ভারতের মহিনা নিবিড় তমসাভল্প। ভারত ভূমি মানব সমাজের কি কি মহান উপকার সাধন করিয়াছেন, ভারত সন্তানেরাও ভাবিয়া দেখেন কিনা সন্দেহ। আমেরা জানি যে বর্ত্তমান হুসভা ইউরোপায় জাতিগণ রিহুদী দেশ হুটতে ধর্মা, রোমের নিকট হইতে ব্যবস্থা ও রাজনীতি এবং আশের নিকট হইতে বিজ্ঞান, সাহিত্য, ইতিহান দর্শন, ও শিশা প্রাপ্ত হুইমাছেন। কিন্তু বোধ করি ভানেকেই জানেনা যে বিশি সকল জাতি প্রাচীন

साम पानेका सम्पूर्ण योग्य है, तिसमें सन्हेम नहीं।
उन्होंने क्रम क्रमने श्रोरभी समालोचना प्रकाश करेगी
इतना विदित होकर हम परत खुखी छए। ईखर
के निकट हमारी यही प्रार्थना रही कि दितीय
खण्ड प्रथम खण्डवी श्रपेता हमारी श्राशके श्रनुसार
श्रिक फल देगी। इस यखकी उपक्रमणिका
भागने कियदंश नीचे प्रकाश किया जाता है, लीने
हमारे भारतके शौरन चाहनेहारे पाठक महीदयगण पाठ करेंगे।

"जिम साहित्यको जनवीय शताद्रीमें महा-त्मा सरविलिम जोनस चीकते ससत्यादित, ला॰ टिनते विन्तृत ऋ श्रत्यात्य भाषाश्रीमे समध्र कइ गवे, भारतवर्षे बची सनोइर माहित्य शास्त्रकी वक्रकाल पूर्वे ही प्रस्व करी है, वर्तमान कालके विज्ञान वित सहत प्रतीव्य ष जित्रगण सर्वदा मः स्तिक आलोडन कर कितना विज्ञानस्त आवि-ष्कार कर रहे हैं, श्रन्ते षण करने पर तत सम न श्रथ-वा तत् ममान त्राविष्किया पाई जाती है जितना के फल मूल भोजन करनेहारे भारतवधीय मह धेनग पर्णे कुटिरमें विराजते उड़ वे वक्डकाल पूर्व्व ही कर गये हैं। मेलियावेकी, वालिटियर, प्रकृति प्रतीय राज नैतिक पण्डितगण जितनी नीति युरोपकी राजसभा मे विष्टत किया चौ जिन सबको अधनातन गय समज्ञ युरोप राजनीतिकी भित्ति करके मानसी गंद्र वह समस्त व ते वड़ दिन पूर्वा ही हमारे कुर-क्रमन्त्री करिएक विकार करके कहर वे हैं इस री-तिसे उरेक िषय धैर्य सहित पृंखानुपंख रूपसे अनुसन्धान करने पर स्तृष्ट ही देखा जाता है कि याज काल युद्धपके कोड संधानी प्रमुख जिस वातको नधी करके प्रकाश करते हैं वह अध्यके लिये नप्तन हो सती, किन्त भारतके लिये कदापि नतन नही: क्यों कि वक्तकाल पूर्व्व ही भारतवर्ष वासीने उम बात को यन्यमें प्रकटकर गरे।

पणेकुटियमं विराजते छिये यह काल पूर्व ही कर गये हैं। से लियावेली, वालिटियर प्रश्ति प्रती-च्य राजनितिक पण्डितगण जितनी नीति योपकी राजनभामि विष्टत किये श्री राजन सबकी श्रुनातन प्राय समस्त यरोप राजनीतिकी भिल्तकर्ते सान ली गई, वह समझ बतें वह्डदिन पूर्वेही हमारे कुरमंत्री के एक विषय धर्य महित पुंचातुपंच रूपसे श्रीतिवेहरेक विषय धर्म ही देखा जाता है, कि धाजकाल यरोपके कोई सेधारी पुरुष जिस बातको नयी करके प्रकाश करते हैं वह श्रव्यके लिये नृतन हो सकता किन्तु भारतका लिये कदापि न्तन नहीं: क्योंकि बहुकाल पूर्व ही भारतवर्षवासीगण उन वातको यन्यमें लिख गये।

"भारतपष्टिकी सिक्षमा निविड्तमसा ऋव है। भारतभूमीने महुष्य समाजका का क्या सहान ७५-

ক্ষার্ বংশোদ্ভব হিন্তুকর শিব্য, সাহিত্য, সংগীত, বিজ্ঞানি, দর্শনি, জ্যোতিষ, সকল শাস্তই ভারতভূমি হইতে প্রথম জন্মগ্রহণ করিয়। ভারতবাদী হিন্দুদিগের চরণ দেব। করত অন্যান্য দেশে বিস্তৃত হইয়া পড়ে। বখন পাণ্ডিত্যাভিমানী গ্রীস ও রোম অতল-জলবি-তলশায়ী ছিল, যখন সমুদায় জন্ম নী অজ্ঞানে সমাছের ছিল, তথন হিন্দুগণের জাণিত, দশ্ন, ন্যায়, ইতিহাদ, সাহিত্য, সংগীত ক্লিকিৎসা, বানিজ্য, শিশ্প, রাজনীতি, দণ্ডনীতি, বিজ্ঞান, জ্যোতিব, এবং বার্ত্তা ও শব্দ শাস্ত্র আপনা দের উন্নভির পরাকান্ট। দর্শন করিয়া এবং অপর জাতি সমূহের অসভাবিস্থা অবলোকন করিয়া উক্তৈম্বরে হাগিতেছিল। বতদিন চন্দ্র, বিরাজিত থাকিবে, ঘতদিন প্রিবীতে বিদ্যার মোহিনী মূর্তি জীবিত থাকিবে, যতদিন সত্যের অপলাপ করিতে কেহই সমর্থ হইবেনা ততদিন ু আমাদের পিতৃপুরুষদিগের অক্ষয় কীর্ত্তি এবং য়শোরাশি ভুরি পরি**ম**াণে অহরহ জগতীতলে ুরোষিত হইতে থাকিবে। একজন ফরাুুুুগা পণ্ডিত বলিয়াছেন নে ভারতব্য সনুদ্যজাতির প্রথম শ্রধান আবাদ হল। ধে গ্রাদের হুখ্যাতি ইউ-্রেপীয় পণ্ডিতদিগের মুথে ধরেনা দেই গ্রীশ ভারতব্যের ছায়া মাত্র। গাকেরা যাহ। কিছু শিখিয়াছেন তল্লিমিত তাঁহ∶রা ভারতব্যের নিকট খণাছিলেন। সজেটিস প্রভৃতি তত্ত্বিংগণ ভারত বধীয়দিগের গুত্ব পাঠ করিয়। বাহ। কিছু করিতে সমর্থ হইয়াছিলেন; পুথিবীর স্জন অবধি ধর্ম ও অন্যান্য বিষয় সম্বন্ধে যাহা কিছু লিখিত হইয়াছে, ভাহার আদি স্থান ভারতবর্ষ। পৃথিবীর মধ্যে বৈস্তেবিক একটা মাত্র ভাষে। রহিয়াছে,বেটী সংস্কৃত, জার যাবতীয় ভাষা সংক্ত হইতে উৎপন্ন হই-স্ত্রাছে। হিন্দুগণ পৃথিবীর আদিম জাতি, আর ্সকলৈ তাঁহাদের শাখা মাত্র। ইউরোপে যত ্র অবিক্_ৰুসংস্কৃতের অনুশালন হই**তেছে**;ততই প্রাণ্ডিভেরা হিন্দু দিগকে সম্মান করিতেছেন। এক-্রীর পণ্ডিত বলিয়াছেন যে **হিন্দুধর্মের** भाग छि १ क्षे भाग चात नाहै। जात मकल धर्म ্তাহার নকল মাএ। তিনি বলিয়াছেন যে জাস্মাণ-

कार साधन किया है, उस वात पर सारत संतान भी धान देता है या नहीं सो भी सदे ह खल है। इसारे पास यन्त प्रगट है कि वर्त्त मान सुनभ्य सुरोप जातिगयाने यं उद्दी देश ने भन्नी रोम के निकट ने ध्य-वस्या वो राजनीति श्रीर गीसके निकटने विद्यान मा चत्य द्विषास दर्भन वो शिल्प मी व हैं कि सु बोध होता है बद्धतेरे मन्ष्य यही विद्ति नहीं कि यच सब जाति प्राचीन द्रार्था कुलके चिन् गर्को शिष्यो थे। माहित्य, संगीत, बिजान, दर्भन ज्योिष मादि जितना शास्त्र है सा ही भारतभुसी ने प्रयम जक्ष गच्याकर भारतवासी श्राय्य लोगों के चरण में वा पूर्वक अत्यान्य देशमें बिद्धार उद्ये जिस दिनमें पाण्डित्र भिमानी श्रीवे श्रीर रीम श्रतल-जलगीतल शायो थे. जिस दिन सारी उज़तवामी श्रदान तम साच्छन्न थे, उन दिनोंमें हिन्दूगण गणित, दशैन, न्याय, द्वतिचाम, माचित्य, संगीत,चिकित्सा, वाणि च्य, शिर, राजनीति, दक्तनीति, विज्ञान, ज्यो-तिब और स्रोति यो ग्रन्थास्त्र अपनीकी अपनी उब तिको पराकाष्टा दर्शनकर वो और और जातियों की असभ्यव 🖭 अबलोकन करके उंची स्वर्मे इंसती 🕏 । जितना दिन चन्द्र सूर्य्य वर्ते रेष्टेंगे जितना दिन ५-थि . पर विद्याकी मोइनी मूर्ी जीवित रईकी, जितना दिन सत्यका अपलाः करने में कोड समर्थ न हीगा उतना दिनतक हत्री पिश्युक्योंकी अवय की लि और यशोराशी भार परिमाण वे दिन पर दिन संसारमें विवोधितं होती रहेगी। एक जन फ-रासी पख्टित ने कहा है, जो भारतवर्ष सनुष्य जाति हा प्रथम प्रधान निवासके स्थान है। जिस गीम टेश् की सनाम युरोपीय पिल्तगमा सर्वदा किया करते हैं, दही गीस भारतवर्ष की क्राया भाव है। गीन मण्ड लीने जा कुछ मीखा, तिविमित उन लोग भारतबर्धके सिकट ऋगी थे। सक्रेटीस प्रसृति तस्व जा गंने जो कुछ करने में समर्थ उद्या था, सो भारत र्घको गुथ पठन से उठ शाः पृथियी के इशिकाल से भनी वो ययान्य िषय जो क्रांक् जहां कहीं (स खित है, भारत धंको उसका चादिस्थान जानना पृथिवीके मध्यमें वादाविक एक मूख भाषा है. उसका नाम संस्कृत; श्रीर यावतीय भाषा संस्कृत से उत्तपत्र उद्धर्ति। श्रार्थि गराने पृथि वीके श्रादिम जाति या, और स्व कोइ जनकी गाखा साव। युरोपमें जितना याधिक संख्तृतकी घरचा बढ़ती जाती है, उतनाशी पांत तगण हिन्द श्रोकी मर्था. दा भटित जात है। एक जन जनी। न देशीय प-ण्डितने कहा है जो भाया धर्म के समान उन्नम धर्म भी (नहीं है, भवान्य धनी उनका नकल नात। उन्होंने कीर भी कवा है जो ब्राह्मर्शक निकट पृथिव

" এক এব স্থহদ্ধর্মো নিধনেহপ্যস্থযাতি যঃ। শরীরেণ সমং নাশং সর্কামন্ত্রে গচ্ছতি।।'

ু য় ভাগ। ত্র সংখ্যা। শকাব্দ। ১৮০২। কার্ত্তিক পূর্ণিমা।

রাম গীতা।

(পূর্ব্ব প্রকাশিতের পর) .

আদেচি মধ্যেচ তথৈবচান্ত:তা ভবং বিদিয়া ভয় শোক কারণং। হিয়া সমস্তং বিধিবাদচোদিত: ভক্তেং স্বমান্তান মথাথিলাত্মনাং।। ৫৫ ।।

জীবনাক পুরুষ সংসারকে আদি, অন্ত ও মধ্যে সর্বপ্রকার ভয়শোকের হেতু জানিয়া বিধি বোধিত সমস্ত কর্ম-মার্গকৈ পরিত্যাগ পূর্বক অখিল জীবের স্বরূপ ভূত আমাকে নিজ স্বরূপ সন্থাসহ অমোদ বোধে চিন্তা করিয়া থাকেন।

এই পরিদৃশ্যমান সংসারকে এক্স হইতে বিভিন্ন ভাবে চিন্তা করিলেই এতাবং ভয়ের কারণ হইয়া থাকে। দৈতবৃদ্ধিই সমস্ত বিপত্তির মূল। এক্সই সমস্ত বস্তুর বীজ, অজ্ঞানতা বশতঃ এই জগংকে এক্স হইতে.পৃথক পদার্থ বলিয়া অনুভূত হইয়া থাকে মাতা। যথন ভাবৎ বস্তুর সহাকে এক্স

" यक एव सहदर्मा निसमेऽ खनुयाति यः। शरीरेण समं नाशं सर्वे मन्यस् गच्छति॥

३ य भाग। ३० म**खा**। सकादा १८०२ । का∉र्त्तक पृर्शिमाः।

राम गीता।

(पृब्दी प्रकाशित के आर्थि)

श्रादीय मध्येच तथेव चान्तती भवं थिदिला भयशोक कारणं। इत्या समस्तं विधि वादचोदितं भजेत्स्वतासान मथाखिलामनां॥ ५५॥

जी बस्य का प्रकार संसादको श्रादि श्रन्त वो मध्य में सर्व्य प्रकार भय वो शोक के हेतु सप्तभा कर विधि वोधित समस्त कर्मा मार्गको परित्याग पूर्व्य क श्रीवा ल जीवके स्वरूप-भूत मुभको निज स्वरूप सला से श्रमेद बुद्धि करके विन्ताको करती है।

इस परिद्यामान संसारको महासे पृथक मुझि करने हीसे एतावत भयका कारण उडका करता है। दौतवृद्धिकी सारी विप्रति का मृत है। ब्रह्म ही स-मस्त बल्ला बीज है, ब्रह्मानता प्रसुत्त इस जगतको ब्रह्मसे पृथक पदार्थ करके ब्रह्मस्वा करके प्रतीति उडका तावहस्तकी सवाको ब्रह्मस्वा करके प्रतीति उडका সহা বলিয়া প্রতীতি জন্মিরে, তখনই মনুষা छूर्भ्छ्ना मः मात-वक्षन इटेर्ड मुक्त इटेरवन।

> আজান্যভেদেন বিভাবয়ন্নিদং জানাত্যভেদেন ময়াজ্মনন্ত।। যথ। জলং বারিনিধে যথাপয়ঃ कीरत विञ्राह्यां प्राचित्व यथा निकः ॥ ৫५॥

কেননা নে দ্যায়ে তিনি এই সমস্ত জগৎকে নিজ সতাসহ অভেদ বুদ্ধিতে চিন্তা করেন তখন পয়োধিতে প্রবিষ্ট নল্যাদির জল, চুগ্ধ রাশিতে মিশ্রিত হুম, মহাকাশে ঘটাকাশ মহাবায়ুতে 'ভদ্রাদি যন্ত্র নির্গত বায়ুর ভাষে যেরূপ আত্মা ও জগৎ অভেদভাবে প্রতীয়মান হয় তদ্রপ পরমাত্মা স্বরূপ আমার সহিত ভাঁহার আলু-স্ফাকে অভিনভাবে বিদিত হয়েন।

> ইখং যদিকেতহি লোক সংস্থিতো জগন্ম দৈবেতি বিভাবয়েম ুনিং। নিরাকৃতভাচ্ছতি বুক্তি মানতো यरथन्त्रज्ञाने निभि निश्ज्यान्यः॥ ४१ ॥

লোক্যওলী মধ্যস্থিত মুনিপদ বাচ্য জ্ঞানি ব্যক্তি যদি এই প্রকারে জগৎকে দর্শনও করেন, ভথাচ' তিনি এই জগংকে অসত্য বলিয়া বিদিত হয়েন, কেননা প্রতিযুক্তি প্রমাণ দারা জগতের 'সত্যতা জ্ঞান নিরাকৃত হইয়াছে। যেমন দৃষ্টি বিভাষ জন্য চত্তে দিচন্দ্ৰম, উভৱাদি দিভুওলে দিগন্তর ভ্রান্তি এবং উর্দ্ধে নীলবর্ণ কটাছ তুল্য পদার্থ আকাশের আচ্ছাদন রূপে প্রতীত হইয়া থাকে তদ্রপ জ্ঞানীর নিকট এই জগৎ ভ্রমদৃষ্টি মিপ্যা বলিয়া বোধ হয়।

> বাব্যপ্রাদ্ধিলং মদাত্রকং তাবন্দারাধনাতংপরে। ভবেং। এ দ্বারুরত্বার্জিত ভক্তি লফণো यखना पृत्नाक्ष्यक्रिमः क्रिमा ७৮॥

মতদিন পর্যান্ত এই সমস্ত জগৎকে আমার (ব্রেক্রে) স্ক্রপ বৃদ্ধিতে দর্শন না করিবে, তাবং-কাল সেই প্রমোপাদেয় ভাব লাভার্প জানাকে ্স্তি, স্থিতি ও প্রলয়-কর্তা ঈশ্বর-স্বরূপ জানিয়া সাধক আরাধনা করিবে। সেই সাধনায় নে ব্যক্তি पृष्ठ दिश्वी शहेशा (थामलक्षणा (कथन त्तापन, কথন হাস্য, কখন বা নৃত্য, কখন বা গানাদি।

ब.रेगी. तब ही २.सुःत ः दि संसारवंधन से मुक्त होंगे।

MOE:

श्रातमच्य भेन वभावयित्रदं जानात्य भेेन स्यात्मन मुद्रा । यथाजलं बादिनिधी यथापय: चीरे वियशेसामिले यथानिल: ॥ ५ : ॥

क्यों कि जब उन्होंने समम्त जगतको निज स-लाके गाथ भीद वृद्धि करके चला की करती है उस समय उनकी ए सी प्रतीति चीती कि जैसा सस्द्रमं प्रविष्ठ नद्यादिका जल, दुग्ध राशि में मिला इडशा दुन्ध, सन्दाकाश में घटाकाश, सन्दावायुमें भक्तादि से निकलता इच्या वायु है। इस प्रकार मुभाने (प रमात्मा से) निज्ञ त्रात्म गलाकी अभित्र भागी वि-दित होंगे।

> द्र्यं यदिचीत हि लोक मंस्त्रिती जगवा घैवेति विभावयेगुनिः। निराक्ततवा ऋ ति युक्ति मानतो यथे ट् भेदौ दिशि दिग्धमादयः॥ ५०॥

लीक मगड़लीके मर्था खत म्निपद वाच शानिपु-क्ष यदि इस शीति से जगत दर्शन करते रहै, तथाच उन्होंने दूस जगतको इसत्य करके मानता है, कारें कि युति युक्ति प्रमाण में जगतको मिथ्या करके स-मभा लिया। जैसा दृष्टि भ्रम से चन्द्रमांको हिचन्द्र माल्म पढ़ता, उत्तर अदि दिशाको श्रीर कोई दि शा वोध चीती, उपरमें नील रंकी कहाई का न्याय जैसा किसी पदार्थने श्राकाशको श्राच्छादन रखा है ऐसी प्रतीति द्योती है, तदूप इस जगत स्त्रम दिकी ममान ज्ञानीके निकट मिळा अनुभव छोता है।

> यावत पार्थेद्विलं सदाताकां ताइबाहागधनातत्वरो भवत्। यदान्रत्य जिंत भक्ति नचलो यत्सस्य हम्बेऽ महिन्ने शं हृदि ॥ ५८॥

ज्वतक इस सारे जगतको मेरा (ब्रह्मजा) स्वस्द्रप करके दर्भन न करेंगा तावतकाल उन पर-मोपदेय भाव लाभार्थ साधकते मुभको सृष्टि खिति प्रलय करतेचारे देश्वर खदूप जानकर श्राराधना करते रहेगरे। उस साधना पर बें।न **पुरुषों ने ट**ड़ विश्वासी द्वोकर प्रेम लवगा (कभी रोट्न, कभी इ।स्य, कभी मृत्य, कभी गामादि)से भक्ति स्तत स्रोता. ভক্তিযুক্ত হয়, আমি তাহার হৃদয়ে জ্ঞান স্বরূপে দিবানিশি প্রকাশিত হইয়া থাকি।

মুমুকু পুরুষ প্রথমতঃ সাধুচেন্টা বিগহিত কার্য্য পরিত্যাগ পূর্বক পবিত্র কার্য্য, শান্ত্রপাঠ, দং দক্ষাদিকরিবে; নিংদংশয় চিত্তে গুরু বাক্যে বিশ্বাদ স্থাপন করিয়া প্রেমার্দ্র হৃদয়ে ঈশ্বরের প্রতি ভক্তি যুক্ত হইবে। ভক্তি সাধনা দারা দক্ষণ ঈশ্বর দক্ষার সহানুভব বশতঃ এক্ষ দৃষ্টির অভ্যুদর হইবে, এই অবস্থাই ঘনীভূত হইলে আঅ দ্বা বান্ধে বিলীন হইয়া একত্ব প্রাপ্ত হইয়া যাইবে।

ক্রেমশ্র

ধর্ম প্রচারকের ৪র্থ বর্ষ।

কাল দাগরের প্রবল তরঙ্গ রাশি ভেদ করিয়া ধর্ম প্রচারক ৩য় বর্ষ অতিক্রম করিলেন। সামগ্রী সকল যতই কেন স্থান ও প্রিয় হউক না, চির্দিন আমাদের অধিকারে থাকে না। ধর্ম প্রচারকের সহিত অনুগ্রাহক গ্রাহক ও পাঠক মহাজাগণের ভূতীয় বর্ষের পরম স্থকর সম্বন্ধের শেল হইয়া গেল। এক্ষণে পুনর্বান্তরাগে সমূত্রেজিত হইয়া তাঁহাদের সাহত আজীয়তা বর্দ্ধনে ৪র্থ বর্ষের নিমিত ধর্ম প্রচারক উৎদাহ যুক্ত চিত্তে প্ররত হইলেন। ভারতভূমি বছদিন হইতে বিজাতীয় রাজ শাসনাধীন থাকিয়া, বিজাতীয় ভাব পূর্ণ শত২ আর্যাধর্ম বিদেষ্টার মুখ বিনিগলিত অনার্য্য উপ-দেশ আকর্ণন করিয়া, সামাজিক, রাজনৈতিক ও ধর্ম সম্বন্ধীয় বিবিধ বিপুরের তাড়নায় বিপদগ্রস্ত নানাবিধ হইয়া. সময় সভাব-ভলভ কার্য্যাদি অনুষ্ঠান করিয়া দেরপে কদাচার পূর্ণ ও পুণ্যপথ পরিভ্রম্ভ ইয়াছে তাহাতে প্রাচীন ভার-তের পরমাদরণীয় ও দর্বা ধর্মের মূল, সত্তের ভাণ্ডার স্বরূপ দ্বাত্ম আর্ধ্যধর্মের পুনঃ প্রচারার্থ ভারতীয় ভাষায় প্রকাশিত 'ধর্মপ্রচারক' যে এক বংসরও স্থস্থ দেহে জীবিত থাকিয়। ভারতীর শ্রীচরণ দেবা করিতে পারিবে, এ আশা ছিল না। র্দ্ধগণের নিশ্চেষ্টতা, নব্য সভ্যগণের চঞ্চল প্রকৃতি প্রথম্ আমাদিগকে যেরূপ নিরুৎসাহ প্রদর্শন করিয়াছিল, ভাষাতে নীরাশ হওয়াও বিশায়ের বিষয় নছে; কিন্তু ভারতের বর্তমান হ্রবস্থা हैं, उनके इदयमें जानस्क्रम छए में दिवानिशि प्रकाशित हो रहता छ।

जो पुरषते सुक्ति चाहती है, उनका पहला यह करना चाहिये कि माधु चेशका विकृत कार्य परिं-त्याग पूर्वक पवित्र कार्य, शास्त्र श्रध्ययन, मत्संम-गीद करें, निःशंमय चित्र इत्ये गुरुकी वचनो पर विल्लास कर प्रेमाई हृदय से भिक्त सुक्तें सिक्त की साधनामें सर्वदा ई खर सलाका मंग वोधवशतः त्र श्रहिष्ट उपजेशी; इस श्रवस्था जव घनीमूत होगो तवही श्रातमला द्र श्रसलामें विलीन होकर एकल प्राप्त हो जायगी।

व्रक्रशः

धर्मा प्रचार्कका धर्ष वरे।

काल मम्द्र की प्रवल तरंग समूच भेद कर घंग्रे भ्रचारकने तृतीय वर्षको श्रातिक्रम किया। सामग्री जितनाही क्योंन सहद श्री धारा होय उन्होंने चिरदिन हामारे श्रधिकार में न रहता है। धम्मेदचारकको सहित अनुप्राह्म याह्म यो पाठक म ज्ञातात्रोंके ततीय वर्षका जो सखकर सम्बन्ध या सव अला ही गया। अव फिर नवानुराग से सम त्ती ज़ित हो कर उन्हों के संग आक्रीय भाव वर्धनार्ध चतुर्ध वर्ष में ध भेप्रचारक उत्सा इयुक्त चित्त से प्रवन्त **डिये।** भारतभ्रम वर्डिद्नमे विजातीय राजशास-नाधीन रहकर, विजातीय भावमे पूर्ण शत शत श्रायाधिमा विश्वेषाश्रीके सुख्बिनिर्गलित श्रनार्या उपदेश व्यवसाकार, मामाजिक, राजनितिक वी धर्म सम्बन्धी बिबिध विद्भवका तड्पनसे बिपद्गम्त हो कर, काल स्वभाद-रूलभ नानाविध अनाया क. यी त्रादि अनुष्ठान करके जिस भांति कदाचार पृश्णे वो पुण्यपथ परिश्रष्ट हो चकी, उनमें यह आका न थी कि धर्मादचारक, जोने ग्राचीन भारतके पर्माद-ब्गीय वो मञ्चे धर्माका मूल मत्यका भण्डारम्बरुप सनातन त्रार्थ्य धमीका पुनः प्रचागर्थ भारतिय भा वा में प्रकाशित हो रहा है, एक वर्ष भी नीरोग ग-बीर से जीवित रहकर भारती की जीचरण सेवा कर सकेगा। वृद्धोंकी निश्चे वृता वो नव्य सभ्यसन्ड-लीकी चंचल प्रकृति इसको जिस भांति निकृत्साह देखाई थी उसमें नीराश हीना भी कुछ आवर्थ नहीं, किन्तु भारतकी वर्त्तमान दुई शा आर्तनाट

আর্ডনাদ-দহ আমাদিগকে "ধর্মপ্রচারকের" প্রকাশার্য বারম্বার উত্তেজনা করিল। নীরাশ হইয়াও ভাগোদ্যম হইল না। ভারতে সনা-তন আর্য্য ধর্মের পুনঃ প্রচার জীবনের প্রধান ব্রতমালার মধ্যমণি করিয়া লইলাম। বিদ্ন বিনা-শন বিধাতার অভয় চরণ স্মরণ করিয়া শুভকার্য্যে প্রব্রু হইলাম। ধর্ম বিদেষ্ট্রর্গের বাক্য মিথা। করিয়া, ভারতের ভাবী আশা-পথ বিমোচন করিয়া পর্মপ্রচারকের শুভ উদ্দেশ্য সাধন জন্য ভগবান স্বয়ং সহায়তা করিতে লাগিলেন, স্বনৈঃ২ ধর্মানু-র:গী অনুগ্রাহক গ্রাহকগণের সংখ্যা রুদ্ধি হইতে লাগিল। ভাঁহার অভয়পদ দেবনের গুণে ধর্ম-প্রচারক ক্ষুদ্রাশয় পত্রাবলির ন্যায় যে অকালে অন্তর্হিত হইবে না তাহার পূর্ণ আশা হইয়াছে। ভারতের দিগেদশে ইহার যেরূপ সমাদর দেখা শায়, সমালোচকগণের নিকটও ইহার যেরূপ ভা-বগম্ভারতা রক্ষিত ইইয়াছে, গ্রাহক ও পাঠকগণ বেরূপ প্রীতিপূর্ণ-হৃদয়ে ইহাকে গ্রহণ করিয়া থাকেন ভাহাতে আর্য্যধর্মোৎদাহি মাত্রেই পরমা-নন্দিত হইবেন সন্দেহ নাই।

মানব সমাজের একমাত্র কল্যাণকর সনাতন ধর্ম প্রচার ও ফদেশ হিন্ত সাধনই ধর্মপ্রচারকের গুঢ় উদ্দেশ্য, এই জন্যই ভগবান্ সয়ং নিজ মঙ্গল-ময় হস্ত দারা সর্বপ্রকার বিল্প বিপত্তি হইতে ইহার কোমল মস্তক রক্ষা করিতেছেন। দেই দর্বভূতান্তরাত্মার একান্ত প্রেরণা না হইলে দেশ বিদেশীর সাধু হৃদয় মহোদয়গণ কথনই ধর্মপ্রচা-রকের প্রতি সরল প্রাদ্ধ:-সহ সমাদর করিতেন না। ধনা তাঁহার মহিমা !!! তাঁহার কুপায় শুক মরু-ভূমিতে পয়োধি প্রবাহ বহিতে থাকে, পাদাণেও বীজ অঙ্কুরিত হয়। তিনি ফুদ্রের দার। অতীব নহং কার্য্য সাধন করিয়া লয়েন। রক" নিজ বহুল প্রচার দারা এবং নিজ ভারাসুত্রল সাময়িক পত্রাদির সাহায্যে কয়েক বর্ষের মধ্যেই ভারতের একটা অবস্থাপরিবর্তনের অভিনয় দর্শনে ममर्थ इरेग्नाट्टन। न्नास्ट (पथा यार्ट्राट्ट (य আর্ব্যগণের বিশেষ বিবরণ জানিবার জন্য, আর্য্য ধর্মের নিগৃঢ় তত্ত্ব আয়ত্ত করিবার জন্য এক্ষণে শত শত আর্য্য সন্তান ব্যাক্ল হৃদয় হইয়া উঠিয়া-

कर इसको धनीप्रधारकका प्रकाशार्थ बारस्वार उस-कार्र। दुर्वाल मन नीराश को कर भी खद्यमको न को हा। भारतवर्ष में चनातन चार्यभ भेका पुन: प्रचारक्ष महत कार्य को मैंने मेरे की वनकी प्रधान व्रतमालाका सध्यसीचा कर लिया। विभावनाथन कि भाता के भ्रमय चरका स्मरण पूर्विक मैने इस श्रम कार्यमें प्रवत्त इच्छा। धर्माका द्वीप करने हारों की बचनें मिळाकर, भारतकी भविद्यत श्राशाकी प्रय स्क कर, भन्नेप्रचारकका ग्रुभ उद्देश्य साधनार्छ भगवार्न ने स्वयं सदायता करने लगी। भीरे भीरे भंगा-नुरागी भनुगाइक गाइकोंकी संख्या वडने लगी। उनके श्रभयपदकी सेवाका फल से ध ग्रंपचाक जो चुद्रायय पत्र सभू है के न्याई श्रकासमें श्रात्त हित न होगा तिसकी पूर्णभाषा इन्द्री। भारतवर्षे के देश देशान्तरमें जिम भांति समाद्र देख पड़ता है, समा लोचकों के निकट भी इसका जिस भाति भाव-गभीरता रक्ति ऋद् है, ग्राइक वी पाठकोंने जिस भांति प्रीति पूर्ण इदयक्षे इस पत्रका गृहण किया कार्त हैं इसने नि:स व को घ होता है कि हर एक श्रार्थिकातिमाही परमानन्ति होगे।

मान्य समाजि एक मात्र कल्याणदायक सना-तन भक्षेप्रचार वो निज देश दित साधन द्वी भक्षे प्रचारक का गृढ़ श्रीभश्राय है, इस लिये भगवान ने निज संगलसय इस्त्वे हारा सर्वे प्रकार विविध-निसे दूसका को सल सस्तक को रहा कर रही है। वही सर्वभूतान्तरात्मा की एकांत प्रेर्णाविना देश बिदेशीय साधु इदय महोदयगण कभी भन्नीप्रचारक के पृति सरल अडापूर्ळ क समादर न करते। धन्य उनकी मिक्सा !!! उनकी कपा शेने पर जलकीन उषरभूमिमें समुद्रकी धारा वहा करती है, पर्यर पर भी बीज अ कुरित इत्या करती है। उन्हों ने सामान्य सुद्र ब्यांक्रके सारा अत्यन्त महत कार्य भी साधन कराय खेते हैं। धर्मप्रचारक ने निज बहत प्रचारते हारा और उन पत्रों की सहायता से जितना ने भक्षेप्रचारकका ऋनुकुल भाष युक्त है कई ही वर्षके मध्येमें भारत वर्षकी एक अवस्थाके परिवर्तनका सभिनय देखने में समर्थ दुसा। सप्ट देखा जाता है जो बार्य्य लोगों की विषय विवरण बिदितार्थ, शार्थधर्मका निगृद तत्व शायत करनेके निमिन्त भाज •का स सत सत सार्थ सन्तानों ने

ছেন। আর্য্যবিজ্ঞান, আর্য্যদর্শন, আর্য্যধর্ম আদি আন্দোননের তরঙ্গ সমুদ্র রাশির উত্তন্ধ-মালাকে পদাঘাত করিয়া পৃথিবীর তাবং সভ্য সমাজের শ্রদ্ধা তাকর্ষণ করিয়াছে। ধন্য আর্থ্য-গণ! তোমরা কবে ধরাধাম পরিত্যাগ করিয়াছ তাহার নির্ণয় নাই কিন্তু তোমাদের সাধু পবিত্র জীবন দেখিবার জন্য আজ জগং চঞ্চল হইয়াছে। হ।। তোখাদের আশ্চর্যা যোগ-বিজ্ঞান রহ্স্য ' তোমাদের মঙ্গেই বুঝি পরিসমাপ্ত হইল! তোমা-দের প্রকৃতি দেব তুর্মভ। তোমাদের গৌরব শুনিতে ভারত জাগ্রত হইতেছে। ধর্মপ্রচারক তোমাদের উচ্চতম পবিত্র ভাবের বিজ্ঞাপন পত্র। ভোমাদের উভেজনা, তোমাদের বলবীৰ্য্য, তোমাদের তপোমর্য্যাদ', তোমাদের দুরদশী তত্ত্ব-জ্ঞানাদি দার। ধর্মপ্রচারকের অঙ্গ হুদৃঢ় করিয়া দেও; তোগাদের তেজ্বিনী বুদ্ধির প্রেরণা করিরা ধর্ম প্রচারকের শুভ উ দিশ্য সংসাধন কর। ভগবানের জ্পানৃষ্টি এবং তোনাদের শুভ-কামনার স্থার্ট্ট ধর্ম এচারকের মতকে পতিত ২ইলে আর কিতুই চিতা করি না।

ধর্ম প্রচারকের তাহে ল নহে দয়গণ যেরূপ সদাশার ও ভার ভাষাতে আমার। আশাস্থ সদয়ে বিশ্বাস কিরি যে নিয়মিত মূল্য ও ডাক করাদি জন্ম ভাঁহাদিগকে পুলত পত্রাদি দালা আর উত্তেজিত করিতে হওঁলে না। কেননা অধাভাবে যে কার্য্যের বিশুখন ঘটনা থাকে, ইহা ভাঁহারা উভমরূপ বিলিত আছেন। ত।হাদের প্রমাদ্রের ধর্মপ্রচা-রকের কোন প্রকার ক্লেশ না হয় ভজ্জনা বোধ করি তাঁহার। অবশ্য যবজান থাকিবেন। ভগবান ধর্ম প্রচার দের অনুগ্রাহক গ্রাহক, পাঠক, সহায়ক, মহার্ভাবক ও অন্যান্য সর্বে সাধারণের কল্যাণ বিধান করুন। তিনি প্রত্যেকের ধর্ম পথের নেতা रुछेन ; मगछ जीवतक छैं। होत मितक काकर्मन কঞন। আমরা যেন তাঁহার প্রকৃত দেবা পূর্ব্বক নিজ২ কর্ত্তব্য সাধনে কৃতার্থ হইরা ভাঁহার অভ্যা-পদ লাভ করিতে পারি। ধর্মপ্রচারক ৪র্থ বর্ষে যেন উহার ভত্ত ও আর্য্য মাহাত্ম বিশেষ রূপে প্রকাশ করিতে সামর্থ হয়।

व्याक्र सहदय हो उठा है। श्रार्थ विहान श्रार्थ दर्शन, श्राय्य धन्म श्रादिकी चर्चा का तरंगने समुद्र राशीकी उक्तुंगतरंगमालाको पदाचातकरके प्-य्वीकी तावत् सभ्य समाजकी यहा भाकषेशा करी है। ध यही श्रायमा श्राप लीगोंने कवधराधाम परित्याग किया तिसका निर्णेश नहीं कि त् आ-प लोगोंके साधु पवित्र जीवन दश्नार्थ त्राज ज-गत् चंचल उद्ध्या है। हा! श्राप लोगों के श्रायर्थ योग विज्ञानका रहस्स, दोध होता है कि श्राप लो-गोंके संगद्दीने परिसमाप्त इत्रा। प्रकाति देव दुर्लभ थी। अप लोगों की गौरव की ध्वनी से भारत जागता जाता है ' धर्मा पारक' चाप लोगों के उंदतम पबित्र भाव का विज्ञापन प्रग्र है। श्राप लोगोंकी उत्तेजना, श्राप लोगोंके बल बीर्य श्राप लोगोकी तपो मर्थादा, श्राप लोगोका तलज्ञान चादि से ध क्षेत्रचारक के जंग सुहुड़ दो सु-र्योभित कर दीं जिये; आप लोगोंकी तेज विनी वुडिकी प्रीरणा करके भन्नेप्रचारक का ग्रुम उद्देश्य संसाधनकी जिथे। भगशनकी क्षपाः 🗗 यीद श्राप लोगों वी शुभ कामना की सुधात है धर्मप्रवास्क का सह क पर गिरते से फिर श्रीर कुछ भी चिला नहीं।

ं घक्षेप्रचारक के याहक महोद्य साइली जिस लांति मदाशय और भट्र हैं उससे इम आशायुक हृद्यमे विश्वास करा है जो नियमित सूख्य वो डाक कर आदिके निमित्त उन्होंको पृथक पना द से फिर इसका। न पड़ेगा क्योंकि उन्होंने उ-त्तम रूप विदित हैं जी श्रथीभाव से कार्याका वड्ड-त गड़बड़ हो जाता है। तिकिसित हमने बोध करता है जो उन्होंने दूस श्राध्यपर श्रवग्रही यत वान रहें ति जिस तरहसे उन्हों के परसादरणीय ' घ सेहचारका किंगड़ी माति क्रेश ना छोय। गः।नने भनेत्रचारकके अनुप्राचक याचक, पाठका, मचायन, महानुभानमा वी मर्जनाधारमाके कल्यामा विधान करें, समल जीवोंकी अपने और आकर्षण करें! इसको भी यक्त मामर्थ हैं कि उन्हकी प्रहः-त ्वा पूर्विक निज निज कत्त्रेय साधनके कतार्थ खो चनका यभयपद लाभ कर सकी श्रीर घ**ं प्रचा**-रत भी चंुर्थ वष्टें इनका तस्त्र श्रीर श्रार्थ सा इत्ता विशेष रीति । प्रकाश करने में समधे हें या

दर्बन करतन।

>। যিনি আপনাকে বিশ্ব-নিয়ন্তার সেবক মনে করিয়া স্বকীয় ও পরকীয় উন্নতি সাধনে যতুবান হরেন, ঈশার স্বয়ং তাঁহার সহায়ক; উন্নতি তাঁহার আজ্ঞাধীন থাকিয়া স্বনৈঃ কার্যক্ষেত্রে আধিপত্য করে। পরশ্রীকাতর ক্ষুদ্রাশিয় মন্ন্যাগণ সেই মহাজ্যার রথা অপযশ সহস্র কঠে কীর্তন করিলেও তাঁহার কতি নাই। ভগবাননিজ মঙ্গল হন্তে বিজয় পতাকা ধারণ করিয়া তাঁহার উৎসাহ

- ২। ঘদি চিরজীবী হইতে চাও, তবে মৃত্যু হইবার পূর্কেই মরিয়া বাও। কিরূপে মরিতে হয়, তাহা ঐ সমাধিত মৌনী বোগীকে জিজ্ঞাসালর, তিনি নীরব থাকিয়াও স্পাইটাক্ষরে বুঝাইয়া দিবেন। তিনিই মরিয়াছেন, বাঁহাকে আর মরিতে হইবেনা।
- ০। বিহল। তুমি যখন দেবছল ভি অমৃতমাথা মধুর স্বরে গাইতেই উদ্ধ আকাশে উড়িতেছিলে, তথন আমি অবাক হইয়া তোমার দিকে
 ভাকাইয়াছিলাম, কিন্তু তুমি প্নর্কার অবনীতে
 ম্বতরণ করিয়া তণুলকণা ভোজনে প্রন্ত ইইয়াছ
 দেখিয়া গতীব ছংখিত ইইলাম। পৃথিবীর আকর্ণ শক্তি ভোমাকে প্নরাকর্ষণ করিয়াছে।
 বিহল। এবার তুমি এরূপ বেগেও এত উদ্ধে
 উদ্দীন ইইবে, বে যেন সংসার ভোমাকে আর
 ধারণ করিতে না পারে।

জীবের নিদ্রা ভঙ্গ।

জ্মাবধি আনি সংসার স্থে আসক্ত। কেন
না সংগার ভিন আর কোন স্থেদ সামগ্রী আমি
কখন দর্শন করি নাই। এই স্থেম্বর সংসার পরিত্যাগ করিতে হইবে, এই নিদারণ বার্তা স্মরণ
করিলেও মন চিন্তাত্ল ও ভয়বিহ্বল হইয়া উঠে।
সংসারের বিচিত্র, মোহিনী মূর্ভি, ভোগ বিলাসের
রমণীয়তা শৈশব হইতেই আমার হুদ্য়কে অধিকার
করিয়াছে। আমি সংসারের দাস হইয়া সংসারের
তর্পত বাকিয়া আপনার জীবনকে স্থা মন

चार निन्तावली।

- १। जोने अपनेको विश्व नियम्लाका देवक सामकर स्वकीय वो परकीय उद्दित साधनमें यूल-दान छोय, ई द्वर रूथं उनका स्वायक बनते हैं; उन्नित्त ने उनकी आजाधीन रहकर धीरे २ कार्य केत में आधिपत्य करता है। परश्रीकातर, कुद्राश्य, महुद्योंने यदि उन स्वाबा का मृथा दुयश सहस्र कांटवे की केन किया करे तब भी उनकी छ कि न-हीं। भगवान ने निष्ठ संग्रल हस्तमें विजयए-ताका लिये इड्डो उनका उत्साह बढ़ाया करता है।
- २ | यदि चिगंजी अधीने चाहो तम ऋषु हो-ने का पहिले ही मर्डायो। किस रीति से मरने होता, सो वह समाधिस्थ मीनी योगीकी जिल्लामा करो। उन्होंने नीरम रहकर भी स्पष्टा वरते सम-भावि देगा। उन्होंने मरा है जिन्हें फिर मरते न होगा।
- र। विष्णंग! तू जब देव दुर्लाभ अस्त भिलाः या उत्ता मधुर खरमें गाते उत्तर उत्ती अकाशपर उड़ता या उस समय में बचन श्रन्य उत्ति तेरा श्रंर ताक रहा या परंतु तुभे पुनद्धार धरिची पर उत्तर कर चावल का दाना खाने में प्रष्टत उत्त्या देख के यतीव दुः खिनत उद्या। पृथ्भी की आकर्षण श्रक्ति तुभको पुनरा-कर्षण करीः (विष्णः! इस देर त इस भांति बेगने श्रीर इतने उचे में उड़ता रहगा जैसे कि संसार पुभ को फिर पकड़ न सके।

जीवका जगना।

में जम में संगारक स्खों में आगक हो रहा छ, की कि गंगरको छोड़ कर भीर कुछ खखदायक वल कभी नहीं देखने में आया। इस संगरके खखको छोड़ ना पड़ेगा, इस जिदाकण का तीको समाने में मन चिताकुल भी भयविष्ठल हो जांता है। गंगर का विविव्व चित्र, मी हिनी मृत्ति, भी गविलागों को रमणीयताने वालक पनही है भेरे हृदय पर अधिकार कर कोड़ा है। में संगरका दान हो कर, भी उद्धा भर्गत रह कर अपने जीवन सुखी मानता छ। में भ्राने प्राण्ये भी मशार को प्रांचत प्रार्थ,

আমার প্রাণ হটতেও সংসারকে আমি অধিক প্রিয়তর জ্ঞান করিয়া গাকি। যখন মনে হয় যে.এই বিস্তৃত গৃহ অট্রালিকা উদ্যানাদি ভূ-সম্পত্তির আমিই এক মাত্র অধিপতি, তখন আমার হৃদরে আত্মগোরৰ আর ধরে না: মখন ভাবি যে এই পরম রূপবতী যুবতি আনার সহধর্মচারিণী হইয়া জীবন বোবন আমারই স্তখ সম্বর্জনে ও পরিচর্য্যায় উৎদর্গ করিয়াছেন, যখন দেখি অপত্য-গণ বেশস্থা ও ভোজনাদির জন্য একমাত্র আমা-রই মুখের দিকে চাহিয়া রহিয়াছে, যথন অবলোকন করি যে ভূত্য ও পরিচারিকাগণ বিনীত ও সতর্ক ভাবে আমার আজ্ঞার প্রতীক্ষা করিতেছে, ষ্থন দেখি রথ, গজ, বাজি রাজি আমারই জন্য দার-দেশে স্থসজ্জিত, তখন আমার নয়ন হইতে অবি-রল ধারায় আনন্দাশ্রু বহিতে থাকে। ব যখন আমার বিদ্যা ও যশঃ-কুত্রমের সেরিভে দশদিক আমোদিত হইয়াছে জানিতে পারিলাম, যখন আমার সাধারণ জন সমাজে অনুষ্ঠিত কার্য্য-কলাপ রাজ ঘারে সন্মানিত হইতে লাগিল, যখন শত ২ লোকের মুখে আমার প্রশংসা ধ্বনি নৃত্য করিতে আরম্ভ করিল দে দিন আমি স্থাের উচ্চত্য দোপানে আরোহণ করিলাম। সংসার আমাকে এই রূপে নানা সম্পদ-স্থবাসিত বুস্থম শহ্যায় শোহাইয়া সমাদর পূর্বক স্থানিদ্রায় অভিভূত করিয়া দিল। আমি মনের অহুরাগে, কল্পনার বেগে কতই আশ্চর্যা ২ স্বপ্ন দেখিতেছিলাম, স্দ্রে বেন স্থারপ্তি হইতেছিল; কিন্তু হা! অক্সাৎ আমাকে কে ডাকিল ! আমার স্তথের নিদ্রা ভঙ্গ হইয়া গেল। এখন বিষয় সম্পদের কোমল শহ্যা বেন কণ্টকাকীর্ণ বোধ হইতেছে: স্থময় সংসার যেন বিষম বিষধরবৎ আমাকে দংশন করিতেছে; ভোগ বিলাস বিকট বেশে আমাকে ভয় প্রদর্শন ও তাড়না করিতেছে। চিরদিনের আশা ক্ষেত্রকে বেন আজ উদর ভূমি প্রতীতি হইতেছে। আজ নশানকে পুতিগদ্ধের সমান, আত্মগোরবকে ঘোর রোরব মহানরক তুল্য ও প্রতিঠাকে শুকরী বিষ্ঠা সদৃশ বলিয়া ঘূণা বোধ হইতেছে। আজ বাস-ভবন কারাগার ও জ্রী পুত্রাদি তাবং সামগ্রী একত্র সম বেত হইয়া ষেন আমার বন্ধন শৃঙ্গল রচনা করিয়া-ছে এইরূপ অমুমান হইতেছে। হায়! আমার হুখ-ম্প-সমাত্রল নিদ্রা কে অক্সাংহ ভঙ্গ করিল,

करता इटं। जब समने आता है कि इस विस्तृत युक्त भी भहा लिका फुलवाड़ी मादि भूम सिका में की मालिक क्षं, तब मेरे कृदयमें दूला भाषागीरव त्रामिलता कि फूलानसमाता; जब मनमें देखता डं कि व परम रूपवती बुवितनें मेरी सहध केचा-रिणी डोकर जीवन यौवनको सेरे डी सुख श्री परि-चर्या के लिये उत्सर्ग किया है, जब देखता उडं सव लड़बेबाले वेश भूषा श्री भोजना देते खिने सरेकी भोर ताक रहे हैं, जब देखता ऊं कि सत्त्र भी प-रिचारिकागण विनीत श्री सतके हो हो कर सेरी ही बाहाकी प्रतीचा करते हैं, जब देखता इहं कि रथ, गज, वाजि राजि मेरे ही लिये हारहेगमें स-सजित रहते हैं, तब मेरे आ खोंसे खनिरल आनन्दकी शौग्र वहां करती हैं। मैं जानता कुं कि जब मेरी विद्या श्री यशके फूलके खगन्धमें दसी दिशा खवासित हो रहीं है, जब साधारण जनसमाजमें भेरा किया काज राजहार में समाजित होने लगे, जब संकड़ों भादमी के मखने सेरी प्रशंसा की ध्वनि उत्य करने लगी, तव ही में खखके उद्यतम बोपान पर चारो-इया किया। संसार्ने सुक्तको इसी भांति न[ना मध्यान खवा सत कुसुमग्यापर सोलाकर चादरपू-र्व्यक सुखनिहामें अभिभृत कर डाला। से अपने मनके प्रहाग से, क दनकि वेगसे किला प्रायय श्रावर्धे स्त्र देखता था जैना इ इदयमें अहत की एष्टि हो रही थी, किंतु हाय! अअस्मात सकी किसनें पुकारा। मेरी खख नींद टूट गई। अभी विषय सम्पत्की कोमल श्रया क हकाकी से वृक्त पड़ती है। सखमय संसार जैसा विषम विषधरका मा दंशन करता है, भोग विलास विकट रूपमे सभ को उराता भी धमकाता है, इतने दिनोंका अ भा चेत्र जैसे इषरभूमि कीसी देख पड़ती है। समानकी प्रतिगधके समान, प्रतिहाको श्रक्तरी जिला के तुल्य और श्राकागीरकको महाघोर रीस्व नरकके सहम जान पड़ते हैं भी ध्या खगती है। रचनेका घर कार गार सा ची गया है। मान होता है कि स्ती क्या पुन सबदी सब इवाहे ही कर मुभको बाधनेके खिये वेड़ी प्रस्तृत किये 🕏। इाय! केरी दुखछप्र समाजुल निद्राको चकमात भक्क किया। किसकी पायरको भी भेदन करते-

কাহার পালাণ ভেটিনী স্থমধুর বাণী আমার কটের হাররের মর্মাদেশে প্রবেশ করিয়া আমাকে ভারত করিল!!

অপূর্ব্ব রূপ মাধুরী দর্শনে হৃদয় পুলকিত হই-য়া উঠিল। হায়! চৈতন্য দান করিয়াই আবা-র তিনি কোথ।য় লুকাইলেন আর দেখিতে পাই-লাম না! মন তাহারই জন্য পাগল হইল। তাঁ-হাকে না দেখিলে আর থাকিতে পারিতেছি না। দে রূপের আদৃশ নাই, দে মধুর বাণীর উপমা নাই : তিনি বিজ্যদ্বং প্রকাশিত হইয়াই আমাকে সচেত্রন করিয়া কোন লীলা পটের অন্তরালে লু-কাইলেন, আর তাঁহার ততু পাইতেছি না। সং-দার আমাকে বারম্বার বলিতেছে যে উহা তোমার অমূলক চিন্তা, তোমার কল্পনা মাত্র, উহা স্বপ্নো-জ্বাদের একটা চক্ষল তরঙ্গ। কিন্তু এই প্রবোধ বাজে আমার মন মানিতেছে না আর মানিবেও न। जागात गन तमरे त्याहन मृद्धित जान्हर्या মাধুরি দর্শনে বিমোহিত হইয়া গিয়াছে; আমার প্রাণ তাঁহার দর্শনার্থ আপনাকে উৎসর্গ করিয়া বদিনাছে: আত্রা তাঁহাকে ছাড়িয়া আর এ দেহে থাকিতে চাহে না। হায়! এফণে কোথায় গে-লে ভাহার দশনি পাইব! কে আমাকে তাহার প্রত্তভুবণিয়া দিয়া ডিরদিনের মত কৃতার্থ করিবে!!

নংসার ভূমি আর আমাকে তোমার অপবিত্র হতে স্পার্শ করিও না। যিনি আমাকে ডাকিয়া লালত করিয়াছেন, আমি তাঁহার নিকট যাইব। তাঁহার অমৃত-নিঃস্যান্দিনী বাণী স্থারণে আমার এ-খনও শরীর রোমাবত হইতেছে। আমার নিদ্রো ভঙ্গ স্ইয়াছে, আর তোমার মায়াবিস্তারিত বিদ্র য় শব্যা স্থাকর বোধ হইতেছে না। আমি চলি-লাম সংসার! তোমার নিকট চিরদিনের মত বি-দার লইলাম। আমি সেই মন-বিমোহন মহাপু-রুষের স্বর লক্ষ্য করিয়া যাতা করিলাম!

যাহারা কেবল ভাঁহারই কথা কহিবেন, আজ হইতে ভাঁহাদেরই কথা শুনিব, যে পুস্তকে কেবল ভাঁহারই গুণানুবাদ ও নিগৃঢ় তত্ত্ব লিখিত থাকিবে তাহাই পাঠ করিব, যেখানে জাগ্রত পুরুষ বর্গ তাহার সহিত সদালাপ করিতেছেন, সেই স্থানেই গ্রমন করিব, যেখানে ভাঁহার অপূর্ব্ব মূর্ত্তি দর্শনার্থ

हारी समधुर वाणीने सेर कठोत हृदय समीदेशमें प्रकास करके स्भको जगा दिया!

धन प्रचारवा।

इत अपूर्व कप माधुरोका दशेन छोते छी 'इदय पुलकित छो गरा। इ.य! चैतन्य दान भर करके फिर कहां अल्पान हो गये, पुनर्दार देख न सका, मन उन्ही के ईत पागल इत्या। उन्को विन देखे थव रह नहीं सकता उदं। उस रूपका और अ:-दर्भनहीं है। उस मधुर वाणीकी उपमा नहीं है। वह केवल विजली की नाई चमक कर मुक्के सचेत-नकर किसी लीलापट हे कोटने किए गये, फिर उन के तबको न पाता इडं। संसार वारहार सुभाको कहता है कि यह तुम्हा ी अभूलक चिता है, यह ए क्हारी क यना सात्र है, वह खन्नो का सका को ह चन्द्रस तर हुई। किन्तु इस प्रवोध वाकाने मेरा मन नहीं मानता नहीं मानेगा। सेरा सन उसी भोडन सूर्ति । या वर्ष साधुरी दर्शन में विमाहित हो गया है , से त्पासों उन्यो है खेकी लिये श्रम-र्नको उत्सर्भकार डाला 😌 , 🖘 ा उन्हे को ;कार बीर द्रग िष्ठभें रहने नहीं चाहना हैं। हाय! दुस समय बाहां जाने व उन्कादर्शन पार्चगा १ शुक्तको कौन उन्का प्रकातल बताक चिरद्गितक क्षतार्थ करें 📳

मंगर: ह फिर तरा चप विच उत्तम द भी मार्श न का । जीन द भी प्रताबक ब जगुया है में उन्हीं की निकट जाउंगा। उन भी अहत निकालती छई वाणी करते से भेरा धरीर अनतक भी फुला न समाता है। भेरी नी स ट्टी, और तेरी माया से मारी छई विषय प्रध्याकी उखकर बोध न होती है। पत्रब में चने, मंगार! तेर निकट चिरहिन की निर्मित विदाय ने किता छां। मेंते वह सन विभोहन स-हापुरुष का स्वरको लव्य करते यात्रा करी।

जिन्हों ने के ल उन्हों की कया यह गी आज तिन्हों ही की क्या में छन्ंगा, जिस पुर्क्ष में उकी का गुणानुबाद वे निमूह तथा लिखा रहेगा उसही हीको पाठ कर्नगा, जहां कायत पुरुषोने उनते साथ सदालाप कर रहा है उसी स्थानमें जाउंगा, जहां उनकी ध्रुळ स्ति दर्शनार्थ कोइ पावल ध्र मुडान हो रहा है, त्रहांही विशास करंगा, जिन्हों-ने लोज लजा को तुच्छ मानकर गसीर साहस वी जोर शोरंसे उतका सनावार प्रचार कर रहा है

কোন পবিত্র অনুষ্ঠান হইতেছে, দেই খানে বিশ্রাম করিব, ঘাঁহারা লোক লজ্জা ভুচ্ছ করিয়া গন্তীর সাহসে উচ্চ নিনাদে তাঁহার সমাচার প্রচার করিতেছেন তাঁহাদের শরণাগত হইয়া সেই প্রিয়-তমের সংবাদ জিজ্ঞাসা করিব। আমি কথনও বনে বদিয়া ভাঁহাকে মনন করিব, কখন বা পর্বত কন্দরবাসি ঋষিগণের নিকট গিরি গান্তীর্যা সহ তাঁহার আশ্চর্য্য মহিমা অনুধ্যান পূর্বাক অগাধ গন্তীর সহায় ডুবিয়া গাইব, কখন কখন বন কুস্থম রাজিতে তাঁহার প্রদন বদন বিলোকন করিব, কখন গিরি নিঃসূত নির্মালনীর নদী তীরে উপবিষ্ট হইয়া চন্দ্র কিরণমিশ্রিত লহরী-মালার তাঁহার মধুর হাদ্য দর্শন করিব, কখন মহাঘোর মেঘ মণ্ডলের সঙ্গে ২ বজ্র গর্জনে তাঁহার প্রচণ্ড দোৰ্দ্বভ প্ৰতাপ ও মহিমা দেখিব, কথন পীক কোকিল কুজনাদির মধ্য হইতে তাঁহার স্তুতি পাঠ শুনিয়া ভাবণ শীতল করিব, কখন সমুদ্রের নীল-নীর নিনাদে ভাঁহার ত্রিভূবন শাসন বাক্য আকর্ণন করিব, কখন বা তাঁহার ভাবে উন্মন্ত হইয়া নৃত্য করিতে থাকিব।

সংসার! আর তোমার ক্রোড়ে নিদ্রা যাইব না। যে দেশে সন্ধ্যা নাই, শর্কারী নাই, যেখানে নিদ্রা নাই, স্বপ্প নাই, যেখানে তাপ নাই, বিক্ষেপ নাই, আমি সেই দেশের লোক পাইয়াছি। আমার নিদ্রা ভঙ্গ হইয়াছে। থাঁহার মধুর স্বর ও যাহার অপ্রার্থিত কুপা আমার নিদ্রা ভঙ্গ করিল, হা! সেই প্রিয় স্থা এক্ষণে কোথায়! আমি তাঁহারই শরণাপন্ন হইলাম।

প্রাণ সথে! যদি দয়া করিয়া নিদ্রা ভঙ্গ করিলে, তবে হস্ত ধারণ করিয়া তোমার অয়ত ধামে লইয়া চল। তুমি দয়া করিয়া দেখা না দিলে কেইই তোমাকে দেখিতে পায় না। শুনিয়াছি তুমি নাকি ভক্তের প্রতি দয়া করিয়া তাহার সহচর হইয়া থাক। তুমি সাধুদিগের সর্বাস্থ ধন। তোমার মহিমা অপার! দীনবঙ্কো! তুঃখী দেখিলে তুমি দয়া করিয়া থাক, দেশে দেশে সাধুদিগের মিকট এই সংবাদ শুনিয়া আজ তোমার দ্বারে আদিয়া উপস্থিত ইইয়াছি। অভয় পদে স্থান দান কর। হে হরে! তোমার পায়াণ ভেদী স্বরে সংসার স্বপ্প সংকুল মোহ নিদ্রাণভঙ্গ ইইয়াছে।

उन्हों के भरणागत उत्तरे करे प्रियत करे सम्बाद द्यासा कर्गा। में कभी बनमें वैठकर उनका मनन कर्गा, कभी पर्वत कल्टरशसी ऋषी श्रोंक निकट पर्ज्यतोपम गश्रीरता से उनकी पावर्थ में ह-मा अनुध्यान पूर्वक बगाध गमीर सलामें इव जा-उंगा, कभी कभी वन कुछम राजि में उनका प्रसत्र बदन दश्रेन क बंगा, कभी गिरि नि:स्त निकंस नीरपूर्ण नदी के किनारे उपिष्ट कोकर चन्द्रकिर खते मिली उर्द लहरीमाताने मध्यमें उनका मधर्षात्य द्र्यन करंगा, वाभी सहाघोर घनघटाके संगर्धी संग वज्ञ खिनिते जनके प्रचाड दोदे गड प्रताप को मांसमा देखहा, कभी की किल श्रादिके कूजनके मध्यमें से उनकी सुतिपार सुनकर अवगाको शीतस करंगा, कभी ममुद्र की भील नीर निनादसे उनकी विभावन शासन वान्य त्राक्त यो न करंगा, कभी उनका भावसे उमात हो कर तृत्य करता रक्त गा।

संसार! फिर तेरा गोदीपर मैंन सोउंगा। जिस देशमें सत्य नहीं, शबेरी नहीं, जहां निहा नहीं, स्वा नहीं, जहां ताप नहीं, विद्येपनहीं, मेंने उसी देशका एक प्रकाश पाया है। मेरी निहा टूटी हैं। जिनका सध्र खर बोजिन की प्रार्थन; पारी बिना छपाने सुभको जगाया है! वह दियस खा अब संदा! में उन्होंकी शरणापत हो है।

प्राण सखें यदि क्षण का के मुक्ते जगायों तो इस्त धारण किये आपकी अस्तप्रश्में ले चित्रये, आपकी द्या बिना के द न आपका दर्शन पाता है। सुना है कि आप भक्तकी और दया करके उसका सक्त द्वर वनते हैं। आप सिक्षों के पेस्त धन हैं। आपकी का हमा अपार है! हे दोन कर्यो! देश देशान्तर में साध्यों के निकट यह सम्बाद सुना कि आपने द: खियों की देखके दया की करती हैं, सोही में आज आपके दरवाजाते आ पद्धां था। अभयपद में ख्यान दी जिये। हे ही! आपकी पाषाणभेरी खरके संसार हपी स्वा समाजूब मोह निहा छुटी है इव अत्त-

পদ পীযুষ পান করিব। হে অভীষ্ট ফল দাতা। আমার আশা পূর্ণ কর।

শান্তিঃ, শান্তিঃ, শান্তিঃ. হরি ওঁ।

কাণপুর হইতে আমাদের জনৈক বন্ধ বেদার্থ বিপর্য্য সম্বন্ধে একখানি পত্র লিখিয়াছেন। শাননীয় শ্রীযুক্ত পণ্ডিত দয়ানন্দ সরস্বতী মে নবীন বেদভাষ্য প্রকাশ করিতেছেন তাহারই অর্থব্যভি-চার প্রদর্শ নই পত্র খানির মূল উদ্দেশ্য। বেদ ত্রিকাণ্ডে (কর্মা, উপাসনা ও জ্ঞান) বিভক্ত যিনি এক কাণ্ডীয় মন্ত্রের অন্য কাণ্ডের উপযোগী অর্থ করেন, বোধ করি এতাদৃশ ব্যক্তিকেই লোকে "কাণ্ডজ্ঞানরহিত" রলিয়া তিরকার করিয়া থা-যাহা হউক সাধারণের গোচরার্থ ও অব-ধান পূর্ব্বক বিচারার্থ পত্রখানি নিম্নে প্রকটন করি-লাম।

दिनार्थ विष्ठात ।

''ইদেত্বোজ্জে হা বায়ব হু দেবোরঃ স্বিতা প্রার্থ প্রেষ্ঠতমার কর্মণ আপ্যারধ্বমদুলা ইব্রায় ভাগং প্রজাবতী রণনীবা অষক্ষাসাব স্তেন ইয়ত মাঘশঞ্জদো প্রকা অস্মিন গোপতোস্যাত বহুবীর্য-জমানদ্য পশুনপাহি।"

_	যজুবেদ সংহিতা। ১।	
* कि ।	দয়ানন্দকৃত অর্থ	মহিধরকৃত অর্থ
इ रन	ইচ্ছা	র্ষ্টির জন্য
উত্তর্জ	পর†ক্রম	অর।দি রস নিমিত
*1	কা শ য়	(স্বাং) তোমাকে
ব∤রব	প্রাণাদি	ব∤যু্রূপ .
ृ	উহ.কে	
বঃ	সকলের	
সবিতা	পরমেশ্র	সবিভাদেবঃ প্রেয়ক
শ্ৰেষ্ঠতনায়	অতু:ত্য	উৎকৃষ্ট
कर्मा (व	यञ्जामि कर्मा	य छा
প্রার্থয়স্থ	সংযুক্ত করেন	প্রাপ্ত
ভাগং	ধন ও জ্ঞান	ছ্ম
আপ্যায় ধ্বম	উন্নতি প্রাপ্তি	র্দ্ধি
, ইক্ৰায়	পর্বৈশ্বর্য	ইব্রুদেবতা
প্রজাবতী	সম্ভানবতী	সন্তানব তী
অন্সীবা	আদি	আরোগী
অ্যক্ষা	যক্ষা রহিত	অযক্ষা
গোপতি	পৃথীপতি	গোপালক
100		

हिश्रभीष्टफलदाता! सेरी श्राशा पूर्या क रंगा। की जिये।

यातिः, यान्तिः, यान्तिः,रों अ! इि

कानपुर से इसारे जनेक मित्रने वेदका विपरीत श्रष्टी प्रकाश होनेका श्रास्थपर एक पत्र लिखा। माननीय श्रीयुक्त पिछित दयानन्दं सरस्रती जीने जी नवीन देदभाष्य प्रकाश कर रहा हैं! उसमें जो दिका उल्टा पुल्टा अर्थ लगाया गया सोई दे खावना पत्रका सूल क्यमिप्राय है। टेट् दिकायड (कर्म, उपासना वो ज्ञान) में विभक्त है। जिन्हें ने एक कागड़ के संव का भर्ष भ्रन्य कागड़का उप योगी कर लगावे, बीध होता है कि लोगोंने ए सा ए मा युरुषों को " काग्डक्कान कीन" कक्कर तिर-स्कार किया करता है। जो हो, माधारण जनोंके गीचरार्थ वो श्रवधान पूर्वक विचारार्थ उस पहकी इस मीचे प्रगट करते हैं।

वदायं विचार।

"इषेत्वोर्ज्जीला वायवस्य देशोवः मन्वता प्राः र्थयतु श्रेष्टतमाय कश्चेण श्राप्यायध्वमङ्चा इन्द्राय भागं प्रजावती रगासीया अयन्त्रासाव स्तेन इपत म। घशंजसी अवा श्रन्थिन शीपत्यीस्वात वन्नीर्यजमा नस्य पश्चन पाहि।

_			
	यजुर्वेद मं (इता । २ ।		
श्रं हा	द्यान ए छत अर्थ	महिधर छत अये	
इपे	इ चा।	र कि ते अर्थे।	
'च [ु] े	परान्तम ।	अप्रादिं रमके अर्थ।	
त्वा	श्रायय ।	(लां) तुमको।	
वायव '	प्राचादि ।	वायुक्ष्य।	
स्थ	उनको।।		
ৰ:	सवकी।		
सविता	परमेखर।	सवितादेव: प्रेरकः।	
श्रेष्टतमा य	श्रत्य सम ।	उक्ष छ।	
क मैं गो	यज्ञादि काभा।	यज्ञ ।	
प्रार्थयतु	संयुक्त करे।	घास ।	
भागं	धन वो श्वान।	दुग्ध	
श्रायायध्वम उन्नति प्राप्ति ।		रहि ।	
इन्द्राय	परमेश्वर्य	इ न्द्रदेवता ।	
प्रजावती	,सन्तानवती ।	सन्तानवती।	
श्रमभीवा	श्रादि।	षरोगी।	
भ यन्त्रा	यचा रक्ति।	श्रयका ।	

অদৃন্না	অহিংদা	অহিংস্য
অঘশাঞ্জস	পাপী	হিংস্ৰ ব্যান্ত্ৰাদি
८खन ं	চৌ র	চৌর
ইশত	উৎপন্ন	় সমর্থ
যজমান	ধার্ম্মিক	যজ্ঞ কৰ্ত্তা
পশুন্	গো,অশ্ব,হস্তী	লক্ষ্মী গোবৎসাদি
পাহি	রকা কর	রক্ষা কর
অস্মিন্	३ र র	এই স্থানে
ধ্ৰুব	নি*চয়	শ্ র

দয়ানন্দ কুতভাষার্—হে মানবগণ! পরমেশ্বর সকলের প্রাণস্বরূপ ভিনি ইন্দ্রিয়গণকে উত্তম কর্ম জন্য সংযুক্ত করিয়া, থাকেন। তিনি অন্নাদি পদার্থ, বিজ্ঞানের ইচ্ছা ও পরাক্রম লাভার্থ ধন ও জ্ঞানাদি শ্রেষ্ঠ গুণগ্রাম প্রদান করেন। মিত্রগণ! ভোমরাও উন্তি লাভ কর। বন। আমাদিগের পরনৈশ্বর্য্য প্রান্তির নিমিত আারোগী ও অযক্ষা সন্তান সম্ভতি এবং অহিংদা-যোগ্য বছতর গৰাদি পশু সংগ্রিদা দান কর। পাগী ও চৌর স্থাষ্টি করিও না। তুমি ধর্মাতাঃ, গো. অশাদি পশু, লক্ষী ও প্রাজাকে নির তুর রকা কর। ধার্মিকের নিকটেই এতাবং পদার্থ নিশ্চণ হইয়া । থাকে।

মহীবরকৃত অর্থ—হে প্রাশ লাখে ! জন্য তোমাকে ছেদন করা হইতেছে। শাথে। ভারাদি রদের জন্য ভোষাকে কোমল করা যাই-তেছে। হে বংনগণ! ভোমরা বায়ুরূপ, বায়ু-বৎ গমনশীল, নিজহ মাতার নিকট হইতে অন্ত্র দুরে গমন করিও না। প্রেরক পর্ম দেবতা স্বিতা তোমাদিগকে উভম তৃণপূর্ন বনে লইয়া বাউন। হে গাভিগণ! তোমরা যজ্ঞ সিদ্ধির জন্য ইন্দ্র-ভাগ ছুগ্ম রুদ্ধি কর। বনে ব্যাঘ্রাদি হিংল্র পশুগণ ও চৌর মণ্ডলী যেন ভোগাদিগকে হনন করিতে না পারে, কেননা ভোমরা প্রজাবতী, অরোগী ও অ-যক্ষা। তোমরা যজ্ঞকর্তার নিকট বর্দ্ধিত হওও নিশ্চল হইয়া থাক। হে পলাস শাখে! মানের পশুগণকে রক্ষা কর।

' পূর্ণ শাখাচিত্নতি, শালালীং ত্বেষেতেজ্জে-ব্যেতি বা চিছ্নন্নীতি বোভয়োস্তাকাণ্ডংক্ষত্বাৎ সং নময়ামীতিবোত্তর ইতি। "

মাতৃভিব ৎসান্ সঞ্হজ্যবৎমঞ্শাখয়োপস্পৃ-.হতি বায়রেছেতি।

गोपति	पृथ्वीपति।	गोपालक ।
श्रवशं जम	•	चिंम्च व्यात्रादि।
स्ते न	चीर।	चोर।
द्रशत	च् त्यग्र ।	ममर्थ ।
यजम।न	घासिका।	यज्ञकती।
पश्चन्	गो, श्रय, इस्ति,	लक्ती। गोवत्सादि।
पार्ड	रहा करो।	रता करो।
ऋक्किन्	द् सका ।	यहां
भ्रव	निश्चय।	स्थिर ।

द्यानन्दक्त भाषार्थ। "ह मनुष्य लोगों। वह परमेखर सो सबके प्राण श्रीर दुन्द्रियोंकी उत्त-म निर्मान लिये संयुक्त काते हैं वो अहादि पदार्थ, विज्ञानकी दुच्छा श्रीर पराक्रमके प्राप्तिके लिये धन श्रेर जानादि श्रेष्ठ गुराके देने हार है। है सिव लोगों! तुम भी उत्रतिको प्राप्त हो। है भगवन्। इम लोगोंक परमेखयेकी प्राप्तिक लिये वद्धत सा मलान जो श्ररोगी वो श्रयचा होय, और श्रहिंगा योग्य दक्त मा गी आदि पग्र मदेव नियत की जिये। पापी वो चोर डांकु सत उत्पन्न होय। श्राप धि परायण सनुष्यके मो अजादि, लही वो प्रजाकी निरत्तर रता की जिते। इस धार्भिक के समीप उक्त पदार्थनि बल होय।

महीधर कत अर्थ। ई पलाम माखे जनकी इष्टिके अर्थ तुमको केंद्रन करें हैं। गार्ख, अहा-दि रसी वर्ष तुमको जीमल करते हैं। है बत्सी तुम वायुह्मप, वायुनुच्य गमनशील हो, अपनि माता-श्रोंके सभीप से अन्यच हुर सत जाश्रो। प्रीरक प-दम देवता मविता तुमांको उत्तत स्या पूर्ण वनितं ली जावें। हिगाव! तुम यज्ञ मि विकेश ये द्रूको भाग, दुग्ध तृष्टि जरो। यनशं व्याद्मादि 'इंस्व पग्र अथवा चोर तुमे मारनेको वा चोरानेको ममध न होय क्यों कि तुम प्रजावती हो, श्ररोगी श्रीर श्र-यचा हो। तुम यजमानके यहां दृढि को स्टिर हो। हे पलाश शाखि! तम यज्ञ मानजा पशुनको रवाकरो।

"पर्गापाच्छिनित शालमली, लेपे लेक्जे लीत वाच्छिनश्लीति वो भदो खाका गडं चलात् सन-मयामीति वोत्तर इति।"

मात्मिवत्यान यञ्च कृत्य वस्तंत्र शाख्ये,पस्तृ इ ति वायवेस्य ति

দেবোৰ ইতি মাতৃনামেকাং ব্যাকৃতৈক্রং ভবতি মা ইক্রং বেতি ।

কাতাায়ন স্ত্র। ৪।

"ইষেয়া" এই মন্ত্র দারা পলাশশাখা অথবা সমীশাখা ছেদন করিবে। "উডেজ দ্বা" এই মন্ত্র দারা (সংনম্যামি) নমন করিবে। এই তুই মন্ত্রেই ক্রিয়াপদের আকাজ্ঞা রহিয়াছে। "বায়ব" এই মন্ত্র দারা গাভীগণের সহিত বংসরন্দের সংযোজনা পূর্ক্ত্রক একটা বংসের গাত্রে পলাশ শাখা স্পর্শ করাইবে। "দেবোব, এই মন্ত্র দারা একটা গাভীকে পৃথক করিবে, উহার তুঞ্জাদি ইন্দ্র দেবতার জন্য। "যজমানস্য পশুন্ পাহি, এই মন্ত্র পাঠ পূর্ক্ত্রক অগ্রিহোত্র স্থানে পলাশ শাখা স্থাপন পূর্ক্ত্রক প্রার্থনা করিবে ইতি।

শতপথ ভাষাণ—বজমানস্য পশুনিত্যগ্রাগরি-দান্তর্ব্য পুরস্তাচ্ছাথ্যমুপগৃহতীতি। শঃ পঃ মাধারটো দর্কের পর্ণশাথ্যা বৎদান্পা করোতি। বত্র বৈ গায়ত্রী দোমসচ্ছা পত্তদদাে আদরস্ত্যা অপাদস্তাভ্যায়ত্যপর্ণাঃ প্রচিচ্ছেদ গায়ত্র বা দো-মদ্য বা রাজ্জন্ত্র ভিন্না পর্ণো ভবভক্ষাৎ পঙ্গে নাম (পলাশ) শাখ্যা বৎদান্পা করোতি। ১।

তম চিছনতি ইষেপ্নোজে বৈতি রক্তিন্দ। হ সদাবৈ ধেকেতু জে তিতি বোরফীগছ্গ সে। জায়তে তকৈ তদাহ। ২।

ভাষার্থ—যজ্ঞকর্ত্তা পর্ণ শাখা দারা বংসগণকে
পৃথক করিয়া থাকেন। এক সময় গায়ত্রী পক্ষী—
রূপ ধারণ করিয়া আকাশস্থ সোমকে গ্রহণ করিবার
জন্য ধাবিত হইয়াছিলেন সেই সোমলতার একটী
পত্র ছিন্ন হইয়া পৃথিবীতে পতিত হয় তাহা হইতেই পলাশ উৎপন্ন ও গায়ত্রীর সম্বন্ধ নিবন্ধন উহা
ভাষারূপ বলিয়া প্রতিপন্ন হইল। এই জন্যই পলাশ
শাখা দারা বংসগণকে পৃথক করা বিধেয়।

"ইয়ের।" ও "উজ্জে তা" এতন্মন্ত্রর দার। পলাশ শাখা ছেদন করিবে। "ইয়েছা" অর্থাৎ রুষ্টীর জন্য, হে পলাশ শাখে! তোমাকে ছেদন করিতেছি। উক্ত রুষ্টি দার। অন্নাদি উৎপন্ন হইবে এই নিমিত্ত তোমাকে সংনমন করিতেছি।

ফতেগড়ন্থ পণ্ডিত শ্রীউনাদত কৃত অর্থ—দর্শপৌর্ণমাস যাগ জন্যই বাস্তবিক বজুর্ফোদান্তর্গত এই
কাণ্ডটী উক্ত হইয়াছে। ইহাতে পাঁচটী মন্ত্র
আছে। দর্শপৌর্ণমাস যাগে তিন ২ দ্বিঃ হইয়া

देवीय **इति मा** त्रणमेकां न्या करेन्द्रं भवति मा-इन्द्रं वेति।

कात्यायन स्व । ४।

श्रथं। ''इषेता'' इस मंत्र करके प्रसाश शा-स्वा श्रथना समीशाखा के हन करे, '' उर्झे ता'' इस मंत्र करके (संनमयामि) नमाने, इन दोनोही मं-चमें किया पदकी श्राकांता रही। ''वायवशा'' इस मत्र करके साताशों से नस्तोंको मिलाकर एक यसको पलाश शाखां से स्पर्श करे। ''दिवोव'' मंत्र करके एक गौको पृथक करे, उसका की रादिक इन्द्र देवताका होता हैं। ''यजमानस्य प्रसुन पाहि'' इस मंच करके श्रानिहोत स्थानके श्रागे पलाश शा खाको स्थापन पूर्व्वक प्रार्थना करे इति।

शत पथ हाह्या।

यजमानस्य पर्यानत्यम्याग् रस्यान्तरस्य पुरता च्हाखानुपर्यक्तीति। सः पः १।५।४।१।८। सर्वपर्णशाखया वत्सान् पाकरोति। यत्र वे गायत्री सोम सच्या पतत्त्तदस्याः श्रादरन्त्याः श्रपाद-स्ताभ्यायत्रपेष्यं प्राचिचेह गापत्रे वा सोमस्य वा राजस्तस्यति वा पर्णा भवतन्त्रात् पर्णे नाम (प-लाश) शाखया वक्षान पा करोति॥१॥

तमाच्छिनन्ति इषेत्रार्ज्ञ वोति व्यक्तित्राष्ठ यदा है पेत्रे त्युक्तंबिति या व्यवाद्यं सी जायते तक्षी तदाद ॥२॥

भाषार्थ। मी यज्ञकर्क्ता पर्धायाखा वे वत्सों को पृथक करता है। एक समय में गाय नी पत्नी कृप धारण कर स्वर्ग स्व सोम का ग्रहण करने की सगु ख धावन करी थी। उसही समय में सीमलताका एक पत्न कि ज हो के पृथ्वी दर गिरा उसमें से पलाग उत्पन्न उत्पन्न हो में प्रवीका सम्पर्क से वह ब्रह्म क्प उत्पन्न उत्पन्न हो । गाय वीका सम्पर्क से वह ब्रह्म क्प उत्पन्न वा हि । दुषेला श्रीर उर्जेला दूस मंच करके उस पलाश शासा को केदन करता है। "इन्षेला" श्रयांत् हि की श्रयं, हे पलाश शास्त्र त्रमको हेदन करते हैं। उस हि से श्रिका देश रसके अर्थ त्रमको संनमन करते हैं।

फिनाइस्य पिल्डित श्रीडमाइत्त कात अर्थ। "वा-स्तव से यज्ज्वें दका एकाल्डी दर्भ पीर्या मास याग की है। दर्भ पार्यमाच यागमें तीन तीन दिनः दोते हैं। श्रीम देवताकाः पुरोडास, दूद देवताः থাকে। অগ্নিদেবতার পুরোভাস ও ইন্দ্রদেবতার দিধি ও ছেয়া। অমাবন্যাতে অগ্নিহোত্র করিয়া প্রতিপদ প্রাতঃকালে দিধি হবন করিতে হয়, সেই দিধির হবনই যাগে প্রোগী হইয়া থাকে। এবং দিধি মন্ত্রপৃত করিয়া জমাইতে হয়। এই জন্যই পলাশ শাখা ছেদন, সংনমন, বংদকে স্পর্শ ও তাহাকে পৃথক্ করণ, গাভীকে যজ্ঞশালায় রক্ষণ, অন্যান্য গাভীগণকে বনে প্রেরণ, গৃহস্থিত গাভীর ছথে দেধি প্রেত্ত ও তদনন্তর তদ্বারা হবনাদি করা বিধেয়।

লেখকের মন্তব্য দয়ানন্দকৃত " হে মানবগণ " ইত্যাকার সম্বন্ধ ভাঁহার স্বকপোল কম্পিত বোধ হইতেছে, কেননা শতপথ ত্রাহ্মণ অথবা কাত্যায়ন সূত্রে এরূপ সম্বোধন নাই। আর্থমেত পরিবর্ত্তনা-ন্তর নিজ মত প্রতিষ্ঠা পূর্বক প্রতিপন্ন হইবার মানদে আর্য্যদিগের সর্ব্ব শাস্ত্র শিরোমণি একমাত্র বেদ্বাণীর মধ্যে এ কপোল কম্পনা জাল বিস্তার করিয়া তিনি অতীব গথিত কার্য্য করিয়াছেন। ইহাতে বেদার্থ বিচারানভিজ্ঞ অনেক ব্যক্তিই তাঁ-হার ভাষার্থ মাত্র পাঠ করিয়াই বিপণগামী ও বি-পদগ্রন্থ ইইবার সম্ভাবনা। বস্তুতঃ পলাশ শাখার সম্বোধনই এখানে স্থলত। ইহা দারা সঞ্জমাণ হইতেছে যে গণ্ডিত উমাদত কৃত অর্থ মহীধর কৃত অর্থের অনুগত ও শতপথ সম্মত। দ্য়ানন্দ কৃত বেদভাষ্য যদি সর্ব্বত্তই এইরূপ অসমীচান অর্থে প্রকাশিত হইয়া থ:কে তবে তাহ। আর্য্যাধ্যাবল-ষীদিগের অগ্রাহ্য ও নিতান্ত সনর্থকর হইয়াছে। সংস্কৃত ভাষার এক এক শক্ষের অনেকানেক অর্থ হইয়া থাকে; কিন্তু যথাযোগ্য স্থান, প্রকরণ আ-দি বিচার পূর্বক যদি অর্থ ব্যাখ্যা না করা হয়, তাহা হইলে সদর্শ প্রকাশ হওয়া অতীব তুফুর হই-য়া উঠে। কর্মকাগুরি মন্দ উপাদনা কাণ্ডে গ্রহণ লোক-প্রতারণা মাত। পণ্ডিতগণ এতদার। দি-षांख कतिता नहेत्वन (य, आक्रकान " मतस्व ीहे" স্বয়ং নিজ কুহকজালে লোক প্রবঞ্চনা করিতে প্র-র্ভ হইয়াছেন।

সম্পাদকের রাজ-সাক্ষাৎকার।

কিয়দিবদ অতীত হইল, মতিহারী আর্য্যধর্ম প্রচারিনী সভা কর্ত্ত্ক আহত হইয়া আমি চম্পারণে, গমন করিয়াছিলাম। মতিহারী সভার অবস্থা ও তাহাতে সাধারণের সহাসুভূতি দুর্শনে পরম

दिध वो दुग्ध। श्रमावश्रा का दिन श्रीनिश्चीय का रके प्रतिपदके दिन प्रातःकाल दिध का छवन शोता है। वह दिध मंत्रपृत करके (जमाई जाती हैं; तद्य पलाश शाखा केंद्रना, संनमना, वत्सको स्पर्श ना, पृथक करना, एक शौको यन्नशालामें रखना, मन्य गौश्चोंको वनों भेजना, ग्रहस्थित गौका दुश्व से दिध जमावना, तदनन्तर छवनादि करना क-र्मन्य है।

लेखकका श्रभिप्राय। द्यान दला "है मनुष्य लोंगी! यह सम्बोधन निज क्योल-किष्यत वोध होता है। क्यों कि एत पय ब्राह्म गुत्रवा का या-यन सूत्रभें यह सबोधन नहीं मिलता है। ऋषि-योंके मत के वदले निज मतकी प्रतिष्ठा पृर्व्व क प्र-तिपत्र घोनेकी इच्छा ने श्रार्थ लोगोंके सर्वशास-शिरोमणि एकमाच वदवाणीके मध्य में खक्रपोल कल्पना जाल विस्तार काको उन्होंने अती । गार्शित कार्य किया। इस में इतनी ही पूरी सक्षावना है मि वज्जत सा लोग जिन्होंने ददार्थ विचारने से समर्थ नहीं, वे दूनका बनाया ज्ञत्रा भाषाये मात्र पढ़ कर कुराइ पर जांगे दा। विषद्यस्त होंगे। यक्षां पलाश शाखाका च होधन खलभ है। इस मे प्रमागा होता है कि पिख्त उमादत्त छत अर्थ म-ही धर कत व्यर्थके पीषक को शतपय समात है यदि द्यानन्द कत वेद भाष्य द्सकी शीति सर्व व समनी चीन अर्थ करके पूर्ण द्वीय तो वह आर्थ धकीवल-क्वीयोंके अगुद्ध वी निास अनर्थकर इत्या। सं-स्कृत भाषाका इर्क शह नानार्थ वोधक है, किल यदि यथायोग्य स्थान, प्रकरम् श्रादि विचार पृञ्जेक अर्घ न लगाया जाय तो चर्ष प्रकाश होना अतीव क उन हैं। कथेका कीय मंत्र उपासना का किसे ग्रहण करना लीक भ्लावना है। पिछत लीग उपरोक्त व्याख्यान से समभ लेवें कि घाज कल स-रखती ही खर्य निज मोइन मंत्र करते लोग भुलाने मं तत्पर इडए।

सम्पादक का राज दर्शन।

योड़े दिन अतीत उड़या, मित जारी श्रार्थि भी प्रवारिणी समाने नुसारे उड़ये में चसारण में गया या। मितजारिस्य समानी श्रवसा श्री उसपर स- व्या सारायनी सहानुमूत देखकर परमशीति ला-

প্রতি লাভ করিলাম সভার সম্পাদক মান্যবর গ্রীমৃত বাবু উপেন্দ্রনাথ গঙ্গোপাধ্যায় ও বাবু দর-ব:রিলাল প্রভৃতির অনুরোধে তথায় "সংসম্ব" প্রদঙ্গে একটা বক্তা করিলাম। তদনন্তর আর্য্য কুল ভূষণ বেতিয়াধিপতির অভিপ্রায়ানুসারে আমি উক্ত বাবুদয় ও শ্রীযুক্ত কান্তিচন্দ্র মুখোপাধ্যায় মহা-শ্যু সুমভিব্যাহারে বেতিয়ায় গমন করিলাম। ত-থার প্রথমে ধীর প্রকৃতি ধীশক্তি সম্পন্ন শ্রদ্ধাভা-জন এী এী এী মামহারাজ কুমার হরেন্দ্র কিশোর সিংহ বাহাতুরের সহিত শুভ সাক্ষাৎ হইল। তাঁ-হার নতুংসাহ, ধর্মভার ও আর্য্য প্রতিভা দশ নে পরম পুলকিত হইলাম। তিনি ইতিপূর্ব হইতেই আমাদের কার্য্যের বিষয়ও ভারতে স্নাত্ন আর্য্য-ধর্মের পুনঃ প্রচারাদি চেষ্টার আভাস বিদিত ছি-লেন, এক্ষণে আমার প্রমুখাৎ ভারতের বর্তুমান ছদিনৈ আর্যাধর্মের পুনরুদ্দীপনা ও সংস্কৃত ভাষার উন্নতি সাধনের আবশ্যকতার বিষয় বিশেষরূপ অ-বগত হইয়া অধীর আনন্দ প্রকাশ করিলাম এবং ভজ্জন্য কোন সাই।য্য প্রার্থনা করিবার পূর্ক্বেই তিনি স্বয়ং অতি উৎসাহকর বাকো বলিলেন যে এই গুরুতর কার্যোর জন্য আমার দারা যুত দুর অর্থ সাহায্য হওয়া সম্ভব তাহা আমি করিব। এ-চার কার্যের জন্য তিনি আমার প্রতি যে রূপ ভ্-বে সহাত্মভূতি প্রকাশ করিয়াছিলেন, আল্ল-গৌরব প্রকাশ জন্য প্রমাদভয়ে তাহা উল্লেখ করিতে স্-হুচিত হইলাম তাহার উদার প্রকৃতি ও ধংর্মাৎ-সাহ দুশ নে আমি মনে মনে উ,হাকে শত শত সা-ধুবাদ না দিয়া থাকিতে পারিলাম না।

তৎপরদিন ভগবচ্চরণ পরায়ণ আর্য্য কুলাভ-রণ গুণগাহীগণাগ্রগণ্য মহামান্য বদান্যবর আজী প্রীপ্রীমনহারাজা রাজেন্দ্রকিশোর দিংহ বাহা-জুর সদর সাধু হৃদর মহোদরের সহিত শুভ সা-ক্ষাৎকার হইল। উঁ.হার পবিত্র প্রবীণ মূর্তি দশ নি করিলেই ভক্তি ও শ্রেদার উদয় হয়। যিনি কখন সোভাগ্যক্রমে একবারও তাঁহার শুভ দশনি লাভ করিয়াছেন তিনি তাঁহার বচন মাধুর্য্য, ঔদা-র্য্য, শান্ত সভাব, বিনয়, নিরভীমানীতা ইফাদেব-নিষ্ঠা, পরহিত ত্রত আদি দেবোপম সদগুণরাশির প্রশংসা না করিয়া থাকিতে পারেন না'। এপর্যান্ত কোন প্রার্থী রিক্ত হত্তে তাঁহার নিকট হইতে প্রতি নির্ভ হয় নাই। তাঁহার প্রত্যেক প্রজার মুখে

भ किया। सभा के सम्पादक मान्य वर श्रीयुत बावू उपेन्द्रनाथ गंगोपाध्याय वो बाबू दरवारीलाल आदि की अनुरोध से मैंने वक्षा "सत् संग " की आश्य पर एक बक्तृताकरी। तदनक्तर आर्थे कुल भूषणावे-तियाधिपति का अभिप्राय अनुसार मैंने उन दोनों बाबूयें वो त्रीयुक्त बाबू का क्लिचन्द्र मुखोपाध्याय म-इराग्यने संग बेतिया में जा पड़ांचा। वहां प्रथ-मत्: भीर प्रकृति भीशक्ति सम्पन्न श्रदाभाजन श्रीशी श्रीश्रीसम्बद्धाराजकुमार इरेन्द्र किशोर सिंह वहा-द्रका ग्रभ दर्भन पाया। उनके सद्त्वाइ धर्म भाव वो त्रया प्रतिभा देखकर परम पुलकित स्त्रत्या। उन्होंने इसका पूर्व की से इसारे कार्य के अभिप्रा-य बिदित या और एतना आभास भी पाया या कि भारतवर्ष में सनातन श्रायीधमीका पुनर्ज्वीर प्रचार ने लिये चेष्टा करी जाती है। भारतवर्षकी वर्त्तमान दुई-शाके दिन श्राया धर्मकी पुनक्हीपनाश्रो संस्कृतमा-षाकी उत्रति साधन को आवश्यकताके विषय मेर भुंइसे आब विशेष रूप विदित उद्ये अत्यन्त आनन्द प्रकाश किया और तदर्थ को इसाचाय्य प्रार्थना कर ने का अवसर दिये बिना उन्होंने अति उत्साइयुक्त वचनमे बीला कि दूस गुरुतर कार्यों के वास्ते इसके जहांतक हो सके तहांतक मैं मदद करंगा। प्र-चार कार्यके निमित्त उन्होंने मुभापर जिस भांतिसे सदानुभूति प्रकाम किया सो लिखने में में संकोच मानता इं, क्यों कि उससे दालगौरन प्रकाशार्थ मेरी इशान पद्ध चेगी। उनकी उदार प्रक्राति वो भन्मका उत्पाद्ध दर्शनकर हृद्यमें [उनको शत शत साध् बाद दिये जिना मुक्ते नहीं रहा गया।

तदन लर दितीय दिनमें भगवत चरण परायण श्रायं कुलाभरण गुणयाही गणागुगण्य महामान्य बदान्यवर श्रीश्रीश्रीश्रीमना हाराजा राजेन्द्रिकारीर मिंद बहादुर मदय साध् हृदय महोदय के श्रभ द-र्शन प्राप्त उच्चा। उनकी पिवत प्रवीणमूचि द-र्रन करने चीसे भक्ति वा श्रदा उपजती है। जि-क्होंने सीभाग्य करके एक बार भी उनका ग्रुभदर्भन लाभ किया उन्होंने उनके बचन ,माध्य, श्रीदार्थ, शान्त खभाव, बिनय, निर्मामीता दूष्टदेवनिष्टा परकित वृत चादि देवोपम सन्नुगो की प्रशंसा किये विना रंड नहीं सकती है। अवतक किसी याचक ने उनके निक्टिते खाली द्वाय नहीं सीटा। उनका हरेका प्रजान मुंहरे उनकी गुणानुवाद छनी जाती

তাঁহার গুণগাথা শুনিতে পাওয়া যায়। শ্রীনমহা-রাজার অভিপ্রায়ানুসারে মহারাজত্মার প্রধান দদ্যা,মণ্ডলী, ও অন্যান্য সহস্রাধিক লোক পরি-বেষ্টিত মহারাজার সন্মুখে একটা অনতিদীর্ঘ বক্তৃ-তা করিলাম। তৎপরদিন বিদায়কালে ভাঁহার সহি-ত মে বার্তাল প হইল তাহাতে তিনি আমাদের কার্য্য সম্বন্ধে যথেক দহ;কুভাবকতা প্রদর্শন করি-লেন এবং আর্যাধর্মের পুনঃ প্রচার কার্য্যের জন্য মথে চিত অর্থ সাহান্য প্রেসন বদনে প্রতিশ্রুত হইলেন। সেই দিন মহারাজকুমারের নিকটও বিদায় লইলাম। তিনি আমার বেতিয়ায় পুনর্গ-মন সম্বন্ধে ইচছা ও অনুরাগ প্রকাশ করিলেন। আমি জীবন সত্তে তাঁহাদের ভর্ম্রোচ্ত সংকার ও শিষ্টাচার বিশাত হইব না। এ দ্বাদাজ কর্তৃক যে বঙ্গ বিভাগে সনাতন আর্যাধর্মের যথা কথঞিৎ কতি হইয়াছে ও হইতে;ছ, তজ্জন্য শ্রীমনহারাজা ও মহারাজকুমার দাতিশয় বিরক্তিও কোভ প্র-কাশ করিলেন। ব্রাহ্মগণের আচার ব্যবহারকে উ,হারা অন্তরের সহিত দুবা করিয়া থাকেন। ভাঁ-হার রাজে (মতিহানীতে) আর্য্য ধর্মপ্রচারিণা সভা সংস্থাপিত হইয়া রাজ্যের মুখে জ্ঞুল করিয়।-ছে বিদিত হইয়া ভাঁহারা স তিশ্য প্রীতি প্রকাশ [।] করি≀লন এবং তৎসভারও নিয়মিত সাহ⊦য্য করি-(वन, श्रीकात कतिशादःन।

মহারাজ ভবনে স্থোগ্য বাঙ্গালীগণেরও বি-শেষ সমাদর দৃষ্ট হইল। তাঁহার সভায় ভট্রপশ্লী নিবাসী জানৈক পরমোদার প্রকৃতি শাস্ত্র জ্ঞান স-ম্পন্ন পণ্ডিত আছেন। তাঁহার চিকিৎসালয়াধ্যক ও চিকিৎসকও আমাদের বাঙ্গালী তাঁহার নাম মান্যবর শ্রীযুক্ত বাবু জয়গোপাল মুখোপ ধ্যু য়। ইনি মহারাজার একজন প্রিয়ভাজন, শান্তপ্রকৃতি ও স্তিকিৎসক। ইনি পাশ্চাত্য বিদ্যায় ব্যুৎপন্ন হইয়াও আর্যাধর্বেও ভারতীয় ভাবের নিতান্ত অনুরাগী ৷ ইহার সজ্জনোচিত সংকারে আমরা পরিতৃপ্ত হইয়াছি রাজভবনের ইজিনিয়ার শিশ্প-চভুর মাননীয় জীযুক্ত বাবু অন্বিকাচরণ গঙ্গো-পাধ্যায় মহাশারও বঙ্গদেশ ানী ভাঁহার তুল্য ধীর ও শান্ত স্বভাবের লোক অতি অপ্টে দৃষ্ট হয়। ভাঁহার সদ্যবহার ও আমাদের কার্য্যের সহযোগী-তা জন্য তিনি আমাদের চিঃমাণীয়। •

পাঠক মহদেয়গণ! এীমন্মহারাজা ও মহারা-

है। महाराज कुमार, प्रधाम सदस्य मा ख्लीयो अन्यान्य सहस्राधिक लोगोंसे परिकेष्टित महाराजके सम्मुख उनका श्रभिप्राय श्रमुगार मैंने एक श्रमति दीर्घ बक्त ता करी। नत परदिन मेरा बिदाय का-समें उन्ते जो बार्तालाप ऊर्द थी उस समय उ-न्होंने इमारे कार्या के श्रोर यथो चित सहान्भावक-ता देखाई श्रीर श्राया धर्माता प्रनः प्रचारके श्रय प्रमत बदन कमल से स्बीकार किया कि ययोचित माधाय करेगा उसी दिन महाराज जुमारसे भी बिदाय लिया; उन्होंने भेरा बेतिया में पुनर्गमनार्थ इ च्छावो अनुराग प्रकाश करी। में जीवन भरमें उन्होंके भद्रोचित सत्काक विशिष्ठाचार न भ्लूङा ! ्राह्मसमाजों के द्वारा वङ्ग विभागमें सनातन त्रार्थि । मां को जो कुछ हानि उद्धर वो होती जाती है त-विभिन्न यीमयहाराजा वो महाराजकुनार श्रत्यन्त बिरिक्त वो खेद प्रकाश किया। बाह्म लोगों के आ चार व्यवहारादिको उन्होंने दिलने घुगाकी करती है। उनके राज्यमें (मतिहारी; में) श्रार्था भन्नी प्रचारिणी सभा संस्थापित द्वाती उत्तर जो राजका सुखोज्जल करी इस्ते उन्होंने गातिशय शान ह प्र-काश किया और उस समाको नियमित सहायता करतेमें भी स्वीकार किया।

मद्याराज भवनमें सुयोग्य बंगदेश वासियोंके भी समादर इट इच्छा। उनकी सभामें सहप्री निवामो एक पिछ्त रहते हैं। उन्होंने परमीदार प्रकृति वी शास्त्रज्ञान संपन्न है। उनके चिकित्सा-लयाध्यच को चिकित्सक भी इक्षारे एक बंगाली है। उनका नाम मान्यवर शीयुक्त बाबू जयगीपाल सु-खोप।ध्याय। इन्होंने महाराजाक दियभाजन, शान्त प्रकृति वो सचिकितसक है। इन्होंने श्रंग-रेजी विद्यारे व्युत्पन इस्ये भी श्रार्था धर्म वी भार-तिय भावके एका त अनुरागी है। इनका राजनी-चित सत्कारसे इस परिष्ठप्त इतये। राजभवनके इन्हीनियार जिल्पचतुर माननीय शीयुक्त बाबू श्रम्ब काचरण गङ्गोपाध्याय सङ्घाषय भी वंगदेश बासी है। द्वनका तुल्य भीर वी शान्त स्त्रभाव का पुरुष स्रत श्रुवदेखा जाता है। तिनका सदावहार वो हमारे कार्यकी सहयोगिता के लिये उन्होंने इमारे निर-स्ररणीय रहा।

জকুমার আমাদের প্রস্তাবিত ভারতের এই গুরুতর কার্যে কি রূপ সাহায্য করেন, ইহা জানিবার জন্য আপনারা ব্যে হইয়াছেন। আশা করি তাইারা "শুভদ্য শীঘ্রং" ছির করিয়া নিজনিজোচিত দেয় অর্থ প্রেরণ করিবেন। আম্রাও প্রফুল্লাটিতে রু-তজ্ঞতা পূর্বাক তভাবং প্রাণ্ডি স্বীকার করিয়া আ-প্রাদিগের আমনল বর্জন করিব।

বিশেষ জফীকা।

ভারতবর্ষের দেশ দেশান্তরে সনাতন আর্ব্য ধর্মের (ধর্মপ্রচারাদি নিয়োগ দ্বা) প্নরকীপ-নার্থ ও হানে হানে সংফৃত বিদ্যালয়াদি প্রতিষ্ঠা পূর্বেক সংফৃত ভাষার পুনক্রতি বিধানার্থ আফা-দিগের প্রভাবিত এক লক্ষ টাকার মূল ধনের পূরণ জন্য এককালীন দান স্বীকার। রায় অন্নদাপ্রসাদ রায় বাহাছ্র, কাশিমবা-

জার ৪০০৩ জার ৪০০৩ জার ৪০০৩ জার ৪০০৩ জার ২০৩ জার বাবু রামপ্ররাদ দাস মুঙ্গের ২০৩ কৈ বিধায়িনী সভা প্রের ২০৩ মতিহারী আর্থ্যদর্শ্বপ্রচারিনী সভা প্র ২০৩ বিবিধ প্রক্রিকানজী এসাদ বরহরোয়া প্র ২২১

আশা করি ভারতহিতৈষি মহাত্রা মাতেই আ মাদের প্রস্থাবিত এই গুরুতর কার্য্যে মহাস্কভাব কতা ও সহায়তা করিবেন। ধর্মার্থেও ভারতহি-তার্থে বাঁহার যাহা সাধ্য তাহা অনুগ্রহ পূর্বক ম্-স্পের্ প্রাধ্যধর্মপ্রচারিণা সভায় ধর্মপ্রচারক পত্র সম্পাদকের নামে পাঠাইবেন। ধর্মপ্রচারকে ও অন্যান্য প্রকাশ্য সংবাদ পত্রে তত্তদান প্রাপ্তি ক্রত-জ্ঞতাসহ বীকৃত হইবে। ভগবান্ দাত্বর্গের ক-ল্যাণ করিবেন। এককালীন দান ভিন্ন মাসিক্ রতি প্রাথনীয় নহে।

মূরের আর্যা**ধর্ম-** শ্রীশ্রীকৃষ্ণপ্রসন্ন সেন।
প্রচারিণী সভা। সম্পাদক।

पाठक महोद्यगण! श्राप लोग दूस लिये व्याप छि होंगी कि शीमलाहाराजा ो महाराजकुमार ने हमारे प्रसावित भारतयके । इस गुकतरकार्य में किस मांति माहाव्य रें। में श्रामा करता छ कि अन्होंने ''मुभस्य भीतं," ियर जानकर निज निजीचित दान योग्य श्रये प्रेरण करेंगे। इस मी प्रभुद्रचित्त से छतहतापूर्व्यक तिस्की प्राप्ती स्वीकार करके श्राप सोगेंके श्रान इ बर्डन करेंगे।

विशेष दृष्टव्य।

हनार प्रसावित एक अन रपने के मूल धन की जीने इस लिये जमा करी जाती है, कि धनी प्रचारकादि नियत करते भारतवर्षीय देश देशान्तर में सनातन आर्थयकी पुनक्दीपना वो खान खान में संस्कृत विद्यालय श्रादि प्रतिष्ठा पूर्विक मंस्कृत भाषाकी पुनर्वात की जाय, तद्थे एकका जिन दा-न स्वीकार।

राय श्रवदात्तचाद राय वचादुर काणि
भवाज्य १००००

श्रीयुक्त बाबू रामप्रमाद दास मुंतिर २०००

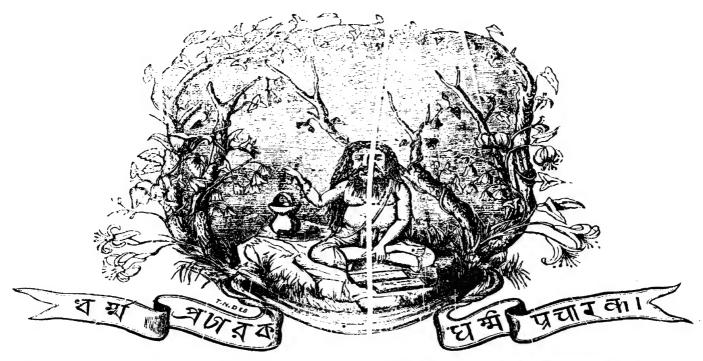
सेयद्पुर उन्नित विधायिनी सभा (प्राप्त) २००

मित्रिहारी श्रार्थभक्षेप्रचाविणी सभा ,, २००

विविध , १५५)

श्रीबाबू श्राखीरीकांद जी प्रमाद ,, १२०

हम आया करते हैं कि भारतके हित चाहनेहार सहसामान ही हमारे प्रस्तापित इस अतीव
गुरुतर कार्यमें सहानुभावकता नों सहायता करें।।
धर्मार्य नो भारतका हिताय जिल्होंने जो कुछ हेसके सी अनुग्रह पूर्व क मंगर आर्यधर्म प्रचारियी
तभा में धर्मप्रचारक पन सम्पादकके नाम से भेजें।
धर्मप्रचारक थे। अन्यान्य प्रकाश्य सम्माद पत्रो में
छतश्वता पूर्व क दान प्राप्ति स्तीकार की जायगी।
भगवान दाता श्रीका कल्याया करें। एकका लिन
दान छोड़ने मासिक हित्त प्रार्थनीय नहीं है।
मुद्धेर शार्क धर्मश्वीक प्राप्त सन।।
प्रचारियी, सभा।

''এক এব হৃহদ্ধর্মে। নিধনেহপ্যস্থাতি যঃ। শরীরেণ সমং নাশং সর্ক্রন্যভূগচছতি।।' " एक एव सम्बद्धी निधनेऽप्यनुयाति यः। श्रीरेण समं नाशं सर्वमन्यन्तु गच्छति॥"

৪ র্ম ভাগ। ত্রু সংখ্যা।

শকাবন। ১৮০২। অগ্রহায়ণ পূর্ণিমা। ४ र्घ भाग। ३० संख्या। यकान्ता १८०२। अग्रहायगापूर्णिमा।

রাম গীতা।

(পূর্ব্ব প্রকাশিতের পর।)

উপদংহার।

রহস্যমেতচ্ছুতি সার সংগ্রহং
মরা বিনিশ্চিত্য তবোদিতং প্রিয়াৎ।
যত্ত্বে তদালোচয়তীহ বুদ্ধিমান্
সমুচ্যতে পাতক রাশিভিঃ ক্ষণাৎ।। ৫১॥

যদিও শ্রুতি সমুহের সার সংগ্রহ অত্যন্ত গুহাতম তথাপি তোমার কল্যাণের জন্য আমি ভতাবতের স্থির সিদ্ধান্ত করিয়া কহিলাম। যে ধীমান্ পুরুষ এই শ্রুতিসার সংগ্রহ পর্যালোচনা করেন তিনি তৎক্ষণাৎ সমস্ত পাপ হইতে বিমুক্ত হয়েন।

জ্ঞান শাস্ত্র আলোচনা করিলে অজ্ঞান বুদ্ধি বিনফ হইয়া যায়, এবং জ্ঞানোদ্য জন্য অজ্ঞানকৃত কশ্বও ভশ্মীকৃত হয়।

राम गीता।

(पूर्विप्रकाशित से आरगे)

उपसंचार।

रहस्य ति त्रात् संतर्षं सया विशिधित्य तबोदितं प्रियात्। यद्भे तदालोचयती ह बुडिमान् समुध्यते पातकराशिभिः चणात्॥५८॥

यदिन श्रुति संपृष्ठते सारसंश्रम् श्रुतीव गुष्टा हैं
तथा प त्म्हारा कल्याणार्थ में ने छनस्यों का
स्थिर सिंडान्त करके कह दिया। जो धीमान
पुरुष इस श्रुति सारसंग्रह की पर्यालोचना किये
करते, उन्होंने उसही चर्यामें समस्त पापसे विभुक्त
हो जाता है।

श्रान शास्त्र की श्रासोचना करके श्रशान बुद्धि विनष्ट को जाती के श्री श्रामोदय को ने से श्रशान से किया इत्था कथा भी भस्ती भृत को जाता है (ভাতর্যদীদং পরিদৃশ্যতে জগন্মায়ৈব সর্ব্বং পরিহৃত্য চেতসা।
মন্তাবনা ভাবিত শুদ্ধ মানসং
স্থা ভবানন্দ ময়ো নিরাময়ঃ !। ৬০ ॥

হে ভ্রাতর্লক্ষণ! যদিচ এই জগৎ স্পেষ্টতঃ
দৃষ্ট হইয়া সভ্যবৎ প্রতীত হইতেছে তথাচ এই
সমস্ত বস্তুকে মায়াময় মিথ্যা জানিয়। মন দারা
তৎসমস্ত পরিত্যাগ পূর্বক পরমাজা স্বরূপ আমার
সন্থা চিন্তায় নিমগ্ল ও বিশুদ্ধ চিত্ত হইয়া স্থা হও
এবং প্নঃ প্নঃ জন্ম মরণাদি রূপ ব্যাধি বর্জিত
হইয়া সচিচদানন্দ স্বরূপে বিরাজ কর।

যঃ সেবতে মামগুণং গুণাৎ পরং
হলা কলা বা যুদি বা গুণাজকং।

দোহং স্বপাদাঞ্চিত রেণুভিঃ স্পৃশন্
পুণাতি লোক ত্রিতয়ং যথা রবিঃ।। ৬১।।

যেমন রবি কিরণ জালে ভূবন পবিত্র হয়
তক্ষপ যে ভক্ত ব্যক্তি নিয়ল চিত্তে আমাকে
মায়াতী ও ত্রিগুণ রহিত বিদিত হইয়া অর্থাৎ
আমিই পরব্রহ্ম ইদৃশ অভেদবুদ্ধিতে আমার পূজ।
করেন কিষা লীলাদিকালে আমাকে সত্র গুণাজ্বক
জানিয়া আরাধনা করেন তাঁহার চরণরেণু স্পর্শে,
ত্রিলোক পবিত্র হইয়া থাকে।

় এতং শ্লোকে ভক্তবংশল ভগবান্ অনুরক্ত দেবকগণের সম্মাননা ও সম্বর্জনা করিয়া অভেদ ভাবের পরাকাষ্ঠা প্রদর্শন করিলেন।

বিজ্ঞানমেতদখিল শ্রুতি সার্মেকং
বেদান্ত বেদ্য চরণেন ময়ৈবগাঁতং।
যং শ্রদ্ধা পরিপঠেদ্গুরুভক্তি যুক্তো
মদ্রূপ মেতি যদি ম্বচনেযু ভক্তিং॥ ৬২ ॥
বেদান্ত বেদ্য পাদপদ্ম বিশিষ্ট আমার কথিত
সমস্ত শ্রুতির সারভাগ স্বরূপ এই গাঁতা যিনি
শ্রদ্ধা পূর্বক পাঠ করেন, তিনি আমার বাক্যে
বিশ্বাস করিলে, গুরুভক্তি যুক্ত হইয়া আমার সারূপ্য লাভ করেন।

ইতি ভীমদ্রামগীতা সমাপ্তা।

भातयदीदं परिष्टायतं जग-नाथैव सर्वे परिष्टत्य चैतमा। महावना भावित ग्रंड मानसः स्वति भवानन्दमयो निरामयः॥ ६०॥

हे स्नात लंदाण! यदिच यह जगत स्पष्ट कप देख पड़ता उद्या चत्य मालुम होता है तथापि इन चमन्त वत्तृशों को मायामय मिथ्या जानकर उन सक्को मनसे परित्याग पूर्व्य क परमात्मा स्वरूप जो मैं उद्यो, मेरी चत्वाकी चित्तामें निमान वो वि शुड़ चित्त हो कर सुखी होशो श्री वार बार जना मरणादि क्ष ब्याधि से रहित होकर सविदान द स्वरूप यने हुए विराज करते रहो।

> यः स्वते मामगुणं गुणात्परं हृदा कदावा यदिवा गुणात्मकं। मोऽहं खपादांचित रेणुभिः सृशम् पुणाति लोक वितयं यथा रविः॥ ११॥

जैसा सूर्य किरण समूच से अवित्री पिनत को जाती है उस की रीत जी भक्त पुरुष निकाल चिन से सूभकों सायातीत वो तिशुण रिक्त विद्त को कर अर्थात में की परत्रहा उड़े इस भांति अनेद बुद्धि करके सुभको पूजें अथवा लीलादि के समय सत्व-गुणात्मक जानकर आराधना करें ऐसे महात्मा का चरण देशका सार्थने तिलोक पिनत हो जाते हैं।

इस श्लोक करके भक्तवस्थल भगवान ने श्राप्तक सेवकों की सर्व्यादा वो बढ़ाई करके श्रभेद भाव की पराकाष्ट्रा देखलाई है।

> विज्ञानमेतद्खिल श्रुतिसारमेकं ददान्तवेद्य चरणेन मयैव गीतं। यः श्रुद्धया परिपठेद्गुरुभक्ति युक्तो मद्रूपमेति यदि मःचनेषु भक्तिः॥६२॥

देदान्त आदि जान से विदित होने का योग्य पर कमल से युक्त मेरी कही हुइ सारी श्रुति का मारांशक्रप को यह गीता है, अहा पूर्वक को ने इस को पाठ करेगा, मेरी वातों पर यदि उसका विखास रहे तो वह गुक्त भिक्त होते छए मेरा साहस्य लाभ करेगा।

इति श्रीमद्रामगीता चमाप्ता।

জীব, ঈশ্র ও ব্রন্ম।

'জীব, ঈশ্বর ও ত্রেশ্ব লাইয়া বাদ শুবাদ রুণা জম্পনা মাত্র বলিয়া বোধ হয়, বস্তুতঃ তিনেই এক ও একেই তিন। একমাত্র ত্রেশ্বই তিন তিন নামে শাস্ত্র ও লোক ব্যবহারের নিয়ামক, পালক ও রক্ষক হইয়া থাকেন। ত্রেশ্ব শাস্ত্র ব্যবহারের নিয়ামক ও কেবল মাত্র শব্দের প্রমাণীভূত এবং জীব ও ঈশ্বর ইহলোক ও পরলোক নিয়ামক, পালক ও রক্ষক স্বরূপে প্রত্যক্ষ ও জন্মান প্রণালীভূত সত্য। ত্রেশ্ব প্রত্যক্ষ প্রমাণাণ, ঈশ্বর অনুনান প্রামাণ্য, জীব প্রত্যক্ষ প্রামাণ্য। ঈশ্বর পরলোক নিয়ামক, জীব ইহলোক নিয়ামক, ত্রশ্ব প্রায়াণাতীত।

তৃষ্মান্মুমুক্ষভিরৈ ব মতি জীবেশ বাদুরোঃ। কাৰ্য্য। কিন্তু ভ্ৰহ্মতত্ত্বং বিচাৰ্য্য বুধ্যতাঞ্চ ভৎ॥ • অতএব মুমুক্ষু মহোদয়গণের জীবেশ্বরাদি বাদ বিচারে প্রান্ত হওয়া বিধেয় নহে কিন্তু শাস্ত্র দ্বারা সর্ব্বথা ভ্রহ্মতত্ত্ব বিচার করিতে থাকিবেন। শাস্ত্রীয় রীতিতে জ্রন্ম বিচার পূর্ব্বক অনুমান বা প্রগাঢ় পরিচিন্তন দারা তাঁহার ঐশর্য্য মনন করিয়া প্রতাক্ষ আতা সভায় ভাঁহাকে লাভ করিবে। বিচারার্থ বৈত কম্পনার আশ্রমনা লইলে অবৈত প্রশাতত্ত্ব নির্ণিয় হয় না, স্ত্রাং তত্ত্বেভাগণও ঈশ্ব সংজ্ঞ। দিয়া গুরু ও লঘু ভাব স্থাপন করিয়াছেন সত্য কিন্তু তত্ত্বোধ উদয় হইলে এতাবং নিতান্ত নিপ্তায়োজন হইয়া পড়ে। যে কারণকে উপলক্ষ করিয়া এক বস্তুর ত্রিধা কম্পনা প্রতীতি হয়, সেই বস্তুর প্রতি লক্ষ্য ভ্রিরাথিয়। সেই কারণের অন্মেশণ করা বৈতে বিচার ও অবৈতে সিদ্ধান্ত লাভ হইয়া থাকে এই ষড়ৈশ্বর্যাময়ী মায়া বা অবিদ্যা দেই কারণ বলিয়া কথিত হইয়াছেন। এক অথও চিদ্পতে এই মায়া ও অবিদ্যার অন্তরায় বশতঃ জীবেশ্বরময় দ্বৈত জগৎ প্রতিভাসিত হইতেছে, বিচার দারা সেই কারণ বিদিত হইলে অখণ্ড চিদ্রূপ প্রত্যক্ষ হইবার কোন প্রতিবন্ধক থাকেনা। এই প্রত্য-ক্ষের নাম অপরোক্ষানুভূতি, উক্ত অন্তরায়ও ছুই প্রকার; আনন্দ ও বিজ্ঞান। মায়া আনন্দের মূল ও অবিদ্যা বিজ্ঞানের কারণ। ঈশ্বর মায়াবী আনন্দ্রময় এবং জীব মায়িক (অবিদ্যার্যুক্ত) বিজ্ঞান ময়। এ উভয়ই কাৰৈত চৈতন্য, স্বরূপ সম্বার

जीव, ईश्वर ग्रे। बुह्म।

कीन, ईखर को बहा के विषय में बाद जिवाद करना हथा जन्मना मात्र बोध होतो है, वंहतः तीनों ही में एक दूप वो एक की में तीनो दूप विद्यमान हैं। केवल एक बहा ही मित्र मित्र नाम में शास्त्र वो लोक व्यवहार का नियला, पालन कत्ती वो रत्ता करनेहारे वनते हैं। बहा जी है मो शास्त्र व्यवहार का नियामक वो केवलमात्र शाद्र प्रमाण के यांग्रा है, श्री जीव वी ईखर इस लोक वो परलीक के नियामक, पालक वी रत्तक दूप करके प्रत्यन्त्र वो अनुमान प्रमाण में मत्य उहरते हैं। बहा श्रृति के प्रामाण्य, ईखर श्रनुमान के प्रा माण्य वो जीव प्रत्यन्त प्रमाण है। ईखर परलीक के नियामक वो जीव इस लोक का नियामक वो इह्य प्रमाणातीत हैं।

> तस्मा सुमृत्तुभिनेव सतिर्जाविश्ववादयीः। कार्याः किन्तु ब्रह्मतवः विचार्य्यमुख्यतां चतत्॥

अतएव जीवेखरादि के विषय में बाद विताहा करना समत्त महोदयोंके उचित नहीं, किन् क्षेवल शास्त्रद्वारा मर्ज्जशाबद्धातस्त्र विच!र्ते रहेते। शास्त्रीय रीति में ब्रह्मविचार पृज्येक दनुमान वा प्रगाढ़ चिरन द्वारा उनके ऐश्वर्य मनन करके प्रस्त्रच श्राता मलामें उनकी लाभ करेंगे। विचारकी ममय हैत क उपनाका श्राश्य किये विना श्रहेत ब्रह्मतव नहीं निरूपण झोता है, सतरां तफ्रवेत्तायोंने जीव वो ईख़र इतनी संज्ञा लगाकर गुक्ते लघ भाव स्थापन किया सद्दी, किन्तुतः व्रबोध द्वीतं सं एता-वत नितान्त निषप्रयोजन हो पड़ते हैं। जिम जिम कारण को अवल खन करके एक वनकी विधा वाल्यना प्रतीति होती है. उसही वसु के श्रोर लहा ट्ट करके कारण का अविषण करना आवश्यक है। बैत करके विचार वो अद्देत भावमे सिडान्त लाभ होता है। षहै अवर्थे मयी माया वा श्रविदाही वहीं कां रण करके कही गयी है। एक अखण्ड चित्रस्त में यदी माया ना अविद्या का व्यवधान पशात जी-विश्वरमय द्वेत जगत भामित है। रहा है। विचार को दारा उसदी कारण को बिदित दोने पर अखन्छ चिद्रूप प्रत्यच कोर्नमें कोई वाधा न रहेगी। दुर्गप्रस्यचका नाम ''श्रपरे) नानुभृति'' करके जानना। उक्त अलराय भी दी प्रकार को हैं, श्रानन्द् वो विद्यान । भाया श्रानन्द कावी श्रविद्या विज्ञान का सूल कारण है। ईखर सायावी धान रू सय वो जीव मायिक (अविद्यायुक्त) विज्ञान स्य है। १न दोनें दी गरेत चैतन्य सक्दप सवाकी কম্পনা মাত্র। পুরুষের অবস্থা বিচার করিলেই এতাবং সংশয় বিদূরিত হইবে।

জীব ও ঈশ্বরে বৈত জগৎ রহিয়াছে সেই জন্য সূল, স্ক্ম ও কারণ এতচহরীর এয় দৃষ্ট হয়। এই শরীর এয়ের নামই তৈলোক্য। এই শরীর আছে বলিয়া অবস্থা তিত্য়ও বিদ্যমান রহিয়াছে। যথা বাল্য, যৌবন,জরা ও জাগ্রত স্বপ্ন ও স্থয়ুপ্তি। একটা অঙ্গুরের যেমন ছুইটা পত্র হয় তজ্ঞপ এক মূলা প্রকৃতি মায়ার বিজ্ঞান ও আনন্দ নামক ছুইটা রম্ভ হইতে জীব ও ঈশ্বর কম্পেনা করা নিতান্ত অমূলক নহে। যতদিন জীবের জীব ও ঈশ্বর বৃদ্ধি থাকিবে ততদিন হৈত জগংও পরিদৃষ্ট হইবে এবং যথন অথও চৈতন্য স্থরূপ পরভ্রম্মে জীব ও ঈশ্বর-রূপ কম্পেনা বিনষ্ট হইবে দেই সঙ্গে সঙ্গেই ভারত শান্তি হইয়া যাইবে। এই অবস্থাই প্রকৃত ভ্রম্মজ্ঞানের অবস্থা বলিয়া অভিহিত হইয়া থাকে।

" ঈক্ষণাদি প্রবেশান্তা স্প্রিরীশেন কিপিতা,, এতিচ্ছু তি বাক্য দারা প্রতীতি হইতেছে যে ঈশ্বই কর্তা,কেননা পর্যালোচন হইতে অনুপ্রবেশ পর্যান্ত তাবদ্যাপারই ঈশ্বরের কার্যা; অক্ষেতে কার্যা আরোপিত হইল না, কেননা ভ্রন্ম চৈতন্যস্বরূপ নিজ্জিয়। এখানে যেরূপ ভ্রন্মে ও ঈশ্বরে ভেদ বাপদেশ আছে তদ্ধপ জীব ও ঈশ্বরেও ভেদ প্রদর্শিত হইতেছে।

"জাগ্রদ,দি বিমোক্ষান্তঃ সংসারোজীবকম্পিতঃ"

জাগ্রত হইতে মুক্তি পর্যান্ত সমুদয় ব্যাপারই জীবকণিপত। জীবের বৃদ্ধি হইতে এই সকল কার্যা নিজ্ঞান্ত হইয়া থাকে, এই জন্য বিজ্ঞানময় অবিদ্যাকোবস্থ চিৎ "জীব" নামে এবং পর্য্যালোচন হইতে অনুপ্রবেশ পর্যান্ত (লীলা) ব্যাপার মাত্রই মায়া কণিপত, এই জন্য আনন্দময় কোমস্থ চিৎ 'ঈশ্বর" নামে উক্ত হইয়াছেন।

"অভিতীয় ব্রহ্মতত্ত্বে স্বপ্নোয়মখিলং জগৎ। ঈশজীব্যদিরপেণ চেতনাচেতনাত্মকং ''॥

ঈশ্ন জীব ও দেহ আদি সচেতন ও অচেতনাস্থান এই জগৎ সমস্ত একমাত্র অদিতীয় ব্রদ্ধচৈতন্যে কম্পিত। যেমন জীবাত্মায় বিগ, তৈজস
প্রাক্ত এই তিন সংজ্ঞা; জাগ্রৎ স্থপ্ন ও স্থাপ্তি এই
তিন ভাব, বাল্য, যৌবন, জারা এই তিন অবস্থা
এবং প্রভাক্ষ, অনুভব ও আক্ষিত্র জন্য স্থা সুংখ

कल्पना मात्र है। पुरुष की श्ववस्था विचारने ही से एतावत सन्देश मिटकांगे।

जीव वो ई खर कें है त जगत रहा है, ति कि भिन्न स्थल स्हम वो कारण इनतीनों प्रदीर है ख पड़ि । इन प्रदीर तीनों ही का नाम वैलोश्य है। इन प्रदीर तीनों ही का नाम वैलोश्य है। इन प्रदीरों की बर्ममानता करके श्वस्था तीनों भी विद्यमान रही है, यया बाख्य, योवन वो जरा श्री जायत स्वप्न वो सुष्ति। कि बी श्रंकर में जैं बा दो पन्न निकलते हैं वैसा ही एक मूला प्रकृति माया के बिज्ञान वो श्रानन्द नाम दो उन्तर्भ जीय वो ईश्वर नाम को कस्पना करना नितान्त श्रमूलक नहीं। जब तक जीव की जीव वो ईश्वर बुद बनी रहेगी तब तक कैं त जगत भी प्रतीत होगा श्री अव जीव वो ईश्वर क स्थना श्रम्ख क नैतन्य स्वरूप पर बह्य में मिट जावेगी उसका बाय ही बाय हैत जगत वो भ की श्रान्ति भी हो जायगी इस ही श्रम खाको प्रकृत ब्रह्मज्ञान की श्रम स्था करके जानना।

"ई च णादि प्रवेशान्ता सृष्टिशीयेन कल्पिता"

यही स्नुति बचन से प्रतीति होती है जो ईखर ही कर्ता है क्यों कि पर्यालीचन से लेकर धनुप्रवेश पर्यन्त समस्त व्यापार ही ईखर की क्रिया है, क्षा में कार्यन लगाया गया। क्यों कि ब्रह्म चैतन्य खरूप निष्क्रिय है। यहां जैसा इह्या वो ईखर में भेद देखाया गया, तदूप जीव वो ईखर में भेद देखाया जाता है।

''जाग्रदादि विमोचान्तः संसारी जीव कास्थितः''

जायहणा से लेकर सुक्ति पर्यान्त समस्त व्यापार की जीवंका कल्यित हैं। जीवंकी बृद्धि दूस सब कार्याने इस्या करता है दूस लिये विद्यानमय प्रविच्याकोष ए जो चित है वशी "जीव" करके छी पर्यालोचन से लेकर अनुविण तक (लीला) सम ल कार्या ही माया कल्यित हैं दूस किये श्रानन्दमय की पर्या जो चित् है वह " ईश्वर" करकी उक्त हीता है।

'बिंदितीय ब्रह्मतले स्वनीयमखिलं जगत्। इंग्र जीवादि रूपेण चेतनाचेतनात्मकं॥

ई कर, जीव वो देश शादि सचेतन वो श्रमेतना-त्मक जितना जगत है स्वश्री एकमान श्रितीय क्रह्म चैंतन्य पर कल्पित है। जैसा जीवाक्षा पर विश्व, तैल्प वो प्रान्त इनतीनों संशा, शायत स्त्रम वो सुष्ति इन तीनों भावे; वास्म, योवन, जवा

ও আনন্দভোগ কম্পিত হয়, তদ্রপ ব্রহ্ম চৈতন্যে পর্মাত্রা, ঈশ্বর, ভূতাত্রা, হ্রণ্যগর্ভ বিরাট সংজ্ঞা; স্স্ঠি, স্থিতি, প্রালয় এই তিন ভাব; সত্ত, রজঃ ও তমঃ এই তিন অবস্থা, অধিভূত, অধিদৈব ও অধ্যাত্ম জনিত ভোগানন্দ, যোগানন্দ ও পর-মানন্দ কম্পিত হইয়াছে।

णानमहे कात्रणः, जानम कात्रणहे जेश्वत्र । উक्ত जानम योज्यया जना প्रयुक्त मारिक वा প্রাকৃতিক। স্বরূপানন্দে ভেদ ভাব নাই; উহা অনন্ত ও অরুপম। জীব ও ঈশ্বরের আনন্দ্রমাগর (१११८ क्ता भीषा भूता नुदूह। উপাদ্য ও উপাসকের ভাবের সীমা আছে। যতক্ষণ এত-গুভারে বিদ্যমানতা থাকিবে তভক্ষণ অসীম স্বর্ম-পানন্দ কথনই উদয় হইবে না। ঈশ্বর 'অহংব্রহ্ম'. ভাবে প্রমানন্দ ভোগ করেন, জীবাত্মা 'অহংজীব' ভাবে বিষয়ানন্দ ও " অহং যোগী " ভাবে যোগা-নন্দ ভোগ করেন। ''যখন' ও "তখন' আদি কালভেদ থাকিলেই " অহং ঈশ্বর " " অহং জীবা আদি অভিমান; " অহং ভোক্তা " " অহং স্থাঁ " "অহং ছুঃখী,, আদি বুদ্ধিবিকার থাকিবে; এতা-वर्ष्ट्रे स्वत्व । अजीव (इत्र श्रीत्राधिक । यथन अह বৈতভাবকে প্রাকৃতিক বলিয়া স্বপ্পবং অসত্য বোধ হইবে তথনই স্বরূপানন্দে ব্রহ্মত্ব নিশ্চয় হইবে। আমিকে! উহাকি! ইহা কি! ইত্যাকার সংশয় সত্তে, ভাঁম্যমাণ মায়াবী আত্মা, স্বীয় স্বরূপকে (সভাব) যখন অবিদারে অন্তরায়ে অপ্রত্যক্ষ অনুভব করেন তথ-নই আআর "জীব" সংজ্ঞ। এবং যখন ইহা, উহা, তাহা আদি কিছুই নজে, সমুদয়ের অন্তর্যামী (কৃটস্থ) প্রকৃতিস্থ, প্রতিবিম্বিত চৈতনেরে নিয়ামক একমাত্র "আমিই" আছি ইত্যাকার উপলব্ধি হইবে তখনই আতার "ঈশ্বর" দংজ্ঞা হইয়া থাকে। যখন ইহা, উহা, তাহা আদি তাবৎই আমি, আমা হইতে পুথক কিছুই নাই এরূপ অনুভব হইবে তথনই স্বরূপানন্দ অদৈত ত্রেক্ষত্ব ভাবের আবিৰ্ভাব স্বীকার্য্য।

"জলাভোপাধ্যধীনে তে জলাকাশাল্র থৈতয়োঃ। আধারোতু ঘটাকাশ মহাকাশো স্থান্তলো॥"

दून तीनों अवस्था श्रीर प्रत्यन्त, श्रनुभव वो श्राक सिम क हेत्; स्रख, दु:ख वी श्रानन्द भोग की कल्पना करी जाती है, तदुप बहा चैतन्य परमात्मा, ईखर स्रवाता, चिर्ण्य गर्भ, विराट नाम मंत्रा ; संष्टि, खिति, प्रलय नाम तीन भाव, सल, र्जः वो तमः नामं तीन त्रवाहाः अधिभूत, ऋधिदैव, वो श्राध्यातः जन्य भोगानन्द, योगानन्द वो परमानन्द की कग्र-ना करी गयी है।

यानस्ही कारगा है। यानस्ही का हेतु कर ते ईखरत भी है। उक्त यान द पड़ेश्वर्य मे वना ऊत्रा, इस लिये मायिक वी प्राक्तिक है। स्वरूपानन्द में भेद भाव नहीं; वह अनन्त वो अनुपम है। जीव वो ईखर का श्रानन्द कूप मागर गोप्रदक्षे समान है, असीस नहीं। उपास्य वो उपासक सम्बन्धी भाव की सीमा है। जब तक दून दोनों की विद्यानाता रहेगी तव तक असीम स्वरूपानन्द क्मी ही न उपजेगा, "मैं ब्रह्म छं" दूस भाव करते ईखर परमानत् भाग करते रहते हैं और जीवात्मा ''में जीव क्रं'' इस भावमे विषयान इ वो "मैं योगी हुं" दूम भावमे योगान इ भोग किये करते हैं, 'जब'' वी ''तव' आदि काल भेंद्र रहंत ची में 'में ईखर हुं" 'में जीव कुं" श्रादि श्राम मान, ''मैं भोग करनेचारा इहं '' 'भैं खसी इहं ' "में दुः की इहं" आदि बुद्धि विकार रहेगी, इतवा ही ईश्वरत वो जीवत का पहचान देनेहार हैं। जन द्न हैत भावकी प्राक्तिक समभ कर स्वप्नवत निष्या बोध चोगा, तवही खरूपान दमे ब्रह्मल नियय होगा। ''में कीनु क्रं' ''वह क्या हे," ''यह क्या है' इस प्रकार का संगय रहते भी स्वमते इहए मायावी याला, यपना खरूपको (खभाव) जव यविद्याका बाढ़ में धारखच धनुमन करने हैं, उसही समय श्राका की जीव संजा श्री जव ''यह," ''मो'' आहि कुछ ची नचीं चर्चा लयांगी (कूटख) प्रक्रती खप्रति-विकित चैतन्य के नियामक एकमात 'में ही हं''एँसा बोध होगा, उसही समय श्रातमा की देखर संदा होती है। "यह" वह "सी" श्रादि सवही में इहं, मुभागे कुक भी पृथका नहीं जब ऐसा बोध होता रचेंगा, तव की स्रुह्मपान ह में ब्रह्म भाव का आवि-भवि स्वीकार किया जायगा।

"जनाम्नोपाध्यधीने ते जनामाशास्त्र खतयोः। श्राचारी त घटाकाश संजाकाशी सनिर्माणी ॥' বেমন জলাকাশ ও মেঘাকাশ জল ও সেঘ উপাধি দানা বিভিন্ন হইলেও আধার স্ত ঘটাকাশ ও মহাকাশ নির্মাল থাকে, তক্রপ আনন্দও বিজ্ঞান, মায়া ও বৃদ্ধির অধীন চৈত্ন্য এক অদৈত ব্রহ্ম তৈনের নির্মালভাবে থাকে। একণে জীব ও ঈশবের প্রভেদ গুরীস্ত হইল। ব্রক্ষই স্থার ও ব্রম্মই জীব বলিয়া প্রতিপন্ন হইলেন।

"আত্মভেদো জগৎসত্যমীশোন্য ইতি চেৎত্রয়ং। ত্যজ্ঞাতে তৈন্তদা সাংখ্যযোগ বেদান্ত সম্মতিঃ॥"

বুদ্ধিভেদ বশতঃ আজার যে ভেদভাব দৃষ্ট হয় ভাহা পরিত্যাগ পূর্বক সাংখ্যশাস্ত্রবাদিগণ, মার্থিক জগতের নিত্যত্ব ও সত্যত্ব পরিহার পূর্বক যোগাচারিগণ এবং ত্রেক্লেখরের ভাবাত্তর ভেদ পরিত্যাগ পূর্বক বেদান্তবাদিগণ যদি একবাক্য হয়েন তাহা হইলে সর্ব্রেশাস্ত্রসিদ্ধ ঐক্যভাবের আর কিছুমাত্র সংশ্য থাকে না।

বেদান্ত শাস্ত্র প্রথমতঃ ব্রহ্ম ও ঈশ্রের ভেদ প্রতিপাদন করিয়াছেন বটে কিন্তু প্নার্থার ঐক্য প্রতিপাদন করিয়াছেন এজন্য অন্যান্য দশন-শাস্ত্রের সহিত বেদান্তের বিরোধ দৃষ্ট হইয়া থাকে কিন্তু সে বিরোধ বিচারার্থ মাত্র, সিদ্ধান্ত জন্য নহে। সিদ্ধান্ত বাক্যে তাবচ্ছাস্তই বেদান্তের ভাবিরোধী।

সদ্দৈতং শুতং সংক্টেং প্রাক্তদেবাদ্যচোপরি মূকাবপি রুগা মায়া ভাময়তাখিলান্ জনান্।

স্থির পূর্বেও বর্তমান যে অদৈত সদস্তর বিষয় প্রতিতে উক্ত হইয়াছে, তিনি এখনও তদ্রপ বিরাজ করিতেছেন ও ভবিষ্যতেও সেইরূপ বিদ্যমান থাকিবেন; তাহার সেই যুক্তাবস্থার কখন কোন ব্যতিক্রম হল নাও হল্ও নাই তবেরথা কেন অথিল জীব "আমি বন্ধ" "আমি যুক্ত" বলিয়া ভ্রমণ (জন্মজনাত্তর) করিয়া বেড়াই-তেছে? উক্ত সদস্তর আশ্রিত অসৎ-মালার প্রভাবেই এই ভ্রমণরূপ ভ্রমের উদয় হইয়াছে। যে মহাত্মা সেই মালারূপ কারণকে বিদিত হইয়া—ছেন, তিনি ঈদৃশ ভ্রমণকে মিথ্যা বলিয়া ত্রির করিয়াছেন; তাঁহার বিস্তুর দৃষ্টিতে ভ্রমণ নাই, স্ক্তরাং জীব ও ঈশ্বের কম্পনাও নাই কিস্তু যাহারা এই মালাকম্পিত স্বপ্রময় সংশারকে নিত্য ও সত্তা বোধ করেন তাঁহারা ভ্রমণও করিতে

जैसा जलाकाश वो मेघाकाश जल वो मेघ इस उपाध करके विभिन्न होने पर भी आधारभूत घटासः श्वो मेघाकाश निकेल रहते हैं, तद्रृप का-नन्द वो विद्यान वो बुद्धि के अधीन चैतन्य एक श्वीत बह्य चैतन्यमें निकाल भावसे रहा करते हैं। श्व जीव वो ईश्वर में जो प्रभेद बुद्धि श्वी सो सिट गयी। ब्रह्मही ईखर वो ब्रह्मही जीव करके प्रति-पन हुए।

''श्रामभेदो जगत सत्यभीशोन्य इति चैत् द्वयं। त्यजन ते स्तदा सांस्त्रयोग देदान्त समातिः॥'

बुधि का भेद जन्य यात्माका जो भेद भाव देख पड़ता है, उसके परित्याग पूर्वक सांख्य प्रास्त्रवाते, वो मायिक जगतंबा मिन्यस वो ममस्त पिर्हार पूर्वक योगाचारबालें और प्रस्नावी ईखरका भाषान्तर भेद परित्याग पूर्वक वेदांतवाने यदि एकवाका हैं। तो मर्बशास्त्र सिंख पैका भाव होतिसें कुळ भी मंग्रय न रहता है।

देदान्त शास्त्रने परसतः उहा ी धीलर इन दोनों में मेद देखाया है सोहो. या ए एन जरि ऐ स भी प्रतिपादन किया, इमिलिये कालान्य दर्शन शिल के महित देदांत या विशेष केस पाला है किए उस बिरोच को विचारार्थ या जाना, मिलको निकास नहीं सि १० व्याप्तें समस्त शास्त्रहीने बेदान्तको अवरोधी है।

"यह ीतं कतं करें! ातावेपाक्योप र।

भुक्तावपि ह्यामाया भ्वामय श्रीसन्तान जनात ॥ स्टिने एकीं भी वक्तमान रहनेहार जिस नरम्ब बिषय युनि से उक्त है उन्होंने अवतक वैसः ही विराजमान है श्री भविष्यतों भी वैसाही विद्यमान रहेंते ; उनकी उसी मुक्ताब हाका व्यति-क्षान न कभी उठ्यान हो वाला है, तव क्यों जीवों ने तथा 'कें वह हं" 'कें कुता उहं" ऐसा सोचकर रक्ष्मण (जजन्मा तर) कर फिरा करता है ? उत्त सदसुका प्रात्रय ली उद्ध प्रसत् साया का प्रभा-वहो से यह अमण क्रम अमका उदयहुआ है। जिस मद्याक्षाने उन मायाक्ष कारणकी विदित डिया, उन्होंने इसमालि समयको सियाकरके स्थिर करिल्या है; उनकी विशुद्ध इटिमें भ्रमण नचीं, सुतरां जीव वो ईश्वरत की कल्पना भी नचीं किन्तु जिन्होंने इस मायाक ल्यित स्त्रमय संसारकी नित्य वी सत्य मीभ किया करता है, उन्हों का থাকেন,কেননা স্বপ্নদৃষ্ট ব্যান্ত ওভয়ের কারণ হয়, লৈত পদার্থ পূর্বে ছিল না, ঈপর স্প্রি করিয়াছেন, গাঁহার এই প্রকার মায়িক বৃদ্ধি, তিনিই এক অবৈত ত্রেক্ষে ঈশ্বর কল্পনা করেন এবং স্ফবস্ত বিনশ্বর এবং নিত্য সদস্তর উৎপত্তি ও বিনাশ নাই গাঁহার স্থামন ও নির্মাল বিবেক জনিয়াছে তিনি ঈশ্বরহ ও জীবত্বের নিরাকরণ পূর্বেক ত্রন্স চৈতন্যে একীভূত হয়েন। আজা যে সর্বাস্প বর্জিত, ইহা তত্বজ্ঞানীর নিত্য সিদ্ধান্ত; তাহাতে ঈশ্বর বা জীব্র কল্পনা করা অজ্ঞান ও ল্রান্তি সম্ভূত বলিতে হইবে। মায়েগ্র ক্রেম্বা স্পান্তাই ঈশ্বর ও মায়াধীন ত্রন্ধ চৈতন্যই জীব্ শ্লিয়া অভিহিত হইয়া থাকেন।

জগজিত্রং স্টেডতন্যে পটে চিত্রমিবার্পিতং মায়য়া তপ্তপেইক্ষব চৈতন্যে পরিশিয়তোং॥

এই প্রেক্স পরিদৃশ্যোন জগৎ চিত্রপটের নায় এক চৈত্র্য সন্থায় স্কৃতিব্রিত লোধ হইতেছে। মারাই তাহার রঙ্গরপ অবয়ব। যেমন পটই এক মাত্র বস্তু ও রঙ্গরপ অবয়ব মিথ্য। কল্পিত তদ্ধপ এক চৈত্র্য মাত্র সৰুষ্ধ বস্তুতে জীবেশ্রাদি নাম-রূপ কল্পনা সকলই মিথ্যা, কেবল চৈত্র্য মাত্রই সত্য। ইহাই শাস্ত্রের চূড়ান্ত সিদ্ধান্ত।

ওঁ শাভিঃ শাভিঃ শাভিঃ হরি ওঁ।

প্রশ্রেভর।

প্রশ্ন। বালক কাহাকে বলে? কাহাকেই বা পিতা বলা যায় ? মহান্ বলিয়া মাননীয় কে? শ্রেষ্ঠত্ব লাভের প্রকৃত প্রকৃতি কি ? এবং রুদ্ধই বা কাহাকে কহে?

উত্তর।

" অজ্ঞো ভবতি বৈ বালঃ পিতা ভবতি মন্ত্ৰদঃ। অজ্ঞঃ হি বালমিত্যাহু পিতৃত্বেব ডু মন্ত্ৰদম্॥"

কেবল মাত্র অপ্পাবয়ক্ষ হইলেই বালক বলা যার না। মূর্য ব্যক্তি যদি অধিক বয়ক্ষও হয় তবে দে ব্যক্তিও বালক মধ্যে পরিগণিত। যিনি

स्वसणे भी पड़ता है क्यों कि स्वप्त दृष्ट व्याव्रभी भय का कारण होता है। जिनकी ऐनी सायिक कु दि है कि हैत पदार्थ धार्र नहीं था, ई क्रिने स्टि किया है, उन्होंने एक धुंति वहां दें दिव की कर्णना की करती है धो जिनका ऐसा सूद्धा वो निर्भल विवेक उपजा की स्ट केन नाम मान को निय सहस्त की उत्पत्ति वो विश्वा नहीं है, उन्होंने ई खरत वो जीवत्य का निराकरण पूर्वक दृष्टा चैतन्य में एकी भृत हो जाता है। यह तल ज्ञानीका नित्य सिद्धाना है कि धामा सर्व कहत जेत, उन्में ई खरत वा जीवल की क्या मा सर्व कहत की आन्ति कर के है, जानना चाहिये। घड़े खर्य पम्पत्रता ही का नाम ई खरत , पड़े वर्य मायामय है। मायाबी जो कृद्ध चैतन्य है चोही ईखर, वो सायाधीन जो कहा चैतन्य, सोही जीव कर के प्रसिद्ध है!

''जगिद्ध चं क्वेतिस्थे पटे चित्रसिवार्धितं। मायया तर्भेजैव चैतन्थे परिशिष्टातां॥

यहं प्रत्यच परिष्ट्रायमान जगत् चिलपटके न्याई एक चैतन्य सलामें स्थितित बोध होता है। साया ही उसते रं, क्ष्म वो अवयव है। जैसा कि पटही एकसाच वात है औरं, क्षम, अवयव मिळा का चना साव है वैसाही एक चैतन्यमाच सहस्रा व रहीं जीव वो ई वर आदि लाम क्षमकी कल्यना सबही निष्या हैं, केवल चैतन्य माउनी सल्य। यही आ उदा चुहांत सिहान हैं।

श्री शान्तिः शान्तिः, शान्तिः, दरिश्रीः।

प्रशासिक ।

प्रमा वालक किसको कहलाथे ? पिता किसको कहा जाय ? सहात् करके कौन साननोय है ? क्येडवलाभ करने की प्रकृत रीति क्या है ? चौ छड़ि वा किसको कहा जाय ?

डत्तर ।

'श्रहो भवति वै बाल: पिता भवति गळ्दः। श्रद्धां भी बालमित्यास्त्र पित्रत्वेव तु मन्द्रद्म्॥"

ं केवलमात श्रद्धा वयः अस्म होनेहीं से बालक नहीं कहावता है। भूर्छन गदि श्रिक वयः अस का भी होय तो वह भी दालक के सक्षामें गिना जाता জন্মদাতা অর্থাৎ যাঁহা হইতে শরীর প্রাপ্ত হই-য়াছ তিনি পিতা নহেন যিনি আত্মার চির সদ্গতির জন্য মন্ত্রদান অথবা বেদাধ্যাপনা ঘারাজ্ঞান প্রদান করেন তিনিই পিতা।

"ন হায়নৈ ব্পলিতৈ ল বিত্তেন ন বনুভিঃ। ঋষয়*চজিেরে ধর্মঃ যোহরুচানঃ স নো মহান্।"

অবিক বয়স হইলে বা কেশ কলাপ পলিত হইয়া গেলে কিয়া বহু ধন সম্পত্তি লাভ করিলে অথবা পিতৃব্য, শৃশুরাদি সম্পর্কযুক্ত হইলেই মহান্বলা যায় না। যিনি বেদের গৃঢ় গর্ত্ত প্রহন্ত ভেদ করিয়া বেদের অধ্যাস্থানা করিতে পারেন তিনিই আমাদিগের মধ্যে মহান্বলিয়া মাননীয়।

"বিপ্রাণাং জ্ঞানতো জ্যৈষ্ঠং ক্ষত্রিয়ানাস্ত্র বীর্য্যতঃ। বৈশ্যানাং ধান্য-ধনতঃ শুদ্রাণামেব জন্মতঃ ॥''

ত্রাক্ষণগণের মধ্যে তিনিই জ্যেষ্ঠ যিনি বেদবিদ্যাধ্যমন পূর্বাক সমধিক তত্ত্বজ্ঞান লাভ করিয়াতেন; ক্ষত্রিয়বর্গের মধ্যে তিনিই জ্যেষ্ঠ থিনি
সমধিক সাহস, সেনা ও বলবীর্য্য সম্পন্ন; বৈশ্যরন্দের মধ্যে তিনিই জ্যেষ্ঠ ঘাঁহার গৃহে প্রচুর
ধন ধান্য ব্যাদিতে পরিপূর্ণ; শুদ্র সমূহের মধ্যে
তিনিই জ্যেষ্ঠ যিনি অধিক ব্যুক্ত।

"ন তেন রদ্ধো ভবতি যেনাম্ম পলিতং শিরঃ। যো বৈ যুবাহপ্যধীয়ান্তং দেবাঃ স্থ্বিরং বিজ্ঞা'

যাঁহার অধিক বয়ঃপ্রাপ্তি প্রযুক্ত মস্তকের কেশ কলাপ শুক্র হইয়া গিয়াছে তিনি রদ্ধ নহেন, যুবা হইয়াও যিনি বিদ্ধান ও জ্ঞানবান দেবতার। তাঁহাকেই রদ্ধ বলিয়া জানেন।

সৈয়দপুর উন্নতিবিধায়িণী সভা হইতে প্রাপ্ত।

गम।

মনের যে রভি মনুষ্যের অন্তঃকরণকে অভিভূত করিয়া মনের মত্তা উৎপাদন করে তাহাকেই "মদ" বলিয়া অভিহিত করা যায়। ইহা যে
আমাদের ইফ সাধন জন্ম ঈশর কর্তৃক নিয়োজিত
হইয়াছে তৎপক্ষে সংশয় মাত্র নাই। আমি কে?
এই প্রশ্নতী সকলেই আপনা আপনি জিজ্ঞাদা
করিয়া থাকেন ক্রিন্তু ইহা লইয়া মনোমধ্যে

है। जो जबादेने हारे हैं घर्षात् जिनसे ग्रहीर मिला है, वे प्रक्षत पिता नहीं, जिन्होंने घात्माकी चिर सहति के निमित्त संबदान श्रयवा देद पढ़ाकर कान दान करता है चन्होंको पिता करके जानना।

"न द्वायनैनेपलितेनेवित्तेन न बन्धुभिः। ऋषयस्तिरे धर्भे योऽनुत्रानः सनीमहान्॥"

वयः क्रम चिक होनेसे वा केश कलाप पिलत होनेपर, किंग्या बड़त् धन सम्पत्ति मिलनेसे चथवा पित्रव्य, खशुरादि सम्बंधयुक्त होने ही पर सहान् नहीं कहा जाता है। जिनने वेदका गुढ़ गर्भमें नि-हित प्रक्षत रहस्य भेद करके वेदकी चध्यापना कर सकी, वही हमारे मध्यमें मशान् करके सान-नीय है।

"विश्राणां चानतो ज्येष्ठं चित्रयामान्तु वीर्य्यतः। देश्यानां धान्यधनतः श्रद्राणामेव जकतः॥"

बाह्यणों के मध्येमें वही ज्येष्ठ है जिनते दद-विद्या पढ़कर सम्भिक तत्वकान लाभ किया है, चित्रयों में वही ज्येष्ठ है, जिनते समधिक साहम, मेना वो बलवीय्य सम्पन्न है, वैग्यष्ट है में दही ज्येष्ठ है जिनका ग्रहमें प्रचुर धन, धात्य, वस्त्रादि कर के परिपूर्ण है, शुद्र समूहमें वही ज्येष्ठ हैं जिनकी यवस्था अधिक है।

"नतेन छडो भवति येनास्य पलितं शिरः। यो नै युवाऽस्यधीयान् स्तं देवाः स्यदिरं विदुः॥" जिनकी अवस्या अधिक होनेपर मस्तकके केश कलाप शक्त हो गये हैं, वह हड नहीं किना युवा होकर भी जिनने विदान वो ज्ञानवान होने देवता श्रोने उन्होंको छड करके मानते हैं।

सयदपूर उन्नत विधायिगी सभासे पात्र ।

मद् ।

मन की जिस एक्तिने मनुष्यका अन्तः करण को अभीभूत करके मनकी मत्तता उत्पादन किया करता उपही का नाम 'सद'' करके जानना। यह निः चन्दे हैं कि ई खरने इसको हमारे कस्याणार्थ नियत किया। सबकोई "मैं कीन हं' इस प्रश्नको अपने मनमें पुका करते, हैं, और इसपर जितनी चर्चा की जाय उतनाही सह की प्रतीत होती है। अहं भाव

যতই আন্দেলন করা ধায় ততই মদের কার্য্য প্রতীয়মান হয়। আমির আসিয়া আমাদের অক্টঃকরণ অধিকার করে। কথিত গাছে নে "বাইবেলের" বর্ণিত আদি পুরুষ আদম হঠাৎ শোভা সজ্জা সমবেত ধরা অবলোকন পূর্বক অতিশয় কৌতুহলাক্রান্ত এবং তিনি কে ইহা জানিবার জন্য ব্যাতুল হ ইয়াছিলেন। ক্রমে তাঁ-হার চতুপার্শ্বর্তী জীবগণের কার্য্যকলাপ দেখিয়া ভাঁহার অন্তর মধ্যে নিজ মহত্ত্বের ভাব উদ্দীপিত হইল। তাহারা যে তঁহার সহবাদ যোগ্য নহে ভাষা তাঁহার প্রতায় হইল। তিনি দেখিলেন যে, পশুপক্ষী প্রভৃতি জীবগণ অপেক্ষা উ,হার ক্ষমতা অধিক, স্তরাং তাহাদের সহবাদে ভাঁহার তৃপ্তী লাভ হইল না। তথন তিনি ব্যাক্লচিত্তে ভাষার ভ্রম্ভার অনুসন্ধান করিতে লাগিলেন। পর্ম পিতার তত্ত্ব করিতে করিতে কতই আনন্দ । অনুভব করিলেন। ভাঁহার সৃষ্টির কৌশল ও মঙ্গল ভাব যতই হৃদ্যুস্থ করিতে লাগিলেন ততই তীহার সহবাস স্থুখ লাভ করিবার আশা তাঁহাকে উৎফুল করিয়া ভুলিল। মনুদ্য মাত্রেই উচ্চ পদবার অধিকারী বিবেচনা করিয়া পাথিব স্থখকে অতি অকিপিংৎকর বিবেচনা করিয়া থাকে এবং ঈধর লাভের জন্য প্রাণমন তাঁহাতেই সমর্পণ করে। ফলতঃ আপনাকে উৎকৃষ্ট জীব বলিয়া বিবেচনা না হইলে উন্নতি হুইবার সম্ভাবনা নাই। পরম পিতা আমাদিগকে যাদৃশ স্বাধীনতা ও সদ্ধি-চারবুদ্ধি প্রদান করিয়াছেন, তাহাতে আমরা সংসারের কার্য্য স্থচারু রূপে সম্পন্ন করিতে এবং বিবিধ বিল্প বাধা অতিক্রম করিয়া সত্য পথে বিচ-রণ করতঃ তাঁহার সহ্বাস জনিত স্থপ অমুভব করিবার যোগ্য হইতে পারি।যদিও আনরা কিয়ং-কালের জন্য ধরাধামে আবিক আছি বটে, কিন্তু ইহা আমাদের সর্বাদা হাদয়ঙ্গম থাক। উচিত বে আমরা ধরাপতে হফ জীব সমন্তীর মধ্যে ভ্রেষ্ঠ এবং দেবলোকের অধিকারী। মনোমধ্যে এব-প্রকার ভাব পোষণ করিলে আমর। কখন নিকৃষ্ট পথ অবলম্বন করিতে পারি ন।। পাপ চিন্তা অন্তরে উদয় হইবামাত্র অমনি মদ ভর্মনা করিয়া বলে তুমি মনুষ্য পদবীতে অধিষ্ঠিত হইয়া কি প্রকারে পাপাচরণ করিবে ? বিশ্রুদ্ধ জ্ঞান সম্পন্ন হইয়া কি রূপে পশুর ম্যায় ব্যবহার করিবে?

श्वाकर इमारे श्रनः करण की श्रधिकार करलेता है। ऐसी कह वत चली आती है जो बायबुल में लिखा इड्या यादि पुरुष याद्मने यकस्मात् शोमा साजव युक्ता धरा मञ्जल को अवलोकन करके अत्यन्त कीतु-इल युक्त और वह स्वयं कीन हैं यह जाननेके लिये ब्याकुल हुआ था। क्रमणः उनके चारो श्रोर विच-रते इत्रे जीवोंके कार्यकलाप देखका निज मनम श्रपने सञ्चलका भाव उठा; वह सब जो उनका महवाम यीग्य नहीं हैं मी उनको वुक्त पटा! उनने देखा जो पशु पही आदि जीवोंसे उनको समता श्रिषक है, सुतरां उन सबके महवास मे उनकी लिं त चुई । अनलार उनने व्याक्तल चित्तसे अपने स्त्रष्टा का अनुसन्धान करने लगा। परम पिताके तस्त्र विचारते हुये उन की कितनाही अ।नन्द अनुभव हुआ। उनकी सृष्टि की प्राल, सङ्गल भाव जहां तक हृद्यङ्गम करने लगे तहांतक उनके मध्यास सुख-लाभ करने की आशा उनको प्रमृत करने लगी। हरेक मनुष्य अपनेकी उच पदके श्रिधिकारी समभ कर पार्थिव सुख की अत्यन्त तुच्छ मानता है वी ई खर लाभार्य उनने प्राण सन समपेण कर देता है। फलत: यदि कोई अपने को उत्कृष्ट जीव करके नमाने तो उन्नति होने की समावना नहीं। परम-पिताने इमको जिस भान्ति स्वाधीनता सदिचार बुद्धि . इदान करते हैं तिसी उम संगार के कारवार छत्दर क्रपंचे सलादन करने श्रीर नाना शान्ति की विञ्च बाधा जति क्षम करकी मत्य राइ पर विचारते उन्ने उनकी मचबास सुख अनुभव करनेका योग्य वन सकते हैं। यद्यपि इम थोड़े दिन क लिये संगारमें आवड चै सदो, परत्तु इसको सर्वदा छारमा रखना चा छिये जो इस मंगार के जीवोसे श्रीष्ठ श्री देवलाक श्राध-कारी है। यद अतः करणसे इम इस भांति भाव को पोषमा करत रहे तो इस कभी बुरी राइपर न जासकेंगे। पाप चिला हृदयमें उदय होनेहीं ने भाट "सद' ने तिरस्कार कर जच्ता रहता है तुम् मनुष्य पदवी में रह कर कैसे पापाचीरण करोति ? विश्रु जान युक्त छोजर कैसे प्रमुक्तें न्याइ कार्या करोगे? तुम्क्या सीच करके अपने को नहीं पड़-चान सकते हो ? पृथिवी तुम्हारी प्रवास भनि-मात है, बह्नसोक ही को तुम्हार प्रकात निवास स्थान जानना। जिस उपायसे उसदी परमपवित्र पुष्यभाम के प्रधिकारी वन सकी तिसकी चेत्रा

পুধিবী তোমার প্রবাদ ক্ষেত্র মাত্র, ব্রহ্মলোকেই তোমার যথার্থ আবান। যাহাতে সেই প্রম পবিত্র পুণ্যধামের অধিকারী হইতে পার তাহার ্রেটা কর। মদের এবস্প্রকার উত্তেজনাতেই উত্তেজিত হইয়া মনুষ্যগণ স্থকার্যা করিতে উৎ-ত্তক হইয়া থাকে। কোন ভদ্ৰ সাধু-মণ্ডলী ভুক্ত হইলে মনুষ্য মদের ক্ষমতা বিশেষ রূপে কদয়ঙ্গম করিতে পারেন। সাধুবিগহিত কার্য্য করা ভাঁ-হার পক্ষে অদন্তব হইয়া উঠে। যিনি দাধুদমাজে তেজম্বী হইয়। বিরাজ করেন তিনি পাপ পক্ষে কলুষিত হইয়া কি প্রকারে প্রভাহীন প্রভাত প্রদীপের ন্যায় লোকের অনাদর ভাজন হইয়া থাকিবেন। যিনি অনেকের দুষ্টান্তের স্থল, যা-হার কার্যা কদন্দ অনুকরণ করিয়া অনেকে আ-জোৎকর্ম লাভ করিয়াছেন এবং বিনি ধর্মাত্রা বলিয়া সমাজে বিশেষ রূপ সম্মানিত তিনি কি প্রকারে নিকৃষ্ট পথ অবলম্বন পূর্ব্বক সাধারণের নিকট পুণিত হইয়া রহিবেন ! মদ তাঁহার অন্তঃ-করণ অধিকার করাতে তিনি আপনাকে সাধু বিবে-চনা করেন, স্তরাং নানাপ্রকার প্রলোভন সত্ত্রেও তিনি,সাধু পদবীতে অটল ভাবে থাকিতে কৃত-সহত্প হয়েন। কিন্তু মদ স্থীয় সীমা অভিক্রম করিলে সমূহ অনিষ্ট উৎপাদন করে। ইহার বিক্রম অতি বিশাল। ইহা এ প্রকার ওপ্ত ভাবে অন্তঃকরণ অধিকার করে, যে ইহার কার্য্য অনুভব করা কঠিন হইয়া উঠে।

কোন ভক্তি ভাজন আচার্য্য কোন ধর্যোপদেশ প্রদান করিতেছেন, শ্রোত্বর্গ একাগ্রচিত্তে তাহা প্রেবণ করিতেছেন এবং তাঁহার বিশুদ্ধভাব হৃদয়-স্থান করিয়া মনে মনে তাঁহাকে সাধুবাদ দিতে-ছেন। এমন সময়ে মদ ভাব বিমুগ্ধ আচার্য্যের অন্তঃকরণ অধিকার করিল। আচার্য্য মনে মনে বিবেচনা করিলেন, আহা! আমার কি চমংকা-রিনী বজ্তা শক্তি! প্রোতাগণ তাহা আকর্ণন করিয়া বিমোহিত হইতেছেন। অপরের বজ্ত-ভায় কি লোকের মন এপ্রকার দ্রব হইয়া থাকে?

কোন ধার্মিক ব্যক্তি উপাসনার সময়ে বিনীত ভাবে ঈশ্বর সমীপে আজু নিবেদন করিতেছেন, ভাহার মানসিক তুর্বলিতা ঈশ্বরের নিকট প্রকাশ করিয়া পাপের জন্য অনুতাপ করতঃ ক্ষমা প্রার্থনা করিতেছেন এমন সময়ে সদ অলক্ষিত ভাবে তাঁ-

करो। 'मद" की इस भांति उसकाने में उत्तेजित होकर मनुष्यगण सत्कार्य करनेमें उत्स्क हुश्रा करते हैं। कोइ भद्र साधू मंडलीने मिलते पर मर्दकी शक्ती विशेष मांति हृदयंगम की जा सक्ती हैं, अ-साध कार्या करना उनके लिये क्रमभव हो उठता है। जिनने साधसमान में तेज की उड़वे विश्वज करता है उनने पाप पंकरि कलुषित होकर किस प्र-कार में प्रभाश्रन्य प्रभात दीपके न्याई लोगोंके श्रनादर पाव वन रहेगा। जिनमें बद्धत लोगों के दृष्टांत के स्थ-ल है, जिनके कार्यकद्ग्य अनुकरण करके कितने लोगने आत्मोत्रित लाभ करी है श्रीर जिनने ध मीता करके लोगोंके पास विशेष कृप समानयुक्त है, उनने कैसे निक्षष्ट पथ श्रवलाबन पृथ्व का साधा-र गाकी निकट हागाकी पात्र बने रहेगा! "मद," उनके श्रामःकरणको श्रधिकार करनेमे वे श्रपने को साध्करके मान िते हैं सुतरां नाना प्रकारके प्रलो-भन आने में भी उन्होंने किसी प्रकार से साधप-द्वी में नहीं टरता है। जिला सद अपनी सीमा टप जाने में अयन्त द्वानि करता है। इसका वि-क्राज चतीव विलाल हैं। इसने इस भांति चल: करगाकी अधिकार अर लेता है कि इसका कार्य यन अय करना कठिन हो पडता है।

सानी कोई शिक्तमा जन श्राचार्य धियोका उपटेश है रहें हैं। श्रोताश्रोंने एकाग्रिचल ही कर सव
सन गई हैं, वो उनके विश्व भाव इद्यंगम करके
मनमें उनको साध्वाद दे रहे हैं ऐसा समय 'मद"
ने, भाव से मोहित उच्चे श्राचार्य के श्रन्त:करणको
श्रीकार कर लिया! श्राचार्य ने विचारने लगा,
श्राहा! मेरी कैसी चमकारिनी बक्तुता श्रक्ति है!
श्रीतागण सनकर मोहित हो गये! दुसरा किसी की
वक्तृतासे क्या जीगोंके मन इस मांति द्रव होते हैं?

कोई धमालाने उपासनाके समय विनीत भावसे ईखरके समीप धाल निवेदन कर रहे हैं, उनके सनकी दुब्बेलता ईखरके निकट प्रका-ध पूर्वक पापके लिये पद्यान्ताप करके चमा प्रार्थना कर रही हैं। "मद" ने ऐसा समय धल-चित भाव से उनकी दिक् करने लगा। उनके হাকে বিরক্ত করিতেছে তাঁহার মন বিষয় চিন্তায় ব্যাকুল হইয়া উঠিতেছে, স্ততরাং ভগবতুপাদনায় বিশেশ বিশ্ব জন্মিল। দে ভাব অন্তর্হিত হইবারও কোন সম্ভাবন। নাই। প্রকৃত পক্ষে এরূপ দময়ে ইউদেবের অর্জনা করিলে কোন ফলোদয় হয় না। দমাহিত অন্তঃকরণে উপাদনায় প্রবৃত্ত হওয়া বিধয়। কিন্তু মদের কি কুটিল কার্যা! অমনি অক্ষুট স্বরে কহিতেছে মানব! তুমি ধার্মিক বলিয়া দকলের নিকট পরিচিত। অনেকে অবগত আছেন যে তুমি অনেকক্ষণ পর্যন্ত সমাহিত চিত্ত হইয়া জগদিধাতার উপাদনা করিয়া থাক। এখন কি প্রকারে আদন পরিত্যাগ করিবে? তোমার অন্তঃকরণ যে ভাবে অবন্থিতি কর্মক না কেন, মন্ত্র জপ কিন্তা স্থোত্র পাঠ করিয়া আপনার ধর্ম প্রেব্র পরিচয় প্রদান কর।

কোন মহাত্মা কোন দীনের দৈন্য।বস্থা অব- .
লোকন করিয়া মুক্ত হস্তে দান করিতেছেন।
ক্ষুধার্ত্তকে অন্ন দান, বস্ত্রহীনকে বস্ত্র দান, এবং
রোগীকে ঔষধি ও পথ্য প্রদান করিতেছেন। চারি
ক্ষিক হইতে যশোগোরব ধ্বনি উঠিতেছে দাতা
প্রক্রে পূর্ণ হইতেছেন। এমন সময় মন্ততা অন্তর
অধিকার করিল। আমার ন্যায় দাতা যে আছে,
আমার ন্যায় কে দরিদ্রের জন্য এত ক্লেশ স্বীকার
করিয়া থাকে ?

কোন প্রভূত ধনশালী ব্যক্তি সৎকার্য্যে অর্থ ব্যয় করিতেছেন। প্রশস্ত রম্যা নির্মাণ, বিদ্যাণ লয় ও চিকিৎসালয় সংস্থাপন, পান্থ নিবাস নির্মাণ এবং কুপ ও তড়াগ খনন করিয়া অতুল যশ্বী হইতেছেন। চতুর্দিক হইতে স্থথ্যাতির ধূনি আসিয়া তাঁহার কর্ণকুহরে প্রবেশ করিতেছে। এই স্থযোগে মদ অবসর পাইয়া তাহাকে উত্তে-জিত করিতেছে। তিনি আপনাকে বড় লোক বিবেচনা করিয়া উন্মন্ত ও আত্মবিশ্বৃত হইলেন। আমি সৎকার্য্যে অর্থের কেমন সার্থকতা সম্পাদন করিতেছি। ধনীতো অনেক আছেন, কিন্তু আন

উপরোক্ত কার্য্য কদন্বের দারা মদের ক্ষমতা প্রকাশ পাইতেছে বটে, কিন্তু তাহার বিশেষ ক্ষম-তার বিষয় এখনও উল্লেখিত হয় নাই। মান-মদ কি ভয়ানক! সামান্য ব্যক্তি হুইতে স্থাট পর্যন্ত ইহার বশীভূত। মানৈষ্ণা সকলেরই অন্তরেই

मन विषयकी चिन्तां क्या कुल ही उठता है स्तरां भगवतकी उपासनाने विशेष विश्व स्त्र्या। वह भाव मिटनेकी भी कोइ सभावना नहीं। वन्तः ए सा समय इष्ट्रेवकी श्रवीना करने से कुछ फल नहीं होता है। समास्तित श्रन्तः करण स्त्रये उपासनामें प्रटित होता चाहिये। परंतु "मद्" का क्या कुटिल कार्य है! उसी दम श्रम्य स्वरसे कह रहा हैं— मानव! तू धिमाला करके सबके निकट परिचित है, बस्ततमें लोग जानते हैं जो तूने वस्तत देर तक समाहित कित स्त्रये जगिहधाताकी उपासनाकी करने है। श्रम क्यों करके श्रासन कोड़िगा? तरा श्रमः करण जिस श्रवस्था में क्यों न रहे, सन्त्र जप किस्ता स्तोव पहकर श्रपनी धिम प्रवृत्ति का परिचय देते रहो।

किसी महाला को इट्रिइ की दुर्दशा देख कर सुक्त हत से दान कर रहे हैं। श्रुष्ठार्ज को अब दान, वस्त्रहीन को वस्त्र दान, वो रोगी को श्रीषध वी पथ्य दे रहे हैं। चारो श्रोरमे स्वया की खिन चठ रही हैं,।दाता श्रानन्द से एंगे हो रहें हैं। ऐसा समय "मत्तता" है हदय को श्रीषकार कर-लिया। सेरे सम्पन करा श्रीम है। द्रिहों के निसित्त सेरेसमान को स्वा करता है?"

कोई वहे धनाद्य एक सक्तार्थ में धनव्यय कर रहे हैं। एशका पथ निनील, विद्यालय, विकास की प्रतिश ही कूप यो नवास की प्रतिश श्रीर कूप यो नहाम श्रीर कूप यो नहाम श्रीर कूप यो नहाम श्रीर कुप यो नहाम श्रीर कुप यो नहाम श्रीर के प्रशंसा बाद श्राशा कर उनके कर्णे कुडर में प्रशेश कर रही है। इसी संयोग में मद ने श्रवसर पाकर उनको उस्का रहा है। उनने श्रपति को वहे श्रादमी समभ कर उश्चल वो श्राम विस्तृत हो गये। "में ने सत्कार्थ कर के श्री की कैसी सार्थकता समादन कर रही है। धनाद्य तो वस्तत है कि सु सेरे समान ऐसा प्रत्य किया की वस्तत है कि सु सेरे समान ऐसा प्रत्य किया की वस्त है कि सु सेरे समान ऐसा प्रत्य किया किया करता है ?"

उपरोक्त कार्य करक करके 'मद'की यक्ति प्रकाश पारही है, किन्सु उनकी विशेष चमता के ' विषय धनतक भी लिखा न गया है। ''मानमद' केसा भयक्कर है! सामान्य व्यक्ति से लेकर समाट तक दूसका विश्वभूत हैं। मर्यादा की दुक्का हर

নিহিত আছে। প্রভু তঁ,হার ভ্তাকে কটুজি করিলেন, অমনি অভিমান আদিয়া ভূডোর অন্তঃ-করণ অধিকার করিল ধে প্রভুর ভয়ে সে সর্ব্বদা দশক্ষিত তঁ,হার সহিত উত্তর প্রত্যুত্তর করিতে দে ভীত হইল না। কোন কার্যালয়ের অধ্যক্ষ ভাঁ-হার কোন কর্মচারীর প্রতি একটা কঠিন বাক্য প্রয়োগ করিলেন, অমনি তিনি অপনাকে অপ-মানিত বিবেচনা করিলেন। যদিও ভিনি বিশেষ রূপে অবগত আছেন যে তিনি অনন্যোপায় ত্রবং কাৰো ভাঁহার ভাদৃশ দক্ষতা নাই, হটাৎ কর্ম-ভাগে করিলৈ স্থানান্তরে কোন উপায় হওয়া সহজ নহে. বিশেষতঃ গুছে অনেক গুলি পরিবার, তিনি যাহা উপাজ্জ ন করিতেছেন তাহাই তাহাদের জী-বন ধারণের উপায়। তথাপি মদের এমনি ক্ষমতা বে মানে উন্নত হইয়াও ভবিষ্যত বিবেচনা না করিয়া তিনি তাহার উপস্থিত কর্মণী পরিতাগ করিলেন। মান-মদ অ আ বিচেছদেরও একটা প্রধান কারণ। কয়েক জন সমব্যুক্ষ একত্রিত হইয়। কথোপকথন করিতেছেন। ইহার মধ্যে একটা কথা কাহার বিবেচনায় অপমান স্টুচক বলিয়া প্রতীয়মান হইল, অমনি ইহা হইতে বিবা-দের তর্ম উঠিল: শান্তি কোথায় পলায়ন করিল। এই মান মদে স্থলন্ত্ৰ হইতেছে, কত গৃহ বি-বিচ্ছেদ ঘটিতেছে। মান মদের বিষ-ময়ফল কুলীন দিগের মধ্যে বিশেষ রূপে লক্ষিত হয়। উন্মন্ত হইয়। তাঁহার। বংশজ অথব। নিরুষ্ট কুলীন-গণের অতি হেয় জ্ঞান করিয়া থাকেন। কোন নিকৃষ্ট কুলীন, বিশুদ্ধ চরিত্র এবং সদংশলাত হই-লেও তাহার গৃহে অন্নগ্রহণ করিতে কিছুতেই সম্মত হয়েন না। এদিকে তিনি যে নিজে কদা-চারীর অগগণ্য তাহা তাঁহার মনে একবারও উদয় হয় না। মান-মদে উন্মত হইয়া তিনি কি পর্য্য-স্তই না অত্যাচার করিতেছেন, স্লেহের পাত্রী ত্তিতাকে অশীতি বংগর বয়ক পাত্রের পরিণয় কার্য্য সম্পাদন করিয়া দিতেছেন, অথবা সহতুল্য ঘর না পাওয়াতে আপনার কন্যাকে অন্ত্র-ঢাবস্থার রাখিয়াছেন, এবং ইহা হইতে যে কি প্রকার বিষময় ফল উৎপাদন হইতেছে, তাহা সদয়প্র করিলে অন্তঃকরণ সিহরিয়া উঠে। কিন্তু কি আ'ক্রের বিষয় কুলীন মহাশয় সাধারণের ন্যায় অবস্থিতি করিয়া এই দকল অত্যাচার প্রত্যক্ষ

ধন্ম প্রারক

किसीके सन में निक्ति है। प्रभुने अपने शत्यको कट् दचन वोला, उसी दम श्रीममान श्राकार सत्यके चन्तः करणाको श्रधिकार किया। उरसे वच मर्इदा संक्षित्रत रहता या अव जनसे उत्तर प्रत्युत्तर करने में भय न माना। किमीकार्था लय के अध्यक्त किसी कर्मचारी को कोडू कितन दचन कन्ठ वैठा। इसी दस वन्न श्रपने को श्रपस,-नित समभा। यद्यपि वह खव जानते हैं जो वह स्वयं अनन्योपाय है और कार्य करने में उनकी उत्तम रूप दत्तता नहीं, श्रवस्थात काम का होने से स्थाना-नार में कोइ उपाय हैं,ना भी सहज नहीं, विश्वपत: यहमें बद्धत सा परिवार है उनहीं के उपार्जन से उन सोगें की जीवन याचा निर्द्धा हती है. तथापि ''मद़' की ऐसी ग्राफ्ति है सक्यान बड़ि अनन्यसत उद्ये वो विना भिद्यात के विचार किये यह उपस्थित कां<mark>से परित्याग किया। "सानसद</mark>' त्रात्म विच्छेद का भी प्रधान ईतु है। कैंक सम-वयस्क पुरुष एक है उद्घए कथोपकयन कर रह है। इसमें कोइ एक बात किसी के विचार में अपसान-भूचक करके प्रतीति इडई ; भट उमही से विवाद के तरंग उठा। शान्ति कहांती भागी। इसी ''मानमद्' से कितना सुहृदभेद हो रहा है, कितन ग्रहमें श्रातम विच्छेद हो गया। कुलीनों के मध्यमें मानभद्क विषमय फल देख पडता है। मानसे उन्मत्त हो कव उन्होंने बंग्रज श्रथवा निरुष्ट कलीनों को श्रत्यन्त तुच्छ मानते। कोई निक्षष्ट कुलीन विशुद चरित्र श्री सहश जात होते पर भी उसकी रहिमें कुलीन लोग अवग्रहण करने में किसी तरह में मजात मधीं इति है। परन्त वे ख्यं जो कदाचारी के अप्रमण्य है सो एकवार भी सारण नहीं होता है। "मानमद्र"से उकात हो कर उनने कहां तक न अहाचार कर रहा है से ह की पाती लडकी को चक्षी वर्षकी एक रख के मसित बिवाइ टे रहे हैं अयवा सप्तयोग्य कुल न मिलनेपर अपनी कत्या की व्यविवाद्धित व्यवस्था में रक्ता करते हैं और इसी जो किस भांति विषमय फल उत्पन्न होता है सो सार्या वार्ति ने भी अन्तः कार्या सिष्टर उठता हैं; किन्त का या शर्य का विषय है, कि क़लीन महाश्यगण चन्य साधारण के न्याई, चुप रह कर इतना विक्डाचार प्रत्यवा, कर रहे के बोर वे ही जा स्वयं दून सबका कारूण है यो एकिंदार भी मनमें चिनान

कति ए एक । अवः जिनिरे ८ य अरे मगून रात का-রণ তাহা একবার ও মনোমধ্যে অনুধাবন করি-তেছেন না। কি প্রকারেই বা করিবেন ? মান মদ তাহ কে উমত করিয়াছে বে, তাঁহার গৃহ মধ্যে জুগুপ্সিত ভাবে যে সকল অত্যাচার হই-তেছে তিনি সমাক্রপে ত।হার প্রস্রা দিতেছেন। পাছে গুপ্ত কথা প্রকাশ পায়, পাছে ভাঁহার মর্যাদা রূপ নির্মল শশাক্ষে কলক্ষের মলিন রেখা নিপতিত হয়, ইহাই তাঁহার ভাবনা। অকিঞিৎ-কর সম্ভ্রম রক্ষা করিবার জন্য কঠিন হৃদয় হইয়া স্বীয় তনয়ার উপরে কঠিন ব্যবহার করা, এবং স্বয়ং সকল অত্যাচারের কারণ অস্তঃকরণকে পাপে কলুষিত করা যে কত দূর পর্যন্ত অন্যায় কার্য্য সহজেই উপলব্ধি হইতে পারে। ভূপতিগণ নানে বশীসূত হইয়া কতন্ত্র 'পর্যান্ত না অনিষ্ট উৎপাদন করিতেছেন। সামান্য মান হানির আশস্থায় তাঁ-হার। অপরের বিত্ত হ্রণ, লক্ষ লক্ষ জীবের প্রাণ নাশ এবং অবশেষে রাজ্য নাশ করিয়া তবে কান্ত হইতেছেন। তুর্গ সকল ভগ্ন ও বিচুণ, পুস্তকা-গার ভদ্মীভূত, বহু বলু বিনির্দ্মিত স্থন্দর স্থন্দর জনপদ সকল ধ্বংশ এবং অসংখ্য নরের শোণিত সোতে সমৃদ্ধি শালী রাজ্য নিকেপ করা কি প্রশং-সার কার্য্য ? এবং ইদুশ আচরণেই কি প্রভূত সন্মান রদ্ধি হইয়। থাকে ? বিদ্যার আলোচনায় বৈজ্ঞানিক উৎকর্ঘ সাধনায়, আধ্যাত্মিক উন্নতিতে এবং শিল্প, কুষি, ও বাণিজ্য আদি কার্য্যে নিপ্র-ণত। প্রকাশ করিলে কি মানের রূদ্ধি হয় না।

ক্রমশঃ।

বিশেষ দ্রষ্টব্য।

ভারতবর্শের দেশ দেশান্তরে সনাতন আর্য্যথর্মের (ধর্ম প্রচারকাদি নিয়োগ দারা) পুনরদীপনার্থ ও স্থানে স্থানে সংকৃত বিদ্যালয়াদি
প্রতিষ্ঠা পূর্ববিক সংকৃত ভাষার পুনরুন্নতি
বিধানার্থ আমাদিগের প্রস্তাবিত এক লক্ষ টাকার
মূলধনের পুরণ জন্য এককালীর দান স্বীকার।

রায় অন্নদাপ্রদাদ রায় বাহাতুর কলিকাতা

नको करते हैं। कैसे करें! "मानमद" उनक दूतना उमात्त कर रखा है, जो उनके घरमें जूगु सित भावते जितना श्रत्याचार हो रहा है उनने हर तरह से उस्का प्रयय देता जाता है। गुप्त वात का प्रकाश न होते, उनकी मर्यादा सूप निकाल ग्रशांक पर कलक्ककी मलीन रेखन पड़ें, एतर्न हीं उनकी चित्ता है। अकिंचित कर मर्यादा रज्ञा करनेक खिये कठोर ऋद्य से निज तनयापर कठोर व्याकार करना वो स्वयं सारे अत्याचारके कार ग अतः करगा को पापमे कलुधित करना जो कहांतक अन्याय कार्य है सो सहज ही में अनुभा हो सकता है। स्पतिगणते ''सान''के वशीभृत हो कर कहां तक न अनिष्ट उत्पादन कर रहे हैं। सामान्य मातकी हानिके उर्मे उन्हें निदुसरे का धन इरण, लब लच जीवते प्राणनाश, वा श्रल में राज्यनाश करते तत्र निवन्त हे.ता है। दुर्ग समुद्दों को अग्न बी बिच्या, पुरत्कागार मसीस्त, सङ्घतवर्षे में निक्षा गा कये बैठाये ऊथे, सुन्दर सुन्दर जनपर सभइ को ध्वंश वी श्रसंस्त्र मनुष्यों के शोणित के प्रवास समुद्धि-शाली राज्यको वद्याय टेनाक्या प्रशंनाकी कार्य है ? श्रीर ऐसे ऐसे श्राचरण से न्या प्रभृत समान की इहि होती है ? विद्याकी चर्चा में वैज्ञानिक उरफर्ष साधना में, श्राध्यातिमक उत्रति में श्रीर ग्रिय, क्रिप वी वाणिज्यादि कार्य में निषुणता देखलाने से क्या मान की एडिन चोती है ?

श्व आगे।

विशेष द्रष्टव्य।

हमार प्रस्ताबित एक लब क्पये के मूलधन की जोने इस लिये जमा करी जाती हैं, कि धर्म प्रचारकादि नियत करके भारतबर्धीय देश देशान्तर में सनातन श्रायंधर्म की पुनक्दीपना को स्थान स्थान में संस्कृत विद्यालय श्रादि प्रतिष्ठा पूर्व्यक संस्कृत भाषा की पुनक्द्रति की जाय, वर्द्य एक कालिन दान स्वीकार।

राय चन्नदाप्रचाद वज्ञादुर कासिमबाजार ४००० श्रीयुक्त बाबु रामप्रसाद दास मुंगेर २००७ विविध

আশা করি ভারতহিতৈষি মহাত্মা মাতেই আমাদের প্রস্তাবিত এই গুরুতর কার্য্যে সহামু-ভাবকতা ও সহায়ত৷ ক্রিবেন। ধর্মার্থে ও ভারত হিতার্থে যাঁহার যাহা সাধ্য তাহ। অনুগ্রহ পূর্বক মুঙ্গের আর্য্যধর্ম প্রছারিণী সভায় ধর্ম-সম্পাদকের নামে পাঠাইবেন। প্রচারক পত্র ধর্মপ্রচারকেও অন্যান্য প্রকাশ্য সংবাদ পত্রে তত্ত্তনে প্রাপ্তি কৃতজ্ঞতাদহ স্বীকৃত হইবে। ভগবান দাভ্বর্গের কল্যাণ ক্রিবেন। এককালীন দান ভিন্ন মাদিক বৃত্তি প্রার্থনীয় নহে।

ংয় বর্ষের মুল্যপ্রাপ্তি স্বীকার।

শ্রীযুক্ত রাজা নরেন্দ্রনারায়ণ রায় বাহাতুর শ্রীমতী মহারাণী শরৎস্থন্দরী পুটিয়া 00/0 এীযুক্ত বাবু কালীপ্রদাদ চৌধুরী ঐ গিরিধর লাল ૭્ শন্তুচন্দ্ৰ বিশাস নবাব সিং (জমীদার) এ **૭**્ বিষেশ্বর মুখোপাধ্যায় জামালপুর ૭ দয়ালনাথ ভট্টাচাৰ্য কলিক।তা د لرهات. রাজক্ষ মলিক হাবড়! ঙ -।ফরচন্দ্রায় বহরমধার والادات শ্রীকান্ত চট্টোপাধ্যায় ঐ ه لاءات নহেন্দ্রনাথ মুখোপাধ্যায় ঐ 2/0/0 মতিলাল বন্দ্যোপাধ্যায় ঐ 340 দারক নাথ ভট্ট চার্য্য মুসেফ আর। 3/9/0 ,, ولهاد মহেন্দ্রাথ ঘোষাল, কানপুর প্রমথনাথ ঘোষ, 0/0/0 কুমারনাথ ভটাচার্য্য, গজা ⊍la⁄ ° অয়তনারায়ণ আচার্য্য, মুক্তাগাছা 9/0/0 শান্তপ্রদাদ ডিং মাঃ জাফরপুর 340 অভ্য়চরণ বস্ত্র ভগলপুর 0/0/0 রাধার্গোবিন্দ পাল এইট 9000 আঘরি কাঁদজীপ্রসাদ বরহরোয়। ৩।১/০ উমেশচন্দ্র বন্দ্যোপাধ্যায় ডিঃ, কঃ, গঙ্গ। ,, 90% ভূষণচন্দ্র গঙ্গোপাধ্যায় হালিশহর 81 জানকীপ্রদাদ সিংহ মৌঝোল 0/0/0 ক্ষেত্ৰনাথ সুস্তফী সোমতা 0000

কাশী

৬%0

হরিশ্চন্দ্র

इम भाशा करते हैं कि भारत के डित चाइने चारे मझामान ची इसारे प्रस्तावित इस प्रतीब गुरुतर कार्यमें सद्दानुभावकता वी सद्दाता करेंगे। धमीर्थ वो भारतको हितार्थ जिन्होते जो कुछ दे सैंक सो अनुग्रह पूर्विक संगर आर्थि धर्मा प्रचारिणी सभा में धनीपचारक प्रक्रासमादक के नाम से भेजें। ध म प्रचारक वी श्रन्यान्य प्रकाश्य सम्वाद पत्री में छत-ज्ञतापूर्व्वेक दान प्राप्तिस्वीकार की जायगी। भ-गवान दातात्रोंका कल्याण करें। एककालिन दान कोड़ के मामिक हिंत प्रार्थनीय नहीं है।

३य वर्षका मील प्राप्ति स्वीकार।

श्रीयुक्त राजा नरेन्द्रनारायण रायवाचादुर,	
. ' कांदी,	y y
श्रीमती महाराणी शरत्सुन्द्रि, पुटिया	प् ।=
श्रीयुक्त वाबु कालीय साद चौधुरी, संगेर	₹)
, भक्ष, चन्द्र विश्वास ,,	´₹)
,, गिविधर लाल, ,,	رş
,. नवाव सिं. (जमीदार) ,,	رَةِ
,, विविधार मुखोपाध्याय, जामाल	ाषुर३्र
., दयासनाय भहात्रार्थ्य, कसिका	ता ३। =
, . राजक ग् मिन्निक, स् विड़ा	3
,, नफरचन्द्र राय, व हरमपुर	र।=
,, श्रीकाल्तच्छोपध्याय, ,,	३। =
,, मन्द्रनाथ मुखीपाध्याय "	ह।=
,, मतिलाल वन्द्येःपाध्याय "	इ। ==
,, हारकानाय भट्टाचार्य मृन्सेफ,श्रा	ारा ३। =
,, महेन्द्रनाध घं वाल, काणपुर	₹1=
., प्रमथनाय घोष, धन्द	P =
,, कुमारनाथ महाचार्य, गजा	₹1=
,, अमृतनारायण याचाया, मु तागा	का ३। =
,. शान्तप्रसाद, डिः माः, मजाफर	
,, श्रभयचरण वसु, भगलपुर	₹1=
,, राधागोविन्द पाल, श्री <i>घ</i> ट	21=
,, श्राखीरिकांदजी प्रमाट, वरश्रीय	∏ ३। −
,, उभेगचन्द्रवन्द्योपाध्यायः डि: क	
	31=
,, भूषगाचन्द्र गंगोपाध्याय, चालिया	बर् ४)
,, जानकीप्रसाद चिंच, सौफाल	श=
,, चेवनाथ मुस्त्रिक, सोमड़ा '	₹1=

काशी

€ =

প্রীযুক্ত বাবু গিরিশচন্দ্র রায়(জমীদার)রায়নগর **এ**০/০ रेवमाथी लाल মজাফরপুর 9/g/0 রামদয়াল নন্দী জামালপুর 21 শ্রামাপদ রায় দশঘরা 010/0 মাতাদীন (সব জজ) গয়া २।०∕० হরিদান বস্ত ছোটসরসা 2120 बीर दे স্বরূপচন্দ্র চাঁদ 21%0 " বৈকুণ্ঠচন্দ্ৰ দাস অন্টপতি ঐ ২।১০ সনৎকুমার য়ায় চৌধুরী ধর্মপুর 2120 त्राधारगाविन्म गुन्गी 2110 বিপিনবিহারী সরকার রাহুলপিল্ডী ২ 🔑 অন্নদাপ্রসাদ চক্রবর্তী লক্ষে 2120 আতোষ মুখোপাধ্যায় 2100 लाङनीरभार्न तञ्च तर्ब न्यून 21%0 রসিকলাল রায় মুন্সী রাহুলপিণ্ডী ১।০০ গঙ্গাদাস বন্দ্যোপাধ্যায় লালৰাগ 04º शूर्वाञ्च माम মিরাট 2100 কুফবন্ধভ রায় চৌধুরী কলিগ্রাম 3/0/0 কমললোচন রায় চৌধুরী 1120 তারকবন্ধ ভট্টাচায্য ভট্টপল্লী 2120 ミルロ বোগাম্বর রায় মকদমপুর সারদাপ্রসাদ মুখোপাধ্যায় নয়।ছুমকা ১৮০ উদয়তক্র বলেরাপাধ্যায় নিরাট 2120 শিবপ্রসাদ চক্রেবর্তী পাহাড়পুর বৈত্নপ্তৰাথ বন্দ্যোপাধ্যায় গরলগাছা ১।√০ 27 বৈক্ষবচরণ পূর্বর কায়স্থ রায়নগর 2100 ,, কবিরাজ ভগবচ্চরণ সেন মালদহ 21.00 22 যোগেন্দ্ৰনাথ মণ্ডল মহাচাঁদা 3100 ,, ব্ৰজ্ঞাপলে চটোপাধ্যায় কুলুগাছী 'মান' 77 > রামপুর হাট প্রিয়নাথ মজুমদার . 1 210/0 হরিনারায়ণ মিশ্রা ,, অঘোরানন্দ চট্টোপাধ্যায় বননবগ্রাম Zno ८वनीमाधव नाथ রাছলপিতী 2120 92 বিরজানাথ ন্যায়বাগীশ পাথিতা 2/0 ,, ক্ষাচন্দ্র দাস অফপতি নাট 2120 ,, শ্যামলাল সাহ রাজমহল >1.00 77 ঐ 2100 কালীপ্রসাদ সাহ চন্দ্রনারায়ণ ঝাঁ 6 21%0 21%0 চরণ দাস নরসিংপুর (মধ্যপ্রদেশ) পিয়ারে লাল পাঁচমারি (ঐ) 2:40 ভীহট্ট 21%0 বৈহুপ্তনাথ দত্ত ,, ভূবনমোহ বন্দ্যাপাধ্যায় কানসাট 2100 27 গোবর্ম ১ জেবভী শিবগঞ্জ 21%0

श्रीसृक्त वावु गिरीशचन्द्र राय (अमीदार) रायनगर २।= वैशाखोलाल, मजपरपुर ३।= रामदयाल नन्दी जामालपुर ₹, य्यामापद राय, ₹1= दश्घरा ,, मातादीन (सवजज) 21 = इत्दास वसु कोटसरमा 2 | खरूप चन्द्रचांद, योहः ₹1= ,, वैकुग्ढचन्द्रसा भ्रष्टपति, श्रीहर " सनतकुमार राय चौध्री धमीपुर २।= ,, राधागोविन्द भुन्मी, 29 विपिनविधारी मरकार, रायलपिण्डि २। : , श्रदाव्रवाद चक्रवर्त्ती, लक्ष्मणी त्राग्रतोष सुखोपाध्याय, ,, लाडलीधोइन वस् वहरमपुर १।= रसिकलाल रायम्नुसी,रायल पिरिङ् १। = ٠, गंगादाम बन्द्योपाध्यायः लालवाग ३॥। 22 प्रणचन्द्र दास, मिराट १।= ,, क्षणावद्मभ राथची धुरी, कः लियाम १।= 59 कमललोचन र,यचै।ध्री , , तारणवन्तु भहाचार्थ्य, भहपत्नी 81= ٠, योगाम्बर राय, सकद संपुव 211 93 मारदावसाद मुखोपाध्याय, , 6 नवाद्र सका 2 |= उदयचन्द्र बन्धीपाध्याय, मिगाट 21= , , श्चित्रपद् चक्रवर्त्ती, पाद्वाइपुर .21= ,, वैक्रग्उनाथ वन्द्योपाध्याय, ,, गः सगाद्या 21 ---वैशावचरण पुत्रकायस्य, रायनगर ٠, क्तिराज भगव इरण सेन, मालदह १।= ,, योतिन्द्रनाध मण्डल, सहाचांदा नीलमोचन मुखीपाध्याय, वांका 99 वजगोपाल चट्टोपाध्याय. ,, कुड़ जगाची प्रियनाथ सज्जसहार, रामपुरदाट १) ,, इत्निर्यिण भित्र, कांदि. ર i == ,, श्रघोरानन्द चट्टोपाध्याय,वननवग्राम २॥० विनीम धवयाय, रायल पिरिङ विरजानाय न्यायवागीश,पाखित्रार।= " क्रणचन्द्र दास अष्ट्रपति , S | = ,, प्यामलाल माइ, राजमहल 81= कालीव्रसाद साह, 2 = चन्द्रनारायण भां, राजभहल १। = ,, चरण दास, नरसिंपुर (मध्यप्रदेश) १। --٠, पियारिसास, पांचमारि = 19 22 वैक्रगठनाय दत्त, यीहरू १ ॥। ,, भूदनमोद्दन वन्द्योपध्याय, कानसार १। = " गोवईन चनवर्त्री, श्चिवगञ्ज

				99	
•	,, পণ্ডিত রামনাথ বিদ				त्रायुक्त पायकत राजनाथ
,	, দীননাথ দাস	শ্ৰীহট্ট	>1%0	1	विद्याभूषण, कानसाट १।=
•	, পণ্ডিত রাজচন্দ্র চক্র		210,0	! 29	वानुदाननाय दान, आहः श=
,,			21%0	, ,,	पण्डित राजचन्द्र चक्रवर्त्ती, इविगञ्ज १।=
49		হবিগঞ্জ	>1.70		वावु अघोरनाय भहाचार्य, कानसार १। =
••					प्रसन्नकुमारदत्त, इतिगद्ध १।=
,•	শ্রীমন্ত রায় কবিরাজ			,,	प्यारोमोहन गोस्वामी, मोनाखाली रा=
,,	সারদাপ্রদাদ চট্টোপা		2100	• • • • • • • • • • • • • • • • • • • •	यीमना रायकविराज, भवानीगञ्ज १। =
,,	ন্বকিশোর দাস	শ্ৰীহট্ট	>10,0	. "	सारदाप्रसाद चहीपाधाय, गाईघाट १। ==
"		কমলগতং ু	21%0	; ,,	नविक्योर दास, ऋोच्छ १।=
,,	প্রনেশ্ব ভট্যচার্য্য	জামালপুর	>_	19	नविक्योर घोष, कसलगङ्ग १1=
**	অঘোরনাথ ঐ	<u>`</u>	>_	· ••• !	परमेखर भड़ाचार्थ, जामाणपुर १)
**	ক্ষেত্রনাথ মাহিন্দার	Se .	>_	"	अघोरनाथ भट्टाचार्य, जामालपुर र्
••	যহুনাথ ভ টাচার্য্য	<u>\$</u>	> (,,	चित्रनाथ महिन्दार जामालपुर १
٠,	নিবারণচব্দ্র যোষ্	<u> </u>	>_	,,	यदुनाय भद्दाचार्या, जामालपुर र्
,	হরিশচন্দ্র চক্রবর্ত্তী	<u>A</u>	>_	,,	निवारणचन्द्र घोष, जामालपुर १
,,	আশুতোষ চক্ৰবৰ্ত্তী	<u> </u>	>,	2,	इंदिशचन्द्र च अवनी ,, १,
21	বেণীমাধব ভগু	<u>ه</u>	>_	,,,	त्राश्चतोगचक्रवर्तीः जामालपुर १
"	বিষণুচন্দ্র ভট্টাচার্য্য	<u>A</u>	> .	",	वर्णीमाधवागुप्त ,, १,
**	ভূষণচ ন্দ্ৰ খে ।য	₽	>_	"	विशाचिद्रभशचायां ,, १)
• •	কিশোরীযোহন চক্রব রাম্বভু শুক্ল	ভি জি জ	>- ;	**	भूषगाचन्द्र घोष
>>	প্রাণকুক্ত চক্রবর্তী	Š	5	"	<u> </u>
))	লালবিহারি ভপ্ত	<u>ज</u>		71	रामरत ग्रुल "१
**	লাণাণ্যার ওও বেণীম্পব রায়	ক্র ভ	3- !	• • •	प्राणकाषा चक्रवत्ता " १)
••	মতিলাল রায়	্র	5	, •	लालिव्हारी गुप्तः १
,,				• • • • • • • • • • • • • • • • • • • •	वेणीमाधव रायः ,,
,,	মবীনচন্দ্র জ্ঞ	Š	5.	••	मातलाल राय, १
,,	मीनन¦थ नन्ती ♦===\t+===\t+=	<u> </u>	` '	**	नवानचन्द्र दब,
"	ত্রৈলোক্যনাথ রায়		~	,,	दीननाथ नन्दी।
,,	সত্যকৃষ্ণ মুখোপাধ্যায়	<u>چ</u>	· .	••	चैलोक्यनाथरायः " र्
,,	প্যারীমোহন পাঠক	À	>	77	सत्यक्ष मुखोपाध्याय, , १,
"	গিরীশচন্দ্র বস্ত্	<u>À</u>		,,	प्यारीमोद्दन पाठक, ,,
52	नीनगंथ तात्र	4	<u> </u>		5-3-
7 <i>7</i>	অবিনাশচন্দ্র বন্দ্যোপা		:	"	गराभचन्द्र वसु, ,, १) दीननाथ राय, ,, १) अविनायचन्द्र वस्योप्राध्याय, १) अखिलचन्द्र सुखोपाध्याय, १) जगहम्मु सेन, ,, १) जानकीनाथ वस्योपाध्याय, संगर १)
,,	অখিলচন্দ্র মুখোপাধ্যা		2	**	अविनासचन्द्र वन्द्योप्राध्याय, १
	জগদৰু সেন	े	<u></u>	,,	र्जान नियम
23	জানকীনাথ ব ন্দ্যো পাধ্য			,,	त्रखिलचन्द्र सुखोपाध्याय,
"	গিরীশচন্দ্র ঘোষাল) বি ক্র	<u> </u>	,,	जगतम्यु सेन,
"	মহেন্দ্রনাথ ঘোষ	<u> </u>	3	٠,	जानकी नाय बन्द्योपाध्यार्थ, मुंतर १)
77			, ·	,,	गिरीशचन्द्र घोषाल, ,, १
**	भूगीनान	<u>উ</u>	1	,,	महन्द्रमाय घाष, ,, १,
,,	বুলাকীলাল	ক্র	> - i	"	मुन्सी लाल,
,,	নাথসহায়	Š	>_	"	बुलाकी लाल, ,, १)
,,	বলদেব প্রসাদ	~	> }	22	नाव सहाय, "१)
	ব্রজ্কিশোর লাল	्रे जे	3	•,	वसदेव प्रसाद, " रे)
7.7			-	,,	व्रजनिश्रोर लाल, "१)
22	অযোধ্যাপ্রসাদ	<u>ब</u>	`	"	मुन्धा लाल, "१) बुलाकी लाल, "१) नाथ सहाय, "१) वलदेव प्रचाद, "१) व्रज्ञिक्षोर लाल, "१) प्रयोध्या प्रसाद, "१) दौलतप्रसा, "१) स्थिनारायण "१)
"	দৌলভপ্ৰ স াদ	Š	>_	"	दीवतप्रसा, "१)
,,	সূর্য্যনারায়ণ	ঐ	ا	20	स्थानारायण "१)
					56

"একএৰ স্বহ্নয়ে। নিধনে২প্যনুষাতি যঃ । শরীরেণ সমলাশ° স্বন্মতাভূ গঢ়ঃতি ॥°

"एक एव सुद्ध द्वारी निधनेऽष्य नुयाति यः। यारी रेखा समन्ता में सर्वमन्यन्तु गच्छिति ॥"

ত্য ভাগ।

৩০ ও ৪০ সংখ্যা ।

भकाकाः ३५०२।

পৌষ ভাষাঘ—গ্ৰিমা।

३य भाग।

शकाब्दा १८०२।

३८ वो ४० संख्या। 🕽 पौष वो राघ—पूर्विमा।

পরমার্থসার।

(ইনিছেগ্ৰানা,শহালাগালি প্ৰতিভাগ

পরং পরহাঃ প্রক্রনোদি-মেকলিবিক্টং বহুপা গুহান্ত। সর্কালয়ং সর্কচরাচরস্থং

ক্লামেৰ বিষ্ণুং শরণং প্রাপদ্যে॥ ১॥ ভূমি পরাপ্রকৃতি হইতেও পর্ম প্রেড, অন্চি, স্বজাতীয় বিজাতীয় ও স্বগতভেদরহিত এক স্বরূপ হইয়া দেব, দানব, মানবাদি দেহে বহুরূপে বিরাজ [া]করিতেছ, ভূমি সকলের একমাত্র সা**র্ভা**য়স্থান, অথচ ভুমি চরাচরব্যাপী, ভুমিই বিস্থু, তেমার শরণাপর হইলাম।

> আত্মানুরাশো নিথিলোহপি লোকো মগ্লোহপি নাঢামতি নেক্ষতে হ। আশ্চ্যীমেত্যা গ্রুফিকা ভে ভবাদ্বরাশো রমতে মুবৈব ॥ ২ ॥

আত্ম সত্মারপ অগাধ জলনিধিতে তাবৎ লোকই নিমগ্ন রহিয়াছে, কিন্তু কেছ সে জলের সাদ গ্রহণ বা তাহার দিকে দৃষ্টিপাতও করিতেছে না। আশ্চর্য্য

परमाथसार।

(चीमद्भगवान पांदुराचार्व्यक्षतः)

परं परस्थाः प्रकृतेर्नादि-

मेकनिविष्ठं बद्धधा गुहासु। सर्वालयं सर्वचराचरस्यं

त्वामेव विष्णुं शर्गं प्रमद्ये ॥ १ ॥

चाप पराप्रकृति से भी परम अंछ हो, चाप चनोटि हो, चाप खजातीय विजातीय यो खगत-भेटरहित एकख्डूप होकर भी देव, दानव, मानव चादि विविध देस में नाना भांति से विराज कर रहे हो, आप सारे संसारके एक मात आध्य हो, अथन याप नराचर में व्यापे क्रवे हो, याप हि िप्णुहो, भें आपके प्ररक्ष चाया छं।

यात्माख्रामी निखिलोऽपि लोको भाग्नोऽपि ना भौं प्रति ने सते च। षावर्थ मेतन्यगत्र विश्वाभे भवास्तुराधौ रमते खपैव॥२॥

चाता सलाक्ष्य गमारि ससुद्र में सव जनोंने निमग्त हो रहा है, किन्तु कोई उस जलका स खाद लेता न उस भीर कोइ देखता है। चावर्थ এই যে মায়ামরীচিকায় মোহিত হইয়া মিখ্যা দংদারদলিলে ক্রীড়া করিতে প্রবৃত্ত ইইয়াছে। গর্ভবাদজন্মজরামরণবিপ্রয়োগ ছ থাকো। জগদালোক্য নিমগ্নং প্রাহ গুরুং প্রাঞ্জলিঃ শিষ্যঃ॥ গা জঠরযন্ত্রণা ও জন্ম, জরা মরণাদিরূপ ক্লেশ্রদমুদ্রে দংদারকে নিমগ্র অবলোকন করিয়া শিষ্য কৃতা-জ্বলপুটে নিবেদন করিল।

ত্বং সান্ধবেদবেতা ভেত্তা সংশয়গণস্থা সত্যুবক্তা।
সংসারাণ্বতরণে প্রক্ষং পৃচ্ছমহেং ভগবন্॥৪॥
হে গুরো! আপনি সান্ধবেদবেতা, সংশয়পাশ
বিনাশকর্তা ও প্রকৃত তত্ত্বেতা, অতএব হে ভগবন্
আমাকে এই সংসার সমুদ্র হইতে পারের সঙ্পায়
বলিয়া দিন্।

দীর্ঘোহিত্মিন্ দংসারে সংসরতঃ কম্ম কেন সংবদ্ধঃ। কর্মান্ডভাউভফলান্মমুভবতি গতাগতৈরিহ কঃ॥॥ এই স্থানি সংসারে জন্ম মরণাদি যোগে জীবগণ বারসার ভ্রমণ করিতেছে; এথানে কাহার সহিত কিরূপ সম্বন্ধ এবং কেই বা এথানে পূর্বকৃত পাপ পূণোর ফলস্বরূপ স্থ হুঃথ ভোগ করিয়া থাকে। কর্মান্তণজালবদ্ধো জীবঃ সংসরতি কোশকার ইব। মোহান্ধকার গহনাভ্রম্ম কথনং বন্ধনান্মোক্ষঃ॥৬॥ যেমন কোশকার কীট নিজ নির্ম্মিত সূত্রগৃহে স্বয়ং রুদ্ধ হঙ্ক ত্রুপে কর্মারপ সূত্রজালে জীবগণ আবদ্ধ হইয়াছে, এই মোহান্ধকার ভয়ঙ্কর বন্ধন হইতে তাহারা কিরূপে মুক্তিলাভ করিবে।

গুণকর্মবিভাগক্তে ধর্মাধর্মৌ নিবন্ধকো ভবতঃ।
ইতি গদিতং পূর্ববাক্যৈঃ প্রকৃতিং পূরুষঞ্চ মে ক্রহি॥ १॥
এইরপ পূর্বভিন মহাত্মাগণের উক্তি শুনিতে
পাওয়া যায় যে, যিনি গুণকর্ম বিভাগজ্ঞ ধর্ম ও
অধর্ম তাঁহার বন্ধনের কারণ হয় না; অতএব সেই
মায়া ও জীবের বিভাগ ব্যাখ্যা করুন।

কিৎপাধারে। ভগবান্ পৃষ্ঠঃ শিষ্যেণ তং সহোবাচ। বিজ্ঞামপ্যতিগছনং বক্তব্যমিদং শৃণু তথাপি জং॥৮॥ শিষ্যের ঈদৃশ প্রশ্ন প্রবণ করিয়া ভগবান্ অনন্তদেব বলিলেন যে, তোমার জিজ্ঞাসিত বিষয় বিদ্যাবান্ত্রেও স্তর্ধগম্য, তথাপি তোমার নিকট বলিতেছি, অবহিতচিত্তে প্রবণ কর।

ক্রমশঃ।

कि बात यह है कि साथा धगरूषणा से मोहित होकर सक्कोद सिच्चा संसारक्ष जलमें ट्या रम रहे हैं।

गर्भवासञ्चाजरामरण्विप्रयोगदु:खाव्यौ । जगदालोक्य निमम्नं प्राष्ट्र गुर्कं प्रांजित्ति: शिष्य: ॥२॥

जिय की यातना वो जन्म, जरा मरणाहि क्प क्षेत्रससुद्र में सारा संसारको जुवता इच्या देख-कर शिष्य कर जोड़के गुक् से निवेदन किया। वं सांगवेदवेसा भेसा संशयगणस्य सत्यवक्ता। संसाराणवितरणे प्रणां श्च्छास्य इं भगवन्॥ ४॥

हे गरो! भाप सांग वेदवेत्ता हो, भाप संगयपायको नाग करने हारे हो, भाप प्रक्षत त्वके वातानेवाले हो, भ्रतएव हे भगवन्! इस संसारससुद्र से पार उतरने का उपाय सुभको वताईये। यही मेरी पुक्रना है।

द श्रीतिमान् संसारे संसरतः कस्य केन संबन्धः। कम्म शुभाषाम्मकलान्यनुभवति गतागतैरिक् कः॥५॥

द्स बड़ा भारी संसार में अन्य मरणाहि करके जीवोंने वारंवार घुम रहा है। यहां किस से क्या संबन्ध श्री जन्म जन्मंतर में किया उड़ ज्ञा पाप पुग्य का फलक्ष्प सुख दु: खको कौन ही वा भोग किया कत्ती है ?

कम्मं गुराजालवन्त्रो जीवः संसर्ति को शकार द्व। मोद्यान्धकार गद्मनात्तस्य कयं वंधनान्धोत्तः॥ ६ ॥

जैसा कुश हरी का की ड़ा अपना वनाया उत्था सुतरी का घरमें स्वयं वंध हो रहता है, वैसे कर्फ-रूप सूतमें जी अससूह वंधे गये हैं, इस मोहान्स कार रूप वंधन से उन्हों की किस तरसे सुकि होगी?

स्ताक मीविभागन्ते धन्मी धन्मी निवंधकी भवतः। इति गदितं पूर्ववाकोः प्रकृतिं सुक्षन्त सेब्र्ल्डि

पूर्वतन सहोसाची की ऐसी वचन सुनी ना है, कि जो गुगा वो कर्मका विभाग जानते है, धन्म वो खधन्म उसका बन्धनका कार्या न होते, खतएव उन भाया वो जीवका विभाग कहिये। चित्पाधारो भगवान् एष्ठः शिष्येया तं सहोवाष। विदुषामप्रतिगृह्मं वक्तव्यसिदं खुणु तथापि सं॥८॥

शिष्य की इस भांति वचन सुन कर अगवान् अनन्तदेव ने बोला है शिष्य! तुन्हारी पुष्की इन्द्र बात विद्वानों के भी जानने योख मधीं, तथापि तुंसको मैं कद्यता इं, दत्तचित्त इक्षण सुनते रहो। शेष शागे।

ছুঃখনিবারণ বা গোপালন।

অহো এ পর্যান্ত আমাদিগের দে ভাব উদয় বা একবার স্মরণও হইল না। আমাদিগকেও ধিকৃ! ও আমাদিনের "আমিস্কেও" ধিক !! মহারাজ যুধিষ্ঠিরের অধিকার কাল হইতে সকলেই শুনিয়া আদিতেছেন যে গো ও ছুহিতার ন্যায় নিঃসহায়া ও ছঃখিনা আর কেহই নাই, কিন্ত বলিতে পারি না আমাদিগের এতই কি ধনগর্বব হইয়াছে যে আমরা তাহাদিগের প্রতি একবার দৃষ্টি করিতে বা মনোযোগও করিতে অসমর্থ। আমাদিগের পূর্ববেত্রী ও অন্যান্য লোক কত স্থ ও দুঃখ জনক রীতি যাহা কাল প্রত্যক্ষ সাক্ষ্য প্রদান করিতেছে এবং ইংরাজি শিক্ষার গুণে যাহার ফলভাগী হইতেছি এবং প্রদঙ্গলমে ছুর্ব্ব-লতাদি জন্ম যাহার গুরুতর দুশ্ম ছুংসহ হইয়া উঠিয়াছে, হায় ! এখনও কি আমাদের মন হহতে তাহা অপদারিত হইবে না এখনও কি আমরা আত্মপরিচয় না লইয়া মোনী থাকিব, আমাদিগের স্বতঃ প্রতিষ্ঠিত ধর্মোর "আর্য্য" নামের তবে ফল কি হইল! আমরা কি তাহার প্রতিষ্ঠা বিশ্বত হইয়াছি! যাহা আমার মৃত্যুর পরেও দঙ্গ পরি-ত্যাগ করে না, তাহ। সত্ত্বেও আমরা কেন স্থির-নিশ্চিন্ত রহিয়াছি। আমরা উন্মত্তের তায় তবে কেন পূর্বে রাতির অনুসরণ করিতেছি ইহা কি আমাদের একাকী সাধন করিবার জন্ম নছে।

হে অভিমানীগণ! হে আত্মগুলি!

একএব স্থহদ্বর্গো নিধনেহপানুবাতি নঃ।
ধর্মের গতি যে কত সূক্ষা ও ধর্মা ভিন্ন মরণান্তর
যে আর কিছুই সহগামা হয় না, তাহা সকলেই
বিদিত আছেন। অন্যান্ত জাতির ধর্মা এখন
পর্যান্ত যথাবৎ উন্নতি লাভ করিয়া যাইতেছে কিন্ত
অত্যন্ত স্থান্থের বিষয় এই যে আমাদিগের পরস্পার
অনৈক্যবশতঃ আমাদিগের ধর্ম্মই দিন দিন প্রতিভাহীন হইয়া পড়িতেছে এবং এই জন্ম ইহার মর্য্যাদা
এত নান হইয়া গিয়াছে যে গত ১২০০ বৎসর
হইতে আমাদিগের ধর্ম্মবিরোধী যবনগণ ভূপতিগণের নিকট স্বকীয় সমধিক প্রতিষ্ঠা স্থাপন করিয়া
আসিতেছে এবং ভূপতিও আমাদিগের ধর্মের
প্রতি আস্থা বা ভায়পরতার প্রতিদৃষ্টিপাত না
করিয়া সর্বা প্রকার আমাদিগকে স্থ্যবল বোধে
সকল বিষয়েই তিরক্ষার করিতেছেন। গত ৪

ऋर्तिनिवारण, वा गोप्रतिपालन।

धर्मापचारक।

क्या श्रम भी इरलोगोंको वह देखी नहीं चाती, चौर इस नहीं जानते ! ? धिकार है ! इसको और इसारे "इस" पनको और इसको ! काजतक सबकोई मद्याराज धर्माराज वा युधि छिरंके समयसे कहते आये हैं, कि गी वा लडकी के समान कोई गरीव वस्तु नहीं, परंतु न जाने इस लोग अपनी अभीरी के ची कारण उन गरीबोंकी भीरतक नहीं देखते क्या - भाकते! द्वाय! क्या अवतक भी इसलोगींके दिल्छे वे बातें न उतरेंगी! जो कि इकारे पर्वजीने वा अन्यलोगीने, कोई सख कारी कोई दु खकारी समय प्रत्यच दिखनेवालीं कीं हैं, जिनको कि इस लोग इनहीं अंग्रेजों की सुराज्य शिचामे जानकर उनके भागी होते हैं और प्रसंगमे दुबेलताके कारण उनके वजनको सहना भी भारी समभाते हैं ? क्या चबभो इस लोगोंका मौन कभी इसको "तुस कौन" ऐमा नहीं कचलावेगा? बीं। इमारा धर्म इतना खतएव प्रतिष्ठित "आर्थी" नांव पाया, क्यां इस रसकी प्रतिष्ठा भूजगवे ? वक भी, जो ग्रामानवासके धानंतर भी इसरा माध न कोडना-चौ इमको इतने दीन और निर्म्मञ्ज करचुका है इसभी क्यों तथा पागलके समान, उसका पीका खींचे ही जाते हैं ? क्यों यह हमारा चकेलेका ही न बना रहा?

हे अभिमानियो वा भाईयो !

एक एव मुद्धद्वभी निधनेऽप्यनुयाति यः। धर्माको गति कितनी सुद्धा है, और धर्माके सिवाय मर्गाके धनंतर भी साथ जानेवाला कोई नचीं है, यह सबकोई जानते हैं, उसमें भी और का धर्म यदापि अभीतक जैसा तैसा टि चिपर ही है, परंतु बडे शोचका विषय है कि इस लोगों के अनैकारे इमरा धर्मा दिन दिन घटता जाता है अंद इसी कारण से इसकी कहर इतनी घट गई कि आ १२०० वर्षसे इमारी शतुता करनेवाले जो सवन, उनका वजन इर बादमें इमसे श्रधिक, सरकारमें पड़ने लगा और सरकार भी इस लोगोंक धर्मका ख्याल वा म्यायकी रीति परध्यान न रखकर, सब रीतिसें दुर्वल इस लोगों को इरवातमें तिरस्कार करने लगी, आज कोई चार महीनोसे बराबर एक नाएक सुत्रहमा * श्रार्थ वा श्विंद श्रीर अवन वा मुसलमानी अध्याकी करता है, भीर जिसका

মাস হইতে আর্যা বা হিন্দু ও যবন বা মুসলমানের মধ্যে একটা না একটা মোকদ্দমা * প্রায়ই ঘট-হিকার আদি তাহার পরিণাম ফল হইতেছে। ামে ক্রমে যবনদিগের স্পর্কা এত রুদ্ধি ইইয়াছে দে বেমনই কেন ধক্ষবিক্ল কাৰ্য্য হউক না তাছাৱা ঘ্রাধে সম্পন্ন করিতেছে কেন না তাহাদের ইহা 'তর নিশ্চয় হুইয়াছে যে আমরা যেমন কেন উলঙ্গ হইয়াও নৃত্য করি না শাসন কর্তৃপক্ষ আমাদিগেরই সমর্থন করিবেন। বাস্তবিকও এতাবং মোকদ্দমার ফল দেইরূপই হইয়াছে। যে দিন হইতে আর্যাগণের হস্ত হইতে ভারতাধিপতা ভার খবনদিগের হস্তে গিয়াছে সেই দিন হইতেই আমা-দিগের বল বিন্ট হইয়াছে। যদিও <u>শী</u>মতি মহা-রাণী ভারতেশরীর বিজয়প্রাকা ও ভায়শ্রণী আমাদিগের তথ তথে শুনিয়া যথার্থ বিচার করিবার জন্য প্রস্তুত, অথচ রাজকর্মচারীগণ ত্রিসয়ে অম-নোলোগী, এই নিমিত ঈদুশ কটক্তি দারা সেপ্যা-পুরাগবশতঃ রাজার মনোজঃখ না দিয়া থাকিতে পারিলাম না। ইহার সতুপায় বিধানও রাজার হায়ভ।

হৈ আর্ঘ্যাবল্দীগণ ! যদি তোমরা যথাই হিদ্যাপ্রায়ণ থাক ও নিজ পশা বা জননী রূপিনী 'গাভীকে পুজ্য বলিয়া সম্মান কর, তবে শাঁএই ইহার উপায় বিধান কর। নিজ নিজ মণ্ডলী বা সভা হইতে রাজ প্রতিনিধি শ্রীমান মহামাতা মাকু ইম্ খব রিপন বাহাছরের নিকট এক এক খান নিবেদন পত্র প্রেরণ কর নতুবা হায়দ্রাবাদ, ভগলপুর বা গিরজাপুরের গোবধ হইল আর তত্রস্থ হিন্দুগণ কোন উপায় করিতে পারিলেন না এরপ গটনা ভোমাদিগেরত ঘটিতে পারে এবং তোমাদিগকেও "ভাদাগার্থ গ্রাহ্মি বা সদ্যং প্রান্তি গ্রেক্তং" এইছাক্যাত্মারে প্রাণ বা পশ্ম প্রি-ত্যাক করিতে হইনেক।

হে নূপতিবর্গ! আপনারা যদিও সর্কাদা লোক পার্তার মনোগোগ পূর্কাক কর্ণপাত করেন না তথাচ আর্থনা এই যেন এ বিষয়ে উদাস্য না করেন।

হে পণ্ডিতগণ! আপনারা কেবল পুস্তকাদি

फल (इंदुओं को केंद्र, जुरमाना, वा भिकार चादि कीं मिला। होते कोते अवयवनीं का प्रावल्य इतना छ या कि अब ने कोई बात, कैसी भी धर्म विस्त्र हो. वेधड़रक कर गुजरते हैं, कारण जन्हे यह पूरा निश्चय हो गया है कि इस चाहि जैसे नंते नाचे तो भी सरकार इसारा ही पत्त करेगी. भीर इसी रीतिका भाजतक इन मुकहमोनें सर कारका बर्ताव भी छोता चाया है, एस लोगोंका बल तभी नष्ट उद्या है जब कि इसारे प्यक्तिके इायसे इसारी प्रभुता, अन्तोंके वा सुसलमानोंके हाथमे गई, यदापि श्रीमती महारासी भारते-प्रारीकी विजय पताका चौर न्याय सरस्री इसारे सुखदु:खको सुनकर यथार्थ रीतिसे सिटानेवाली है, तथापि राज कर्मचारी इसका ध्यान नहीं रखते, इस निये ऐसी ऐसी कट एकिके लेख हारा चपने धर्मके जोपसे सरकारको दु:खित किये विना रहा नहीं जाता, इसका उपाय भी तो सरकारके ही हाय है।

हे आर्थिधमां वर्णावयो, यदि तुम सम्चे चपने धर्मपर ग्राइत हो और ग्रंपनी धर्म वा जननी इत् गौको प्रम्य मानते हो तो इसका उपाय ग्री प्रकरो, ग्रंपनी ग्रंपनी ग्रंपनी वा सभामे एक एक निवेदनपत श्रीमान् महामान्य मार्किम ग्राप रिपन् राजप्रतिनिधिके नामसे श्रीप्रभंजो नहीं तो हैद रावाद, भागलपुर, वा मिर्जापुरमें गोवध इत्या, ग्रीर वहांके हिंदू मुंह देखते रहें, बैसे कभी तुम्हारे जपर भी यह प्रसंग ग्रावेगा श्रीर तुम लोगोंको भी "ब्रह्माणार्थं ग्राधं वा मदा: प्राणान् परित्यं तुम वाक्यानुद्धार जानने वा ग्रंपने धर्मप्रे हाथ श्रोना पडेगा।

हें चपतिवरो, यदापि चाप लोग सर्वेदा लोग वार्ता को सावधान चित्तसे कभी नहीं सुनते, तथापि इस प्रार्थनाके विषयभें वैसे न होजाइसे।

हे पंडितवरो, श्राप लोग केवल पुस्तकादि श्रवलोकन, श्रवण, पठनसें ही श्रपना काल विताते

[্] ইন্ধী উক্তমণি; ছারজাবাদের বিচ্ছাত, ভগণগুর, মির-লাপুর, বারণেদী, আদি ভানে গোবধ, বেছারের মহ্রমে গণেশজীব নিবাদ ইত্যাদি।

अ सन्गी रन्द्रमणीं, हैदराबादका बलवा, भागलपूर, मिर्जापूर, बनारम खादि स्थानका गोवध विद्वारको सहरम में गर्थाय जीका अभगडा खादि कर उदाहरण हैं।

দর্শন, শ্রাবণ, পঠন করিয়াই দিনপাত করেন, কিন্তু আশা করি এ বিষয়টীর জন্মও কিঞ্ছিৎ সময় ব্যয় করিবেন।

হে ধনাচ্যগণ! ইহা নিজা যাইবার সময় নহে, দেখ, তোমাদের ধর্ম নফ হইতে চলিল শীঘ্র ধন সহ জাগ্রত হও।

হে সার্বব্রিক সভ্যগণ! যদিও এই কার্য্যটী সকলের সমবেত যত্রসাধ্য, তথাপি প্রত্যেকের ইহাতে সচেণ্ট হইতে হইবে। এজন্য নিজ সভাকে উত্তেজিত কর।

হে নিরুদ্যোগীগণ! ইহাই তোমাদের উদ্যম দেখাইবার উত্তম অবদর, এজন্ম এখনও দয়াল ইংরেজ রাজপ্রতিনিধি রিপন সাহেব বাহাছরের নিকট স্বকীয় এবং স্বধর্মের রোদনধ্বনি গোচর করিতে তেটি করিও না।

হে সংকার্যপেরায়ণ ও অসংকর্মবিরাগীগণ!
পত্র সম্পাদকগণ! যদিও তোমাদিগের কণ্ঠ এই
রূপ কাব্যের জন্ম চীংকার করিতে করিতে ভগ্ন
স্বর হটয়াছে ও হইবে তথাপি এই সময়ে ধর্মকার্যানুরোধে নিজ ধর্মানুসারে কেবল তোমাদিগকেই
নহে তোমাদিগের পাঠকগণকেও চীংকার করিতে
ও সর্বতোভাবে সন্তুপায় প্রচার করিতে হইবে।

হে নিরক্ষরগণ! তোমরাও এই উপলক্ষেও পড়িতে অভ্যাস ও সকলের সহিত মিত্রতা কর।

হে ভারতবাদিগণ। তোমরা দকলেই এই দেশবাদী, অতএব পরস্পারের বন্ধুত্ব যেন বিচ্ছেদ নাহয়।

হে রাজকর্মচারীগণ ফাপনারাও ঈদৃশ কার্য্যে যথার্থ কাহার অপরাধ এবং আপনাদিগের বিচার কত দূর প্রজাহিতকারী ও রাজনিষ্ঠা-বর্দ্ধনকারী তৎপ্রতি সূক্ষ্ম দৃষ্টি করুন তাহা হইলে পক্ষপাতের কার্য্য শুনিয়া বা দেখিয়া আমাদিগকে তুঃথিত হইতে এবং আপনাদিগকেও গ্রহবৈগুণ্যের বশ্বর্তী হইয়া ঈদৃশ রাজদণ্ডও দিতে হইবে না।

হে মহামাত রিপন মহোদয়! আপনার শুভাগমনে আনন্দ এবং পীড়া জতা ছংখ তত্মভব করিলাম। এক্ষণে কার্য্যক্ষেত্রে আদিয়া শুভাত্মষ্ঠান দ্বারা আপনার পূর্বে প্রতিজ্ঞান্মদারে আমাদিগের আশা পূর্ণ করুন। আপনার এই সৎকার্তি আমরা চিরকাল স্মরণ রাখিব এবং ইতিহাস তাহার সাক্ষ্য প্রদান করিবে।

हैं परंतु इ.धर भी कुछ काल चावस्य चाप देवेंगे ऐसी चाथा है।

हे धनिको, अपने धनके साथ आप लोगोभी जलद जागिये, ऐसे विषयमें सोना अच्छा नहीं देखों, तुन्हारे धर्माकी चांदी वनगई।

के सार्व्यातक सभासदो, यद्यपि यक्त कास सर्व्य संमतका है तथापि प्रत्येकको इसका यत्न करना चाह्रिये, इसिल्ये सोती उर्द्ध अपनी सभायोंको खडी करो।

हे निषद्योगियो, यही तुन्हारे उद्योगको प्रारम्भ करनेका अच्छा मुहर्त्त है। द्सलिये अवभी द्याल खंग्रेज सरकारके प्रतिनिधि रिपन साइबके पास अपनी वा अपने धर्मको आर्त्तध्वनि पद्धचाने में कसर न करो।

हे सत्कर्मप्रहित दुष्कर्मिनिष्टति सूचको, हत्त-पत संपादको, यद्याप तुम लोगोंका कंठ इन हो कामों में चिल्लाते चिल्लाते वेठ गया वा वैठेगा, तथापि इस समय फिर भी इस धर्मकृत्य के हितु अपने धर्मानुसार तुमको ही केवल नहीं, किन्तु, तुन्हारे पाठकोंको भी चिल्लाना और सब रीतिसे सदुपाय जताना पडेगा।

हे अञ्चर गतुचा, इस बद्दानेसे ती भी तुम पढनेका अभ्यास करो और सबके मिल बनो।

क्षे भारतवासियो, चाहे जिस रीतिसे अपसमें एकदेशनिवासित्वके कारण वंश्वतको न तोडो।

हे राजकमं चारियो, आप भी ऐसे ऐसे कामों में यथार्थ किसका अपराध है और आपका किया ऊषा न्याय कहां तक प्रजाकी रचा और राजनिष्ठाकी रुद्धिको सहकारी है इसपर भी सूझ्यहिष्ट दिया करो, तो एक तभी ही बातें सुनकर वा देखकर इस लोगों को इतना आकोश करना न पड़ेगा और आपके विपरीत ग्रह्का कारगा होगा!

हे सहामान्य रिपन सहोदय, श्रापक श्रामागमनका आनन्द और करनताके धोकका श्रमागमनका आनन्द और करनताके धोकका श्रमान्ति
तो इस लोग ले ही चुके, श्रम कार्यसरणीकी
गिल्ला जो बाको है, उसको भी, श्राशा है, कि
जन्मभर तक इस लोग, श्रापकी पूर्वप्रतिज्ञाश्रोंके
श्रमुसारसे, न भृषेंगे, श्रीर यह निश्च है कि
वह इतिहास द्वारा भी श्रापकी सत्कीर्त्ति ही
का सदा सारण देगी!

হে ভারতচক্রবর্তিনী রাজরাজেশ্বরী! যথন আমরা ভারতবাদীদিগের নিকটেই আমাদিগের আর্ত্তনাদ গোচর করিতে পারিতেছি না তথন ভোমাকে কিরূপে বিদিত করিব!

হে পরমেশ্ব ! ভূমিও এই সকল উপায়ের সহায়তা করিয়া আমাদিগকৈ কৃতার্থ কর। "উচিতকারিণী" কার্যাসয় } ধ্যাবিনত আনাথ রারা, মেওয়ার প্রাস্ত উচিতকারিণী সভার সভাগণ।

আমরা উচিতকারিণী সভাকে এই সতুদ্যম জল হলয়ের সহিত সহাতুভূতি করি। ভগবান ভাঁহাদের আশা পূর্ণ করিলে সমস্ত ভারতের বিবিধ কল্যাণ সংসাধিত হইবে। কিন্তু মহাত্মা রিপন বাহাতুরের নিকট আবেদন মাত্র করিলেই যে-এতৎ প্রার্থনা পূর্ণ হইবে, তাহার আশা নাই। প্রতাহ যে ইংরাজগণের ভোজনার্থ কত গোহতা৷ হইয়া থাকে তাহার ইয়তা করা কঠিন। উচিতকারিণী সভার নিকট আমাদের প্রার্থনা এই থে, আমাদের ধর্মপ্রচারকের ১৪শ, ১৫শ, ১৬শ, ও ১৭শ সংখ্যায় "গোহত্যা নিবারণ'' সমালোচনা কালে যাহা যাহা লিখিত য়াছে ত্রিষয়ে একটু প্রণিধান করেন, ত্দবুসারে অনুষ্ঠানপত্র প্রচার করিয়া সমস্ত ভারতকে উত্তে জিত করিলে অপেক্ষাকৃত উৎকৃষ্ট ফললাভ হইবেই হইবে। তবে আর্যাও মহম্মদীয় ধর্মা-वनश्रीभरभव मर्या एवं मर्या मर्या विवम विर्वाध উপস্থিত হয়, তাহার স্থাবিচার জন্ম রিপ্ন মহোদ্য একটু বিশেষ ব্যবস্থা করুন। ইহা আমাদের একান্ত প্রার্থনা। ধঃ, প্রাঃ, সঃ।

মুঙ্গের আর্য্যধর্মপ্রচারিণী সভার ৫ম বার্হিকোৎসব।

যে পরমালার প্রচণ্ড তেন্তোপ্রভাবে ত্রিস্থানের তাবং ক্রিরাই নিয়ম পূর্বেক স্থানিবাহিত হইতেছে, ধাঁহার রূপায় সামরা তুর্লুভ মনুষ্যদেহ লাভ করিয়া, তাঁহার অনন্তলীলা দর্শনে বিমোহিত হইয়া রহি-য়াছি. সেই রুদ্যারকরুদ্যান্দনীয় পরমপুরুষের অভয় চরণারবিন্দে প্রণাম করি। যাঁহার দয়ালাভ করিলে প্রবল বায়ু বিতাড়িত মেঘ-মণ্ডলের ন্যায় বিপুল বিল্প বিপত্তি বিমষ্ট হইয়া যায়, যাঁহার কুপা-কটাক্ষমাত্রেই মহাপাতকীও মুক্তিলাভ করে, যিনি ভক্তবংসলতা বশহদ হইয়া সময়ে সময়ে সংসারের हे भारतपक्रवर्त्तिनी राजराजेखरि, जब इमारे भारतवासियों तक भी इम खपनी पुकार नहीं पद्धंपा सकते, तो तुम तक कैसे जायगीं?

क्षेपरमेश्वर दन सबके उपायोंको साहास्य करनेके लिये तुम भी कम्बर वान्ये रक्षो।

''चिषतकारियो'' कार्यालय } धक्येविनीता श्रीनाथद्वारा प्रान्त मेवाड, चिषतकारियोधभासदः

द्स सदुद्यम के चर्च इस " उचित्कारियी सभाके चोर प्राइट्यसे सङ्ग्रिश्त प्रकाश करते है। भगवान् उन्होंकी आशा पृरीकर देनेसे समस भारतवर्षके नाना भान्ति कल्याया संसाधित शोंगे। किन्तु यह कुछ आगा नहीं देखी जाती कि रिपन वहादुरके निकंट आवेदन करने ही से सभा की कामना प्रेगी। इर दिन जो अंरेजोंके भोज-नार्थ कितने गोइत्या को रही है, तिमकी इयत्ता करना हो कठिन है। अतएव उचित्कारियाी सभाके निकट इसारी यह प्रार्थना है जो वे उस भाशय पर तनिक प्रणिधान करें, जो कि इसारे १४, १५, १६ वो १७ संख्यक "धर्माप्रचारक" में ''गोइत्यानिवारगां नाम प्रसाव की समाजीचनाके समय लिखा गया है। तद्युसार अनुष्ठान पत प्रचार कर समस्त भारत को उस्कानेपर इस्रो कुळ चवस्य ही उत्तम फल मिलेगा। हां, चार्थ्य वो सहस्राटी धर्मावालें के मध्य में जो वीच वीच में विषम विरोध मचजाता है, इसके सुविचारार्ध रिपन महोदय तनिक विशेष वन्धोवस करें. यह इमारी एकान्त प्रार्थना है।

घः, प्र:, सं।

सङ्गेर चार्घ्यधर्मा प्रचारिकी सभाका पुम वार्षिकोत्सव।

जिन परमाताके प्रचाह प्रताप से तिभवन की सर्एक किया नियम पूर्वक चल रही है, जिनको क्षा से हम सब दुर्लभ समुष्य देश पाकर उनकी सनमा लीला देखते छये मोहित होरहे है, उन एन्टारक एन्ट बन्टनीय परम प्रकृषके सभय चरणारिपन्ट में सीर भुकाये प्रणाम करते हैं। जिनकी द्यालाभ करने से, प्रवल बायुके नोरसे उड़ने छए धनंघटामण्डके समान विपुल विद्वा विप्रात विद्वा होने

320

সদ্গতি বিধানার্থ বিবিধ বিগ্রহ পরিগ্রহ পূর্বক অধর্মাচারের উচ্ছেদ, ধর্মের প্রতিষ্ঠা ও ভক্তগণকে রক্ষা করিয়া থাকেন দেই সচ্চিদানন্দ স্বরূপ যোগী-জনহৃদয়বিহারী নারায়ণের কুপায় ও তাঁহার ভক্ত-গণের যত্ন ও সহায়তায় এই আর্য্য ধর্মপ্রচারিণী সভা আনন্দ সহকারে নিজ কর্ত্তব্য সাধন পূর্বক ৫ম वर्ष अञ्जिक कतिया अना वर्ष वर्ष अनार्थन कतिल। এই শুভ দিনের উপলক্ষে ২২এ মাঘ হইতে ২৫ মাঘ শঃ ১৮০২ পর্যান্ত ৪ দিবদ সভার বার্ষিকোৎ-দ্ব হইয়াছিল। ধর্মানন্দ সাধুহৃদয় পাঠকমহাত্মা-গণের বিদিতার্থ সংক্ষিপ্ত কার্য্য বিবরণ নিম্নে প্রকটন করিলাম।

২২এ মাৰ। **রুহ**স্পতিবার i

সভাগৃহ ও সংস্কৃতপাঠশালা ধ্বজা, পতকা, পত্ৰ, পুষ্প, ফলাদি দ্বারা স্থশোভিত ও পবিত্র ভাবযুক্ত হুইয়াছিল। বায়ুবেগে পতাকা যথন ঘন ঘন হিলো-লিত হইতে লাগিল তথন বোধ হইতেছিল যেন ভারতবাদীদিগের একমাত্র চিরপর্মাদরের সামগ্রী অমূল্য বিজয়চিহ্ন ধর্ম বর্তমান শতাব্দীর ভ্রন্টাচারের প্রবল তাড়নার বিকম্পিত ও অন্থির হইয়া উঠি-য়াছে। প্রাত্যকালে সংস্কৃতপাঠগ্য়ে এএএএম-ন্নারায়ণ ও বেদ, বেদান্ত, দর্শন, পুরাণাদি সহ ৺সর-স্বতীদেবী মূর্ত্তির বিহিত উপচার দহ পূজ। হইল। পণ্ডিতগণ যথন বেদমন্ত্রে বান্দেবীরস্তব পাঠ করিতে-ছিলেন, তখন বাস্তবিক শোতার হৃদয়ে ভক্তির উচ্ছাদ উঠিতে ছিল। অতঃপর যথন বেহারবাদী ও বঙ্গদেশী বালক ও যুবকগণ একত্তে শ্রেণীবদ্ধ ভাবে দণ্ডায়মান হইয়া কর্যোড়ে ভক্তিপূর্বক মন্ত্র পাঠ করিয়া পুষ্পাঞ্জলি প্রদান করিতেছিলেন, তথন তাহা (বেহার ও বঙ্গের সমাবেশ) একটা অভিনব দৃশ্য বলিয়া বোধ হইয়াছিল। মধাকে নিমন্ত্রিত ত্রাহ্মণগণকে মিন্টান্নাদি দ্বারা পরিতৃপ্তিকর ভোজন করাইয়া দকিণা দান পূর্বক বিদায় করা হইল। অপরাহু বেলা ৩ টার দময় মুঙ্গের ও জা-মালপুরস্থ হরিগুণগাননিপুণ অন্যন পঞ্চাশৎ ব্যক্তি কর্তে পুষ্পমালা ; মৃদঙ্গ, করতাল, ভেরী, ঘড়ী আদি বাদ্যোদ্যম সহ স্থমধুর সম স্বরে " নগর সংকীর্ত্তনে নির্গত হইলেন। অত্যে অত্যে বঙ্গীয় ও ষেহারী বাল-কগণ প্রদন্নবদনে হরিনামাঞ্চিত পতাকাবলি হস্তে গমন করায় সমধিক শোভা হইরাছিল। নগরীর विधान अधान अध ७ अलीत मधा क्रिया नशतवाजी-

चीं सातमें महापतको भो उद्घार हो जाता है, जिनको भन्नवत्मलताने संसारको सुधरने के लिबे नाना भान्ति इद्ध्य धारगा पूर्वित घधमा का उच्छे इस् धर्माकी प्रतिष्ठा श्रीभक्तों की रचाकी करती 🕏, वकी सञ्चिदामन्द स्वरूप योगीजन इदय विकारी नारायण की क्रपासे उनके भन्नी की यल को सहायता से यह चार्थधम्ब प्रचारिखी सभा चानन्द पूर्वक निज कर्तव्य साधन करती उद्देशम वर्ष चितिक्रम कर चाज घष्ठ वर्षेको प्राप्त उद्घर्ष इस गुभदिनके उपलक्ष करके माघसुदी ५से माघसुदी ट तक चार दिवस सभाका वार्षिको तस्व उठचा या, धर्मानन्द साधुक्दय पाउक महासाओं के विदिः तार्थ संद्येप से कार्व्यविवरण नीचे प्रगट करते हैं।

माच सुदि ५ । दक्सातिवार ।

ध्वजा, पताका, पत्न, पुष्फ, फचादि के हारा सभाग्रह वो संस्कान पाठगाला को सुग्रोभित चौ पवित्र भावयुक्त किये गयेथे। वायुके प्रवाह करके पताका जब तरक्काकार को नी उन्हें बड़ा जोरसे उड़ने लगी, तव बोध होता या जैसा कि भारत-वासीयों के अमुल्य विजयिं इक्षेत्र धर्म, जो कि द्रकीं के एकमात्र चिर् परमादर की सामग्री है, वर्त्तमान ग्रताब्दी की भ्वष्टाचार की प्रवत्त तहपन से कंस्पित वो श्रस्थिर हो उठा है। प्रात:समय संस्कृत पाट ग्टइ में श्रीश्रीश्रीमचारायण वो वेद वेदान्त, दर्भन, पुरागादि सन्दित विचित उपचार से सर स्तती देवी मूर्त्ति की पूजा उद्गरे। पिएएतीन जब वेट्सन्त्रसे वाग्देवी का स्तव पाठ कर रहा था. उस समय त्रोताचौंके इदय में यथार्थत: भिक्तका उच्छास उट रच्चे हो। इसका छपरान्त जब वेचार वासी वो वक्ददेशी वालक वो युवकगरा कत्तार दिवे खड़े की कर कात जो डे भिक्त पूर्विक सन्त्रपाठ करते इतए देवीके चरण पर पृष्ण इस लि चटाते थे तव उसको (वेहार वो वक्क्वाका सिखन) एक त्राभिनव दृष्य करके सम्भापड़ा था। सध्याक्रके मभय निमन्त्रित बाह्मण मण्डली को मिष्टाचादि से परिनोष पूर्व्वक भोजन कराकर यद्योचित दिश्वा देके विदाय किये गये। अपराक्रवेसा ३ वजे के समय सदक्क, करताल, भेरी, घड़ी, मादि वाद्योद्यमके साथ सुक्रेर वो असालपुरके इदि - स्या-गान-निपुका चन्यून अर्द्धियत पुरुष कास्ट्रेमें पुष्पके इःर लटकये इडए सुमधुर खर मिलाय "नगर-सङ्गीर्त्तन" गावने निकले, आगे वङ्गीय वो वेष्टारी वालक सग्रहको प्रसन्बवहन से परिनामास्ति पताकावित पातमें खेते छए গণের কর্ণ-ক্ছর স্থানির স্থানাচারে-ছরিনামধ্বনিতে পুলকিত ও পবিত্র করিয়া সকলে প্রত্যার্ভ হই-লেন। অতঃপর শ্সরস্থতীর আরতী হইল। তদ-নতুর গায়কগণ ছরিনাম গানে পুনঃ প্রবৃত্ত হইয়া প্রেমোমাত্রৎ নৃত্য, কুন্দন ও ছরিনামের জয় কার্ডন করিয়া প্রথম দিনের কার্য্য শেষ করিলেন।

थर्थ श्राह्मक ।

২৩ এ মাঘ। শুক্রবার।

অপরাহ্ন বেলা ওটার সময় বাদ্যোদ্যমাদি সহ স্থসজ্জিত প্যরস্থতী প্রতিমা নগরের প্রধান প্রধান স্থান পরিবেন্টন করিয়া প্রদিদ্ধ পবিত্র কন্টহারিণী ঘাটে বিসজ্জিত হইল।

সন্ধ্যাবসানে আ, ধ, প্র, সভান্তর্গত বালকবর্গের স্নীতি সঞ্চারণী সভার অধিবেশন হইয়াছিল। ব্যাসাসনের বাম পার্শ্বে বঙ্গীয় শিশুগণের, দক্ষিণ-পার্ষে বেহারী বালকবর্গের ও সম্মুখে অন্য সাধা-রণের বদিবার স্থান হইয়াছিল। সভা আলোক-মালায় স্থাভিত ও ভদ্র মহাত্মামগুলীতে পরিপূর্ণ হইল। প্রথমতঃ সভার গায়ক মহাশ্য তানলয় বিশুৰতা সহ ছুইটী ধৰ্ম সংগীত গাইলেন। তৎ-পরে বাঙ্গালীবালকগণ সমবেতস্বরে প্রমায়ার স্তব ও পদ্যাবন্ধ বাঙ্গালা ভাষায় বালকগণের প্রতিজ্ঞা পাঠ করিল। এতদবদানে ক্রমান্বয়ে স্থ, সং, সভার বাঙ্গালা বিভাগের সম্পাদক প্রিয়দর্শন শ্রীমান্ জগবন্ধ রায় ও হিন্দীবিভাগের সম্পাদক বিনয়াবনত শ্রীমান্ বুলাকীলাল কর্তুক বাঙ্গালা ও হিন্দী ভাষায় বার্ষিক কার্য্য বিবরণ পঠিত হইল। উভয়েরই পঠিত বিবরণ হইতে আর্য্য ভাবাগ্নির জ্বলম্ভ কণিকা বিক্ষারিত হইতেছিল। তাঁহাদের পঠনপট্ হার সহিত হৃদয়ের সহুদ্যম, উত্তেজনাদিও প্রকাশ পাইল। এক বর্ষ কাল নীতিশিক্ষক শ্রীযুক্ত বাবু স্তুরেন্দ্রনাথ পাল, শ্রীযুক্ত বাবু রাখালদাস সেন ও মু, সং সভার অধ্যক্ষ শ্রীযুক্ত শ্রীকৃষ্ণপ্রসন্ন সেন এই তিন জনের নিকট নীতি উপদেশ লাভ করিয়া বালকগণ যে দিন দিন দংপ্রকৃতিস্থ ইইতেছে ও তাহারা যে অনেক গুর্ধিগম্য বিষয় সরল ভাবে শিক্ষা করিতেছে, তাহা সম্পাদকদম কর্ত্তক কুত-জ্ঞতাসহ কথিত হইল। উপসংহার কালে জীমান্ জগদন্ধর কয়েকটা কথা আমাদিগের আশাপ্রদ ও পরম সভোষকর বোধ হ'ইল। যথা "হে সহো-দরোপম প্রিয়বালক বন্ধুগণ। আইস, আর মিথ্যা वाधिक छात्र अत्योजन नाहे, हेश कीवन मः शर्मातन जाते थे, इससे और भी शोभा भलकती थी।
नगरके प्रधान प्रधान मार्ग वो मह्लेके सवजनीं के
कर्णाकु इरको प्रज्ञांकित वो प्रवित्र करते 'इ.ए.
सवकाई जीट आये। अनन्तर उसके. गायकीं ने
फिर इरिनाम गाते गाते प्रभोकत्ता से नाच
कुन्दकर वो इरिनाम का जय की त्तेन करके प्रथम
दिनका कार्य समाप्ता किये।

माघ सुदी ६। शुक्रशार।

श्रपराक्क वेला ४ बज़ के समय वादोद्यम श्रादिके साथ उत्तमक्रप मजाई इर्ड मरस्त्रती प्रतिमाको नगरके प्रधान प्रधान स्थाननिवासी-योंको दर्शन कराकर प्रमिद्ध प्रवित्र कष्टशारिसी नामघाटमें विसर्कन किया गया।

संख्याके उपरान्त आ, ध. प्रमभान्तर्गत वाल-कोंकी "सुनीति-सञ्चारिती सभा"का अधिवेश्न ज्ज्ञा था। व्यासासनका वास भागमें वज्जदेशी थियाचों के वो दाहिने किनारे में वेहारवामी बाल-कों के और साम्हने में अन्य साधारणा के बैठने का स्थान उद्याया। सभा यालोकमालामे सुयोभित वो भद्र माजात्मा मण्डली से परिपूर्ण उहरी। पहले सभाके गायक महागय ने विश्व हुतानलयके साथ दो धम्म मङ्गीत गाया। तदनन्तर वङ्गदंशी बालकोने मिलाई इर्द सुरसे परमाताका स्रोत वो छन्टमें रची उन्दरं वङ्गभाषा में वालकों की प्रतिज्ञा पाठ करी! वाद इसके क्रम पृत्वेक सु, सं, सभाके वङ्गला विभागके सम्पादक प्रियदर्भन श्रीमान जगद्वन्य राय वो चिन्दी विभागके सम्पादक विनयविनम्ब भोमान् युलाकोलालने वक्क वो चिन्ही भाषा में वार्षिक कार्य्व विवर्ण पाठ किये। दोनों की की पड़ी उद्दे विवरणासे चार्यमाव-रूप अनल की लक्रती उन्द्रे भुनगी निकल आती थी। उन्होंकी पटन पटता के साथ इदयका सदुदाम, उत्तेजना आदि भी प्रकाश पाई। एक वर्षभर नीतिशिजाक सीयुक्त सुरेन्द्रनाथ पाल. श्रीयुक्त बाबु राखालदास सेन वो सु. सं. सभाके अध्यक्त अोयुक्त अोलाणा प्रसम्ब सेन इन तीनोंसे नीति उपदेश पापाकर वालकगण जो दिन परहिन सत्प्रकृतिस्य होते जाते हैं, वो उन्होंने जो अनेक विषय जो कि श्रातिकठिनता से बुक्त पड़ती, सर्ख रोतिसे शिक्षाकरी हैं, सो सम्पादक हुयने कृतसता पूर्व क प्रकाश किये। अन्तमें श्रीमान् जगहन्धकी कैएक वाते इसको आगा देनेवाली वो परम सन्तोपनारी समभापड़ी, जैसा "हे सहोदरके समान प्रियवालक वन्युगरा! चाचो चौर क्टो वान्वितराहा का प्रयोजन नहीं, यन यपनी प्रकृतिको অবহেলা বা উদাস্থ করিবার সময় নহে। এই সময় হইতেই সুসজ্জিত হইতে হইবে। সন্মুখে ঘোর যৌননকাল আদিতেছে,দেথিয়াও কি ভয় হইতেছে না! যৌবনের প্রিয়সহচর রাক্ষসরূপ ব্যভিচার আমাদিগকে গ্রাস করিয়া কেলিবে, আর অসাবধান থাকিয়া কালক্ষেপ করা কর্ত্ত্ব্য নহে। এই সময়ে স্থনীতি শিক্ষা রূপ তরবারি স্থশাণিত রাথিতে হইবে, তাহারই তীব্র আঘাতে রাক্ষ্য বিন্দ্র হইবে। আমাদিগকে মত্য্য নামের গোরব রক্ষা করিতে, পশুবং ব্যবহার করিব না বলিয়া, প্রতিজ্ঞা করিতে ও ভারতের প্রকৃত সন্তান হইতে হইবে। ক্রন্থার্মায় পরমেশ্বর ও ওরুগণ আমাদিগের কামনা পূর্ণার্ম্ব শুরাশিকাদ করুন্"।

স্থ্য, সং, সভার অন্যতর সভ্য নীতি শিক্ষামুরাগী শ্রীমান হরিলাল সোম কর্ত্ক 'পিতা মাতা গুরু-জনাদির নিকট বালকদিগের প্রার্থিত সদ্যবহার" লিখিত বিষয়ক প্রবন্ধ পঠিত হইল। তাহার স্থল তাৎপর্য এই যে ১ম, পিতা মতো শিওকে গর্ভন্থ জানিয়া অবধি তাহার চিরজাবনের শারিরাক কল্যাণ বেরপ কামনা করিয়া থাকেন, তাহার সংপ্রকৃতি সংগঠনোপযোগী তাবৎ উপকরণের সন্ধ্রবস্থা করিয়া দেওয়াও তজ্ঞপ উচিত। ২য়,শিশুর প্রকৃতি সাহিত্য, গণিত, শিল্প, সঙ্গীত আদি যে কোন বিষয়ে অনুকৃল ও উপযুক্ত হইবে, পিতা মাতা তাহাকে তদিন্দ্রিণী উচ্চ শিক্ষাদান করিলে, শিশু পরিণামে এক জন প্রদিদ্ধ ও বিচক্ষণ লোক হইতে পারিবে। ৩র, শিশুর অসদাচার, হুষ্টতা বা বিদ্যা শিকা বিরাগাদি দর্শনে কুপিত হইয়া পিতা মাতা সচরাচর শিশুকে প্রহার করেন, তাহা না করিয়া শিশুর ঈদুশ প্রকৃতির মূল কারণ, অসৎসঙ্গ আদির উত্তেদ করিয়া দেও-शाहे विरश्य। हर्थ, भिन्छ ट्रोधाानि कान छकाया করিলে, তাহাকে প্রথমে দুর্ঘাদি না দিয়া, তব্রিয়ার অকর্ত্তব্যতা বুঝাইয়া দেওয়াউচিত, নতুবা প্রহার ভয়ে শিশু গোপনে তাবং কুক্রিয়াই অভ্যাস করিবে। ৫ম, যুখন বালক কোন স্থনীতি শিকা বা ধর্ম শিকা জন্ম সভাদিতে স্বতঃপ্রবৃত্ত হইয়া গমন করিবে, তথন পিতা মাতাদি তাহাতে আনন্দ প্রকাশ পূর্বক তাহার সতুৎসাহ বর্দ্ধন-করিবেন, স্বয়ং না গমন করিলে পিতা মাতা যত্ত্ব করিয়া তথায় শি**তকে** প্রেরণ করিবেন। ৬ষ্ঠ, কর্দম হইতে গর্দ্ধ-ভের ও বিষ্ণুর উভয় মূর্ত্তিই প্রস্তত্হইতে পারে,

सुगठनायं तुष्क सानने वा उदास होनेका समय नहीं हैं। यव ही से साज वाजक तैयार होना पाड़िये। मान्हने में घोर यौवन काल यानेवाला है। इतने में भा क्या भय नहीं होता है? यौव नके प्यारा साथी राजनक्षम व्यक्तिचार इसको ग्राम कर डालेगा। यौर अमावधानतासे काल वीतानान चाडिये। यव सुनीति शिचाक्ष्य तरवार को सानदेकर रखना। उनहीं का तीपु याघातसे नियाचर नष्ट होगा। इसको सनुष्य नामकी गौरव रखना, प्रभुवत् कार्य न करेंगे ऐसी प्रतिज्ञा करना वो भारतके सुमन्तान वनना चाड़िये। कक्ष्या-सय परसेखर वो गुरुगया इसारी कासना पूरणार्थ प्रभागीर्वाट करें।

सु. सं, सभाके अन्यतर सभ्य नीतिशिक्षानुरागी श्रीमान् इरिलाल सोमने इस श्राशय पर एक प्रवस्थ पाठ किया कि ''लडकोंने पिता, साता, गुक्जनादिसे किस भान्ति सद्वावकार चाका करता है"। उसका स्थल अभिप्राय यह है; रस, पिता माताका जबसे मालुम पड़ा कि गर्भ में लड़का का मञ्चार इत्या तव की से उन्होंने शिश्नके चिर्जीवन के पारीरिक कत्याम कामना की करती है. उसही भान्ति उन्होंके यह भी चाहिये कि शिशु की सत्प्रकृति वननेके योग्य प्रक्रम्य कर देवे। २यः यिशुकी प्रकृतिने साहित्य, गणित, शिल्प, मङ्कीत चादि जिस किसी विद्या के चमुकूल वो योख होय, पिता माता यदि उमको उमही विषय की उची शिचा दें तो अन्त मे शिशु को दे एक प्रसिष्ठ वो विचल्ला पुरुष वन सकेगा। इयः शिश्लाकी मन्द श्राचरणा, दुष्टता वा विद्या सिखने में विराग देखनेसे पिता साता सचराचर ग्रिश्चको बङ्ग पीठते हैं। किन्तु यह छोड़के उन्को चाहिये कि धसताङ्ग धादि जो की लड़के की व्री प्रक्रांतका मल कार्ग है, उसड़ी को उच्छेट कर देवें। 8र्थ. लड़का यदि कभी चोरी चाड़ि कोई कुकाज करे तो पहले हो उसको दग्छ न देना, कुकाज करणा वो अकत्तेव्य है सोही सम्भान देना चान्हिये, नही तो लड़का समस्त कुकार्य ही गुप चुप करने का श्रास्थास करता र्ह्नेगा। पुस्, जब लड़का किसी सुनीति यिचा वा धर्माशिचा के लिये सभा चादि में स्तत: एव जायगा, उस समय पिता माताको चाचिये कि चानन्द प्रकाश पूर्वक उसका सदुत्याइ वटावें, यदि स्वयं जायतो यह्नकरके वन्हा ग्रिप्राको भेंजाबरें। इष्ठ, कादुसे गाधा वो विष्णु इन होनों নির্দ্ধিত মূর্ত্তিউভাপে কঠিন হইয়া গেলে, তাহার রূপ আর পরিবর্ত্তন হইতে পারে না, তজাপ শৈশব কালেই মানবের প্রকৃতি যাদৃশী সংঘটিত হইবে. চিরদিন তাহাই থাকিবার সম্ভাবনা। শিশু প্রথমে অসৎ প্রকৃতি লাভ করিলে, পরিণামে তাহার সাধু প্রকৃতি হওয়া অতীব ভৃষ্কর, এই জন্য অতি সতর্ক থাকিয়া, শৈশবেই সাধু প্রকৃতির উপযোগী শিক্ষা দেওয়া পিতা মাতাদির কর্ত্তার ইত্যাদি।

তদন্তর স্থান প্রতার অন্তর সভান শান্তসভাব শ্রীমান পূর্ণানন্দ দেন কর্ত্তক "বালকদিগের কর্ত্তব্য কি "বিষয়ক নিম্ন প্রকটিত প্রবন্ধটী পঠিত হইল। " সকল বালকেরই স্তবোধ, স্থশীল, শান্তমভাব ও বিনয়বিন্ত্র হওয়া কর্ত্তব্য। পিতা মাতা যখন যাহা আদেশ করিবেন, তাহা প্রাণপণ মত্রে প্রতি পালন করিয়া ভাঁহাদিগকে সর্বদা সন্তুট রাখা কর্ত্রবা। যাহা করিতে নিষেধ করিবেন, তাহা মন্দ হইলে কোন ক্রমেই করা উচিত নহে। তাঁহারা তিরস্কার করিলে তাহাতে রুফী বা অসম্ভুক্ত, বিরক্ত বা অভিমানযুক্ত হওয়া অনুচিত। কারণ তাঁহারা আমাদের মঙ্গলের জন্যই তদ্রাপ করিয়া থাকেন। স্বীয় ভাতা ভগ্নিদিগকে ভাল বাসা ও তাহাদের আনন্দে আনন্দ ও তুঃখে তুঃখানুভব করা স্তবোধ শিশুর প্রকৃতি সিদ্ধ। তাহাদিপের সহিত মারামারি ও কলছ করা উচিত নহে। অন্যান্য বালকগণের সহিতও নিজ আতার ন্যায় ব্যবহার করা উচিত ও পরস্পর বিবাদ বিসম্বাদ বা বিদ্বেশ করা উচিত নহে। আপনাপেক্ষা বয়ঃজ্যেষ্ঠ ব্যক্তিদিগের সহিত নত্রভাবে কথা বার্তা কহা, ও তাঁহারা যাহা বলেন তাহা মনোযোগ পূৰ্ব্বক ধীরচিত্তে কর্ত্তব্য। পরনিন্দা, মিথ্যা কথন ও অন্যের প্রতি करें कि श्रायांग, जारमारनत जना प्रतित जीत मक-লকে প্রীড়া দেওয়াও অন্ধ ব্যক্তিদিগকে কুপথ দেখা-ইয়া দিয়া হাস্ত করা অনুচিত, এবং যে সকল বালক এই রূপ করে, তাহাদের সঙ্গে থাকাও অক-র্ত্তব্য। অন্ধ, মন্ধান্ধ, বিকলাঙ্গ গুছুংখা প্রভৃতি ব্যক্তিদিগকে দয়া করা ও পরোপকার জন্য সর্ব্ব-প্রকার ক্লেশ সহ্য করিতে শিক্ষা করা কর্ত্তব্য। विष्णालस्य भिक्कक स्य नकल छेश्रातम असान करत्न স্থির মনে তত্তাবৎ শ্রেবণ করা উচিত। সর্বদা স্তবোধ বালকগণের সহবাদে থাকা এবং অধ্যয়ন কালে হাস্থ, গীত, গল্প প্রভৃতি পরিত্যাগ করিয়া নিবিষ্ট 14 4 M

ही मूर्त्ता वन सक्ती है। वनायी छर्द्र मूर्त्ता जैसा उत्तापसे किंदन होजाने पर उसके क्रिप फिर बटल न सक्ता है, उस भान्ति लड़कपम ही में मनुष्योंकी प्रक्रात जैसी वनेगी भर जीवन उस भान्ति रहने की सन्भावना है। लड़का यदि पहले ही बुरी प्रक्रात को लाभ करें तो इन्त में उसकी माधु प्रक्रात वनना द्यतीव किंदन है, दूस लिये पिता माताको चाहिये कि द्यति सतर्कता पूर्व्य क लड़कपन ही में साधु प्रक्रात वनानेके योग्य गिला देवें। इत्यादि।

तदननार सु सं सभाके और एक सभाकाना-स्वभाव श्रीमान् प्रशानिन्द सेन ने नीचे लिखा ज्ज्ञ या प्रवन्धको पाठ किया, इसका आग्रय यच है कि 'बालकों के क्या कर्त्तव्य है' हरेक लडकों को चाहिये कि सुबोध, सुशील, शान्तस्वभाव को विनय विनम्न वने। पिता साता जव जो काना करेंगे, उसको प्राण्यण यत्नसे प्रतिपालन कर उन्हों को सदा सन्तुष्टरखें। जो कुछ काम करने में माना करेंगे वह वरा होनेपर किस ही तरहसे करना ना चाहिये। वेयदि तिरस्कार करें तो रुटवा असन्तुष्ट, विरुत्त या अभिसानयुक्त होना श्रनुचित है। क्योंकि हमारे हो कल्यागार्थ उन्होंने उस रीति डाउते है। अपने भाइ वर्ह्यानको प्यार करना, इन्होंके धानन्द में धानन्द वो दुःखके समय दु:ख अनुभव करना सुवोध शिश्च की प्रकृति सिंख है। उन्होंसे सार्पिट वो भगडा करना न चाहिये। अन्यान्य वालकोंके साथ भी अपने भाइके न्याद व्यवद्वार करना उचित है भी पर-सार विवाद, विसम्बाद वो विदेष करना उचित नहीं। अपने से जिनकी अवस्था अधिक हैं उन्हों के साथ नम्बभा से वार्त्तालाप करना वो वे जो कुछ कडें सो धीरता पूळेंक दत्तित छए अवण करना कर्त्तव्य है। दुसरे किसही कि निन्दा, मिथ्याकथन वो दुमरे को वृरी व्री वातें कचना, तामामा के चर्य दुर्जन जीवों को पोड़ा देना चौ अन्धे को कुमार्गदेखाकर इस्य करना ना चाहिये चौ जितने वालक इस भान्ति किया करें उन्हों के सङ्ग करना भी उचित नहीं। अन्ध, श्रद्धांन्ध, विकलाष्ट्र वो दरिद्र प्रादि व्यक्तियोंको द्वा करना वो परोपकारार्थ सब भान्ति स्रोग उठाने की शिक्षा करना चान्त्रिय। विद्यालय में शिक्तक जितने उपदेश हें ने स्थिर्मन से सब खबता करना उचित है। सर्वदा सुवीध वालकोंके सक्त करना ची

মনে পাঠাভ্যাদ করা উচিত। সচ্চরিত্র হওয়া, দত্ত কথা কহা ও গুরুজনকে ভক্তি করা উচিত, কোন ক্রমেই'তাঁহাদিগের অমর্যাদা অথবা তাঁহাদিগের কথা উপেক্ষা করা উচিত নহে। পিতা মাতার निक्छ मर्त्वना छे९कृष्ठे (तशङ्गानि श्रार्थना कतिया তাঁহাদিগকে ব্যস্ত করা কাহারও উচিত্রতে; কারণ তাঁহারা ভাহা দিতে না পারিলে, অত্যন্ত জুঃবিত হন, অতএব তাঁহাদিগের যথন যেরূপ দামর্থ হইবে সেই রূপ বস্ত্রাদি দিবেন এবং তাহাতেই সম্ভট থাকিতে হইবে। তাঁহারা কন্যাদিগকে বিবিধ মূল্য-বান অলক্ষারাদি দিয়া থাকেন বটে কিন্তু আমাদি-গকেযে ''বিদ্যা" দান করেন, তাহার সঙ্গে তুলনায় অলক্ষারাদি অতি তুচ্ছও অল্প মূল্য বোধ হয়। অত-এব এরূপ বহুমূল্যদ্রব্য পাইয়াও সামান্য বেশভ্যা-দির জন্ম তাঁহাদিগের মনঃকন্ট দেওয়া বালকমাত্রেরই অকর্ত্তব্য। বাল্যকাল হইতেই বিদ্যা অধ্যয়নের সঙ্গে সঙ্গেই নীতিশিক্ষা, ঈশ্বরের প্রতি ভক্তি ও স্বধর্ম্মের প্রতি আস্থা করা বিধেয়। এবং যদি কোন ধর্মাঝা অনুগ্রহ পূর্বক নীতি অথবা ধর্মাদির কোন উপ দেশ দান করেন, তাহাতে অবহেলা না করিয়া স্থির-চিত্তে ভাবণ, মনন ও ধারণা করতঃ তদ্রূপ কার্য্য ্করা দকল বালকেরই কর্ত্ব্য। কারণ, মূলপত্তন স্থুদৃঢ় হইলে যেমন অট্টালিকা স্থুসংগঠিত হয়, সেই রূপ মনুষ্যের বাল্যাবস্থা ভবিষ্যজ্জীবনের ভিত্তিভূমি সরপ, অতএব যদি সেই বাল্যাবন্থা এই সকল গুণে অলক্ষত হয়, তাহা হইলে, সেই মনুষ্য যে এক জন উচ্চ উদার স্বভাব অশেষ গুণদম্পন্নব্যক্তি হইবেন তাহার আর সন্দেহ নাই। যদিও নীতি ও ধর্ম-শিক্ষা এবং ঈশরের প্রতি ভক্তি না থাকিলেও সক-লেই বিদ্বান হইতে পারেন, কিন্তু সেই বিদ্যা যে পরিণামে কুফল প্রদব করে, তাহা কেহই অনুভব করেন না। ধর্মনীতি জ্ঞান শূন্য বিদ্যা শিক্ষা, প্রাণ-শুন্য দেহের ন্যায়, জানিতে হইবে। আমাদের (मर्भ (य मकल लोक अक्रर्ग वर्डमान बहिशार्हन, তাঁহাদের মধ্যে অনেকেই বাল্যকালে নীতি ও ধর্ম শিক্ষা না করায় এক্ষণে পরস্পারের বিষয় লইয়া বিবাদ করিতেছেন, কেহ বা তুর্নীতির দাদ হইয়া, অসহপায়ে অর্থোপার্ল্ডন পূর্ব্বক কারাবরুদ্ধ্ হইতে-ছেন, কেহ বা রুখা নাট্য গীতাদি, বেশ্যাসমাগম ও মদ্যপান দ্বারা অযথা অর্থব্যয় কবিয়া, ভবিষ্যৎ বংশা-বলীর অসৎ আদর্শ স্বরূপ হইতেছেন, কেহ নান্তিক

पढने के समय हास्य, गीत, गल्प चादि परित्याग कर्मन लगाये पाठाभ्याम करना चाचिये। सत्य वचन वोलना, सञ्चरित्र होना, वो गुरुननोंको भिक्त करना, कर्लव्य है, किम ही तरहसे जन्हीं की श्रमर्थाटा श्रयका श्राचा की लगेला करना चान्त्रिये। सर्वदा पिता माताक निकट उत्तम वेग भूषं । चादिके चर्थ प्रार्थना कर उन्हों को व्यक्त न करना; क्यों कि वे उन वस्तु श्रीको यदि देने न सकेता वड़ा दु:ख सागते है, ध्रतएव जव उन्होंको जैसा सामर्थ इतेगा तदनुमार वस्त्रादि देंगे श्री उम की से मनुष्ट होना उचित है। लड़कीयोंको नानाभान्ति के मृत्यवान चलङ्कारादि देते हैं सही किन्तु हमकी जो ''बिद्या'' दान करते है तीम को वरावगीसे चलङ्कार चाढि को चति तुच्छ वो चल्प मल्यका समभा जाता है। चत्रव ऐसा वक्तमृत्य द्व्य पाये भी मामान्य तेग भूपादि के अर्थ पिता साताके सन में पीड़ा देना बालक मात्र ही का अवस्ति 💰 । लडकपन इंसे विद्या ख्रथ्ययन के ची माथ नीति शिक्ता, ई ख़र के छोर भिता वो निज धर्मपर श्रास्था करना चान्द्रिय श्री यदि कोई धर्मात्मा कपा करके नीति प्रथवा धर्माके विषय में कोइ उपदेश हैं, उससे तुच्छ न समभो स्थिर चित्तसे अवरण, सनन वो धारण पूर्वक उसरीतिकाम करना इरेक लड़का का उचित है, क्यों कि नेव सजवुत इशेने से जैसा दूसारत सुन्दर बनती है, तद्रुप बालकपन ही सनुष्यों के भविष्यत जीवन की भिक्ति भृमि है। अतएव यदि दूस वाल्यावस्था दूनसव गुर्गोसे सुग्रोभित हो तव वह मनुष्य जो कोइ एक उच्च उदारस्वभाव, श्रशीय-गुगासम्पन्त पुरुष होंगे उस में सन्टेइ नहीं। यद्यपि नीति वो धर्म शिवा और ईखरके चोर भिता रहे विना भी सवजन विद्यावान हो सक्ते है. किन्तु वही विद्या जो अन्तमें कु फलको देनेवाली कोती है सो कोद भी न समस्ता धर्मानीति वो द्वान से रहित जो विद्या शिक्षा है उस्को प्राग् ग्रान्य गरीरका समान जानना। याज कल इसारे देग में जितने पुरुष वर्त्तमान हैं, उन्हों में बद्धतेरे जन लड़कपन में नोति वो धर्मा शिचान करने पर अव आपुस में नाना भान्ति की मामला लड रुहे हैं। को द्रकोद्दर्जीति के दास बने बरी रीति से रूपे कमाकर केंद्र कोते है, कोद्र कोद्र तथा नाच्य गीतादि वेधासमागम, वो मदापान से इट से अधिक अर्थव्यय करके भविष्यत वंशायली के असत आदर्भ वनते है। कोइ नासिक कोइ इसाई

কেহ বা থ্রীন্টান হইতেছেন ইত্যাদি নানা কারণে ভাবতবৰ্ষ কলঙ্কিত হইতেছে ও জগনান্য আৰ্যা-গণের চির গৌরব হারাইতেছে। আর শিক্ষা কালে সকল বালকেরই মনে করা কর্ত্ব্য যে বিদ্যা শিকা করা কেবল মাত্র ধনোপার্জ্জনের জন্য নছে। কারণ ধনোপার্জন বিবিধ উপায়ে হইতে পারে। কেহবা চোর্যার্ত্তি দারা কেহ বা মিথ্যা সাক্ষ্যাদি প্রদান দারাও ধনোপার্জন করিতেছে। অতএব যাহা ঈদৃশ নীচ কর্ম্মের দারাও উপার্জ্বন হয়, তাহা কথনই বিদারে চরম ফল হইতে পারে না। স্ততরাং বিদ্যার ফল অপেক্ষাকৃত কিছু উচ্চ ও উৎকৃষ্ট হও য়াই সম্ভব। বিদ্যা দারা প্রথমতঃ ঈশবের মাহাত্মা, আত্মার গৃঢ়তত্ত্ব ও শাস্ত্রের মর্ম্ম বুঝিতে পারা যায়। विजीय, धरनाशार्कन वाता योव कोविका निर्वदाह ও পরের অভাব মোচন করা যায়। তৃতীয়, ধর্ম ও নীতি উপদেশ দারা লোক দকলকে দভরিত্র, ধার্ম্মিক ও বিদ্বান করিয়া স্বদেশের উন্নতি সাধন ও নিজ সুক্ষা বৃদ্ধি দার৷ উদ্যাবিত বিবিধ কৌশলজাল বিস্তার দারা জনসমূহের মঙ্গার্থ নানা সত্পায় করা যায়। অতএব এই গুলি মনে করিয়া বিদ্যা শিক্ষা করা সকল বালকেরই কর্ত্তব্য । যিনি বাল্যা-বস্থা রূপ ভূমিতে স্বিদ্যারূপ রুক্ষ রোপণ করেন, তিনি জ্ঞানরূপ ফল, স্বকীয় ও পরকীয় ভরণ পোষ্ণ ও আবশ্যকীয় ব্যয় নির্ব্বাহোপযোগী অর্থোপার্জ্জন রূপ শীতল ছায়া লাভ করেন এবং তাঁহার বিদা-মানতা জগতে মকুষ্যের প্রকৃত আদর্শ প্রচার করিতে থাকে।

উপসংহার কালে পরম কারুণিক পরমেশনের নিকট প্রার্থনা এই যে তিনি আমাদিগকে স্থনীতি পথে পরিচালিত করুন ও গুরুজন আমাদিগের মঙ্গলার্থ আশার্দাদ করিতে থাকুন"।

তৎপরে আ, ধ, প্র, সভার কার্যা সম্পাদক প্রদাস্পদ প্রীয়ুক্ত পণ্ডিত ভাইরাম স্থামিছোত্রা হিন্দী ভাষায় ও সহযোগী সম্পাদক প্রীয়ুক্ত প্রীক্রফ-প্রমন্ত পরস্থানা ও হিন্দী ভাষায় পিতামাত। ও সন্তানের পরস্পরের গুরুতর কর্তব্যের বিষয় বাত-নিক বক্তৃতা দ্বারা বালকগণের ও কর্তৃপক্ষীয়গণের সহৎসাহ বর্দ্ধন করিলেন। তদনন্তর বাঙ্গালা চিত্র প্রারে বিরচিত ও মুদ্রিত "নীতি পুষ্পাহার" উপ-স্থিত প্রত্যেক বালককে বিতরিত, অবশেষে মধুর-স্থর, তাল সহ শিশুর উক্তি সূচক কয়েকটী ধর্ম্ম

होजाता हैं, इस भान्ति नाना हित्से भारतवर्ष कलिङ्गत होते जाते हैं और जगसाना आर्थ प्रकारित चिर गौरव खोआ रहे हैं। शिकाके समय सब लड़के ही का याद करना चाहिये, जो केवल सात्र धन कसाने के लिये विद्याशिचा करना नहीं, क्यों कि नाना चपाय से धन कसाया जा सकता है। कोइ चोरी से कोइ आहटी गवाइ देकर धन कमा रहा है। अतएव इतने नीच कामें से जो द्रव्य मिलना है वह कभी विद्या के चरम फल नहीं को सता सुतरां विद्याने फल इससे कुछ उच्चे वो उत्तम होना ही सन्भव है : विद्या के द्वारा पहिले देखर की महिमा, श्वासाके गूढ़ तत्त्व वो शास्त्र के अभिप्राय समभाने सकते हैं। हितीय:, धन उपार्जन करके अपनी जीविका निर्वाप्त वो दूसरे की घटतो प्री कर दिया जाता है। तृतीयत:, धर्मावो नीति उपदेश करके लोगोंको मचरित्र, धर्मात्मा वो विद्याचान बनाकर खदेशकी उन्तर्ति साधन वो निज सुद्धा ब्ह्वी करके निकाली उद्दे नाना भान्ति कौ यल जाल विस्तार पूर्वक सब जनोंके सङ्गलार्थ नाना सदुपाय किये जाते हैं। अत्रयः सब बालकोंके चाह्निये कि दूतने मारण कर विद्याधिया करे। जोने लड्कपन रूप भूमिपर सदियारूप एच को रोपे, उन्हं चानकृप फल और अपने वो दुमरेका भरग पोषण वो प्रयोजन चनुसार व्यय निवाइने को योग्य धन जांकि ग्रीतल कायाके रूप है, लाभ करते हैं, चौर जनकी विद्यमानता, "मनुष्यक पक्त चादर्श क्या है" यही जगतमें प्रचार की करती है।

उपसंद्वारमें परम कार्याक परमेश्वरसे यही प्रार्थना है जो वे इस सब को सुनीति सार्गपर चलावें और गुरुजन इस सबके कल्यानार्थ धार्मी-व्याद करते रहें।

तदनलार चा, ध. प्र, सभाके कार्यसम्पादक
यहास्पद यो सान् पिएडन भाईराम चिनिकाती
सहायय हिन्दी भाषामें वो सहयोगी सम्पादक
यीयुक्त योक्त प्राप्तस्य सेन वहाला वो हिन्दी भाषा
में इस चायय पर वाचनिक वक्तृता किये कि
पिता साता वो सन्तानोंके सध्य में परस्पर गुरुतर
कर्त्त व्या के इससे लड़कोंके वो कर्त्तृपिच्योंक
सहत्वाह बहा। इसके चनन्तर वहुआवा चिल्ल
पयार दोहा में रची वो छापी छई "नीति
पुष्प हार" हरेक लड़का को बांटी गई वो चन्तमें
सपुर स्वर्गना के साथ सहकोंको छितास्यक

সংগীত হইয়া সভা ভঙ্গ হইল। আ, ধ. প্র, সভা স্লেহস্হস্থ, সং, সভার সভ্যগণকে কিঞ্ছিৎ কিঞিৎ মিন্টার দিয়া বিদায় করিলেন।

২৪কো মার শনিবাব, অসলে হু ৩টা হইছে রাজি চা পর্যায়।

মুস্থেরত আমাল্রত সংস্কৃতবিৎ পণ্ডিত মাত্রেই সভার মুখ্য ভারে সমাসীন হইলেন, তৎপার্পে সভাত্রতি সংস্ত পার্চশালার প্রীক্ষিত বিদ্যার্থী পুঞ্জ এবং তৎপরেই সভাসদ ভদ্র মহোদরগণ একত্রে উপবিট থাকিয়া, সভার শোভা বর্দ্ধন করিতেছিলেন। প্রথমে সভার সহযোগীসস্পাদক শ্রীয়ক্ত শ্রীরুক্তপ্রদর দেন পণ্ডিত মাত্রকেই সম্বর্জনা পূর্বক জিজাদা করিলেন যে, ঈশ্লরের অবতারবাদ পুরাণাদি সম্মত, ইহা ভারতবাদীমাত্রেই বিদিত আছেন: অভ্নিকে উপদেশ দানকালে ভগবান্ শীক্ষণ স্বয়ণ তাহার প্রকৃত রূপ সমর্থন করিয়া-ছেন, কিন্তু পুরাণাদির প্রতি বর্তমান ভারতের যে-রূপ মনাস্থা দৃষ্ট হইতেছে, তাহাতে জীকুফোক বাক্যের পোষণার্থ শ্রুতি প্রমাণ প্রদান করিতে পারিলে, স্বিশেষ উপকৃত হইব। পণ্ডিত্রণ প্রশ্ন ভাষণে আনন্দ প্রকাশ পূর্বকৈ স্ব সামর্থ্যোচিত উত্তর ও বিচার।দি দারা সভার সম্ভোগ বর্দ্ধন করি-লেন। অতঃপর কিয়ৎক্ষণ পশুত্রগণের পরস্পর শাস্ত্রীয় বিচার চলিল। তদবসানে সম্পাদকের অনুবোধ ক্রমে মান্যবর খ্রীয়ক্ত প্রিত ভোলনোথ মিশ্র মহাশয় সভাপতির আলন পরিগ্রহ প্রকি সংস্কৃত পাঠশালার বার্ষিক পরীক্ষয়ে উভীর্ণ বালক-বৰ্গকৈ পারিতোষিক দান করিলেন। তদনন্তর সভার কার্য্য সম্পাদক অর্য্যাদি সহকারে পূজা ও পুষ্পানালা দান পুর্বকি সভায় সমাগত পণ্ডিত পুঞ্জকে রজ্তমুদ্রা ও মিটালাদি ভারা মর্যাদাস্থ বিদার অতঃপর সভার সহযোগী সম্পাদক পণ্ডিতগণের সমাগমে সভার আনন্দ ও গৌরব প্রকাশ পূর্বক "দংক্ষ্ ভ ভাষা শিক্ষা ও সংক্ষ ভবিৎ পণ্ডিতগণের জনাদর" বিষয়িণী একটা বাচনিক বক্ততা করিলেন, স্থানাভাববশতঃ তাহার স্থল মশামাত্র এই স্থলে প্রকটিত হইল।

বর্ত্তমান ভারতবর্ষে সংস্কৃত ভাষার ছুদ্দ্র্যা দর্শন করিয়া প্রত্যেক আর্য্য হৃদ্ধেই ছুঃখোছেণ উপস্থিত হুইরাছে। এডদ্দুংখ দূর করিবার ইচ্ছা হয়তো প্রত্যেক মহাত্মারই হৃদ্ধে উদয় হুইয়া থাকে, কিন্তু

कैने धर्मसङ्गीत होकर सभा विसर्ज्यन छ है। आ, ध, प्र, सभा खोड़व्य होकर सु, सं, सभाने मध्य मग्डलीको छोड़ा कुछ मिठाई देदेकर विसाह करि।

माध सुदी ७, प्रनिवार कापराह्म १वके मे रास्त्र ८॥० यजेतक ।

मुक्तर के संस्कृतक पिएडतमात की जो कि मभासे बोलाये गयेथे, मभाके मुख्यस्थान पर बैटें. उमके किनारे विद्यार्थी सगुडली जो ने सभाक अधीन संस्कृत पाठशाला में परिचा दो थी, श्रीर उसके जाने सभामद भद्र महोदयनमा एकहे वैठे सभाकी शोभा बढायें थें। पहिन्ने सभाके सहयोगी सम्पाटक श्रीयुक्त श्रीक्रण्णप्रसन्तसेन सम्प्रानपर्जक इरेक परिष्डतसे यह पूछा जो देशवर्की अवतार बाद जो पुरागादि के समात है यह तो इद किसी भारतवासीने विदित हैं, अर्जन को उपदेशकाल में भगवान श्रीक्रफा की स्वयं दूसका प्रकातक प स्थापन किये थे। किन्तु पुरागाहिको घोर वर्ता मान भारत की जिस भान्ति अनास्था देख पड़ती है इस्से यदि कोइ जी कप्लाकी कही इन दे वाती की पुष्टी करनार्थ युतिके प्रमाण दे सकें तो सभा वडी उपकार मानेगी। प्रश्न सुनकर पख्डितमग्डली चानन्द प्रकाशपूर्व्यक निज निज सामध्के चनुसार उत्तर वो विचारादि से मभाका सन्ताव बढासें अनन्तर घोडो देर तक परिख्तीके परस्वर जास्त्रार्थ उडधा। इसके उपरान्त सम्पादक के ध्रमुरोधने मान्यवर खीयुक्त परिखन भोजानाय मित्र महाध्य सभापति को चासन सुद्योभित किये चीए संस्क्रत पाठशाला को वार्षिक परिचा में उत्तियाँ ऋषे बालकोको पारितोधिक दिये। तदनन्तर श्रभाके कार्य्यसम्पादक अर्थादि सन्दित पुत्रा वो पुष्प माला दानपर्धेक सभाते समागन परिष्ठतपुञ्जको र्जतसुदा यो मिष्टाचादि हारा मधीदा करको विदाइ किये। दूसके उपरान्त सभावे स्थ्याणी सन्साहक ने परिष्ठतोंको ममागम मे सभा का चानन्द वो गौरव प्रकाश एकंक एक वाचनिक वक्तता करी जिसका आणय यह वा कि 'संस्कृत-भाषा शिद्या वो क्यों संस्कृत प्रस्डतींका अनाहर चोता है। 'स्थानाभावके दर्ध उसका स्थल श्रास प्रायमात यक्तं प्रगट किया गया।

वर्ततान भारतवधे में रंजुत शामा की दुईशा देखकर एरेक खार्व्य छहरा की में दुःख की चिन्ता उठी है। कितने महासाके छन्य में इस दुःख को दूर करनेके लिये दुष्धा होती होगी किन्तु

£\$\$

ভাহার প্রকৃত সন্ধ্রত্থা করিবার সামর্থ্য প্রত্যেকের আয়ভী হৃত নহে, এই জন্য ঈদৃশী শুভ ইচছা কত **८**लारकत रुपरत छेपत शहेशाहे श्रीविभित्र**छ शहे**शा যায়। ধনাচ্য ও ভুগতিগণের মথোচিত সহা-যতা, তাঁহাদের নিকটে সম্চিত সমাদর ও সংকার না পাইলে, সংস্কৃত ভাষার পুনরুমতি হইবার আশা অতি অনুই দেখিতে পাওয়া যায়। দেশান্তরে হইলে হইতে পারে, কিন্তু ভারতবর্ষে হওয়া অতীব তুকর। এই সংস্কৃত ভাষরে উক্তা• ক্ষের গ্রন্থ গুলি অধ্যয়ন ও অধ্যাপনার অভাবে এরপ নিলুপ্ত হইয়া যাইতেছে যে, কত কত পুরা-তন গ্রন্থের অনুসন্ধান পর্যান্ত পাওয়া যায় না। শংস্কৃত শাস্ত্রের বছল প্রচার না হইলে আর্দ্যধর্ম্বেরও কল্যাণ দেখা যায় না, কেন না, ভগবদ্বাণী শ্ৰুতি হইতে আর্য্য মহাজাগণের তাবছুপদেশ পূর্ণ অর্থাৎ আমাদিগের প্রয়োজনীয় সমস্ত গ্রন্থই সংস্কৃত ভাষায় লিপিবদ্ধ। উত্তম রূপ সংস্কৃত না জানিলে, আর্য্য-ধর্মের প্রকৃত অভিপ্রায় বুঝিয়া লওয়া অত্যন্ত কঠিন অথবা গুরাশামাত্র। কিন্তু জুঃখের বিষয় এই যে, অর্থোপার্জনই বর্তুসান ভারতের বিদ্যাশিক্ষার চরন कन खित थाकांश, मर्जन माधातन त्नांतक निक निक প্রজ্ঞগণকে কেবল ইংরাজি বা পারস্থা ভাষাদি শিখা-ইয়া সাহেব বা মৌলধী, মূলী প্রস্তুত করিয়া লই-ভেছেন। অল লোকেই সংস্তুত্ত পণ্ডিত হইতে ইছা প্রকাশ করেন। হা সংস্কৃতভাষে! ভূমি আজি কাল্কালালীর মাতা বলিয়া জগতে প্রদিদ্ধ হইতে চলিলে!!

নিতান্ত শৈশব কালেই সংস্কৃত ভাষার শিক্ষারস্থ বরা উচিত নহে। কেন না সংস্কৃতভাষা যুক্তাক্ষর সিদ্ধ শব্দ রাশিতে পরিপূর্ণ। যে বালক প্রথমতঃ নিজ প্রদেশীয় ভাষায় (বাঙ্গালা, হিন্দী, মহারাষ্ট্রী আদি) সরল পাঠাদি যুক্ত পুস্কক পাঠ না করিয়া সংস্কৃতাধ্যয়ন আরম্ভ করে, তাহার পক্ষে সংস্কৃত ভাব আয়ত্ত করা বহু দিন সাধ্য হইরা পড়ে ও প্রদেশীয় ভাষা উত্তম রূপ না জানায় পঠিত পুস্তক শ্রোত্বাত্ত রেশ ও অস্ত্রন্থান কালে অত্যন্ত রেশ ও অস্ত্রন্থার হইয়া থাকে। প্রচলিত ভাষা শিক্ষা দ্বারা ভাবের বিকাশ করা নিতান্ত আবশ্যক। নতুবা সংস্কৃত শিক্ষা ও তাহার ব্যাধ্যা এক প্রকার বিড়ন্ত্রনা মাত্র হইয়া পড়ে। সচরাচর দেখিতে

द्सकी प्रक्रत सहाबस्था करनेकी सामर्थ सब किसी के नहीं, तिकिसिक्त ऐसी द्राभ द्रव्यका किंतने के इद्यमें उउते की फिर निष्टत्त को जाती है। धनाठा वो भुपतिगता से यथोचित सहायता यो उन सबके निकट समुचित समादर्वो सत्कार पायेविना संस्कृत भाषाको पुनक्खित होने की चाया धति चला को देख पड़ती है! देग देशान्तर में इहोतो इहो सक्ती किन्तु भारतवर्षे में होनि धतीव कठिन है। इस संस्कृत भाषाके उच्चाङ्गके पुस्तकों पठन नो पाठन विना इम भाग्ति बिल्प्स होते जाते हैं, जो कितने प्रानी ग्रस्यों की पत्तातक भी नहीं पाई जाती है। संस्तात शास्त्रके बद्धल प्रचार विना चार्क धर्माका भी कल्यामा नहीं देखा जाता है, क्यों कि भगव-द्वाणी युति से लेजर चाय महानासोंके उप-देशों से पूर्ण अर्थात इसारे प्रयोजनयोग्य जितने ग्रस्य हैं सब की कुछ संख्ता भाषा में लिखी ऋदी हैं। उत्तम भान्ति संकत जाने विना चार्व्यधर्मों के प्रकात अभिप्राय समभालेना अत्यन्त कठिन अधवा दरागा माल है। किन्तु दःख का विषय यही है जो धनोपार्जन हो वरीमान भारतने विद्या शिक्षाके चरम फल मान लेने पर सर्वधाधारणा लोग निज निज पुत्रगण को केत्रच चंगरेजी वा पारस्य भाषादि सिखा सिखाकर साइव वा मौखी सुन्ती बनाते हैं। श्राल्य ही लोगने संस्कृतज्ञ परिख्त बननेकी द्रच्छाप्रकाग करते है। इस संस्कृत भाषे! सू भाज कल कड़ालियों की साता करके जगत में प्रसिद्ध होती चली है!!

नितान्त शेयन काल की में संस्कृत भाषाकी शिकारका करना उचित् नकीं, क्लोंकि संस्कृत भाषा युत्ताचरों से सिख यब्दसमूक करके परि-पूर्ण है। जो लड़का पहिले निज प्रदेश की (बक्कला, किन्दी, महाराष्ट्री खादि) भाषा में वनाया इच्छा सरल पाठादि युत्त पुसक पछे विना संस्कृत खळ्यन खारका करता, उसको संस्कृत भाव इद्यमें जाना वड़ा किन वुक्त पहता है, और प्रदेशीय भाषा भली भान्ति नजानने पर जोता- खेंके निकट पढ़ी इन्दे पुस्क की व्याख्यान करने के समय खळ्यन क्लो खा खी खस्किश को स्वाख्यान करने के समय खळ्यन क्लो खा खी खस्किश होती है। प्रचलित भाषांकि यिक्ला करने भावका विकाश करना निद्वान्त खावख्यक है। नहीं तो संस्कृत यिक्ला खी उसकी व्याख्या करना एक तरक की विद्वानामांत हो पड़ती है। स्वराचर देखा

পাওয়া যায় যে বহুল সংস্কৃত শাস্ত্রদর্শী কোন পণ্ডিত যথন কোন শাস্ত্রের বাচনিক ব্যাগা বা অনুবাদ করেন, ভাষা সাধারণ লোকের ত্রপিগ্যা ইইয়া থাকে। প্রচলিত ভাষার শিক্ষাভাবই এই বিড় স্থাবি মূল। অত্রব শিশুগণকে স্থ প্রদেশীয় ভাষার স্থাকিত করিয়া সংস্কৃত শিক্ষায় প্রবৃত্ত করা বুধ্যগুলীর অনুমোদিত।

ভাষরা দেখিতে পাই মে বহু দিন ভাষ্যাধ্য সংকৃত ভাষায় স্থশিকিত পণ্ডিতগণ অনেক সময়ে ভানেক লোকের নিকট যথোচিত সমাদর পান না। এজতা অনেক পণ্ডিতেই এরূপ লাক্ষেপ করেন, যে সংস্কৃত শিক্ষায় কোন কল নাই ; কেন না ইহাতে অর্থোপার্জ্জন, সমাদর ও সন্ত্রম দিন দিন হ্রাস হইরা আমিতেছে। আমরা পণ্ডিতগণের এই আক্ষেপোক্তিকে একবারে অযুলক বলিতে পারি না। ভারতের শ্রীস্থরূপ মহালাগণের নিক্ট ভিন্ন পণ্ডিতগণ মুক্রিই প্রায় অনাভার পাত হইয়া উঠিয়াছেন। পভিতগণের হতাদর হট্যার কারণ অবধারণ করা কর্ত্র্য। মত্য্য মাত্রেই স্ব স্ব কাৰ্য্য সাধন তৎপ্ৰ, যাহার দ্বারা লোকে কোন কার্য্যের সহায়তা পায় না, তাহাকে অন্তরের সহিত আন্তা করা প্রকৃতবিরুদ্ধ। লোকে যদি সাধারণ কার্যা কালে পণ্ডিতদিগের নিক্ট হুইতে সাহায্য পায় তাহা হইলে নিশ্চয়ই তাঁহাদিগকে সমাদর করিতে পারে। ইংরাজি শিক্ষার যেরূপ পদ্ধতি সংস্কৃত শিক্ষায় তজ্ঞপ নহে। ইংরাজি ভাষায় যিনি স্থপণ্ডিত, তিনি সাহিত্যে, ব্যাকরণে, ভূরতে, জ্যোতিস্তত্ত্ব, উদ্ভিদিদার, ইতিহাসে, গণিতে, দর্শনে, ও বিজ্ঞানাদি নানা শাস্ত্রে যথা সম্ভব অভি-জ্বতা লাভ করিয়া থাকেন, স্থতরাং তিনি লোক-সমাজের যে কোন প্রয়োজনীয় বিভাগের কার্য্য-ক্ষেত্রে অবতরণ করিয়া অর্থ ও প্রতিষ্ঠা লাভ করি-বার উপযোগী হইয়া থাকেন। সংস্কৃত শাস্ত্রার্থী-গণের মধ্যে হয়তো কেহ অপরীজেয় বৈরাকরণিক, কৈছ হয়তো দিখিজয়ী দার্শনিক, কেছ হয়তো সাহিত্যে মহাপণ্ডিত, হইয়া থাকেন। লোক ব্যব-হারোপযোগী শাস্ত্র তাঁহারা অতি অল্লই আলোচনা করেন: ধর্মশাস্ত্র, তর্কশাস্ত্র, জ্ঞানশাস্ত্র, লইয়াই তাঁহারা জীবনানন্দানুভব করিতে অভিলাধী। কিন্তু বে সকল পণ্ডিত জ্যোতিষ বা আয়ুর্কেদাদি ব্যব- जाता है कि वच्चल संस्कृतशास्त्र पहुं च्चए कोई पिण्डित जब किसी शास्त्रकी वाचिनक व्याख्या वा जन्या करते हैं, तब वच्च सर्वसाधारण अभों के वृद्धिगस्य ना द्योता हैं। प्रचलित भाषाकी शिचा भाव, ही इस विड्खना का सूल है। धतएव लडकॉको निज निज प्रदेशीय भाषामें सुशिचित करके संस्कृत सिखावना विज्ञाननीका धनुसी। दित है।

इस देखते हैं जो बहुत दिनके परिश्रक्षे लाभ करने के योग्य संस्कृत भाषा में सुधि चित पिल्डितगण कितने समय कितने लोगोंके निकट यथा योग्य ममान नहीं पाते इसलिये कितने पिंखित इ.म भान्ति चार्चिप करते हैं, जो मंस्कृत सिदाने से कुछ लाभ नहीं, क्यों कि इसमें जो धना-गम, समादर, श्री समान थे सोदिन परदिन घटने जाते हैं। इस पिएडतों की इस आजेपोक्ति की एक दम अम्लक नहीं कह सक्ते हैं। भारतके श्रीखह्य महाताश्रीके निकट छोड़कर परिहत गरा सभी जगह में प्राय: चनास्था के पात हो उटे है। परिख्तों के जनादर होने के हित स्थिर करना चाहिये। इर एक मनुष्य ही निज निज कार्य साधन में तत्पर रहते हैं। जिनसे किसी कार्य्य की सहायता न मिलती, उनको मनके सिंहत आस्या करना प्रकृति विकृत है। लोगोंने यदि इर्एक प्रजोजन में पिस्डतों से साहाय पाता तो निश्चय ही उन सबको भादर कर सका। शंग-रेजी यिचाकी जिस भान्ति रीति है, संस्कृत गिला की रीति उस भान्ति नहीं। श्रंगरेजी भाषा में जो पिक्डन वलते है वे साहित्य, व्याक-र्गा, भृवत्त ज्योतिसत्त्व, उद्गिदिया, इतिहास, गितात, दर्भन श्री विसानादि नाना शास्त्रमें यथा-सम्भाव बद्धदर्शिता साभ किये करते हैं. सुतरां उन्होंने सोग समाज की जिस किस की प्रयो जनीय विभाग के कार्य चेतपर उतर कर धन ची प्रतिष्ठा लाभ करने में उपयोगी वनते हैं। संस्कृत ग्रास्त्रार्थियों के मध्य में चाहे तो कोई ऐसे वैयाकरिणाक वनते हैं जिसको को इ प्ररास्थ नहीं कर सक्ता, कोइ तो दिग्वजयो दर्धन कर्ता, कोइ तो साद्धिय शास्त्रमें सद्दा परिद्रत वनते है। लोक-व्यवहारके उपयोगी शास्त्र उन्होंने वन्तर भी कम चाजोचना करते है; धर्मशास्त्र तर्कशास्त्र, ज्ञान शास्त्र आदि हो से उन्होंने जीवनानन्द अनुभव करना चाइते हैं। किन्तु जितने परिखत क्योतिष

€28

হার শাস্ত্রে বিচক্ষণতা ও দক্ষতা লাভ করিয়াছেন, লোকসমাজে তাঁহাদের প্রায় অনাদর বা অপ্রতিষ্ঠা দেখিতে পাওয়া যায় না। আজু কাল বর্ত্তমান ভারত হেরূপ ধর্মভাবশূ্য ও ইংরাজি ভাবপ্রিয় হইয়া উঠিতেছে, তাহাতে জ্রীমন্তাগবদাদি পাঠক, দর্শন-শাস্ত্র বিচারক, ব্যাকরণশাস্ত্রবিশারদ বা ধর্ম-শাস্ত্রনিপুণ মহাত্রাগণ কিরূপে মর্য্যাদার আশা করিবেন তবে যদি প্রবিতন আ্যা মাহালাগণের चारा मर्वतावरावश्र्भ विष्णा भिका कतिए थारकन, তাहा हहेटल आर्यारणीतन, ट्याकमर्यामा ७ अर्थाम লাভে কৃতকার্য্য হইবেন। শাস্ত্রে দেখিতে পাওয়া যায় হে, ঋষিগণ, যোগ, ধর্মা, জ্ঞান, সাধারণ নীতি, রাজনীতি, সমরবিদ্যা, বাণিজ্য ব্যবসায় পদ্ধতি, অশেষ শিল্পাস্ত্র, ইতিহাস, ভূগোলাদি তাবিষয়ই বিদিত থাকিতেন, এজ্য সর্বত্র পূজিত ও স্মাদৃত হইতেন, সকলেই তাঁহাদের নিকট কার্য্যের সাহায্য লাভ করিত। একংণে তাদুশ পণ্ডিত অতি বিরল। স্থাত্রাং ব্যবহার কালে লোক সকলকে অন্যের মাহায্য প্রার্থনা করিতে হয়। যদি পণ্ডিতগণ ঈনুশী প্রতিষ্ঠার কামনা করেন, তবে বর্ত্তমান শিক্ষা-প্রাণালীর পরিবর্ত্তন করিয়া প্রবিতন আর্য্যগণের শিক্ষা প্রণালী অবলম্বন করুন অথবা যদি ধর্মশান্তাদি षाबाहे निक निक अंडोके पूर्व कितिएंड हार्टन, उरव প্রাণপণ যত্নে ধর্মোৎসাহপূর্ণহ্লরে ধর্ম প্রচার দারা প্রত্যেক ভারতবাদার সদয়কে ধর্মভাবে উন্মন্ত করিয়া দিন। পণ্ডিত মহাশয়গণ! আর্থাদিগের কঠোর স্বাধ্যায় ও তপস্থালক অতুল সম্পত্তি শাস্ত্র সমূহ আপনাদিগকে সমর্পণ করিয়া তাঁহারা ধরাধান পরিত্যাগ করিয়াছেন। তাঁহাদের লোকতুর্লভ ধন রকা করুন, ভাঁহাদের পবিত্র প্রতি ঘ্রুপ্রন কর্মন: তাঁহাদের ধর্মের বিজয়পতাক। হস্তে ধারণ করিয়া বিশ্ববাদীকে বিমোহিত করুন। জিলায় তাঁহাদের কীর্ত্তি কীর্ত্তন করিয়া তাঁহাদের বংশমর্যাদা প্রকৃত ভাবে রক্ষা করুন। আপনারা বর্ত্তমান সমাজের ঘোর বিপ্রবসমরে পৃষ্ঠভঙ্গ দিলে ভারত প্রবল ভ্রন্টাচারের প্রজ্জুলিত অনলে বিদ্র্য হইয়া যাইবে। আপনারা কুলকর্ত্তব্য বিশ্বত হই-(उन न।। आर्था कार्यानां कर्श थांत्र कक्रम. তাঁহাদের তেজোবাঁহ্য হৃদয়ে রক্ষা করুন; পতিত-পাবনের প্রফুত তত্ত্রপ পাবক রাশি আপনাদিগের

वो चायुवंद चादि व्यवदार शास्त्र में विकत्ताराता वो दच्चता लाभ किये हैं, लोक समाजमें उन्होंके प्राय चनादर वो चप्रतिष्ठान देखी जाती है। चाज कल्वक्तमान भारत जिस भान्ति धन्त्रे भाव ग्रान्य वो श्रंगरेजी भावप्रिय शो उठ रहा है, तिससे सहातागण, जोने श्रीमङ्गागवत श्रादि पाठ करने चारे. दर्शनशास्त्र को विचार करनेवाले. व्याकर्ण शास्त्रमें विशार्द वो धर्माशास्त्रमें निपुगा हैं, कैसे मर्यादा की आधा करें। हां, यदि प्राचीन चार्य महासाक्षीके सहग विद्यानोकी सर्व चव-यव से पूर्ण है, शिक्षा करते रहें, तो अवश्व ही चर्यगौरन, लोकमर्यादा वो धनादि लाभ करने में क्रतकार्य होंगे शास्त्र में देखा जाता है, जो च्छिपगगा यांग. धर्मा, जान, साधारण नीति, राजनीति, समर विद्या, वाशिज्य व्यवसाय की पद्वति चरोष शिल्पशास्त्र. इतिकास, भूगोनादि सव ही कुछ जाने छए ये, इस हेतु सर्केव पृजा वो बादर पाते थे सबकोड इपने अपने काम में उन्हों बासाइयाया पाते थे। भाव लस पिराइत भ्रत्यन्त विरुत्त है। सुतरां व्यवहार कार्यत्रके समय लोगोंके दुमरा किसी से साद्यायत्र लेने पहता। यदि परिस्तागण ऐसी प्रतिष्ठा चाहें तो वर्त्तमान शिकाप्रणाली बदल कर पूर्वज चार्यप्रगण की शिक्षाप्रणाखी को चवलकान करें अथवा यदि केवल धर्माणास्त्रादि ही से निज निज अभीष्ट पूराने चाहें तो प्रारणपर्या यलकर धर्मी त्साच प्राह्मदयसे सनातनधर्म प्रचार पूर्वेक चर एक भारतवासिके इदयको धर्माभावसे उनात कर दें। हे परिस्त महाश्यगणा! शार्थ महा लाखीने अपने अपने कठोर स्वाध्याय वो तपस्या करके लाभ किया उद्या शास्त्रसम्ह कृप अतुल सम्पत्ति चाप लोगोंको समयेगा कर धराधास त्यान विये। उन्हों के लोक इसे भ धनको रहा कि जिये. उन्होंको पंत्रिक पञ्जित अवलब्बन की जिये, उन्हों के अर्धकी विजय पतका हात में लिये छए विष्यवासी को विमोहित की जिये, मचेत जिल्लासे उन्हों की की कि की संग कर उन्हों की वंशमर्था दा प्रकार भाव से रजा की जिये। श्वापलीग यहि वर्राभाग समाज के छोग् विजय समर में पिछे इट भागियेगा, तो भारत प्रः ख स्वष्टाचार के लक्रता उडचा चाग में दग्भ की जावेगा। धाप लोग अपने अपने कुल कर्तव्य न भिक्तिये। आर्थ्य कार्य साला कएट संधारण की जिये उन्हों के तेत्र प्रताप इट्टय में रचा की जिये; प्रतित पावन के प्रस्ततत्त्व जो कि पावक कर है. आपको गों के \$ 5 C

বদনবিবর হইতে বহির্গত হইতে থাকুক, জগৎ আপনাদিগের চরণে স্বতঃই অবনত হইবে। আপ-নাদিগের প্রতিষ্ঠা ভারতে পুনঃ প্রতিষ্ঠিত হইবে।

সূর্যাস্তকালে সভা ভঙ্গ হইল। সন্ধ্যার পর রাত্রি ৯টা পর্যান্ত বিশুদ্ধ তানলয়যুক্ত ধর্মদঙ্গীত ও হরিনাম সংকীর্তন হইয়াছিল। গায়কের ধর্মভাব-পূর্ণ স্বুমধুর স্বর ভোতো মাত্রেরই হৃদয় গ্রাহী হইয়া-ছিল।

২৫শে মাঘ। রবিবার, প্রাতঃকাল।

প্রাতঃ বেলা ৭টার সময় আ, ধ, প্র, সভাত্তর্গত সদালোচনী সভার অধিবেশন হইল। প্রথমতঃ গম্ভীরভাবপূর্ণ চুইটি ধর্মসংগীত ও.তৎপরে সংস্কৃত ভাষায় ভগবৎস্তোত্র স্তরসংযোগে পঠিত হইল। তাহার পরে একটী সংগীত হইলে আ,ধ, প্র, সভার সহযোগী সম্পাদক একটা জ্ঞানোপদেশ ব্যাখ্যান করিলেন। ব্যাখ্যায়নটা স্থানাভাব বশতঃ আদ্যো পান্ত সম্পূর্ণরূপ পাঠকগণের গোচর করিতে পারি লাম না। তাহার সংক্ষিপ্তসার মাত্র নিলে প্রক-টিতি হইল।

জীব যথন আলোকাকীৰ্ণ স্থান হইতে অন্ধ-কারে আদিয়া উপস্থিত হয়, তথন দে কিছুই দেখিতে পায় না: কোথায় বাইব কি করিব কিছুই অনুভব হয় না। সেই সময় কোন পথপ্রদর্শকের বশ্বতী হইয়া কার্য্য করিতে বাধ্য হয়। সাধক-গণ! আজ এই মহোৎসবের সময় মকুষ্য জীব-নের একটী ঘটনা প্রবণ কর। আমি এক সময়ে এক পূর্ণানন্দময় পর্মালোকাকীর্ণ স্থান হইতে বহির্গত হইয়া অকস্মাৎ একটা অন্ধকারময় স্থানে আসিয়া পতিত হইলাম; কোথাও কিছুই দেখিতে পাই না, কি করিব, কোথায় ঘাইব, কিছুই বুঝিতে পারি না। আমার সেই পুর্বে আলোকময় স্থান কোথায় ও আমি একণে কোথায় আদিলাম, কিছুই অনুভব হয় না। এমন সময়ে হঠাৎ একটী বৃদ্ধা স্ত্রীলোকের সহিত আমার সাক্ষাৎ হইল; তিনি সন্মেহবাক্যে আমাকে সম্ভাবণ করিয়া কহিলেন, বংদ! ভয় নাই, তুমি আমার দঙ্গে আইদ, আমি তোমাকে পরম স্থাথে রাখিব, অতি যত্তে রক্ষা করিব: এমন কি, তোমাকে আমার স্থবিস্তীর্ণ রাজ্যের একমাত্র অধিপতি করিব। আমিও দেই ভন্নানক তুরবস্থার সময় তাঁহার হাদয় লোভন কথায়

पहार्विन्द में स्वत: एव शिर भुकावेगी। भाष सोगों की प्रतिष्ठा सारत में पुन: प्रतिष्ठित होगी।

सुर्खीस्तके समय सभा विसर्कन छ दे। सन्ध्रा के उपरान्त राति ८ वजे तक विग्रुड तानलयः युक्त धर्मासङ्गीत वो इदि नाम सङ्गीर्त्तन ऋचा। गायक महाशयके धर्माभाव पूर्ण रसिली स्तर इरेक त्रोताका सन इर ली थी।

माघ सुदी ८ । रिवर्गाः, प्रातः काल ।

प्रात:काल सात वजे चा, ध. प्र. सभाके चन्त गत सदालोचनी सभाका अधिवेशन उहा। पहिले गन्भीरभावसे पूर्ण दो धर्मा सङ्गीत गाई गई! तदनन्तर भगवत सोत्न, जो कि संस्कृत भाषा में रची ऊर्द है, सूखर से पढ़ी गर्द। इसके आगे एक अञ्चन होने पर चा. घ, प्र, सभाके सहयोगी सम्पादक एक जानोपदेश व्याख्यान किये। स्थानाः भाव के कार्या व्याख्यान की चादि से अन्ततक सम्पर्णकूप पाठकों के गोचर न कर सक्ते हैं। उसका सारांश मात्र नीचे लिखा गया।

जीत्र जब ज्योति से पूर्णस्थान पर से अन्वकार में त्रागिरता है, उस समय उसको कुछ नई। सूभता है। कहां जायगा क्या करेगा कुछ ही नद्दी मालुम पड़ता। उम समय कोई राइ दिखाने चारेके वश को कर कार्य करने में वाध्य होता है। साधकगरा! चाज इस सहोत्सीव के समय मनुष्य जीवनकी एक बात सुनिये। मैं किसी समय में एक पूर्णनन्दमय परम ज्योति करके भरा इत्या स्थान से निकल कर धक्तमात् किसी चन्धकारसय स्थान में चापड़ा; कहीं कुक दृष्टि न चली, क्या कर्ड़ा, कहां जाऊ क्रा क्र की ज नुभा सका। मेरा वक्त पर्व चालीकसय स्थान क इंग्हाबों मैं अब कहाँ आ चुका, कृट इही अनुअय न उडचा। इस समय अकस्मात् एक ष्टदा स्त्री से सेरा भेट उटचा; वे स्त्रेड क्या वचन से सन्धावसाकर वोली, बेटा! उर नहीं तू मेरे साथ चा, मैं तुभा को पर्म सुख में रखुको, अति यतनमे रचा करको, ऐसा कि तुभको अरे सुविसीर्ग राजके एकमात अधिपति वना-अकी। में भी उस भयद्भर दुई शाके समय उनकी मन लोभावनी बातोंसे मोहित होगया। श्रीरेत उनके पिकरे जाने लगा। कभी जलमें, कभी स्वत में

ई 5 ई

এইরূপে ক্রমে রাজ এখর্য্য ভোগে আমার জীবন গত হইতে লাগিল। কালসহকারে রাজোচিত বিপুল বিক্রম আসিয়া আমাকে আগ্রয় করিল। তথন আমি রাজা হইলাম ও নিজ মহ্যাদা বুঝিতে পারিলাম। দময়ে দময়ে আমার রাজ্যবিস্তার বাদনাও বলবতী হইতে লাগিল। এক দিন রাজনীতির বশবতী হইয়া মৃগয়ার্থ বহিৰ্গত হইলাম, ক্ৰমে রাজধানীর দীমা অতিক্রম করিয়া এক অদৃষ্টপূর্ব্ব মনোহর বনে উপস্থিত হই-লাম। তথাকার প্রাকৃতিক শোভা সন্দর্শন করিতে করিতে মনে আনন্দ উপস্থিত হইল। তরুগণ নবীন পল্লব ও ফল পুষ্পে পরিশোভিত, বিহন্ধন দকল মুত্ন মধুরপ্ররে গান ক্রিতেছে, মন্দ্র মারুত-হিল্লোলে শাখা প্রশাখা সকল বিলোড়িত হইতেছে; ভাবিলাম এরূপ শোভা কি আর কোগাও কথন দেখিয়াছি। আহা! এরপ শোভা সম্বৰ্জন কে করিতেছে! ভাবিতে২ আমার পূর্বব অবস্থা স্মরণ হইল, দেই পূর্ণ জ্যোতির্ময় স্থান মনে পড়িল,

বারে বিস্মৃত হইলাম।

कभी भूगर्भ में, कभी चन्तरी च में, कभी दवपर वनार्द्र उद्दे नाना भान्तिके सराय में टिकने लगा। कहीं केवलमात्र बायु भोजन करके जीवनधार्य किया, कहीं खरापत श्राहार करके प्रामा बचया. कहीं नाना भान्ति के तीता, मीटा, खट्टा कसेला, मज्जामांसादि भोजन कर भूखप्यास बूक्साया। वे बरावर मेरे साथ रही, श्रीर नाना भान्तिके लाल र देखलाती इर्द्र सुभाको अपनी राजधानी में ले चली। क्रम क्रमसे नानास्थान, गिरिकन्टर बन, टप टप कर एक परिष्कृत जनपद्भें आर पड़ा। वे बोलीं यही मेरी राजधानी है, इतना दिन जो जो स्थान देख चाये हो वे सब भी मेरे शासनाधीन है। इस स्थान में तुम समस्त राज्यके आधी खर वनकर राजसुख भोगते रहो। जवतक मैं रहर्ज़ी तुभाको विधिपूर्वक लाखन पालन कर की। मैं भी वक्तत परिश्रम के बाद तिनक विश्राम पाया श्रीर कुछ सुख वोध भी ऋचा। भोग सुख में उनात्त को कर क्रमक्रम से मेरे चिर्वास स्थान पूर्ण ज्योति र्माय परमानन्द से पूर्णस्थान को एक दभ मूल गया ।

रूम हो तर्हसे राज ऐखर्य भोग करते इत्ये मेरा श्रायुवीतने लगा। कालसहकार राजोचित विपुलविकाम सुभाको आश्रय किया। उस समय मैं राजा वना वो निज सर्व्यादा समभा लिया। वीच वीच में राज्य वढ़ाबनेकी वासना भी वल-वती चीन सगी। एकदिन राजनीति के चनुसार सगयार्थ वाइर निकला। क्रमक्रमसे राजधानी को सीमा टपकर एक वन में आ पद्धपा ओ कि पइले कभी न देखा उड़ या वो परम मनोइर था। वं हा की प्राकृतिक शीभा देखते उद्धे मन भें श्चानन्द उपजा; तरुगण नवीन पञ्जव वो पुष्प चादिसे सुगोभित है, विइक्समगण सदु मधुर खर से गाय रहे हैं। मन्द मास्ति दिश्लोत से शासा प्रशाखा छोल रही हैं, सनसें विचारा कि इस भान्ति शोभा का और भी कंडी देखा या नहीं। चाचा! दस घोभाको कोन वटा रका है! सोचते विचारते मेरी पूर्व अवस्था सारण पड़ी। वही पर्या ज्योतिर्मय स्थान याद पड़ा, सोचा कि मेरे वह

ভাবিলাম আমার সে স্থান কোথায়। এই শোভা তাহার নিকট পরাজয় স্বীকার করে।

এইরূপ আন্দোলায়মানচিত্তে ভ্রমণ করিতে ২ সম্মুথে এক অভ্যুচ্চ পর্বতি দৃষ্ট হইল। ভাবিলাম এই পর্বতোপরি আরোহণ করিলে বোধ হয় আরও সমধিক শোভা দেখিতে পাইব। ক্রমে ক্রমে পর্বত স্মিহিত হইয়া তাহাতে আরোহণ করিতে লাগি-লাম। যতই উদ্ধে গমন করি,ততই শোভা দেখিতে পাই। এইরূপ যথন অর্দ্ধপথে আরোহণ করি-লাম। তখন দেখি সেই রুকা জীলোক অতি বেগে চিংকার করিতে করিতে আমার অভিমুখে আসি-তেত্নে এবং হস্ত উত্তোলন করিয়া আনাকে প্রতিনিরত হইতে অলুরোধ করিতেছেন। তথন আমি স্তন্তিত হট্র। কণকাল দণ্ডায়মান রহিলাম; জ্মে তিনি আদিয়া আমার হস্ত ধারণ পূর্বক উর্দ্ধে উঠিতে বার বার নিষেধ করিতে লাগি-লেন: কহিলেন বংদ! এরূপ ছঃদাহদিক কার্য্য কখনই করিও না। ঐ দেখ কত লোক উঠিতে গিয়া উদ্ধ হইতে বিচ্যুত হইয়া ভগ্নপদ ও বিক-লাঙ্গ হইয়াছে, কত লোক পড়িয়া হতচেতন ও অকালে কালকবলে প্রবেশ করিয়াছে; অতএব এরপে কার্য্যে কখনই উদ্যম করিও না। এদ, আমার সঙ্গে প্রতিনিত্তত হও, তোমার যাহা আবশ্যক হইবে আমি তোমার রাজধানীতে আনিয়া দিব। এইরূপ আমাকে নানা প্রলোভন দেখাইতে লাগিলেন। আমিও তথন কি করি, গিরিশীর্যস্থ অপরূপ শোভারাজি আমাকে উদ্ধিদিকে গমনে আমন্ত্রণ ও তাঁহার প্রলোভন বাক্য প্রত্যা-বর্ত্তনে পরামর্শ দান করিতে লাগিল। পরিশেষে তাঁহারই বাক্যের বশব ত্রী হইয়া পর্বতারোহণের উদ্যম পরিত্যাগ করিলাম এবং তাঁহার সঙ্গে নিজ রাজভবনে প্রত্যাগ্যন করিলাম। পুনর্কার রাজ-ভোগে অমুরক্ত হইয়াও সেই অবধি মধ্যে মধ্যে আমার মনে সেই রমণীয় শোভাবলোকনের ঐকা-छिकी हेष्ट्र। इटेए नाशिन।

একদা রাত্রিযোগে পর্য্যক্ষে নিদ্রা যাইতেছি, স্বপ্ন দেখিলাম, যেন আমি পর্বতোপরি আরোহণ করিতেছি। মন আনন্দে উচ্ছলিত হইয়া নৃত্য করিতে লাগিল। রাজভোগ স্থথৈখ্য্য ভূলিয়া গেলাম। এমন সময়ে নিদ্রাভঙ্গ হইয়া দেখি, আমি

स्थान चव केहारहा। यह शोभा उसके पास दार सानती है।

इस भांति खान्दोलायमान चित्तसे फिरते फिरते सान्हने में एक वड़ा भारी उचा पर्वत देख पड़ा, विचार किया कि इसपर्व्यतपर चढने से चौर भी अधिक शोभा देख पड़ेगी। क्रमक्षसंस पर्वत के निकट जा उस पर चड़ने लगा तत्काल देखा कि वे प्राचीना स्त्री दौड़ती दौड़ती चिल्लाती छई, मेरे घोर घारही श्रीर हाय उठाकर मुक्ते जौटाने की दूसरा कर रही हैं। उस समय मैं घम कर तनिक खड़ा रहा; वे खाकर मेरे इाय पकड़े इहरू उपर उठनेको वारखार निषेध करने लगी। बोली कि हे वक्षा! ऐसे दु:साइसिक कार्य्य कभी न करी। उधर देखो कितने लोग उठते उठते उपकसे गिर्पर् भग्नपद वो विकल्॥ग वन बैठे, कितने तो गिरते ही अचेतन छए वो श्रकाल कालकान में प्रवेश किये, श्रतएव ऐसा काममें कभी उदाम न करो। धाधी, मेरे सङ्ग लौडो, तुम्हारा जो कुछ प्रयोजन पडेगा, में तेरी राजधानी में ला टूड़ी। इस भान्ति अनेक लालच दिखलाने लगी। में उस समय क्या करं, पर्वत परकी चाद्य शोभागंति सुक्ते ऊपर से चढ़ जानेको श्रामन्त्रण कर रही थी, श्रीर उनकी मनलोभावनी वचनोंने जौट आनेका परामर्थ देने लगा। अन्तमें उन्हों के वचन वश को कर पर्वता रोहण के उद्यम छोडा वो उनके सङ्घ निज राज-भवन में फिर बाया। पुनर्जार राजभोग में बात-रत इए भी उस समयमें वीच २ में इस रमणीय शोभा देखनेकी ऐकान्तिकी दुच्छा दोने लगी।

एकदिन राती को पलक्कपर सोए छवे खप्त देखा जैसा कि में पर्व्यत पर चढ़ रहा छं। मन धानन्दसे उक्कल उक्कल कर दल करने खगा। राजभोग सुखेखक सन की भूलगया। ऐसे समय मेरो निद्रा टुटो, भीर देखा कि में राजभवन में

সেই রাজভবনে স্থসজ্জিত পর্যক্ষে শয়ন করিয়া রহিয়াছি। কিন্তু মন তথনও দেই শোভা জাগ্র-দ্ৰূলতে বিশ্বত হয় নাই; প্ৰাণ, মন ব্যাকুল হইয়া উঠিল, সমুদয় স্থাইথশ্ব্য বিরক্তিকর বোধ হইতে লাগিল। কি করি, কাহাকেও কিছু না বলিয়া, প্রভাতে গাত্রোত্থান পূর্বক একাকী নিঃশব্দে রাজ ভবন হইতে বহিষ্কৃত হইয়া সেই পৰ্বতাভিনুথে গমন করিলাম এবং উদ্ধে পুনরারোহণ করিতে লাগিলাম। এবারও পূর্ববং বৃদ্ধা প্রতিরোধিনী হইয়া আদিলেন, কিন্তু এবার তাঁহার কথায় অমি অনাদর পূর্ব্বক উদ্ভৈঃস্বরে ক্রন্দন করিতে২ কহি-লাম যদি কেহ নিকটে থাক, তবে আমার অভীফ সাধনে সহায়তা কর. আর যেন রন্ধার বঞ্চনাবাক্য व्यामात्क त्माहिल न। कत्त । अहे स्रत्यांग नचे হইলে আর আশাপূর্ণ হইবে না। এইরূপ ক্রন্দন করিতেছি, এমন সময়ে একটী পরমা স্থন্দরী যুবতী ঊদ্ধ হইতে আমাকে হস্ত প্রদারণ পূর্বক, আশ্বাদ বাক্যে আহ্বান করিয়া কহিতে লাগিলেন। আইস, আর পশ্চাৎ দিকে দৃষ্টিপাত করিও না, ও রুদ্ধা রাক্ষণী, তোমাকে বিনাশ করিবার জন্ম মৌথিক মমতা দেখায় মাত্র। আর ভয় নাই, আমি তোমাকে উপরে লইয়া আসিতেছি তোমার মানস পূর্ণ করিব, আমার স্বামীর নিকট তোমাকে পোঁছা ইয়া দিব, ভয় নাই, উপরে আইস। আমি সেই বাক্যে আশানিত হইয়া দ্বিগুণ বেগে আরোহণ করিতে লাগিলাম এবং তিনি স্নেহ্বশ হইয়া, আমার হস্ত ধারণ করিলেন; ইহা দেখিয়া সেই রদ্ধা যে কোথায় তিরোহিত হইল তাহার আর অরুসন্ধান পাইলাম না। উক্ত আর্ভুচুঃখবিনা-শিনী বামা পর্বত শিখরে গিয়া, এক জন সম্মুখস্থ প্রশান্ত প্রকৃতি সৌম্য পুরুষের শরণাপত্ন হইতে ইঙ্গিত করিলেন, বলিলেন উনি তোনার মানদ পূর্ণ করিবেন ৷ আমি তখন অশ্রুপূর্ণলোচনে গলাদ স্বরে ভাঁহার চরণে লূগিত হইলাম। কহিলেন বংদ! আর তোমার ভয় নাই, আইদ এই সরোবরে স্নান করিয়া আইস। তোমার শরীর বৃদ্ধা স্ত্রীলোকর কুদৃষ্টিতেও উৎপাড়নে ক্ষত বিক্ষত হইয়াছে, উহাতে কীটের সঞ্চার হইয়াছে. ঐ সরোবরে স্নান করিলে সকল মুক্ত হইবে। তখন আমি কৃতাঞ্জলিপূটে কহিলাম, হে শরণাগত-

सजाए इटए पालक्षपर सोचा इं। किन्तु ती भी मन जाग्रह्यामें उस गोभाको न भूला : प्राण्. मन व्याक्त हो उठा, समस्त सुर्धे खर्थ विर्कत-कर वोध कोने लगा। क्याक क्, किसकी को कुच कहे विना प्रभात काल उठ कर खकेले निशब्द छए राजभवन से वाइर निकला वो जस पर्वता-भिसुख गमन किया श्री फिर उपर चढ्ने लगा। इस वेर भी वह ख्ला पूळवत प्रतिरोधिनी हो आई। किन्तु इस वेर उनकी वातींपर विन सन दिये जोर शोरसे रो रो कर कइने लगा कि यदि कोई निकट रहे हों तो मेरी श्रभीष्ट साधन में सहा-यता करो, जैसा कि फिर टहा की वचना वचन मुभो मोडित न करे। यह ग्रुभ योग नष्ट होनेसे किर चागा पूर्ण न होगी। जब भें इस भान्ति रो रहाथा, देखा कि एक परमसुन्दरी युवती जपरसे हाय जठाये सुके श्रास्त्रास वाकासे पुकार कर वें लने लगी, चाची, पीके मत देखी वह एदा राखसी है, तुभाको मारने के लिये भूटी ममता दिख-लाती है। भीर डर नहीं; में तुभाको जपर लिये जाती हं, तेरो भनसा पूरी कर जी, मेरे स्वामी के निकट तुभा को पड्डञ्चा टूड्नी, डरना नहीं, ऊपर चाचो। में उसकी बाकासे चाछा-सित होकर दिगुण वेगसे आरोहण करने लगा श्रीर वे स्तेष्ठ वग होकर मेरे इसधारण करी, द्तना देखते ही वह रहा को कंडा किए गयो, उसकी पतातक न पाया, वह चार्स-दु:ख विनाशिनी वासाने पर्वति शिखर पर जो एक प्रधान्त सौस्थ-मृत्ति पुरुषके, जो कि सम्मुख बैठे थे, शर्या खेने को इसारा करी, बोली कि, वे इही तन्हारी कामना पूरी कर देंगे। आंसूसे भरा इत्या नेत्र वो गद्गदस्वर से उनके चर्गाकमल पर गिरा। वे वोले, हे बत्स ! चौर तेरा भय नहीं, चायो, इस सरोवर में स्तान कर लेखा। तेरे शरीर एकाकी कुदृष्टि वो जल्पी जन करके चात विचत हो गया, उस में की ड़ाभी पड़ा, इस सरोवर में स्नान करनेसे सब छूट जायगा। तब मैं ने हाथ छोड़े कड़ा, हे ग्रर्गागतपालक! मैं किथर किस

পালক! আমি কোন্দিকে কিরূপে অবতরণ করিয়া স্নান করিব, তাহা জানি না, আমাকে দেখাইয়া দিন। তিনি কৃছিলেন, ক্রমে সরোবরে অবতরণ পূর্ব্বক মস্তক অবনত করিয়া অবগাহন কর। তামিও দেই আজামুদারে জলমধ্যে অবতরণ করিলাম; অবন্মন করিয়া তথায় নিমগ্র হইলাম। শরীর শীতল হইতে লাগিল, বেদনা দুরীভূত হইল; কিন্তু অধিকক্ষণ ডুবিয়া থাকিতে পারিলাম না, আবার ভাদিয়া উঠিলাম। তথন কহিলাম, এ কি হইল! আমি যে ভুবিয়া থাকিতে পারি না। তিনি কহিলেন বংস! অগ্রে শরীর শীতল হউক, পশ্চাৎ আমি তেনুমার কঠে এক দিব্যোষ্ধি প্রদান করিতেছি, তুমি উক্ত ঔদ্ধি ধারণ পূর্বক জল মধ্যে মগ্ন থাকিতে পারিবে। আমি স্নান করিয়া ঔষধি ধারণ করিলাম, তথন তিনি কহিলেন, এইবার অবগাহন কর, আর ভাদিয়া উঠিবে না। আমি তাঁহার অনুমত্যন্ত্রসারে অব-গাহন করিলাম, এবং একেবারে জলের গভার-তলে গমন প্রবিক কোথায় গেলাম বলিতে পারি না। তথনও কর্ণকুহরে এই শব্দ প্রবেশ করিল, "আরও গমন কর, আরও স্থশীতল হইবে", ক্রমে আরও গমন করিতে করিতে এক অপূর্ব্ব আনন্দ-ময় স্থানে প্রবেশ করিলাম। দেখিলাম তথায় প্রমর্মণীয় জ্যোতিশ্বয় শোভা-বিশিষ্ট কতক-গুলি সোম্যমূর্ত্তি পুরুষ আনন্দে বদিয়া আছেন। দেখানে পৌছিবানাত আমি স্পন্দ রহিত, আমার হস্ত, পদ শরীরাদি কিছুই দেখিতে পাইতেছি না; কেবল এক আনন্দধ্বনী উচ্ছলিত হইতেছে। তথন আমার সেই পূর্ব্ব পরিচিত সৌম্য পুরুষ সেখানে উপস্থিত হইয়া কহিতেছেন, বৎস! আরও একটু ভিতরে আদিয়া। তোমার মানস পূর্ণ কর। তথন আমি ভাঁহার দিকে দৃষ্টিপাত করিয়া দেখি, তাঁহার দে আকার নাই, দে ভাব নাই; কিন্ত কি দেখিলাম, তাহা প্রকাশ করিতে পারি না, কি অফুভব হইতে লাগিল, তাহা বলিতে পারি না, আমারই বা তথন অবস্থা কি, তাহাও ব্যক্ত করিতে পারি না, সে স্থানের সেই ভাব, সেই শোভা, যে ব্যক্তি দেখিয়াছেন, তিনিই জানেন, ত্ত দ্বিষ্ণ আর কিছুই বলিতে পারি না।

সাধকগণ! সদালোচনী সভার সভ্যগণ! যদি

रीतिसे अतर कर स्तान करका, सी मैं नहीं जानता छं, सुभाको देखाय दीजिये। उन्होंने कहा धीरे धीरे सरोवर में उतर कर शीर आकाबे गीता लगाची। मैं भो उनको चात्तानुसार अलके वीच उतर गया, धीरे धीरे शीर अन्ताये उस में निमम्न सुद्या। प्रारोद शीतल डोने खगा, दर्द दूर ऋया, किन्तु वस्तत देरतक मुक्तसे सगन ऋए न रहा यगा, फिर ऊपर उतराय श्राया, तौ वोला यह का ज्ञा! मैं जो उवे नहीं रह सक्ता छं, वे बोले हे वता ! पहले तो घरीर शीतल होय, तत्पश्चात मैं तेरे कएट में एक दिव्य श्रीषधि देवुंगा इतं त वड़ी श्रीयध धारणा करके जलके सध्य में भाग रह सकेगा। मैं स्नान कर श्रीविध धार्या किया तव वे बोले, अब ख्वो. फिरन उतर आसोगे। मैं उनकी खनुमति खनुसार खनगाइन किया और 'एक दम गम्भोर जलके नीचे जाकर ककां चला गया, सो नहीं कड़ सक्ता उं। तव भी कर्णविवर में इतना भव्द प्रवेश किया कि चौर भी जाची श्रीर भी मुगीतल हो थोगे क्रमक्रमसे श्रीर भी जाते जाते एक अपूर्व धानन्द स्थानको प्राप्त उत्था। देखा कि कितने परम रमणं य ज्योतिर्भाय शोभा विशिष्ट सौस्यमूर्त्त पुरुष वहां चानन्द में विराज कर रहे हैं। वहां पद्धचन हो से मैं स्पन्दर्दित होगया। मेरे इस, पद शरीरादि कुछ ही न देख पड़ता रहा, केवल एक भ्रानन्द की ध्वनी उक्कल रही है। उस समय मेरे पृर्वपरिचित सीस्य पुरुष वडां उपस्थित डोकर वोलें, हे वत्स ! और भी कुछ दुर भितर पैटकर अपनी मानस पुरी करले । उस समय उनके घोर मैं दृष्टिकर देखा कि उनके वह चाकार नहीं, वह भाव नहीं; किन्तु क्या देखा, सो नहीं प्रकाशकर सक्ता इं, क्या अनुभव होने लगा मो कड़ नहीं सका इं, मेरी भे अवस्था उस समस कैसी उद्दे, सो प्रगट नहीं कर सका उदं। उस स्थानके वह भाव, वह ग्रोभा, जोने देखा, वही जानते कोंगे, इतना को इके चौर कुछ भी नहीं क हा जा सका है।

साधकगण! सहालोचनी सभाके सभ्यगण! यहि मनुष्यदेच धारण करके निज उदेख सफल करने चाची, तो इस चापूर्व भावको एकवार मन में चर्ची करो। यहि निज जीवन में यह उपभोग মনুষ্য জীবনের উদ্দেশ্য সফল করিতে চাও, এই অপুর্বভাব একবার মনোমধ্যে আন্দোলন কর। যদি নিজ জীবনে ইহা উপভোগ করিতে চাও, দেখিতে পাইবে, দেই অগার আনন্দ কি, তাহা নুথে বাক্ত করিবার নহে, তাহা উপভোগ ভিন্ন আরু কিছুতেই অভতব করা যায় না।

মছুক্ত বিধরণের গুঢ় ভাৎপর্য্য অবধারণ কর। ব্রহাকেই আমার জ্যোতিশ্বর নিকেতন, মুলা একতি বা মায়াই ঐ রদ্ধা দ্রী। জীবালা যথন ব্রহ্মসত্তায় বিলীন থাকে, তথন সেই পরমোজ্লুল পূর্ণ জ্যোতির্মার স্থান উপভোগ করে, অতংপর মায়াবশতঃ দেহ ধারণ করিয়া জীবোপাধি প্রাপ্ত **रहेरन छेळ गां**डा चानिया बाजन करत, अदर কটি পতসাদি চতুরশীতি লক্ষ্যোনি পাত্নিবাস) ভ্রমণ করতঃ তভদেহের উপ্রোগোপ্যোগী জলে, স্থলে, ফল, মূল পত্রাদি ভক্ষণ করিয়া জীবন ধাবণ করে, ক্রমে মানব দেহ প্রাপ্ত হইলে, জীবের রাজপদ লাভ হয়। তথন ক্রমে রাজ-বিক্রম वा मञ्चाउ প্রাপ্ত হইলে, জीব ধর্মারেণ্যে দেবোপ-ভোগ্য আমন্দ লাতার্থবা মুগ্রার্থ প্রবেশ করে। তথা.হইতে সংসক্ষরণ পর্বতারোহণে প্রবৃত্তি জনে, মায়। অবিদাবেশে তাহা হইতে নির্ভ क्रिक्टि विरवक समस्य समस्य स्थान की नरक উত্তেজন। করিয়া পুনর্বার তাহাকে সৎসঙ্গার্থে প্রবর্তন। দের । অধিদ্যা পুনরিবারণে উদ্যত बहेरल, मरमह अভाবে জीবের মনে পশ্চাভাপের উন্যু হ্ইয়া থাকে ও অতুতাপাশ্রু পতিত হয়। তৎক্ষণাৎ সন্গুরুর কুপার্রাপণী রম্ণী জীবকে অভয়দান করিতে থাকে ও তদ্দর্শনে অবিদ্যা তিরে৷-হিত হ'ইয়া যায়। সণ্ওক্ই সৌম্য পুরুষ, তিনি জীবের কাম, ক্রোধাদি ও ইত্রিয় সেবাদি জন্ম त्य विविध ऋषाधि किमाया थारक, छाहा (मशाहेबा দেন এবং ভগবছপাসনাক্রপ সরোবরে স্নান করা-ইয়া তাহার আধিব্যাধি শান্তির বিধান ও সভ্যবস্থা করিয়া দেন। ভীব স্বয়ং চেট্টা করিয়া ভগবৎ প্রেমনীরে অধিককণ ডুবিয়া থাকিতে পারে না। গুরু আত্ম মন্ত্র প্রদান করিলে, জীব ব্রহ্ম সমাধিতে ব্রজানন্দোপভোগ করিতে থাকে। ভক্ত, জ্ঞানী, বোগীগণ আনন্দ ধামের যে রুত্তে অবস্থিত, তথায় कारात शिव हरेया थाटक । टमशान टगटन, निया

करने चान्हों, तभी सुक्त पड़ेगा को वह धपार धानन्द कैसा है, वह धानन्द वचनके वर्णनीय नहीं, दिना उपशोग किये वह सिस ही प्रकार्से खनुभदके योग्य न होता है।

मेरो ककी इडर विवरगाके गृह अथिपाय नियय करली। ब्रह्मा जीक ही को मेरे ज्योति म्प्रेय निकेतन करके आनना, भ्री स्ला प्रकृति वासायाचीवच बच्चास्त्री हैं। जीबातमा जब ब्रह्ममच्चा में विजीत रहता है, उस समय वह परस उज्ज्वन पूर्वाज्योतिर्मय स्थानके सुख्योगता रहता, तदनन्तर सायासे देह धार्या कर जीवोपाधि प्राप्त कोने से उक्त माया उसको चाच्छव करलेती है, औं कोट पर्तगादि चौरासी लज योनी (पांधगाला) स्त्रमण कर उस उस दिइके उपभोगयांग्य जला स्वलादि में फल, मूल, पर्वाद भोजन करता सुद्धा जीवनधारण विया करता है, क्रमखे सानवदेह प्राप्त होने पर जोवको र जपद किलता है। उस समय क्रासकास से राजि विकस या ससुष्यत्व पाये, जीव समर्शार्गस सें देवीयभाष्य चानन्द लाभार्थ वा स्वायार्थ प्रदेश करता है। वडां ही यह प्रतित उपजी है कि सत्संगरूप पर्वतपर चहु, स्विद्यारूप वनी छड़ माया इस चेटासे निष्टत्त करने पर भी समय मझय हें विक स्थन्न त् जीवको चेता कर फिर उमको मतसंगकरने की दच्छा बहुया करता है। भाविद्या पुरुव्यार साना करने में तैयार क्षोय तो मत्सांगके प्रभाव से जीव के सनमें पत्रात्ताप का तरक उटा करता है, भी भनुतापके भासु फुट निकल द्याता है। उम हो चाग सङ्ग्रूको लगा-इद्य एक रसमाी जीवको ग्रभय वचन कथती रहतो चौ तहर्थनसे अविद्या किए जाती है। उस मी स्य पुरुषको सङ्गरक करके वानो ; काम, क्रोधादि चौ दन्द्रिय सेवादिके चर्छ जीव की जो नाना भांतिको इहदाधि जनाती है, सङ्गहने उस सव दिखाय दंते है चौर भगवत की उपासना रूप जो सरोवर है, वडां स्तान कराकर उस की आधि-व्याधि की प्रानिविधान भी सद्व्यवस्था कर देते हैं। स्पर्य चेष्टा करके जीव वस्तृत देरतक भग-वत-प्रेम नीर सें खुवेच्टय नहीं रहे सक्ता है। एक साममन्त्र देने से जीव ब्रह्मसमाधि करके ब्रह्मानन्दः उपभाग करते रहते हैं। उन यी गति चानन्द धासके उस ही इस (स्थानसण्डन) में कोती, कि अकां अतं, जानी, योगोगस विदास

দৃষ্টি হয়। তথন গুরুকে গে মনুষ্য বুদ্ধিতে দেখিয়া ছিল ও 'বামি দেহী' ইত্যাদি বোধ ছিল, তাহা বিন্ট হইয়া গুরু আদিতে ব্রহ্ম বুদ্ধি উদ্যু হয়। এই আনন্দ ধামই জীবের চির বিভারের স্থান। এই থানেই জনা, মতাণের প্রাহ অবক্র হয়, এই খানেই মক্তি ও শাস্তি জীবের পরিচর্যাায় নিযক : এখানকার ভাবেষ্যাপারই অনিব্রচনীয় বিকার বিভর্কের প্রবেশাধিকার নাই: এস্থান কৈবলানেনের এক মাত্র প্রস্রেশ। সাধক। সকলে সেই আনন্দধামে ঘাইবার জন্ম সসজ্জ হও। পতিত্রপাবন ভগবানের প্রতি লক্ষ্য রাণিয়া শুভ मित्न गांखां कत्। मः मात्ततः धानात्वात्रात् চিরনিবাদের পথ ভুলিও না। মত্রা দেহ বিন্ট হুইলে, এরপ শুভ্যোগ আর পাইবে না। আর্থি আবিদিপের কথিতমতে বিখাদ কর, বেদোপদেশ शिरताधार्यी कत, तिमालुकूल श्रीतांशिकां छ्लारक প্রথম্পিকা করিয়া লও, নিজ কল্যিত বুলি, সামাতা যুক্তি, মহাপুরুষগণের চলণে বলি প্রদান সদ্ভর্গর আশ্রেয় লইয়া নিশ্চিত চিলে নিজ নিকে ত্রনে চলিয়া যাও। ভগবান আমাদের সক-লের অভাত সাধনের সহায়ক হটন। সকলে তাঁহাকে নমস্কার করি। ওঁ শান্তিঃ শান্তিঃ नास्टिः इति उँ।

অতঃপর হরিনাম সংকীতন হইরা, সভা ভঙ্গ হইল। মধ্যাক কালে দীন দরিত্তক যথাসাধ্য দান করা হয়।

অপরাহে বেলা ২টা হটতে ৷

প্রথমতঃ সভার অহাতর পণ্ডিত মাহাবর জীবুজ ছট্টুলাল পাঁড়ে মহাশম সরল ভানায় জীমদ্ভাগবৎ ব্যাখ্যা করিলেন। ভাঁহার পর সভার এথম পণ্ডিত মাহাবর জীবুক্ত অন্ধিকাদন্ত মিশ্র মাহাশয় বিশেষ নিপুণতার সহিত মনুসংহিতার ব্যাখ্যা করিলেন। তদনত্তর সভার কার্য্যসম্পাদক পর্ম বংলাংসাহী উদ্যমশাল মাহাবর জীবুক্ত পণ্ডিত ভাইরাম অগ্রি-হোত্রী মহাশ্য় সভার বার্ষিক কার্য্য বিবরণ পাঠ করিলেন। ভাহার স্থুল মর্ম্ম নিম্মে এক্টিত হইল।

>। বন্ধবাদ্য বালক দিগকে নাতি শিক্ষা দিবার জন্ম যে "লনীতি সঞ্চারনা সভা" ছুই বংসর হইতে প্রতিষ্ঠিত হইয়াছে, বেহারী বালরন্দের জন্মও তজ্জপ গত বর্ষে আর একটী সভার প্রতিষ্ঠা

बरते हैं। वहां जाने से दिव्य दृष्टि होती। पहले जो गुरुको मनुष्य वृद्धि करके देखा था, भी मैं देखी इं ऐसा ना वोध था, उस समय वे सव विनष्ट ऋए गृह चादि में बहु वृहि उदय होती है। दूस चानन्द धाम ही को जंदके नित्य विद्यासके स्थान करके जानना। यहां भी जीवकें जन्म, सर एका प्रवाह वन्ध हो जाता है: यहां हो मुक्ति वो ग्रान्ति जीव की सेवा में सदा भी नियत इद्र है; यहां विकार विवक्त का प्रवेशाधिकार नहीं; यह स्थान कैवल्यानन्टका एकमात रिक्सर है। साधक! सबकोई उस व्यानन्द धःसको जानेके लिये तैयार इत्या। पतितपावन अगदानके चौर लच्च रखकर अभिदिन में याना करो। संसार्की प्रतार गा वाक्यमे चिर्निवास की प्रश मत अतो। मनुष्यद्व नष्ट होनेपे इम भांति प्रथमांग फिर न मिलेगा। आर्थ ऋषियों के कहे चए सतको निष्यास करा, वेंद्रापदश शिरो धार्थ करो, पौरागिकों कि को जो कि वैदानुकत है, पद्य प्रदर्शिका करके सान लो, निज कल्जित वृद्धि सामान्य युक्ति चादिकां महापुरुवीके चरवा पर बिलदान करो। मझकके आत्रय लिये निधिक चिक्तमे निज निकेतन में चले जाखी। अगवान इस सब को अभीष्ठ साधनका सहायक बनें। इस सब उनको नसकार करें।

खों शान्ति:, गान्ति:, गान्ति:, इरि: खों। तद्वन्तर इरिनाम संकीत्तंन चर मभा विस खेन चई। मध्यक्रकाल दीन दरिट्रांका यथाः साध्य दान किया गयाया।

अप्रशाक्त वेचा ६ व अमेरी।

पक्रले सभाके श्रन्यनर पिएडत सान्य कर श्री युक्त करु जात पांड़े सहायय सरल भाषा में श्री सङ्गाग वत को व्याख्या किये। इसके श्रन्तर सभाके प्रथम पिएडत सान्य कर श्री युक्त श्री क्ष्म का दत्त सिश्च सहायय विश्वे युक्त पिएडत सान्य कर सिश्च सहायय विश्वे युक्त पिएडत सिश्च सहायय विश्वे युक्त पिएडत किये। तदन तर सभाके का व्याच्य परस धन्यों त्साहि उद्य मणील सान्य वर श्री युक्त पिएडा भाई रास श्री नहोती सहाण्य ने सभाका वार्षिक का व्यविव दशा पाठ किये। उसके स्थूल सम्बी नीचे प्रगठ किया गया।

१। वङ्गवासी वालकोंको नीति मिखानेके लिये जैसी एक 'सुनीति सञ्चारियो सभा' विवत दो वर्षे से प्रतिष्ठित हैं, वसा छी विद्वारी वालक एन्द्रके गिमिस गत वर्षसे और भी एक सभा की হইয়াছে। তাহাতে বালকগণ বিশেষরূপ উৎকর্ষ লাভ করিয়া উন্নতিমার্গে আরোহণ করিতেছে।

২। আমাদের দনাতনধর্মপ্রচারোৎদাহী সহযোগী অম্পাদক মহাশ্য় গত বর্ষে দেশ দেশান্তরে যথাসাধ্য ধর্ম প্রচার করিয়ছেন, বহুদিন হইতে তিনি ভগল-পুরে ধর্মালোচনার কোন সাধারণ স্থান না থাকায় দুঃথিত ছিলেন। এজন্য তিনি কয়েক বর্ষ হইতে নিজ ব্যয়ে মধ্যে মধ্যে তথায় গমন করিয়া কথন বঙ্গভাষায় ও কথন হিন্দীভাষায় ধর্মাণযুক্ত বক্তৃতা করিয়া আসিতেন। কত লোক তাঁহাকে নিরুৎ-সাহস্চক বাক্যে বলিতেন, ভগলপুরে আপনার উদ্দেশ্য সিদ্ধ হ'ইবে না; কিন্তু তাঁহার ধর্মোৎসাহ এতাবৎ নিরুদ্যমকর বাক্যকে তুচ্ছ করিয়া, দ্বিগুণ প্রেমে কার্য্য করিতে লাগিল, অবশেষে ভগবানের কুপায় গত বর্ষে ভাঁহার মনস্কামন। পূর্ণ হইয়াছে। তাঁহার বক্তামালা তথাকার সজনগণের হৃদয়কে উত্তেজিত করিয়া দিয়াছে। তত্ত্ব সাধু হৃদয় মান্তবর পণ্ডিত এীযুক্ত নিত্যানন্দ মিশ্র মহাশয়ের যথোচিত যত্নে ও পরিশ্রমে তথাকার ছটফটী নামক স্থানে অত সভার নামাঝুদারে 'ভগলপুর আর্যাধর্ম-প্রচারিণী সভা" স্থাপিত হইয়াছে। উক্ত সভার চেষ্টায় নয়া বাজার আদি স্থানে আরও তুই একটা সভা প্রতিষ্ঠিত হইয়াছে। রামপুরহাট, জামালপুর, ভগলপুর, মতিহারী প্রভৃতি স্থানে তিনি গত বর্ষে উৎসাহ পূর্বক বক্তৃতা ও সদালোচনাদি দারা ধর্মোত্তেজনা করিয়াছেন। বেতিয়ার মহারাজভবনে সমাদর পূর্বক গৃহীত হইয়া বক্তৃতাদি দারা সভার বিশেষরূপ সম্বর্জনা করিয়াছেন। সনাতন আগ্য-ধর্মের পুনরুদ্দীপনার্থ তিনি গত বর্ষে কলিকাতা নগরাতেও গমন করিয়া, চুই দিন বক্তৃতা করিয়া ছিলেন। তথাকার যোড়াদাঁকো হরিভক্তিপ্রদারিনা সভা, তাহাঁর যথোচিত সমাদর ও সৎকার করিয়া-ছিলেন। কলিকাতা, রামপুরহাট, ভগলপুর, জামাল-পুর, মতিহারী, দৈয়দপুর, লাহোর, দানাপুর, মেও-য়ার রামপুর বোয়ালিয়া, বেগুসরাই আদি যে যে স্থানের সনাতন ধর্মের পুনরুত্তেজনার্থ চেষ্টাও তজ্জ্য, আমাদিগের কার্য্যের সহায়তা করিয়াছেন, সভা তনিবন্ধন কৃতজ্ঞতাপূর্বক তাঁহাদিগকে ধন্যবাদ প্রদান করিলেন। প্রমেশ্বর ভারতব্যীয় সমস্ত मितिष्ठा इड है। उससे वालकगर्या विशेषक्प उत्कर्ष लाभ कर उन्नति सार्गपर चारोक्या कर रहे हैं।

२। इसारे सनातन धर्मा प्रचारीत्याकी सक-योगी सम्पादक महाशय ने गत वर्ष में देश देशा. न्तर यथारीति धर्मा प्रचार करते आये! वज्जत दिन से उन का यह दुःख वना रहा था कि इसारे भागलपुर में धर्माचर्चा करने केलिये, कोइ साधारण स्थान नहीं; एतदर्थ कैंक वर्ष से उन्होंने वीच वीच में निज ब्यय करके भागलपुर जाया करते थे चौ कभी वंगभाषा में कभी दिन्दी भाषा में धर्मार्थयुक्त बक्तृता करते द्याये। कितने लोगों ने उनको यह निरुत्वाह देखाते आये कि भागल-पुर में कुछ नहीं हो सकेगा, कि मु उनके धर्मी-त्साइ उतने निष्दाम सूचक वचनोंको तुच्छ मान कर, ट्रना प्रेम से काम करने लगा, चन्त में र्राखर को कपासे उन की कामना पुरी उद्ध : उन की बक्तुता वहांके सज्जनोंके इट्टय में असर करी। पिएडत श्री नित्यानन्द मिश्र महाशयके यथोचित यत, परिश्रम श्री चेष्टा करके छट-फर्टी तलाव में इस सभाके नामासुसार भागलदुर चार्यधर्मप्रचारियाो नाम सभा वनी । नया वाजार भादि में भी उस सभा की चेषासे और दो एक सभा भो स्थापित हो चुकी हैं। रामप्रहाट, जामालपुर, मतिहारी चादि स्थान में वे गत वर्ष में उत्साह पूर्वक वक्तृता श्री सदालो चनादि करके धर्म की उत्तेजना किये। महाराज वेतियाके भवन में समादर पूर्वक सत्कार खाभ करके सभा की विश्रेषक्ष प्रतिष्ठा बढ़ाये। सनातन आर्थ्यवर्ष की प्रतिभा उस्कानेके लिये कलकत्ते में भी गये थे। वकांदो दिन उत्साह से वक्ताता कियेथे। वहां की जोड़ा मांको इरिअक्तिप्रदायिनी सभाने धनका यथोचित समादर वो सत्कार कियाथा। कलकसा, रामपूरचाट, भागलपूर, जामालपूर, सतिचारी, सैंदपूर, लाकोर, दानापूर, श्रीनाशद्वारा मेगार, रामपूर, वोचालिया, वेग्रसराइ, चाहि स्थान की जितनी सभाने इमारे धर्माको बढ़ानेके प्रर्थ चेटा भी प्रमारे कार्व्य की स्पायता करी है, यह सभा प्रेमपर्श द्यन्तः कर्यामे उन्होंको तिवासिन धन्यः वाद द रही हैं । परमेश्वर ने भारतवर्षीय समस

ধর্মসভা ও হিতৈষিণী সভার সহিত আমাদিগের প্রেম বর্দ্ধন করুন।

অতঃপর মভার উপস্থিত মৃত্য ও সহায়ক-গণের নাম পঠিত ও যে সকল মহালা গত বর্ষে সভায় বস্ত্র ও দ্রব্যাদি দারা সাহায্য করিয়াছেন, नारमारल्य कतिया यरावाम रामध्या ইহাও প্রকাশিত হইল যে, গত বর্ষে হইল। সভার ৫১৮৯/০ ধনাগম ও ৪৪৭॥৶০ ব্যয় হইয়াছে। অবশেষে সভা অতীব দ্বঃখ ও শোকের সহিত প্রকাশ করিলেন যে, গত বর্ষে আমাদের স্থযোগ্য সভাধকে প্রম ধর্মাজা দানশীল রায় অয়দাপ্রসাদ মহাশয়ের অকালয়ভু রায়বাহাছর নিতান্ত সূর্যটনা বলিয়া গণনীয়। তাঁহার আয় বিন্য়ী, ভগবদ্ধক্ত, দান্শীল সক্তরিত্র, ধর্মোৎসাহী, গৃহযোগী পুরুষ অল্লই দৃষ্ট হয়। ঈদৃশ মহালা-গণের তিরোভাব ভারতের ভাবী ছদ্শার মূল বলিতে হইবে। ভগবান সেই মহালাকে পর-त्नारक अत्रमानन्त्रवारम खान नान करतन, देशह সভার একান্ত প্রার্থনা।

অতঃপর একটী স্তমধ্র ধর্মসংগীত হইন:
তদবসানে সভার সহযোগী সম্পাদক প্রোংসাহিত
হলয়ে হিন্দাভাষায় একটা বক্তৃতা করিলেন।
ধর্মানুরাগী পাঠকগণের গোচরার্থে তাহার সারাংশ
মাত্র নিম্নে প্রকাশ করিলাম।

''ধর্মো বিশ্বস্থ জগতঃ প্রতিষ্ঠা, ধর্মোণ পাপ-মপমুদন্তি, ধর্মিষ্ঠং প্রজা উপদর্পন্তি, ধর্মোণ দর্কাং প্রতিষ্ঠং তত্মাৎ ধর্মাং প্রমং বদন্তীতি শ্রুতিঃ।"

ধর্মই জগতের একমাত্র আশ্রা। ধর্ম দারাই ভাধর্ম ও পাপের বিনাশ হইয়া থাকে, প্রজাপুঞ্জ ধর্মাত্রা ব্যক্তিবর্গেরই শরণাগত হয়। ধর্মই সমস্ত পদার্থে সন্তার আয়ে প্রতিঠিতি, অতএব ধর্মই পরম্ফুল, ইহাই শ্রেতিতে উক্ত হইয়াছে।

মনুষ্যমাত্রেই ঈশ্বকে জানিতে চাহে, ঈশবরকে দর্শন করিতে চাহে এবং এই জন্মই জগতে কোন না কোন সাম্প্রদায়িক রীতির অনুসারে মনুষ্যগণ ধর্মানুষ্ঠান করিয়া থাকে। যদ্যপি কোন খৃষ্ট উপাসককে জিজ্ঞাসা কর যে, কিরপে ঈশ্বর দর্শন হইবে, তিনি আপনার সাম্প্রদায়িক ভাবে উপদেশ দিবেন যে, খৃন্টকে বিশ্বাস কর, ভাঁহার দর্শন পাইবে। যদি কোন মুসলমানকে জিজ্ঞাসা

धर्म्मसभा औ देशिष्ठितियमी सभाकों में इस सभाका प्रेम वढावें।

चननार सभाके वर्त्तमान सभ्य वो सहायकों के नाम पढ़े गये, श्री जिन सब महात्माने गत वर्ष में वस्त्र वो द्वय चादिसे सभाके। साहाय्य किये थे, उन्होंके नाम उन्नेख कर धन्यवाद दी गयी। यह भी साधारणाको मालुम पड़ा कि, गत वर्ष जैं सभाके प्रदा धनागम वी ८४०॥ व्यय ज्या चन्तमें सभा चल्यन्त दु:ख वो शोकसे प्रकाश करी कि गत वर्ष में इमारे मुयोग्य सभाध्यन्त परम धर्माता दानशील राय चनदाप्रभाद राय वाहा-टूर महाययके चकाल मर्ग इमारे लिवे चत्यन क्रोंग वो शोकावह वुक्त पड़ा। उनके समान विनयो, भगवज्ञत, दानगोल, सच्चरित्र, धमोत्साहि ग्टहयोगी पुरुष अल्प हो देखे जाते हैं। ऐसे 'ऐसे महास्नाका तिरोभाव होना भारतवर्ष की भावि दुई शाकी सूचना कर रक्ती है। भगवान् उन् महाता को परलोक में परमानन्द धाम पर वसावें, यची सभा की एकान्त प्रार्थना है।

तदनन्तर एक सुमधुर धर्ममंगीत ऋथा; इसके धनन्तर सभाके सङ्योगी सम्पादक प्रोत्माहित इद्यमे हिन्दी भाषा में एक वक्तृता किये। धर्मा नुरागी पाठकीं के गोचरार्थ उसके सारांग्र मात्र नीचे प्रकाश किया जाता हैं।

"धर्मो विख्य जगतः प्रतिष्ठा धर्मोत् पापमप-नुद्नि धर्मिष्ठं प्रजा उपसर्पन्ति धर्मोत् सर्वे प्रतिष्ठं तस्मात् धर्मां परम्बद्दन्ति, इति ख्रुतिः।"

धर्म ही जगतका एकमात्र काश्रय है। धर्महोके द्वारा अधर्म वा पापका विनाश होता है, प्रजापुष्त्र धर्मात्मागाहीके शरणागत होते है। धर्म ही सबस्त पढ़ार्थ में मत्वाके न्याई प्रति छित हैं, अतएव धर्म ही पर्म सुह्हद कर्फे जानाना, यही स्तृति में प्रगठ हैं।

इरएक मनुष्य ई खरको जानने चाइता, ई खर को दर्शन करने चाइता है श्री इस ही लिये मनुष्य-गण किसी न किसी सध्यदाय की रीति अनुसार धम्मीनुष्ठान किये करते है। यद्यपि किसी ईसा-ईको जिल्लासा करो जो किस रीतिमें ई खरका दर्भन मिलता है, वे अपने साम्मदायिक भावसे यह उपदेश देंगे, जो इसा मसीको विश्वास करो.

4, ≥ 8 उनको दर्धन मिलेगा। यदि किसी सुसल मानको पुकोंगे तो वे यह उत्तर हेंगे कि, सहस्राट की कची छद्दे उपामना की रीति अवलस्त्रन करने पर, उनसे साज्ञात द्वीगा। यदि किसी वौद्धको जिद्धासाकरो, तो वे केवल युद्ध देवकी उपासना करके उनका साचात मिलता है, यही उपदेश देंगे। इस भान्ति मवकोद निज निज सम्प्रदायके चनुसार उपदेश दिये करते हैं। मैं मानव इं, सम्प्रदायसे मेरा कौन काम! भगव-द्र्यन करके सुक्तिलाभ करुङ्गा, इतना ही सेरा सङ्कला है। में न किसीसे विरोध करना, न किसी पर हेव करना, न किसीका पच्चपात करना चाइता, केवल दतना ही अन्वेषण करना सेरा प्रयोजन हैं, कि किस उपाय करके उनका जानाजा सक्ता। भ्राज कल विक्क तेरे लोग निज निज युक्ति चनुसार जिस किसी रीतिको रोचक समभे, तद्वसार कार्थ्य किया करते हैं। इस ही लिये वर्त्तमान द्या में इतना धर्माका विसव आपड़ा। सानव ! यदि तुम यह समभो रही कि उनके तत्त्व विदित होना तुक्हारे जीवनका मुख्य उद्देश्य है, तो घपनी चस मीचीन युक्ति वो कचि परित्याग करो, क्योंकि तुम्हारी युक्ति भ्वममे भरी उदद हो सक्ति है। मनुष्यके भ्वसमङ्गल चित्तकभी सत्य सिखान्त में नहीं पंडर सता है, इस लिये चाप्तबाका वेदोति इतो को पूराविध्वास कर धर्मपथ में प्रशुया दोना एकवार आर्थ च्हिय योगीयों के धर्मानुष्टानके विषय गृद्तर रीतिसे श्रनुसन्धान करो। जिन्होंने एकमात वेद अथवा भगवद्वासी को अवलस्वन कर उन्हों के अर्थ अपने देह, सन. प्रागाको समर्पगा कियेथे श्री जिन् सत्यवागाी पर सन्देइ लगाने में अवतक कोड् समर्थ न उहए अर्थात् ''वे सर्वेद्यापी" सर्वेदगीं, "सव्यान्तर्थामि," पूर्ण 'चैतन्यस्वरूप,'' सत्यस्वरूप हैं, उन्हीं की सत्वा करके जगली वर्त्तमानता हैं, श्रादि उन्होंने जितनी भ्वान्ति रहित सिद्धान्त माने गये श्री सव कोड् मुक्तकराउसे मान एक्टे हैं, उन्हों के उपदेश ग्रहरा करो! उन्होंकी युक्ति वा उपदेश तुन्हारी युक्ति के साथ न मिलनेके पर्य तुम सुन्ध न की, क्यों कि

तुन्हारी वृद्धि, जो विषय भीगसे विकार प्राप्त-

फद है, समय समय अधावाणीके प्रसात मन्त्री

কর, তিনি উত্তর দিবেন যে মহম্মদোক্ত উপাসনা-প্রতি অবলম্বন করিলে, ভাঁহার সাক্ষাৎ হইবে। হদি কোন বৌদ্ধকে জিজ্ঞাদা কর, তিনি কেবল বুদ্ধ দেবের উপাসনায় তাঁহার দাক্ষাৎকার, উপ-एम्स श्राम करत्न। **अ**हे तर्स मकरतहे निज নিজ সাম্প্রদারিক ভাবে উপদেশ প্রদান করেন। সম্প্রদায় লইয়া কি আমি মানব যুক্তিল\ভ कतित, हेशह করিয়া ভগবদ্ধশ্ন আমার সংকল্প। আমার কাহারও সহিত নিরোধ বা কাহারও প্রতি বিদ্বেদ বা পক্ষপাত প্রয়োজন নাই। কি উপায় অবলম্বন করিলে, ভূঁহোকে জানিতে পারা যায়, ইহাই আমার অবেদণ করা উদ্দেশ্য। ইদানিত্তন অনেকেই আপনাপন যুক্তি অনুসারে যথে রুচিকর বোধ তদমুসারে কার্য্য করিয়া থাকেন, এই জন্মই বর্ত্ত মান সময়ে এত ধর্মবিপ্লব উপস্থিত হইয়াছে। মানব! যদি তাঁহার তত্ত্বগত হওয়া তোমার জীবনের মুখ্য উদ্দেশ্য বিবেচনা কর, তবে আপনার অসমীচীন যুক্তি ও রুচি পরিত্যাগ কর, কেননা তোমার যুক্তিতে ভ্রম থাকিতে পারে। মনুষ্যের ভ্রমণংকুল চিত্ত কথন সত্য সিদ্ধান্তে উপস্থিত হইতে পারে না ;এই জন্ম আপ্ত বাক্য বেদোজি কেই পূর্ণ প্রত্যয় করিয়া ধর্মপথে অগ্রসর হইতে इरेट । अकवांत याद्या श्रीय त्यांगी मिरागत वर्ष्यां यू-ষ্ঠান গৃঢ়রূপে অনুসন্ধান কর। বাঁহারা একমাত্র বেদ অথবা ঈথরবাণী অবলম্বন করিয়া ভাঁহাতেই আপনার দেহ মন প্রাণ অর্পণ করিয়াছিলেন এবং যে সভ্যবাণীতে এ পর্যান্ত কেহই সন্দেহ করিতে সমর্থ নহেন; অর্থাৎ তিনি সর্বব্যাপী, সর্বাদশী, দকান্তর্যামা, "পূর্ণ", চৈত্রস্তরূপ, সত্যসরূপ, তাঁহার সত্ত্বাতেই জগতের অস্তিত্ব প্রভৃতি যে সকল অভ্রান্ত নিকান্ত ভাঁহারা স্বীকার করিয়াছেন, এবং দকলেই মুক্তকর্ণে স্বীকার করিয়া থাকেন, তাঁহা-দিগের উপদেশ গ্রহণ কর। তাঁহাদিগের যুক্তি বা উপদেশ তোমার যুক্তির সহিত মিলিল না বলিয়া ভুমি ফুদ্ধ হইও না, কারণ তোমার বিষয়বুদ্ধি সুমায়ে সময়ে ব্রহ্মবাণীর প্রকৃত মর্ম্ম বুঝিতে সমর্থ

তাঁহাদিগের জীবন একমাত্র ধর্মাতৃষ্ঠানে অতিবাহিত হইয়াছে। তাঁহাদিগের চিত্ত পরিশুদ্ধ, মালিঅশৃত এবং ভাঁহাদিগের তুলনায় তোমাদি-পের চিত্রিকারযুক্ত, মায়ামোহে জড়িত তাহার কোন সন্দেহ নাই। অতএব নিজ যুক্তি পরিত্যাগ কর: সেই আর্য্য ঋষিদিগের উপদেশ গ্রহণ কর; তদত্ত আত্মত্তে দীকিত হও। আর নিজ নিজ যুক্তি অবলম্বন করিয়া রুখা কালক্ষেপ করিও ন।। যে দেশে যে সময়ে যে পরিমাণে স্বাভাবিক ও আধ্যাত্মিক আশ্চর্য্য আশ্চর্য্য শক্তিসমূহের আবিষ্কার হইতে থাকিবে, মেই দেশ সেই সময়ে সেই পরি মাণে আধ্য ঋষিদিগের অলৌকিকী বিমোহিত হইরা, ভাঁহাদিগের পথানুসরণ করিবে। আমেরিকা ও জর্মণী আদি তাহার দৃষ্টাত সরূপ। খার অজানতা ও থাকুতিক তত্ত্বের অন্ডিজতা নেখানে যত বছল বুদ্ধি হইবে, দেখানে ততই স্মার্যা ধর্মের স্থাদর হইতে থানিবে। ভারতবর্ষ তাহার প্রকৃত আদশ্ভূমি।

"আঠ্য" এই শক্ষী "ঋ" ধাতু হইতে উৎপন। খা অর্থে গতি। যে ধর্মবলে মানব তমঃ হইতে জ্যোতিতে, মৃত্যু হইতে অমৃত্যে, জড়ভাব হইতে চৈতত্তে গমন করে, তাহাকেই "আর্য্য ধর্ম কহে। ধর্ম এক, ধর্ম চুই প্রকার হইতে পারে না। পূর্ল-কাল হইতে শ্রুতি, স্মুতি, পুরাণাদি কোন এত্থেই ''ধর্মা' ভিন্ন ''আহ্যধর্মা' বা ''হিন্দুধর্মা' আদি কোন প্রকার বিশেষ নাম ছিল না, একমাত্র "ধর্মাং চর" এই কথাইদুক্ত হইয়া থকিবে। এক্ষণে গৃষ্ঠীয়, বৌক্ত মহম্মদীয় আদি বিবিধ ধর্ম হইতে বিশেষ করিবার জন্য "মার্য্য ধর্মা" ইত্যাকার নাম দিতে বাধ্য হই-তেছি। যেমন কোন কার্যালয়ে একটা মাত্র কর্ম চারী থাকিলে,তাহাকে লোকে "বাবু" মাত্র সভো-ধন করিয়া থাকে, আর সনেক প্রকার কর্মচারী থাকিলে, বড় বাবু, ছোট বাবু, খাজাঞ্জি বাবু, কেরাণী বাবু প্রভৃতি বলিয়া ডাকে : সেইরূপ বহু উপধর্মের মধ্য হইতে বিশেষ রাখিবার জন্য ''আর্য্য ধর্ম " অর্থাৎ শ্রেষ্ঠধর্ম বা " লাহ্যদিগের আচরিত

नहीं समक्त सक्ती। एकमात्र धर्माके अनुष्टान द्वीसे उन्होंका जीवन व्यतीत उद्या करता था। उन्हों के चित्तपरिष्ठाल, मालिन्यश्रुन्य श्रीर उन्हों की वरावरी से तुन्हारे चित्त जो विकारयुक्त वो साया मोह करके जडित हैं, इसमें सन्देश नहीं। श्रतएव निज युत्तियोंको त्याग करो; वही आर्थक वियोंके उपदेश मानों; उन्हों के दिये छए आत्ममन्त्र करके दी चित हो। फिर निज निज युक्ति अवलस्बन किये एथा कालनेप न करो। जिस देश में जिस समय जिस परिमाण स्वाभाविक वो आध्यातिक श्राययं श्राययं शक्ति सम्हका श्राविष्कार् होता रहेगा, वही देश उस ही समय उस ही परि मागा आर्थ ऋषियों की अलौ किकी प्रतिभा करके विमोहित होते छए उन्होंकी पथकी धगुमर्ग करें के। श्रमरिका वो जार्मन्यादि देश इसका इष्टान्त हैं। चौर जहां जितना चिषक परिमाण अज्ञानता यो प्राकृतिक तत्त्वकी अनिभन्नता रुखि होती रहेगी बंहा उतना ही आर्थिधमीका अनादर होता रहेगा। वर्त्तमान भारतवर्ष उसकी प्रकृत आदर्भमि हैं ।

"आर्थे' यह जो गब्द हैं, सो 'ऋ' धातुसे उत्पन इत्या। 'क्टें धातुका वर्ष 'गति'। जिस धर्मोके वलसे मतुष्य तमःसे ज्योति:के मध्य में, 'स्यु'से अस्तन्त्र में, जड़भावसे चैतन्य में गमन करता, उस इते को आर्थ्य धर्म कहा जाता है। धर्मा एक है, धर्मा दो प्रकारके नहीं वन सक्ता। पूर्वकाल से उद्यति, स्मृति वो प्रासादि किसी ग्रन्थ ही में ''धर्मा' छोड़के ''चार्य्य धर्मा' वा ''हिन्ट धर्मा' चादि कोई विशेष नाम नहीं है, एक मात्र "धर्मा" चर'' इतना ची देख पड़ेगा। अब इसाई, बौद्य वो महमादी बादि नाना भान्तिके धर्मा से विशेष करनेके अर्थ इस "आर्थ धर्मा" द्लाकार नास देने वाध्य इतेते हैं। जैसा किस ही कार्यालयमें कोइ एकमात कमा चारी रहने पर, उनको लोगोने केवल "वावू" करके पुकारते रहते है, चौर जंहा अनेक प्रकारके कमा चारी रहें, वहां वड़े वाबु, छोटेवाबु, खाजाञ्जी वावु, केरानी वाव आदि करके पुकारे जाते हैं ; तद्रुप वद्धत उपधमके मध्य में से विशेष रखनेके लिये "चार्ष्य धर्मा" चर्चात् "चेष्ठ धमा वा आर्थ लोगीं अनुष्ठान किये छए धमा '

€\$€

বশ্ম" বলিয়া অভিহিত হইতেছে। আ্তি প্রতি-পাদ্য ধর্মাই জগতের আদিম ধর্ম। অভাভ সকল ধর্মাই ইহা হইতে উৎপন্ন হইয়াছে। যেমন একটা দাপশিখা হইতে এক থানি টীকা ধরাইয়া লও, ক্ষা ঐ শিখা তৃণনিশ্মিত গৃহাচ্ছাদনে স্পর্শ করাও. তবে টীকা সংলগ্ন অগ্নিও গৃহদাহাগ্নি যেন দীপ-শিখা হইতে পৃথক বিধ বলিয়া বোধ হইবে। দীপ-বর্ত্তিকা হইতে টীকা ও গৃহাচ্ছাদনের আকৃতি প্রকৃ-তির বিভিন্নতাই এই তারতম্যের মূল হেতু। এতদ্রপ ভিন্ন ভিন্ন দেশের ও লোকের ভিন্ন ভিন্ন জল বায়ু ও ভূম্যাদিগত অবস্থা ও প্রকৃতি অকুসারে মনুষ্যগণ এক ধর্মাবলম্বী হইয়াও আচার ব্যবহারে স্বতন্ত্র হইয়া পড়িয়াছে। জগতে যে কোন ধর্মাই প্রচারিত হউক না কেন, ইহাতে আর্ঘ্য ধর্মেরই মহিমা প্রচার হইতেছে, বলিতে হইবে। আর্য্যধর্মাবলম্বিগণ! আজ তোমাদেরই ঐশ্বর্যের কিঞ্ছিৎ ফলভাগী হইয়। জগ-**८ उत्र हर्जुर्किरक थरश्रत रागत यारमालन इंट्रेर्ड्स ।**

''আ্যাধর্মা' আয়ুর্কোদ, জ্যোতিষশাস্ত্র ও প্রতি সম্মতিক্রমে সংস্থাপিত; এত জ্যের সমস্তাৎ ইহাতে শারীরতত্ত্ব, মনস্তত্ত্ব তথ্যাত্মতত্ত্ব বিজ্ঞা-নের একত্র সমাবেশ; ইহাতে স্থল, সূক্ষা ও কারণ এই তিনের সন্মিলন ; ইহাতে ভৌতিক,দৈব ও ঈশ-রীয় এই তিনের ঐক্যবিধান। অতএব যদি প্রকৃত ধর্মাচরণ করিতে চাও; এই ধর্মপদ্ধতি অবল্সন কর"। অগ্রে শরীরশুদ্ধি, পরে চিত্তদ্ধি, পশ্চাৎ আত্মশুদ্দি করিতে হইবে; তবে আত্মার আত্মারে দর্শন পাইবে, জীবন সার্থক হইবে। শান্ত্রবিহিত ত্রত, উপবাস, আহার, বিহারাদি দারা শরীর শুদ্ধ হয়। জপ, যাগ, যজ্ঞ এবং পিতৃকার্য্যাদি দ্বারা চিত্ত শুদ্ধি জন্মে, আর উপাসনা ও ধ্যান ধারণাদি দারা আজাকে পরত্রকো সমাধান করিতে পারিলে, আতা তিন্ধি হয়। নতুবা বায়ু পিত্ত, কফাদির বিকার প্রাপ্ত পাড়িত শরীরে মৃত মিফারাদি দেবন করিতে গেলে, প্লাহা যকুতাদি রোগে আক্রান্ত হইয়া, অকালে কালকবলে পতিত হইবে। জানি সত্য

करके कड़ा जाता है। खुति प्रतिपाद्य धर्म डीको जगतका चादिस धमा करके जानना। समस्त घमा ही उस्ते उत्पन इत्र हैं। एक दोपशिखासे एक टोकिया बार लो, किस्बा उम शिखाको लगमे वनायी उद्ध धरके छपार पर क्वाचो तो मालुम पड़ेगा कि टिकियाके आग वो जरती छद् ग्टहपरके चाग, दीप शिखासे कोद प्रथम बस्त है। दीपवर्तिकासे टिकिया वा कप्पर की चाक्रति प्रकृति की जो तार्तस्यता है, सो ही इस भिन्न दृष्टिका कार्गा है। एतद्रुप समस्त मत्रव्य एक धमाविलम्बी इडए भी भिन्न भिन्न देश के जल, वायु वो भूमि की भ्रवस्था तो निज निज प्रकृतिके अनुसार आचार, व्यवहार करके स्वतन्त्र हो पड़े है। जगतके जिस किसी देग में जिस किस ही भान्ति धर्मान प्रचार होता हो, द्सी द्तना ही कहने होगा कि सर्वेत यार्थ धर्मा की महिमा प्रचार हो रही है। हे आय धर्मावलस्वीयों! आज तुम्हारे ही ऐखर्यक किञ्चित फलभागी छए जगतके चारो स्रोर धमा का घोर चान्टोलन हो रहा है।

आयुर्वेट, ज्योतिषशास्त्र वो खति इन तीनोंके समन्तात् समातिसे बार्थं धर्मा संस्थापित इत्या है। द्रस धन्त्र में शरीरतत्त्व, मनस्तव वी अध्यात्मतत्त्व-विज्ञानका एकत समावेश है; इस में स्थल, सुक्क चौ कारण इन तीनोंका सिमालन है; इस में भौतिक, देव वो ईखरीय इन तिनोका ऐक्यविधान है। अतएव यदि प्रक्तिक्प धर्माका आचरण करने चाहो, तो इस धमा पहातिको अवलबन करो। पइले शरीर ग्रांखि, तदनन्तर चित्तशाखि, तत्पशात् चात्मग्राज्ञ करनी चोगी, तव चात्माके चात्माका दर्भन मिलेगा, जीवन सार्थक शोगा। शास्त्र की विधि चनुसार व्रत, उपवास, खाद्वार, विद्वाराहि करके श्रीर शुद्ध होती हैं; तप, याग, यन्न वी पिलकार्थादि करके चित्तग्राजि होती है; श्रीर उपासना, वो ध्यान धारणादि करके यदि शालाको परब्रह्म में समाधान कर सके तो आत्मशुख्ति होती है। नहीं तो यदि वात, पित्त, कप श्रादिके विकार प्राप्त अधा विसार धरीर में एत सिष्टाम । चाहि भोजन किया जाय तो तापतिल्ली चादि रोगसे चा-काल कवे अवस्य कासकाव में गिरेगा। इस

& 29

্য য়তানি বস্তুনিচয় শরীরের পকে অতিশয় প্রষ্টি ও ব্লকারক বটে, কিন্তু বিকারযুক্ত শরীরের মছে, উহা গুল্ভ শরীরের প্রম প্রথকর। ঘদি द्वह अति गरमह करतम रग, रग भरखंत मृत्रभारिष्ठ একমাত্র লামেনই উপাসনা উক্ত হইয়াছে, তাবে প্রতিমাদি গঠন, প্রজন আদি এ অভিনব প্রতি কোপা ছইতে আসিল ? প্রস্তকে যে বর্ণ ও শব্দ-ওলি থাকে, ভাহা স্থল হইলাও পাঠকের ফদয়ে লেখকের ভাবমাত্র বহন করিয়া দেয়। শব্দ বেমন সুল হইয়াও স্কোর বাহক, রূপও তদ্রপ সুল হইয়া সূক্ষা তাত্ত্বের পরিচায়ক। শাস্ত্র ও গুরূপদেশ যেমন শব্দবিওঠনে সাধকের হৃদয়ে ত্রক্ষভাবের উদ্যু করিয়া দেয়, প্রতিমাও তজ্ঞপ রূপাবভূর্গনে দ্ভাবের পূর্ণ বিকাশ করিয়া দেয়। কবি শব্দ দারা, শিল্লা চিত্র ও মূর্ত্তি গঠন দারা, তুল্য রূপ ভাবের প্রকাশ করিতে পারেন। স্থল উপাসনাদি দার। স্থেমর পরিচয় পাওয়া যায়, এই জভা ভগৰু শ্রেক্তির প্রতিবিদ্ধ রূপে প্রতিমাদি প্রক্ষাবিধি স্মৃতি, প্রাণাদি প্রচারিত হুইরাছে; ইহার মণে বেদ প্রতিপাল্য বিষয় ভিন্ন আর কিছুই নাই, স্কা রূপে ব্রিরা লইতে হইবে। আরও দেখ, প্রতিমাদি পুজন কালে, ধ্যান করিবার বিধি আছে। উক্ত সময়ে চকু মুদ্রিত করিয়া ধ্যান্মল্রের অভিপারাকু-সারে উহোকে ধারণা করিতে হয়। যদি কেবল সুলাকুতিমাত্র পূজন করিলে অভিপ্রায় দিদ্ধ হইত, তবে কখনই সন্মুখন্তিত স্থলরূপ পরিত্যাগ করিয়া চক্ষ মুদ্রিত করিবার পদ্ধতি উল্লেখণ্ড করিতেন না। স্থান মুর্ত্তি পূজন কালে তাহাতে ঈশবের আবিভাব প্রাণ প্রতিঠাদি এবং ধ্যান কালে চক্ষু মুদ্রিত করিবার অভিপ্রায় কি কেহ বিদিত নহেন ৭ আমা-দিগের ভারতবর্ষে যত দিন না মেই প্রাচীন আর্য্য-ধদ্ম অলুমোদিত যাগ, যজ্ঞ, পিতৃকার্ফা, ব্রত ও প্রতিম। প্রমাদির মন্মার্থ বোধ ন। হইবে, তত দিন যথাপ্ৰদাৰ প্ৰকৃত ধৰ্ম লকণ কেইই বুৰিছে পারিবেন না। স্বয়ং চেফা করিয়া, ঘতই কেন গ্রন্থাদি পাঠ বা ধঝ সালোচনা কর না, ধাঝিক হুইতে বা ঈশুরের ম্থার্থ তত্ত্ব অবগত হুইতে হুইলে আত্মজান অভ্যান করিতে হইবে। বেদ্প্রতিপাদ্য স্মৃতি পুরাণাদির গুঢ় মন্মার্থ অসুসন্ধান করিয়া मुम्ळुकृत निक्र मीकिल इंडेरल इंडेरव। उँशिनि-

सत्य जानते हैं, जो इत चादि वस्तु शरीरकी पृष्टि, खी वलकार्क सही, किन्तु विसार श्रुवीरके खर्थ नहीं, वह मुख्य प्रारीयका परम सुखदायी हैं। यदि कोई इस भांति सन्देह करें, जा जिस धर्मके मसगास्त्र में एकमात ब्रह्म ही की जपासनाका विषय उक्त है, तो प्रतिमादि वनाना, पजना चादि यह नवीन पल्लति कहांसे चाई। गुस्तवाके सध्य में जितने वर्ण चौ शब्द रहते हैं, वह मव स्थल वन भी पाठक के इट्टय में लेखक के भाव मात्र की पर्छ चा देते हैं। शब्द जैसा स्थल वने भी सहस्त्राका बाइक है, रूप भी तद्रूप स्थाधन स्तुच्या तत्त्वका परिचायक है। शास्त्र औं सक्तादेश जैसा शब्द के पर्टा में से साधकके इटट में ब्रह्म भावका चद्य कर देता है, प्रतिमा भी चल भांतिक्य की परदाके चाउसे उस भाषका पूर्ण विकाश कर् देती हैं। सबीस्वरमण प्रव्हों के द्वारा, शिल्फी वा कारीगर लोग चित्र को सृत्ति वनाकर सुस हम भावका प्रकास कर सकते हैं। स्थल उपा-सवा करके सूच्यका परिचय भिलता है, इस किये प्रतिमादिके. जो की भगवत्प्रकृति का प्रतिविका रूप है, प्जन विधि पुराशादि में प्रचारित है; इन ने वेटप्रतिपाद्य विषय कोड़के चीर कुछ छ। नहीं, खूचा भावमें समभ दोने होगा। दौर भी देखो, प्रतिसादि पूजनके समय व्यान करने को विधि है। उतासमय दांखें मृंद कर ध्यान मत्त्रके अभिप्राय अनुसार जनको धारण करनी पड़ती हैं। यदि फेवल स्थ्नरूप मातक प्जनसे श्रीअप्राय सिञ्च होता तो साम्हने को प्रतिमा को परित्याग करने की रीति कभी न लिखते। स्थन मर्त्ति को पजाके समय उस में ई खरके आविभाव, प्राराप्रतिष्ठा और ध्यानके समय द्यां से इने की श्रमिप्राय क्या, कोई विदित नहीं ! इमारे भारत वर्ष में यावत् काल उस प्राचीन चार्या धर्मा के अनुमोदित याग, यज्ञ, पित्यवार्यो, त्रत चो प्रतिमा पुजन आदिका सर्माधि वीध न होगा, तात्रत्काल ययार्थ धर्म वा प्रकृत धर्मालचरण कोई न सस्क्र मकोंगे। स्वयं चेटा करके जिनना क्यों न सुद्ध पाठवा वर्मकी आलोपना जरो, यहि आर्थिक द्योगा वा ई. खर के यथार्थ तत्त्व जानाना होतो भाक्षाताना अध्यास कर्ने पर्यंगा। वेद वित पाद्य ऋति पुरागादिके गृड सन्मार्थ चातुसन्मान कर सम्बद्धि निकट दीचित होने पड़ेगा। उन्हों के उपदेशांतुसार कार्थ करने दोगा। वैद्कि अतु-

গের উপদেশাসুসারে কার্য্য করিতে হইবে। বৈদিক অসুষ্ঠান না করিলে, বেদার্থ বুঝিবার শক্তি জম্মে না, এজন্য কর্মারার। জানলাভ করিতে হইবে। নিজ যুক্তি বা বৃদ্ধি মাত্রকে অবলম্বন করিয়া সেই অমৃত লাভি করা অসম্ভব, কারণ প্রাচীন অবস্থার তুলনায় এক্ষণকার প্রমায়ু অতি অল্প। অতএব সদগুরুর দীক্ষাতুব:য়ী কার্য্য করিতে পারিলে সহ-ভেই দেই অমৃত লাভ হইবে। তখন নিজ জীবনে সেই ছুদ্রেয় বস্তুর অভাব থাকিবে না। চফুতে দর্শন করিবার অযোগ্য, বাক্যে প্রকাশ করিবার অযোগা, মনে ধারণা করিবার নিতান্ত অযোগ্য। তিনি ইন্দ্রিগাদির অগোচর। ইন্দ্রিগণ নিগৃহীত হইলে, মন বিন্ট হইলে, স্বয়ম্ভ স্বয়ংই প্রকাশ হইবেন। এফণে হে জীব! যদি জীবন মকল করিতে চাও, সাধক্যওলীর সঙ্গলাভ কর, তাহাদিগের উপদেশ কার্যো পরিণত কর, জীবন সার্থিক হইবে, জার রুণা সময় নটে করিও না। ধর্মা সাকাৎ ঈখরের হরপে, ঈশ্বর অনির্বাচনীয়, স্ততরাং ধর্মের প্রকৃত তত্ত্বপূর্ণভাবে ক্রমাই ব্যাণ্যাত হুইতে পারে না। ধর্মানুটান করিতে করিতে ধর্মকে বিদিত হইতে হয় ৷ আর্থিকা বাহিরের অনুষ্ঠানেই পর্যা-ৰাণত নহে, আৰ্যাদিণের তার প্রকৃতি লাভ করিতে হইবে। প্রকৃতিতেই ধর্ম্মের পরিচয়, এবং কার্য্য প্রকৃতির পরিচায়ক মাত্র। যে প্রকৃতি পরম পবিত্র, তাহাই আর্য্য ধর্মের আধার: যে প্রকৃতিতে বিকার হয় না, তাহাই আর্য্রেমের জীড়াভূমি; যে প্রকৃতি ব্রুরোগ সম্পির অনুগ্রিমী, তাহাই আর্যুপ্রের অপ্রের ভান; যে ধর্ম সাধন দারা ভুলা প্রকৃতি খানাদ্যা প্রকৃতিতে বিলান হইয়া স্ফিদান্দ সভায় পু দ্যকে আকৃত ও প্রবিষ্ট করে ভাহাই আর্য্য ধর্ম. তাহাই মানবের ধর্ম, ভাহাই ঈশ্বরোক্ত বৈদিক ধর্ম, তাহাই অবশ্য কর্ত্তরা পরম ধর্ম। জগতে সেই প্রকৃত ধর্মাই পুনঃ প্রচারিত হউক। ধর্মা, জগৎকে আনন্দ নিকেতন করিলা দিন।

বক্তার শেষ হইলে, সভার কার্যসম্পাদক
মহাশয় একটা অনতি দীর্ঘ বক্তৃতা করিয়া ভগবং
ভোত্র পাঠ করিলেন। ধুপ, ধুনার ধুমে ও প্রগক্তে
সভাগৃহ আক্রম ও আমোদিত এবং আলোকমালা
প্রছ্লিত ইইল। বান্যোদ্যম ও আনন্দ সহ
ব্রীল্রী শ্রীমরারায়ণের আরতী ও নিবেদিত প্রসাদ
সভ্য মণ্ডলাকে বন্টন করা ইইল। স্কাশেষে
নৃত্য কুন্দনাদি ভক্তি লক্ষণ সহযোগে সভাগণ
কর্তুক হরিনাম সংকীর্ভন ইইয়া রাত্রি ৮টার সময়
সভা ভঙ্গ ইইল।

ष्ठान किये विना वेदार्थ समभने की प्रक्ति नही उपजतो है। एतदर्शक मा करके ज्ञानलाभ करने क्षोगा। केवलमात्र निकास्ति वाव्द्रिको घव-लम्बन करके बह श्रमतलाभ करना सन्भव नहीं। क्यों कि प्राचीन काल की बरावरी में धाजकल के चायु: चलना चला है। चतएव यदि सद्गककी दीक्षानुक्पकार्थ किया जायनो महज ही से चसत नाम द्वोगा। उस समय निज जीवन में उस दुर्जेय वस्तुका स्रभाव नहीं गहेगा। वे श्रद्धकी दृष्टिके अयोग्य हैं, वाक्य की वर्णनाके वाहर है. मनके धार्णातीत हैं। वे इन्द्रियादिके अगो चर है। इन्टियगगा निग्टहीत होनेसे. विनष्ट को जाने से, स्वयक्त स्वयमेव प्रगट कोंगे। चव हे जीव! बढ़ि जीवन सफल करने चाही. तो साधकों भी भक्त करते रहो, उन्हों के उपदेश कार्य्य में परिणत करो. जीवन सार्थक छोगा फिर समय व्यर्थ व्यतीत न करो। माचात देखर का स्वरूप करके जानना. र्प्रयर अनिर्व्यचनीय हैं, सुतरां धर्म ने प्रकृत तत्त्व पूर्णभावमे कभी नहीं व्याख्यान को सक्ता है। धर्म का चतुष्ठान करते करते धन्मको विदित होना है। वाहरके असुष्ठान ही से आये धर्मका पर्या वमान नहीं, द्यार्थिलोंगोंक सहग्रा प्रकृति लाभ करने इतेगा। प्रकृति की से धर्मका परिचय सिसता. चौ कार्य प्रकृतिका परिचायक साल है। जो प्रकृति परम प्रवित्व है, उस ही को आर्थ धर्माका चाधार करके जाननाः, जिस प्रकृति सें विकारका दाग नहीं लगता, वही चार्या धर्मा की की डामांस है, जो प्रकृति ब्रह्मयोग समाधि की पश्चाद्गामिनी है वक्षी चार्य्य धमाना चाययस्थानं है, जिस धर्मा साधनसे स्थाना प्रकृति यानाद्या प्रकृति में विजीन होतो छई मैचिदानन्द मत्ता में पुरुषके बालह को प्रविष्टकर देता है वही चार्चधर्मा, वही सानवधर्मा वहीं दूं खरोता बैदिन धर्मा, बड़ी धवश्यमेव करने के योग्य परस धर्म है। संसार में वन्ही प्रकृत धर्मा ही पुन: प्रचारित हों। भर्मा, जगतको द्यानन्ट निकेतन वनावें।

वक्राताको येष कोनेसे सभाके कार्य्यमस्पादक सहायय एक जनित दीर्घ व्याच्यानकर भगवतस्वीत पाठ किये। धूप, धूनाके धूंया वो सगन्धकरके सभागृत आक्कल वो प्रपृत्त इन्द्रं चो रोशनी की योभा करी गयो। वाद्योद्यम वो जानन्दके साथ श्रीश्रो श्रीमन्त्रारायणकी आरती इन्द्रं चौ निवे-दित प्रसाद सभ्य मण्डलीके सध्य में वांटे गये। चन्ता में सत्य कुन्दनादि भक्तिलक्षणके सन्धित सभ्यगण परिनाम सङ्गोक्त न किये। राक्ति व

হে পরমাত্মন্! তুমি দ্য়াময়, এই জন্ম ঘ্রন্ত মস্তকে প্রার্থনা করিতেছি যে আমাদিগের সভার সভাসদ, উৎসাহী সহায়ক, হিত্সাধক, সহাত্তাবক, ও যে মহাত্মাগণ যে কোন স্থানে যে কোন উপায়ে হটক না কেন, জগতের কল্যাণ বিধানার্থ চেষ্টা ক্রিতেছেন, ও যাবৎ প্রাণী তোমার সহায় বিদ্য-মান রহিয়াছে, দকলকেই তুমি তোমার মুনিমনোহর-স্থচারু চরণাভিমুথে আকর্ষণ কর, তোমার প্রতি ঐকাত্তিকা ভক্তি সকলের হৃদয়ে বিস্তার করিয়া দেও। হে হরে ! তুমিই ধর্মারক্ষক, ধর্মকে রক্ষা আমাদিগকৈ এরূপ সামর্থ দেও যেন আমরা তোমার প্রীতি ও প্রিয়কার্য্য সাধনপূর্বক নিজ নিজ জন্ম জীবন সফল করি। এই উৎসব বাহিরে পরিসমাপ্ত হইল বটে, কিন্তু যেন ইহার উজ্জ্ল উৎসাহাগ্নি ও নির্মাল প্রেম শিখা নিরন্তর হৃদ্যকে আলোকিত করিয়া রাথে। হে ভগবন্! তোমাকে বরে বার ন্যক্ষার করি।

ভ শা.ভঃ, শাভিঃ, শাভিঃ, হরি ওঁ।

আমরা আনন্দ ও ক্তজ্তাপুর্বক সহদর মতে কেই জাত করিতেছি যে এই বার্ষিকোংসবকালে কলিকাতার মাখ্যবর ঐযুক্ত বাবু তারকনাথ প্রামা-ণিক মহাশর ২০ টাকা ও বেওসরাই পর্মাসভা ৫ টাকা ও পীত বস্তাদি ছারা সভার প্রতি যথো-চিত সহাসুভাবকতা প্রকাশ করিয়াছেন। ভগ্ বান ধর্মা কার্যের সহায়কগণের ইহ-পারলোকিক মঙ্গল বিধান কর্জন।

		৩য় বর্দের মূল্য প্রা	িং ক্রীকার	1	1
		ত্য় ববের শূন্য সা	उ वाकास	ı	į
শ্ৰীণু ৰ	কুর	জা তারেশচক্র পাওে	পাক্ত		3000
<u>ভীগু</u> ৰ	g. %	্ণিত শুকদেশ	এলাঃ বাদ		0100
,,	বাৰ্	ভারাপ্রার ঘোষ	À .		3 Ju
,,	,,	ভারকনাথ বন্দ্যোপাধাায়	D		ه زوات
29	٠,	উমাচৰণদাস	ন ুঞ্জর		ر چ
,,	٠,	বোগেক্তনাথ নৈত্ৰ	Ì		ر\$
,,	,,	হ্রিহর বহা	জামালপুৰ		٥, ١
,,	,,	গ্ণশচন্দ্র	@		2,7
,,	,,	ভূনিধর গঙ্গোপাধ্যায়	3		>/
,,	,•	मट्डलगाथ द्याव	भु∶अस्व		رد
,,	٠,	যাদবলাল রায়	শিববাটী		٠, د
,,	,,	গিরীশচন্দ্র খোষ	ভগলপুর		> ~/•
,,	, ,	কাণীকিশ্যের মুস্সী	শেবপুর		510/0
,,	,,	नीनस्मारन मुखाशायाय,	বাঁকা		21%0
,,	,,	त्रभगी८गाइन [्] ८क	চক্রাগ্রধা		210%0

हे परमासन्! आप दयाल ही, इसलिये श्चिर भ्रुकाये में इतनी प्रार्थना करता रूं, कि इमारी सभाके सभासद उत्पादी सदायक, दित साधक, सञ्चातुभावक वो जडां तहां जितने मडात्मा जिस किसी भांति उपायसे नही जगतके कल्याणार्थ चेष्टा किये करते हैं. श्री जितने जीव श्राप की मत्ता जरके वर्तमान है, सबिक सहीको द्याप द्यन्ते सुनिसनोहर सुचार चरणके छौर आकर्षण की जिये आप की ऐकान्तिकी भिक्त सबके इट्टय में विसार को जिये। हे हरे! चापही धर्म रत्न ज हो चाप चपने धमाको रत्ता की जीये। सबको इतनी सामधे दोजिये कि आपकी प्रीति शी प्रियकार्य्य साधनकर जन्म जीवन को सफल करें। वाइरे बाहर यह उत्सव समाप्त ज्ञाबा सही, किन्तु इमके उज्जल उत्साहाग्नि को निर्माल प्रेमिंग्ला इमारे इट्यको निरत्तर प्रकाशित रखे। हे भग वन् ! आपको वार वार नमस्कार करते हैं।

चों शान्तिः, शान्तिः, शान्तिः, इरि चों।

इस सबके सान्हने शानन्द वो क्षतज्ञतापूर्ण क यह प्रगढ करते हैं कि इस वार्षिकोत्सव के समय कलकत्त के सान्यवर श्रीमान वायू तारक नाथ प्रामाणिक महागय २५) क्षये श्री वेगुसराय की धर्मा सभा ५) क्षये वो पीत वस्त्राद्कि हारा सभा के श्रीर यथायोग्य सहानुभावकता प्रकाश किये भगवान् धर्मा कार्यके सहायकोंका इसलोक वो पर्लोकका सङ्गल विधान करें।

	इट	य वर्षका मूल्य प्राप्ति	प्त स्वीकार।	
चीयुक्त		तारेश्वचन्द्र पांडे	पको इ	1.)/
••	परिङ	त शुक्त देव,	एं जाहाबाद	2 1//
,,	वावु	तारावसन्न घोष	, •	21/
,,	,,	तारकनाथ वद्योपाध्याय	₹ ,,	\$1 7
,,	••	ल्माचरण दास	छ ङ्गे∙ र	3)
,,	••	योगेन्द्रनाथ मैत्र	••	*)
••	,,	इर्हर यसु	जामालपूर	*)
, •	,,	गर्गश्चन्द्र न्यूर	••	و
,,	,,	भृमिधर गङ्गोपाध्याव	**	<u>.</u>
* *	,,	मप्टेन्ट्रनाथ धोष,	स ङ्गेर	9
,,	••	यादवसाल राय	शि बबाटी	り
,,	"	गिरोधचन्द्र धोव	भागसपूर	315
,,	,,	का जी किशोर सुन्धी,	भोरपूर	. ? 1
,,	,,,	नी सभी इन संखोपाध्याः	य, वांका	11/
••	,,	रमणीमोक्षम हे,	चन्द्रायधा	1 1=

৪র্থ বর্ষের মূল্য প্রাপ্তি স্থীকার।

শীযুক্ত বাজা তারেশচক্স পাতেও পাকৃড় তাল ,, বাৰু গোপীমোহন বায় কলিকাতা তাল

বিদেশীয় এজে তিগণের নাম।

बी ह	ল বাবু	পূৰ্ণচক্ৰ মুখোপাধ্যায়		ভ!	গণপুর।
. ,	,,	यामवज्या वटनगां शांध	ায়,	ম	ভিহারী।
,,	,,	জগৰকু সেন,		7	নাহের /
,,	,,	পূৰ্ণচন্দ্ৰ বন্দ্যোপাধ্যায়	ſ,	রাম	प्तकाष्ट्र।
,,	,,	সাতকড়ী বন্দোপাধ	্যাস্থ্ৰ,	ক	লকাতা।
,,	٠,	বিহারিলাল রায়,		5 1	মালপুৰ।
,,	,,	ब्राम्महङ्क (मनः			ঠ
,,	,,	উপেক্রনাথ মুখোপাধ	ােশ্ব,		<u>Z</u>
>0	٠,	ভোলানাথ বন্দ্যোপা		বং	রেমপুর।
••	**	রাধিকানাথ গোস্বামী	t,	ক	লিগ্রাম।
ট প রে	ক্ত এ	জেণ্ট মংহাদয়গণকে	ওত্ত েখানীর	গ্ৰাহক	মহাশ্র-

উপরোক্ত একেণ্ট মহোদয়গণকে তিত্তৎস্থানীর প্রতিক মহাশ্র সাম ম্ব্যাদি দান করিবো, আনি প্রাপ্ত ২ইব।

ধর্মপ্রতারকদংক্রান্ত নির্মাবলী।

- ১। যদি কোন ধর্মায়া আর্যাধ্যের প্রতিষ্ঠা রক্ষা ও প্রচার নিমিত্র বাসালা অথবা হিন্দী-ভাষার বা উভর ভাষাতেই কোন বিষয় লিখিয়া প্রেরণ করেন, তবে লিখিত বিষয়টী সালবান বিবেচনা হইলে, আনন্দ ও উৎসাহসহকারে ধ্যা প্রচারকে প্রকাশ করিব।
- । ধয়প্রচাবেকর মূলাও এতং সংক্রান্ত প্রাদি মুদ্ধের
 শথার্বার্থকাপ্রচারিণী সভাল," আমার নামে পাঠাইতে হইবে।
 প্র বিলারিং হইলে, গুগীত হইবে না।
- ০। মূল্য সাধারণতঃ পোষ্টাল নণিঅর্ডারে, পাঠাইবেন। ডাক টিকিটে মূল্য পাঠাইতে হ্ইলে, অর্দ্ধ আনা মূল্যের টিকিট প্রেরণ করিবেন।
- ৪। ধর্মপোটারক ১ম ভাগ, ১৩ সংখ্যা হইতে ডাকনাশুল সং অগ্রিম বার্কি মুলারে নিয়ম তিন প্রকার হইরাছে।

উত্ন কাগজে, বার্ধিক তার, প্রতিখণ্ড । ১০ মধ্যম ঐ ,, ২০১০ ,, ১০ সাধারণ ঐ ,, ১০১০ ,, ১০

মুঙ্গের, আর্ম্যধর্ম-প্রচারিণী সভা

শ্রীপ্রীকৃষ্ণ প্রদন্ন দেন সম্পাদক।

ত্রে এই পত্তিকা প্রতি পূর্ণিমাতে মুক্তের আধ্যধর্ম প্রচারিণী সভার উৎসাহে প্রকাশিত হইরা পাকে।

र्ध्य वर्षिका मृत्य प्राप्तिका स्त्रीकार।

श्रयुक्त राजा तारेगचन्द्र पांडे पकी ह ।= ,, बाबु गोपीभो इन राय कलकता १।

विदेशके एकेएट सकता नाम।

_			
चो युक्त	वाबू	पृर्णचन्द्र संखोपाधाय.	भागमप्र।
**	• • •	रादवचन्द्र यन्छोपाध्याय,	विकारी।
••	,,	जगहन्यु सेन्	मः छोर ।
,,	,,	पुर्वेचन्द्र बन्द्योपाध्यायः	रामपुर इ.ट.
**	,.	सातकड़ी कम्छोपाध्याय,	क स कता।
••	••	विश्वारीखांस राय,	जामानुपुर ।
,,	,,	रमेशक्ट्र सेन,	मानानपर।
*,	••	उमेन्द्रनाच स्कीपाध्याय,	जामानपुन ।
,,	,,	भोनामाच वन्छोपाध्यात्र.	वहरमपुर ।
• •	,,	राधिकानाय गोस्वाभी.	किन्याम

जपरोक्ति खित एजेग्ड मङ्गोटयों के पास तत्तन् स्थानके याङ्क मङ्गययगण मूल्यादि दें तो मैं पाजङ्गा।

धमा प्रचारकसम्बन्धी नियमावली।

- १ । यदि कोई धमांतमा आर्थ्यधर्माकी प्रतिष्ठा रज्ञा श्रीर्र प्रचार करनेके निभित्त बद्धला अथवा देवनागरी में वा रून दोनों भाषाधों में कोई प्रस्ताव लिखकों भेजें तो लिखित विश्वय सारवान श्वात श्लोनेसे आनन्द चौ उत्साह सहित धर्मा बारक में प्रकाश करेंगे।
- २। धर्मापचारक पत्रका कोच श्रीर इस प्रत्रवस्त्री पत्नादि सङ्गर ''व्यार्थधक्यीपचारियो सभाजे' ठिकाने में सेरे पास भेजने होगा। पत्र वैविं क्यों ने नहीं खिया जायगा।
- शेल्य सम्भवतः पोष्टाल मनि श्वर्डीर करको भेजना।
 यदि डाक टिकिट में भेजें तो व्याध व्यानिया टिकिट करको
 भेज देवें।
- अ । घर्म्ययचारक । स मान, १३ संख्याचे डाककर सिंहत
 व्यादिस वार्षिक भीख तीन प्रकार आह्या ।

सक्तर, आर्थधर्मः) श्रीश्रीज्ञणात्रसन्त सेन प्रचारिकी समा ।) सम्पादक।

हिं यह पत्र इर पूर्णिमा में सक्तर कार्योधक्रीमधारिणी समाने उत्पाहने प्रकाशित होता है।

এক এব স্কৃদ্ধর্মো নিধনেহপ্যকুষাতি যঃ। শরীরেণ সমং নাশং সর্ব্যন্যত্ত গচছতি॥

থয় ভাগ ৪১ শ সংখ্যা ্ শকান্দা ১৮০২। ফা**স্কু**ণ-পূৰ্ণিমা। "एक एव सम्बन्धिनिः प्यनुवाति यः। श्रीरेष् समेनाशं सर्वस्य त्ग ऋति॥"

इय भाग ४**१** संस्थ्रा श्वकाद्धा १८०२। फाल्गुग्ग-पूर्णिमा।

প্রমার্থ সার।

(পূর্ব্ব প্রকাশিতের পর।)

সভ্যমিব জগদসভাং মূল প্রকৃতেরিদং কৃতং যেন।
তং প্রনিপভ্যোপেন্ডং বক্ষ্যাপরমার্থসারমিদম্॥৯॥

ষাহার আশ্চর্য কৌশলে এই মায়াবিরচিত অসত্য সংসারকে সত্যবৎ প্রতীয়মান হইতেছে সেই উপেন্দ্র অর্থাৎ বিশ্বব্যাপী সনাতন সভাকে প্রদাম পূর্বক সর্বশাস্ত্রসারভূত এই পরমার্থ নার ব্যাথ্যা করিতেছি।

অব্যক্তনভ্নভাৰুকাতিতঃ প্রজা সগঃ। মায়াময়ী প্রকৃতিঃ সংক্ষীয়ত ইয়ং পুনঃ ক্রমশঃ॥১০॥

হাব্যক্ত হইতে অও (হাবির্ভাব), অও হইতে ব্রহ্মা, (হস্তির মূলক্রম বা ভাব) এবং ব্রহ্মা হইতে এই জগৎ উৎপন্ন হইয়াছে পুনর্বার এই প্রাকৃতিক জগৎ মহামায়ায় ক্ষীণ ও ডিরোহিত হইয়া ঘাইবে, ইহাই প্রকৃতি দিল চিরস্তন

परमार्थ सार।

[पूर्व प्रकाशितके श्राम]

मत्यमिवजगद्मत्यं मूल प्रकृते दि हं कृतं वेन । तं प्रणिपत्योपेन्द्रं वच्चेपवनार्थसारमिदं॥ ८॥

मःयाने किया इत्या यह समत्य संसार जिनके सावर्थ कौशलसे गत्य सक्ष भागित होता है, इस उपेन्द्र सर्थात् विख्यापी गनातन गत्नाको प्रशाम पूर्वेक इस "परमार्थमार," जीकि सर्वशास्त्रसार भृत है, में व्याख्या करता इडं।

अध्यक्ताद क्ष मधुद एडाडुक्काततः प्रजासगः।

सायामयी प्रज्ञतिः संतीयत द्वयं पुनः अम्मणः।१०

अध्यक्तसे अव्ह, (आविभाति), यण्डमे हक्का
(स्टिका मूल क्षम वा भाव) श्री क्षि,से यह जगत ै

उत्पत्न स्त्र्या। फिर यह प्राज्ञतिक जगत महः
माया करके सीया वी सक्त सित हो जायगा, यही

रीति चिरक्त सल्ल आती है!

অনুলোম ও প্রতিলোম পদ্ধতিতে জগতের প্রকাশ ও বিনাশ হইয়া থাকে। যাবৎকাল প্রকৃতি পরমাত্মায় অন্তর্লীন থাকে, তাবৎ এই জগলাদি কিছুই থাকে না। প্রমাত্মার স্বগত প্রকৃতি দিদ্ধগুণে প্রমান্না হইতে প্রকৃতির আবি-ভাবের বহিষ্করণ ও ভাবের আকর্ষণ হইয়া থাকে। উক্ত মূলা প্রকৃতিকে অব্যক্ত এবং উক্ত আবিভাবকে অও কছে। এই আবিভাব হই-তেই প্রথম ভাব (অহং ভাব) উদয় হইয়া থাকে। অতঃপর অহং ভাব হইতে অন্তর্কাহ্য ইব্দিয়গণ ও স্কা ভূতের অভ্যুদয় হয়, এবং স্কা ভূত হইতে সুল ভূত বা জগৎ প্রকাশিত হইয়া থাকে। ভৌ-তিক জগতে যে গ্রহগণের কেন্দ্রাতিগ (Centrifugal) ও কেন্দ্রার্গ (Centripotal) চুইটা গতি দৃষ্ট হয উহা প্রমাত্রার বহিষ্করণ ও আকর্ষণ শক্তির ভৌতিক ছারা মাতা। মঙ্গলময় প্রমাত্মা অনন্তপ্রেমের হাবার এই জগৎ বহিষ্করণ শক্তি প্রভাবে প্রকা-শিত হইয়া তাঁহার অনস্ত ও অনিবার্য প্রেমের আক্ষণে তাহাতে পুনঃপ্রবিষ্ট হইয়া গাকে। ইহাকেই জগতের বিনাশ কহে।

মায়মেয়োপ্যচেতোগুণ করণগণঃ করোতি কর্মাণি। ভদ্বিষ্ঠাতাদেহো সচেতনোন করোতি কিঞ্চিপি ১১

ই জ্রিগণের অধিষ্ঠাতা তৈতন্যাত্মক জীব কোন কর্মা করেন না; মারামর সহ, রজা, ও তমো-গুণযুক্ত ই জ্রিগণ অচেতন হইয়াও কর্মা করিয়া গাকে।

যদ্ধতেতনমপি দ্যাকটকে ভামকে ভ্রমতিলোহং। তদ্বংকরণসমূহশ্চেষ্টতে চিদ্ধিষ্ঠিতেদেহে॥১২॥

বেমন চুম্বক লোহের নিকটবর্তী হইলে অচেত্রন লোহ সচেতন পদার্থের ন্যায় বিচলিত ও ক্রিয়াযুক্ত হয় তদ্রুপ ইন্দ্রিয়গণ জড় হইয়াও দেহাত্রন্তর্ম চৈত্র্য হয়। প্রযুক্ত কার্য্য করিয়া থাকে। বদংচত্র্য দিতে করে।তি কর্মাণি জীবলোকোহয়ং নচতানি করোতি রবির্নকার্যতি তদ্দাত্রাপি ॥১৩॥

যেমন স্থ্য উদয় হইলেই জীব দকল স্বতঃ প্রেরত হইয়া ক। খ্য করিতে থাকে; বাস্তবিক স্থ্য প্রাংও কোন কর্ম করেন নাও কাহাকে কোন কর্ম কলিতে আদেশ বা প্রেরতও করেন না, তজ্ঞপ আজা স্বয়ং নিজ্জিয়, তাঁহার সন্থানাতের প্রভাবেই ইন্দ্রিয়গণ কার্য্য করিতে থাকে।

चनुसोम वो प्रतिस्त्रोम विधिकरके सगतका प्रकाश की विनाश होता रहता है। यावतकाल प्रक्राति परमा कार्ने विस्तीन रहती, तावत काल यह जगदादि कक भी नहीं रहता है। परमात्मा की स्वगत प्रकाति-सिख गुणा करके परमात्मा से प्रकातिकी ''त्राविभीव" का ''विकिक्तरर्गणे वो ''भाव' का ''श्रा-क[ू]या^ण कोता रहताहै। उक्त मूला मकतिको भव्यक्त यो उक्त "भाविभीय' को घाड कञ्चलाता है। इस श्राविभवि की से पक्ते "भाव" (श्रक्तं भाव) चद्य ऋषा करता है। इसके भनन्तर बडं भाउने "बन्तविद्या इन्द्रियगयाधी स्चय भूतों का वश्युद्य याने प्रकाश द्वीता दें, भी सक्ता भूतों से स्टूल भूत वा जगत प्रकाशित कोता है। भीतिक जगतमें जो ग्रहसण्ड्सी की दो गति, जिनमें एकका नाम 'केन्द्रातिग" (Centrifugal) वो दुसरा का नाम "कुन्द्रामुग" (Centrifetal) देखी जाती, वे पर-माला की विद्वित्या भी पाकविया इन दोनो शक्ति की भौतिक कायामात्र है। मङ्गलमः परमाता अनल प्रमका आधार हैं। यह जगत विक्रिकरण शक्तिका वभावसे प्रकाशित होकर उनके अनल को अनिवार्थ्य प्रम का आकर्षण करके उनसे फिर प्रवेश कियां करता है। इस ही की जगतका विनाक क इलाता है।

माया सथोप्यचेतोगुण करणगणः करोति कथाणि। तद्धिष्ठाता देखे सचेतनो न करोति किञ्चिद्धि॥११

चैतन्यात्मक जीव, जोकि इत्यों के श्रिष्ठाता है, कुछ भी नहीं करते हैं; मायामय मल रज: बो तमोगुण्युक्त इत्य्यगण श्रवेतन छए भी कर्म किये करते हैं।

यदद्वेतनमपि सविकटम्पे भामके भ्रमतिलोषं। तद्दतकरण समूच्छेष्टते चिद्धिष्टते देहे॥ १२॥

जैसा सुद्धकं लोकाक समीप जानेसे, लोका, जो जड़ है, सचेतन पदार्थकी रीति स्वाने लगता है, उसदी मांति दुन्द्रियगण जड़ हुए भी देकस्य चैतन्य की सला करके कार्य किये करते हैं।

यदस्यितर्य्युदिते करोति कर्माण जीवसोक यं। नचतानि करोति रिवर्नकारयति तददासापि ॥१३॥

जैसां सूर्य उदय होने ही से जी बगण स्वतः एव कार्य करने लगते; वास्त्वमें न सूर्य स्वयं कुछ करते न किस ही को कुछ करने कहते भ्रथया प्रकृति देतें है, तहुप भावा स्वयं निष्क्रिय है, उनकी सला ही के प्रभाव से दुन्द्रियगण कार्य किये करते है। মনসোহকারং বিষ্ছিতিস্য চৈতন্যবিরোধিতস্যেহ। পুরুষাভিমান স্থপতুঃশভাবনা ভবতি মূঢ্স্য ॥১৪॥

মন অহমার কর্ত্ক বিমৃছিত ও চৈতন্য কর্ত্ক প্রবৃদ্ধ হয়। মৃঢ়তা প্রযুক্তই মনোমধ্যে পুরুষাভি-মান রূপ স্থ তুঃখামুভব হইয়া থাকে। কর্ত্তাক্তোক্তান্মি কর্মণামুভ্যাদীনাং। ইতি তৎস্বভাব বিমলোহভিমন্যতে স্ক্রোপ্যাত্মা১৫

সর্বতে বর্তমান নির্মাল স্বভাব আত্মা পুণ্য পা-পাদি কর্মকালে আমি কর্তা, আমি ভোক্তা, আমি দ্রুষ্টা ইতাদি অমুভব করেন, কিন্তু মুড়ের ন্যায় অভিমান করেন না।

ক্রমশঃ।

আর্য্য শব্দের উপপাদন।

(রুন্দাবনস্থ এজেয় বস্থ্ শ্রীবৃক্ত রাধাচরণ গোস্বামীর লিখিত।)

সরস্থতী দ্যদ্ধত্যেকের নদ্যোষ্যাদন্তরম্। তন্দের নির্মিতং দেশ মার্যাবভ্স্তাচক্ষতে॥ এতদেশ প্রস্থৃত্য্য সকাশাদগ্রজন্মনঃ। স্বং স্বং চরিত্রং শিক্ষেরন্ পৃথিব্যাং সর্ক্যানবঃ॥

(সনুসংহিতা ২ অং ১৭-২৫ শ্লোক।)

আমর। পৃথিবীস্থ সমস্ত আর্য্য, অনার্য্য, পণ্ডিত, মূর্থ,রাজা,প্রজা,পনী, দরিদ্র,গ্রন্থকার, পত্তিকা সম্পা-দক প্রস্তৃতি সকল প্রেণীস্থ লোকের নিকট বিনয় পূর্ব্বক নিবেদন করিতেছি যে, আপনারা ভারত-বর্ষের প্রাচীন অধিবাসী ও বৈদিক ধর্মচোরী আর্য্য সন্তানগণকে কদাচিৎ "হিন্দু" বলিয়। উল্লেখ ও কোন স্থানে ইদৃশ শব্দ লিপি বদ্ধ না করেন। কেননা মহমাদীয় আরবী পারদী ইত্যাদি ভাষায় হিন্দু শব্দ "গুলাম" "কাফির" "কৃষ্ণবর্ণ" ইত্যাদি অসভ্য অর্থে গৃহীত হয়, এবং মুসলমানেরাই প্রথ-মত আমাদিগের প্রতি ঈর্ষ। পরবশ হইয়া নিজ রাজ্য শাসন কালে এই সংজ্ঞ। প্রচলিত করিয়াছিল নতুবা আমাদিগের ইদৃশী কুৎনিত সংজ্ঞা পুরাতন কোন ইভিহাসাদিতে দেখিতে পাওয়া যায় না আর কেহই "আর্য্য" শব্দের পরিবর্ত্তে "হিন্দু" শব্দ ব্যবহার করিতেন্না। কিন্তু যথন মুদলমানগণ এইরূপ কহিতে লাগিল তথন তাহাদের দেখাদেখি ও তাহাদের ভয়ে অন্যান্য লোকও তদ্রপ বলিতে আরম্ভ করিল। কিন্তু এক্ষণে আমাদিগের মধ্যে

मनगिष्टार विम्हितस्य वैतन्य विवेशितस्य ।

पुरुवाभिमान सुखदु: खुभावना भवतिमूड्स ॥१४॥

मन सहद्वार करते मूहित होता भी नैतन्य

करते जगता है। मूहता करते मनमें पुरुवाभिमान सूप सुखदु: ख की भावना उठी करती है।

कर्तामान स्वास्त्र अभ्यामुक्तमादीनां।

इतितत्स्वभाव विमलोऽभिमन्यते स्वेगोप्याता ॥१५॥

पाता, जोकि सदा स्वेत वर्तमान को निमंश स्वभाव है, पुष्त पापादि किया करने समयमें

भोका छं, में दृष्टा छं, ऐसा सनुभव करते किन्सु

मूहोते समान समिमान महीं करते है।

श्रेष सागे।

ग्रार्थ्य शब्दका उपपादन।

(इन्हाबनस्य यहेयमिच योबुक्त राधाचरण गोस्नामी लिखित।)

गरम्तती द्वद्वस्थोईं व नद्योर्थदक्तरम्। तन्देव निर्मितं देशमार्थ्यावर्त्तं माचचते ॥ एतद्देश प्रस्तस्य सकाशाद्यज्ञवानः। स्वं स्वं चरितं शिचोरन् पृथिश्चां सर्वमानवाः॥ (मनुद्यातिः २ श्रु १९-२० श्लोकः।)

इस जगत्के सव श्रार्थ, श्रनार्थ, पण्डित, सूखे, राजा,प्रजा, धनी दरिद्र,यत्यकार, पत्रिका सम्पादक प्रश्नि सकल श्रेणीस्य लीगोंसे विनयपूर्वक निवेदन करते हैं, कि आपनोग इस आर्यनीगोंको जो भारत वर्षकी प्राचीन निवासी, भीर वैदिक्धर्मकी यनुयायी है, कदाचित् "किन्दू"न कहा करें। और लेखमें भी इस दुःशब्दका व्यवदार न किया करें। च्योंकि यह संचा जिसका मुखलमानों की भाषा अवनी फ.सी इत्यादिमें "गुलाम" 'काफिर" 'काला' इत्यादि अमध्य अर्थ है, इसलोगोंकी प्रथम मुसलमानोंनिही अपने राज्यमें ईर्षांसे प्रचलित की थी, क्यों कि इसके पूर्व कहीं इसलोगो की यह संज्ञा द्रतिष्ठासों में नहीं पाई जाती, और न कोई "श्रार्थ" शब्दके बदले ''चिन्दू'' शब्दसे व्यवचार करताया। परस्तुजन मुसलमान कड़ने लगे तो उनकी देखा देखों और भयसे और लोगोंने भो कदना प्रारश कर दिया। परन्तु सब यह व्यवद्यार शापुसमें बक्कतकी वुरा है,

ইদৃশ ব্যবহার থাকা নিতাস্ত নিন্দিত কেন না একটা পবিত্র সমাজকে বল-পূর্বক দৃষিত বলা লোক ও শাস্ত বিরুদ্ধ।

যদি কেহ কেই এরূপ আপত্তি করেন যে আ-মরা "হিন্দু" এই পারসী শব্দে "সিমুতীর বাসী" এই রূপ অর্থ গ্রহণ করি তাহা হইলে ভাঁহাদিগকে জিজ্ঞাস্য এই যে আমরা এক্ষণে সকলে সিমুতীরে ৰাদ করিতেছি কৈ? যদিও পূর্বে থাকিতাম ও উক্ত নামে নির্দেশ যোগ্যও ছিলাম তথাচ কি "আৰা" বলিয়া উক্ত হইতাম না ? একটী মুখ্য নাম পরিত্যাগ পূর্ব্বক আর একটা অসঙ্গত ও অশুদ্ধ নাম ভদ্রমাজে ব্যবহার করিবার প্রয়োজন কি।

হা! কি মোহ মহিমা! আমাদিগের প্রকৃত সংস্কৃত "আর্য্য" নাম বিশ্বৃত হইয়া আমরা "হিন্দূ" হইয়া গিয়াছি এবং এক্ষণ আমরা "হিন্দু" শব্দ পরিহার পূর্বাক আর্য্য শব্দ গ্রহণে কিং কর্তব্য বিবেচনা করিতেছি। হা!হা!কি মোহ মদিরাই আমর৷ পান করিয়াছি, যে তাহার প্রভাবে অমৃত ময় "আহা" শব্দ পরিত্যাগ পূর্ব্বক বিষময় "হিন্দু" শব্দকে প্রাধান্য দানে দৃঢ় প্রতিজ্ঞ হইয়াছি সংস্কৃত আর্ব্যভাষাই আমাদিগের মাতৃভাষা, আরবী পার্মীর শহিত আমাদিগের কিছুই সংশ্র ব নাই তবে কেন আমাদিগের ভাষার স্বতঃ সিদ্ধ বিশুদ্ধ "আর্য্য" শব্দ পরিত্যাগ করিয়া "হিন্দু" শব্দের সমাদর করিব ? ছিঃ !!! আমাদিগের ভারতবধীয় ভাষা সমূহের মধ্যে এমন কি একটিও শব্দ নাই যদ্ধারা সমাজের নাম বুঝিতে পারা যায় ? অথবা এমন কি কোন রাজদণ্ডের ভয় আছে যদ্ধারা "হিন্দু" শব্দের পরি-বর্ত্তে প্রাচীনতম "আর্য্য" শব্দ ব্যবহার করিবার উৎদাহ ভঙ্গ করে।

যদি কেছ সত্যের অনুরোধে এরপ বলেন যে "সার্য্য" শব্দ শ্রেষ্ঠত্ব বাচক। আমাদিগের পূর্ব্ব পুরুষগণ যথার্থ ই শ্রেষ্ঠ ছিলেন কিন্তু দে শ্রেষ্ঠতা একণে আমাদিগের জাতীয় প্রকৃতিতে দৃষ্ট হয় না এই জন্য "আর্য্য" বলিতে আগাদিগের সঙ্কোচ বোধ হয় তাহাতে আমাদিগের নিবেদন এই যে, নদিচ আমরা কোন কোন গুণে তাঁহাদের হইতে ন্যুন তথাচ '⁶আ**র্য্য**" শব্দের সর্ব্বথা অন্ধিকারী নহি। কেন না আমরা অবশ্যই কিছু না কিছু পরি-মাণে সভা, নিভান্ত নিউজিল ওবাদীদিগের ন্যায়

क्यों कि किसी निर्देशि संगाज को बलात्वारसे सदीव कचना लोक भीर शास्त्र दोनोंके विवस है।

यदि कोई श्रापत्ति करते हों कि इस "विद्" शब्दको फासी मान कर इसका "सिश्वृतीरवासी" अर्थ करते हैं, तो इस उन लोगों से पुंछते हैं कि इस अव सिन्धुतीर पर ची जेवल कड़ां रहते हैं ? यदि पिंचते रहते थे, और इसी नामते निदिंछ छो-नेकी यीग्य थे, ती क्या तत आर्थे नहीं कहताते थे? फिर क्या चाव प्रक है कि एक मुख्य नाम छोड़ कर एक यसङ्गत भीर अग्रुख नाम भद्रममा जमें उचारण किया जाय।

हा! क्या मोह महिमा है कि इस लोगोंका प्रकत नाम संस्कृत निवड "त्रार्थे है, उसे भूल कर इस लोग "इन्दू" वन गये, और अत्र इस लोग "हिन्दू" ग्रन्थको कोड़ कर 'श्रार्थ" ग्रन्दके ग्रहरा करनेमें सङ्कल्प विकल्प करते हैं। हा! हा! क्या भी इसदिरा इमलोगोंने पान की है जिसके प्रभाव के त्रम्तमय 'त्रार्थे' शब्दको को इकार विषमय "स्ट्रिन् शब्दको इम लोग मुखवास देनमें हुद्र प्रतिच है। इमलोगो की भाषा संस्कृत श्रार्थमाषा प्रशृति हैं कुछ दरी, फार्सी इत्यादिक नहीं है तो फिर क्या प्रयोजन है कि इन भाषाक्रों के खतः सिंद ग्रुट श्रार्थ शब्द को छोड़ कर उनका श्रादर करें ? कि: !!! क्या इमारे भारतवर्ष की अनेकाविध भाषात्रों में एक भी पैसा शब्द नहीं, जो इस सीगोंके समाजका बोधक हो ? वा कोई राजदण्ड है. जिसते "हिन्द" शब्दके बद्र प्राचीनतम 'शार्था' शब्द कद्दनेका उत्पाद नहीं होता।

किञ्च यदि कोई सत्यका श्रीमान कर यह कडते ही कि चार्य ग्रन्था चर्च श्रेष्ट है, बाप लो गों के पूर्व पुरुष ठीक श्रेष्ठ थे, पर श्रव वह श्रेष्ठता श्राप की जातिमें नहीं रही, इसते हों कुछ आर्थ शब्द ने कड़नेमें सहीच छोता है तो हमारा उनसे निवेदन है कि टिद इस किसी एक गुणमें उन देन्यून भी हों, तो ी 'बार्थ' ग्रव्ह सर्वया अन धिकारी नहीं के। वयों कि भवश्य कुक सभ्यता रखने हैं, निर 'न्यू ज़ीलेखीय" ही नहीं है। इसारी सी अध्यास विद्या, गानविद्या, योग बद्या, हमारी सी धार्मि-कता, भगवंद्रक्ति, चान्तिकता, दयाशीलता, इमाः। मा कीपातिवत्य, इमारा सा धर्म, कर्म इत्याद निर्। शांगामित्रात नाश अथा अविमा, मन्नी विमा। इसकी गों में ही है; सूरी जगह बदापि नहीं, तो

বোগ বিদ্যা, আমাদিগের ন্যায় ধর্মভাব, ভগব-ন্তক্তি আন্তিকতা, দয়াশীলতা, আমাদিগের ন্যায় রমণীগণের পাতিত্রত্য, আমাদিগের ন্যায় ধর্ম, কর্ম ইত্যাদি আমাদিগতেই বিদ্যমান আছে অন্যত্র কুত্রাপি নাই এতাবৎ গুণ সম্বেও কি আমরা আর্ব্য হইতে পারি না ? আর যদি উক্ত নিয়মই প্রবল হয় তবে ফার অব্ইণ্ডিয়া" (ভারত নক্ষত্র) আর " বাহাছুর " (বীর পুঙ্গব) ইত্যাদি উপাধি রাশি ও গ্রন্থারির প্রলম্বায়মান, নাম কিরুপে দর্মর্থা সত্য হইতে পারে। কেবল এক দেশিক সত্যতাই সর্ব্বত্র প্রতীত হয় সর্ব্বতোভাবিক কিছু-তেই দৃষ্ট হয় না আর যদি অসত্যই হয় তবে এতা वर ভদ্র मगाङ প্রচলিত রহিয়াছে.কেন ?

> " নহি বিকৃতমনন্যবদ্ভবতি। নহি ভিন্ন পুচেছাখখো গৰ্দভো ভবতি "॥

यिक रिष्ट्रिन প্রচলনে কথন লিখনের কারণ হয় তবে মহস্ৰ প্ৰকার পূৰ্ম প্ৰচলিত অসৱাৰ্ডা যখন নৃত্ন সভাতালোকে বিলুপ্ত হইয়াছে ও হই-তেছে তবে এই তঃশব্দের রক্ষা করিবার জন্য লোকের এত ছুরাগ্রহ কেন! আর যদি ইহাই প্রধান কারণ হয় তবে ব্যভিচার, জুয়াচুরী আদিও ত প্রচলিত আছে এতাবৎ কি সংসার মধ্যে অসৎ ক্ষা বলিয়া ঘুণিত হয় না এবং এতাবৎ পরিত্যাগ করিবারই বিধান কেন ?

কাহার কাহার এরূপ আশঙ্কাও আছে যে ইতি হাস সুসারে ইংলও বাদীরাও আর্য্য বলিয়া পরি-চয় দিতে পারেন, তবে ছুইটা জাতি আর্য্য নামে লিখিত ও পরিচিত হইবে ইহাতে লোকের ভ্রান্তির সম্ভাবনা। ইহাও সমীচীন নিদ্ধান্ত নহে, ভাঁহারা নিঃসন্দেহই নিজ নিজ ভাষাও রূপ ভেদে "ইংলিদ " " ফু িসিদ " ইত্যাদি লিখিতে থাকিবেন। যদি তাঁহারাও আর্য্য বলিতে থাকেন তাহাতেই চিন্তা কি? প্রকরণামুদারে দকলের ভিন্নতা প্রতিপন্ন হইতে পারে।

এ আশক। ভিন্ন অনেকে আরও এক আশক। করেন যে " হিন্দু " শব্দ ছাড়িয়া " আর্য্য " শব্দ ব্যবহার করিলে কর্ম কার্য্য চলিবে না। ইহাও বিষম ভ্ৰম, কেন না আমরা দেখিতেছি ধে, স্বামী দ্যানন্দ সরশ্বতী ও ভাঁহার অনুগামী বর্গ কয়েক व व्हेर्ड क्याबार्डा ए लिथ्न भर्न कारल "हिन्तू"

फिर "सितारिचिंन्द" (भारत नंचल) और "वकाद्र" (वीरपुक्त) इत्यादि उपाधियें, और प्रसम्बाय मान यम्यादिकरें के नाम कव सर्वथा सत्य होसकते हैं ? केवस एक देशिक सत्यता ही सर्वेच प्रतीत होती है, सार्व-दैशिक सत्यता किसीमें नहीं पाई जाती! श्रीर यदि अपलादी है तो फिर क्यों भद्र समाजमें प्रचलितहें ? किञ्च। "म इह विक्रत सनन्यवद् भवति।

न कि भिन्न पुच्छोऽखो गईभोभवति॥" यदि च प्रचार्शी इसके बोलने श्रीर लिखनेका कारण हो तो सहस्त्रय: श्रमदान्ती जो प्रवलित थीं, नूतन सभ्यतासे सिट गई', और मिटतो जाती हैं, तो फिरक्या निमित्त है कि इसी दुःग्रद्ध पर लो-गोंको इतनी रज्ञा है ? श्रीर यदि यही प्रधान का-रण हैं, तो क्या व्यभिचार, जुद्या, चोरी इत्यादिक प्रचलित नहीं है, फिर कीं संस्री असत का आ समके जाते हैं १ और इनके की उनेका विधान है ?

कई जिनांकी इसमें यह भी आशङ्का है कि इतिहासानुसार द्रंग नेगड़ीयादिक भी "श्रार्थ" उहर सकते हैं, तो किर जब दोनो "त्रार्थ" नाम दे लिखे पढ़े जायंत, ती लोगांको आंति होगी, सी यह भी कुछ ठीक नहीं, उन्हें निसन्देह की गतन दावा श्रीर देशके भेदसे "इंग्लिश" 'फेंसिस" इत्यादि लिखे, श्रीर इमलोशिको इमारी भाषानुसार "शार्थ" लिखें, श्रीर यदि उन्हें भी 'श्रार्था' पुकारे तो क्या चिन्ता है ? प्रकरणानुसार सःका भेद प्रकट छो सकता है।

इन शामकाश्रीसे श्रीधक एक शामका श्रीर भी बक्क भा किया करते हैं कि "हिंद्र" प्रादको को इ कर ''आर्थे के व्याहार करने से प्राय: काम नहीं चलैगा, सी यह भी महान् भूल है, क्यों कि हम देखते हैं कि खामी दयान ह सर खती श्रोर उन में अनुयायी लीग श्राम वर्षी से वोल चाल श्रीर लिखा पढ़ों में ''हिंदू" शब्दका व्यवसार नहीं करते तब क्या उनका कार्य निर्वाष्ट्र नहीं होता?

निदान कोइ प्रकारते 'आर्थे' श्रद्ध कर ने कुछ चिला, भ्रम, या प्रसाद नहीं है, धतएक इमारी सर्वशाधारण और विशेषतः अपने सध पार्यक्रीगों वे पार्या है कि जवांतक हो "हिंह"

শক্ষের ব্যবহার ত্যাগ করিয়াছেন। **তাঁহাদের** কার্যা কি নির্বাহ হইতেছে না[?]

উপসংহার কালে ইহাই বলিতেছি যে আর্ব্য শব্দ ব্যবহার করিলে কোন, চিন্তা, ভ্রম, বা প্রমাদ নাই। অতএব আমাদিগের সর্বসাধারণ ও বন্ধু আর্ব্য গণের নিকট প্রত্যাশা করি যে ভাঁহারা যত দূর পারেন " হিন্দু" শব্দের পরিবর্ত্তে " আর্য্য " শব্দ ব্যবহার করিবেন, যেন আজকাল কার কোন কোন গোবর গণেশ পণ্ডিতের ন্যায় সংস্কৃত মধ্যেও " হিন্দু" শব্দ না লিখিয়াবদেন। অতএব নিজ-দেশকে আর্য্যাবর্ত্ত বা " ভারতবর্ষ " এবং নিজ ভাষাকে " মাতৃ ভাষা " বা আর্য্য ভাষা বলিবেন হিন্দুস্থান বা " হিন্দী" না বলেন, কেননা " বচ-নেযু দরিদ্রতা " ইহা কাপুরুষের কার্য্য।

শ্রুতি মিতাচারঃ শুদ্ধাহারস্থনীতিমান প্রাতিমান যো ভবেদেবে স্পার্যঃ পরিকীর্ত্তিতঃ। বৈদিক মতানুযায়ী ন্যায়ী সচ্ছান্ত্রবিৎকশ্চিৎ' সদ্ধাবিণ ব্যবসায়ী দায়ীসুক্তোভবেদার্যাঃ॥ উপান্তিঃ।

গোস্বামী মহাশয়ের অনুরোধে আমরা আন।-ন্দিত চিত্তে ভাঁহার প্রেরিত মুদ্রিত পত্রথানি আদর পূর্বাক উপরে প্রকটন করিলাম। শব্দের দূমণীয়তা ও তৎপরিবর্তে " আর্য্য " শব্দ ব্যবহার করিবার আবশ্যকতা আমরা বহুদিন হইতে স্বীকার করিয়া উহার সম্যক রূপে প্রচারেচ্ছা করিয়া আদিতেছি। ধর্মা প্রচারকের প্রথম সংখ্যা-তেই এই বিষয়ের বিশেষ রূপ উত্তেজনাও করা হইয়াছে। আমাদিগের সেই ভাব সাধারণ্যে প্রচার জন্য গোস্বামী মহাশয়কেও প্রবৃত্ত দেখিতেছি, এজন্য তিনি আমাদিগের এক:স্ত সহাত্মভূতির পাত্র। " হিন্দু ধর্মের " পরিবর্ত্তে " আর্য্য ধর্ম " নাম প্রসিদ্ধ হয়, " হিন্দু স্থানের " পরিবর্ত্তে " ভারতবর্ষ প্রচলিত হয়, ইহা আমাদের একান্ত ইস্থা। হিন্দু স্থানের " পরিবর্তে গোস্বামী মহাশ-য়ের প্রস্তাবিত " আর্য্যাবর্ত্ত " নাম প্রচলিত হইতে পারে না, কেন না "হিন্দুস্থান" বলিলে হিমা-লয় হইতে কুমারিকা অন্তরীপ ও হিন্দু কুশ হইতে ব্ৰহ্মদেশ পৰ্য্যন্ত স্থানকে বুঝার কিন্তু " আৰ্থ্যা-वर्ष " विलाल दक्वमां विशानश अ विकारित न नश (मगदक व्याहेन्रा थाटक; यथा " आर्यावर्डः

सब्दर्भ परिवर्त्तमें "शार्थि" शब्दका स्ववद्वार करेंगे न कि चाल कर्त्रकों कर्र गोवर गर्थिश पण्डिती के भांति सस्त्रत पर्यान्तम "हिंदू" शब्द लिखेंगे। चत एव चपने देशकों भी "बार्व्यावर्त्त" वा "भारतवर्षे" चौर चपनी भाषाकों भी "मात्रभाषा" वा "बार्य-भाषा" करेंगे। न कि "हिन्दोस्तान" वो "हिन्दी" स्थोंकि "वचनेषु द्रिद्रता" यह काम का पुरुष्ति है।

श्वतिसृतिमिताचारः शुक्षाचारः सुनीतिवान्।
प्रीतिमान् यो भवेद्दे व चार्याः परिकीत्तितः॥
वैदिक मतानुयायी न्यायी चच्छास्त्रवित् क्रियत्
चद्रविण व्यवगायी दायी सुक्तौ भवेदार्यः॥

यां गान्तिः।

मदाका गोलामीजी का चनुरोधने चनुसार इम आनन्दित चित्तमे उनकी क्याई अई प्रेरित पत्नी आदर पूर्वक उत्तपरमें प्रगटकिये। "चिंदू" श्रव्दकी दुषणीयतावी उसकी बदले आर्थ्य शब्दका व्यवद्वार करनेकी आवश्यकता समभक्त अनेक दि-नोंसे इसने उसका प्रचारकी पूरी इच्छाकरी आती है। अभैप्रचारक की १म संख्यांमें इस प्राश्यपर विशेष कप उत्तेजना भी की गयी है। इसार इस भाव को सर्वत्र प्रचारार्थ गोखामीजी को प्रवस्त देखते हैं, इस लिये उनने हमारे यहानुभूति के पाच ठकरें। "हिंदूधमा" की बदले "बार्यधमा" यह नाम प्रसिद्ध होय, "हिंदू स्थान" के वदले "भा-रतवर्षे" नाम चले, यह हमारी एकान्त ईच्छा ह। गोखामीजी ने जो प्रस्ताव केंड्रा है कि "हिंदूखान" के वदके "त्रार्थावर्रा" नाम चले, सी नहीं को सक्ता क्यों कि ''चिंदूस्थान'' कड़नेसे चिमासयसे लेकर कुमारीका चनारीप तक ने चिंदूकु पर्वे केकार प्रका देश पर्यम्त । भूमि समभी जाती दे किन्तु "बार्या-वर्त्त" कचनेसे कोवल साम दिमालय वो विश्वापन की सम्बद्ध को बैंक पहता है, यहा 'धार्माकर्तः

পুণ্যভূমি মধ্যবিদ্ধ হিমাচলো " অতএব সমগ্ৰ হিন্দু স্থানকে " আর্য্যাবর্ত্ত " না বলিয়া " ভারতবর্ষ " वा वा वार्यातम वलाहे युक्ति युक्त । त्रांयामी महा-শ্য় হিন্দী ভাষাকে "মাতৃ ভাষা " বা আৰ্য্য ভাষা" আখ্যা—দিতে প্রস্তাব করিয়াছেন ; আমরা তাহা-তেও সন্মত হইতে পারিতেছি না। কেন না "আর্য্যভাষা" বলিলে " সংস্কৃত " বুঝায় ; হিন্দী ভাষা " বাঙ্গালা " উড়িয়া " তেলেগু " আদির ন্যায় প্রাদেশিক ভাষা মাত্র। হিন্দীকে আর্য্যভাষা বলিলে " বাঙ্গালা" তলেগু আদি কি দোষে উক্ত সংজ্ঞা লাভে বঞ্চিত হইবে ? " মাতৃভাষাও " বলা যাইতে পারে না। উহাকে পশ্চিমোত্তর দেশ নিবাসীরুল 'মাতৃভাষা" বলিতে পারেন, কিন্তু সমগ্র ভারতবর্ষবাদী উহাকে মাভ্ভাষা বলিয়। স্বীকার করিৰেন না। "হিন্দু" শব্দের পরিবর্ডে অপর একটা বিশুদ্ধ শব্দ প্রচলিত হয়, ইহা **রুদ্ধের গোস্বামী মহাশরের ন্যায় আমাদেরও** একাস্ত বাদনা। "হিন্দীভাষা" প্রাদেশিক ভাষা হইদেও উহা ভারতবর্ষের প্রায় সর্ব্বত্রই কিয়ৎ প্রিমাণে প্রচলিত আছে ও ভারতের দর্ব-বিভাগ বাদীই উক্ত ভাষায় যথারীতি কথোপ-কখন করিতে পারেন ও করিয়া ধাকেন। এজন্য আমাদের প্রস্তাব যে "হিন্দী" ভাষার পরিবর্ছে আর্ব্য ভাষা বা মাতৃভাষা না বলিয়া সকলই উহাকে ''আর্য্য সাধারণ ভাষা বলিয়া উল্লেখ করিতে পারেন, অথবা অন্য কেহ যদি অপেকাকৃত কোন করিতে পারেন मःख्वा मान সন্তাবাসুকুল তবে আমাদিগকে অনুগ্রহ পূর্বক লিখিলে আমরা আনন্দ পূর্বক ভাষ। স্বীকার ও গ্রহণ করিব। ''হিন্দুজাতি' বা হিন্দুধর্মের পরিবর্তে আর্য্যজাতি বা আধ্যধর্ম, হিন্দু স্থানের স্থানে " ভারতবর্ষ " ও হিন্দীভাষার পরিবর্তে ''আর্য্য সাধারণ ভাষা'' প্রত্যেকের মুখ হইতে উচ্চারিত ও প্রত্যেক লেথকের লেখনী হইতে বিনিঃস্ত হইলে শব্দ বিজ্ঞানের প্রতিভায় ভারত ক্রমশঃ আর্ব্য ভাবাপন इइटवई इइटव।

ধঃ শ্রঃ সঃ

यम।

(সৈয়দপুর উঃ, বিঃ, সভা হইতে প্রাপ্ত।) (প্রঞ্জানিজের প্র)

क्षेत्रज्ञ नामाना व्यविद्यक्तक नत्र।

पुष्यभूमिः मध्य विश्वत्र द्विमाचली।" भतएव चिंदू-खान का नाम ''बार्यावत्तं'' कडना छोड़ कर ''भा-रतवर्ष वा ''बार्यदेश' वोलना ही सुक्ति सुक्त है। गोलामीजी "चिंदी" भाषा को "माहभाषा" वा षार्थं भाषां' कड़काने चाइत है, उसमें भी इस एकमत नहीं हो सक्ते हैं। क्यांकि 'श्रार्थभाषा" कहते ही से संस्कृत समभी जाती है। "वंगाला" 'उड़िया" ''तेलेगु'' चादिके न्यार्द्र ''चिंदी' एक प्रादेशिक भाषा मात्र है। यदि "हिंदी" को "श्रार्थ भाषा" कड़ी जाय तो वंगाला, उड़िया, तेलेंगु श्रादि कीन भपराधसे उक्त संज्ञा से वंचित ही गी ? "मा ख-भाषा" भी कदी न जा सती हैं। पश्चिमीत्तरदेश निवासियों चार्षें ती "मात्रभाषा" कर सके, किन्तु समग्र भारतवासियोंने उसको भात्रभाषा करके नहीं मानेगी। "इंदी" मञ्दके वदले दुसरा कोई एक त्रिश्रद ग्रन्द चल जाय, ऋदेय गोखामीजी के न्य। ई इमारी भी एकांत वासना है। "चिंदीभाषा" यद्यपि प्रादेशिक भाषा है, तथाच वह माषा भारत-वर्षको प्राय चर्वत्र इति यथा कियत परिमाण ने चली इन्द्रे है भौर भारतवर्षको हर विभागको निवासीयोने उसभाषामें यथारीति कथोपकथन कर सके है वो कचा बरते हैं। इस सिये इमारी प्रस्ताव यह है कि "चिंदीभाषा" को ''श्रार्थ्यभाषा" वा ''माहभाषा" क इना क्रोड़ कर यत्र कोई उसको 'आर्थ साधारण भावा" कहा वो लिखा करें, श्रयवा और यदि कोई इसमें सहाबानुकुल् संचा देसके ती कपा करके इसको लिख भेंजे, इस चानन्द पूर्वफ उसको स्त्रीकार वो ग्रहण करेंगे। ''हिंदू" जाति वो ''हिन्दुधमका परिवर्त्तमें "बार्यं जाति" वा बार्यं धर्मं वंदूखान के वदसमें 'भारतवर्ष' वो ''स्दीभाषा' का स्थाने में ''बार्य' साधारण भाषा'' इर किसही के मूं इस उद्यारित वो इरेक लिखने हारे की लेखनी से विनि-सृत होनेपर शब्दविचान की प्रतिभा करके भारत वर्षे क्रम्यः पार्थं भावापत्र पवध्यक्षी श्रोगा, इसमें संदेष नहीं।

भाः प्रः संः।

सद्। (सद्पुर छ:, बिः, समावे प्राप्त) (पूर्वे प्रकाशित के चारी)

पें सर्थे-सद् भी तुरू सामान्य शानि कारक

ইহার প্রভাবে ধনাধীপ ও ভূপতিগণ অহকারে **স্ফীত হ'**ইয়া ধরাকে শরার সদৃশ জ্ঞান করিয়। থাকেন। ভাঁহারা তুর্বলকে যন্ত্রণা দিতে ক্রটি করেন না।ভূপতি অন্যায় করিয়া অপরের ক্ষ্ড রাজ্য গ্রহণ করিতে সমুৎত্বক হয়েন এবং ধনী ব্যক্তি অপরের সামান্য সম্পত্তি খীয় করতলে আনিতে ক্রেটি করেন্ন। অপর অপেকা আমি কোন অংশে নান হইব না ইতাকিরি অহঙ্কার প্রয়োগ করত, নির্মাণ করিয়া বিবিধ প্রকার কারু কার্য্যে তাহাকে সচ্জীভূত ও নানাপ্রকার বর্ণের আলোক মালায় প্রজ্ঞালিত করেন। নানাবর্ণে চিত্র বিচিত্র করিয়। তাহার শোভা সম্পাদন করেন এবং উভামোত্ত্য চুনি, পালা ও হীরক দারা খচিত করিয়া ভাহাকে সর্বাঙ্গ স্থন্দর করিয়া তোলেন। নিত্য নিতা নৰ্ত্তকী আনিয়া আমোদ প্ৰমোদ, গায়ক আনিয়া অশ্লীল গীত শ্রবণ এবং প্রতিদিন সমবয়ক্ষগণকে লইয়া কুৎসিত আমোদে কালক্ষেপণ ভাহার জীবনের মুখ্য উদ্দেশ্য বলিয়া প্রতীয়সান হয়। তাঁ হার ধর্মভাব এরূপ শিথিল ত বদে ধে হইয়৷ উঠে যে পরম্পিতা প্রমেশ্বর, য়াহার কুপার সম্প্র স্থা সম্ভোগ করিতেছেন, ভাঁহাকে একেলারে বিশ্বত হয়েন। ঐশ্বর্যাসদের পরিণাম 'অভি ভয়ক্কর হইয়া উঠে। পর কালেরত কথাই নাই, ইহকালেই তাহার বিষময় ফল লক্ষিত হইয়া থাকে। কথিত আছে যে কোন ভূপতি বয়স্থগণের তোষামোদ বাক্যে এরূপ স্ফাত হইয়া-ছিলেন যে আপনাতে প্রমেশ্বরের ক্ষমতা আরো-পিত করিতে সঙ্কৃচিত হয়েন নাই। একদা বয়স্ত-গণে পরিবৃত হইয়া কোন জলাশয়ের তীরে উপ-বিষ্ট হইয়া আছেন, এমন সময়ে প্ৰন স্ঞালিত হওয়াতে, ভরঙ্গ মালা বেগে ধাবিত হইয়া ভাঁহার আদন স্পর্শ করিবার উপক্রম করিল। গণ ইহা অবলোকন কয়িয়া তাঁহাকে সম্বোধন করিয়া কহিল, হে রাজন্! আপনি প্রভুত ক্ষমতাশালী, কিন্তু কি আশ্চর্য্য এই জলা-শয় অবমাননা করিবার উপক্রম করিতেছে। করতঃ রাজা ক্রোধে অধীর চিত্ত ইহা শ্রবণ ও অহরারে উন্মন্ত হইয়া তরঙ্গ নালাকে প্রতি-নির্ভ হইতে আজ্ঞা দিলেন। ক্রেম বাত্যা বেগে বহিতে লাগিল। তরঙ্গ মালাও অ্ঞাসর ইইতে

महीं। इसका प्रभावसे धनाका भी भूपतिगण अहं कारने फुलेक्डए धरिषी को तुष्कर मानते हैं। उद्योंने युर्व्य लीं कीं पीड़ा देनें में कुक भी चूटी नहीं करते। भूपतिने भन्याय करके दुसरे के सुद्र राज्य किन सेनी में उत्सुक रक्षते, वा धनीक गणा दुसरेके सामान्य धन सम्पत्ति अपने द्वाध्य लाने चाइते हैं। दुसरे किसड़ी से मैकिसड़ी रीति कीटान डीगा, ऐसा श्रक्तार सूचक वचन क्षष्ठ कर, सुर्म्य अवन वना करने मामाभांति के कारिगरिसे उसको सजाते वो मानार दी रोसनी से उसकी ए उच्च ल करते हैं। नाना बर्ग के चिचकी विचित्रता करके उसकी श्रीभा वड़ाते हैं थी उत्तमीत्तम चुनी, पाना, मोतीयों मे सजाकर उसकी सर्द्धांग सुद्धर वनालेतेहैं। प्रतिदिन नाचनेवालीकी संगाकर सुख्येन करना, गायको की बोलाकर निन्दित गान अवसा करना, श्रीर सब्दा इयारींको साथ लिये मजे तमासे से काल वीतावना जनके जीवनका मुख्य उही या माल्म पड़ तार्च । अल्बें उस्ता धर्माभाव ऐसा जीवा हो जाताचे कि परस्पता परमेखरकां, जिनकी छपान वे सभग्र सुख भीग कर रहं है, एकदम निपट भुल जाते है। ऐस्रये महका परिणाम श्रति अयङ्गर ची उठता हैं। परकालकी तो बातची की इदो, इच काल ही 🖟 उसका विषमय फल लिज्ञत हीता रहता है। कदात है कि कोई राजा द्यारीं की खगानुदी से एें सा फूले इएये कि वे अपनेको परमेखर करके मानने लगये। एकदा इमजुलियों के संग किसी जलाशयक किनार वैठे रहे इस समय पवन देव चलनेपर तर्ङ्गमाला ने यहा विक्रम करके उनका आसन स्पर्णकरणार्थे भावा मारां। इतना देखकर साधीयों ने उनको सखोधन कर वोला महाराज ! वड़ी श्राययंकी यात है कि श्राप ऐसे प्रतापी राजा को जलाश्यने अपमान करनेका उद्यम कर रहा है। इतना छुनते हो राजा क्रीध से अधीर चिन बो शहदारसे उत्यत्त हो कर तरङ्ग सालाको इटने की बाजा किये। क्रम क्रम ने वायु भीर भी अधिक जीरसे चलने लगा। तरङ्क माला भी अगुयाने लगी। तव राजाका दर्प नुर्णे उड़का औ साथकी साथ उनकी त्रान भी उद्य इया। उसकी समय उनने साथी योंको तिर्देखार करकी ले रे पामरो! राज प्रसाद के किये तुमक हा तुक - न खुशासीद कियाकरते हो। तत्पवात परसे कृत्यो प्रकार के वोले, हे भगवन !

লাগিল। তথন রাজার দপচূর্ণ হইল, এবং সেই সঙ্গে ভাঁহার জ্ঞানোদয় হইল। তথন তিনি বয়ন্যগণকে ভংগনা করিয়া কহিলেন রে পাসরগণ। রাজপ্রানাদ লাভের জন্য তোমরা কি পর্যান্তই না ভোষামোদ করিয়া থাক। তাহার পর, পরমেশ্বরকে সম্বোধন করিয়া কহিলেন হে ভগবন। তোমার আজ্ঞাতেই বায়ু সঞ্চালিত হইয়া থাকে এবং জলাশয় ভোমারই অর্জ্ঞা আবণ করে। আমি সেমন অহয়ার করিয়াছিলাম তেমনি তাহার কল পাইলাম। এখন রূপা করিয়া আমার অপরাধ ক্ষমা কর।

''বিদ্যানদেও' অনেকে উন্নত হইয়া থাকেন। আপনাকে স্বিদ্যান বিবেচনা করিয়া অনেকে অহস্কারে ক্ষীত হয়েন। অপরকে মূর্য জ্ঞান করিয়া হেয়জ'ন করেন। এবং বলিতে কি তাহা-দের সঞ্চিত একত্রে ব্দিতে তাঁহার মনের মধ্যে গুণার উদ্রেক হয়। আপনি যাহা রচনা করেন তাহাই উৎকৃষ্ট, আপনি বে উপদেশ প্রদান করেন তাহাই গ্রহণ যোগ্য, এবং আপনি ষাহা সিদ্ধান্ত করেন তাহাই যুক্তি সঙ্গত। ইত্যাকার অহস্কার পূর্ণভাব তাঁহার অতঃকরণ মধ্যে সমুদিত হয়। এই নিমিত্ই ছুই জন ব্যক্তি বিদ্যামদে উন্মন্ত হইয়। বাকগুদ্ধে প্রবৃত্ত হয়েন। কেহ কোন মতে ন্যুনতা স্বীকার করেন না বলিতে কি, তাঁহার যুক্তি অসার তিনি তাহা বুঝিতে পারিয়াও পরাজয় স্বীকার করিতে লজ্জা বোধ করেন। বিদ্যামদ একটা বিশেষ অনিষ্ট উৎ-পাদন করে। ইহার প্রভাবে কেহ্২ ধর্মের প্রতি শিথিল ভাব প্রদর্শন করেন। কোন ভক্তি-ভাজন ধর্মপরায়ণ ব্যক্তি বিদ্যাতে তঁ।হার সমকক্ষ না হইলে তাঁহারা তাঁহার জ্ঞান গর্ভ বাক্য সকল শ্রবণ বা গ্রহণ করিতে এজ্ঞা বোধ করেন। ভাঁহারা কহিয়া থাকেন ঈশবের অস্তিহ, তাঁহার বিভৃতি সকল নিরূপণ এবং প্রকালের ভাব ত বভকাল হইল জ্ঞাত হইয়াছি। এখন আর এ সকল বিষয়ের আন্দোলন করিয়া কি ফল स्ट्रेटन ? ८व विमा। अञ्चलकत्। एक खेड्डन कतिटन, যাহার প্রভাবে, মন বিনম্ম ভাব ধারণ করিবে এবং যাহার অনুশীলনে পরমেশ্বরের প্রতি ভক্তির উদ্রেক হইবে,সেই বিদ্যার দার। যদি বিপরীত ফল উৎপাদন হইল, তাহাকে অকুত্বিদ্য ব্যতীত আর কোন্ আখন প্রদান করা যাইতে পারে।

বর্তুমান সময়ে পদ গোরব সামান্য পরাক্রম প্রকাশ করিতেছে না, যে মনুষ্য পল্লী মধ্যে অথবা হাভ্যন্তরে মিন্টভাষী ও বিনয়ী বলিয়া পরিচিত, তিনি কার্য্যালয়ে প্রবেশমাত্র ভীষণমূর্তি ধারণ ও भापकी की भाजा करके वायुचलती है भी जलाशय भापकी की भाजामान किया करता है। मै ज्यीं अकड़ार कियाया त्योंकी उसका फल पाया। भव कपा करके सेरा भ्रपराध समा की जिये।

''विद्यासद'' से भी कितने लोग उमात्त ही जाते हैं। अपनेकी वड़ा विद्यावान समभे वहतेर लीग फुले न समाते है। दुसरेकी मूर्खेजानकर तुच्छ मानते पैसा कि उनके साथ एक है बैठने मे भी उनकी ष्ट्या बुभ पड़ती। वेखयं जी कुछ रचनाकरते सी हो उत्तम है, खयं जो कुछ उपदेश देते सो ही ग्रहण योग्यहै, स्वयं जी कुछ मिहाल करते सीही युक्ति युक्त हैं, इसमांति श्रहंकार पूर्णभाव जनका भलः-करण में समाता हैं। इसही सिधे दोपुरूष विद्या-मद से उन्मक्त की कर बाग्युक्रमें प्रष्टक्त की ते हैं। की दू किसची तरइते घट नहीमांनते। ऐसाकि जिनकी युक्ति निपट श्रसारहै वे इतना जानेशो पवाजय मान नेको लज्जावीध करते हैं, विद्यासदसे धीर एक विशेष र्डानिभी पष्टंचती है। इसके प्रभाव से किसरि किसहीका धर्मभाव भी शिथिल हीजाता है कोइ भिक्त-भाजन धन्न-परायण पुरुषभी यदि विद्यामें उनके समकत्त नहती वे उन महालाकी ज्ञानगर्भ वचन सुननेवा मानलेनमें लज्जावीध कर-तेरी। उनने इसतरह कहाकरते हैं, कि ईश्वरके अस्तिरव, उनकी विभृतियोंका निरूपण श्रीर लोकका तत्ततो वद्धत दिनसे जानते हैं, तीफिर छन विषयोंकी चर्चासे क्यासीगा। जिमिबद्याने यन्तःका रयाको उज्जल करनेवाली है, जिसके प्रभावसे सन विनम्बभाव धारण किया करता है, जिसकी चर्चीसे इ खरने श्रीर भक्ति उपजनेवाली है, उसही विद्यासे यदि विपरीत फल इत्यातो उसकी " अक्रतविद्य " कोडने श्रीर कीन आखा दीजा सकी है।

वर्तमान कालमें "पद गौरव" भी कुछ सामान पराज्ञम प्रकाश नहीं कर रहा है। जिस पुरुषने में क्षेमें या घरमें मधुर भाषी वी विनयी करके प्रसि है, वही पुरुष फिर्जन कार्यासय (अफिस) है

& No

নিমুস্থ কর্মচারীগণকে অবজ্ঞা করেন। অনেক সময়ে তাঁহাদের উপর অকারণে অত্যাচার করিয়া খাকেন। এবং বলিতে কি, তিনি সহকারীগণ অপেকা শ্রেষ্ঠজীব, এবস্প্রকার ভাব প্রকাশ করেন তুঃখের কথা কি কহিব, অপরের প্রতি অত্যচারকে ভিত্তিস্বরূপ করিয়া তাহার উপর নিজ প্রভূত্ব সংস্থাপন ও উন্নতি করিতে যত্নবান হয়েন। আমা-দের বিজাতীয় প্রভূগণের ভাব দেখিয়াত কেহ কেহ অত্যাচারকে তাঁহাদের উন্নতির সোপান বিবেচনা করেন। প্রভূগণ আড়ম্বর প্রিয়, ধুম-ধাম দেখিলেই তাঁহারা সম্ভট হয়েন, স্নতরাং যে প্রধান কর্মচারী তাঁহার অধীনস্থ কর্মচারী গর্ণকে তিরস্কার করেন, তিনিই কর্মে দক্ষ ও পুরস্কারের যোগ্য বলিয়। বিবেচিত হয়েন। সকলের ইহ। সারণ রাখা উছিত যে, মিফ বচ-নেও শিষ্ট ব্যবহারে যে প্রকার সিদ্ধ কাম হওয়া যায়, অ্যথা আচরণে তাহার দশ অংশের একাংশ সংসাধন হয় না। কি সমযোগ্য কি নিমু শ্রেণীস্থ সকলকে প্রীতি শৃত্থলে বন্ধ রাখ। উচিত। নতুবা কোন প্রকারেই স্লচারু ফল উৎপাদন হইতে পারে না। কিছু দিন উত্তম রূপে কার্য্য নির্কাহ হইতে পারে, কিন্তু গোপন ভাবে যে বিদেষরপ তরু নিল্লন্থ কর্মচারীগণের অন্তঃকরণে রোপিত হয় তাহা হইতে পরিণামে বিষময় ফল উৎপন্ন হইয়া থাকে। কেহ বিবেচনা করেন যে, তিনি প্রভুর প্রিয়পাত্র। তিনি যাহা করিবেন ভাহাই হইবে। কাহার দাগ্য তাঁহার আজ্ঞা অবহেলা করেন? তুংখের কথা কি কহিব, কেছই পরিণাম দৃষ্টি করিয়া কার্য্য করেন না ্যে প্রভুর বলে বলীয়ান হইয়া এত আফালন হরি, তিনি কি চিরকাল এক স্থানে থাকিবেন? এবং যে পদের এত গৌরব করি সে পদ কি চির-ছায়ী ? পদচ্যত হইলে লোকের নিকট কি ভাবে প্রতীয়মান হইব, তাহা সর্বাত্রে আলোচনা করা উচিত। আমার এ স্থানে একটা বহুকালের কথা স্মরণ হইল। কোন কর্মচারী ভাঁহার মাদনের দমকে নিমু লিখিত কবিতাটী লিখিয়া রাথিয়াছিলেন।---

পদহীন হলে পরে বিষম বিপদ। তाই वनि शन (शहर कत्रनाटका मन ॥

सुयोभित चीते हैं तो भय कर मृक्ति धारण भी पधीन कार्याचीयों को सवजा करतेरहते हैं। कितने समय, हेतु विनाभी उनहोंपर श्रत्याचार किये कर्तहैं। एसा कि व अपनेकी सहकारीयों से की दूपभान जीव करके मानते। दःखकी वात क्या करं, उक्कों पर अत्याचार करके प्रभूवन ने भी निज उन्नति कर नेको चाइते हैं। इसारे विजातीय प्रभूत्रों के भाव देखकर भी कोई २ यह सोचते हैं कि दुसरे पर अत्याचार करने भी से उन्नति होती है। प्रभूगण षाङ्खरका प्रेमी है, धुमधाम मचाने ही से वे मंत्रष्ट होते है, सुतरां उनके जिस प्रधान कमीचारी ने अपने अधीन कमीचारी यों को शिरकार करते है, उद्दीं को कार्य्यानंपुण भी पुरस्तार की योग्य करकी ससभी जाते हैं। सविभसची की इतना स्परण करना उचित है, जो मिठी वचन श्री सद्भव द्वारसे जिस भांति काम मिलताई वलप्रकाश करने से उसका दशां श्मी हीना कठिन होता है। निज अथवा नीच जिस किसही श्रेणीका पुरुष नहीं सबको प्रेसकी डोरीसे वस्थन कर रखना चाडिये। नहीं तो किसडी उपाय में खवारू फल मिलनेवाला नहीं है। कुछ दिन उत्तम भांति काम चल सक्ता सही, किन्तु श्रधीन कर्माचारी यों के श्रात्तारमा में गुपच्प विदेष रूप तक रोपाञाता है, उसमे अंतमें विषसय फल जत्यव क्रमा करता है। कोइ ऐसाभी विचारते हैं किव प्रमुके प्यारेहें, वेजी कुछ करेंगे, मोद्दी होगा। किसका सामर्थ्य है कि उनकी भाषा को ठारे! हु:खकोवात क्याकरं, कोइ अल विचारके काम नहीं करते है। जिस प्रभूके वल से बलवान छए इतना तडप रहाइडं, वे क्या वरावर एक जगह में रहेंगाऽ औ जिस पद पाकर इतना गर्क कर राज्य वस्त पदभी क्या चिरस्यायी है ऽ पद चूत होने बेलोगने सुभी कैंसा समभीते, यह विचार प्रहतेही करना चाडिये। इसछानमें मेरे वज्जत दिन की एकवात सारण पड़ी। विषष्टी कमी चारीने कपने बैटने का जग इसे समाख इस कविताको जिख राख कोड़ा ा।

न करी वड़ाइ कड़ं.दोदिन विचारिये कोड्दो समदसद इद जाल नेहारिये ॥ 533

সম্পদের সহ সদা বিপদ বিধান।
করোনা করোনা কভু শ্রেষ্ঠতার ভান॥
' এই কবিতাটী সকলের অস্তর মধ্যে অক্কিত করিয়া রাখা উচিত।

"ধর্মদা" দর্কাপেকা অধিক অনিষ্ঠজনক। ইহাতে উন্মত হইয়া এক সম্প্রদায়কে নিন্দাবাদ করিয়া থাকেন। প্রানি স্থচক বাক্য সকল কখন, কখন প্রকাশ পার, কখন অপ্রকাশ্য বক্তায় এবং কথন বা পুস্তকেও প্রকটিত হইয়া থাকে। এক সম্প্রদায় ভুক্ত ব্যক্তি অপর সম্প্রদায়ের ব্যক্তির সহিত বাকু যুদ্ধ করিয়া থাকেন এবং উভয়ের गत्या करू वहन मकल आरांश इहेश थारक। আমি বে ধর্ম অবলঘন করিয়াছি ইহাই শ্রেষ্ঠ ধর্ম, ইত্যাকার অহস্কার পূর্ণবাক্য প্রয়োগ করিয়া অপরকে স্বদলভুক্ত করিবার জন্য অন্যায় উপায় পর্যান্ত অবলম্বন করেন। এবং অত্যের অবলম্বিত ধর্ম ্য নিরুষ্ট ইহা সপ্রমাণ করিতে গিয়া তাঁহার উপালিত দেবতার কত নিন্দা করিয়া থাকেন। অ।মি অতি ধান্মিক, এই ভাবে ক্ষীত হইয়া অপর ধর্মাবলদীদিগকে অতিশয় দুণা করেন, এবং উ:হার। স্করিত্র ও মহা মনা হইলেও এক ধর্মা-জান্ত না হন বলিয়া তাঁহাদের সহিত বাক্যালাপ করিতে ইছে। করেন না। এমন কি পিতা মাতা ও আত্ম সংগ্রাহাদের ছারা ব,ল্যকাল অবিধি বিশেষকালে উপকৃত হইযাছেন, তাঁহারা ভিন ধর্মাবল্দী হইলে তাঁহাদের প্রতি কর্ত্তব্য কর্ম বিশাস হয়ান। অধিক কি বলবি, ঈশার লাভ উশ্বত্ত হওয়াও দোষের বিষয়। অবিহিত বা স্থেচ্ছ৷ প্রান্ত সন্ধ্যাদ ধর্মাবলম্বীগণই তাহার দৃষ্টান্ত স্থল * তাঁহারাও তাঁহাদের কর্ত্তব্য কর্মা উপেকা করিয়। পরম পিতার প্রীতি লাভ করি-বার অভিলায করেন। কিন্তু ইহা তাঁহানের বিষম ভ্রম। পিতা মাতার প্রতি, পরিবারের প্রতি, আত্মীয় বন্ধুগণের প্রতি এবং সমাজের প্রতি যাহা বাহা কর্ত্তব্য তাহা উপেক্ষা করির। ঈশ্বকে লাভ করিবার আশা করা তুরাশামাত। অনেকে সংসারে থাকিয়া ধর্ম ধর্ম করিয়া এরূপ উন্মন্ত হয়েন যে, কেবল বভূতার দারা ধর্মপ্রচার

भूट य**द्यसम्पद् तेरा भाषतका खन**रे स्डभ मुभ देख तुकी मांखि भांति जानरे॥ इर किसदी को चाहिये कि इस कविताको खब सार्गारखे।

"धर्मी-सद्" सवसे श्रिधिका हानी कारक है। इसमें उनात्त की कर एक सम्पूदाय दुसरा सम्पूदा-यकी निन्दा किये करते हैं। कभी प्रकास संवाद पत्रमें, कभी प्रकाश्य कत्ता में, कभी पुम्तक में भी गाली वकते रहते हैं। एक सम्पुदायके लोग दुसरे सम्प्रदायों ने विचारते है भी दोनीं परस्पर क्वचन भी वीला करते हैं। मैं जो धर्माको धवलम्बन किया हं, सोही खेठहै, इतना अहं द्वार पूर्न वचन से दुसरेकी श्रपने सम्प्रदाय में लानेके निमित्त श्रन्याय अपाय श्रव ल म्बन करना कबूल करते हैं। श्री दुधरेके श्रवल म्बन किये इडए धन्नैकी निक्षता प्रमाणार्थ उनके उपास्य देवता कोभी कितनी निन्दा करते रहते हैं। श्रपनी धार्मिकताकी फुला न समाधे दूसरे धर्माव लम्बीयीं के अत्यन्त प्टणा करते हैं औ यदिव सवरित्र श्री महामना भी हों तव भी समधनी होने बिना उनसे वाकालाप भी अरनेंको दक्का नहीं करते हैं एं सा कि पिता माता श्री श्रात्म सम्बन्धी गण, जिल्ली ने लड़क पन से वड़त उपकार करतेश्राये, उद्दोंके श्रीर भी निज कर्तव्य भूतजाते हैं। यधिक कहां तक कहा जाय, ईद्धर लाभार्थ उसात होनाभी वहादोष करके प्रसिद्ध होताहै। अविहित श्री खेका प्रवत्त सम्मा-सीयों ही ृसका हुए त का (१) स्थलहै उद्घाँने निज २ कर्तव्य कभीको उपैचा करके परमपिताके प्रेम चाशा कारते हैं किन्तु यह उन्होंके विषक अमन्हे। पितामाताके श्रीर, युत्र परिवाराहिको श्रीर, मित्र खजनीं के कोर और समाजके कोर जिस र भांति कार्य्य करना चाहिये, वे सव उपेनाकर ईश्वर लाभार्थ श्रामात्ररना दुरामा मात्र है। वस्क्रतेरेलोग यहायमभें रहकर "धक्र " धक्र " जरके ऐसा उवात्त हीते है कि उनको को केवल ५ ता ना ही मे भन्ने प्रचार करनेकं टेम्बाजाता हैं। किन्तु उन हींको जो श्रीर की गुरूपर कार्य काना है, संभूस

^{*}হলের প্রকৃত বৈরাগ্যের উলয় হইলে সন্ন্যাসী বিধি নিষেধ প্রিত্যাগ করিয়া অক্ষে চিত্ত সমাধান ফরিতে পারেন, ইহাতে শাস্ত্রাম্সারে তিনি নিশিত নহেন। ধঃ প্রঃ সং

⁽१) हृद्यों प्रवत तैराच उदय ीने पर क्षित्र क्षित कि कि कि कि के कि चार क्षित कि कि कि कि चार कि कि चार कि कि चार कि कि चार कि चार कि कि चार क

६पूर

করিতে তাহাদিগকে সমুৎস্ক দেখা যায়। কিন্তু ভা**হাদে**র যে অন্যান্য গুরুতর কার্য্য আছে তাহা বিশ্বত হয়েন। অনেকে धर ग्रंत উন্মন্তত1য় কাৰ্স্য বিস্মৃত হইয়া মুখে আছমর করিয়া থাকেন। মনের পৌতলিকতা দুর করা দুরে থাক বাহ্যিক পৌত্তলিকতার জন্য অধিক ব্যগ্রতা প্রকাশ করেন। কোন কোন ব্রাহ্ম ইহার দৃষ্টান্ত হল। পিতা মাতা কোন পৌতলিক কার্যা করিবার জন্য সাহায্য প্রার্থনা করিলে তাহা গ্রাহ্য করা হয় না। এদিকে অন্তঃকরণ পাপচিন্তায় পরিপূর্ণ এবং মনোমধ্যে অহস্কার সম্পূর্ণ। কিন্তু এভাব কার্য্যেতেও প্রকাশ পাইয়া থাকে। ধর্মের উন্মত্তা হইলে অধিক আছম্বর লক্ষিত হয়। ইহাও দোমের কারণ, ধাবং এই আড়ম্বরের বেগ অবরোধ করিতে না পারিয়া অনেকে উপধর্মের আতায় পাইয়া থাকেন। উপরে যাহা বিরুত হইল, তত্তির অনেক বিষয়েই মদের কার্য্য দেদীপ্যমান আছে। কেহ রূপের মদ, কেহ ওপের মদ এবং কেই কেই কোন সংকার্য্য করিয়াও মনোম্ধ্যে অহস্কার করিয়া থাকেন। থিনি সচ্চরিত্র, তিনি অপরের সহিত আপনার তুলনা করিয়া মনে মনে অহঙ্কার করিয়া থাবেন। এভাব অন্তঃকরণে উদয় হইয়া পরকণেই জ্ঞান প্রভাবে বিলয় প্রাপ্তি হইয়। যায়। কিন্তু যে মদমততা উৎপাদন করে, সেই মদই বিষম ভয়াবছ। এমন কি, সদ্ভণের মততা ও অনিষ্ট জনক। যিনি দয়াগুণে মত হয়েন তিনি দান করিয়া এ প্রকার সর্বস্থান্ত হয়েন যে, পরিণামে পরিবার প্রতিপান্ন ও ভাঁহার প্রে ভারবোধ হইয়। উঠে। গিনি ক্মতাগুণে মত ছয়েন, তিনি অতি জঘন্য ব্যক্তির এতি ক্ষম। প্রকাশ করিয়া, প্রকৃত পক্ষে নির্দ্ধোনী ব্যক্তির উপর অন্থা ব্যবহার করেন, এবং সভ্যেরও অপ-লাপ করেন।

কোন বিষয়েই মন্তনা শোষদার নতে। মদে উন্মন্ত ইইলো আমাদের স্মরণ রাখা করিবা, আমরা কোন প্রকারই অহস্কার করিতে পালিনা। মেহেতু আমরা অতি নিক্ট জাব এবং যাহা কিছুপ্রাপ্ত ইইয়াছি তাহা ঈশ্বর প্রসাদাং। এবং ইহাও আমাদের স্মরণ রাখা উচিত যে, কালের করাল কবলে পতিত হইলো আমাদের সমুদ্র অহসার চুর্ণ হইলে

जाते है। यक्त रे लोग ए मेभी है कि धर्मा मानता कारके सार्कार्या भलकार्वाचनिक ध्रम धाम सचा रहे है। सनकी रचो ऊद्द खूल भूतिकी सेवा की हना तो फिनारे रहगयी वा चरकी सूर्ति पूजा उठावनेके श्रष्ट अधिक व्यवता देशाते है कोइ २ बाहा इसके द्रष्टांत है। पिताबाता स्ति पूजा सम्बंधी को इस का स्थी के के यदि गुक्त सहायतः वाहे ती याह्य नहीं कियाजाताहै, (फर देखों तो उनके अन्त:करण ऐसा है जो पाप चिन्तासे परिपूर्ण श्री चित्त असं जारसे मुलाइड्या है, कार्य कालमें भी ऐ मा देख पड़ता हैं। धर्माकी उक्त नता करके वस्त आङ्ग्बरका. प्रकाश दोना भी दीषावस हैं और वद्धतेरें लोग इस आड़म्बर की गति रोकनेमें असमर्थ होकर कि मही उप धर्मका ऊपरमें जितना लिखा चेलिते हैं। गया है उतना कोड़के श्रीर भी इड़तेरे विषयसे मदका कार्य देख पड़ता है। कोईतो क्रपलात्रायका मद, कोईतो गुणादिका मद श्री कीई २ किसी उत्तर कार्य करके भी श्रहंकार न गमाता है। जो सचरित हैं, वे दसरे की वरावरीसे अपनी वड़ाई करतेई, इतनी वातें श्रन्त:करण में उटकर च ग्राभरभें जानका प्रभावमें विलीन हो जाती है : किन्तु जिससाति मदने उत्रक्तताको उत्पादन करता है, वही सद्घी वड़ा भयंकर है। ए साकि, सानी सद्गा की उक्क हानि अनक है। जीने द्या गुणमें उसात द्वीता, वे दान करके ऐसानिःस्व होजाते कि अलमें उनके स्रो पुत्रादिको पालन करना भी भार युक्त पड़ता है। जोने चमागुण से उन्मन्त इद्या, वे द्रायन्त धृष्यित पुरुष को द्यार चमा प्रकाश करके यथार्थतः निरंपराधी व्यक्तिके अपर अनुचित ब्यवद्वार करते श्री सत्य में भी वराइ डानते है।

किसची विषय में उनान दोनाथ ये यहतर रहीं मट्से उनान ही नेपर इसकी सारण रखना चाहिये जी इस किसची प्रकार से षहं कार नहीं कर सकते हैं, खी कि इस सब चित मिल्लष्ट जीव है, श्रीर जोकुछ मिला है सबची देखरकी स्वपा करके जानवा श्रीर भी सारण करना चाहिये जी कालके कराल कवल में गिरनेस इसारे समस्त श्रमं कार कूर्य हो जागा। SC 20

কি ভয়ানক অত্যাচার!!!

গত বৰ্ষ হইতে আৰ্য্যধৰ্মাবলমীগণ যাবনিক অত্যাচারে নিরতিশয় নির্যাতনগ্রস্ত হইতেছেন। কোমলহাদয় আর্য্য-সন্তানগণের একমাত্র আশাস্থল ছুর্ব্বলের বল রুটিশদিংহ যদি রাজভক্ত প্রজারুদের তুঃখ দুরীকরণার্থ তুঊদলন সমর্থ বাত্ত প্রসারণ না করেন, তাহা হইলে আর্য্যংশীয়বর্গের গত্যন্তর নাই এবং ব্রিটিশ কেশরীও বীরকুল কলঙ্ক বলিয়া সাগরাম্বরা ধরা মণ্ডলে নিন্দিত হইবেন। মুক্সী ইন্দ্রমণির বিরুদ্ধে যবনদিগের অযথা অভিযোগের বিষাদ বিষাগ্মিনয় বিচারকল সারণ করিলে এখনও হুদেনা উপবিত হয়। ভাগলপুর, কাণী, নির্জা-পুর, জুয়ানপুর, আদি আর্য্যপ্রধান স্থানে গোহত্যা জন্ম ঘৰনাৰ্য্য বিগ্ৰহে সৰ্ব্যত্ৰই ঘৰন পক্ষপাতিয় দর্শনে তুর্বল অাহ্য প্রজাগণের মনঃপীড়া জন্মি-য়াছে। সম্প্রতি আবার সংবাদপত্র পাঠে শরীর রোমাঞ্চিত, হৃদয় বিকম্পিত ও মস্তিক বিঘূর্ণিত হইরা উঠিল। ভাউলপুরে আর্য্য মুসলমানদিপের মধ্যে একটা ফুদ্র বিদ্রোহ উপস্থিত হইয়াছে। তথাকার অনুদার প্রকৃতি ফুত্রবুদ্ধি নবাব স্বধর্ম পক রক্ষার্থ আদেশ করিয়াছেন যে, আর্যাদিগের দেবমন্দিরমালা ভূমিশায়ী ও মূর্ত্তিগুলি ভয় করিতে হইবে তছপরে মূদলমানগণ প্রস্রাব করিয়া দিবে। অহো! এতাবং লিখিতেও আমাদিগের লেখনী অপবিত্র হইল। হা কলোপাহাড়! তোমার চির কল্বিনীশক্তি কি এখনও এ প্রবিত্রধাম প্রিত্যাগ করে নাই! অহো রুটিশসিংহ আজ তোমার সম্মুথে তোমার শান্তিমর রাজ্যে তোমারই লালিত একটা কুদু মুগ শিশুর এত বিক্রম! এত দর্প! এত স্পর্দা। যে তোমার নিরীহ প্রজাপুঞ্জের ধর্মহানির সঙ্গে সঙ্গে তাহাদের মর্ম্মশোণিত পান করিতে লাগিল। তুমি কি শরণাগতগণের সহায়ক নও! হা ভারতে-শ্রি! তোমার সমাজী উপাধি কি কেবল আমা-দিগেরই জন্ম! ঈদৃশ অত্যাচারকারীবর্গের দপ দলনার্থ নহে!! ভারত! তোমার বৈধশস্থা, ভক্তি ও দেবার ক্রটি জন্মই ধর্মের এই ছর্নশা ঘটিতেছে. সাবধান, সাবধান !! হে প্রমাত্মন্ ! এই ঘোর বিপ্লব কালে ভারতকে দর্শব্। নিরুপদ্রব করিয়া দেও।

क्या भयङ्कर ऋखाचार !!!

विगत वर्षे आर्थ धमा विल्विगमा यवनोंकी अत्याचार से अत्यन्त लेगित हो रहे हैं। को सल हृत्य श्रार्थ मन्तानोंकी एकमात श्रामाकी स्थल दुळेलोंकेवल ष्टिशिसंड यदि राजभक श्रोंके दु:ख द्रीकरनार्थ दुष्टदलन समर्थ श्रपने बाक्त न पसारेंतो आर्थ्यवंशीयोंकी और कुछ भी गति नहीं देख पड़ती है, श्री सागरास्वरा वसु न्धरा टटिशसिंइ को भी "वीर-कुल कलङ्क" इस भान्ति प्कारतो इन्द्रं निन्दा करती रहेगी। मुन्सी इन्द्रमणिके विकृत्व में यत्रनीने जो अन्याय धाभियोग उठायेथे उसका विषाद-विषाणिसय विचार सिद्धान्त सार्ग करके अवतक भी खेट नहीं समायाजता है। भागलपूर, काशी, मिर्जा-पूर, जीनपर चादि चाय्ये प्रधान स्थानीके जहां जहां गोवधके निमित्त यवनार्व्य विग्रह सचाथा, उन सर्व्वही यवनोंके चीर पद्मपात देख देख कर दुर्जन आर्थप्रजाकों के मन में वडाही खेट का उदय उड़्या। फिर् सम्बाद्यत पढ़बर इसारे गरीर तो रोमाञ्चित, हृदय विकस्पित औं मस्तिष्क मण्डल विधुर्शित को उठें हैं। वच्चावलपुरके चार्य चौ सूसलमानीं के मध्य में वड़ी लड़ाई मच गयी। वद्यांके यस्टार प्रकृति सुद्रमृति नव्यावने स्वधमापचर बार्ध यह श्राजाही हैं, कि श्राव्योंके देव मन्दिरें गिरावेजावें, मन्धियेंतो डीजाय श्री सुशल-मान उनपर प्रसाव कर हैं!!! चही! इतना लिखते भी इमारीं लेखनी चपवित हो गयी। इ। नासापाइ। इ! तेरी चिर्कलक्षिनी शक्ति च्या अवतक भी इस पवित्र धासको न छोड़ी ? अही ष्टिश्रसिंह! तेरे समाख, तेरी शान्तिपर्ण राज्य में, तेरा पाला उड़्या एक चुट्र साग ग्रिह्म का द्रतना विक्रम, द्रतना द्रषे चौ द्रतना खड़ी है, जो तेरे निर्देश प्रजा पुष्त्रको धर्महानि के साथही साथ उन्हों के ककी शोशात पीने लगा! तुक्या शरगागतींके सदायक नहीं है। हा भारतेष्वि । तेरी "समाजी" यह उपाधि क्या केवल इसारे ही लिये वनी है! इन दुराचारियों के दर्भ दल-नार्थनहीं!! हे भारत! तेरी वैधयद्वासित चौ सेवा घट गयी, चासात धर्मकी यह दुई गा होरको है, सावधान!। सावधान! छे पर्मातान्! द्रम घोर विश्वनके समय भारतको सर्वेघा उपद्रव ग्रान्य की जिये।

ÉA8

রাজকীয় ঘোষণা।

য়। অমি প্রত্যেককে (উর্কান্তে উটিচঃ স্বরে)
সম্বোধন করিয়া বলিতেছি যে রাজনোহীদলের
দমন জন্ম আমি নিযুক্ত হইয়াছি। রাজ রাজেশর
শ্রীমনাহারাজের আদেশ রাজনিপিতে (১) প্রকাশত আছে; শীঘ্র রাজনীতিজ্ঞ অধ্যাপকগণের (২)
নিকট রাজবিধি বিদিত হও ও তদনুসারে কার্য্য করিতে থাক। যে সকল পাষ্ড দোর্দণ্ড-প্রতাপ
রাজাকে অবজ্ঞা পূর্বেক তাহার বিরুদ্ধবাদী বা
বিদ্যোহী হইবে, আমি তাহাদিগকে ঘোর অন্ধকারময় কারাগারে (৩) অবরুদ্ধ রাথিব ও প্রচণ্ড প্রহার
দত্তে তাহাদিগের উন্নত মণ্ড চুর্ণ করিয়া দিব।

খ। যাহারা রাজিনিংহাসনে বলপুর্নেক সরং অধিরোহণ করিতে চেন্টা করিবে (২) অথবা রাজ সম্পত্তিতে নিজ অধিকার বিস্তার করিতে যাইবে, (৫) আমি রাজাজ্ঞায় প্রবল পদাঘাতে তাহাদিগকে হতচেতন করিয়া ফেলিব।

গ। বাহারা নিয়নিত সময়ে রাজস্ব-সচীবের (৬) নির্দ্ধারিত নিজ নিজোচিত কর (৭) প্রদান না করিবে, আমি ভাহাদিগকে প্রজ্ঞানিত ভ্তাশন কুণ্ডে নিক্ষেপ করিব।

য। যাহারা রাজার বা রাজস্ব স্টাবের বা রাজভক্ত প্রজার (৮) বিরুদ্ধে কোন কথার জন্ননাও করিবে, আমি তাহাদিগকে কীটাকীর্ণ পুরিষকুত্তে অধােমুণ্ডে প্রোথিত করিয়া রাখিব।

সাবধান ! সাবধান !! সাবধান !!!

যমলোক। বাজাসুক্তাকারী কাল রাত্রি সূর্জ্জন-দর্প দলন দণ্ডধর যম।

প্রাপ্ত পুস্তক সমালোচনা।

১। উপনিষচত কুটার (ঐাগোপীচন্দনোপনিষৎ, শ্রীতুলদীমালোপনিষৎ, ঐাহরিনামোপনিষৎ, ঐারা-ধিকোপনিষৎ)। আমাদিগের রুন্দাবনস্থ পরম বন্ধ শ্রেনাস্পাদ ঐাযুক্ত রাধাচরণ গোস্বামী মহাশয় কর্তৃক

सरकारी टिएटोरा।

क। में हरिकसही की (इाथ उठाये उंची स्वरमे) पुकार कर कहता इंजो राजद्रोही दलका दमनार्थ में, नियत उठ्या ने। राज राजे खर श्रीमत्महाराज के धादेग राजलिप में (१) प्रकाशित है। श्री प्रही राजनीति के घथ्यापकों-(२) के निकट राजि विधि विदित होलो खी तद्वासर कार्यप्रकरते रहा। जितने पाप कु ने दोई एड प्रताप राजाको घवन्ना पूर्वक उनका विक् ह्वादी वा विद्रोही होगा, में उन्हों को घोर खन्यकारमय कारागार में (३) वन्यकर रखुङ्गा खी प्रचरूड प्रहार दर्ग से उन्हों के उन्नत महा कोंको विच्यां कर हुंगा।

ख। जो लोग वलपूर्वक राजिसिंहासन पर स्वयं श्रिधरोहण करनेकी चेष्टा करें के (४) श्रष्टवा राजमम्पत्ति में निजश्रिकार विस्तार करने चाहे के (५) राजाकी श्राचातुसार मैं प्रवल पदाधात से उन्हों को हतचेतन कर ड.लंगा।

ग। जोलोग नियमित समय राजस् • प्रचीव (६) के निर्द्वोक्ति निज निजोचित कर (०) निर्दे दे हे, मैं उन्होंको लइरता उड़ या उड़तायन कुग्छ में फेंक दूड़ा।

घ। जो लोग राजावा राजस्त-सचीववा राजभक्त प्रजा (८) के विरूद्ध में कोद एक वातभी कहें के उन्हों को की डाद्यों से भरा उदया विष्ठाकुएड में द्यक्षीसुख गाड़ रखुङ्का।

सावधान! सावधान!! सावधान!!!

यमलोक ।) राजानुज्ञाकारी कालराति) पुर्ज्ञन-दर्प-दलन दग्डधर वम ।

प्राप्त पुस्तकों की समालोचना।

१। लपनिषच्चतृष्टय (श्रीगोपी चन्दनोनिषत्, श्रीतृलसीमालोपनिषत्, श्रीहरिनामोपनिषत्; श्रीराधिकोपनिषत्.)—इमारे वन्दावनस्य परम मित श्रद्वास्पद् श्रीयुक्त राधाचरण गोस्वामी

⁽১) জ্রাভি। (২) বেদবেভা রক্ষঞপুক্ষ।

⁽o) গ্রহ্মাণ ও তমোণ্য নরক।

⁽৪) ''অহংকর্তা,অহংভোকা' ইত্যাকার অভিমান ৷

⁽৫) "স্ত্রীপুত্রাদি আমার" ইত্যাকার বোধ।

⁽६) मन् उक । (१) ७ शवष्यामना । (०) माधू सहाजाशन ।

⁽१) स्ति। (२) वेदवेत्तात्रश्चन पुरुष।

⁽१) गर्भवास वा तमोमय नरक।

^{(8) &}quot; मैं कर्ता कुं " मैं भोक्षा कं, इत्याकार विभिनान।

⁽v) "इती प्रतादि सबमेरे" हैं, इत्याकार वीघ ।

⁽६) बहुर । (७) भगवद्गासना । (८) साधु महात्मागचा !

200

সংস্কৃত ভাষায় প্রকাশিত। মূল্য ২০ মাত্র।
ইহাতে বেদার্থান্ত্রসারে 'গোপীশব্দে' সংরক্ষিণী শক্তি
অর্থাৎ বিনি জীবদিগকে নরক ও মৃত্যুভয় হইতে
রক্ষা করেন, 'চন্দন শব্দে' ব্রহ্মানন্দ, অনাদ্যা নিত্যাপ্রকৃতির 'আফ্লাদিনা' নামী প্রধানা শক্তির নাম
'রাধা' ইত্যাদি এইরূপ অর্থ প্রকাশিত হইয়াছে।
এতন্তপনিবৎ পাঠে অধ্যায় রন্দাবন লীলারই পরিচয়
পাওয়া যায়। বাহু পূজা ও বাহু অনুষ্ঠান অপেকা
যে আধ্যাত্মিক ক্রিয়া ক্ষ্রতি অতীব মনোহর, তাহা
গোসামী মহাশয়ের যত্নে অনেকেরই বোধগয়
হইবে, এজন্ম প্রকাশক আমাদের একান্ত ধন্যবাদার্হ। আর্যাধর্মাবলন্দ্রীগণ যদ্বি এইরূপ উপ
নিম্দাদি সর্বদা পাঠ করেন, তাহা হইলে শ্রীমন্ডাগবৎ ও পুরাণগুলির প্রকৃত মন্মাবগত হইয়া আর্য্য
প্রতিভা লাভ করিতে পারেন।

২। ফুলবালা (গীতিকাব্য)—গাজীপুরস্থ শ্রীপুল বাবু দেবেজনাথ সেন মহাশয় প্রণীত। মূল্য। মাত্র। রচয়িতা গোলাপা, কদদ আদি ১৮টী পুপাকে সদোধন করিয়া তাহাদের ভাবের সহিত অনেক স্থানে সামাজিক রীতির তুলনা করি-য়াছেন কিন্তু প্রকৃতির আদরের সামগ্রী ফুলগুলি বিধাতার বিশ্বমনোহারী শিল্প চাতুরির গুণ কীর্ত্রন করিলে আমরা অপেকাকৃত স্থাী হইতাম। কবিতাগুলি স্থললিত হইয়াছে।

৩। পার্থিব শিবলিক্স পূজনবিধি—মুক্তের আর্য্যধর্ম প্রচারিণী সভার অন্যতর মুখ্য সভাসদ শ্রেদ্ধান্দদ শ্রীযুক্ত কালীপ্রসাদ চৌধুরী মহাশয় কর্তৃক প্রকাশিত। যোগ্যপাত্রে বিনামূল্যে বিতরিত হইতেছে। ইহাতে শিবপূজার প্রণালী ও মন্ত্রাদির বিধান, বোধ স্থগমার্থ সংস্কৃত প্রমাণসহ বন্ধভাষায় লিখিত হইয়াছে। এই পুস্তকখানি দ্বারা অনেক নিত্য-পূজনপরায়ণ আর্য্য-সন্তান বিশেষ উপকৃত হইবেন। পরোপকারার্থ যত্ন, পরিশ্রম ও অর্থ-ব্যয়াদি জন্য প্রকাশক সাধারণ সমাজে ধন্যবাদার্হ হুর্যাছেন।

सहगय से संख्त भाषामें प्रकाश किया उठ्या। मृज्य)॥ मात है। इस में वेदार्थ के अनुसार "गोपी" यब्दका अर्थ संरच्या यकि, अर्थात् जो ने जीवोकों नरक औं खत्युका भयमें रचाकी करती हैं: "चन्द्रन" शब्दका अर्थ ब्रह्मानन्द, चनाद्या नित्या प्रकृति की "चाह्नादिनी" साम्बी प्रधानायिताका नाम "राधा" जिखी गयी हैं। इन उपनिषदोंके पटनसे अध्याता एन्टावन की लीला ही का परिचय मिलता है। गोस्वामी जीके यत्नसे इतना हर किमही को वुक्त पड़ेगा कि वाह्य पूजा ची बाह्य चनुष्टान की चिपेत्वा चाध्यात्मिक क्रियाको स्फूर्त्ति अतीव मनोहारिखी है। इस लिये प्रकाशक मेरा धन्यवादके योग्य हैं। चार्थ्य धर्मा-वलिखयो यदि सर्वदा इसभान्ति उपनिषदादि पाठ करते रहें तो श्रीमद्वागवत श्री पूराणीं के प्रकत 'ऋभिप्रायसमभाकर चार्यप्रतिसा लाभ कर सके के।

र। फल-बाला (गीतिकात्य) गाजीपूरस्य श्रीयक वात्र देवेन्द्रशय सेन सहाययनेवनया। मूल्य।) मात है। रचनेहारे गुलाव, कदम श्राद् कोई १८ प्रप्म को सम्बोधन कर उन्होंकी योभा श्री भावके साथ श्रमेक स्थान में सामाजिक रीतिका दृष्टान्त देखाये हैं, किन्तु फूलों, जो कि प्रश्रातके श्रीत श्राद्ध सामग्री हैं, यदि विधा-ताकी विश्वमनोहारिणी शिल्प-शातुरीकागुण-कीर्त्तन करती, तो इम श्रीरभी श्रीधक सुखी होतें। कविताशोंकी रचना सुललित इन्हें है।

३। "पार्थिव शिवलिक पूजन विधि!"—
मुद्धेर चार्य्य धर्मा प्रचारिगी सभा के अन्यतर मुख्य
सभासद अद्वाके योग्य जीयक काली प्रसाद चौधुरी
महाशय ने प्रकाग किये हैं। योग्य पात्रों कों
मूल्य लियेविना वांटी जाती है। साधारण के
वीधसुगमार्थ इस में ग्रिवपुजाकी प्रणाली चौ
सन्त चादिके विधान प्रमागा के साथ वद्धभाषा में
लिखी गथी। इस पुलक करके वड्ड तेरे चार्यसन्तान, जो कि नित्य ग्रिवपुजा करते हैं, मली
भान्ति उपक्रत होद्धे। परोपकार के लिये इतना
यत्न, परिश्रम चौ व्यय करने के खर्थ सर्व्ध साधारण
के निकट प्रकाशक महाशय चवखही धन्यवादके
योग्य हैं।

ई पह

৩য় বর্ষের মল্য প্রাপ্তি স্বীকার।

		· ·		
ভী দুক	বাৰু	भारतीरमाञ्च वरन्ताभाषाम्	কলিকাতী	യി പ
,.	,,	কাশীনাথ চট্টোপাধাায়	नरकी	তাপ,
,,	,,	গৌরচন্দ্র রায়	ভগলপুর	৩০১০
,,	,,	ক্ষেত্ৰ হৈছ	কলিকাশ	2,0%
,,	,,	কুফ্লধন মিশ্র	পাক্ড	2120
,,	,,	জারণবন্ধ ভটাচার্যা	ভট্ট পলী	21%
,,	,,	রামচক্র সরকাব	ইতবাৰ ক্ষ	51%0
,,	,,	কুঞ্জিশোর দত্ত কেশ	বপুর (শ্রীহট্র)	21%0
,,	,,	রাদ্বিহারি ভট্টাচার্যা	জামালপুর	21%

বিদেশীয় এজেণ্টগণের নাম।

2	যুক্ত	বাৰু	পূৰ্বচকু মুখোপাধায়ে		ভাগলপুৰ
	••	,,	यानवहळ वानगणावायि,		মতিহারী।
	,,	,,	ভগৰসু সেন,		লাকোর।
	,,	,,	পূৰ্বন্দ্ৰ ৰন্দোপাধায়,		রামপুরহাট্।
	,,	,,	मां क ज़ी वत्नागिषाग्र,		কলিকাতা।
	,,	٠,	বিহারিনান রায়,		জামালপুর।
	,,	,,	রমেশচকু সেন,		B
	,,	,,	উপেক্তনাৰ মুগোপাধায়ে,		E.
	,,	٠,	(जानानाथ रक्नाथावाच,		বছবমপূৰ 1
	••	,,	'রাধিকানাথ গোস্বানী,		কলিগাম।
_			_	_	_

উপরেক্ত এজেণ্ট মহোদরগ্রকে। তত্ত্ত্বানীর গ্রাহক মহাশ্র। গণ মূল্যাদি দান করিলে, আমি প্রাপ্ত হুইব।

ধর্মপ্রচারকসংক্রান্ত নিয়মাবলী।

১৭ যদি কোন ধর্মাত্রা আর্যাধরের প্রতিষ্ঠা রক্ষা ও প্রচার নিমিত্ত বাঙ্গালা অথবা হিন্দী-ভাষার বা উভর ভাষণ্ডেই কোন বিষয় লিখিয়া প্রেরণ করেন, তবে লিখিত বিষয়টা সাববান বিবেচনা হটলে, আনন্দ ও উৎসাহ্সহ্কারে ধ্রা প্রচারকে প্রকাশ করিব।

- ২। ধর্ম প্রচাবকের মূলা ও এতং সংক্রান্ত প্রাদি মূলের "আর্যাধর্ম প্রচারিণী সভায়," আমার নামে পাঠাইতে ২ইবে। পত্র বিয়ারিং হটলে, গুলীত হইবে না।
- ৩। মূল্য সাধারণতঃ পোষ্টাল মণিঅর্ডারে, পাঠাইবেন। ডাক টিকিটে মুল্য পাঠ।ইতে হইলে, অদ্ধি আনা মুল্যের টিকিট (अवन कतिरवन।
- ৪। ধর্মপ্রচারক ১ম ভাগ, ১৩ সংখা। হটতে ডাক্বার-সহ অগ্রিম বার্ষিক মূলোর নিয়ম তিন প্রকার ২ইরাছে।

উভ্য কাগ্ছে. বার্ষিক থানত, প্রতিখণ্ড।নত মধ্যম 3 2 0/0 नारावन जे 2100

মুঙ্গের, আর্য্যপর্ম-ঐ শ্রীকৃষ্ণ প্রদান পেন। প্রচারিণী সভা मण्णां वक ।

🗺 এই পত্রিকা প্রতি পূর্ণিনাতে মুক্তর আগ্যবর্দ্ধ প্রতারিণী সভার উৎবাহে প্রকাশিত হইয়া থাকে।

३य वर्षका सल्यप्राप्तिस्वीकार।

-2				
चायुः	ता वा	षु प्यारीमोक्तन वन्द्योपाध्याय,	कलकत्ता	21/
,,	,,	काणीनाय चद्दीपाध्याय,	स खनी	1 21/
,,	,,	गौरचन्द्र राय,	भागनप्र	21%
••	••	चोवमोच्च भङ्,	कलकत्ता	81/
**	,,	क्षणाधन मित्र,	पकौड़	91%
,,	••	तारणायन्यु भट्टाचार्यः,	भट्टपन्नी	11/
, .	9 ·	रामचन्द्र सरकार,	दरोनस्तुल	11/
,,	••	लणाभिगोर दत्त, की भव प	र (श्रीइंट्ट)	11/
,,	•	रामविद्वारि भट्टाचार्यः	जामानपूर	11/
		विदेशके एजेग्ट सःका	नाम।	

			_
भागतपुर।	पूर्णवन्द्र मुखो	वाबू	चोयुक्त
ोपाध्याय, मतिहारी।	तादवचन्द्र य	••	,,
नाहोर।	लगदन्धु सेन्	,,	••
ाध्याय, रामपुरकाट।	पूर्ण वन्द्र बन्द	٠,	• •
पाध्याय, कनकत्ता।	सांतकड़ी वन	,,	**
य, आमानपुर।	विहारीलाल	,,	••
आमालपुर ∣	रमेगचन्द्र सेन	,,	,,
ोपाध्याय, जामालपुल।	उमेन्द्रनाथ स	••	٠,
पाध्याय, वह रम पुर ।	भोतानाय व	,,	••
क्विमा कियाम ।	राधिकानाय	••	,,

लपरोज्ञिखित एजेरुठ महोद्यंकि पास तत्तत् स्थानके याइक महाययगण मृल्यादि दें तो मैं पाजङ्गा।

धमां प्रचारकमञ्जूने नियमावली।

१। यदि कोई भर्मातमा च्यार्यं धर्माकी प्रतिष्ठारचा च्यीर प्रचार करनेके निमित्त बङ्गला उपया देवनागरी में बादन टोनों भाषाचीं में कोई प्रस्ताव लिखके भेजें तो जिखित विषय सारवान धात होनेसे व्यानन्द व्यौ उत्साह सहित धर्म्मत्रचारक भें प्रकाभ किया जायगा।

२। धर्मापचारक पलका मोल चौर इस पलस्खन्धी पलादि सङ्गेर 'आर्थयर्म्बापणारिकी सभावों' पर्समें सेरे पास भेजने छोगा। पत्र वैरिं हीतो नहीं लिया जायगा।

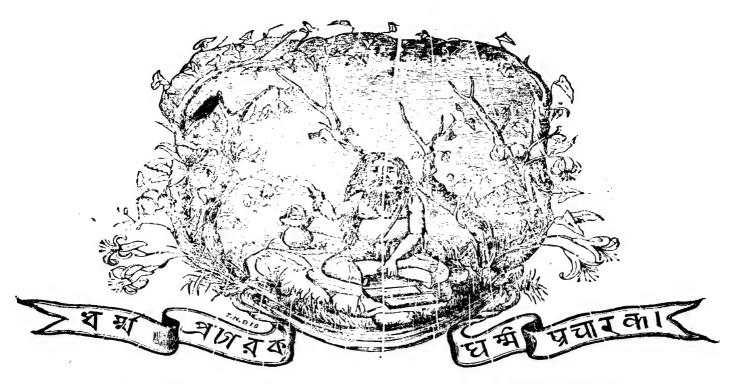
३। मौल्य सम्भवतः पोष्टाल मनि चर्डार करके भेजना। यदि डाक टिकिट में भेजें तो च्याध च्यानिया टिकिट करके

अ। धर्माप्रचारक । म भाग, ! १ संख्यासे डाककर सिन्त म्प्रियम वार्धिक मौचातीन प्रकार इडया।

उत्तम कामजपर, वार्धिक प्रतिसंता । 21/ मध्यम 21/ ताधारच , 11/

सङ्गेर, चार्थधर्म-वीवीक्षाप्रसन सेन प्रचारियो सभा। सम्पादक।

\$37" यह पत्न हर पृचिमा में सङ्गेर आर्थधर्माप्रचारियो सभाके उसाइसे प्रकाशित होता है।

"একএব স্থল্জশ্রে। নিধনেহপ্যকুষাতি যঃ। শরীরেণ সমলাশং সর্বমন্যন্তু গছতে॥" "एक एक सुक्त हमी निधनेऽप्य तुयाति यः। यरोरेण समस्त्रायं सर्वसन्य तु गच्छति॥"

ওয় ভাগ। ৪২ সংখ্যা।

শকাব্দাঃ ১৮০২। চৈত্র—পূর্ণিমা। ३य भाग। ४२ संख्या। श्रकाब्दा १८०२। चैत्र—पूर्त्यिमाः।

পরমার্থ সার।

(পূর্ব্য প্রকাশিতের পর।)

নানাবিধ**বস্তুনাং বর্ণান্ধত্তেং যথামল**ে। স্ফ টিকঃ তদ্বত্বপাধেগুণিভাবিতস্য ভাবংবিভূর্ধতে ॥১৬॥

বেমন নির্মাল স্বচ্ছ স্ফটিকে নীল, পীত, লোহিতাদি বর্ণের প্রতিবিম্ব পড়িলে স্ফটিককে তত্ত্বর্ণযুক্ত বোধ হয়, তজ্ঞপ গুণোপহিত দেহের ভাব
বিশুদ্ধ আত্মাতে প্রতিবিম্বিত হয় মাত্র। বাস্তবিক
আত্মা নির্মাল, নিগুণি ও ভাবাতীত।

গচ্ছতি গচ্ছতি সলিলে
দিনকরবিম্ব স্থিতেস্থিতিংযাতি।
অন্তঃকরণে গচ্ছতি
গচ্ছত্যাত্মা পিতদদিহ॥ ১৭॥

যেমন প্রবাহিত দলিলে দুর্য্যবিদ্ধ প্রবাহিতবৎ ও স্থির জলে দুর্য্য বিদ্ধও স্থির বোধ হয়, তদ্রুপ জীবের মনশ্চাঞ্চল্য জ্বন্য আত্মাকে বিচলিত ও মনঃ স্থির হইলেই আ্থা স্থির বলিয়া অনুসূত হইয়া থাকে। বস্তুতঃ আ্থা অতীব স্থির।

परमार्थ सार।

(पूर्व्य प्रकाशितको स्थाने)

नानाविधवस्तुनां वर्षान्धित्तें यथा मनः । स्कटिकः तहदुपाधेगुषाभावितस्य भावं विभुर्धन्ते ॥१६॥

जैसा निर्माल खेक्क स्मिटिक पर नील, पीत. सोडितादि वर्गांका प्रसिविख गिरनेसे स्मिटिक को उसडी वर्णयुक्त वोध होता है, तद्रुप सत्व, रकः, स्मिद्दि गुर्गायुक्त प्ररीरहीके भाव समूह विग्रुष्ठ प्रात्मा में प्रतिविख्यित होते हैं, वास्तविक घात्रा सदा ही तिर्माल निर्मुण को भावातीत हैं।

गच्छति गच्छति सलिले दिनकर्विचिच्छिते स्थितं याति। द्यन्तःकरणे गच्छति गच्छत्यासा पितद्वदिष्ठ॥१७॥

जैसा वहता इच्छा जलमें सूर्य्य विष्व को भी वहता इच्छा चौ स्थिर जल में सूर्य्य विष्वको भी स्थिर वोध होता है, तद्रुप जीवका मनकी चझ-सता के हेतु चालाको भी चझल चौ मन:स्थिर होने ही से चालाको स्थिर वुभ पड़ता है। वस्तुत: घाला सदैव स्थिर हैं।

ÉYE

রাহুরদৃশ্যোহপি যথা শশিবিশ্বস্থঃ প্রকাশতে জগতি। দৰ্ব্বগতোহপি তথাক্সাবুদ্ধিষ্টোহপি দুশ্যতামেতি॥১৮॥

রাহু সহসা কাহারও দৃষ্টিগোচর হয় না, কিন্তু যেমন উহা চক্রমাকে সংস্পর্ণ করিলে জগৎ উহার পরিচয় পায় তজ্রপ আত্মা সর্ববগত হইয়াও সক-লের অগম্য: কিন্তু যথন নির্মালা বুদ্ধি দারা বিচারিত ও প্রতীত হয়েন, তখনই মনুষ্য তাঁহাকে ধারণা করিতে পারে।

সর্বগতং তন্নিরূপমদৈতং তচ্চচেত্রসা গম্যং। যদ্বিগতং ত্রেশাপলক্ষাতে শিষ্যবোধ্যং তৎ ॥১৯॥

বুন্ধি যথন তাঁহাকে অনুপম ও অদ্বিতীয় বলিয়া বুঝিতে পারিবে, তথনই দেই সর্বগতাত্মা চিত্তনধ্যে উজ্জ্বলরূপে প্রকাশিত হইবেন।

মন কথনই তাঁহাকে প্রকাশ করিতে পারে না, কিন্তু বুদ্ধি নিৰ্মাল ও সূক্ষাত্ত্ব বিচারশীল হইলে, তিনি নিজ মহিমায় মনোমধ্যে স্বয়ং প্রকাশিত হইয়া থাকেন।

আদর্শমলরহিতে যদকপিষিচিম্বতে লোকঃ। আলোকয়তি তথাকা বিশুদ্ধবুদ্ধো সমাত্মান্য ॥২০॥

যেমন নির্মাল দর্পণে জীব নিজ প্রকৃত প্রতি-বিন্দ দেখিতে পায়, তদ্দপ বিশুদ্ধ বুদ্ধি দারা আত্মা স্বরূপোপলব্ধি করিতে পারে।

বুদ্ধিমনোহস্কারাস্তন্মাত্রেন্দ্রিয়গণা সম্ভূতগণাঃ। সংসারসর্গপরিরক্ষণক্ষয় প্রাকৃতা হেয়াঃ॥ ২১॥

वृक्ति, मन, व्यश्कात, भवािम विषय, देखिय ও মহাভূতগণপূর্ণ সংসারের উৎপত্তি, রক্ষা ও প্রল-য়াদি সমস্তই মায়া রচিত, এজন্য উহা সর্বতো-ভাবে পরিত্যজ্য।

উৎপত্তি হ্রান, বুন্ধি, পরিবর্ত্তন, ক্ষয়াদি যুক্ত বস্তু মাত্রেই অসৎ। যাহা নিরন্তর একভাবে বর্ত্ত-নান থাকে না তাহা স্থদ ও পরমোপকার জনক হইলেও পরিণাম ভয়ন্তর! এজন্য ধা্মানগণ নাশ-শীল সংসারে মমতা প্রকাশ করিবেন না।

ধর্মাধর্মো স্থগ্রঃথকল্পনা স্বর্গনরক বাদশ্চ । উৎপত্তিনিধনবর্ণাপ্রসাঃ ন সন্তীহ পরমার্থে ॥ ২২ ॥

ধর্মা বা অধর্মা, সুথ বা ভুংথ কল্পনা, স্বর্গ নর-কাদি বাদ, জন্ম, মরণ, বর্ণাশ্রম বিভাগাদি কোন বৈত বস্তু প্রমাত্মাতে অবস্থিতি করে না। ভাবাতীত, অবস্থা রহিত, অথণ্ড, এক্ নিত্য বর্তমান রহিয়াছেন।

रा इरहारे पियशा श्रामिक्य स्थ: प्रकाशते जगति । सर्वेगते।ऽपि तथाता बुद्धिस्थोपि दृश्यतामेति ११८॥

राज्जने जैसा कभी किसही की दृष्टि पर न चाती किन्तु जब वह चन्द्रमाकी सार्य करता तव ही सारी संसार उसको पक्कान लेते तद्र प्राक्षा सव किसची स्थानमें रहे भी किसची के गस्थ नहीं हैं, किन्तु जब निर्माण बुख्य करके विचारे जांगे यौ भाषित होंगे, उसकी समय मनुष्य उनकी धार्या कर सक्ता है।

सर्वगतं तिचक्पमहैतं तच चेतसागस्थम्। यद् जिगतं ब्रह्मी पलक्यते शिष्य वोध्यं तत् ॥ १८॥

जवकी युर्धि उनको उपमासे रिकत भी चिति तीय करके समभ सकेगी तक्ही उन् सर्वत टइन् इए आता चित्तके सध्य में उड्वल इपसे प्रका-शित होंगे।

मन चनको कभी प्रकाश नहीं कर सक्ता है, किना यदि वृद्धि निर्मात भी सूस्मा तत्वको विचा रने वाली फोतो ये स्वयं निज मिहमा करके मनके मध्यमें देखाद देते हैं।

कादर्धमलरिहते यद्वद्रपस्विचिस्तते लोक:। त्रालोकयति तथात्मा विशास्त्रवृत्ती स्वमात्मानम्॥२०॥

जैसा निर्माल दर्पण में लोगोंने घपना घपना प्रतिविच्व को देखता है, तद्वप विद्युख वृद्धि करके जीव अपना स्वरूपको अनुभव करसक्ता है। वुज्जिमनोऽचंकारास्तनात्रेन्द्रियगणा सम्भतगणाः। संसारसर्गपरिरच्याचयः प्राक्षता हेयाः ॥ २१ ॥

वुद्धि, मन, श्रष्टंकार, शब्दादि विषय, दुन्द्रिय भौ मद्राभूतगवासे पूर्व संसार की उत्पत्ति, रचा, भी प्रलयभादि सक्ही कुछ माया की रचना है, अस्मात्ये सव सर्वया परित्य ज्य हैं।

उत्पत्ति, ह्वास, परिवर्द्धन, परिवर्त्तन, ह्वय चादि युक्त वसुमात ही चसत् है। जो पदार्थ निरन्तर एकरस वर्त्तमान नहीं रहता, वह सुख-दायी श्री परमोपकारी क्यों नहीं परनतु वह अन्त में भयजनक है। इसलिये विद्यान लोगोंको इस नागयील संसारमें समता नहीं फैलाना चाहिये। धमाधिमौ मुखदु:खकल्पना स्वर्गनरक्रवासय। उत्पक्तिनिधनवर्णात्रमाः न सन्ती इ परमार्थे ॥२२॥

धर्मा वा श्रधमी, सुख वा दु:खकी कल्पना, खर्ग नरका दिसें वास, जना,सरण,वर्णात्रमविभाग चाहि कोइ हैतवखु पूरमात्मामें नहीं है। वे भावातीत, श्रवस्था रिक्त, श्रखगढ़ एकर्स वर्समान है।

মুগতৃষ্ণা যামুদকং শুক্তো রজতং ভুজগোরজ্জাং। তৈমিরিকচন্দ্রযুগবস্তাওমথিলং জগদ্ধপং॥২৩॥

বেমন মুগত্কায় জলজন, শুক্তিকায় রজতজন, রজ্জুতে সপ্জন ও তৈমিরিকে দিচন্দ্র জন হইয়া থাকে তদ্ধপ এই জগদ্ধি জন-বিজ্ঞিত মাত্র। (ক্রমশঃ া)

চাৰু চিন্তাবলী।

৪। শান্তে কথিত আছে যে দান করিবার সময় "আমি দান করিতেছি" এরূপ অহংকার করিবে না, এবং যাহা কিছু দান করিবে, ভাহা যেন আর কেহ জানিতে না পারে। শাস্ত্রের এই গুঢ় কথার গুরু উদ্দেশ্য চিন্তা করিলাম। দিদ্ধান্ত এই হইল যে যে বস্তুতে যাহার সত্ত্ব নাই, সে তাহাকে আমার বলিতে অথবা কাহাকেও দান করিতে পারে না। সংসারে আসিয়া আমি যাহা কিছু ভোগ করি, তত্তাবংই ঈশরের। এগানে আসি-বার সময় বা এখান হইতে যাইবার সময় কিঞি-নাত্রও আনিতে বা লইয়া যাইতে পারি না। ভাহার বস্তু ভাহাকে সমর্পণ (ধর্মার্থ দান) করিব মাত্র। যথন আমার দ্রব্য কিছুই দিলাম না তথন "আমি দান করিতেছি" এভাব অতীব অভায়। তিনি আমাকে দেহ, প্রাণ, মন, বিদ্যা, বুদ্ধি, ধন আদি কত শত দ্রব্য ভোগ করিতে দিয়াছেন, কিস্ত আমি তাঁহাকে আমার ভোগ্যবস্তর দামান্তাংশ মাত্র সমর্পণ করিয়া থাকি। তাঁহার সমস্ত দ্রব্য যথন সম্পূর্ণরূপে দিতে পারিলাম না, তথন অনন্যোপায় হইয়া লজাবনত চিত্তে নিজ ক্র'টী স্বীকার পূর্বক কর্যোডে তাঁহার নিকট ক্ষমা প্রার্থনা করিয়া গোপনে দান করাই শ্রেয়ঃ, কেন না অন্তে জানিতে পারিলে আমাকে চৌর, কুতত্ব ও বিশাস্বাতক বলিয়া ঘূণা করিবে।

৫। ইক্ষুকে নিম্পেষণ করায় মধুর রদ নির্গত হইল, রদও অভ্যুক্ত দন্তাপ দহ্য করিল বলিয়া গুড় হইয়া অপেকাকৃত স্থমিক হইয়া উঠিল, গুড় তুঃদহ নিপীড়নে অপেকাকৃত মূল্যবান্ খাঁড় হইয়া দাড়াইল তৎপরে বিহিত বিধানে সংশোধিত হইয়া গুজ, নির্মান ও অভি মধুর চিনি প্রস্তুত হইল।

সাধক! ভূমি ইক্ষুর ন্যায় যদি ধর্মের জন্য

सगत्रणायामुदकं ग्रुक्तो रचतं भुजगो र**ज्ज्याम्**। तैकिरिकचन्द्रयुगवङ्गारङमखिलं जगद्रुपम् ॥ २३ ॥

जैसे सगढणामें जल का भ्रम होता, जैसे स्वितिनें चांटी का भ्रम होता है, जैसे रज्ज में सर्प-युद्धि होती है, तिसिरीके जैसे दो चन्द्रमा बोध होता वैसे ही आक्षा सत्वा में जगत् सबका एक भ्रमकृप करके जानना। (शेष श्रामे।)

चारुचिन्तावली।

8। शास्त्रजी कचनी है, कि दान करने के समय "में दान करता इं" ऐसा श्रिभान न करना, चौ जो कुछ दोगे सो भी जैसा और कोई न जान सके। यास्त्रकी इस गृहवात का गुक श्रभिप्रायको चिन्ता किया। सिञ्चान्त यदी इतथा कि जिस वस्तुपर जिस किसीका कुछ अधिकार नहीं है, वह उस वस्तुको अपना बोलने अधवा किस इी को देन इहीं सक्ता है। संसार में आकर में जो कुछ थोग करता इहं, वे सब ही इंखर के हैं। यहां आने वा यहां से जाने के समय न कुछ साध लाने वा लेजाने सक्ता इं। उन्हों के द्रव्य उन्हों को समपेण (धमार्थि दान) करना मात है। मेरा द्रव्य कुचडी नडीं दिया, तब "मैं दान करता इं "ऐसा कइना अतीव अन्याय है। ते मुभाको देश, प्राण, मन, विद्या, वृद्धि, धन श्वादि कितनेसे द्रव्य भोगने को द दिये हैं, किन्तु से श्रपने भोग्य वस्तुक्षीमें से सामान्यांशमात उनकी समर्पण किया करता इं। उनके सारे दृब्य कव में प्रा नहीं दे सका, तौ दुसरा खपाय क्या, लाचारी से लजाया उड़्या चिक्तमें अपना दोष मानकर करजोडे उनके निकट सामा प्रार्थना करके गोपन में दान करना की श्रेयः है, क्यों कि दुसरा कोई जानगा तो मुक्त चौर, इतन्न चौ विखासघातक करके छला करते रहेंगे।

५। जलको पिस निगाड़ानेसे मधुर्रस निकल माया, रस फिर खत्युषा खिनका तापको सहने पर उससे सुमिष्ट गुड़ बन गया है, दु:सह निपीड़न सच्चा करके गुड़ खौर भी अधिक मूल्यका योख खांड़ हो जाता है, तदनन्तर विह्ति विधिसे संशोधित छए शुक्त, निर्माल खो खित सधुर चिनि वन गया।

साधन ! चाप यदि धर्म साधनके चर्च जलके

নির্যাতনগ্রস্ত হও, তাহা হইলে রদস্বরূপ নারায়ণের কুপালাভ করিতে পারিবে, অতঃপর তপস্তাপে তাঁহাকে চিদ্বনানন্দ স্বরূপ অনুভব করিবে, তদনন্তর সমাধি দাধনা দারা তোমার প্রাকৃতিক ভাব বিশ্লিষ্ট হইয়া গেলে আত্ম সন্থার উপলব্ধি হইবে, অবশেষে ভূর্য্যাবস্থায় নির্মাল এক্স স্বরূপত্ব লাভ করিবে।

ধর্মপ্রচারকের গম্ভীরোক্তি।

শতেজে অগ্রসর হইতে হইলে পশ্চাদাবর্ত্রন করাই স্বাভাবিক রীতি। উন্নতিই ভগবানের নিজ হস্তাক্ষরিত আদেশ। "উর্দ্ধদিকে আইদ" ভগ-বানের স্নেহপূর্ণ এই স্থমধুর সম্ভাষণ ব্রহ্মাণ্ডের প্রত্যেক হৃদয়ে আঘাত করিতেছে! সর্ব্বথা উন্নতির দিকে পরিচালিত হইতেছে। জগতীয় বস্তুনিচয় ব্যবহারবশাৎ কালক্রমে প্রাপ্ত হইয়া যায় অথবা ক্ষয় হইবার সম্ভাবনা আছে এবং প্রত্যক্ষ প্রমাণ সমূহ যাহার বিস্তৃত বর্ণনাকালে নিঃশেষিত হইয়া যায় অথবা যাহার উত্তেজনায় মনুষ্যহৃদয়ে একটা আভ্যন্তরিক বিপ্লব ঘটাইয়া তাহাকে ক্রমশঃ উর্দ্ধদিকে আকর্ষণ করিতে না পারে, মনুষ্যের অধিষ্ঠান ভূমি এই গম্ভীর প্রকৃতি-রাজ্য কথন তাদৃশ সামান্য উপকরণে বিনির্মিত হইতে পারে না। ভগবানের বিশ্বব্যাপিত্ব প্রকু-তির অদীমত্ব প্রতিপাদন করিতেছে। দিগের বহিশ্চকুঃ অপ্রকৃতদর্শী বলিয়া আমরা অতি ক্ষুদ্র ও মলিন হইয়া রহিয়াছি। অন্তশ্চক্ষুর নিকট मकलहे तुहर, मकलहे महान्, मकलहे अशतिमीम, এবং এই বিশাল জড়জগন্মণ্ডল একমাত্র অদিতীয় চৈতত্য সত্বার পরিপাটী পরিচয় দিতেছে ও বিশের প্রত্যেক পরমাণুই দেই মহতা শক্তির অভিত্তের ইঙ্গীত করিতেছে। যেমন পুত্র পিতার পরি-চায়ক দেই রূপ চৈত্রসম্বাজড় জগতের প্রস্বিতা হইয়া জীবের নিকট পরিচিত হইয়াছেন। জড় क्र १९ अक्री श्रकां छात्रा वित्मव रहेशा महान् ভাম্বর জ্যোতির ইঙ্গীত করিয়া দিতেছে।

জড় জগৎ ধ্যানাবলম্বী ঋষির ভায় সোমা, যেন প্রাচীন তাপদের ন্যায় মস্তক অবনত করিয়া বক্ষঃ-হলে হস্তদ্বয় আবদ্ধ করত দণ্ডায়মান রহিয়াছেন। সেই ব্যক্তিই স্থা ও ধন্য যিনি জড়জগতের এই समान निर्यातन सिंहिये, तो रसस्क्ष नारायण की लपालाभ कर सिंकिया, धनन्तर तपस्थाक्ष तावसे उनका विद्वनानन्द स्वक्ष धनुभव की जियेगा, तत्पद्मात् समाधि साधन से धापके प्राल तिकभाव मिटजाने से धात्मसत्वाकी उपलब्धि होगी, धन्तमें तुर्खात्रस्था प्राप्त होनेसे निर्माल ब्रह्म स्वक्ष्मको लाभ को जीयेगा।

धर्मामचारककी गन्भीरोति।

तेजसे अगुचा होना हो तो पीछे इतना चाडिये। "उन्नति" ची भगवान का निज चस्ता-चरित चादेश है। ''जपर उठ चाची" भगवान का खेडपूर्ण यह सरस सम्भाषण वाक्य ब्रह्माग्ड के इर एक इटयमें चोट मार रहा है। प्रकृति सर्वया उन्ततिके चीर चलाई जाती है। जगतका जितना द्रव्य व्यवहार वग्र हो कर नष्ठ हो जाता है, यथवा नष्ठ होनेकी सन्भावना रखता है. जिसका विस्तार वर्णन के समय प्रत्य प्रमाशा समूक्की अविभ लग जाती है अथवा जिसकी उत्ते-जना से मनुष्य के इदय में एक कोई आध्यन्तरिक विश्वव मचाकर उसको खनै: खनै: आपर नकीं चटावने सता है, यह गम्भीर प्रकृतिराज्य, जो मनुष्यकी अधिष्ठान भूमि है, उस भान्ति सामान्य उपकरणों से कभी नहीं वन सक्ता है। भगवानके सारो विख्वयापी इहर यक्ति प्रकृति का असीमव को प्रतिपादन कर रही है। इसारे वाहर के टो षाखं अप्रकृत विषय को देखने दारे हैं, दूसलिये इम सब चति जुट्र भी मिलन को गये हैं। जान-नेतको निकट सव की कुछ सदान्, सव की कुछ चपरिसीम भी इस विशाल जड़ जगनागुडल एक मात शिंदतीय चैतना सलाका सुन्दर परिचय दे रहा है भी विश्वके हर एक परमासाने उम महती प्रक्तिका असिलकी इसारा कर रकी है। जैसा पुत्र करके पिताका परिचय मिलता है, उस ची रीति चैतन्य सत्वाभी जडजगत की प्रसव करनेवाली करके जीवोंके निकट परिचित इद् है। जड्-अगत कोई एक प्रकार्ख कायामात इोके महान् भाखर ज्योतिको इसारा से देखाय देता है।

ध्यानावतस्वी ऋषिके समान यह जड़-जगत वड़ा सोस्य ची गम्भीर है। जैसंकि प्राचीन तापसके न्याई शिर भुकायें वज्ञस्यसपर होनें हास जोड़ कर खाड़ें हैं। वही प्रदेश सुखी घी धन्य গন্তীর ভাবে বিমুগ্ধ হইয়া পরম দেবতার পূজা করিতে শিক্ষা করেন। যিনি সেই অনির্বাচনীয় মহান্ চৈতনোর বিষয় যত অধিক চিন্তাশীলতার স্হিত ধারণ করেন, তিনি তত্ই অবাক্ হইয়া জড় জগতের প্রকৃতি ধারণ করিতে থাকেন। জড়ের গ্রভ্যন্তরে দৃষ্টি দঞ্চালন করিলে ভগবানকে আমরা অতি দুরস্থ কারণ বলিয়া মনে করি কিন্তু যখন বৃদ্ধি ও বিজ্ঞান কৌশলে তাঁহাকে প্রকাশ করিতে প্রবৃত্ত হই, তথনই আমাদিগের ভাষা ও চিন্তা পরাস্ত হইয়া যায় এবং তথনই ''যতো বাচা নিব-র্ভত্তে অপ্রাপ্য মনসা সহ" এই শ্রুতিসার বাক্যের গম্ভীর ইঙ্গীত প্রমাণীকৃত হয়। যথন আমরা চিন্তার জলক্ষিত শক্তি কর্ত্তক পরিচালিত হই, তথন আমা-দিগের অন্তঃকরণে স্বভাবতঃ এই ছুইটা প্রশ্নের উদয় হইয়া পাকে, যে এই প্রকাণ্ড জড়-জগৎ কোথা হইতে সমুদ্ৰুত হইল এবং কোথায়ই বা ইহার চরমাবদান হইবে। প্রক্ষণেই আবার হৃদয় মধ্যে নানাবিধ চিন্তার উচ্ছাস উঠিয়া এই প্রশাদ্ধরের গুঢ় রহস্য বুঝাইয়া দিবার চেন্টা করে এবং ইহাই শিক্ষা দেয় যে ভগবান প্রত্যেক বস্তু সত্বার এক মাত্র অধিষ্ঠাতা এবং তিনি কেবল জ্ঞান, প্রেম বা শক্তি মাত্র নহেন, তিনিই ব্যক্তি ও তিনিই সমষ্টি।

যে লোকাতীগ সহা অব্যক্ত ভাবে বিশ্ব ব্যাপিয়া আছে, যাঁহাকে অবলম্বন করিয়া বিশাল ব্রহ্মাণ্ড অবন্ধিতি করিতেছে ওয়াহার জীবন্ত সম্বার প্রভাবে সমস্ত প্রাণী জীবিত রহিয়াছে, সেই মহান্ পরম পুরুষ প্রকৃতির অন্তরালে থাকিয়া, সমস্ত কার্য্যের স্বিধান করিতেছেন। তিনি একস্বরূপ. ভাঁহার নিশ্মাতা কেহ নাই। তিনি বাহিরে থাকিয়া আমাদিগকে পরিচালনা করেন না. তিনি আধ্যা-িমক প্রভাবে আমাদিগের মধ্যে ওতঃ প্রোতঃভাবে বর্ত্তমান থাকিয়া ভাঁহার অপূর্ব্ব কৌশলময় কার্য্য সাধন করিতেছেন। জগতে জাব প্রসূত না হইলে, প্রকৃতির সদাত্রতের অধিকারী কে হইত ? যদি জীবের স্প্তি না হইত তবে জড়-জগতের অস্তিত্বের প্রয়ো-জন থাকিত কি না সন্দেহ স্থান। তিনি এরপ কৌশ্লে আমাদিগকে প্রকৃতিরাজ্যের অধীন করিয়া দিয়াছেন যে বহিৰ্জ্জডজগৎ ছায়া মাত্ৰ , হইলেও উহা আমাদিগের নিক্ট সত্য বলিয়া প্রতীয়মান হইতেছে এবং উপভোগের সামগ্রী হইয়া রহি-

हैं, जो सहाधा जड़-जगत का इस गम्भीर भाव से मोडित छए परम देवताकी प्जा करनेकी शिका करते हैं। उन चनिर्वचनीय सहान चैतन्यके तस्य को जंदातक अधिक चिन्ताशीलता से घार्या करते हैं, वे उतने ही वाक्शून्य इहए जड़-जगतकी मक्ति प्राप्त कोते हैं। जड़का चध्यन्तरमें दृष्टिचलने से इमलोग भगवानको चति दूरस्थ कारण करके समभाते है, किन्तु जब वृद्धि श्री विश्वान का कीयल से उनके तस्व प्रकाश करने में प्रवस्त कोते हैं तव ही इमारी भाषा भी जिल्ला-इार मानती है भी तवड़ी खुति में बिखी छड़ "यतो वाचा निवस्तेम भगाय मनसा सङ् दस गम्भीर दसारास प्रमाण होबाती है। जब इसलोग चिन्ताकी अतीत शक्तिसे चलाये जाते हैं, तव इमारे चन्तः करण में दो प्रश्न भापकी भाग चढा करते हैं। वे यह हैं कि 'यह प्रकार्ड जड़ जगत कहां से उत्पन इत्या औ कड़ां इसकी समाप्ति दोगी। फिर अट इदयके मध्य में नाना भान्ति चिन्ताका तर्कु उट उठ कर इन प्रश्नका गृह प्रभिप्राय समभाने की पेष्टा की करती भी यही शिचा देती है, कि भगवान प्रत्येक वस्तुकी सत्त्वा में विराज करने इतारे हैं. श्री वे केवल जान, प्रेम वा कोई एक शक्ति सात्र नहीं किना वेडी व्यष्टि औं वेडी समष्टी हैं।

जिस प्रजीकिक सच्चा प्रव्यक्त भावसे विख्वको व्यापी इद विराज करती है, जिनको आवय करके यक विशालब्रह्माग्ड उक्ता उच्चा है, को जिनकी जीवतक्य सत्वाका प्रभावसे समस प्राणी जीवित रहे हैं, वही महान् परमपुरुष प्रकृतिके चाड़ में रइकर समस्त कार्यंका सहिधान कर रहे हैं। वे एक खक्प हैं, उनके खटा कोइ नहीं। वे वासर में कहीं विराज कर इस सवको नहीं चलाते है। वे बाध्यात्मिक प्रभावसे हमसवके मध्यमें चोतः प्रीत करके विद्यमान रहकर उनका चपूर्व की यल से पूर्ण कार्थ्य साधन कर रहे हैं। संसार में यदि जीवोंकी सृष्टि न दोती, तो प्रकृति का सदाबत का दूव्य कौन भोग करते ? यदि जीवोंकी सृष्टि महीं होति, तो इस जड़-जगतका चिस्तिवका कुछ प्रयोजन रहता कि नहीं सो भी सन्देख का ख्यल है। वे दूस भान्ति की प्रक से इस सबको कपनी प्रकृति राज्यके अधीन कर रखे हैं, जो वाइरका यह जड़-जगत छाया रूप मिया कोने पर भी समारे सामने वह सत्य व्भा पड़ता है, औ उपभोग की सामग्री ऋषा रहा है। उनकी घनना

য়াছে। তাঁহার অনন্ত মহিমা প্রভাবে আত্মাতে অনেকানেক আশ্চর্য্য শক্তিসমূহ নিহীত করিয়া রাধিয়াছেন। সময়ে সময়ে তত্তাবতেরই অবস্থা কোশলে জড়-জগৎ কথন সত্যবৎ কথন বা মিথ্যা প্রতীত হয়। অহাে বিভাে! আশ্চর্য্য তােমার কীর্ত্তি! আশ্চর্য্য তােমার মহিমা!! আমি ক্ষুদ্র ধূলিকণা হইয়া তােমার বিষয় কি চিন্তা করিব।

যেমন ক্ষুদ্র ক্ষুদ্র নবীন তরুরাজি অবনীবক্ষে ম্মশোভিত থাকে, দেইরূপ জীব তাঁহারই সত্বাতে অধিষ্ঠান করিয়া পরিবর্দ্ধিত হইতেছে। ব্যক্তি আত্মার শক্তির সীমা নির্ণয় করিতে পারে ? কে বলিতে পারে, যে তাঁহার সীমা এই পর্যান্ত. ইহার পরে স্বতন্ত্র রাজ্য, দেখানে তাঁহার প্রবেশা-ধিকার নাই 🔥 হে জীব! তোমার অমর আত্মাকে একবার উত্তেজিত করিয়া সত্যের পূর্ণ ভাণ্ডারে প্রবেশ করিতে দেও, দেখিবে তাহার জানিবার কিছুই অবশিষ্ট থাকিবে না এবং স্মষ্টিকর্তার শক্তি সকল লাভ করিতে থাকিবে। এই সময়ে মানবাত্মার অপরিদীম ক্ষমতার ইয়তা করা যায় না। বিশ্ব-সংসারে ইহার প্রচুর দৃষ্টাস্ত দেখিতে পাওয়া যায়। পরমাত্মার সহিত গুঢ় যোগই কেবল মমুষ্যকে দেবতা করিতে পারে এবং স্থবর্ণোম্মচনী (চাবি) স্বরূপ হইয়া স্বর্গের দ্বার উন্মোচন করিয়া দেয়। যে চৈত্র শক্তির প্রভাবে জড়জগৎ প্রকাশিত-সেই শক্তির প্রভাবেই মনুষ্য শরীর সূচিত য়াছে। এই অচৈতন্য জড়-জগতে সেই চৈতন্য স্বরূপ প্রমাত্মা ওতঃপ্রোত রূপে বর্তমান থাকিয়া তাহার চেতন। সম্পাদন করিয়াছেন। সেই মহান চৈত্তত্য সহ আত্মার যোগ দিদ্ধ হইলে মনুষ্য জড়-জগৎকে বশীভূত করিতে পারে। জড়-জগৎ যোগীর দাসত্ব শৃষ্থলে আবদ্ধ থাকে। জড়জগতের শক্তি সমূহ যোগীর শরীরকে অভীভূত করিতে পারে না। সূর্য্য হইতে সামান্য অগ্নিকণা পর্য্যস্ত জড়জগতের সমস্ত তেজ যোগীর তেজের ছায়াবৎ প্রতীতি হইয়া থাকে। জগজগতের স্থথ তুঃখ-রাশি যোগীর অব্যাহত প্রশান্ত হৃদয়ে কিছুমাত্র আঘাত করিতে পারে না। তিনি তাঁহার অস্তুত্ ত মহতী শক্তি হইতে আৰম্ভকীয় সমস্ত সামগ্ৰী প্ৰাপ্ত হইয়া থাকেন। যে ব্যক্তি বিধিবিহিত প্রসিদ্ধ পথ পরিত্যাগ করিয়া নীচ ভাবে নিজকল্পিত পস্থাবলম্বন

महिमा का प्रभावसे धातामें वक्ततेरे धावकी यिक्ता समूच निकीत कर रखे हैं। समय ममय ममय में जन सवदी को धवस्था का कौ धल करके जगत को कभो सत्थ, कभी मित्या प्रतीत कोता है। धही विभो! धावकों है तेरी की किं! धावकों है तेरी महिमा!! में तो एक सामान्य धूलिकी कि णिका मात करं, तेरा तल की चिक्ता में क्या करका!

जैसे कोटे कोटे करे करे तकरानि धरिलीपर योभायमान देख पड़ते हैं, उस भान्ति जोव समक उनकी सच्चा में विराज कर टिव्वकी प्राप्तत्रकोते हैं। कौन सा पुरुष हैं, जो भाताकी शक्तिकी सीमा निक्पया कर शका? जीन कड सका सीमायकां को तक है इसका व्यवन्तर खतनक राज्य है, अहां उनका प्रवेशाधिकार नहीं? हे जीव! तेरे अमर आजाको एकवार उस्काकर सत्यताका पूर्णभाग्डार में प्रवेश करने दो, देखोंगे उनके जाननेके योग्य कुछ भी वांकी नहीं रहेगी चौ स्टिकरने चारेकी शक्तियें वच लाभ करते रहेंगे। इसही समय में भानवाळा की श्रपरिसीम सामध्येकी द्रयत्ता नहीं की जाती है। इसका हटान्त वक्कत मिलते हैं। साथ निग्द योग ही केवल मनुष्यको देवता बनाहे सक्ता है भी सुवर्षों को चर्ना (सोनेकी कुंजी) इत्य ऊए खर्गकी दरवाजे खुल देता है। जिस चैतना यक्तिका प्रभावसे जड़-जगत प्रकायित हैं, उस की यक्तिका मंभावसे सनुष्य घरीर स्त्रचित ऋषा। इस चर्चेतन्य जड़नगत में वको चैतन्य खरूप परमाका चोतः प्रोतकप विद्यमान रचकर इसकीस चेतन कर दिये है। उन सदान चैतन्यके सचित चालाका संयोग दोनेसे मतुष्य दूस जड़जगत को वशीभूत कर सक्ता है। जड़जगत योगीका दासलकप जिन्द्रिस्ये वन्या रक्ता है। अव्यवनत की यक्ति समुद्र योगीका शरीर में चसर नहीं कर सकी स्टबंसे लेकर परिनकी सामान्य फुनगी तक जड़जगत का समस्त तेज योगीका तेजके निकट कायाके समाम वुक्त पड़ता है। अड्अगत के सुख दु:स राधि योगीके भव्यापत प्रधानत इदय में कुछ भी चोट नहीं मार सका है। वे जापनी जन्तभूत सहती यक्ति से निज प्रयोजन कोग्य समक्ष की लाभ करते हैं। जिस पुरुवने विधिविदित प्रसिद्ध पन कोक सरके तीच रीतिसे

পূর্বক ত্রক্ষ নিকেতনে অগ্রদর হইতে যায়, সে ব্যক্তি, ঈশরের নিকট পরিচিত হইতে পারে না। জড়জগতের কোন বস্তুই তাহার অসুজ্ঞাধীন না হওয়াতে সে ব্যক্তি সকলেরই নিকট অপরিচিত থাকে। তাহার নিকটে জীব জন্তুর ভাষা কলরব পূর্ব বলিয়া বোধ হয় এবং অতি নিরীহ মুগ ও মেষ শিশুও তাহাকে দেখিয়া দূরে পলায়ন করে এবং সে কোন হিংত্র জন্তুর সমক্ষে উপস্থিত হইলে, তাহার শরীর খণ্ড বিখণ্ড করিয়া ভক্ষণ করিয়া কেলে। আমাদিগের এইরূপ শোচনীয় অবস্থা পর্যা-লোচনা করিয়া দেখিলে, হাদয় ব্যাকুল হইয়া উঠে। বিশুদ্ধ আজ্বার সহিত অপরিচিত থাকাই এই ফ্রন্দ্র্নার মূল। দিন দিন আমাদের অবস্থা আরও মলিন হইয়া পড়িতেছে।

হা মতুষ্য! তুমি সংসারের একমাত্র সার
বস্তুকে উপেক্ষা করিয়া ক্ষয়শীল স্থুখ সম্পত্তি লাভ
করত চতুর বলিয়া প্রতিপত্তি লাভ করিতে চাও!
তুমি কি জান নাবে অবশেষে সমস্টই পরিত্যাগ
পূর্বক মৃত্যুর করাল কবলে প্রবেশ করিতে
হইবে। মানব! তুমি পবিত্রাত্মা হইয়া নিজ
সন্থায় অভিরমণ করিতে শিক্ষা কর। জন্মজরা,
মৃত্যু আদি তোমাকে ভয় প্রদর্শন করিতে পারিবে
না। আনন্দ সহ পূর্ণানন্দ সহায় বিলীন হইয়া
যাইবে। একার্ণব সলিলে অনন্ত শয্যা তোমার
চিরবিশ্রোম স্থান হইবে।

ওঁ শাস্তিঃ শাস্তিঃ শাস্তিঃ হরি ওঁ।

মতিহারী আর্যাধর্ম প্রচারিণী সভায় বরহরোয়ান্থিত ধর্মোৎসাহি শ্রীমান্ আর্থোরী কাঁদজী প্রসাদের বক্তৃতা।

ধর্ম কাহাকে কহে! যে সমস্ত কায়িক বাচনিক. ও মানদিক ক্রিয়া জীবনযাত্রা নির্বাহার্থ
অনুষ্ঠিত হয় ততাবতই ধর্ম মধ্যে পরিগণিত। তৎ
সমস্ত আবার সৎ ও অসৎ তেদে ধর্ম ও অধর্ম এই
ছই সংজ্ঞা প্রাপ্ত হইয়াছে, পরহিংসা পর্য়ন হরণ,
রাগ দ্বেষাদির বশীস্ত হইয়া অপরের অনিউ
চেক্টা আদি বেদবোধিত শাস্ত বিরুদ্ধ কার্য্য কলাগ

निक कल्पित पण्ये ब्रह्म निकेतन में गमनार्थ आयुथा होता है, वे देखर के निकट नहीं परिचित हो सक्ता है। जड़जगत का किसही वसुने जो उनकी आजा न मानी, दससे वह सब किसहोके निकट अपरिचित रहा। जानवारो का हरतरह की भाषा उसके निकट कजरव पूर्ण वुभा पड़ती हैं, और अल्पन्त निहींब क्रग भी मेध यावन भी मारे हरके उनके निकटसे दूर भागता है, भी वह यदि कोई हिंख जानवार के निकट जाय तो उसका यरोर को खग्छ विखग्छ करके भोजन कर डाजता है। इस सबकी इस भामि दूई या विधेषक्प विचारने से चिन्त विकंत हो उतता है। विधुष्ठ आक्रासे विन पहचान रहना जानाही इस दुई याका मूल है। दिन पर दिन हम सबकी अवस्था और भी मजीन होती जाती है।

को उपेका कर नाममान सुख सम्पद् पाकरके को उपेका कर नाममान सुख सम्पद् पाकरके बापनी चतुराई की प्रतिष्टा चाता है। तु क्या नहीं जानता है जो धन्त में समोको कोड़ कर बत्युका कराल कवलमे पैउने पड़ेगा? मानव तु पविताला वने धपनि सन्तामें धिभरमण करने विखेले; जन्मजरा मरणादि तुभको फिर हरवाने नहीं सके के। धानन्दके साथ पूर्णानन्द सम्वामें विलीन को जागा। एकार्णव सिललमें धनन्तश्रमा तेरा नित्य खाराम की स्थान वनेगी।

चौं प्रान्ति:! प्रान्ति:! प्रति चौं।

मितिहारी चार्छधर्मप्रचारिखी समा में वड़हरवाने घर्मेत्याहि चीमान् चाखोरी कान्दनी प्रसाद की वज्जृता।

धनी किसको कहते हैं? कायिक वाचिक मान-सिक कियाको जो धारण किया जाय वह धर्म है। वह धर्माधर्म व्यवस्था करके को प्रकार का है। स्थर्म उसे कहते हैं जो वेदशास्त्रादिसे वहिंगुस कमी है। यस हिंसा, परधन परदाराहिसें लोजपता रागह बादि करके परहानि का बलादि। धर्म परापर भेदों से दो प्रकार का है। तसा सपर धर्म

অধর্ম বলিয়া অভিহিত হইয়া থাকে। ধর্মও আবার পর ও অপর এতদ্বিভাগযুক্ত। ঈশানীশ ভেদে অপর ধর্মাও ছুই প্রকার। যে দেশাচার সনাতন কাল হইতে কোন দেশে প্রচলিত থাকিয়া তত্ত্রস্থ জনগণের হুথ বৃদ্ধি ও তুঃখ দূর করিয়া আসিতেছে, তাহা অনীশ বা জীবধর্ম বলিয়া প্রসিদ্ধ এবং দম, मुत्रा, मानामि गावर कार्या मर्ख्य ममजारव हित्रमिन প্রশংস্নীয় বলিয়া পরিগণিত তাহাই "ঈশধর্ম" विना उक्त रहेगा थाटक। विश्वितिस्त्रां नि मःगरगत নাম "দম"। প্রাণী মাত্রেরই তুঃখ তুরীকরণেচ্ছার নামই ''দয়া'। ''দান' ছুই ভাগে বিভক্ত। প্রথম ''তাৎকালিক" অর্থাৎ সাময়িক ত্রঃথ নিবারণ, যথা क्रुधार्त्वरक अञ्चलान, উलञ्जरक वजनान, अनगर्थ वाक्तिक कनामाय, यट्डाशवीजामिक माश्या দান ইত্যাদি দ্বিতীয়, জন্মাব্ধি বিদ্যাদান, যথা-ক্রীক্মলনয়নাচারী শান্ত্রী বলিয়াছেন 'বিদ্যা দানা মান্তি দানং দ্বিতীয়ম্" তং সংসিদ্ধিঃ পুস্তকাদি প্রদানাৎ ইত্যাদি। যাচককে প্রার্থনা মত ধন দান করিলেও তাহা নি:শেষের দক্ষে দঙ্গে তঃথের আশঙ্কা আছে, কিন্তু বিদ্যাদান করিলে তদ্ধারা অর্থোপার্জনের শক্তি ও শুভকর্ম্মে প্রবৃত্তি ও পাপা-চারে নিবৃত্তি জন্মে এবং সদস্বিবেকের উদয় হয়. অত এব বিদ্যাদানই সর্ব্বপ্রধান দান বলিয়া গণ্য।

এক্ষণে "পরধর্ম" সম্বন্ধে প্রণিধান করা যাউক। "স বৈ পুমান্ পরোধর্মঃ যত্র ভক্তিরধো-ক্ষজে" অর্থাৎ ভগক্চরণারবিন্দে একাস্ত ভক্তি করাকে প্রধর্ম কহে। উত্তম দেবা দারা প্রীতি উৎপাদনের নামই ভক্তি। याँशांत या वञ्च नाहे, তাঁহাকে তাহা প্রেম পূর্বক উপহার দেওয়ার নাম পেবা। অভএৰ ঈশবের এমন কি পদার্থ নাই. যাহা দান করিলে, তিনি প্রদন্ত হইবেন + যাঁহার क्षेक्षभारवह कूरवत धनाधिकाती ह्हेल. (महे कम-লাই স্বয়ং যাহার চরণ কমল দেবায় নিরত, তাঁহার তুল্য ধনা আর কে আছে। তিনি ধনাদি লাভে সন্তুন্ত হয়েন না ৷ সৌন্দর্য্যও তাঁহাকে আকর্ষণ করিতে পারে না, কেন না তাঁহার অপুর্বর শোভায় বিমো-হিত হইয়া "কান্তি" তাঁহার চরণাশ্রয় করিয়া রহি-য়াছে ৷ বিদ্যা দারাও তাঁহাকে সম্ভক্ত করা যায় না কেন না, বেদ তাঁহার সহজ খাদ স্বরূপ ও স্বয়ং সরস্বতী যাহার পূর্ণজ্ঞান বর্ণনায় পরাভব স্বীকার

ई्यानीय भेद करके दो रीति रखता है। धनीय नाम जीव धर्मा देशाचार को कहे के जो जिस देश में सनातन से उत्तम रीति चली आती हो, जिससे सोग सुख मानें, किसीको दु:ख न दोय। द्रेश धर्मा उसे कड़ ते हैं जो सब देश सबकाल में एक रस है, यथा दमन, दया, दान यह तीन वात सर्वेत्र उत्तम गिनी जाती है। इसन इन्द्रियों को नियक करना जो पर धन पग्दारादि की आकांचान करें। दया, जिससे किसी प्रासीको द:स न होय। दान दो प्रकार प्रथम तात्कालिक, जो तत्काल दु:ख निवार्या करना जैसे भूखे को अब देना, नक्को वस्त देना, किसी भगक्तको भावस्यक ग्राभकर्म में सद्याय करनां यथा कन्यादान वर्णसंस्कारादि करा देगा। दितीय जन्माविध वश्व विद्यादान है, यद्या त्रीकसलनयनाचारी शास्त्रीजीका वचन है, "विद्या दानानासि दानं दितीयम्" तं संसित्रि: पुस्तकादि प्रदानात्। तात्पव्य यश है, कि धन कितना शी दिया जाय उसके निक्सेष कोने की तक सुख है चौर विद्या जनमर्थ्यन्त खयाची कर देती है, उपार्जन की ग्रांक देती है, ग्राभकमा में प्रवत्त अधनीमे निष्टत्त कराती है, कर्त्ता भर्ती भले बुरेको पहचा नेकी वृद्धि देती है, अतएव यह सानसव्योपर है।

अवर्षा परोधर्मा ! सबै मुंसानपरो धर्मा: यत भिक्तरधोक्त अधावात् परें धर्म वक्ती है, जो भग-वचरणारं विन्द् में भिक्त चीय। भिक्त क्या पदार्घ ? चक्तम सेवा करके प्रसन्त करना, वह सेवा क्या वस्तु है ? जो बस्तु उस को न इशेय सी देना। द्यव विचार करना चाच्चिय कि परमेखरके क्या नर्डीं, है जिसके देनेसे वह प्रसन्त होगा, धन १ १ नहीं क्यों कि जिसकी प्रथमा प्रति ची देवी हैं जिसको कोर कटा च से कुवेरने धनाधिकार पाया है, यही चरण कमलको सेवा में लीन रहती है, फिर उससे धनवान और कौन को सकता है! सीन्ट्रव्य २ ? नहीं क्योंकि वही श्री-को-कान्ति स्वक्ष्य सबसें व्याप्त है मुखारविन्द को देखती भूका रहनी है, तो उसमें सुन्दर दुसरा कौन होगा! विद्या ३१ यह भी नहीं। क्यों कि वेद जिसके सहज फ्रांस हैं, भौ दितीया शक्ति भ्देवी सरस्ती विद्या दायिनी विद्याक्ष सब में व्याप्त हैं, सी सदा चामर याचियी सामर्वेंद करके खुति की करती/ हैं तब

পূর্ব্বক দদা চামর হস্তে সামবেদ দ্বারা ভাঁহার স্তুতি গান - করিয়া থাকেন। বলবিক্রমও তাঁহাকে প্রদন্ন করিতে পারে না, কেন না তাঁহার তুলীয়া শক্তি ভগবতী হুর্গা হুর্জয় দৈত্য দল দলন করিয়া তাঁহারই অপরিদীম শক্তির গুণগান করিয়া থাকেন। অঙ্জ শস্ত্র দারাই বা কি হইবে, সমস্ত অস্ত্র বাহার তেজের অংশ মাত্র পাইয়াই তীক্ষ্ণার হইয়াছে. দেই স্থদর্শন তাঁহার হস্তে স্থােভিত, অতএব তদ-পেকা শস্ত্রধারী আর কে হইবে। দৈত্য সামন্ত দারাও তাঁহার প্রীতি উৎপাদনের আশা নাই, কেন না বিশ্বক্ষেন ঘাঁহার সেনাপ্তি, নাঁহার বেত্র শিথর স্পান্দনে ত্রিলোক স্থির রহিয়াছে, নতুবা হয়তো পরস্পর আঘাত প্রতিঘাতে সমস্ত বিচূর্ণ হইয়া যাইত। অনন্ত ঘাঁহার শ্য্যা, ঘাঁহার ফুৎকারে প্রলয়ানল প্রজ্ঞালিত হয়, অতএব তদপেকা শ্রেষ্ঠ সেনানা কে? একণে দেখা যাউক ভাঁহার নাই কি। ববিলাম তাঁহার মন নাই। তাঁহার মন দদৈব ভক্ত সঙ্গে বিহার করিয়া থাকে। তাঁহাকে মন অর্পণ করিলেই তিনি প্রসন্ন হইতে পারেন। আমাদিগের মন যেরূপ মলিন, তাহাওতো তাঁহাকে অর্পণ করিতে সাহস হয় না। বেদোক্ত ক্রিয়া অনুষ্ঠান করিলে, এই মলিন মন নির্মাল হইতে পারে, অতএব হে আর্য্য বন্ধুগণ! এক্ষণে আস্থন, আমরা স্নাত্ন স্দ্ধর্মে প্রবৃত্ত থাকিয়া, চিত্তের পবিত্রতা বিধান পূর্বক উহা ভগবচ্চরণারবিন্দে সমর্পণ করি।

এতনাতিহারী আর্য্যধর্ম প্রচারিণীসভাকে পর ও অপর উভয়বিধ ধর্মের প্রচারার্থ যক্তশীল ও বিদ্যার্থীগণকে সহায়তা পূর্বক বিদ্যা দান করিতে প্রব্রু দেখিয়া এবং সর্ব্বসাধারণকে ভক্তির উদ্দী-পক সদ্ধর্ম কর্ম্মের উপদেশ দান করিতে বদ্ধপরি-কর অবগত হইয়া, শত শত ধত্যবাদ দিতেছি।

হে ধর্মসেত্রক্ষক ভগবন্! এতৎ সভার সভ্যগণ যেন তোমার অভয় পদকমলে প্রগাঢ় ভক্তি পূর্বক নিজ নিজ উন্নতি ও নির্মাল মতি লাভ করিতে পারেন। उससे विद्यावान कीन ! वल, पराक्रम ४ ? यह भी नहीं, क्यों कि उसकी वितीया शक्ति नीला देवी दुग्गा, भगवती हैं ? जिन्होंने कैसे कैसे वीरोंको वध करने में पल मारने का विलब्ध न किया, सो नी ला गिहाने वेठी वीसा जिए यग गाया करती हैं फिर उससे सहावली कौन कहा जा सकता है? चस्त गस्त ५१ यह भी नहीं, क्यों कि एक सुदर्शन जी में सबडी प्रस्तास्त्र निर्गत चौर उनके खंश कला है तहां उससे अधिक और कोन ग्रस्त्रधर कोगा ? सेना ६? यक भी नकीं क्योंकि विष्व क्सेन जिसके सेना पति हैं, जिसके वेत्रशिखरस्पन्ट से कोक सब बक्तमान हैं नहीं तो आपस में ठौंकर खाके फुट जावें। ग्रेष जिसकी शय्या है, जिसका फुं कार सहाप्रलयकी चारिन है, फिर उससे वड़ा मेनेग दूसरा कौन है। तत्र क्या उसको नहीं है? केवल मन उसको नहीं है। क्योंकि उसका मन सदा भक्तों के साथ रहता है, धतए इसन ही के देने से वह प्रसन्त हो सकता है, तब यह मैलामन उसको देनेके योग्य है ? नहीं, क्यों कि मलीन वस्तु भेंट नहीं द्वीता और न कोई ग्रह्मण करता तब यह सन ख्किनिर्मात कैसे शोय ? वेद ग्रास्त्रोत कर्मा धर्म करने से। तसात् हे चार्यवन्ध्रगण! चपने सना-तन सञ्जमीं प्रवत्त कोके सत्किया से अन्तः कर्ण को ग्रां कि करके मनको भगवज्ञरणार्विन्द में लगावी।

स्व में इस मोतिहारी खार्ळधर्मप्रचारिकी सभासदों को वस्तत र धन्यवाद देता हं, जहां परा पर दोनों धर्मी का प्रचार खच्छी प्रकारसे हो रहा है, विद्यादान भी होता है, जो विद्यार्थी लोग खाप लोगकी सहायतासे विद्याध्ययन करते हैं, खीर ग्रुभकर्मा धर्मीपदेश भी होता है। जो भिक्तका पहिला साधन अवक्ष हो है। हे धर्मी सेतु संरक्षक भगवान नारायका! इन सभासदों की उन्हांत सहुक्ष में मित निज पदपद्म में रित भली भान्ति से दें।

र्द् ई

শুক-গীতাভাষ্য।

িকাণপুরত্ শ্রদ্ধান্পর শ্রীযুক্ত মছেন্দ্রনাথ ঘোষাল মহাশরের निक्र इट्ट প्राथ।)

ভগবদ্বক্ত প্রহলাদ ভাগবং শ্রেষ্ঠ কৃষ্ণদৈপা-রনপুত্র শুকদেবকে নমস্কার পূর্বক জিজ্ঞানা করিয়াছিলেন যে, হে প্রভো! নিতান্ত নির্জন নিকুঞ্জন্থ স্থাদনে সমাদীন হরপার্বতীর তত্ত্বদংবাদ আপনি বিদিত আছেন, অতএব সেই গুছ রহস্থ ব্যাখ্যা করিয়া আমার ভাবণ, মন পবিত্র ও পরি-তৃপ্ত করুন।

শুক কহিলেন, হে মহাতপ! সে সকল অত্তত অসাধারণ কথা আকর্ণন করিলে মুকুষ্যের অভঃকরণে প্রথমতঃ বিদায় (তদনভর নিশ্চয়) বুদ্ধির উদয় হয়। এজন্ম অতীব দাবহিত ও স্থদ-মাহিত চিত্তে ততাবং শ্রবণ করা উচিত।

প্রহলাদ। মুনে! ভবাদৃশ আপ্ত বক্তার উপ-দেশাস্ত্রধারে কার চিত্ত ক্ষেত্রে সংশয় কণ্টক অব-শিক্ত থাকিতে পারে ? অতএব হে গুরো! আপনি বর্ণনা করুন, আমি একান্ত চিত্তে মর্মাবধারণ করিব।

শুক। হে প্রহলাদ! তত্তাবং বাগ্-রহস্ত কাম কোধাদিযুক্ত অণচ কাম কোধাদি বিহীন, আনন্দপূর্ণ, অথচ নিরানন্দদায়ক, নির্মাল অথচ মল-গুষ্ঠীত। বৎস! নির্মাল দর্পণে যেমন মলিন মুখ প্রতিবিম্বিত হয়,দেইরূপ সমল (রক্ত মাংস নির্মিত শোক মোহাদি পূর্ণ) অন্তঃকরণ বিনা জ্ঞানিগণও নির্মান বস্তু দর্শনে সমর্থ হয়েন না। অতএব নির্মান বস্তু নলাশক্ত এবং মলিন বস্তু নিৰ্মানতাযুক্ত, ইহাই দিৰান্ত বাক্য। হে শান্ত। এইক্ষণে দেই "শিব-भा हती-संघाम" किट्टिছ, अवधान कता

পাৰ্বতী কহিলেন, হে নাথ! যখন চল্ৰ, সূৰ্য্য, জন ও স্থল, গদাদি তীর্থ, বিপ্রাদি জাতিভেদ, পশু रेगन, नीत, मिना आमि आठात, मिन्नान, कीन প্রস্থৃতি ভাবের অভাব ছিল, তথন কাহা হুইতে,

श्वन-गीताका भाष्य।

(कानपूरस्य श्रद्धास्यद श्रीयुक्त महेन्द्रनाथ घोषास महाधय के निकट से पाया।)

भगवानके परसभक्त प्रह्लाइ जीने भागवतीं के श्रेष्ट क्रणादैपायनके पुत श्रीग्राकदेव जी को नम-स्तार पूर्वक पूछे कि है प्रभो ! नितान्त निर्ज्जन निकुझ में सुखासन पर समासीन इरपार्वतीके तत्त्व आपको माली भान्ति विदित हैं, अतएव वही गुच्च रहस्य वर्णन कर मेरे अवण मनको पवित्र भी परित्र की जिये।

ग्रुकदेव बोलें, हे महापत! वे सव अङ्गत श्रमाधारण वातोंके सुनने से मनुष्यके श्रन्त:करण में पहले विद्याय (तदनन्तर नियय) वृद्धि उदय होती है। इसलिये श्रत्यन्त सावधानता पूर्वक श्रीध्यायन खगाये उन सवकों सुनना चाहिये।

प्रह्वाद । हे मुने ! आपके सहय आप्तवकाके उपदेश रूप अध्वकी किनारेके साम्हने किसके चित्तत्त्वेत में संगयक्षी काएटा वच सक्ता है। श्रतएव हे गुरो ! श्राप वर्णन करते रिइये, मैं एकान्त चित्तता से उनका श्रीभप्राय समभता रइंगा।

ग्रुक। हे प्रह्वाद! उन वचनोंके तत्व काम क्रोधादिसे युक्त चयच कामक्रोधादिसे रहित, म्रानन्दसे पूर्ण भ्रष्टच निरानन्ददायक, निर्माल चयच मलयुक्त है। हे वत्स ! निर्माल द्रेण में जिस रोतिपरकाद गिरती है, उसही तरह समल (रक्त मांसादिसे वना ज्राजा, शोक मोद्दादिसे पूर्ण) अन्त:कर्ण विना जानी भी निर्मेख वस्तुको दर्शन करने में समर्थ नहीं इते हैं। अतएव निर्माल वस्तु मलसे युक्त श्री मलिन वस्तु निर्मालतासे पूर्ण यक्ती सिद्धान्त करके जानना। हे शान्त ! अव वह "ियाव प्राङ्करीका संवाद" में कहता इहं, दत्ता चित्त रहो।

पार्वती बोली, के नाथ! मुभे यक वताई ये किजन चन्द्र, सूर्य्य, जल भी खल, गङ्गा मादि तीर्थ, विम्र भादि जातिभेद, पशु, शैव, वोर, दिव्य चादि चाचार, सिद्वान्त कीत चादि भाव नहीं थे,

কেথার, কি চিহ্ন দারা স্থিকার্য আরক হয়,এতা-বৎ আনাকে বল। ভূমিই বিশ্বের আদি এবং পরি থামে তাবং তোমাতেই প্রবেশ করিবে, অতএব ভূমি ভিন্ন এতংপ্রশের সমীটান সমাধান আর কে করিবে।

এতচুত্রে শঙ্কর বলিলেন, হে প্রমেশ্রি! দর্শনাদি ক্রিয়া বিশিষ্ট চক্ষুরাদি পঞ্চ জ্ঞানেক্রিয় ও বচনাদি ক্রিয়াবিশিষ্ট বাগাদি পঞ্চ কর্মেন্ডিয় যুক্ত এই শরীরই 'ভৈৎপত্তিমান' শব্দে সর্বত্তি গৃহীত হইয়াছে। ইহাই বিশ্ব, ইহাই জগং, ইহাই একাও এবং ইহাই ভ্ৰসংসার, অত্এব ইহাই একাদশে-দেহের উৎপত্তি, স্থিতি, লয়, দ্বারা স্থজন, পালন, সংহার, ব্যবহারদিদ্ধ হইতেছে। এই মন যথন সংযত হয়েন,তথন ইন্দ্রিয়াদিরও লয় হইয়া থাকে। হে শঙ্করি! যেমন জলের অভাব হইলে, রূক্ষাদির ছায়া বুকাদিতেই লয় পাইয়া বায়, তদ্ধপ ক্রিয়া अजारव इंक्सिश्रागं अपन विलीम इंदेश थारक। মনোবিলয়ের নামই অব্যক্ত ভাব। মন হইতেই ভাব উৎপন্ন হয়, মনেতেই আবার লীন হইয়া নাশ প্রাপ্ত হয়। ইন্দ্রিয়যুক্ত মনের ভাবে-আচার, আচাবে ক্রিয়া এবং ক্রিয়া হইতে তাবৎ স্থুল অব-য়ব জগংকার্য্য দৃষ্ট হইয়া থাকে। যেমন আকাশে भक् ଓ भरक आकांभ, त्रक वीज ও वीरक दक প্রত্যক্ষ হয় তদ্রপ ক্রিয়াজন্য জগৎ এবং জগৎই সমস্ত ক্রিয়ার বীজ স্বরূপ। অতএব হে ভামিনি! মনজাত ইত্রিয় মধ্যে মনের অধিষ্ঠান নিমিত্ত দৈত-ভাবেংপত্তি হয়, আত্মপ্রতিবিদ্বস্করণ মনই দিধা-কারে প্রজাপতি হয়েন, তদ্তির বিশোংপত্তির অন্য কোন কারণ নাই। অদৈতে বৈতভান কেবল মনের কল্পনা ব্যতীত আর কিছুই নছে।

শুক। হে প্রহলাদ! শিব বাক্যের তাৎপর্য্য এই যে একাদশ স্থানীয় মনই পরমাণঙ্গ, স্থূল অধচ সূক্ষা, ভাবযুক্ত, হইয়াও ভাবযুক্ত মহেশ স্থরপ।

उस समय किनसे, कीन स्थान में, कीन चिक्क कर के सृष्टिका प्रारक्ष कड़ा। श्वाप की विश्व के मूल हैं श्री श्वन्त में सब कुछ श्राप की में प्रवेश करें के श्राप्त श्रापके विना इस प्रश्न का समी चीन समा-धान किर श्रीर किससे बनेगा।

इसका उत्तर में श्रद्धर वोले. कि, हे परमे खरि! यह घरीर, जो कि दर्शनादि क्रियाविधिष्ट चत्तः चादि पञ्चत्तानेन्द्रिय चौ वचनादि क्रियावि-शिष्ट वाक् चादिपञ्च कमा न्द्रियसे युक्त है, सर्वत ''उत्पत्तिमान'' ग्रब्द करके खिया गया है। दूस चीको विश्व करके, इसचीको जगत् करके, इस-की को ब्रह्माग्ड वो इसही को भवसंसार करके मानना अतएव यही मनका, जो कि एकादश द्न्ट्रिय करके प्रसिद्ध हैं, वन्धन की मोचका कारण खरूप है। इस देह की उत्पत्ति, स्थिति . श्री लय करके स्वजन, पालन, श्री संद्वार का व्यापार सिद्ध इोता है। यह सन अब संयत इोता है, उस समय दुन्द्रियसमूह भी लय हो जाते हैं। हे ग्रङ्करि! जैसा जलका अभाव होनेसे एख आदिका प्रतिविक्व एच आदि में जीन को जाता है, उसकी तर्क किया का अभाव कोने र्न्द्रियगण भी मन में विसीन हो जाते हैं। "मनका जो विलय" इतेना, उस की की "अव्यक्त भाव" करके मानो। "भाव" मनदीसे उत्यव होता, फिर मनहीं में लोन होकर नायको प्राप्त भोता है। इन्द्रियों युक्त सनका "भाव" करके श्राचार, श्राचार करके किया, श्री किया करके समस्त स्थल भवयन जगत् कार्य देख पडता है। क्रिया करके अगत भी अगत ही समस क्रियाका वीज कृप है, जैसा कि मानो चाकाश में शब्द औ ग्रब्द में आकाग, रुख करके वीज भी वीच करके एच प्रत्यच होता है। चतएव है भामिनि! मनसे उत्पन्न इन्ट्रियों के मध्य में मनका श्रिष्ठान करके हैत भावकी उत्पत्ति इतेती है, द्यास प्रतिविस्व स्वरूप को सन है, सो ही दिशा छए प्रकापति वनते, इतना क्षीड़के विश्वोत्यत्तिका दुसरा कोइ कारण नहीं है। अदैत में दैत वृद्धि होना जो है, सो केवल मनको कल्पना छोड़के श्रीर कुछ ही नहीं है।

शुक। हे प्रद्वाद! शिवजी की वचनों के तात्पर्थय इंडे, कि, एक दश खानीय मन हो पर्म असद्ग, स्थूल अथव स्त्रका, भावयुक्त उटए भी भाव- মনই বিশ্বের আধার, অন্তা ও পুরুষপদবাচা (পুরের অধিকারী) সন্দেহ নাই। যেমন নদীর তটভেদে জলের ভেদ তজ্জপ জ্ঞান ও কর্ম্মেক্সিয়ের ভেদ দ্বারা মনোময় পরমায়া সদসদ্ভণে বিভক্তবং অনুভূত হয়েন মাত্র। যেমন দেহে দেহী ও দেহীতে দেহ সংযুক্ত হইলে স্প্তি অনুভব হয়, তজ্ঞপ মনে সর্ব্বভূত ও সর্বভূতে মন সংযুক্ত হইলে, জগং প্রতীতি হইয়া থাকে। অতএব মন ইন্দ্রিয় অথবা দেহ দেহীর পরস্পার সহায়তা বিনা একের বিদ্যমানতার সম্ভাবনা বা প্রমাণ নাই, স্কুতরাং অবক্তব্য।

শঙ্করী বলিলেন, হে পরমেশ! তুমি কহিলে, मः रागारक है कांतर्ग विनिधा निरुष्ठ कत, मः रागा है ভাবাতীত বস্তু , কিন্তু দেই সংযুক্ত ভাবাতীত ভাব হইতে এই সমস্ত ভিন্ন ভাব বৈচিত্র কি প্রকার হইল। অঙ্কুরোৎপন্ন প্রফুল বৃক্ষজাত ফল হইতে বীজোৎপত্তি হয় ইহাই প্রসিদ্ধ আছে কিন্তু বিনা অঙ্কুরে বীজের সন্তাব কি প্রকারে সম্ভব। দেব! নিজামকে কামনাযুক্ত বলার ভায় ইহা নিতান্ত অসঙ্গত, এ কথায় আমি কি প্রকারে বিশ্বাস স্থাপন ক্রিতে পারি। এক একাকার মাত্র নিত্য रहेल, विविधाकात (कन रहेत्व? अकब निजा হইলে,দ্বিতীয়ত্ব কোথায় ? পুনঃ,দ্বিতীয়ত্বের নিত্যতা সত্ত্বে একত্ব কিরুপে প্রতিপন্ন হইবে ১ সংখ্যের না থাকিলে,সংখ্যাবাচক শব্দও হইত না, অতএব যখন সংখ্যাবাচক শব্দ আছে, তথ্য সংখ্যোয় আছে। যথন সংখ্যাবাচক শব্দ অনেক, তখন সংখ্যের বস্তুও অনেক স্বীকার করিতে হইবে, স্তরাং একত্বের সর্বথা অভাব বোধ হইতেছে, অতএব রক্ষ পরতন্ত্র বীজের তায় দ্বৈত তত্ত্বের নিত্যতা প্রযুক্ত ভাবাতীত অদৈত তত্ত্ব কেবল শৃষ্ গৰ্ভ শব্দমাত্ৰ বলিয়া, আশঙ্কা হইতেছে তদৰ্থ হে মছেশ! "আমি" "তুমি" কে কোথা হইতে ও কেন এখানে জন্ম হইল, এতাবৎ বিশেষ করিয়া বর্ণনা কর।

सुत महेग्र से स्वकृप हैं। मनहीं को विश्वका ग्राधार, ख्षा श्रो पुरुष पद्वाच्य (पुर का 'श्रधि-कारी) हैं, इस में सन्देह नहीं। जैसी नदी की किनारा का भेद करके जलका भेद माना जाता है. तद्प जान श्रो कर्मो न्द्रियों के भेद करके मनोमय परमात्माने कभी सत कभी श्रसत गुरा युक्त करके मालुम पड़ते है। जैसा देहचे देही श्री देही से देहका संयोग होनेसे, प्रष्टि देख पड़ती है. उमही भान्ति मनसे समस्त भूत श्री समस्त भूतोंसे मनका संयोग होनेसे जगत प्रतीति होती रफ्ती है। श्रतएव मन, इन्द्रिय श्रथवा देहसे देही की परस्पर सहायता विना केवल मात्र एक पदार्थको विद्यमानता की सन्धावना वा प्रमाग्य नहीं. मृतरां श्रवक्रव्य है।

शक्दरी वोली, ह परमेश ! श्रापने वतायों क संचोगची को कारण करके नियय मानो, संयोगची भावातीत वन्तु है; किस्तु उस संयुक्त भावातीत भावसे इतनी भिन्न भिन्न भाव-विचित्रता कहां म उत्पन्न छर्है! चङ्कर करके उत्पन्न प्रमुख वृज्ञका फल से वीजको उत्पत्ति इति, यशी प्रसिद्ध किस्तु विना चङ्करके वीज का सङ्गाव कैसे होगा हे देव! निस्काम को कामनायुक्त कक्रना जैसा न्याय-विष्कु है, यह भी वैसाही है। इस वातको में कैसे विखास कर सकुं। यदि केवल एकाकार की नित्य को तो नाना भान्तिके क्षपकों कर सन्भव कोगा ? यदि एक लकी सत्य उद्यातो दितीयल फिर कहां रहा! पुन: देखाजाय तो दितीयल कि नित्यता रहने से एकत्व का कुछ प्रमागा ही नहीं। संख्याके योग्य पदार्थ रहे विना संख्या वाचक ग्रब्द भी नहीं रहता, चतएत जब मंख्या-वाचक प्रबद रइतातो अपवस्य इती संख्याका वस्तुभी है। जब संख्यावाचक ग्रब्द भी वड्डत से हैं, तो संख्याके वस्तु भी अनेक मानना चाचिये, सुतरां एकत्व का अभाव वीध कीता है, अतएव टक्क पर् तन्त्र वीजके समान हैत तलकी नित्यता का कारण श्रव यह शांश्रद्धा कोती है, जो भागतीत श्रहैत तत्व केवल शून्य गर्भ एक शब्दमात्र है, तस्मात् ह मक्य ! ''मै" ''तुम' चादि ककांचे वो क्यों यत्तां जन्म लिये दूसका विश्रेष विवर्ण वर्णन की जिये।

শুকদেব বলিলেন, হে ভক্তপ্রেষ্ঠ প্রহলাদ! শঙ্করী এই সকল প্রশ্ন জিজ্ঞাদা করিয়া, সুযুপ্তা इहेटल. शामि विश्वकार विश्व वृत्क विषया. वृष्ठ-বাহনের তীবদার্তাই প্রবণ করিয়াছিলাম। এত-বিবরণ শ্রবণে প্রহলাদ আশ্চর্য্য হইয়া বলিলেন হে মহামতে! অঙ্কস্থা দৰ্কাণিকে প্ৰযুপ্তা জানিয়াও মহা-দেব বিশ্রাম করেন নাই, ইহার কারণ কি ! শুক-দেব আনন্দাশ্রু-পূর্ণনেত্রে গদাদ স্বরে কহিলেন, হে প্রহলাদ! এই জন্যই আমি পুর্কেব তোমায় বলিয়াছিলাম নে, এই গুহুতম আশ্চর্য্রহস্থ অতীব বিসারকর, অকস্মাৎ বোধগম্য হয় না। হে धीत! পূর্ণানন্দ- यরপ নিজ্জিয় সদাশিব সর্বদাই এই ভাবাভাব ঘন্দময় সংসারজালকে আকাশের তায় শুন্য দর্শন করেন, অতএব যন্ত্রারূঢ় শব্দের ন্যায় বিনা আয়াদেও পূৰ্ববিরেশ্ধ তত্ত্ব প্রদাস সাস করিতে নিরস্ত হয়েন নাই। তিনি যে অনাহত নিত্য-ধ্বনাল্লিকা শব্দে অবস্থিতি করেন, সেই শব্দই প্রাণতন্ত্র যোগে ইন্দ্রিয়-কলিত হইয়া বিশ্বমণ্ডলে, বর্ণাত্মিকা ও বাহ্য বিষয়াত্মিকা হইয়া থাকে। সেই শব্দময় প্রশোভর এক্ষণে শ্রবণ কর।

(ক্রম**শঃ**।)

প্রাপ্ত পুস্তক সমালোচনা।

১। সামবেদ-সংহিতা।—প্রদ্ধাম্পদ শীযুক্ত পণ্ডিত সত্যত্রত সামপ্রমী মহাশয় কর্তৃক প্রতি নাসে ১২৮ পৃষ্ঠায় এক এক থণ্ড প্রকাশিত হই-তেছে। কলিকাতা মাণিকতলা ষ্ট্রিট, ঘোষের লেন, ১৬ নং সত্য যন্ত্রালয়ে প্রাপ্য। মূল্য প্রতি দ্বাদশ খণ্ডের অগ্রিম প্রেরণ ব্যয় সহ ১০ দশ টাকা। আমরা ইহার প্রথম থণ্ড প্রাপ্ত হইয়াছি। প্রথম থণ্ড স্বর চিহ্লাদি সহিত ছন্দ আর্চিক, মৃত্র বিবরণ গেয় গান, বাঙ্গালা টীকা, সায়ণাচার্য্য কৃত "বেদার্থ প্রকাশ" নামক সংস্কৃত ভাষ্য, ভাষ্যের বঙ্গামুবাদ

प्राकदेव वोलें के भक्तों के खेट प्रश्वाद! यक्तरी इतनी वातें पुक्रकर अव सी गयी, उस समय में विचङ्गका इत्य लिये उद्घए बेलके रच्चपर बैट कर महादेव की सब कुछ वार्त्ती अवसा किया था। इतनां सुनकर प्रह्वाद प्राचर्य मान कर वोलें कि, चे महामते! कोड़ स्थित पार्वती को सोती उहरू देखकर भी महादेव जी जो चुप नहीं रहें, दूसका कारण क्या ? ज्ञानन्दकी जांसुज्ञांसे भरे इहए चाह्व युकदेव गन्नद वचन से बोले, हे प्रश्लाद ! तुमको इसही लिये मैंने पहले ही कह रखा कि यह गुद्धातम आयय रहस्य अतीव विकथजनक है, अकसात् वुक नहीं पड़ता है। हे धीर ! पूर्णानन्द खरूप समल क्रियावर्जित सदाधिव इस भाव चौ श्रभाव रूप दन्द से युक्त संसार सभू ह को सदा की चाकाम के समान भून्य देखते हैं, चतएव वे पचले का चारमा किया उच्चातत्त्व प्रसङ्घ समाप्त किये विना नहीं उहरे, जैसा कि यंत्रसे निकलाता ज्ज्ञ्या ग्रब्द योताका स्रभावसे बन्ध नहीं होता है। जो अनाइत निलध्वनि से मिले इहए शब्द में वे विराजते हैं, वही ग्रब्द प्रान तन्त्रके लगसे इन्द्रिय से वजता इत्या, विश्वमग्डल में वर्गात्मका वो वास्य विषयात्मिका होती रहती है। उस यब्द-मय प्रश्न चैं। उत्तर चव खवरा करो।

(श्रोष खाने।)

प्राप्तपुस्तकोंकी समालोचना।

१। सामवेद संहिता।—श्रद्धाके योख श्रीयक्त पण्डित सत्यवत सामश्रमी महाश्रयके दारा प्रतिमास १२८ घष्ठामे एक एक खण्ड कपकर निकल रहा है। कलकत्ता मानिकतला ट्रीट घोषेज लेन, १६ नम्बर, सत्ययन्त्रालय में मिलता है। वारह वारह खण्डका खाककर सहित मूल्य दश क्रपये है। इस दसके प्रथम खण्ड पा चुके। सुर खण्के चिक्क श्रादि दिया ज्ञा कल्द शाद्धिक, (मन्त्रका विवर्ण, गेय गान, वक्कभाषा में टीका, सायणाचार्यं क्रत "वेदार्थ प्रकाश" नाम संस्कृत

É00

গোভিল গৃহসূত্র ও বৈদিক সমালোচনা এইরূপ প্রণালীতে লিখিত হইয়াছে। সামশ্রমী মহাশয় ইতিপূর্বেই যজুর্বেদ সংহিতাদি অনুবাদ ও প্রকাশ দারা পণ্ডিত ও সাধারণ জনসমাজে বিপুল প্রতি-পত্তি লাভ করিয়াছেন। তাদৃশ বেদজ্ঞ পণ্ডিত আজ কাল বঙ্গদেশে দেখিতে পাওয়া যায় না। তাঁহার ধর্মোৎসাহ, সতুদ্যম ও সামুবাদ বেদার্থ প্রচার বঙ্গদেশের দোভাগ্য লক্ষণ সূচিত করি-য়াছে। তাঁহার যুক্তি ও বিচার পূর্ণ অনুবাদ পাঠে আমরা তাঁহাকে অন্তরের সহিত সাধুবাদ না দিয়া থাকিতে পারিলাম না। বর্ত্তমান ভারতবর্ষে বেদা র্থের প্রচুর চর্চ্চাভাব প্রযুক্ত যে ভয়ঙ্কর ধর্মবিপ্লব উপস্থিত হইরাছে, আশা করি ঈদৃশ পুস্তকাদি প্রচারে তাহা অনেকাংশে অপনীত হইবে। পরি-শ্রান্ত পাস্থ যথন ভ্যগাকুল হয়, তথন পথপার্শ্বর্ত্তী খাতত্ব পৃতিগন্ধপূর্ণ জলপানেও পরাধ্যুথ হয় না, কিন্তু ইহার ফল অতি বিষম ও বিষময়। তদ্রপ বর্ত্তমান ধর্মবিপ্লব কালে অনেক বেদার্থানুসন্ধিৎস্থ মহাত্মা বেদজান লাভে উপায়ান্তর বিহীন হইয়া ইউরোপীয় বৈদিক মোক্ষমূলর আদি পণ্ডিতমণ্ড-नीत अञ्चक्रार्थवान पूर्व देविनक ममारलाहनारक অভ্রান্ত স্থির করত, তদর্থানুগামী হইয়া, বেদে বিপ-রীত ভাবের আরোপ করিতেছেন এবং তদসুসারে গ্রন্থ প্রকাশ ও বক্তৃতাদি দারা জনসমাজে বেদার্থের ব্যাভিচার প্রচার পূর্বক আর্য্যদিগের শান্তশিরোমণি বেদের অমধ্যাদা করিতেছেন, সামশ্রমী মহাশয় বৈদিক সমালোচনা দারা বেদকে এই ঘোর বিপদ হইতে রক্ষা করিতে সমত্র ছইয়াছেন "স্বতরাং উক্ত প্রস্তাবে ৩ বেদ কি চারি বেদ ? কোন্ বেদ প্রথম ? আর্যাদিগের আদি বাদ স্থান নির্ণয়, আদিকালে ঈশর ভাব ও বিজ্ঞানের চর্চ্চা কিরূপ ছিল, পৃথিবীর কতদূর পর্যান্ত তাঁহারা অবগত ছিলেন, মন্ত্র, সূক্ত, মণ্ডলাদির উৎপত্তি কাল, ঋষি, দেবতা, আর্য্য, অহার, দহা, দাস, শূদ্র, প্রভৃতির পরিচয় এবং মৃত্যু, মেচ্ছবদতি ও তাহাদের সহিত আর্য্যদিগের

भाष्य, भाष्यकी वक्कभाषा में उरुषा) गोमिल ग्टसास्त्रत्र चौ वैदिक समासोचना चादि प्रथम खरा में लिखा उत्था है। यजुर्वेद संचिता चादिका चनुवाद चौ प्रकाश करके असामस्मी जी इसके ऋगो की परिख्त स्त्री जन समाज में विपुत्त यग्न को लाम किले। वे से वेदच परिखत आज कल वर्द्ध . ्खने में नहीं आते हैं। उनके धर्मात्माइ, सद्दाम औ अनुगद सन्दित वेदार्थका प्रचार से वक् देशका पाम सद्या सूचित होता है। उनकी युक्ति श्री विचारसे प्रा धनुवाद पढकर इस उनको भन्त: करण से उाधुवाद दिये विना नही रह सते हैं। वर्त्तमान भारतवर्ष में वेदार्थकी प्रचर चर्ची का च्रभाव से जो भयद्वर धर्माविष्ठव सच गया, श्रव श्राया की जाती है, कि दूस भान्ति पुरत-कादि का प्रचार से वड़त सा गोल माल मिट जाके परित्रम से धका उड़ या राही जब मारे पियास के व्याकुल होता उस समय पथके किनारे की खादा का दुर्गन्धिमयजन पीने में भी विमुख नहीं फोता है, किन्तु इसका अन्तफल अत्यन्त वृरा श्री दुखदायी है। उस भान्ति वर्त्तमान धर्माविश्वव क समय वद्धत से वेदार्थके खोजाने दार सहाता। वेदसम्बन्धी ज्ञानप्रातिके लिये दुशरा कुछ उपाय देखे विना युरोपके वैदिक मोच मुलार चादि परिखतों की वैदिक समालोचनके जो की अपना अर्थवाद्से पूर्ण है, निर्म्त समभाने तद्र्यके श्रमुसार वेदोंपर विपरीत भाव लगा रहे हैं, भी उस रीतिसे पुस्तक का प्रकाश भी वक्ततादि करके जनसमाज में वेदार्थ का व्यभिचार प्रचार पूर्वक चार्यवनीके ग्रास्त्र-शिरोमिशा-स्वक्रप वेहकी श्रमर्थादा कर रहे हैं। इमारे सामश्रमी जी वैदिक समालो चनाके द्वारा वेदको इस घोर विपद्से रचा करने के भर्ष सयत उत्तये हैं। सुतरां उस प्रसाव में वद्धतेरे सारगर्भ शायय लिखे जाये दे, जैसा कि वेद तीन है, या चार ? उनमें कीन वेद प्रथम हैं ? आर्थलोगींने आदि निवासस्थान कडां या ? यादिकाल में उन सक्के देखर सम्बन्धी भाव भी विज्ञानकी चर्ची किस भान्ति थी: प्रथ्नीका कितना टूरतक उन कीगोंका मासुम था, मन्त्र, स्का, मण्डलादि के उत्पत्तिका पाल, ऋषि,

বিক্রম প্রকাশ প্রভৃতি বহুতর দারগর্ভ বিষয় ক্রমে আলোচিত হইবে।" আমরা আশা করি, ভারত হিতৈনী মহাত্রা মাত্রেই বেদ-সংহিতার গ্রাহক শ্রেণীভূক্ত হইয়া ও যথাসাধ্য সহায়তা করিয়া বেদ্মর্থ্যা

२। कल्यानकञ्च छङ । — श्रीयुक्त वांत्र (कमातनांथ দত্ত প্রণীত ও তৎকর্ত্ত্বক কলিকাতা (যোড়াদাঁকো) হরিভক্তি প্রদায়িণী সভা হইতে প্রকাশিত। পুস্তক থানি আদ্যোপাত পদ্যে লিখিত। ইহার বর্ণে বর্ণে কবির বিনয়, ভক্তি, ভাব-গন্ধীরতা আদির সোগন প্রাপ্ত হওয়া যায়। যদি এই পুস্তক থানি ভার্যধের্ম্মসত-মস্তক-মণি যোগ ও অভেদ বাদাদিকে তিরস্কার না করিয়া, সরল ধর্মভাবে বিরচিত ইইত, তাহা হইলে এতৎপাঠে বর্তমান আর্য্যমণ্ডলী নিশ্চ-য়ই অতি উপাদেয় ভক্তি-ভাব লাভ পূৰ্বক বিগ-লিত হৃদ্যু হুইতেন। অন্যতকে তির্স্থার কালে যদি কবি তীত্র যুক্তিপাল বিস্তার করিয়া, নিজ মতের প্রাধান্য রক্ষা করিতে পারিতেন, তাহা হইলেও, আমরা ফুর হইতাম না। রাধাকৃঞাতু-উচ্ছাদ ও ''বৈষ্ণব-চরণ-পরায়াতাই'' তাঁহার লিপি-প্রবর্ত্তক। াহার তির ফার্য্যের নৈ পুণ্যে শ স্বজ্ঞতা, বহুদশীতা ও প্রবীণতারও পরি চয় পাওয়া যায়। পুস্তকথানি আদ্যোপান্ত পাঠ করিয়া আমরা তাঁহার ভগবৎ-পরায়ণতার জন্য 'আনন্দিত, এমন কি স্থানে স্থানে কবিহৃদয়ের কোমল ভাবগুলির পবিত্রগন্ধে বিমোহিতও হই-শ্বাছি। যদি কোন ধর্মাত্রা সাম্প্রদায়িক ভাব-বৰ্জিত হইয়া, পুস্তকখানি অধ্যয়ন করেন, তবে তিনি নিঃসন্দেইই ''কল্যাণকল্ল-তরুর'' স্থাীতল ছায়া ও উপাদেয় ফললাভ করিবেন। মাত্রেই পুস্তক থানিকে অমূল্য কণ্ঠাভরণ বোধে সমাদরে গ্রহণ করিবেন "

देवता, श्रार्थ, श्रस्र, दस्यु, दास, श्रद्ध श्रादिका परिचयें, श्री कोच्छ, कोच्छोंका वास, जन्हों पर खार्थकोंग किस भान्ति पराक्रम देखाये थे। इस श्राया करते हैं, कि भारतहितैषि, हरेक महासाही वेद-संहिता के याहक वने श्री यथासामर्थं प्रसायता कर वेदकी मर्यादा रखे हैं।

र। कल्यागाकल्पतक। — श्रीयुक्त बाबु केदार नाय दत्त का बनाया उत्त्रचा, भी उन्हों का व्यय करके कलकत्ता (जोड़ासाँको) इरिभक्ति प्रदायिनी सभासे प्रकाश किया, गया। पुस्तक की र्चना चादि से लेकर अन्त पर्यन्त वङ्गभागा पदा में हैं। इसका इरएक वर्णसे कविकी विनित, सिक्त श्री भावकी ग़स्रोरता का सुगन्य पाया जाता है। यदि यह पुम्तक आर्थ-धर्मा-मतके जिर्साग्रमिता योग श्रौ चभेद बांद चादि को तिरस्कार किये विना केवल सरल धर्म भावसे लिखी जाती, तो निश्चय ही द्रमका पठन से वर्त्तमान आर्थ मग्डली अतीव रसाल श्री मधुर भिता भावको लाभ करते श्री इदय द्वीभृत कोता। दुसरा मतको तिरस्कार करने का समय यदि किवने सुतीच्ए, युक्तिजाल पसारकर निज मतके श्रेष्ठल रचाकर सकें, ती भी इम दु:खी न होते। "राधाक्रणानुराग का उच्छास" भी वैणाः-चरण-परायणता भी उनको इस भान्ति तिरस्तार करने की प्रवृत्ति ही हैं। उनकी लिखने की निपुर्णता से शास्त्रज्ञता, वड्ड-दर्शीता, भी प्रवीगता का भी विशेष परिचय मिलता है। इस पुस्तक की आदि से लेकर अन्त तक पढकर इस उनकी भगवत-परायणता के लिये यानन्दित, भी स्थान स्थान में कविके श्रदयका कोमल भावोंके पवित्र गन्धसे विमोहित भी इए। यदि कोइ महाला साम्प्रदायिक भाव कोड कर दस पुस्तकको पढ़ें, तो वे नि:सन्देह ही "कल्याण कल्पतरु" की सुधीतल छाया भी उपादेय फल पावें गे। वैष्णव मात्रकी इस पुस्तको अनमूल करहा-भर्या समभे आदर पूर्वक ग्रह्म करें के।

বিদেশীয় এজেণ্টগণের নাম।

बीर्क रात् পूर्वच म्रथाभाषा म	ভাগ ণপু র
,, ,, यान विष्कृतियमानिर्मास,	মতিহারী।
" ,, अशंदक् (मन,	লাহোর।
,, ,, शृर्वहक्त वरक्ताभावााय,	রামপুরহাট্।
🥠 🕠 সাতকড়ী বন্দ্যোপাধ্যয়ে,	কণিকাভা।
,, ., বিহারিলাল রায়,	জামালপুর।
,, ,, রমেশচন্দ্র স্নে,	٠ <u>بي</u>
🥠 🕠 উপেক্সনাথ মুখোপাধ্যায়,	ক্র
" -, ভোলানাথ বন্দ্যোপাধ্যায়,	বহরমপূর।
🥠 🥠 রাধিকানাথ গোসামী,	কলিগাম।
উপরে:ক্ত এজেণ্ট মহোদয়গণকে তত্তৎস্থানীয়	গ্ৰাহক মহাশ্য।

ধর্মপ্রচারকদংক্রান্ত নিয়মাবলী।

প্র মূল্যাদি দান করিলে, আমি প্রাপ্তি হইব।

- ১। যদি কোন ধ্রাথা আর্গ্রের প্রতিষ্ঠা রক্ষা ও প্রচার নিমিত বাঙ্গালা অথবা হিন্দী-ভাষার বা উভয় ভাষাতেই কোন বিষয় লিখিয়া প্রেরণ করেন, তবে লিখিত বিষয়টা সারবান বিবেচনা হইলে, আনন্দ ও উৎসাহসহকারে ধ্র্ম প্রচারকে প্রকাশ করিব।
- ২া। ধর্ম প্রচারকের মূল্য ও এতং সংক্রান্ত প্রাণি মুস্তের "সার্য্যধর্মপ্রচারিণী সভাব," আমার নামে পাঠাইতে ইইবে। পত্র বিয়ারিং হইলে, গৃহীত হইবে না।
- ত। মূল্য সাধারণতঃ পোষ্টাল মণিঅর্ড:রে, পাঠাইবেন। ডাক টিকিটে মূল্য পাঠ।ইতে হইলে, অর্ক আনা মূল্যের টিকিট প্রেরণ করিবেন।
- ৪। ধর্মপ্রচারক ১ন ভাগ, ১০ সংখ্যা হইতে ডাক্মাণ্ডলী
 সহ অগ্রিম বার্ধিক ম্লোর নিরম তিন প্রকার হইয়াছে।

উত্তম ক	াগত্থে,	বার্ধিক	91do, @		3 120
মধ্য ম	3	23	२।%०	,,	10
সাধারণ	ক্র	93	5100	,,	"/ a

মুঙ্গের, আর্য্যধর্ম-প্রচারিণী সভা

শ্রীশ্রীকৃষ্ণপ্রদন্ধ সেন। সম্পাদক।

ৰক্তি এই পত্তিকা প্রতি পূর্ণিমাতে মুর্দের আর্য্যবন্দ প্রচারিণ সভার উৎসাহে প্রকাশিত হইয়া থাকে ।

विदेशके एजेएट महका नाम।

चीयुत्र	वाबू	पूर्वचन्द्र सुखोपाध्यायः	भ ागमध्य
,,	**	रादवषन्द्र यन्द्योपाध्याय,	मतिकारी ।
••	••	जगहन्धु सेन्.	संकीर ।
,,	,,	पूर्ण वस्ट्र वन्द्योपाध्याय,	रामपुर्श्वाः
**	••	सातकड़ी बन्द्योपाध्याय,	क संसर् ।
••	••	विश्वारीकाख राय,	कामासगर।
,,	,,	रमेघ वन्द्र सेन,	कामातः पुर ↓
,,	••	खपेन्द्रनाथ सुस्तीपाध्याय,	जामा (इस)
,,	,,	भोनानाच वन्द्योपाध्याय,	वर्ग मध्ये ।
,,	,,	राधिकानाय गोस्वाभी,	काल्याम ।

उपरोक्ति खित एजेग्ड महोदयों के पास तत्तत् स्थाः याइक महागयनण मृत्यादि दें तो मैं पाजका।

धमा प्रचारकसम्बन्धी नियसावली।

- १ । यदि कोई धर्मातमा आर्य्यधर्म की प्रतिष्ठा रचा की प्रचार करने के निभिन्न बङ्गला अथवा देवनागरों में वा दिन दोनों भाषाधार्म कोई प्रस्ताव लिखके भेजें तो लिखित विषय सारवान धात होने से खानन्द खी उत्साह सहित धर्मे प्रचारक में प्रकाश कियाजायगा।
- १ । धर्मापचारक पत्रका मोच धौर इस प्रत्यक्षक्रियो पत्रादि सक्तेर 'चार्थ्यधर्मापचारियो सभाके" पत्तेमं मेरे पास भेजने होगा। पत्र वैरिं हीतो नहीं जिया जायगा।
- १। मौल्य सम्भवतः पोष्टाल मनि खडार कर्के भेजना । यदि डाक टिकिट में भेजें तो खाध खानिया टिकिट करके भेज देवें।
- । धर्मापचारक स्म भाग, १३ संख्यासे डाककर स्वित्त विकास व्याप्त वार्षिक मील तीन प्रकार द्वारा । धर्मम कागजपर. वार्षिक १। प्रतिचेता । प्रतिचेता । प्रतिचेता । प्रतिचेता । भ्रम्म ,, १। ,, १। ,, साधारण ,, ,, ।। ,, ,,

सक्तर, आर्थं धर्में । श्रीश्रीक्षणाप्रसन्त सेन प्रधारिको सम्पादक।

हिंदी यह पत्र हर पूर्णिमा में सक्तेर व्यार्थियमा क्षीरिक्षी सभावे जलाइसे प्रकाशित होती है।